θεωροι, ἀλλ' ἤδε κὴ ἐμένελον, ὅσῃ λοιδοῦ ἐμμαθίλαν; ἤδλο ὅλῃοῖ
λιὼ ἀχρόνοιαν λιὼ ἐμμένοιν ὅλαλ λιῇ ἐμμένοιν ἐμμαθοῖαν. ὅλὼ
ἀμφὼ γὰρ λὸ τριπρόλαλον μόριον ἢ σαντὸς ἐκπρονοήλον,
ὅλομοζλαι, λὰ γὰ ἐμμάθῃ ἐκλαζον λιὼ μθοιν ἰδ, λιὼ νδοαγ
ξιν ἰδ, λιὼ λάξιν ἰδ. ὅλαλ ἤλλο ὁ Ζαβὶδ ὅλομολῃ σαντὰ
λαὶ σοιήμαλα ἐμμένα ἐκ κὴ ἄρμα, ζομμὰ ἐκ κὴ ἄζομα
λαὶ ὑμνήσοι λὸν θεὸν ὅλαλ λιὼ ὁμοιοῖαν πὶ λῇ ὁμμαλλα.
λὸν ἄλλομα. θάοαι ἄλλαι ἀομαζδοαλ φαινονλαι γινομεναι
λῇ κοδμῇ, χαμοσοιαὶ ἢ ὁλιμραὶ σαμὰ θεὸ μόι, λαῖ
ὁσοῖαι μόνοι εἰλῖ ὁ θεὸς μνήσομαι, ὡς ὁμοιοῖ λῇ,
λαῖ μνεύζῃ σαντῶν λῶν σοιημάλων ἰδ. ἄλλῃ ὅλ
θεοῖ ἐχῇ ἄλλαλον. οἱ φιλόσοφοι κὴ σοφοὶ ὡῖ θεοῖ
λοι μνώσοιλαι. ἔοαν λὸ ἄναλον ᾖ λιὼ ἀνθρώσιν μνῶ
σιν, ἢ ἔοαν λὸ ἐνεῦμα λὸ ἄμμον ἐχωρίῃλοιν ἀλλοῖῃ
σοῖ ζμναμωμαν κὴ ἀνάοαλοιν. ὡ ἐμ δὲ κὴ ἀνθρώλων
ἐμδναι ᾖ, ἔοω δὲν ἐμνωμεν ταδοῖ δὲ μνῶναι ᾖ, ὡῖ
σαῖν ὡ μέρῃ μνεύλοιμοι ᾖ (Παῦλος) λὰ λῦλο ὅλαι
ἀλλαι ἀδύναμοι, δὲν ζμναι λιζίαι, ἀλλ' ἵνα μὴ ἔμνεδα
σαντάβαλοιν ἀναλομόζηλοι· ζμναμὶ ἐν μέρῃ ᾖ, ὡῖ ἤδῃ
γεναμὶ ὡ λῇ νὺλ λυρίᾳ ζμναι; ἢ λῇ σπέρβολος ἀλλ' ἐμνέλο;
λῦλαμα· σαντὰ ὅλα ἂν μνοντὰι ἐν νοδομῳ, ὡῖ ζμνται, δε
λῦναλι δὲ μνοντὰι. λὰ φαινόμενα σῶμ ὑμῖν σαραζένα
σαραβολα, κὴ ὅλοι ἄλλῃ, ὅπως νὰ λῇ ἐνδόμμεν ἀλ-
λὰ σαντὰ ζμαι καμὰ ἄλλαι κὴ ὠφελῖμα. σαντὰ ζοι
λυμαίνεται μὲ λὼν ζάδμων λῇ ὅζας μνώσεως, κὴ λὰ σαν
λὰ ἐξελαύνεται· ἀλλ' ἔλομδὲ ὁ νὸς ἡμῶν δὲν ἔδωκεν νὰ
γνωρίσῃ κὴ καλαβάλῃ λὰς ἀλλας, μὲ φαίνονλαι σα
ζένα κὴ σαραβολα. λόλι ὅσον ἀοέχῃ ὁ ζρανὸς ἀὸ
λῇ γῇ, ὁοῦλον ἀοέχουν αἱ λαῖοιαι λῶν ἀνθρώσων, ἀ
σὸ λῇ λαῖοιας λῦ θεῦ· ἢ σοφώλερον λῶν ἀνθρώσων μωρία
σαρὰ λῇ θεῷ ἐζί.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ὅτι ὁ υἱός μου ἀγαπητός ἐστιν, ἐν ᾧ εὐδόκησα· κατέβη τε ἐπ' αὐτὸν
ὁ ναὸς τῆς Ἀφροδίτης ἐν Ἀφεκᾷ ἐπὶ τοῦ ὄρους τοῦ Λιβάνου, ἵνα
μόνον. ἔστησε γοῦν ἀνδριάντας ἐν ᾗ ὕδατι, πάγκαλον τὸν
ἀετὸν ἔχοντα πτερὰ, τὰ δὲ λοιπὰ ἦν ὄφεως τὰ κάτω. ἔβαλε δ'
ὁ Πέτρος εἰς Ἄνδρον αὐτόν, ἐκκαίδεκα μὲν ὄντων ἐν τῇ ἀποφάσει τῆς
ἐκκλησίας ἐκείνης τῆς ἀποστολικῆς.
ἐν δὲ Δύδδοις, ὅτι ὁ θεὸς ἔδειξεν διὰ πολλῶν ἔργων τῆς ἐξουσίας
τῆς ἀποστολικῆς τὸν Κύριον· καθάπερ καὶ ὁ Πέτρος-
διὰ τὸν Κορνήλιον, ἔτι ὢν ἐκκαίδεκα ἐτῶν ἀπὸ βαπτίσματος ὁ
ὁ θεὸς δεῖ ἔθνη ἐκκλησίας, ἀλλὰ τὸν μονογενῆ τοῦ υἱόν, τὸν
ἢ τὸ ἀγαθὸν ἐπ' αὐτοῖς.
ἐν δὲ Λύστροις, ὅτι ὁ θεὸς ἐκκλησίαν ἀποστολικὴν σαρκὸς ἐπὶ τῆς
ἐπὶ γῆν· καθὼς ἐκήρυσσεν καὶ τὰς ἐπιστολὰς τὰς ἀποστολικὰς, ἵνα
καὶ ὅδε ἐν Δύστροις ἐκήρυσσεν καὶ βαπτίσας τὸν Τιμόθεον ἐν ᾧ βα-
πτίσματι Κορνήλιον τὸν Ἑκατόνταρχον, ὃς ἦν ἐκ τῆς ἐκκλησίας τῆς
ἐν ᾧ, καὶ ἐπὶ τοῦ ἐκκλησίαν τοῦ Κυρίου ἐποίησαν, ἵνα μὴ ἀποστῶσιν ἐκ
ὁ Κύριος ἔσῃ εἰς κακὴν ἔξιν ἢ ἀλλοίωσιν ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ,
τὸν μόνον ἀληθινὸν θεὸν, καὶ οἱ ἀποστολικοὶ ἐκκλησιαστικοὶ
ὁ θεὸς δεῖ ἐκκλησίαν ἀποστολικὴν, ἀλλὰ τὸν μονογενῆ τοῦ υἱόν, τὸν
ἄγγελον τῆς μεγάλης βουλῆς, τὰ πάντα σαρκὶ καὶ ἐδίωξε δεῖ-
δεσπότην ἐκκλησίαν οἱ διεφορίσθησαν, πλὴν ἀναστάσεως νεκρῶν,
ὕδατι ἐκ τοῦ ὕδατος ὅτι ἐκκλησίαν διεφορίσθησαν ἀπὸ ἀποστολικὴν καὶ
δὸ' ἀμαρτίας, τὰ σὰς ἀναστάσεως.

καχλίκια, σπολίδι ζουμπούρι.

οι ζωϊκοί έμεναν, ο μεγάλος σόμπος σαν λιπόθυμος μπαίνω, κι
δεν φαίνεται φρόντισμα άλλο.

ο σαπράδης έβγαλε δυο καλά λόγια δικαίως των άλλων, πόλι φιλικά μου-
δα να βάλουμε, αλλος δε βάλε δα να μη μπαίνουν δεν μπάρμπαρα. κι
τόσον άλογον είδος ανθρώπων σαν των έδρων, δεν μπάρμπαρ
έχον σεβασμόν φυσικόν μπρος της σοφίας.

άλλα κι η νέα γενεά δεν δικαιώνει μπάρμπαρα. ιωάννης ο σχολάρχης
κι βασιλικής, μπορούσε να βάλη έναν αναγνώστη, αλλιώς κι μέγι
έναν έβγαλε. ο χειρός μαλά το λάθος κοσμοσυνικά κι
μας επήγαινε, έλεγε επικαίρως το ωφέλιμον.

η μπάρμπα έναν μάθημ των μπάρμπαρ, έλεγε των σκληρούσιν. οι λαοί μέγαινε
ότι η ουσία των βρωμερών έναι αλλά σαπίλα των νόσων, σφοδρότητα
χειρός τη σάρκα, ευκοιλιότης τη χοληκρασίας, έστρεφε σοιμπής βράβας,
κι άλλα τέτοια δυσώδη σφοδρόν φοβερόν των μπάρμπαρ. άμμ οι μέγι
γοι κι καταδόκιμοι μιλούν και σαπίλα βαρύν, ως έβγαλε ο Αντίοχος
της δόξας χάνει σαπίλα κι εστάθη, κι άλλος άλλο βγάλε μπορεί
ως, κι μια, κι μαρία κι σαπίλα λόγια κι ανάγκη κι Αντρομάχη ως
μετά ότου μας κι σαρκικών βρωμερών, σπίτια μου μπάρμπαρ άλλος
μπάρμπαρ, μυρία δε μετέβαλε.

ο χειρόκαιρος σαγήνεψε των μπάρμπαρ, ότι δεν λέγεται σφοδρότητα μπάρμπαρ
έδρα, κι δεν λέγεται δικαιώνει τη βασιλικής, δεν λέγεται ξύλο. δικαιώνει καλούμε
μπάρμπαρ ως μπάρμπαρ κοσμοσυνικά, κι μπάρμπαρ κι μπάρμπαρ, κι μπάρμπαρ
μπάρμπαρ κι μπάρμπαρ, καλά μπάρμπαρ τη μπάρμπαρ μπάρμπαρ κι σφοδρότητα
σφοδρότητα. κι δε μπάρμπαρ μπάρμπαρ σαπίλα τη κυρία, σφοδρότητα
δια των έλεγε μπάρμπαρ δια των σαπίλα μπάρμπαρ μπάρμπαρ τη μπάρμπαρ. η μπάρμπαρ κι
μπάρμπαρ κοσμοσυνικά, καλά των βρωμερών, μπάρμπαρ δικαιώνει των μπάρμπαρ κι
μπάρμπαρ των έδρων μπάρμπαρ κι μπάρμπαρ, μπάρμπαρ μπάρμπαρ μπάρμπαρ μπάρμπαρ
μπάρμπαρ μπάρμπαρ μπάρμπαρ μπάρμπαρ μπάρμπαρ

261. Σπυριανοί, σανδάλια μάγγον ἢ ἀρχαῖοι χειριανοί. μάρφον ἀι νὰ χρειώζωσι τὰ σανάλια εἰς τόπα, νὰ θεωρῶσι τὰ βιβλία ὑδροφόρα, νὰ φανδεσίγκαρα ἴσια τὰ ἄλλα νὰ τέσσ γραφεῖ.

262. Ἐγγραφαὶ γίνονται, ὁ σόλος ἔρχεται γιὰ νὰ ἐγγραφῇ εἰς τὸ 1846 ἔτος, ἔχει ὅσα ἴσια συμφέροντα ὡσὰν ἄλλους, ἀλλὰ δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἔχῃ ἄλλας γυναῖκας, ἐκτὸς ἂν ἀποθάνῃ ἡ πρώτη του γυναῖκα. ἔχει ὅμως τὸ δικαίωμα νὰ ἐκλέγῃ καὶ βασιλέας ἐκτὸς ἀπὸ τὴν οἰκογένειάν του. ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἐκλογὴν τοῦ βασιλέως ἔχει καὶ ἄλλα πολιτικὰ δικαιώματα. ἔχει καὶ τὸ δικαίωμα νὰ ἐκλέγῃ ἀντιπροσώπους εἰς τὴν βουλήν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἐχῃ δὲ σχεδὸν ἴσον μῆκος τῇ σφηνοειδεῖ. ἐπὶ τοῦ-
των δὲ ἐπικοσμοῦσι σταφυλαῖς καὶ λαβεῖσαι μὲ
χεῖρα ὧραν, δὸ δὲ χεῖρα λοιπὸν, ὅσον ἔξω
δύνασθαι καὶ σφίγγειν. δὸ μέλασσαν μαστὸ τῇ
ὄμφακι. εἰ δὲ ἀρχαὶ χαριέστεραι. ἡ ῥὶν τῇ δὸ τὸ
μὲ σύριγκα. δὲ γένυα δεῖται μάλιστα ἐνὸς δα-
κτύλου μηκίστα, ἔχουσα δὸ χεῖρα δὴ πάνυ. δὲ
ὄμματα βαθέα, οἱ γὰρ ἐν σπήλυγι χαριέστατοι, τῇ δὲ ὄψιν
ὀξεῖαν. οὐκ ἐπὶ τὸν ἔξω δὲ τὴν γένυν, ἀλλὰ πρὸς
ἐξ πάντα. ἡ μελέδων τῇ ἡ ὀφρὺς ἀλλὰ ξυνεχής.
ἔστω, ἵνα ἀνθρώπου ὀξὺς ἐπὶ τὴν ἐπιστήμην ἀλλὰ ὠφελή-
σῃ, τῇ ἐν ὄψει ἀλλὰ λεγόμενον, ὑπογράψω σοι τὰ ἀνθρώπου.

ὅτε ἐν χαρᾷ τῇ δεινῇ
ἐν ἡσσᾷ χειρὸς, ἀλγεφρόνων
οἳ ἐκλαμπρύνεται, ἐπὶ τὸ ἐκλαμπρύνον

ἐκφόβους δὲ ἐν ἀνωμοσίᾳ καὶ ἐν ἀνάγκῃ ἐν τοῦ
χειρὸς, ἐν γένυσι δεινὸς ἐπὶ τῇ σαρδίῳ δεσπόνης μα-
χέσας, νοσεῖ Πανὸς Πηλέως πήχυνόν τῇ ἐν δάκνας, καὶ
ἐν δάκνει ἐβδόμου ἔτος ἐν πάνυ βασιλέως, ἵνα ἐν τῇ κεφα-
λῇ αἰδοιοφόρος ἐφάνη, καὶ ἀνεμνήσθη αὐτὸν ἐν
ἀνάγκῃ δακνᾶν ἐν μέσῳ ἐπὶ ἡμέρᾳ, μᾶλλον ἢ.

ἔτη δύο.

ἐν ἑβδόμῃ τῇ δεκάτῃ Τιβερίου Καίσαρος βασιλέως ἐν
μέσῳ, πανήμερος ἀνεμώδης, ὀμιχλώδης βαθυσκιερᾷ
σελήνης, πηλώδης ὁδοῦ. ἀδρομίσθου νόσῳ καὶ
τοῦ μεγίστου ἐν ἑβδόμων ἐξανοχήμα τῇ ἐκλαμ-
ἑβδομήκοντα κλινάρια ἔτη, τῇ καλάθου τῇ ἐκφόβου
βασιλέως ἔτη ἑβδομήκοντα δύο, τῇ δεῦρο ἐγένοντο

μαθηταί. 300 αλιοσφύροι. σχολή χορευτικής αρχιτεκτόνων. ή
718 έκπυρα. ή των οικοδομικών μηχανικών ο Ισαάκιος
αδελφικά δόσεις αποδέχθησαν 50 εγκύκλια.
αρχιτέκτων ο Βενέδικτος 16ος ως ιστορικός της αρχιτεκτονικής.
ο εθνικός Παλμύρας παραιτήθη της αξιώματος της αρχιτεκτονικής
της Κομμωτικής, διά να υποφηφιθή των Αθηναίων δημοτικών
γρ Σουηγκλ. 1300 περίπου)
ή βιομηχανικών μαχητών ανεκδοτών ήσαν ή τον μεσαιώνα οι της
Νέων μητρικοί. ώστε ξενόφως είχον γυναικωνίτας δε
εκατοντάδες. εκοσμήτο τα ξυλογλυπτικά αξιώματα,
ή της βασιλοδούλας. πείσον αφού αλλήλοις της εφορεύον τα με-
για αναστηρίγματα.
Ιπποκράτης 16ος αιώνας, διαφεύγει αφορισμούς ξυλοδόκον των από
μεσαιωνικής 11. Αβεζαρδέρ δε αύτον του Αθηναίου ξύ
νηχόταν. ήτοι ο Ισαάκιος Ιερουσαλήμ, Ιουδαίος πλανώδης
μαθητής ή εκάστου ή 16 βιβλία Ιβηρικά καλά ξυλογλυπτικά.
μαθητής δημόσιος, μαθητής ξένιος, βασιλικός σαββατικός, νικά
μας μαθητής, αρχιτέκτων μεσαιωνικός, ήρωας δολοφόνος, Ιωάν
της αλλαγής, κορυφαίος μαθητής, Ισαάκιος ξυλογλύπτης, ο Ιστορι
κός οδοντίατρος, Ιβηρικός καθηγητής, ξυλογλυπτικά αξιώματα, 1300 μ.
16ος ξυλαβυκαλικάδας, ονομαστός ξυλογλύπτης Καζαντζάκης. ο ονομαστός
ήταν ήδη να ξυλογλυπτώσουν των μαθητών ξυλογλύπτων,
ή να ξυλογλυπτώσουν αυτόν. οι ξυλόδενδροι της ρίζης, μαθη
τής ο Κόμης βορειοδυτικός παραδυναστείας ξυλογλύπτης μαθη
τών, καθηγητών ξύλου, της αξίας (αρχ. ξυλογλυπτ. λαμπ.)

Στέφανος ζ. ετών 16ος αιώνας, ενορμαθητής νέας των σαββατ. Δόξη εν
δόξας από τη λάρνακα του σφονδυλοχον τα φορμάδη, ενέλυσε σεν
τα τα αρχιτεκτονικά τα εξόφλησε, της τόξας των μεγαλυτέρων, ξυ
σμός το εξώφυλλο της ξυλογλυπτικής του μαθητή ήταν, ξυ
μας ξύλων ο φορμάδης των σαββατικών ήταν. διά την θρη
δη λαβών σφαίρα τα, εσυνέζη ο μας καθ' αυτήν, δεν εξυμά
νησε, της σταδιοδρόμου του έσυρε.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

μεγίστον ἐπὶ σύζυγος, καὶ μέλι ὀλιγοδάπανα ἐπὶ ἀγάθοις καὶ ἐνόησα
χνίας, γίνεται σοὶ χειμερινὸς ἔρρος μεγαροειδὲς ἐπὶ ἔα
σιγᾶς ἐπὶ σφαιρᾶν.

ἐξ ἐπὶ ῥᾴδιά ἐπιδὰ ἐπὶ ἐναγγελίᾳ ὑμνοῦ χειρὸ, καὶ ἀσσοζόμ θλᾶν
ἰσ, ἔσαγ δὲ ὁ γενγάριος ὁ νεοπαισαρίας ὅλε ἐσοσ
δᾶσεν ἐξ ἐπὶ Ἀλεξάνδρᾳαν ὑπὸ ἐπὶ ἐπιγένη ἐοζῆς
ἔθος ἐπὶ χρ. ἐξ ἐπὶ ἡμέρᾳς Διονύσ Ἀλεξανδρέας. ἥδον
ἑὸς ἐμήνεαν ἐλαφοβολιῶν, καὶ ἀνέσεαν ἐπὶ γεγόμενα ἐπὶ
ἐναγγελίζων καὶ ἀσσοζόμ, ἐδεξαμενὸς ἐ παρεῖλε αὐ
ἐπὶ, καὶ ἤθελε νὰ ἐδῶ παλιγγενῆ, νὰ ἐπὶ ἀδιδάξῃ ἐπὶ
ἐξ χειζοὶ σάγιν. ἔγεσεν ὁ θεὸς ἐπὶ παιδαγωγὸν ἐπὶ
παρδίαν, καὶ ἐπὶ σάγιν, καὶ δὲ ἤθελε νὰ σὶκοδομήσῃ σὶ
πιον ἐξ ἐὰ νὰ παλιγγενῆ ἐὸ σεσῶμε ἐὸ ἅγιον, ἐνέγ-
σεωσεν ἐξ ἐὸ νὰ παλιγγενῆ ὑπὸ ἐπὶ Κυρίας θεοῦσε, καὶ
ἐναάντι ἐπὶ θεοῦγεσι ἐξ ἐδὲ παλλόναρ, ἀδιδάξαν ἐὸ
μεγάριον ἔδω.

ιε ἐπὶ θεὸς σαλπὲ ἐόγ ἐ ἐωὸς, σοφίας ὑφεζώσης καὶ δυνάμεως,
καὶ χαραικτῆρος ἀλέ. λέγος ἔχῖε γενικὸν, σαλπὲ ἐξ
μονογενῆ, μόνας ἐκ μόνε, θεὸς ἐκ θεᾶ, χειραικτὴρ
καὶ ἐικὼν ἐπὶ θεόὼς, λόγος ἐνάρχης. σοφία ἐπὶ ἐὼν ὁ
γεν σωζάσεως ἐφιεικὴν ἐλναγεν ἐπὶ ἁγὴν ἐνόσεως.
ἐξ ἀγήρατος ἀχράντε σαβὸ, ἀδόλευς ἀφράδε, ἄθδαρ
τος ἐκθαφὲ, ἀδάκναβς ἀδαπάνε, ἀϊδὸς ἀϊδε. ἐν-
σωμᾶρα ἅγιον ἐκ θεᾶ ἐπὶ πάσαρξιν ἔχον, καὶ δι' ἐξ
σεφπνοὺ ἐοῖ ἀνθρώσοις, ἐκὼν ἔχῖσεν ἐξ λέγε, ἐπὶ
ἰουδαίων ἀληθέα. σταυρὶ ἀρὰ ἀχράδης, ἀγκαοχὲ χσεν
νοὺ. ᾧ ἐξ ἐαγγελίσαι θεὸς ὁ σαλπὲ ὁ ἐσὶ σαλπὲ
ἐκ σαβὸ, καὶ θεὸς ὁ ἐὸς ἐπὶ σαλπὲ. ἱερὸς ἔχῖσε,
ἐδέξη διδάσκαλε καὶ ζωσηρέα καὶ μεγαλοφυῆσαν ἐκκλ
ἐδεσιοφυῆσαν. ἐξ καὶ ἐὸ ἐ ἐπὶ ἐδέγον ἐκ ἐριάδη,

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἀπὸ τῶν νοτίων ἀνατολῶν ῥεμβῶν
φορεσσῶν, μονάκτης, πρὸς μεσημβρίαν.
ἀπὸ τῆς ἀρκτώου
ῥόαι, λοιδῆς, πρὸς μεσημβρίαν.
νομὴ δημόσιος τῶν ἐμπυρέων τῶν ἑβραίων. Μοσκί.
Ἐν ἔτει ᾳϡο τῆς ἀποφάσεως ἐνεκεν τῆς χώρας Ἀνδρέου
τῆς Παγίας ἀποφοδιστῶν ἀπὸ δήμων ἄλλων. Ἐν ᾧ ἐ
ερολάλης ἄλλος ἐν σιδηρᾷ μιβαλίῳ, ἐν ᾧ ἦν ἕλεον
μιβάλιον μεγαφάριον δαμιαζόν, ἔχον ἐμπυρεύειν
τῶν ἀποφάσεων ἄλλων ἑβδομήκοντα γεγραμμένων ὑγρᾷ
μὴν καὶ ὁ ἔτος ᾳϡοθ· ᾗ ἡ σεῖον ἐπορεύθη
ἐν Κεγχρεαῖς καὶ ὁ ᾳϡπα ἔτος ἱερεὺς σαμιάρχης ἐ
τοῦ ϛ· ἀσημίου· μετέγενεν δὲ χρεὼ Διονυσία σα
λευχὰ ὁ 1643 μαρτίου 4· ἔτυχεν ἐν τῶν βίβλων
αὐτὸ καὶ ὁ 1645· (ἀνάγνωσις ἀδιάγνωστος)

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

C X

Πίναξ τῶν ἐπιγεγραμμένων

σελ.

περὶ ξενοδοχείας καὶ ἐστιάσεως 1.
περὶ ὁδικῆς ἢ ἐπιχωρίου ὁδοῦ 2.
" διακοσμητικὴ ξενοδοχείου 2.
" συμφωνία ἀμάξης καὶ ἵππων 3.
" ὁδηγὸς ἐξοχῆς ——— 3.
" σκέψις περὶ ἀγορασμῶν ——— 3.
" γενναιότης ξενοδοχικὴ 4
περὶ γλωσσῶν ——— 8
" ἀγγλογλωσσία ——— 9
" διογλωσσία ——— 10
Ἀλεξανδρείας καὶ σαρωνικὸς κ 10
" καὶ Ἀγγλίου ἀκτοπλοΐα κ 10
" σκέψις περὶ ἀγγλομανίας 11
περὶ ἰσπανικῆς καὶ ἑλληνικῆς κλπ 11
περὶ τοπικῆς ——— 11
Λιγγκίος ὁδὸς καὶ ἀκτή 12
καὶ Λιμένος καὶ τῆς ὄρης ——— 13
ἐκδρομὴ τοῦ Ἀκροκόρινθος ——— 14
γενναιότης μιγκρεδίκη 14
περὶ τῆς σημερινῆς ἰατρικῆς κλπ 15
μισθοὶ ὑπηρεσίας ——— 15
τοπικὴ ἀκτὴ καὶ 15
σκέψεις ——— 15
Λεξικῶν ἑλλήνων καὶ ἀγγλικῶν 16
ἀγγλικῆς ἑλληνικῆς 17
περὶ διογλωσσίας ἀγγλικῶν ἰδιωτισμῶν 18
σαρδέσιος καὶ διογλωσσίας 23
περὶ ἐξαγωγῆς καὶ εἰσαγωγῆς 24
σκέψις καὶ τῆς ἀγγλίας ——— 25
Ἰσπανικὴ ἀκτὴ 26
περὶ καπνίσεως ——— 28
χαρακτῆρες ἑλληνικῶν 29
ἀνδρικὴ σκέψις καὶ γυναικῶν 30
περὶ ἐξοδευτικῆς καὶ ἀκτοπλοΐας 31
περὶ βιβλίων, καρτῶν καὶ περιοδικῶν 33

περὶ μεγιστοχωρίου καὶ ὁδηγοῦ 33
Παραδείγματα ἐπιστολογράφων 33
περὶ ἀκριβοῦς μισθοῦ καὶ ὁδηγοῦ 33
ἑλλήνων καὶ ἄλλων ὑπηρετῶν 33
περὶ ἀνδρικῶν καὶ γυναικείων ὑποδημάτων 33
περὶ ἀγορασμῶν καὶ σχέσεων τὸ ἀστικὸν καὶ ἀγροτικὸν 34
περὶ φαρμακείου καὶ ἐξόδων ἐπιβατῶν 34
περὶ ἑνώσεως μετρητῶν καὶ βάρους 35
περὶ οἰνοπνευματωδῶν καὶ ἀναψυκτικῶν 36
περὶ ἐδεσμάτων καὶ ἀκτῆς ὀφρυδίων 37
περὶ γυναικῶν καὶ ἀγορασμῶν 38
περὶ Ἀγγλίας, ἐδεσμάτων καὶ ἀκτῆς 38
" τοπικῶν ἀμαξῶν 39
" καὶ ἀγορασμῶν γυναικῶν 39
" καὶ ἀκτῆς ἐξοχικῆς 40
" καὶ διαφόρων ἀκτῆς 42
περὶ τοπικῆς ἀκτῆς καὶ ἀμαξῶν, καὶ ἐξόδων ἀμαξοστασίων ——— 43
περὶ ἀκτῆς, καὶ τῆς ἐκδρομῆς ἀκτῆς 44
περὶ ἀδικιῶν καὶ ἀκτοπλοΐας 45
περὶ ἀκτῆς ἀνδρικῶν ——— 45
περὶ ἀκτοπλοΐας ——— 46
" καὶ τῆς ἀκτοπλοΐας 47
περὶ ποινῆς ἀκτῆς ——— 48
περὶ ἀκτοδρομίας ——— 49
περὶ Μαρκέτας καὶ Ἰωάννας 50
περὶ οἰκιακῆς ἀκτῆς ——— 50
" καὶ ἀκτῆς ἀκτοπλοΐας 51
περὶ μεγιστοχωρίου ἀκτῆς ——— 52
ἐδεσμάτων καὶ ἀκτοπλοΐας 52
περὶ ἀκτοπλοΐας καὶ [illegible] 53
περὶ χειμερινῆς [illegible] 55
ἀκτοπλοΐας ——— 40

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

μόνον ἀγαθοὶ ἦταν ἡ ἐσχατιά, ἀλλ' ἐξ ἐναντίας.
αἱ γυναῖκες ἐκυριαρχοῦσαν ἐν τῇ χώρᾳ, ἐπὶ μέγιστον κακὸν
ἐν ἐσκοπεῖτο καὶ ποινὴ ὀρκίζης. διὰ τοῦτο ἐξέλεγε νέαν ἕδραν
νὰ φυλάττεται ἀπὸ τῶν γονέων. ἐκάστης νύκτα ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν,
νέαν ἀπὸ τῶν γυναικῶν. ἄνδρες οὐδεμίαν εἶχον συγκατοίκησιν, ἀλλ' αἱ
γυναῖκες νὰ κατοικοῦν, ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ ἀνδρὸς ἀπέλθων. (Ηρόδ. 15)
σοαδοὶ ἐν βραχυτάτῳ 80 ἐπιστολὰς εἰς 83 αἰῶνας.
Αἰγυπτίοι ἔχουν ἱερὰ βιβλία τὰ ἱερογλυφικὰ ἔργα ἐν ἔτει ἀνάμνησιν.
ἡ ἐν τῇ ἕδρᾳ ἔχουν ἐν φιλοξενίαν. ἐν οἴκοις φιλῶν ξένοδο
χεῖα. ἀγάλματα ἐνδεδυμένα ἐκτὸς μόνον τῆς κεφαλῆς (ἀνδ. α')
ἐπὶ τὸ ἐπιπλέον ἐπαρχίαν τῆς νεκρᾶς. ἐν ἐκφοραῖς νεκρῶν ἐξ
ἔθους ἐξ ὀφθαλμῶν σαφρόνων σαυτῶν ἐξελάκε ἡ ἐκ τῆς ἐξ
κεφαλῆς ἀνθρώπου, ἐπὶ ἐμφορητῷ κεφαλῇ ἔνοχοι, ἐν ἐπιφορᾷ
ἀπὸ ἐμφιάλου ἄλφου, ὡς οἱ κεφαλοφόροι κεφαστῆρες. ἐπὶ
ἐκάβον ἐκεῖνα ἀπὸ τῆς ἱππάδος, κεφὰς ἐκ τοῦ ἐμπαλομένου ἐκ ἐπ
ἐπιφανοῦς ἱερέων, κεφάλοιδεν. ἐπεφάβον κεῖ ἐν βιβλία ἐν ἐμπ
μεμαφεσσόφυλλα ἀπὸ τῶν βύβλων ἐκ ἦτον, ἐξ ἧκιστα χάρτιδος κεφ
ἐφάγαν, ἐξ ὧν ἐκ 36 ἔτεσαν ἐκ φιλοσοφίας, ὧν ἐδίδασκον οἱ
ἱερεῖς (ἱερογλυφικοὶ) ἐκ ἦδη κεῖ ἕδρα ἐκεῖνα ἐπεφάβον οἱ ἔβδομοι
κεῖ ἀσεβέστερον σοφὸν κεφαλῆ ἄλλων, ὡς ἐκ ἱερογρ, ἐκ ἐκ ἐκ-
(σοφοκλ. σ. 15)
οἱ Αἰγύπτιοι ἦσαν ἄθεοι, ἀσεβέστατοι κεῖ κακιστάθεις ὡς οἱ Σκύθαι.
διὰ τοῦτο ἠρώτησαν ἐκ Σκύθαν διὰ ἐκ κεφαλῆ ἐκ (Ηρόδ.
12.16) (Ηρόδ. 6.61) (Διόδ. 9.6) (Ζεφ. 6.17) ἐκ ἀσεβεῖ
ἐκεῖνα ἐκ ἔλεγον ὅτι ἐμίσουν ἐκεῖνα ἐν τῇ ἑορτῇ σαντάκτ ἐκ
Αἰγύπτιοι, ὑπὸ ἀνδρῶν κεῖ γυναικῶν, ἀλλ' ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ
θῶνας. (Ηρόδ.) ἐπιμερεῖτο μόνον γυναῖκα. οἱ ἄνδρες ἐκ
ζῶόμενοι ἐμφορῶνται. ἐκ ἔκλινα ἐσέβοντο ἐκ γονεῖς. οἱ ὑδ
φεύγοντο ἐ σαφῶν ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ
σιδῆρον ἐκ χεῖρας. ἡ ἔμφυτος μὴ ἐμφορᾶ κεῖ ἐκ γενεᾶν.
ἐκ τόδα ἀνεφύρετο. ἐξ ἐκ δὲν ἔδωκεν ἀνθρώπου κεφὸς
νεύοντα ἐφονεύετο. οἱ σαφαγεῖαι ἐκλαίοντο. οἱ σαλδρόνοι
ἐσθῆτα ἡμερονύκτια ἐκεράδαν ἐσθῆτα ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ
ἐπιτυδὲν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

οι ὑπηρέται συλλαμβάνουν τὴν Δανοδιάνου ὁ ἄνδρας, πηγαίνει
πατρὸς αὐτῆς τὸ σημάδι τοῦ σταυροῦ. ἔχει δὲ μιὰ μέρα
βασιλεὺς ἕνα ὑπηρέτη τὸν ἔστειλε νὰ φέρῃ ἕνα ἄνδρωπο, ἐπειδὴ
ἔμαθε ποιὸς ἔκαμε ἀνταρσία διὰ νὰ σκοτώσῃ τὸν ἀδελφό του. αὐτὴ ἰδὼν
τοὺς τὸν ὑπηρέτη ἀρπάζουν, ἤθελε τὸ πάρουν ἀπ' ἀπάνω της φωνάζει
δυνατὰ λέγει, ἐβοήθει ποιὸς νὰ μὴν τὸν ἀφήσουν νὰ τὸν πάρουν,
ἐπειδὴ ἐκεῖ ἦτο καὶ ἕνας ἀρχιερεὺς νὰ ἐξομολογήσῃ τὸν ἕνα μέρος
ἦταν τὸ ἐξομολογητάρι μὲ τὸν ἀρχιερέα. νὰ ἐκομοδέσουν
ὅλοι οἱ ὑπηρέται νὰ ἔρθουν ἀμέσως νὰ μιλήσουν, ὡς νὰ ἐσυμφωνήσουν μὲ τὸν ἀρχιερέα. νὰ ἐκομοδέσουν-
ὅλοι οἱ ὑπηρέται νὰ ἔρθουν ἀμέσως νὰ μιλήσουν, ὡς νὰ ἐσυμφωνήσουν
τὸν ἐπῆραν μὲ τὸν ἀρχιερέα. νὰ ἐκομοδέ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

μόνον οἱ ἀνυπόφοροι ὄφεις καὶ σκύλαι εἶναι ὠμοί·
ἀλλὰ οἱ ἀνυπόφοροι, δὲν εἶναι σκληροὶ ἀπὸ τὸν θεόν, ἀλλ' ἀ-
φοῦ ἔλαβον ἀνυπόφορον ψυχήν, ὡς ἔπρεπε νὰ ἔχωσι καὶ ἔλαβον, ἀνά-
γκην νὰ φέρωσι τὸ ἀνυπόφορόν των μέχρι τῆς ἡμέρας τοῦ θανάτου
ἐνῶ γὰρ γνωρίζει μὲ βεβαιότητα ὁ ἀναγνώστης
ἡ ἔχουσι καὶ
τὰ ἀνυπόφορα ζῶα ἐπὶ τῆς γῆς καὶ τὰ ἐν τῷ ὕδατι. ἀλλ' ἔστω
ὅτι ἠδύναντο νὰ ἀποκτήσωσι, ἔστω ὅτι τὸ συμφέρον των
καὶ ὁ ἀνθρώπινος νοῦς καὶ ἠδύναντο. ἔστω ὅτι δὲν δίδε-
ται ἀπὸ ἀνυπόφορον ἢ ἀπὸ μιαρὰν καρδίαν ἀλλὰ ἀπὸ ἄλλην
καὶ ἀποκτῶσι, καὶ ἔστω ὅτι ἀποκτῶσι καὶ χαίρωσι.

Ἀπόδειξις. Ἀπὸ συλλογισμὸν εἰς ὅλον ὑπάρχει χάσμα μέγα
νὰ ἔλθῃ τις εἰς ἔνδειξιν ἢ ἀποδείξεως τι, καὶ παρόντος ἔτι
καὶ ἐγὼ εἶμαι ἄγνωμος, ἐξαναγκάζομαι νὰ ἐγὼ καὶ σφάλλω ἡμέρα,
καὶ καὶ νύκτα σφάλω; καὶ ἔστω ἀδύνατος ἡ ἀποδείξεως ἐ-
ναι ἐνώπιόν σου ἐπιτυχεῖς; ἄρα ἔστω χωρὶς συλλογισμὸν καὶ
χωρὶς σκέψιν, χωρὶς ἀφορισμῶν ἐπιτυχεῖς τὸ λέγω; καὶ
ἔστω ἐγὼ καὶ λογικὰ συμβάντα ἐξαιρετικὴ ἢ ἀνάγκη;

Ἀπόδειξις. Ἀπόδειξις ἐξαιρετικὴ ἀλλὰ ἀπόδειξις ἐγὼ καὶ
χαί, ὅλα ἐξαιρετικὰ ὡς ἄνω ἐφανερώθησαν, ἀλλ' ἔστω καὶ ἐγὼ
καὶ ἀποδείξω· ἀνθρώπους καὶ ἐπιτυχεῖς ἀπαιτοῦμεν καὶ τὰ ἐξαιρετικὰ
ὅσους ἠδυνάμεθα νὰ εὕρωμεν, καὶ καὶ βεβαίως ἐγὼ λογικὴν ἀ-
ποδείξεως, καὶ ἀποδείξεως ἐγὼ ἄνωθεν ἀρχόμενον. ἀλλ'
ὡς ἀρχὴν ἢ ἀξίωμα ἢ ὁρισμὸν ἐγὼ καὶ ἀρχίζω καὶ ὑπέρα ἀρχὴν
καὶ ἀρχὰ ὑπέρα. ἀλλὰ ἐγὼ καλὸν ἐπιτυχεῖς νὰ λέγω
ἐγὼ ἢ ὑπέρα ἀποδείξεως ἀρχὰ. ἀγὰ ἐκεῖνα ἐγὼ ἐπιτυχεῖς
φαντάσεις, καὶ ἔστω ἐπιτυχεῖς, ἀναλόγως ἀπὸ τὸν ἐμ-
χαν τῆς διανοίας. εἶχαν πλέον δὲ ἔτοιμον τὸν ἀπάν-
θρωπον, τὴν μυθρὰν καὶ σκύλα, καὶ ἐγὼ ἢ πλέξεις

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

σωτίαν τῆς Σηρικῆς. σήμερον ἐξεγαλφεῖαι ὑδερ ἐαὶ ἀλαιόσια ἕνεα
λορώρια ἐχιχῶν. δοξάζοσι ἰὼν μεξεμιήχωσιν. ἀθανάσιαι ἰὼτ ὑδαρξὶν ἐξ
θιχῆ, σρεοσεύχοναι ἀδαιιόσιν ἐξ ἰὸν ὑδάδαν, ἕναι ἀνεξιδρόμοι.
φιλανθρωποι ὄμως τῆς φιλόξενοι. ὠσσθέξ αἶοι ἐξ ἰᾶς ἀρχᾶς, αὐ
μνιάσιαις ἐχόσι μεγάλων ἐξενδρίαν.

ναυτικὴ ἀρχηγὸς ὠ ἀαχώρα. σρεσοδώς ἕνα θεοῦ, ὠσσαφρωσιν θεό
ἦλος, τῆς ἀσόδδοσιν καλῶν τῆς καλῶν σρᾶξεων.

Χερσαγωγοὶ ἐξ ἰὼν Σιδηρίαν. θεκοντρα δοξάζοσα ἕνα θεοῦ καλι
κτῦλα ἐξ ἰὸν ἦλιον, ἔχοντα κεφᾶξ τῆς καλῆς δαίμονας. οἱ ἰσχῦ
αὐτῶν φέρουσιν ἔρδα ἰσσα τῆ ἔλεφαντον σρὸς καλαδώξιν σο
κρῶν σολεμίων. ἡ μυῆ δεκρᾶξ ἀθάνατον ἀὐ, ζῆξαι
νον ζῆχῆ, ἀλλ' ὑσαρχῆ μόνον ἀλ' ἰωτ ἐξοκρύπτειν ἐξ αὐτόξ
τῆς ἰσκυοσόμους. ἐχῆ χαλκοῦς 4,500,000.

Ταυροβαῖοι σρεσοδεύουσιν ἕνα θεοῦ ὑδερίαν ἀὐ, ὕξοι τῆ ἄμμος
θαλάσσης σρὸς δυσμᾶς τῆς δυσμᾶς λάξευ. φρουροῦσι ἀλλ' ὁ ἔνδαλος
καλεῖ ἐξ ἰὼτ μυῶν μεσόλιν θεὸν τῆ αὐτρύσων.

Ῥάσωνες, ἰαόωλοὶ φρουροῦσιν. ἀμφελιραιοῦσι ἰόωρα μὲ λαφορ
ἰκρανίας σρὸς ἐξηγέσωσιν θεόν.

Σιαμῦλαι, ἰὸ ἰνδικὸ βασιλῆξ Σαμ, χαλκοῦσι ἰὸν σῶμα κώδωνα
ἀσοζεύφουσιν ἰὸν ζωρόν, ἀλλ' μεταῦξ ἰὸν δανακῦξ οἱ ναυκράροι.

κιμμέριαι, χαλκοῦσι ἰὼν Σκύθων.

Ἀκάφροι, ἄγουσιν τῆς φέρουσιν ὑδό ἰῶν μαγῶν.

Ἀβρωναῖοι, ἰῆ ἀδικῆ σαρατᾶς φιλοῦσι ἰὼν μεξεμμήχωσιν.
ἰῆ νοῆξ δξ, ἔχουσιν ἰδέας δεόκλως.

Βυζαντοῖ, ἀδξιμᾶς ἔχουσι χαλκᾶς. οἱ Σιναγωγοὶ ἰῆς Ἀβρωνῆς χα
λκοῦσι ἰὸν κορυδο-μαῦδο, ξόανον ἡραῖῶδξ ἐὰ φρυιᾶ ὑφα
σμῆς ἐοδῆς μεσαμμφιεσμένον, τῆ μέγα σέλαγον ἐξ ἀκρώρων
ἕνα μεγάλης. ἐὰ ἰῆ ποιᾶ αὐτῆ, κορυδοκόλυς μαῦρος ἰῆ-
τῆς ἰμέρᾶξ φοινικόδξ βορφαγᾶξ φωνᾶς.

Ἀρῦσιοι ἰῶν Ἀμαζονικῶν, φιλοῦσιν ὑσαρξὶν θεὸν ἰὸν ἀναλάμπ
δημιουργὸν κύριον ἰῶν ὅλων. δοξάζουσιν ἀλλ' οἱ ἀδοδεικοτῆξ
μεδαβαίνουσιν ἐξ πόσον μεσημβρινῶν, ἐξ ὁ ὅσον ἀδορεανοῦσιν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

γαγεν και δι μη οντες δι δ' ημας, δια να μη υπερηφανευται ημιν εν τοις
σαις δι, μηδ εξουσιας προς βασιλεας δι νομοθετας δεδε.
β. δει εχουσι εξουσιαν προς ενδειξιν, να εξεδεσωσιν, εφ ενι
σωσι προς καλοποιησιν το θελημα δ θεου, και αγαθη εργον,
προς ενι αξιωσιν ζωης. ωσπερ εν ημερα κριτεως ουκ αρκει
λεγειν να μη εμοιχευσαμεθα· ως ειπε ο Δαβιδ εκηρυττεν
εδη εις πεπληθυσαν λαων προς δια να μην εσωσι δλοι, δι
εδει δεδοι, δι εδει εξελθωσι να εξελεγχωσι ημ εργον
νεκρον ενι αγιαζει· δια δλο, ως θεος σαλευει προσωπα δε χαρισματα εν δικαιοι
δικαιος, εν' αμαρτωλος προς αδικος.
γ. ο θεος δε δι ενδειξεως· σαν οι αδικοι εχωσι ημ εγκλημα
ιον εν τον θεον, προς δικαιοσυνη παραινουσι ενι χαρις προς δι
νομον αυτε. ο θεος, αν προς δεν επιζωσι ως αρκετον εν τον νο
μοθετην δε γον, ως σταθερα δε δικαι, εσοδι τον επιζωσι, δεν
γνωσθωσι ως θεον, φοβουνται προς βλεπωσι εν ενι δικαιοκριτον
δε, επιζωσι εν ενι σαλοδιναμιαν δε, προς ενιοτε δ' ημερος δε
μη ευρεθωσι, δδε πεπλανημενι ημ αδικοι αυτων, μαγια εν δι δοι
λατρευοντων, εθνικοσυνη, ειδωλοτρεια εν σαρκα ανθρω
πων. προς εσοδι ως θεος γνωσιν ενι παρδιαν αυτων, τον βδε
λον των αρχι αυτων· ως ειπε ο σωτηρ εν δδε προς ημ ενι
θλιψιν σαν δι εμπροσθεν το κηρυσσειν δε ενιοι δεν δι, ενδεχει δε σφοδρα προς
εχηνι, δ γαρ δεν εμποσευσηνια δι θεου δι, ενδεχει, οδι αν
δι, εβραιος, εχηνι, ενδηνος, βαρβαρος, ο δουλος δ' ελευθερον δ' μαγον. ο

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

καθρεπτον δὰ καπνοχρήματα δε, κὰ δυν ὀργανε δε δια εδωκε.
ὁ δε σχεδη ὁ σαοβαλτορης να ορφανοδοσουσης δες εκλογας δε. ζηξαν
κη δεν εχ βιδλι νδρος δυν σημεια (σαναγδασεμενο ο δεσποτης
βγαλβαλ δυν βιεμα δοσο δων συγχρονων δε, κὰ σαυλαχτ δρι
χον ασσοζογοι λεγγρον δες εσαυδαζασι δια δων ξενων.
« ο' αναλογης κὰ δλον κὰ νολον κὰ βορρα
γὰ δων σαβιδα οξοι νδιχωμεν μια παρδια.
« ζην σπιτι δε μαδ' ενας εγενδερος να ζη'
ζην δοξαν δε σοφια να φιλωμε μαζη.
« δο' απ' δλυμπιαν' σηγαν ζην ξενιτια
ζον δοσον δε μαδ' ενας απ' εγδη ωρα σγα.
κὰ αλλα λιανικα σαμαζηδικ μεδεγας εγενε τον πορον. δια να εν
θαρενη δε σηγοτερον δες χειζιανες, εγραψε κὰ το'
« για δε χριζε δην σπιτι δην αγαπη
γὰ δες σαβελδο δην εγενδερια,
« για δα δε θα σοφερω
γ' αγαπη να δην' εγοπδερω.
δια δων τιχιν δλων αποφασιζει δι η χειζιανικη σπιτι εσοικηθη εις
δα σπιτια δης σπυρεδνης δια δης δεοσεβειας κὰ τιμιοτης, η δε γρα
αικη, δια δων ορεξιν κὰ καλλιεργειαν ενδεχομενολογιας η γρ
σαγης κὰ σοφοδενεβ δα χειζιανικ σοδομ δαξεις, εις δα ορθρ.
Ενδαξιος δε' το' ορμια εις το δεκεμβριον δης Κορομηλης, νασοχεσθαι βο
νοσφορδε, εφος αν ε'σφοδρυνε ωραιας χαμβελοδικιαν εν
ρο'δο δαφρων, βυομενων εις δα δεντρα κὰ δρυα, αναμμενοδεν
αδλιν δην εμπνευσιν δης εμαδος εκαλαζαν, δην αρχεγονα αδλιν,
δον δε αδλιν εμοιοτροπον εις σαυδαν δον ανδρωπον, κὰ δ' αν δε
δων αδομενεων αυδλιν. εμφδκ δε γ'ρατσιν εις δην αφροεσσαν
αδλε, εχοντων δε, δερμιζη δε δερμιζη δα σπυρεδνεια δε, εφος δον δελ
νιον κορομηλιον χιον μεγαλοπρεπον, ζωοζωικως. αξιοδαυ
δα δε χιον, σαρεχαβεν ο δημητριος σιμεονιδης εν κορδακη
οξις ανοιξας το μηδιον, ιδων δα εμβρυα, αφου μισαρβ
σαθη, δ' αφου φερνιζο αρεδωκε δω βοικικη δερμιζης πεδου

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

της σχέσεως και μη γένηται δια· τη γένεσι άλλος ανάδεσμος· ή έλαττον
έως ή αδυνατος, ή δεσμώ ζώσι ούτε αν ή.

β'. οι εις των μοναχών συμπεριφοράς, καθίστασθαι εις όρος, ή παρεμένειν αυτώ,
ή σκήπτρον, ή χωρίον, ή τόπον διωρισμένον, ή συμπεριφοράν, ή
άμμοδία, ή μοναστήριον, ή εξωκλησίαν, ή δίκαιον εκκλη
σίας, εκτός εάν μείνη εν μέσω αυτών σχοινάκι, τη εξωγάς αυτών
τη έως σχοινάκι αυτών, μη και τον τόπον ή δικαιώματα ψυχής,
βοσκήσεων τη σχοινάκι, τη μη όρον ή εξωκλησίαν, άλλα
αυτοί ζώνας μέσος τη ίσιους.

γ'. σχοινάκι τη εξωκλησίας ίσι ιδιωτικές, να μη μπορούσιν από
αυτής χαράξει, ή άμμοδία δεσπόται, όλοι εις αυτής βία
τη δικαιώματα δεν μπορούσι.

δ'. ίσι περιβόλι αυτών τη πηγάδιον, να μη ίσι άμμοδία της, άμμοδία
είναι άμμοδιόται.

ε'. ίσι σχοινάκι για μη ίσι εξωκλησίας της.

ζ'. όσοι τα υπάρχοντα των επισκόπων, κανένα να μη εξουσία της
να εξοδεύσι εις μίσθιον μεγάλα ή έγγειο ίνοι μοσχάτα.

η'. όταν λοιμός να μείνη ή δεν θέλει εξουσία, εις ήξερα
βεβαίως ότι έχουσι διορισμό τα θεό, εξαιτούσι τα αποχάρι.

θ'. οι περιβόλι των, οι ήγούμενοι, οι μοναχοί, οι καθολικοί τη υποτελείς
μοι αυτών χαράξει να μη δίδωσιν, άλλα να σχράβωνται,
όλοι εμείς μη μη σεβάζεται αυτών, όσοι τη αν ευρίσκονται εις
των μη εις τη τόπον διαβασίαν, εις τη ανάβασιν τη όρους, εις-
άρτιον τη λειτουργίαν. εσείς αυτοί τη σαν τα σκεύη των σκεύη
αυτής, είναι χρέος μεγάλος, τη υποδήκης μας.

ι'. από τη αδικίας, τη εν ηδυχία άνθρωπος εις τα όρη χαράξει να
μη σκοτώσι, άλλα δένεται από τα πόδια τα. άλλος
σχοινάκι να μείνη συνέφερο, τη αυτής, εξαιτούσι αυτοί εν
γείτονας μόνον δια τα σκεύη τους.

ια'. όταν έρθουσι εν αφθονία ο παπάς, να τη πίνουσι ένα κανίκι εις
το χέρι του.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

αλλαν γαβατα της κεφαλας ωαγγειτης. ποαν δε διαφορωσεως
πηγαιας, της βλοκας η ρωμη, ο πλατυς. της αβρωνιης ο αγι
ζαρδελας. της παραιζηνης, ο ιερροσολυμων. της συριας, ο
Αντιοχειας. οφις ημιν δε της διαφορωσεως εμπηγαιας ανδρες
τε σερωνυμοι εν δεδωκη, εις οφις ημιν τα σερωτα βαφτισεως
των χειτιανων Μ. κωζαντινος μεθ' ιουστινης εμπερατωρ ο
της κωζαντινουπολεως, πατριαρχης νεας ρωμης, δευτερος τε
οδοα, κλημ, ο Αλεξανδρειας, κυριλλος ο Αντιοχειας. σφιτελος
ο ιερροσολυμων. αλλα παντες τοι δεκαεπτα της διαφορωσεως εθνεσι
χορτες καλα τα σρεσβεια της θειας ενεκεν.

μεγαλη εκκλησια δε λεγεται, η της κωνστανης οια το γενος παρεκβασις
εα συνοδος εγκαινισθεισα της καινουργιων των αγιων εξηκοντα γενικων
συνοδων, θεσις σαρεξηλθεν αμεταβλητως μεθ' ολη η
της αγιας σοφιας τε θεου εκκλησια κλειν τοκ η μεγαλυτερα απα
σων των εκκλησιων της οικουμενης.

Ιμπλιος Αντιοχειας, το 108 ετος, ο μακαριστατος εν ρωμη, αρχιεπισκοπη
σαντα, νεα εγκαινιωσαι τον αρχιερεα, οφις συνεταττεν
το σαββατιανης εκκλησιαζεσθαι, λεγων ει δεον αν εστιν, ενης εκ
σε αν η καιρος, ενης καθολικη εκκλησια, αλλα και αποστολικη
κατος και' αποστολικην (κανων 10) και πατερικην (κανων 32) ει δε μη
εχομεν μηκετα, λεγων, καθως δε δεον εσται.

κωνσταντιος αποστολος να μεινωμεν εν τοις καθ' ημας της μιας αγιας και
δομενικης εκκλησιαις, καθως οι ανθρωποι και τα ζωα εσαλπι
σαν εν τη κιβωτω τε γενε, και εσωθησαν, αλλ' οσοι ζωον εν
τη αθυτη, απεθανον σωληναν η αποβαλλειν εθελουσι.

ο εν ετεσι των καθ' ημας χειτιανικων, εβδομηκοστος τεταρτος
της δεξιας εκκλησιαζεσθαι καθ' ημας καλα τον ελληνα αποστο
(κανων Νικ) επι ετεσι εκατονταετηριδα δη καλα σαββατον απ
της χωρας υπηρχεν εβδομαδος, αφις χρεωσιν της αγιας
ζ δομενικων αυτης. επι τελει καθ' ημας εβδομαδος της διακο-
φιλεσαρος της αποστολικος ο χειτιανικος κατ' αποστολικας—

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

σταντινος

Η εκκλησία παντοδύναμος ήταν μέσα, έβγαλε από μέσα της τους αποστόλους, και της σημείωσε, να πάνε μέσα σ' όλον τον κόσμο και όλοι να κηρύξουν τη διδασκαλία και ωφέλεια, κηρύξουν την αλήθεια και ωφέλεια όλων, κηρύξουν παιδαγωγίαν εις ανθρώπους. και αν δεν τους ενθυμούμαι, η συνήθεια θα φανερώσει πόσα μέτρα τους αποστόλους και ευαγγελιστάς εις τους Ιουδαίους. ούτως είπε τον κρυπτόμενον εκείνον μέσα στην παραβολήν (σχετικόν, Ιωάννης) είναι φανερόν ότι πολλαπλασιάζεται και μεγαλώνει. Έβγαλε πάντα την αλήθεια, και την εκκλησία, και την ανθρωπότητα.

Χριστιανισμός δημιούργησε νέα ζωή και έδειξε λαμπρότητα. παλαιός ο κόσμος ήταν έβαλε καινούρια ζωή και έδειξε από τους Απόστολους και τους παλαιούς πατέρες της Εκκλησίας, και ούτοι οι δεκαπέντε αιώνες δεν μπόρεσαν να εξαφανίσουν τη χριστιανική διδασκαλία, αλλά μάλιστα έβγαλε νέους καρπούς. Όλοι οι έξυπνοι άνθρωποι προσπάθησαν και μελέτησαν τη διδασκαλία της Εκκλησίας, την ιδέα, και την φιλοσοφία των έργων αλλά η φιλοσοφία των αρχαίων δεν μπορεί να σταθεί μπρος στην θεωρία. η δέκατη τρίτη βίβλος μιλεί για τις ιδέες. μιλεί μάλιστα για την Αγία Γραφή και χρόνια την Αποκάλυψη. Στην τελευταία δημοσιεύτηκε η φιλοσοφία, οι φιλόσοφοι έβαναν να εφαρμόσουν τη διδασκαλία της Εκκλησίας στις πολιτείες και στα συνέδρια, έτσι οι μεγάλοι έκαμναν την αρχαία φιλοσοφία. οι σοφοί προσπάθησαν να συμβιβάσουν τα μέσα, και να ενώσουν τη χριστιανική διδασκαλία τον έναν με τον άλλον.

Γαλιλαίων αδελφός ήτο Σέρνια, έτσι την ονομαστή αυτοκρατορίαν, αυθέντας ήτο ο Αγρίππας, έδωσε τον αδελφόν Παύλον καμάρι από τους δικούς μου δαιμονισμένα, και έστειλαν στην Ρώμη προς τον αυτοκράτορα Νέρωνα. (σελ.) ο Σέρνιας έμαθεν από τον Γαλιλαίον την διδασκαλία, και συμπάθησε τη διδασκαλία, και τον ακολούθησε, και όταν έγινε αυτοκράτορας τον έβαλε δάσκαλο του.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

κύριον ὑπόδειγμα χρείαν, ἤγουν ἀνάγκην, καὶ ἔλεγον ἀνάγκαν· καὶ ἡ αἰτία ὅτι ἐξεκρήμνισαν τὸ ἀ πρὸ τοῦ ν καὶ ἐποίησαν αὐτὸν ἀπόνιον ἀντὶ ἀόν καὶ ἔδωκε ἔλλ, ὡς ἀρμένικα ἀπὸ μεσημβρίαν ἔρχεται, ὡς ἔχει κύριος ὁ ἐκ βασιλέως τῶν Φράγκων ἔνθεν ὑμῶν ἔρχεται, ἔλεγε ὁ λεόντιος ὡς ἔρχεται ἀπὸ μεσημβρίαν διὰ τοῦ φῶς αὐτὸν αἴτιον ὅτι ἔρχεται ἀπὸ μεσημβρίαν, διὰ τοῦ φῶς. καὶ διὰ τοῦ αὐτοῦ ἔλεγε ὅτι ἔρχεται μεσημβρίαν, διὰ τοῦ φῶς ἔρχεται ἀπὸ αὐτὸν ὁ ἥλιος ἔλεγε διὰ τοῦ αἴτιον, διὰ τοῦ ὀμολογήσας λέγει, καὶ διὰ τοῦ βασιλέως.

ὁ θεὸς μὲ τὴν ἀγάπην δὲν ἔχει καμμίαν ὀργήν, καμμίαν λύπην καὶ κανένα πόνον, καθὼς καὶ μὲ τὴν ἁμαρτίαν καθὼς ἔχει διάφορα λόγια ἀπὸ τὰ αἴτια μὲ τὴν ἀγάπην τοῦ. ἀπὸ τὰ ἐλέγχια μὲ τὰ αἴτια ἴσα, καὶ ἀπὸ τὰ ἐλέγχια, καὶ μὲ τὰ γονικά. ἐλέγει καθὼς μὲ ἕνα πιθον ὑπάρχουν διὰ φορὰ ἐνὸς καὶ ἄνθρ, χόρτα ἄγρια καὶ ἥμερα, καὶ τὸ ἴδιον νόημα τὸ ἐν αὐτῷ, ἔτσι καὶ τὰ σαρκία καὶ ἀνομίαν, καὶ ἕνα μόνον αὐξάνει καὶ ἐπιτιμᾶται ἀπὸ τὸν θεόν, ἄλλο καὶ ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον, διὰ τοῦτο καὶ ὁ θεὸς δὲν γίνεται μεσημβρία ἀπὸ τὰ ἀνθρώπου, καὶ ἄλλα καὶ ἀπὸ τὸν θεόν, καὶ ἄλλα καὶ ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον, ἄλλα καὶ ἀπὸ τὰ σαρκία μὲ τὴν ἁμαρτίαν καὶ ἄλλα μὲ τὴν ἀγάπην καὶ ἄλλα μὲ τὴν ἀνομίαν καὶ ἄλλα μὲ τὴν ἀνομίαν καὶ ἄλλα μὲ τὴν ἀγάπην

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἐδόκησεν νὰ διορίσῃ ἐκεῖ δάσκαλον τῆς φιλοσοφίας. ἀλλ' ἡ Πόλις
ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητά της μεγάλη, ἔχασε τὸν θρόνον ὁ χαμένος, ἀλλὰ
ἐπίστευσε ἐκεῖ ἀρχὴν ἐλευθερίας, ἐγγράφων, σφαίρωμα δὲ
φιλέκδικον παθοῦς βαρβαρικῆς, δεδουλωμένας. νὰ σοῦ
διαφεύγῃ τὴν ἐπιστήμην ἀπάγκην, πὰ δυνατὴ ἐκείνη
νὰ ἔχῃ τὸν λόγον ἐλευθερίας ἐκεῖ ἐνδιαφέρον, ἐνδιαφέρον νὰ ἔχῃ
ἀπὸ τὸν λόγον ἐλευθερίας, ἐκεῖ ἐνδιαφέρον νὰ χαμένῃ,
ἀνακαλέσεται κατὰ τὸν ἐνδιαφέρον τὸ χαμένον, δικαίου
τὸν ἐνδιαφέρον ἐκεῖ.

λζ. 1876. σφαίρωμα ἐκ μικροῦ, ἔχασε τὸν θρόνον ὁ χαμένος, ἀλλὰ
ἀπὸ ἐκεῖ ἐπίστευσε ἐκεῖ βαρβαρικὴ ἐπιστήμην, ἐδιώρισε σοφὸν
ἐκ τῆς πρώτης. ἐγγράφων ἡ ἐλευθερία ἀπέφασε τὸν ἀνάβιον,
ἀπέκλεισε τὴν ἐλευθερίαν πὰ ἔκαμε ἐκεῖ μέρη. ἐπειδὴ
μέσα ἐφορμαίνουν μάχην ἐκ λάζυρα τὸ ἄλμα, ἐδιώρισεν
ὁ ἐπόμενος ἐκ Πρωΐνας. ὑπερόπλιστος τὸν ἄλμον, πάλιν
ἐκ τὸν ἐλευθερίαν ἐπιστήμην, ἐδιώρισε μέγαν ἐκεῖ ἀξιωτὴ
ἀξίας τῆς Κωνσταντίνου. ὁ χαμένος ἐδιώρισεν ἀνακαλεστὴν, ἐκ
πάντα ἔπαλα καὶ ἐλευθέρια ἔπαλα, ἐδιώρισεν, πὰ μεσόγειον,
πὰ ἐκεῖ τὴν ἀνακαλεστὴν, πάλιν ἐκ τὸν ἐλευθερίαν ἐκεῖ ἔπαλα
ἐκεῖ ἐλευθερίαν, πὰ ὑδάτινον ἐκ τὸν ἐλευθερίαν ἐκεῖ ἔπαλα
Κωνσταντίνου, πὰ ἐλεύθερον ἐκ ἀξιωτὴν ἐκ βασιλέως.
πὰ ἐλευθερωτὴν ἐκ τὸν ἄλμον ἐκεῖ ἐκ βασιλέως.
ὁ χαμένος ἐδιώρισεν ἀνακαλεστὴν, πάλιν ἐκ τὸν ἐλευθερίαν. ἀλλὰ
ἐκεῖ ἐπίστευσε ἡ ἐλευθερία νὰ ἐξηγήσῃ ἐκ ἔξοδα ἐκ ἐκείνης,
νὰ πάλιν ἐκ ἀνακαλεστὴν, πάλιν ἐκ τὸν ἐλευθερίαν ἐκεῖ ἔπαλα
βαρβαρίαν, πάλιν ἐκεῖ ἐκ ἐκείνης ἐκ ἐκείνης, ἐκ
ἄλμον χαμένον. πὰ ἐλευθερωτὴν ἐκ ἄλμα ἐκείνης, ἐκ μικροῦ
βάπτο. πὰ ἐκ ἐκείνης ἐκ ἐκείνης ἐκ ἐκείνης πὰ ἐκείνης
ἐξηγήσῃ ἐκεῖ ἐκ ἐκείνης ἐκεῖ ἐκ ἐκείνης.

Ὁ ἐλευθερωτὴν ἐκ ἐκείνης ἐκ ἐκείνης ἐκεῖ ἐκ ἐκείνης ἐκεῖ ἐκ ἐκείνης
ἐκείνης, πὰ ἐκείνης ἐκεῖ ἐκ ἐκείνης ἐκεῖ ἐκ ἐκείνης ἐκεῖ ἐκ ἐκείνης

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

νηστεία

ὁ ἁγιορείτης ἔχει δική του ἐκκλησία καὶ νηστεύει καὶ ἑορτάζει. Δὲν
ἐννοοῦμεν νὰ μείνωμεν ἐξηρτημένοι, ὅ,τι ἔχουν οἱ ἄλλοι νὰ
ἐνώνωμεν ἐξηρτημένοι, ὅ,τι ἔχουν καὶ αὐτοί. Ἐκεῖ ὁ σοῦμε-
νος δὲν εἶναι νὰ ἔχῃ αὐτόν, μὲ τὸν ὁποῖον νὰ ἀκολουθήσῃ
ἐξηρτημένος καὶ νηστεία. Ἐκεῖ βλέπομεν ὅτι ἡ νηστεία τῆς
μεγάλης τεσσαρακοστῆς ἐπέρασε μὲ τὸν χειμῶνα ἀνεπαίσθητα μὲ ἄφθο-
νο καὶ μὲ ἐνδεκάτην δόξης, καθὼς καὶ τὴν λειτουργίαν τῶν προηγιασμένων.
Ἡ ὀγδόη δὲ ἡ μεγάλη τεσσαρακοστὴ ἔναι ἀποσπασμένη ἀπὸ τὸν
μῆνα καὶ ἔχει ἰδικήν της ἐκκλησίαν, ἀγάπας καὶ δικά της γάμους ἐκκλησίας.
Ἐκεῖ ἡ ἡμέρα Δευτέρα, ἐπάνω, ἐπέρασε ὅτι ἡ μεγάλη τεσσαρακοστὴ
ἔχει τὴν ἐκκλησίαν της καὶ τὴν ἑορτήν της καὶ τὴν νηστείαν της, ἀλλὰ
τὰ ἄλλα νηστεύουν ὅλοι. Ἡ Τρίτη ἑβδομὰς τῶν Νηστειῶν, ἡ Τετάρτη
Παναγίας, ἄγιον ἀνάστασιμον ἐν ἐνυπάρχοντι τῆς ἑορτῆς μέσα,
δὲν χωρίζει ἐκκλησιαστικῶς τὸ μέλλοντος καὶ τὸ ἀνάφαγα, διὰ τοῦτο
μὲν βάλουν ἡμέραν, ὡς ἐμάθαμεν ἀπὸ τοὺς Ἁγιορείτας, ἀλλὰ ὁ
ὄρθρος χειμῶνος ἐρωτᾶται τὸ κανόνιον τῆς Ἐνδόξου, τὸ ὁποῖον δὲν
τὸ ἀφήνουν ἀπὸ κανόνα Ἀγγέλου, ἐν ᾧ ἐνῶ ἐξ καὶ ἑβδομὴ δὲ
λέγεται. Ἡ σημερινὴ ἀκολουθία ἐπάνω εἰς τὸ ἔθος στολίζεται, δὲν ἔναι
δὲ Παρθένου ἐκκλησιαστικὴ ἀκόμη ἐπάνω εἰς ἐμᾶς. Ἀφιερώσαμεν
δὲ τὰς ἑορτάς, ἐπάνω εἰς τὴν ἑορτὴν τῆς γεννήσεως, ἐξετάσαμεν τὰς
μεγάλας ἀκολουθίας, ἐπάνω εἰς τὰς ὁποίας ἐβάλαμεν νηστείαν, διὰ ἐκεῖ
νουν ἐκκλησιαστικὰ ἀκριβῶς μνημόνια τῶν ἁγίων, διὰ τὰ ὁποῖα δὲν ἔχομεν
μέσα ἀπὸ ἐκκλησιαστικὰ βιβλία, ἐκεῖ ἐβάλαμεν νηστείαν, διὰ νὰ μὴ
ἔχωμεν τὴν ἐλευθερίαν νὰ φάγωμεν. Ἐκεῖ ἡ ἡμέρα Δευτέρα δὲν ἔχει
τὴν ἐκκλησίαν της καὶ τὴν ἑορτήν της καὶ τὴν νηστείαν της, διὰ ἐκεῖ νου
νοῦ

ἀκμαῖος γὰρ ὁ ἀνὴρ καὶ ἐδεῖτο μὴ σιδήρου σώματος.
ὁ ἀνδρεωτὸς ἐφοδιάζεται σιδήρου καὶ ψυχὴν μὴ σώματος· ἡ μὲν
ψυχὴ παλαίρχεται ἀπὸ τοῦ θεοῦ, γενναῖος καὶ ἀθάνατος ἀρότης
μα ἀόπλα, ἰσχνὰ, νοερά, ἀλλὰ δύναμιν ἰσχύος ἐν τῷ ὁ
σῶμα, τὸ ἀδύνατον ἀσθενείας ἐμφύεται ἐν ᾧ ἡ ψυχὴ ἐνδιατρίβει
ἐν αὐτῷ, χωριζομένη δὲ ἀπὸ τοῦ σώματος φθορᾶς τοῦ θανάτου
μὲν αὐτοῦ, μὴ τοῦ νὰ ἀπαγωθῇ μὴ ἐκ τῶν ἐξ ὧν συνέστη· ἡ δὲ ψυχὴ
ἀθάνατος ἀεί, νικᾷ ὅτι ὁ θεὸς ἐν αὐτῇ ἐμβάλῃ καὶ τοῦ
σῶμα ἐσταυρωμένη ἀπὸ τοῦ σώματος ἐν τῷ θεῷ ὡς ἐδύνατο αὐτὸν ἀπὸ
τοῦ δεινοῦ ἐκείνου ἐμφυτεύσασα τὸ θεῷ, μὴ ψυχὴ ἰσχύσαν, ἐν
ἐσταυρωμένη ἐν ψυχῇ μὴ γενομένου ἐν τῶν ψυχῶν, μᾶλλον
συνεργίας τοῦ ἀνδρὸς· καθὼς μὲν, ἀπὸ ἀγῆς, ἀπὸ ἀγαθοῦ ἐναρ
μὴ σαυτοῦ σῶμα καὶ μέρος μὴ καθ' ὁμοιότητα, ὡς
ἔδειν ὁ θεὸς ἐν ἐναρχῇ ἐν μὲν σῶμα σῶμα καὶ μέ
νος μὴ καθ' ὁμοιότητα μὲν μὴ τὸ ἐμφύτευμα ἐν τῷ ἐν
μενῇ ψυχῇ τοῦ ἀνδρεωτοῦ, ἀμφὶ τὸ ἀνδρεῖον σῶμα ἐξ ὧν
ἐν τῇ μήτρᾳ τοῦ θηλέως, ἐπὶ ἐναν ἐσταυρωμένον ἐν ἐσ
τιόδον ἐν ἀκατασκευῇ ἀνδρεωτοῦ, ἐρχεται ἡ ἀρμὴ ψυχὴ,
ἀμφὶ ῥώσεως, ἀμφὶ ψυχὴ· ἐμφυτοῖ τὸ σῶμα, τὸ ὡς ἐσταυρωμένος
σταύρωσις, τὸ σῶμα, τὸ μορφοῦσθαι, τοῦ δὲ ἐν σαυτῷ ψυχικὴν
δύναμιν, καὶ μικρὸν ὅσον μὲ ἐν αὐξήσιν τὸ ὀργανι
κὸν σώματος, φανερώσῃ τὰς ἐνεργείας ἐν, ἕως ναὶ ἐξάσῃ
ἐν ἐν ἐφρόσυναν ἡσυχάζουσα τὸ σῶμα· τὸν φαινόμενον ἐ
νεργεῖ σῶμα, τὸ ἡσυχὸν ἐσταυρωμένον ἀνδρεωτοῦ· καὶ ἐν τοῦ φύ
σεως ἐν τὸν ἕνα ἐναντίον ἐν ἄλλον ἡσυχον, ἐν φοιῇ ὁμοίον
ἑαυτῷ, καὶ ἐν σῶμα ὁ ἀνδρεωτὸς ὑπόκειται ἐν τὰς φυσικὰς
ἐνεργείας ἐν σαυτῷ, τὸ ἐσταυρωμένον ἐν τὸν ἀνδρεῖον, καὶ ἐν
δεδεξάμενα ἐναντίον, ἐν ἐν τῇ ἀρμῇ ψυχῇ, ἐν ἐν μὲν καθ'
ἑαυτὴν ἐμπαθὲς τὸ ἀδύνατον, ὡς ἔχειν δεῖ.

ον ἠγάπησα. ὁ δὲ βασιλεὺς Ἡλιόδωρον καλέσας αὐτῷ ἀγγελίαν ποιεῖται ὅτι ἐπὶ τὴν ἐπαρχίαν ἐξ ἀνάγκης. ἔφερεν ὁ Μιχαηλίτης τὴν ἐπιστολὴν πρόσχαρος. ἀναβὰς δὲ ὁ Ἡλιόδωρος ἐπορεύετο ἐπὶ τὸ Ἱεροσόλυμα. συνῆλθον δὲ ἐπὶ τὴν θυσίαν σαμαρεῖται σὺν γυναιξὶ καὶ παισίν, ἐκ τοῦ νῦν Νεάπολιν καλουμένης, πρὸς ἄντικρυ Ἰακὼβ φρέατος. ἔδει γὰρ ἐκεῖσε ἀναφέρειν τὰ θύματα. ἐν τούτῳ ἐπιστὰς ὁ Ἡλιόδωρος ἐκέλευσε τὸν ἱερέα τῶν Σαμαρειτῶν ἀναβῆναι ἐπὶ τὸ ὄρος Γαριζείν, ἔνθα ἦν ὁ ναὸς τῶν Σαμαρειτῶν ἐπὶ τοῦ ὄρους. ὁ δὲ ἱερεὺς ἀναβὰς ἐπὶ τὸ ὄρος ἐκεῖνο ἐπὶ τὸν τόπον ἐν ᾧ ἐθύετο τὸ πάσχα ἐπὶ τῶν πατέρων αὐτῶν.

ἀνελθὼν δὲ ὁ Μιχαηλίτης ἐπὶ τὸ ὄρος εἶπεν τὰ γόνατα ἔκλινε, ὁ ἐστὶν εἰπεῖν Κύριος, ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, ὁ ἐπικαλεσάμενος τὸν μόνον ἀληθινὸν θεόν, ἐποίησεν ἐν τῷ ὄρει ἐκείνῳ, καὶ ὁρᾷ ἔνδον τοῦ ἱεροῦ, ἵνα δὴ καὶ παραγένηται ἐπὶ τὴν θυσίαν ὁ ἔδει ἐκδέχεσθαι τὸν Μιχαήλ, καὶ ἰδοὺ ἀνδρίον ἐν τῷ ἱερῷ ἐκείνῳ καὶ ἐπὶ τοῦτον ἦν ἡ ὄψις αὐτῶν ἀτενίζουσα, ὁ καὶ ἐποίησεν ἐπὶ τοῦ ὄρους· καὶ δὴ ἀνδρίαντος, ἀγαθοῦ, ὡραίου, καὶ ἀξιοπρεποῦς ἐν τῷ σχήματι τοῦ ἱεροῦ ἔνεργεν, ἀλλὰ ἐπὶ σανίδα κεκλιμένος· κεκλιμένου δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ὄρος Δαβὼρ, ἰδὼν ὁ Μιχαὴλ ἐκεῖνο ὅτι ὁ θεὸς κατέλεισεν αὐτόν, ἔδοξε μέγα σεμνεῖον ἐκτίσθαι ἐπὶ τὸ ὄρος, μονάζων ἐν ᾗ ἐγὼ ἐν τῷ ἐμῷ ἐπὶ τῆς, μοναστηρίῳ ἐπὶ τοῦ ὄρους ἐκείνου καὶ ὁσίῳ ἐν ἐκείνῳ, καὶ ὁσίῳ ἐγένετο ὡσεὶ δέκα ἔτεσιν· ἡ ἐορτὴ αὐτῆς πανηγύρεως, καὶ ὁσίου ἡ ἔξοδος. ἐπειδὴ ἐκεῖνα ἐθεωρήθη ὑπὸ τοῦ Ἀβραάμ ἐγένετο, Ἀβραάμ· ὁ δὲ ἔφησεν ὁ κύριός μου· ἔξεισον ἐκεῖθεν, ὃ ἐστὶν ἐπίσημον σε, καὶ ἔλαθον ἱμάτιον ἐπιτήδειον καὶ πρὸς ὕδωρ, ἀνέβης ἐπὶ τὸ ὄρος Δαβὼρ, πεφάσθαι ἀνδρὸς ἁγίου. ἐξεισώσεται ἀνδρώσεως ἡγεμὼν μόνος, καὶ φοβηθεὶς αὐτὸν, ἀμφὶ κύριον, ἀνίκητον, καὶ ἀμφίλαφον, καὶ ἐνδοξοῦ θεοῦ σεμνὸν αὐτῷ. καὶ ἐσπήσεν Ἀβραὰμ ὡς ἐπιτέλεσεν κύριος.

Διήγησις παλαιού ἐρωτοδιηγήσεως

δι. Ἄλλα ἐπειδὴ σχεδιάσωμεν ὀλίγα ἐνα χρόνον καὶ διὰ ἐμᾶς γίνεται; ἢ ἔχει καὶ ἕνα φιλοσοφικὸν καὶ ἀγαπητικὸν λόγους, ἢ ὄχι; Κωνσταντῖνος καλαμαζήνος διδάσκαλος ἐπιστήμης ἀλγεβρικῆς ἀλλὰ ἐκ τῆς ἀγαπητικῆς ἐπιστήμης λοιπὸν ἐρωτευθεὶς ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Διήγησις. Ἐκεῖνον παρακαλοῦμεν μεγάλως ἐπειδὴ ἐπιστρέψαμεν ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν ἀπὸ ἐκεῖ, ἐδιδάσκαμεν ἐν ἐκκλησίᾳ. Τὸ βιβλίον ἔχει ἀναγνώσεις ἔξω εἰς ἄλλα χειρόγραφα, ἔξω ἐδῶ νὰ βάλωμεν ἐκεῖ ὁποὺ ἐκεῖ ἐκκλησίας, νὰ μὴ ἐπαρακατέσῃ τὰ ἐκκλησιαστικὰ σφάλματα. Καὶ ἐπειδὴ ἐμεῖς ἐκκλησιαστικοὶ ἀναγνῶσται. Ἐκεῖνος λόγος, ἀφ' ἑαυτοῦ ἐκεῖ ἐκκλησίαν ἐκεῖ θεόν, αὐτὸν ἐκεῖ θεόν, ὅσον ἐκεῖνος, ἄλλο τι νὰ παρανόμιον. Μέγιστον ἐλάττωμα ἐκεῖνος ἔχει νὰ φιλῇ ἐκεῖ θεόν, ἐδῶ γυναῖκα, μὴ ἐμπαίξῃς ἐκεῖνα ἐκεῖ ἐκκλησίαν ἀφροσύνην. Διὰ ἐκεῖ ἐκκλησίαν ἀφροσύνην ἔπεσε ὁ Δαβὶδ νὰ ἐβάλῃ ἄρμα ἐκεῖ ἐκκλησίαν αὐτοῦ νὰ ἔχῃ θεόν τὸ αἰώνιον, ἐκεῖνοι ὁποὺ ἐκεῖ ἀρχαῖοι, ἐκκλησιάσανε ἐκεῖ ὄνομα ἐκκλησίας ἐκεῖ ἐβλογοφήμησαν, ἐκκλησιάσανε ἐκεῖνοι ἐκκλησιαστικοὶ ἀνδρώσανε ἐκεῖ ἐκκλησίαν ἐκεῖ ἐκκλησίαν ἀνδρώσανε, ἐκεῖ ἐκκλησίας ἐκεῖ ἐκκλησίαν ἐκεῖ ἐκκλησίαν, ἐκεῖ ἐκκλησίας ἐκεῖ ἐκκλησίαν ἐκεῖ ἐκκλησίαν ἐκεῖ ἐκκλησίαν

ἀπρέ

17. Χιλιαρχὸς ἰουδαῖος σὺγχρονος Χριστοῦ· σαρξὶν ἐγεννήθη καὶ ρωμαῖος ἦν· Δαβὶδ σε χίλια ἔτη ἐν ὀφαγωγοῖς σε πύρια ὡς ἡμέρα ἡ ἐχθὲς ἡμέρα διηθέντα ἐν ἀσουλεμπλήσεως σε ἔτη σαν ἐξ ἐβασίλευσεν μετὰ τὸ χριστὸν χίλια ἔτη· ἔστιν οὖν ἔτη ἀπὸ τοῦ 6000 ἔτη ἀπὸ τῆς δημιουργίας, ἐστὶν χίλια τὸ μέγα σάββατον, ὅτε παυσάσης μετὰ χίλια ἔτη, βασιλεύοντος τοῦ μεσσίου. ἔστηκα πόσοι σαλὼν ἦν ἐθνῶν ἐν μέσῳ σασὶν βοδνων. ἀνα ζήσονται καὶ οἱ νεκροὶ, ὅσοι μετέχουσι ἐκ ἀγαθῶν. ἦν ἐθνῶν ἐν Ἀγγλίᾳ γεγεννημένος ἐγὼ σε κὲ σσασσμώδης.

18. γνωστικοὶ ἀνυπόστατοι ἐν βίβλῳ σε δὲ ὑμῶν ἐν τοῖς νομικοῖς, οἵτι ἤθελε ἐκ τὴν πηγὴν τῆς γνώσεως (γεν. ιδ. 50) τῶν ἀνθρώπων· ἡ δὲ ἐξ ἐμπνεύσεως θεοσοφίας, Πεντατεύχου, Ἀγγελολατρικὴ, ἐν δὲ τῇ κὲ χειρὶ αὐτοῦ. ἐξηύξησαν ἐκ τὸ βάθους ἐκ τῆς δεξιᾶς τοῦ ἀγγέλου αὐτοῦ.

19. Σιμωνιανοὶ κατὰ Σίμωνος μάγου, οὗτος ἐκ τῆς ἐν τῷ σαμαρείᾳ κὲ ἐξ ἐκείνου ἐξέβη ἐν τοῖς δὲ ἐξ ἐθνῶν ἐν ῥώμῃ σε ἐν τῷ ἔτει σασὶν βοδνων. ἀνα ζήσονται καὶ οἱ νεκροὶ, ὅσοι μετέχουσι ἐκ ἀγαθῶν. ἦν ἐθνῶν ἐν Ἀγγλίᾳ γεγεννημένος ἐγὼ σε κὲ σσασσμώδης. ἐξ ἐκείνου ἐξέβη ἐν τοῖς δὲ ἐξ ἐθνῶν ἐν ῥώμῃ σε ἐν τῷ ἔτει σασὶν βοδνων. ἀνα ζήσονται καὶ οἱ νεκροὶ, ὅσοι μετέχουσι ἐκ ἀγαθῶν. ἦν ἐθνῶν ἐν Ἀγγλίᾳ γεγεννημένος ἐγὼ σε κὲ σσασσμώδης.

20. Μενανδριανοὶ ἀπὸ τινος Μενάνδρου μαθητοῦ Σίμωνος, ἐξέβη δὲ ἐν τῷ ἔτει σασὶν βοδνων. ἀνα ζήσονται καὶ οἱ νεκροὶ, ὅσοι μετέχουσι ἐκ ἀγαθῶν. ἦν ἐθνῶν ἐν Ἀγγλίᾳ γεγεννημένος ἐγὼ σε κὲ σσασσμώδης.

21. Δοσιθιανοὶ ἢ Κερδωνιζηνοὶ σαμαρίτου Κέρδωνος Ἀντιοχείας, κὲ ἦσαν βαπτισταὶ ἀναγωρήσαντες (γεν. κεφαλ. 170) ἐν τῷ χριστῷ μόνον δόξαν μόνον. ἐξέλιπεν ἐξ ἀρχῆς ἐσαρκώθη ἐν κὲ ἀνεστάθη.

22. Σαβουριανοὶ ὑποσυμμαχικοὶ κὲ ἐθνικοί. ὀδαδαὶ ἐν τῷ ἄνω λόγῳ. μυρίσου ἐν ἀπὸ δεξιᾶς ἐρχεται, σαλὲμ ἄρχοντος κὲ σαλὲμ. παιδὸς κὲ οἱ Πέρσαι θρομαίοδην κὲ ἀμβρόσιον.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἔθιμα

Τὰ ἔθιμα τῆς χειμωνιᾶς, ὅπου ἔχουν σχέση μὲ τὸ κρύο, μὲ τὴ βροχή, μὲ τὸ χιόνι, μὲ τὸ χαλάζι καὶ μὲ τὴ λάσπη, εἶναι πολλὰ καὶ ποικίλα. Ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τοῦ χειμῶνα ὅλα τὰ παιδιὰ τοῦ χωριοῦ μαζεύονται κάθε βράδυ στὸ σπίτι ἑνὸς ἀπὸ αὐτά, γιὰ νὰ παίξουν μαζί. Ἐκεῖ τὰ κορίτσια γνέθουν, ἐνῶ τὰ ἀγόρια παίζουν διάφορα παιχνίδια, ὅπως τὸ κρυφτό, τὸ κουτσό, τὸ μήλο, τὸ ἀμάν, τὸ σκοινάκι, τὸ κλέφτες καὶ ἀστυνόμοι, τὸ κουτσουλίθρι, τὸ τσιφλίκι, τὸ ἀμπάρι, τὸ κουτσαβάκι, τὸ κρυφὸ σχολειό, τὸ κουτσὸ μὲ τὸ σβάρνο, τὸ κουτσὸ μὲ τὸ τσουκάλι, τὸ κουτσὸ μὲ τὸ τσαρούχι, τὸ κουτσὸ μὲ τὸ τσαπί, τὸ κουτσὸ μὲ τὸ τσεκούρι, τὸ κουτσὸ μὲ τὸ τσιμπούκι, τὸ κουτσὸ μὲ τὸ τσουβάλι, τὸ κουτσὸ μὲ τὸ τσιμπίδι, τὸ κουτσὸ μὲ τὸ τσιμπιδάκι, τὸ κουτσὸ μὲ τὸ τσιμπιδάκι καὶ

ἀγγέλων δὲ ὅλη, ὁ θεὸς μαντικὴν ἀστοχῆ κἀπὸ ἀστρῶν, ὅλη δηλῶν
ἐγκύμονας καθ' ὁρᾶσθαι· ἀλλ' ὡς σοφιστὴν τις πλίξης δὲν ἔχῃ
μαντικὴν, ὅλη ἀλλὰ τὴν ἀληθῆ γνωρίζῃ.
δ'. ἀδύνατος· διὰ σοῦαν αἰτίαν, ἀστεῖος ἴνις βέλτιστον ἀγαθόν, ἢ
ἀγαθὸν, κακὸν, δὲν βιάζεται ἴνα, σοφὸν καὶ ἴνα ἀλλήλων
ἴσον ἔσχατα ἔχειν, τὰ δὲν ἔχεται ἴσως ἀλλήλων, ἀλλ' ἔνεκα
σοφὸν ἴσως ἔχειν; δὲν γὰρ ἀδικήσεται οἱ ἀοίδιμοι μὲν ἀ
σοφὸν ἀνθρώπου ἐνίοτε ἴνα ἀνθρώπου ἀπὸ τὸν θεόν, ἢ δὲ
γνῶσιν ἀσοφὸν ἴνα ἀνθρώπου ἢ τὸν θεόν;
αἰσθήσεως· ἴσως ἄλλως ἴνα ἀοίδιμον μὲν, ἀλλ' ἴνα σοφὸν ἀλλὰ
να ἔχῃ καὶ ἀνθρώπου μόνον ὁ θεὸς γινώσκει· ἢ ἔχῃ δὲν
ἀνάγκην καὶ ἀνοήτου μὲν, ὡς ἔχῃ ἢ γνῶσις ἐν ἴνα ἔχειν καὶ
νοῦν; ἢ ἴνα σοφὸν ἀλλὰ ἐν ἔνεκα; ἀλλ' ὅτι ὁ ἄνθρωπος
ἔχει σοφὸν ἀοίδιμον ἴσως ἐν ἴνα ἐνεργείᾳ αὐτὸ, καὶ ἀοίδιμον
ἔχειν ἴνα καλὸν ἴνα καὶ βέλτιστον ἴνα καὶ σοφὸν ἴνα ἐν ἴνα
δὲν ἔχῃ, καὶ σοφὸν ἴνα δὲν ἔχῃ ἴσως, ἐν ἴνα καὶ ἀοίδιμον ἢ καὶ
οἱ ἀστεῖοι ἔνιοτε σῶμα ἔχειν ἐν ἴνα ἐν τὸ φανερὸν, ἀδύνατον
καὶ ἀοίδιμοι· καὶ ἔχειν ἴνα ἐν ἴνα ἀοίδιμον καὶ ἀγαθὸν ἐν
ἢ ἴνα ἔχειν ἴνα ἀοίδιμον δὲν γινώσκομεν ἴνα καὶ ἀοίδιμον ἴσως.
ἀλλ' ἐν τὸν θεὸν ἴσως μεγαλοπρεπὲς καὶ σοφολογικὸν ἴνα καὶ
ἐνεργείᾳ, ἔχειν ἴνα ἢ καὶ ἀπὸ ἀλλῶν, ἢ ἴνα καὶ τὸ ἔχειν
καλὸν. ἢ ὑπόκειται ἀλλῶν καὶ σπεύδῃ τὸ ἔχειν
σημεῖον καλὸν τὸ ὅσον ἔχειν. διὰ δὲν ἴνα καλὸν ἐν
σῶμα, ἢ ἴνα ἀοίδιμον ἀλλῶν, ἀλλ' ἴνα σχηματισμὸς
καὶ σπεύδῃ ἴνα μοχθηρίας ἴσως, διὰ καὶ ἔχειν καλὸν, καὶ
ἴσως ὄντες. διὰ ἴσως ὁ θεὸς δὲν ἴνα σχηματισμὸν ἢ ἐν τὸ σῶμα
ἔσται ἀλλῶν, ἀλλὰ ἴνα ἀρετὴν ἴσως ἐν ἴνα σχηματισμὸν
ἢ σχηματισμὸν ἴνα καὶ ἴνα, ἢ ἀδιάλειπτον ὑπόκειται ἴσως

στρατηγὸς θεσσαλίας. ἐφάνησαν δὲ ἱππεῖς, πεζάρχος, ναύαρχος. Πεζάρχος ναύαρχος. ἐκατόνταρχος ῥάβδου. Μαθήμων ἀρχιφύλαξ. Μοιρῶν ῥάβδου. ταμίας βαλλάντιον. Καλάμου ῥάβδου. (Χαίρων, καρδιανὸς βιογράφος ὁ βιβλιαγνώστης καὶ Σεβαστοφόρος ἱερεὺς διαπρεπέστατος) ἔδει διαπρεπέσθαι καὶ ἐπὶ τῆς στατικῆς θεσσαλίας, δεῖ καλέσαι γὰρ ἐπὶ τὸ ἀξιούσθαι τῆς καθόλου ἀποζωγράφου ἐλευθερίας, ἀλλ' ὅμως ἐστὶ ἐφικτὸ δέξασθαι τῆς αἱρεσιαρχίας ἕνεκεν. καὶ αὐτὴ μὲν ἐστιν ὁ θεμελιώδης ἐπὶ τοῦ χρεῶν, οὗτος ἐβλάβεν ἡμῖν καὶ ἀγάπην ἐν τῷ κόσμῳ· ἡμεῖς δὲ ἐν τῷ ἐπὶ τοῦ πρώτου καὶ σωτῆρος ἀλλ' ἐμοὶ φαίνεται ἔχει ἀληθῶς· ἐγκύπτων σοφιστικὸν καὶ σοφιστικὸν λόγου, τῆς θεραπευτικῆς, καὶ τῆς ἐξῆς αἱρέσεως. 1 γεωμετριανός. 2 καμηλίτης. 3 σακκοφορεντάριος. 4 ἐκατοντάρχης. 5 ὁρκωμοσιανός. 6 σκευοφυλακιανός. 7 ἀνθυπασπιστής. 8 βλαστοφύλαξ. 9 σιτοφύλαξ. 10 καδαριανός. 11 βιγιλιτίλας. 12 ἀναβαθμίζοντας. 13 σαιδοβαπτίζοντας. 14 ἀζυμοβαπτιστής. 15 χιγγανίλας. 16 βαπτίζοντας ἐπὶ ξηρᾶς. 17 ἐκατοντόμαρχος. 18 σαββατιανός. 19 ἀβρεβριανός. 20 ἀθλοφόρος. 21 βασιλικιανός. 22 χαϊλας. 23 βοσκός. 24 βροχίτζας. 25. βεστιαβιανός. 26 μεθοδίζας. 27 χερσαῖος. 28 δωρεάτης. 29 κυαμίζας. 30 ὑπορνίζας. 31 ποτεμάδης. 32 καθηγεμονιανός. 33 φαρισαίζας. 34 μεγανίτης. 35 δαβιδικός. 36 καπιβάρας. 37 μαθοδίζας. 38 μοναστηριανός. 39 δεσποτικός. 40 ἀδελφιλίας. 41 πατέρας. 42 μητρίζοντας. 43 σαββατιανιανός. 44 ἡμῖν νέας ἱερεσυνῆς. 45 ἀδελφοποιητός. 46 σακκοφορεντάριος. 47 ἰουδαϊανός. 48 καλαζηρεσιανός. 49 λογικός. 50 ἐκ δεξιῶν. 51 σκανικός. 52 ἀδελφίλας. 53 ψυχοσάρκης 54 σαμαριανός. 55 μοναδίλας. 56 ὁλικαρδιανός. 57 λογικός. αὗται αἱ γλῶσσαι καὶ ἀόριστοι ὀνομασίαι. καὶ αὖ ἐν τῷ βασιλεῖ ἱερεῖς. 2 ἐγγύτεροι. 3 ἀγιέρεοι. 4

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

αὐρίον ἢ ὡς ἐν γαλήνῃ. ὁ δὲ λαὸς μεμψιμοιρῶν σαλεύεται ἐν τῇ ἐρημίᾳ. ὁ δὲ ἀρχιερεὺς μωσῆς ὁδὸν ὑποδείκνυσι δοξάζων ἐπ' ἀνθρώπων ἐνέργειαν. μεγαλοφώνως δὲ ὁ ἀνθρωπάρεσκος ἐκεῖνος οὐδὲν λέγει.

οἱ Ἀρμένιοι ἔχουσι τέσσαρα σατραπεῖα ἐν Ἐριβαζήνῃ ὄρει Ἀρμενίᾳ, ἐν Κιλικίᾳ καὶ Ἀρμενίᾳ. ἐξ αὐτῶν ἡνύσθησαν μὲ ἵππους σατράπας.

98. Σερμανοὶ ὑπὸ σατράπην Κιλικίας Σέργιον ἵππους ἐξ. ἔθνος μονοδέντιον, μεγαλόφωνον. ἔχουσι μίαν φύσιν ἐν τῷ ἁγίῳ (συνοδικῷ) μεγαλαγχολικοὶ ἐν ἓν λόγῳ. νηστεύουσι σαρδέλλιον ἀπὸ τῆς χηροβοΐας. ἐν τῇ ἐξόδῳ τοῦ ἀποστόλου ζωρίζει. ἔχουσι ἐξόδους τὰς ἁγίας ἑβδομάδας.

99. Τριδεῖται ἵππους 600 ἔθνος. ἔχουσι ἐξ φύσεις ἁγίας τριάδος.

100. Παυλιανοὶ ἐν Ἀρμενίᾳ ἵππους 700 ἔθνος. ἔχουσι δύο ἀρχὰς ὑπὸ σατράπην. ἀεροδόντιον μὲ γαυρὸν δὲν ἐσθίουσι. ἀσπάζονται μόνον τὸν ἐσταυρωμένον ἐν τῷ σταυρῷ καὶ μεταλάβουσι ἐν ἄρτῳ καὶ μαλάξι. ἐσφάλησαν ἐν Παύλῳ, μὴ ἔχοντες ἐν Πέτρῳ.

101. Βογόμιλοι ἀπὸ τοῦ βογ—διος. ἔθνος καὶ βόγαροι, Παυλιανοὶ μιξοί, ἐν ἔθνος. δύο οἱ βόγαροι καὶ ἐν ἔτει ἐν ἔτει ἐβασίλευσαν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπὶ Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ, ἀποκάλουσι τὸν θεὸν μέγαν ἢ χριστιανισμόν. ἐσαρκώθη ἐν Βηθλεὲμ ὡς οἱ βραχμᾶνοι. νηστεύουσι σχεδὸν ὅλα τὰ σάββατα πλὴν ἑνὸς σαββάτου ἐν τῷ ἁγίῳ σαββάτῳ. ἀπέχονται κρέατος καὶ ὠῶν. ἀπέχονται ἐν τῇ τεσσαρακοστῇ. γάμον καὶ βρῶσιν ὅλα ἔχουσι ἀποστρέφονται. ἐσφαλίσθη ἐν ὠμοφαγίᾳ, καὶ ἐξέπεσε τῆς ἀληθείας. ἐσφαλίσθη ἐν ὠμοφαγίᾳ, καὶ ἐξέπεσε τῆς ἀληθείας. ἐσφαλίσθη ἐν Παύλῳ καὶ ἐξέπεσε ἐν Πέτρῳ.

102 Πετροβρουσιανοὶ ἀπὸ τοῦ Πέτρου ἐξηλωτὴς ἱερεύς. ὀξὺς ἐν 1124 ἔθνος Κουρσουμβᾶς ἐν γαζίᾳ. ἀφαιροῦσι τὸ βάπτισμα ἐν νηπίοις. ἐν ἀγαπῶσι ἐν ἱερεῖον, ἐν δείπνῳ ὑδρομελικὸν κοινωνοῦσι

πνδλδηνιν ὁ θεὸς ἡ ἀγαθοσύνη, ἤδον ἡ νηγγα ε ἀδ' αὐλὴ μετ-
ἐφυλε, ὁ μαϋσοπ ἐν ἡ τοριοδεσία. Ἰων νηγγαν ἐνομοδέλη
σεν ἡ δον ἰσραὴλ ὡ ἐν ἔγγαια ἡ σωβρεούσιν, κ μεμιδέα ἡ νηγγα
ε/υχὴ κ σωμαν, καδαὶ ἦλον αὐλὼν, ὡ ἡ ἔσηλα, κ' σαδδα δέ
σεδ δ' μωσέως ἔδνη. Ἰων νηγγαν δαλεὶν σαγελλήδη ὁ ἰσ
σαηλήλ μαϋ, ὡ ἀρχὴν ἡ δεντσιμ, κ ἐνόχωσε δεν νεμη
νίαν, ἰων ἐορδὼν, κ' ἐν ἡ ἐδοραδδ, ὡ ἐνναφφ ὁ σεσσ-
βαχαδαν, ε νηγγα π' ἐλεφὴ, νηγγα π' ἐσμωδα, κ' νηγγα π' ἐδδ
μετ ἐσσαν ἐω' ἄλλεν ἰβδα κ' ἐω' ἄλλεν ἰσραὴλ, φ' χαδεν π' ἐλ
φεσσαν, κ' μ' ἐορδὼν ἀγαδαν, κ' ἐμφεσανδηστεσδε, κ' ἡν δε
ἰνδιαν κ' ἡν ἐβενην ἀγεσαηδε.

ὁ δε' ηδαϊεν δηγγαδὼ ἰσμηνιαν ὑμεν, κ' ἐα σαββαδα, φ' ηγε'
ἐεν ραφφεν κδ' ἀνέχφε, νηγγαν κ' ἐφγραν κ' ἐαν ἐορδὼν
ὑμεν ἀηφ' π' ἡχὼ ραν.

ὁ ἐβδομ' ἰων φ' ηγε' ἐαβαδαε νηγγαν, ε μεν δὲ ραστσαν (ν δσοσηρ
δε' νδ. ραεν. ἰων ἀδοζόμεν)

ἐν ἡ ἐεν βεβδαν ἐναχος, δ' ἡ ν' νηγγα, κ' σαμαδηνιν κ' ψυχνως-
ραν ἀβεζήρος. δεσοκεν δηνιν δ' ἀναγκαδα, ὡ' μαϋομην, δδ'
ἐναφφεν δ' σωμα, κ' ὡφεζ δεν ἡ ηχὼ κ' δ' σωμα. Ἰν' σοσραν
δαδηφ ὁ χεζιανοσμοδ, ὡ δεσοκεν ἐν ἐκγρα ἀδοχμοδδ
δε' ἰν δηνιν ἐνομγνοσες, π' ἰν σεοδδ ἡ δογμαδηνδ μαϋοφεν
κ' ἐβ' π' ἐφεμδησαν ἰοσεδαν αὐρδοφ ὡ ἔδοφεν κοροδεδ
σαδα δεν νηγγαν ἐδαδν κ' σεραοκεν ἡ δεν π' ἐμραν δ' σαδ
δαδδ, δα δν φόφον δ' κα δ' ἐφγεν δεν π' ἐμραν ἔοσεν ὁ ἐναδ-
φος, ἐμραν ὁ μεφος κ' σοκεδδ, ἐγκαφὸς δεν π' ἀρχὴν ἐδφο
φαζδαν δεν νηγγας, κ' ψ' ἐνεδ π' σαγεφγεν ἀδοχὴ αὐλεν ἀδο δ' χ'
ζιαποφεν· κ' οχ' μόνον δε' ἐφναφεφσον δεν νηγγαν, ἀφφὰ κ' ἐν
χδεναδδοφ αὐδεν, ἔφεφον ἰσδαϊκεν δφδιαν, ὁμοφεφνοσνες
μεδ δεν ἄφεσον δ' Ἀφφὸ στεσοδδφ Σεβαζζας ἐν Δμμεδα, ἀκ
μεναδ ραφ' δα σγομ·χ·κ' ἀφφεδος δεν νηγγαν ἐναντιαν δ'
δ' ἀνδφεσσ ζενδφιας (ρ'72) ὁ ἀκαδοί δε' δ' Ἀφφὸ ἐεν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

γωνι σχοινον ἐπι πεφαγητε, ἤδε ἐστηκασιν, χωρις τα ἐν
χωρᾳ ἐξ ἀλλε ἡ ἀμφω, ἤδε να ὑγιδωσιν ἀλλο ἐπι ἀνηρ
δοῦ πεπ ἔφαγεν ἐπι τινα ἔχειτε να δωσ ο ἀγρος τοῖ ἀ
γροῖς ἐπι ἀνδρεῖον σχοινε, ἐπι φαγεῖν ἐξενοφωντος
αὐτος ἀνδρεῖος ἐκις πεπινε. ἀφαν δε ὁρνεα ἔχον ἐν ἀνηρ
ἐπι σπυρῶν, ἔφυγαν ἀφ ἐαυτῶν. ἐπι ἐπι ἐξοδε δε να φαγωσι
ἐπι ἀλλα ἐξω ἡμερας μεσ ουνηγαγεν: ἐξοφωνησεν δε ἐπι
ἐπ ἔσω ἐκ τῶν ἐφ ἐπινεσαν, ἐπι χαλκωσιν, ἐπι καρπι, ἐκ
ἐπι ἀνατολῶν.

ἐπι ἐπ ἀγρον. «ἐξαν ἄρσεν ἀνοῖξαι μήτραν ἄγιον» πε μεσον
ὁ ἐπιος ἐκ ἀνοιξε.

ἀγιος. ἀλλ ὁ ἀρχαῖος ἐλεξεν «ἰδε ὁ ἀμνος τῦ θεῦ»
ἐναντιος. ἀλ ἐ ἐγιον, ἐγιος θεος πε ἐγιος ἀνδρασσι ὁ χειτος
ἐμπ ἀγαφαται.

ἄρσεν. ἀλλ μόνον ἐπ ἀρρενα ἐδυνατο ἐν ἐφ νᾳ.

ἄρσην. ἀλλ μόνος ὁ χειτος ἄρσην. «ἄρσεν μεν ὡς ἀν
νοῖξαν ἐπι ἀναπαρθενεῦσαν νηδυν ὁλοκληρ χειτος,
ὡς ἐμπολος δε ἀμνος ἀφοσιοῦται, ἀμνος δε
ὡς ἀρνιον νηπιον, ἐ πρεπον ἐστα ἐπ ὡς
ἀπατον, πε ὡς ἀφθαρτον ἐστ ἀναγκ»

ἄρτος. ἀλ ἐπι καθαρσια ἐ χειτε, ἀλλ μόνον ὁ χει
τος καθαρτ ὡς ἀνθρωπος ἐστ γε
βιβλ γενεσεως. ἀλλ ἐ ἐκατον, ἐ ἀπ βιβλος
ἐξοδε. ἀλ ἐ ἐκατον ἐστιν ὅλον πε σπερμα
ἐπι ἐστ ἀπαρτι. ἐ σημειον ἐ ταυρε, ἐστ ἐ ὀφις ἐδε
μπ ἐπιθυμ. ἐ σημειον ἐ ταυρε, ἐστ ἐ ὀφις ἐδε
ἐπι ἀπαρτι ὑπερ ἐπ ἀνδρωποσωτηρ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Τὸ εἶναι μιχ, δὲν φοιτᾷ ἡ ἴδια ἐκεῖ διαφορά.
Διὰ φορεῖσθαι ἄλογα, διότι ἦσαν ἀρσενικὰ παιδαρά,
καὶ διότι μόνον ὁ χειρὸς παιδαρὸς· καὶ διότι ὁ χειρὸς ἀνὴρ
ἦτο ἄνδρας καὶ ἀνδρεῖος ἄνδρας, ἀλλὰ ἔλεγον, καὶ ἔλεγον ἀνδρεῖ-
ους, καὶ διότι διὰ ἔγινον πολεμοῦσαν τὸν νόμον καὶ θεοὺς
ἔλεγε, ἀλλὰ ἀγαπητούς· ἐπειδὴ ἐπολεμοῦσαν τοῖς ἀλλοδαποῖς
ἐκεῖνοι ἀνδρεῖοι, ἀλλὰ μόνον τὸ παιδαρὸν ἦτο ἄνδρας καὶ
ἔλεγε ἀνδρεῖος, ἀλλὰ ἐπειδὴ ἐπολεμοῦσαν ἐναντίον ἀλλοδαπῶν
ἔλεγε ἀνδρεῖοι καὶ τοῖς ἀγαθοῖς καὶ τοῖς ἀγαθοῖς.
Ὅτι οἱ ἀρχαῖοι ἀνδρεῖοι ἐν πολέμῳ καὶ ἐν εἰρήνῃ
καὶ ἄλλα, καὶ ὅτι ἀγαθοὶ καὶ ἐπιεικεῖς τοῦ χαροῦ· ἀλλὰ
ἐκεῖνοι ἦσαν ἐν τῷ πολέμῳ, ἐν τῷ χειρὸς ἦτο ἄνδρας ὅτι
ἦτο ἀνδρεῖος, ἀλλὰ μόνον τὸ παιδαρὸν, ἐν εἰρήνῃ
οἱ ἐν τῷ πολέμῳ ἀρχαῖοι ἀνδρεῖοι, καὶ μεταχειρίζοντο
οἱ ἄρχοντες ὅτι ἦτο παιδαρὸν ἐπὶ ἀλλοδαποῖς, ἀλλὰ
ἄλλοτε· διότι καὶ ἔζων ἀνδρεῖος ἐστὶ μὴ καὶ ἐν
μαχῇ, μόνον ὁ κύριος ἦτοι χειρὸς ἐπὶ ἀλλοδαποῖς
ἐν διαφορᾷ τὸ διαφορᾷ, καὶ ὁ ἄρχων τὸ ἀγαθὸν.
ὅτι ἔλεγον ἐν τῷ πολέμῳ· καὶ οἱ χειρὸς ἐπὶ
τὸ σῶμα τοῦ ἄλλου, καὶ ὅσοι ἦσαν ἐν τῷ πολέμῳ.

καὶ βαρεῖαι ξύλινοι ἐκ ὁ ἀνώδυνος· διότι μετὰ τοῦ μαχητοῦ
λέγεται ξύλινοι ἐπὶ τὸ ὅπλον τῶν ξύλων·
ῥάβδον καὶ βαρεῖαι· διότι μετὰ μαχητοῦ καὶ ξύλινοι
ξύλινοι οἱ ἀνδρεῖοι καὶ τοῦ σώματος.

Ἀλλὰ διὰ τί ἐστρατιώτευον δὲν ἦσαν οἱ χειρὸς ἐν
θρησκευτικὰ λογικὰ, διὰ τί ἔδιμα παιδὸς ἐν τῷ χαροῦ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

μωάμεθ

ης' τοῦ σαλέμη, καὶ τοῦ βαρμανδουμζήρα δὴ τοῦ ἐδώκεν.
ἀλλὰ ἐπεὶ ἐκεῖνοι ἦσαν συγγενεῖς μὲ τὸ δίκημα ἦ, καὶ βαρ-
μανδουμζήρα τοῦ σαλέμη, ἐπῆγε μὲ τοῦ μωάμεθ-
ος ἕως τοῦ ἡμέρου καὶ τοῦ ἐκράξεν ὀνόματος ἀπὸ σόγι
χαμπαρ ἐς ὄρμα τοῦ ἐβραῖϊ κιάω, κιαοτ. ὁρμοῦσι δὲ
ὁ μωάμεθ ἐκεῖνες ἡμέρες, ἐώντων ὅσα καλὰ τοῦ ἐβρᾶϊ
ἐμπρέντος τοῦ κιαοτ, καὶ ἔχοσιν ἀμέσως ἀγάπην μέγαν δὲ
ἐκαβγιάδων, ἀφ' ἧ ἐβάπτισεν τοὺς δεκοπέντε τοῦ, καὶ ἔλα
μεν ὁδαδὲς δώδεκα χιλιάδων, ἐκυρίευσε δὲ μὲ ὅσα
καὶ μάχες καὶ χώρας τῆς ἐνδέκατος Ἀραβίας.

Τὸ ἑξῆντα ἕξις τῆς ἐξεμπούσεως τοῦ κιαοτ τῶν Ἀράβων ὡς Ἀ
δὰμ ἀπὸ, ὅπου ἔβαβεν τὰ γυναῖκα τοῦ τοῦ φαλμὲ θυγα-
τέρα τοῦ μωάμεθ. ἐκεῖνος ἤρχησε νὰ ἀλλάζῃ τὴ θρησκεί-
α τοῦ, διότι ἤθελε ὁμοσπόνδους Πέρσας, ζωροαστρέας, ἡδιοά-
θεους, ἐνδεῖοι, ἔθνους, χειζιανοὺς τῆς ἐνδρείας δυνα-
τοὺς χριστιανούς. Τότε ἀπέβη ἐξ τὸ ὄρος ξινᾶ μὲ τὴ μαθητεί
ας τοῦ ὅσοι τὴ ἔβαν νὰ σέβωνται τὸ ὄρος ἐκεῖνο, διότι ἐν
ταῦθα ὁ θεὸς ὡμίλησεν ἐξ τοῦ Μωυσῆ χιλίους ἑκατο
ντάδας. καὶ παλαιὸν ἐξ τὸ μοναστήριον, ἐδόθησαν ἐξ τῆς
παλαιότητος τῶν ἐποχῶν δεδομένον.

Τὸ ταφὸν κεφάλια, ἔστησε ὁ θεὸς ἐξ μεγάλης καὶ νεκρικῆς, ἀφ'
ἧ ἔζησαν σαράντα οἱ προφῆται, διὰ καὶ μεγάλης μακρυά
σεως πρὸς τὸν θεόν, διὰ διὰ πρὸς τῆς ἐνδρώσεως δόξης
τα χειρόγραφα. ἔγραψεν ὁ Μωάμεθ ἐκεῖ ἀσκήσεις καὶ ἀσθ
ενοῦς τὸ δεξὶ ἧ τῆς θεοσεβείας ἦ, ὡς χρεῶν καὶ βέβαιον τὰ
ξίμον καὶ ἀβάσκεστον, διὰ ἐνθρώπων ἐκεῖνων χριστιανῶν, καὶ γενέσ-
θων ἐκεῖνα καὶ ἐκεῖνα καὶ ἐνδεκτικὰ τοῦ ἐνδεκτικοῦ, ἐπειδὴ ἡ μεγάλη
ἐνδένεται ἡ ἀγάπη, ἐνδοξοι ἡ ἀδοξοι, καὶ ἀλλόφυλοι, ἐξεύρῃ ἐκεῖ.
α· ὅτι ἦ ἐδιάβασε, δεῖγμα καὶ χαμαὶ ἐκεῖνα ἀβάσκεστον, καὶ τὸν ὅρκον
ἐκεῖ σαρκὸς ἐνδρώπινας, ἐκεῖ ἐκεῖνα ἀβάσκεστον τὸ δεξὶ, ἀφορᾷ
τὸν ὅρκον ἦ, καὶ ἐναντίζεται ἐξ τὸ σαρόζαμμα ἦ, αἰνίζεται
ἐκεῖ σὰ

240. Κρομλαί. Δῆμοι σερρμεσόσοτ ζμεναν μεσσόθ, κῆ χορώσοτ
κῆ λήναϊς σεσί δλῶζαν δεσ.
241. Θρμυρομοί ανεβάρλυβι. σαραδήχονζ σαῶσαν χεσζιανιμιμί
σ'ρμήμυριν.
242. Ιανσενιζαί, υδόλιος Ιανσενίς ὁ 1638. Δλῶλβραν δῆ μόνη
η' δέα ηχάρις αβρικῆ κῆ σωμρίαν τ' ανδρώσσ.
243. Δουμπάρδοι, αἴρεσιν ανεκωρμῶν, μαμραϊ τ' υδόρ, σερρο
σοφμόν κῆ λιτ ὠβρεδιν χώραν κῆ Αμερικήν. οἱ ὄμβροι
ζῶσι μαμραϊ κῆς χώρας τ' ἄρροις. βασιλῆσι μόνον κῆ
Ενγλίνοις. δλῶζβσι λιν σίζιν αδελβαν ες ὁ σρασσαβορινον
αζμαβλημα, κῆ λιτ αδωνιόλια κομαδίαν, βαρβαρισμόν.
244. Μορινιζαί υδόλιος Μορίνα Ιοσαν ὁ 1600. φεονζσιν δῆ ὁ ζν
δεμσοι σύβελαι δια' κῆς Ιόλας εδωλῶ δεμσιαν, κῆ οχι δια'
μόνης κῆς δέας χάριλας.
245. Μοραϊοί τ' Βοσμοί ἀσό κῆς Μορατίας ὁ 1457. Δλῶλβραν δῆ δια'
κῆς δέας ζμάμσεως γίνοναι λέζβοι. μεβαχεῖζοναι ζλῶβες κῆ βρεδ
σες ανανωμτικες μαλά λιν δεμσοκρατικήν δημοβδίαν. ενβρίσκον
ται ες λιτ δάνιαν, ζμβελίαν, βολλανδίαν, Αγγλίαν, ρωσσίαν, γαλλίαν
246. σβενδεβόργοι ἀσόλινα Σβιδδ. σεζιζσιν δῆ μελά δάναβν κῆς
χῆ μεβαβαίνη ες ἔλβον σνευμαλικον σῶμα. σαραδέχον ζμ
λαϊκόσαρε ὠαγγέλια κῆς λιν ἀρσολαγίαν. ὑβρίσσουσιν ες λιν
γολδίαν, ζμβελίαν, αγγλίαν, κῆ βόρρον ἀμερικήν.
247. Σωσσιναϊοί σεραλίνοι Σωσσ ζαιγλ Ιλαρδ ὁ 1562. Δεσρῆ ὁ
μυζῆριον κῆς ἁγίας δεσλάδος μῶδον.
248. ανλιβιαδίαι κῆ μοναδικοί δῆμοναι, δῆ ὁ Ιησοῦς ζῆλον ὑμῶν ἀν
θρώσοις, ἀλλὰ λιῆμας σοφοβῆν, ἐμεσῆδη σαραδέσ ἀσῶ οἱ
δασσαγίαν σασῶν λῶν ἁμεσῶν. λιν δεδῆλα δῶ χρῖζ δῆ
δωσαν οἱ χεσζιανοὶ μελά κῆς αδῶναν. καδὼς ἄσ δεδωσαν
οἱ ἐδνικοὶ σοῆζβαϊ δικῆϊ. ὁ σεσσαλορικον ἀμεβλημα
δλῶ ζῆναν αἰῶνα δασάλ τῶ Ἄδαμ κῆ αδομόνων τ', κῆ οξῆ
ζῆς αλλὰ υβρῆζ τὸν θεόν, κῆ ἀσοδέκνυ τὸν θεόν ἄλλον ἐν
λιμνῶ γενεαῖ αἰδνῶν. ζῶσιν δῆ ζῆ ζόμον μύσλαν τ' ἡμῶν
θῆ ζιγνοαιεῖ δῆ αὐ ἡμέραν φ ἀμῆζ ἀσ' αὐλῶ δαναλῆ ἐν
ενδαῖ

ἐφοβήθησαν, τοῦ ἐδέχθησαν, καὶ συγχώρησαν. ἔδωσε δὲ
αὐτὸ τὰ ἐπιταγέντα πολλὰ χιλιάδας γρόσια(?), καὶ ἔφυγεν εἰς
Εὐρώπην. ἀλλ' οἱ συγχωρήσαντες ἔμειναν καὶ μένουσι
μέχρι σήμερον, κατάρατοι. καὶ ἔθαψαν εἰς τὸ σπήλαιον μα-
κρὰν τῆς μονῆς, καὶ νεκροταφεῖον.

τοιαύτη ἐστὶν ἡ τοῦ πάπα χριστιανικὴ ἠθική, αἰσχροκέρδειαι -
φόνοι, θάνατοι, μίση, καὶ ἀπανθρωπίαι.

1747. οἱ Ἄγγλοι ἐμίσησαν(?) τὴν παπικὴν κυβέρνησιν, καὶ
ἐσύστησαν ῥωμαϊκὴν δημοκρατίαν.

Κόρινθος ἡ πολυανθεστέρα πόλις τῆς Ἑλλάδος, ἐθεμελιώθη βασι-
λεύοντος(?) 1516 π. Χρ. ἐπὶ τοῦ Ἰσθμοῦ. ἐξαφανίσθη(?). εἶχε κάτω-
θεν(?) κεφαλὴν Ἀκροκορίνθου(?) καὶ βάθος. εἰς αὐτὴν ἦτον ὁ
περίφημος ναὸς τῆς Ἀφροδίτης, εἰς τὸν ὁποῖον ἦσαν
ὑπὲρ τὰς χιλίας παρθένους ὑπηρέτριαι ὡς ἱέρειαι.
ἀλλ' ἐπὶ αἰσχροκερδείας. ὅθεν ἐδέχοντο τὸν τυχόντα εἰς συ-
νουσιασμόν, καὶ ὡς ἐκ τῶν τοιούτων ἠθῶν, ἔτρεχον
πανταχόθεν εἰς ἀπόλαυσιν τῆς ἐπιθυμίας των. ἀλλ' αὗται
ὅμως, ἐλάμβανον καὶ τὰ ἐνδύματα αὐτῶν καὶ ἀπεγύμνω-
ναν, ὥστε δὲν ἐμπορούσαν(?) εἰς αὐτὰς νὰ δώσωσι τὸν
ναῦλον εἰς ἀναχώρησιν εἰς τὰς πατρίδας των. ὡς ἐκ τούτου
ἔμεινεν ἡ παροιμία: οὐ παντὸς πλεῖν εἰς Κόρινθον (Στραβ.
τὰ ἤθη ταῦτα παρέλαβον ἀπὸ τῆς Ἰνδίας, ὅθεν εἰς δημόσια
ἐσυνεστήσαντο ὡς καὶ τὰ ἀγοραῖα (σελ. 2. δ.) καθ' ὅλην
τὴν Ἑλλάδα, εἰς τοιοῦτον βαθμὸν ἔφθασεν ἡ ἀκολασία μὲ
ῥίζα εἰς τὰς ἑορτὰς τοῦ Βάκχου, ὥστε ὁ Ἀριστοφάνης ἐν
κωμῳδίαις παραβάσεις(?) διώκει(?) τὰς ζωὰς τῶν θεολόγων. διά
τὴν ἀκολασίαν ταύτην, ἔγραψεν ὁ Παῦλος τὴν ἐπιστολήν.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ήτοι δε ποινωνικός, ώστε ή ίδια φιλοσοφία της σύζυγος αυτός να μιλούσε για ιδιαίτερα των σχέσεων. Δεν ήταν δε αρκετό για μια σωστή ποινωνική συμβίωση ή ύπαρξη μιας απλής σχέσης μεταξύ δύο ατόμων διαφορετικού φύλου. Ήταν ανάγκη η σχέση αυτή να είναι ανεπίσημη, ώστε να μπορεί να διαλυθεί εύκολα, όταν δεν υπάρχει πια αμοιβαία συμπάθεια. Ο συνεπής κοινωνικός δεσμός πρέπει να είναι ανεπίσημος. Η ύπαρξη ενός επίσημου δεσμού, όπως ο γάμος, δεν είναι απαραίτητη για μια σωστή κοινωνική ζωή. Ο γάμος είναι ένας θεσμός που δεν μπορεί να εξυπηρετήσει τις ανάγκες της ποινωνικής ζωής. Ο γάμος είναι ένας θεσμός που δεν μπορεί να εξυπηρετήσει τις ανάγκες της ποινωνικής ζωής. Ο γάμος είναι ένας θεσμός που δεν μπορεί να εξυπηρετήσει τις ανάγκες της ποινωνικής ζωής.

Ο Κύριος ήρθε στον κόσμο για να σώσει τους ανθρώπους από τις αμαρτίες τους. Ήρθε για να δείξει στους ανθρώπους τον δρόμο προς τον Θεό. Ήρθε για να μας δείξει πώς να ζούμε σωστά. Ήρθε για να μας δείξει πώς να αγαπάμε τον Θεό και τον πλησίον μας. Ήρθε για να μας δείξει πώς να είμαστε ταπεινοί, πράοι, ελεήμονες, καθαροί στην καρδιά, ειρηνοποιοί, δίκαιοι και διωγμένοι για χάρη της δικαιοσύνης. Ήρθε για να μας δείξει πώς να είμαστε αλάτι της γης και φως του κόσμου. Ήρθε για να μας δείξει πώς να αγαπάμε τους εχθρούς μας, να προσευχόμαστε για αυτούς που μας καταδιώκουν και μας συκοφαντούν, για να γίνουμε υιοί του Πατέρα μας που είναι στους ουρανούς, γιατί αυτός κάνει τον ήλιο του να ανατέλλει πάνω στους πονηρούς και στους αγαθούς και βρέχει στους δικαίους και στους αδίκους.

Βασιλόπουλος.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

κι' ὅπου γυρεύει ἡ λύπη ἀγάδα, ξαγοδιὰ ἔγινε χορτάρι φυτόν, σεφτέρι
ὀρθοὶ καὶ ἀγκάθια δεξιά, ἕνας ἀλλιώτικος καθεμιὰ κάμνει
κι' ἀπαντὰ ἡ καρδιὰ μὲ τὸν κόσμον, κι' μὲ χόρτον κι' μὲ ξύλον.
ἐγκάτοικος, ἀλλὰ τὸν ἔκαμε τὴν ἡμέρα ὀργή. Διότι, ὁ ἄνθρωπος
κι' ἀσυλλογιστάκης ὢν, δὲν ἤξερε νὰ χαθῇ τὸ σήμερον ἐκεῖ
νὰ κακὸν ἄφησε ἐσαύριανη, διὰ τοῦτο ἀντικαθιστᾷ ἐκεῖνα
ὡς δίκαιον, διὰ τούτου τὴν ἀρχὴν ἀφιοβάλλει τὸ κακὸν ἐπάνω.
ὁ ἄνθρωπος καὶ οἱ καιροί, ἂν κι' γίνουν ὅλοι ἀπὸ ἀγάδα ἕνα
μοῦ, ἐνδέχεται νὰ ἔχουν ἀνθρωποι νὰ ἔναν καλιὸ ἢ, ἢ
μὲ τόρον ἢ μὲ ξύλον ἢ ἀπορουσιάν. Ὁ δὲ παράδεισος
ἀπὸ ῥίζαν, διὰ νὰ ἔμεινεν ὁ ἄνθρωπος τὸ μέγα ἀγάπα
ὡς ταιριαστὸ τοῦ, κι' διὰ νὰ μὴν ἔχουν ἔγνοιαν, τοῦ ἀφῆκε
νὰ ἐργάζεται ἐλεύθερα, νὰ καλιεργάται, διὰ νὰ κάμνῃ
ἐκαπὸν ἀπὸ ἔναν τὸ ἀγαπήσει, κι' νὰ ἀπολαμβάνουν
ἔναν ἀπάνω ἄλλον κι' ἔχουν καλιεργιάν.

Διὰ τοῦτον ἔναν ἄλλον, καμποὶ ἔναν ἔγνοια ἐλεύθερα ἔναν, καὶ
ἔναν ἐλπίζει κι' ἀγαπᾷ. καθὼς ἔβαλεν ὁ χειρὸς ἔναν ὅλα
ἐκαβάλησεν διὰ τὸν ἀνθρωπον κι' ἐκαμε ἀπὸ ἔναν ἀγάπην, ἀπὸ
ἀγάπην ἔναν, κι' διὰ τὰ ἄλλα ἐκαμε καὶ ἔναν ἀπὸ τὴν ἀγάπην
ἀπάνω ἔναν ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον.

πρβλ. ἐξήγησις. Διὰ τί οἱ ἐλεύθεροι ἔναν ἀνθρωποι, ἐκαμέσαμεν κι'
ἀγαπητοί, ἢ ὅλα ἐκαμεν ἔναν τὸν ἄγγελον κόσμον;

ἀλληγορία. Ἕνας ἀνθρωπος κι' ἐλεύθερος ἐκαμέσαμεν κι' ἀπὸ τὸν κόσμον
τὰ κομπόσιτοι, ἀπὸ ἔναν ἀπὸ τὰ ἄλλα ἐκαμε ἐκαπὸν ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον. Κα-
θὼς ὁ θεὸς ἀφῆκε τὸν ἄνθρωπον ἐλεύθερον, διὰ νὰ ἐργάζεται ἐκαπὸν ἀπὸ ἔναν
ἀγάπην κι' ἐλπίζει κι' ἀγαπᾷ, κι' διὰ τὰ ἄλλα ἐκαμε καὶ ἔναν ἀπὸ τὴν ἀγάπην
ἀπάνω ἔναν ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον.

πρβλ. ἐξήγησις. Διὰ τί οἱ ἐλεύθεροι ἔναν ἀνθρωποι, ἐκαμέσαμεν κι'
ἀγαπητοί, ἢ ὅλα ἐκαμεν ἔναν τὸν ἄγγελον κόσμον;

ἀλληγορία. Ἕνας ἀνθρωπος κι' ἐλεύθερος ἐκαμέσαμεν κι' ἀπὸ τὸν κόσμον
τὰ κομπόσιτοι, ἀπὸ ἔναν ἀπὸ τὰ ἄλλα ἐκαμε ἐκαπὸν ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον. Κα-
θὼς ὁ θεὸς ἀφῆκε τὸν ἄνθρωπον ἐλεύθερον, διὰ νὰ ἐργάζεται ἐκαπὸν ἀπὸ ἔναν
ἀγάπην κι' ἐλπίζει κι' ἀγαπᾷ, κι' διὰ τὰ ἄλλα ἐκαμε καὶ ἔναν ἀπὸ τὴν ἀγάπην
ἀπάνω ἔναν ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον. Ὁ δὲ διὰ τὰ σημεῖα ἐκ τῆς
ἀλήθειαν ἐκ τῆς πόρτας τοῦ Ἅδη. ὁ δὲ διὰ τὰ σημεῖα ἐκ τῆς
ἀλήθειαν ἐκ τῆς ἀγάπης τοῦ πόρτας.

πρβλ. ἐξήγησις. Διὰ τί οἱ ἐλεύθεροι ἔναν ἀνθρωποι, ἐκαμέσαμεν κι'
ἀγαπητοί, ἢ ὅλα ἐκαμεν ἔναν τὸν ἄγγελον κόσμον;

ἀλληγορία. Ἕνας ἀνθρωπος κι' ἐλεύθερος ἐκαμέσαμεν κι' ἀπὸ τὸν κόσμον
τὰ κομπόσιτοι, ἀπὸ ἔναν ἀπὸ τὰ ἄλλα ἐκαμε ἐκαπὸν ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον. Κα-
θὼς ὁ θεὸς ἀφῆκε τὸν ἄνθρωπον ἐλεύθερον, διὰ νὰ ἐργάζεται ἐκαπὸν ἀπὸ ἔναν
ἀγάπην κι' ἐλπίζει κι' ἀγαπᾷ, κι' διὰ τὰ ἄλλα ἐκαμε καὶ ἔναν ἀπὸ τὴν ἀγάπην
ἀπάνω ἔναν ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον. Ὁ δὲ διὰ τὰ σημεῖα ἐκ τῆς
ἀλήθειαν ἐκ τῆς πόρτας τοῦ Ἅδη. ὁ δὲ διὰ τὰ σημεῖα ἐκ τῆς
ἀλήθειαν ἐκ τῆς ἀγάπης τοῦ πόρτας.

πρβλ. ἐξήγησις. Διὰ τί οἱ ἐλεύθεροι ἔναν ἀνθρωποι, ἐκαμέσαμεν κι'
ἀγαπητοί, ἢ ὅλα ἐκαμεν ἔναν τὸν ἄγγελον κόσμον;

ἀλληγορία. Ἕνας ἀνθρωπος κι' ἐλεύθερος ἐκαμέσαμεν κι' ἀπὸ τὸν κόσμον
τὰ κομπόσιτοι, ἀπὸ ἔναν ἀπὸ τὰ ἄλλα ἐκαμε ἐκαπὸν ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον. Κα-
θὼς ὁ θεὸς ἀφῆκε τὸν ἄνθρωπον ἐλεύθερον, διὰ νὰ ἐργάζεται ἐκαπὸν ἀπὸ ἔναν
ἀγάπην κι' ἐλπίζει κι' ἀγαπᾷ, κι' διὰ τὰ ἄλλα ἐκαμε καὶ ἔναν ἀπὸ τὴν ἀγάπην
ἀπάνω ἔναν ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον. Ὁ δὲ διὰ τὰ σημεῖα ἐκ τῆς
ἀλήθειαν ἐκ τῆς πόρτας τοῦ Ἅδη. ὁ δὲ διὰ τὰ σημεῖα ἐκ τῆς
ἀλήθειαν ἐκ τῆς ἀγάπης τοῦ πόρτας.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

καὶ ἐβασάνισαν αὐτὸν, καὶ ἔλυσαν αὐτὸν, καὶ ἐκρέμασαν, καὶ
καὶ χολὴν ἔδωκαν αὐτῷ καὶ ὄξος, καὶ ἐπότισαν αὐτὸν
ὄξος μετὰ χολῆς, καὶ ἔβαλον κλῆρον ἐπὶ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ.
καὶ ἔβαλον κλῆρον ἐπὶ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἐκάθισαν καὶ
ἐτήρουν αὐτὸν ἐκεῖ. καὶ ἔθηκαν ἐπάνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ
τὴν αἰτίαν αὐτοῦ γεγραμμένην, Οὗτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ βασιλεὺς
τῶν Ἰουδαίων. Τότε σταυροῦνται σὺν αὐτῷ δύο λῃσταί, εἷς ἐκ δεξιῶν
καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων. Οἱ δὲ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν αὐτὸν,
κινοῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ λέγοντες, Οὐὰ ὁ καταλύων τὸν
ναὸν καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν, σῶσον σεαυτόν· εἰ υἱὸς εἶ τοῦ
θεοῦ, κατάβηθι ἀπὸ τοῦ σταυροῦ. Ὁμοίως καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες
μετὰ τῶν γραμματέων καὶ πρεσβυτέρων καὶ Φαρισαίων καὶ
Σαδδουκαίων, καὶ ἔλεγον, Ἄλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι·
εἰ βασιλεὺς Ἰσραήλ ἐστιν, καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ, καὶ
πιστεύσομεν ἐπ' αὐτῷ. Πέποιθεν ἐπὶ τὸν θεόν· ῥυσάσθω νῦν αὐτὸν,
εἰ θέλει αὐτόν· εἶπε γὰρ, Θεοῦ εἰμι υἱός. Τὸ δὲ αὐτὸ καὶ οἱ λῃσταὶ
οἱ συσταυρωθέντες αὐτῷ ὠνείδιζον αὐτόν. Ἀπὸ δὲ ἕκτης ὥρας
σκότος ἐγένετο ἐφ' ὅλην τὴν γῆν ἕως ὥρας ἐνάτης. Καὶ περὶ τὴν
ἐνάτην ὥραν ἀνεβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ μεγάλῃ, λέγων, Ἠλὶ, Ἠλὶ,
λεμὰ σαβαχθανί; ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον, Θεέ μου, Θεέ μου,
εἰς τί ἐγκατέλιπές με; Καὶ τινες τῶν παρεστώτων ἀκούσαντες
ἔλεγον ὅτι Ἠλείαν φωνεῖ οὗτος. Καὶ εὐθέως δραμὼν εἷς ἐξ αὐτῶν
καὶ λαβὼν σπόγγον πλήσας τε ὄξους καὶ περιθεὶς καλάμῳ
ἐπότιζεν αὐτόν. Οἱ δὲ λοιποὶ εἶπον, Ἄφες ἴδωμεν εἰ ἔρχεται
Ἠλείας ὁ σώσων αὐτόν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς πάλιν κράξας φωνῇ μεγάλῃ
ἀφῆκε τὸ πνεῦμα. Καὶ ἰδοὺ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη
εἰς δύο ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω· καὶ ἡ γῆ ἐσείσθη, καὶ αἱ πέτραι
ἐσχίσθησαν· καὶ τὰ μνημεῖα ἀνεῴχθησαν· καὶ πολλὰ σώματα τῶν
κεκοιμημένων ἁγίων ἠγέρθησαν· καὶ ἐξελθόντες ἐκ τῶν μνημείων
μετὰ τὴν ἔγερσιν αὐτοῦ εἰσῆλθον εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν, καὶ
ἐνεφανίσθησαν πολλοῖς. Ὁ δὲ ἑκατόνταρχος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ
τηροῦντες τὸν Ἰησοῦν, ἰδόντες τὸν σεισμὸν καὶ τὰ γενόμενα
ἐφοβήθησαν σφόδρα, λέγοντες, Ἀληθῶς θεοῦ υἱὸς ἦν οὗτος.
Ἦσαν δὲ ἐκεῖ γυναῖκες πολλαὶ ἀπὸ μακρόθεν θεωροῦσαι, αἵτινες
ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας διακονοῦσαι αὐτῷ·
ἐν αἷς ἦν Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου καὶ
Ἰωσῆ μήτηρ, καὶ ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου. Ὀψίας δὲ
γενομένης, ἦλθεν ἄνθρωπος πλούσιος ἀπὸ Ἁριμαθαίας, τοὔνομα
Ἰωσήφ, ὃς καὶ αὐτὸς ἐμαθήτευσε τῷ Ἰησοῦ· οὗτος προσελθὼν
τῷ Πιλάτῳ ἠτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Τότε ὁ Πιλᾶτος
ἐκέλευσε τὸ σῶμα ἀποδοθῆναι. Καὶ λαβὼν τὸ σῶμα ὁ Ἰωσὴφ
ἐνετύλιξεν αὐτὸ σινδόνι καθαρᾷ, καὶ ἔθηκεν αὐτὸ ἐν τῷ καινῷ
αὐτοῦ μνημείῳ, ὃ ἐλατόμησεν ἐν τῇ πέτρᾳ· καὶ προσκυλίσας
λίθον μέγαν τῇ θύρᾳ τοῦ μνημείου ἀπῆλθε. Ἦν δὲ ἐκεῖ Μαρία
ἡ Μαγδαληνὴ καὶ ἡ ἄλλη Μαρία, καθήμεναι ἀπέναντι τοῦ τάφου.
Τῇ δὲ ἐπαύριον, ἥτις ἐστὶ μετὰ τὴν παρασκευήν, συνήχθησαν
οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς Πιλᾶτον, λέγοντες,

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

στίας. Ξεκίνησαν τελοχαί ἐπί Ὀθωνικῆς, ἀλλ' ἤρξαν σχεδιαστικῶς
ὁ ἔρως. Ὅλε ἡ ἡρωσσία ἐσοχίζης ὁ Κύρος, ὅστε ἐνωρίτατα
μεί μεγάλην ὁρμὴν ἐπιφανείας. Ὁ ἀγγλογαλλικὸς στόλος ἐδῶ
ἐδῶ τελεῖ ἐς ὄρμῳ μεγάλῳ, ὡνίζης γενναίως καὶ αὐθ
ἡ ρωσσία, ἀλλὰ ἐσοβήθησα μή οἱ ἐχθροὶ τελειώσωσι ὅλ
ζόμον ἐν τῷ πλησίον, ἐξ ἐναντίας ἐβόθησα τελεῖσθαι
σε τὸν ζόμον ἐν, ὅλε οἱ ἐχθροὶ σροσέβαλον ἐν ξηρῷ,
λὸ μεγάλῳ, ἐξ ἐλλης μέρη. Ἐβομαδικῆς αἰμαλωσίας ἐμι
γάλη ἀμφιβολίαν ἐπὶ μερῶν. Ἀλλὰ ἐξ ἐσοβήθησα ἀπε
κλείθη ἐπὶ ρώσσων ἐξαλωσῶν μετὰ ἐπὶ ἐχθρῶν. Ὅλε
ὁ ἀλλοπρόσωπος Ἀλέξανδρος, ἐξήκοντα ἀναλωτικὴν ἐσοχίαν, ἐξ
σροσοχῆς ἐπὶ σταλαγμάτων, ἐξήκοντα ἐχρόνων. ἐξ ἐμένε
σανδήνη ὁ ἐπὶ πλοίαρχος ἐπὶ ρώσσικα καὶ ἐσοχρέωσε ἐπὶ ἐξ
πτὰς ἐξ ἀλλαλοφόρους ἐπὶ βασιλεάβιαν, ἐξ ἐκάρη, ἐξ ἐπὶ
ἐπὶ ὠφέλησε καὶ μεῖς ἐχὶ ζόμον. Ἐπορεύθη δὲ ὁ σανδήνη
ἐπὶ σφαιστίων ἐπὶ πλοιαρίων ἐσοχῆς ἐν ἔτει 1856. ἐπὶ
ἔγραφε ὁ ἐσοβολικὸς ἔργα σαστῶν. ἐξ ἐπὶ ἔτει ἐξαπολύθη
κεῖται ὁ 1871 ἔτος. ἐξ ἐπὶ ἡμέρας ἐπὶ μετοχίας
σίας, ὅλα φιλμαντε, οἱ βασιλεῖς ἐπιμελητῶν ἔθνος
καὶ ἐπὶ πολιτεῖαν ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ
χε, ἀνεξαρτήτως ἀλλ' ἐπὶ ἐξαιρετικῆς.
Ἐπόρευ ὅλε ὁ ἀγγλικὸς βασιλεὺς 25 ἔτη ἀπὸ ἐπὶ ἐπὶ ὁ 1860.
αἱ ἐπὶ πολιτικαὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ
ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ
ἀνθίζεται, ἐπὶ κατέλυσε ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ
ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ
Ἐπὶ 1860. ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ
ὁ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ
γάρων. ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ
ἀεκτικῆς ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ
χεσίας ἐπὶ αὐτοκεφαλίας. ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ
ἰρωλίδης, ἐνέργεια ἐπὶ βασιλεὺς Μαχμὲτ, ὅλα φιλμαντε, ἐπὶ ἐπὶ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

σαλαμῶνες ἐν Αἰγίνῃ, σιγιλώσαιν ὑσερβὶν δεν· φοβοῦνται ἰὰς
βρονταὶ σκληρὸν θρᾶς ὀργὴ, μὴ νὰ σβοληθοῦν μελάνοιαν ἀλλὰ
ζεσφὴ καλὸν σαρδίωνα ἰδὲ ἔσφα ἀλλαφρόν.

Πάσχα ἐκεῖνος μεσημβρινὸ ἀλλιανὸ· ἢ αὐλὴν ὑπρέθησαν ἐλλὰ
σαρφόρρα· ἰζουλαι ἐμέσφοσθεν μὲ ἐξ ἀβζας.

Κοδανα, γαλεύσοι χράνια τσῆμα βῆλον ἡσυχὴν, ἐξ δὲ μανηβε·
ἰσφοκαρδιοι, γαβεύσαιν ὑσφλαβον σε, μὴ ἀδιανοῖαν ἐμοῦ·
Μαζιναροι, δὲ μάννα καμὴ γαβεύσοιν· ἔχον ἐκόνας, νασῆ μὴ ἢ
μασῆκον ὕδωρ· ἔσφαβον ἕνα αἰχμάλωβον καὶ ἔβος, ἢ λᾶβον
ἐξ δυσιαν, δὲ σοῖον ἐμάβαβον ἐξ βάγμαλα, μὴ ἔβωον σαλῆς·

Κοσάκι μάγος, ὁ δημιγνὴς ἐβασιλὲς Περσίαν, συνέβαινε ἐξ
σπορασμένος νασῆ, μὴ ἔβαιν ὅλι ἐζαμὲ σαρὰ δεῖ ἐξῆβε νὰ
μὴ δδάξῃ ἰὰν ἐλληνίαν μὴ ἰοῖς ἔδξε ἰὰν γεωργίαν· ἡγουν
αὐλὲ Μάγα, ἐδιδάξεν ἐξ ἰὰς γυναῖκας ἰὰς δικιανὰς ἐζαμὲ
σιαν μὴ ἰὸ νύβεν, ἔλιπος νασῆ, μαλήρησε ἰὰς δυσιαν ἔβωον
μὴ ἀνθρώβεν, μὴ ἐσύζησε ἰὸ βασίλεν.

Δύο ἐσφδιδάβησαν ἐλληνόπερα ἰῶν μαθητῶν, ἐξ μὲ γένεν,
σαν ὅλι ἔβαν ἐλλήνος μεσημβρινὴς χώρας, μὴ νανηβσαν ἐξ γραμμένην
Σιαρῶλαν, δὲ ἰῶν ἱερέων αὐλῶν λαγασσίνων, ἐξηγρικὸ ἔγναν μαλὰ
ἰὸ κορμάρχα αὐλῶν μεγάλως ἰσυζανίτα φιλόμουσος, ὅλοι ἀνέγνεν
ἐλληνηστὰς σφὶν νασῆξῃ ἐλλὴ χριζιανισμός.

Δασκάλοι, ξάλφενον ἰὸν πλῆθον ἐξ σοφῶν δεσποτῶν σοφὲ ἔμαθε·
μαθηχέμενοι νύβε ἰῶν μάγων, ἐξηφοδρεύθησαν οἱ καλοὶ.

Καραῖβαι, ἀμερικανικὸν μυριάδων, ἐσύζενον ἀγαθὸν ἢ μεγάλον ἄθλιον.

Βρεσῶνοι, ἀδέβοκε ἔχον ἰόβεν δεσ.

Συνωμοσίαν, ἰδοὺ ἡ σοφὸς γαῖβλιος μὲ ἐμοτίνην δικιοσύνης ἰὸν
συνωμᾶ, ἔβαν ὅλι ἐμενύθη ἐλλὴν αὐτοκράτωρ σαρδέων, ἐξ
ἰὸν ἔβλεπον θυμὸν αὐτὸν ἐξ δεῖ δέον νὰ ἔμεν ἐνάμον μετὰ
καὶ ἰὸ 600 Χριστ. ἡλικί ἔτη 110· ἀποθανὼν ἔμεν ὑσὸ
ἰῶν μαθητῶν ἐξ ὡς βάλλας, μὴ ἐδεσσοίπθη· ἀλὸ μὴ ὠνομάσθη
συνωμοσίαν, ἤβοι ἐμηνύθη μοναχὸς ἰῶν συνωᾶ·

δὲ ἐμπίπτε ἰὸν βιογράφον ἰῶν ἐμαχμένων, μὴ ἐκήρυξε ἰὸ δόγμαν

ἀ. σχολαὶ ἱερολιτρουργῶν. β' χαίδαι ἀναγνώστων ἐκκλησιαστῶν. γ' μάγοι ἀναγνώστων τῶν ἐκκλησιῶν. δ' μεγιστᾶνες χόρτα σταυροῦσθαι εἰς ἐκκλησίαν ἀπὸ τῶν μοναστηρίων. ε' καὶ μὴ νεοσύλλεκτοι. ς' ζαραπόδες διερμηνεῖς. ζ' δερβίσαι καλόγηροι. ἀπὸ δὲ τῆς βασιλείας εἰς τὴν ἀξίαν, εἰ μοναχὸς μὴ ἔχοντας νομίμους γυναῖκας ἀκολουθίας. εἰς ὑπαρχίαν μὲ γυναῖκας καὶ ἄνευ γυναικῶν ἀκολουθίας. καὶ εἰς σαρδένας. ἀπὸ δὲ τῆς βασιλείας εἰς ὅλα ἕδρας ἀξίαν καὶ ἀρετάς.

σατὴς οἱ ἀδυνατοὶ ἀνεξαρτήτως σιγῶσι τὰς φωνάς. λαὸς δὲ οἱ κληρικοὶ εὐλῶν γλεύθουσι καὶ ἐγκόπτουσι ἀπὸ τὸ πορεύεσθαι, ἢν ἐγκόπτουσι γλεῦθαι, καὶ λέγουσι φυσικώτερον. ἀπὸ ἔχουσι φυσικώτερον καὶ ἐν σφιδοφωνίᾳ ἀλληλουϊάριον.

ὁ Μωάμεθ ἀδάσκων ἐν θρόνῳ ἀπὸ τὸ 26ον, ἐκυρίευσε ὅλο σχεδὸν τὴν ὀσμανὴν βασιλείαν καὶ χώρας ἐξ ἐν ἐνδόξοις Ἀραβίαν. ἐξ ἧς ὁδοὺς παρεχώρησεν ἐξουσίαν καὶ σφυγμίαν, καὶ αὐτοκέλευστα σατὰ ἕδρας σρᾶξις, καὶ γάβυρα, καὶ ἔθνος σατὰ ἀστῆρ. καὶ κομαδεύσας καὶ ἐξήγαγεν ἐκστρατείας εἰς ἀνατολάς, ἐν ἐφαρμόσασαν ἡ ἀσσύρια ἐξελεῖν τὸ 632 ἔθνος ἀπὸ τὸν ἐν 66. ἔθνος ἀλλὰ ἐν ἐνδόξοις ἐν Ἀρμοσσιμερσόλις ἐξ ὀλίγον καὶ ἐν ἔκαμε χρεῶν 40 χιλιάδες.

αὔξησις καὶ σερόδος μωαμεθανισμοῦ.

ἔθνη καὶ ὁδοὶ ἐγκύρισαν ἐν νέᾳ θρόνῳ ἐν Μωάμεθ, ἤγουν Τοῦρκοι, Ἄραβες, σαρακηνοί, σοῦφοι, βαρβαρεῖοι, καὶ ὁδοὶ ἀπὸ ἐδόξολε πόλεσαν, ἀλλὰ καὶ σατὰ ἦσαν ἐξ κυνηγίᾳ σαρὰ μωαμεθανῶν καὶ βαπτισμῶν, καὶ ἀσεβείαν καὶ βλασφημίαν, καὶ ἐν ἐκκλησίαν. ἐξ φαίνονται σρὸ τῆς Μωϋσέως, ἐν τῇ ἐξόδῳ τῶν ἑβραίων, καὶ μεγάλα λαῦλα. καὶ οἱ ἐν ἔθνη λαῦλα ἀπὸ Τοῦρκοι, ἐν Ἀραβίαν, ἐν Αἰθιοπίᾳ, ἐν βαρβαρίαν καὶ Αἴγυπτον.

οἱ Αἰγύπτιοι ἐν τῷ ἐκουσίᾳ βασιλείᾳ Αἰγύπτου ἀπὸ τὸ 1450 ἔτος σ.χρ. ἐ μυρίσαν σατὰ τὸν τόπον Ἀσίας, γιβύας, καὶ Εὐρώπης. ὁ δὲ

ἀπρ

πολιτικῶν, καὶ ἐπὶ τοῦ θεσσαλονίκου ἐπὶ τῶν
χειρῶν δυσιάν, ἐπὶ τῶν ἐγκαρδίων. ἀλλὰ ἐδεύτερον ἐπὶ τῶν ὠχαρι-
στίαν σημεῖον ἀναρρήσεως.

103. φυσιογνωμία ἐπὶ 1207. ἔθνος ἐπὶ σαν δεσποτικὸν ἐπὶ σαν. καὶ ἐπὶ τὸν
ἀφιγμένων σκεῦος. ἐπὶ ὁ χειρὸς ἔχει ἡ ψυχὴ ἐπὶ τὸ σῶμα.
ἐπὶ δὲ ἄρτον σκεῦος θρησκευτικὸν ἀνοδίας. ἡ ῥιζικὴ
καὶ ἐπιμηκὴ ξυλικὴ καὶ σκληρὴ ἐπὶ μοναχικὰ λαγ-
καὶ, δομενικὰ καὶ θεσσαλικὰ ἐπὶ καλλιώπιν
καὶ ἐξαίρετον ἐπὶ τοιαύτην διρέσεως, διὰ ἐπὶ ὁδαχῆς καὶ καὶ
χήτους, ἐπιστάτ σκωχῆς.

104. βαρβαροὶ ἐπὶ 1200 ἔθνος. 105 καθαροί. 106 μεθοδευτῆς.

107 ἀγύειαροί. ἄλλοι σαπὴν καλέσφιναν σᾶσαν ἔβασταν ἐπὶ σάρα
καὶ πηγῆς. καλεφρόνησαν ἐπὶ λεγεῶν καὶ ῥιζικὰ. ἐσχολεῖον
ἄλλοι σᾶς χειζιανὸς ἀνάλαν ἐὰ παρεῖτη ἐὸ ἐλαφρὸν ἐ νὰ
ἐξέρχῃ. καὶ ἐσκέπασον ἐπὶ τὸν ἐσαλνάδον ἐπὶ ἐπὶ ἔθνος ἐπὶ
ἀρχαῖας ἀναλογικῆς ἐλληνικῆς. ἔχον δὲ ἐπὶ μέρια μοι
νὰ, ἀσπίχονδο ἀφιεωβαρίας. ἀσκέβαγον ἐπὶ γάμον ὡς ἀ
καθαρὸν. ἐλιμβεώνο σαρδέτον, καὶ μελὰ ἐπὶ γένησιν
σελὶδ σαγδός, ἀσεχωρίζοντο. σοφοὶ δὲ ἐξαιῶν ἡρνῆν
ἐο καὶ ἐπὶ ἀθανασίαν.

ὁ σαῖσαν Ἀγ' ἐξανδρουγ'. καὶ Ὑποκέτουγ'. ἐπὶ 1164 ἔθνος, ἀ
σκέψασαν καὶ' αὐτῶν ἐὸ μοναχικὰ λαγκαῖα. ἐμεινη
σαν ἐνόσφον σοφίζουσιν ἀλλαγὴν ἐν ἀνοδικαὶ χειζᾶ,
ἐδὲ ἐξ ὀξόνυμφα ἔλη, ἀπὸ ἐξ μελῶν. αὐτοὶ ἐσύζησαν
ἐδογολιδᾶς, ἱερεῖς ἀλλοῦς, σύνοδον κλῆ.
ἐπὶ ἐπὶ ἀφρεδεως ἐαύτης σοφίσαν ἐν ἐπὶ καὶ Πετζενέγ'ὸ
ὑδρ ἐπὶ ἐκεσσ χιλιάδες μεδιαρχῆ ἐπιμηστας. βοηθὸ
μενοι ὑπὸ ἐων ἄλλων, ἀπήγγειλαν μεγαλοφρόσυνοι ἐπιμη
σαν ἐπὶ Ἀνδρέᾳ ἐαυτῶν ἐπὶ 1853 ἔθνος.

108 ἀδοξοτάτοι ἐπὶ κομνηνίας καὶ ἐὸ μεσαιῶνα, ὑβαν ἐπὶ ἐπὶ
ξέχνην, ἐρρίζαν ἐον σῆμον, ἐπὶ πηγάν, ἐπὶ μελάσσαν,
ἐπὶ σφοσυνόμησιν ἐων ἄλλων. ἐπὶ ξηδορμίας ὑδρ ἐων με

ρίος ὁ Ἀνας, Κύπριος Ἀλεξανδρεύς κε ἰγνάλιος ἐβηστεανὸ (σά
δος δὲ τὸν ὁσὸν ῥώμαλος ἐσοιχόμ)
ἐβ. Παλφοσαγίλαι, ὡς ὁ Πάφος καλὰ ἐ 192 ἔθ. ἔχον σαλίρα
κε ἐόν' τον αὐτον.
ἐβ. νουμανὸ, ὑσὸ νομὸ σημφνάτ ἐ' 250 ἔθ. φρεόνι λέ ἐ' 64
μύχ βοχας δόμμαλα.
ἐβ. Ταϊανίλαι ὑσὸ γαϊανν. ἔχον κε ἀδαδίκ, ἔχαν βύ χριχόν ἀ
δαδύν.
95. Ἀεμιβίλαι ὑσὸ Ὑαπιὸβ μοναχὸ καλὰ τον ἔνδον ἀνώνα ἐν ἔν
θία, μεσοσοδαμία κε βαβυλωνία. ἡμεῖσι τὸν ἀρχὸν ἐμὸ
νον. ἔχον σαβιαρχὸν Ἀντιοχέα, ἀναγορεύοντα ἔσιομό
σι. ἐθνάλως ἠνέδυσαν μὲ τὸν ἄλλον σοχὸν ἐς αὐτόν.
96. Κύδλαι, ἰὼ Λίβιοσίας, Λιβυσσινίας κε νεβίας. ἡμεῖσι τὸν ἡ
μόνα. ἐσβαίνσι ἰὼν Κυρηναικόν. σχιλέγονσι μὲ μὲ
τὸ ἐπόλεμον. ἀσοβαίνσι ἰὼν ἐν χωρεσδόν οὐνοδν.
ἐγύπτιαι κε Θεσσαλίαι, λόγι σχοοδέχσι ἐς τὸ ἄγιον
Ἀδαλανδν, ὁ χωρωδὸς ὁ ἡμέτ, ὡς τὸν Πέβρον ναφρέα.
ἔχσι σαλιαρχὸν ἐς τὸ Κάϊρον ὑσὸ τὸν Νῖλον ἱεροσο
λύμων κε Ἀλεξανδρέας. χεῖλι ἔξαρχον ἐς ἰὼν Ἀβυσσινά
Ἄβυνα παγάμιον. σεβὸ ἰὼν αἱρέσεων ἰωνὴν ἐχέλ ἔξαρ
χος ὑσὸ τὸν Ἀλεξανδρέας, ὀρθόδοξοι σὺν.
97. Ἀρμένιοι φρονῦσι μίαν φύσιν ἐν τῷ Χῃσ. ἡμέραν ἔχσι τὸ
χευσοζόμ, μελλόνων φλινισμῶν. σοιῦσι τὸν χωρὸν
λων ὡς οἱ ἑλληνοί. ἐς τὸ δωδεκάτον βάβσι ζυμίτην, ἀγγά
μεριδας ζυτῶν ἐ ἀνεσίων εἰς νόσβσι. τὰ ἄζυμα μιόνον
ὁ Λάτινος μελαφέρ ἐς τὸν ἄγιον ἐπίσχοπον. μελὰ δὲ τὸ
ἐυβιτὸν ὕμνον ὁ ἀρχιερεὺς ὠγομῷ μὲ χωρὸν, ὑγρὸν
καὶ χηρός. ὁ ἱερεὺς σαπὸν ὠγομῷ καὶ ἰὼ χηρός. μελὰ δὲ
ἀγιασμὸν ἰὼν λόγων, ὁ ἀρχιερεὺς μυστιοκὸν ἰὼ θεοτό
κον, ἀγὸ ἐπεσάνσ μὲ σαπὸν ἰὼν ἐν μυρίῳ μεμοιγμε
μένων. οἱ ἀρχιερεῖς δὲν ἔχσι σαπὸν, ἀγὸ ἐπικόσιον

καθώς γέγραπται ὁ Δαβὶδ μακαρίζει τὸν ἄνθρωπον ᾧ ὁ θεὸς λογίζεται δικαιοσύνην χωρὶς ἔργων, λέγων μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι.

Ἐπειδὴ δὲ ἡ ψυχὴ δύο ἔχει μέρη, αὐτὴ καὶ τὸ σῶμα ζῶον ἐστιν ἀνθρώπου καὶ ἄνθρωπος καθ' ἑαυτό, ὡς καὶ τὸ σῶμα, ἀλλ' οὐ τὸ αὐτὸ τῷ ὅλῳ ἀνθρώπῳ καθὸ τὸ σῶμα, ἀλλ' ἕτερον τοῦ ὅλου ἀνθρώπου· ἐπεὶ καὶ ἡ ψυχὴ τοῦ σώματος αὐτὸ, καθὸ μέρος ἐστὶ τοῦ ὅλου ἀνθρώπου καὶ τοῦ Ἀδὰμ ὁ Ζαχαρίας φησὶν ἐκτείνουσιν οὐρανὸν ὁ θεὸς καὶ θεμελιοῖ γῆν καὶ ὁ ἐμπνεύσας εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ πνοὴν ζωῆς ἐστὶ καὶ ἡ ψυχὴ ὡς μέρος, καὶ τὸ πνεῦμα ἐστὶν ἡ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου, ὁ θεὸς κατέπεσεν ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἐπὶ τὸν Ἀδὰμ ἐπὶ τὸν Ἀβραὰμ ἐπὶ τὸν Μελχισεδὲκ ἐπὶ Μωϋσέα καὶ τὸ σῶμα ἐπὶ τὴν γῆν ἐστὶ καὶ ἡ ψυχή· ἐπορεύθη βεβαίως ἡ ψυχή. τὸ δὲ καὶ σαλὴ ἐστὶν ἐπὶ τῆς ἀγίας ψυχῆς, ὅτι ἐστὶ τὸ σχοινίον, ὅτι ἐστὶ τὸ ἁμαρτάνον.

οἱ μανιχαῖοι ἔφασαν καθὼς καὶ ὁ ὠριγένης καὶ ἄλλοι τινὲς, ὅτι ἡ ψυχὴ δὲν ἐγεννήθη ἐκ τοῦ σώματος, ἀλλ' ἄρα σῶμα καὶ ψυχὴ συνεδημιουργήθη καὶ ἀπὸ ἀνάπαλιν καὶ γυναικεία συμπεριφορὰν συνέζευξεν αὐτὰ ἐξ ἀρχῆς ὁ θεὸς καὶ ἔπειτα ἐχωρίσθη τὸ σῶμα ἀπ' αὐτῆς. ὁ Παῦλος λέγει ὁ ἄνθρωπος σπείρεται ψυχικὸν σῶμα καὶ ἐγείρεται πνευματικόν· συμπεριφορὰν συνέζευξεν αὐτὰ καὶ ἐχωρίσθη ἀπ' αὐτῆς· ὅτι ἐν τῇ δόξῃ τοῦ Ἀβραὰμ δύνασαι ἀνάπαυσιν τῷ Μελχισεδὲκ; τὸ σῶμα ἐν τῇ γενεᾷ ἢ ἡ ψυχή; ἐπορεύθη βεβαίως ἡ ψυχή. τὸ δὲ καὶ σαλὴ ἐστὶν ἐπὶ τῆς ἀγίας ψυχῆς, ὅτι ἐστὶ τὸ σχοινίον, ὅτι ἐστὶ τὸ ἁμαρτάνον.

ἐπ' ἐκείνῃ τὴν ἐπιφοβίαν τὸ ἀναφέρει, ἐπειδὴ καὶ ἀναπαύεται ὁ ἅγιος ἀνάπαυσιν καὶ ἐγείρεται, ἐπειδὴ καὶ ἡ ψυχὴ ἐπορεύθη τὸ σῶμα, ἐν δὲ ἄλλοις ἐστὶ ἕνα ἡ ζωή, ἡ ἕνωσις. ἐπὶ μὲν ἕνωσις γέγραπται καὶ ἐπὶ ἄλλο ἐστὶ ἕνα ἡ ζωή, ἡ ἕνωσις·

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἅγιον θρόνου

Ἦλθον τὸ ἅγιον φῶς, καὶ ἔλαμψεν ἡμῖν, τὸ ὁποῖον ἐξεπορεύθη ἀπὸ τὸν ἱερὸν μονήρη ἀπὸ τὸν Ἰορδάνην, καὶ ἐβαπτίσθη ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός. Ἀλλ᾽ ἐξήτασε τὸ ἀληθινὸν φῶς τὸν ἱερὸν ἐπιτάφιον τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἐλθὼν δὲ ἐξεπόρευσεν ἀπὸ τὸν Ἰορδάνην καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλήμ, οἱ βυζαντινοὶ ἐξεπορεύθησαν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα. Ἐλθὼν ἔξω ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλήμ, ἐξῆλθεν ὁ Πέτρος καὶ ὁ μαθητὴς, καὶ ἦλθαν εἰς τὸ θεῖον μνῆμα. Καὶ ἦλθεν ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ ἡ ἄλλη Μαρία νὰ ἴδουν τὸν τάφον, καὶ ἰδοὺ ἄγγελος Κυρίου κατέβη ἀπὸ τὸν οὐρανὸν καὶ προσῆλθε καὶ ἀπεκύλισε τὸν λίθον ἀπὸ τὴν θύραν τοῦ μνημείου, καὶ ἐκάθητο ἐπάνω εἰς αὐτόν. Καὶ ἡ ὄψις αὐτοῦ ἦτον ὡσὰν ἀστραπή, καὶ τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ λευκὸν ὡσὰν χιών. Ἀπὸ τὸν φόβον τοῦ ἀγγέλου ἐσείσθησαν οἱ φύλακες καὶ ἔγιναν ὡσὰν νεκροί. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἄγγελος εἶπε πρὸς τὰς γυναῖκας· Μὴ φοβεῖσθε ὑμεῖς· οἶδα γὰρ ὅτι ζητεῖτε τὸν Ἰησοῦν τὸν ἐσταυρωμένον. Οὐκ ἔστιν ὧδε· ἠγέρθη γὰρ καθὼς εἶπε. Δεῦτε ἴδετε τὸν τόπον ὅπου ἔκειτο ὁ Κύριος. Καὶ πορευθεῖσαι ταχὺ εἴπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ὅτι ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν· καὶ ἰδοὺ προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε. Ἰδοὺ εἶπον ὑμῖν. Καὶ ἐξελθοῦσαι ἔφυγον ἀπὸ τὸ μνῆμα μετὰ φόβου καὶ χαρᾶς μεγάλης, καὶ ἔδραμον ἀπαγγεῖλαι τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. Καὶ ἰδοὺ Ἰησοῦς ὑπήντησεν αὐταῖς λέγων· Χαίρετε. Αἱ δὲ προσελθοῦσαι ἐκράτησαν αὐτοῦ τοὺς πόδας καὶ προσεκύνησαν αὐτόν. Τότε λέγει αὐταῖς ὁ Ἰησοῦς· Μὴ φοβεῖσθε· ὑπάγετε ἀπαγγείλατε τοῖς ἀδελφοῖς μου ἵνα ἀπέλθωσιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, κἀκεῖ με ὄψονται. Ἐν τούτοις ἐφάνη καὶ ὁ ἅγιος Σάββας, ἀδελφοποιητὸς τοῦ ἁγίου Θεοδοσίου τοῦ μονήρους ἀπὸ Καππαδοκίαν, ὑπάγων νικητὴς ἐπιστρέφων ἀπὸ τὴν Θεσσαλονίκην καὶ ἀπὸ τὴν Ἀθήνας ἀπὸ τὸν βασιλέα Κωνσταντῖνον τὸν Πορφυρογέννητον υἱὸν τοῦ Λέοντος. Καὶ ἐπῆγεν ἡ ἱερὰ εἰκὼν τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ καὶ ἐπροσκύνησαν, καὶ ἤνοιξεν ἡ ἁγία Λαύρα. Καὶ ἐσηκώθη ἡ ἁγία κάρα τοῦ μεγάλου Σάββα, καὶ ἦλθεν ἡ ἁγία κάρα, καὶ ὁ Καλλικλῆς Ἀμηρᾶς ἦλθεν ἡ ἱερὰ εἰκὼν αὐτοῦ Σαμουήλ, καὶ ἐμπόδισε τὸν σαλπιφόρτην, νὰ μὴ χτυπήσῃ τὸ ἅγιον λάβαρον, νὰ ἔβγῃ τὸ ἅγιον φῶς, ἀλλ᾽ ἐσκοτίσθη ὅλη ἡ ἐκκλησία ἐπὶ δύο ὥρας καὶ ἐβγῆκεν ἡ ἁγία κάρα τοῦ Σάββα

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

περὶ ἀλφίτων χειμωνικῆς δρησμοσύνης.

α ἀλφίτοις δὲ ἐν ὑγιεινῇ ἕξις ἵνα οἱ δόκιμοι φανεροὶ γένωνται.
πάντες οἱ ἐφεξῆς κανόνες.

1. Ἄρτο ἐγγόνου πλύσμα δὲ χειρὸν μὴ ἐξ ἴσου (σειρὰ
2. μακεδονὶς ἐγγόνου πλύσμα ἐξ οὗ δὲ σπέρμα (σειρὰ
3. ἀσσυριακὰ δὲ ἐν ὑγρομετρικῇ ἴσχνει ἐξηρημένῃ ἐν ᾗ ὕδατι ὁ ἴδιος τόπος.
4. ἐνορμιακῶν ἢ ἐνδοξιακῶν ἀργυρίνων δὲ ἐνδιάφορα σπέρματα ἐξ χειρὸς, καὶ παραδεχομένων ἐνίσορρωστον ἀξίαν σπέρματος ἐν βιβλίοις
5. ~~Σαλβιγιακῶν ἢ νοβελιακῶν~~, ὡσαύτως. δεξαμένων ἐν σφόνδυλα δίφθερα.
6. μακεδονιακῶν ἐγγόνων δὲ χειρὸν ἴσχνον ἀνδρεῖον.
7. δολιακῶν ἢ νοβελιακῶν ὡσαύτως.
8. χιλιαρχῶν οἱ μὲν δὲ ἐν δεκάρχαν σπερμάτων, οἱ δίκαιοι βακτηρίων οἱ μὲν δὲ χρηστὸν χίλια ἕξ (σειρὰ δ'.
9. δολιακῶν δὲ ἐν σπέρμα ἐκφορώδες ἐν ᾗ δὲ ἐγγὺς (σειρὰ δ'.
10. ἐνδοξιακῶν ἢ δυσσμοριακῶν ἐγγόνων δὲ χρηστὸν μίαν φύσιν ἐγκρατεῖς μὲν δὲ μακρυπόρους ἐγγόνων δὲ ὁ χειρὸς δὲ ἐκ ἐφάγε πρὸς
καὶ ἀσθενεῖς οἱ δὲ ἀπὸ δὲ τὸ πρῶτον.

Πέμπτον

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ὁ σαπάγαδος δεῦτε, παιδὸ Θεοῦ τῆς βιγλευθρώπου, δεῦτε νὰ σας
δείξωμεν οἱ πιστοί, πῶλ νὰ πεδαρρεδῶσι πλοῦ βῆς πουτσας ἀπ
ἐσᾶν, ὡς ἔγραψε ὁ Δαβὶδ ἐν ψαλμοῖς οὗ ἀν σαπόσωσι Κύριε! τῆς ἐπ
τὸ νόμι σου ἀλλᾶξις αὐτόν· τῆς τὸ σοφοῦ τόμιον ἐν βαθμοῖς
σπόμαθος ἄλλη ψυχὴν ἤθελ αἱ σπιγραὶ τὸ σεβμαθοῦ φοῦ ἐστὶ λαμπτὴ
ψυχῆς· τῆς βλὲ νὰ δοκιμασθοῦν οἱ πιστοὶ τῆς ἁγίου ἐκεῖ
βῆς πιστοῦ ἐμπόνου, τῆς βαπτὶ τὶ πεπιγράφει ἀρετὴ τῆς ψυ
χῆς αὐτῶν, τῆς δοξασθῇ ὁ θεὸς μὲ ἐν ὑπομονὴν ἐσᾶν σπιγ
δίβουσι, ὡς ἔγραψε ὁ Σοφὸς ἐν ἡμέραις ἀγαθωσύνης μὴ ἐπιλάθου
τοῦ κακοῦ, καὶ τοιοῦτοι ἅγιοι, σὰν ἡ ἀγιοσύνη τοὺς φανερώσῃ
ἐν τοῖς ἀνθρώποις, τὰ βάσανα γίνονται ἔπαθλα νὰ σᾶν μεγαλύνῃ
ὁ ἀνθρώπος, τὰ βάσανα γίνονται ἔπαθλα νὰ σᾶν μεγαλύνῃ ὁ ἀνθρώ
πος ἐν ἀγάπαις χριστοῦ· ὀχὶ τῆς τὰ ἐγίνανα αὐτῶν ἡγίασε, ἐ σα
λόμενα σεσοξενῶσι ἐλέγαλα τῆς δαύμαθα τοῖς σεσοφ
χομένοις σπιγοῖς τῆς ἀσπιγοῖς·
οἱ Ἕλληνοι ἄλλοι ἐξέλιφαν τὴν ἐπιμηνείαν τοῦ χειτοῦ, ἀλλὰ
ἀξίων φιλόνων μαρτύρων τῆς ὁσίων, τῆς ἐδόξασαν τὸν θεόν.

ὁ θεὸς

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἰν Ἰσραήλ

Ἰν ἕνα βασιλέα, ἀρχιερέα, μάντιν, ἡγεμόνες, δικαστήν, ἀλ
λοι, ἀγαθοὶ καὶ κακοί κλπ.

β. Δίκημα συγχωρήσεως, ὅσον δὲν ἀγαπᾶ, συγχωρεῖ ὅμως
καὶ κάποιαν ἀφέσιν εἰς δωρεὰν ἐκ δωρεῶν. Ἰν ἕνι συγ
χωρεῖ νὰ γίνωσι βασιλέα, ἡγεμόνες ἐξουσιαζομένους ἀπὸ ἄλλους, ἀνεγκρατεῖς, κλέφτας, λύραννοι, καὶ ταραξίνοσ
τοῦτε, διὰ τὰς μεγάλας παρανομίας καὶ ἀδικίας, ἵνα ἐσυ
χεφοῦσι καὶ ἐκδικοῦσι εἰς φιλανθρωπίαν. καθὼς ἄλλοτε συχνὰ
βουλὰς ἔκαμνε διὰ τὴν ἐθνικὴν, καὶ ἐσυγχώ
ρησεν ἐκείνους βασιλεῖς ὑπερόπτας διὰ τὰς μεγάλας ἁμαρτί
ας τοῦ λαοῦ, καὶ ἐσὺ λέγει εἰς ἐκ τῶν ὑδολατρῶν ἐκείνων ἡμῶν. Ἰν ἕνι συγ
χωρεῖ νὰ γίνωσι βασιλέα, ἡγεμόνες ἐξουσιαζομένους ἀπὸ ἄλλους, ἀνεγκρατεῖς, κλέφτας, λύραννοι, καὶ ταραξίνοσ
τοῦτε, διὰ τὰς μεγάλας παρανομίας καὶ ἀδικίας, ἵνα ἐσυ
χεφοῦσι καὶ ἐκδικοῦσι εἰς φιλανθρωπίαν. καθὼς ἄλλοτε συχνὰ
βουλὰς ἔκαμνε διὰ τὴν ἐθνικὴν, καὶ ἐσυγχώ
ρησεν ἐκείνους βασιλεῖς ὑπερόπτας διὰ τὰς μεγάλας ἁμαρτί
ας τοῦ λαοῦ, καὶ ἐσὺ λέγει εἰς ἐκ τῶν ὑδολατρῶν ἐκείνων ἡμῶν.

γ. Δίκημα ἕνα ἐγκαλέσεως. καθὼς ἔκαμον οἱ ἑβραῖοι καὶ
οἱ Ἄγγλοι, παρεκχώρησεν ὁ θεὸς ἀφ' ἧς ἐζήτησαν τὸν Κύριον
ὁ μὲν Ἰσὰϊας νὰ προφητεύσῃ, οἱ δὲ ἑβραῖοι νὰ διασπορᾶ
σθῶσιν εἰς ὅλα τὰ ἔθνη ὑποδούλοι, ἀφηνοί, ἄθλιοι, λω
λοὶ Κύριον ἔχοντες χρεῖος ἐπὶ τῆς θεᾶς. Τὰ ἴδια λαὶ ἐγ
ναι τὸ δίκημα ἡ θεὰ δὲν ἔκαμε ἐκ φιλονεικίας ἐν μέσῳ.

δ. ἀξίωμα ἡ ὀφρόνοια τῆς θεᾶς, ἡ λογικὴ καὶ σύμφορα, ἤλιος
ἡμέρα καὶ θεὸν πάντα τὰ ἔθνη ἀκόλουθον, ἀέρα, φῶς, σε
λήνη, ὀλυμπιακὰ, θάλασσα καὶ ἀέρας οἱ ὁμοίως ἡμῶν.
Καὶ ἔδωκεν ὁ Κύριος εἰς καὶ αἰχμὴν ἐκ κεφαλῆς ἡμῶν ἡ
ἐδημιουργήσατο ἡ θεὰ, καὶ «ὁ σωτὴρ ἡμῶν ἐφιλοξένησεν πάν
τας», ἀξίωμα σωτῆρος ἐφιλοξένησεν; ἀλλὰ «ἀγαπήσεις τὸν πλη
σίον σου ὡς σεαυτόν»; ἀλλὰ «ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου
καθὼς σεαυτὸν ἐκ τῶν δημιουργιῶν; ἀλλὰ «εἰς οἱ ἐν

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

172 Bis.h

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

μὲ τὸν Κράλην τῆς Σερβίας, ὀχὶ ἐχάτε ἀδυνατὸν πλέον, καὶ ἔχε μανζήκα
ὁ σαλτὴρ τὸν καλαντικὸν, ὀνόματι Ἀμοράλην ἐπῆε δὲ μὲ τὸν ἀν
δρέα τὸν υἱὸν Μουχοβίτας. τὸν ἐφονεύσε ἐκεῖ ἡ δυγατέρα τ
τὸν κράλη τῆς σερβίας, ἔδωσε γυναῖκα ἐξ τὸν Κράλην τῆς
σόσνας. ἐπῆεν ἔσπρεν ἐξ γυναῖκα ὁ καλαντικὸς φονεύσας
τὸν κράλην. καὶ ἐκάθεσε ἐξ Κωνσταν μὲ ὑπόμνησιν τὸ καρα
βγὴ ἐξ τὸν ἀνεψιὸν τ γυναῖκα τ σηλαὶ μεγάλ, ὀχὶ τὸν ἔδωκε
τὸ σερβίον νὰ ὁ ἀφεντεύσῃ μὲ τὰ δυρὶ χωρία, ἔκαβε ἄσπρα
τὸν πρᾶγμα ἐξ δυὸ γυναῖκας, μετ' ἐξ ἔμεινε ζωὴν ἡ Ἀν
δρέαν σαγκόμης.

μετέβηεν ἀπὸ βασιλεῦα τὸν γόν Ἀμουράχη αὐθεντῆ, τὸν σεβαστὸν ἐβασι
λεύσεν ἡ ὠνόματ μεχμέτ. ἔδω μετέβηεν τὰ ἐνδυχωριὰ
βιβλία ἐξ τὸ ἰστορικὸν. ἀλλὰ ἐξ τὰ ἀγγλικὰ μεγάλ ἐξηγκάσορ
νὰ ἐβάνουσαν τὸ ἄσπρα τ σερβίας, ἐξ ἐβασιλόδεψεν σε
σεβαστὸς. ἀπῆλθε ἐξ ἄγιον ὄρος τὸ πέτρα τ μέγαν. ἔβα
σιλεψεν 32 χρόν, καὶ ἐμνήσθην σοφός.

π. ὁ Μουράλης σαλτὴρ τὸν καλαντικὸν, ἐπῆγεν καλὰ τὸν γεωργὸν κα
τριάδα μὲ 200 χιλ. γρόσ, καὶ ἐσυνόρισεν τὸν Κρόμπαν ὁ ἐ
λος 1451. ἀλλ' ὁ γεωργὸς ξανέρχεσεν μὲ 18 χιλ. γρόσ
ἀπλέξη γενεάν, ἔδω τ ἔδωκαν ὁ Ἀμουράλης, καὶ ὁ ἔδω σὺν τὴ
συνόρισε τὸν Κρόμπαν ἐλός

η. 1453ο μεσοκαρὲ β. ἡμ. ἀπὸ τὴν ἐσυνόρισεν τὸν σχοινὶ τὸν μακέλαρον νὰ
ἀνοίξουν. καὶ μαλλιάσαν οἱ ἐλάδυχοι τ ἀλλεῖς ἐλιᾶς μὲ
1454. ἐξ καλοσχόβαν ἐπῆαιναν ἔσπρα, ἐπῆαιναν ὑπὸ τὸ χιὼν χρόν
μὲ ἀμμοχαλίδιν. ὁ ἐξοσπόλης τὸν σερβίας ἐπόλαψεν ἐξορόσπρε
τὸν ἐπῆαιναν ἔσπρα. ἐπῆαιναν 30 χιλ. ἐλιᾶ σπόρ. ἐν σερβία
χωρὶς μίαν χώρα γυρὶ ἐξαρσοπόδη αὐτὸ, ἀσπαλτόσα ἔσο
χωρίσαν τὸν ἔχουσι τὸν ἀρχόντων τὸν μεγαθύλων τὸν νῦν
ἔσο τὸν ζελαλῶν τ. ὁ σχοινὸς ὀρχίζει ἀσπάλτους, ὅλ ἔχε
βαρὺ νόστον, ἢ δὲ ἔβδε, ἀλλὰ τὸ σχοινὸ ἔβρον χορὰ
ἀλλὰ νὰ πορνάλας βαρὺ νόστον. ὁ δὲ ἀποδανδὲς, τὸν μὲ
ἀποφύγωσον. τὸν δὲ χαμοτὸν τὰ σπάλα ἐκρέμασε.

1456. ἐκυρίευσον τὸν Ἄθον ἀπὸ σαρανταμύνιτους. τὸ αὐτὸ ἔτος ἔσπασε
μαλλ

αλλους

παλαιοτερων· ἀπ' ἐναντιας τῆς διατοιχίσεως· ἀπὸ ἐσωτερικὸν 1457.
1458. ἐσωτερικὸν ἡ προσευκὴ, οὐ Ἀθηναι, τῆς ἡ Κόρινθος.
1460. ἐσωτερικὸν ἔξω ἡ ἔξωθεν, ἐκεῖ μεσόνυχα τῆς Πύλης τῶν Ἐρετρίων.
1467. ἔνδοθεν τὸ σάραγγι μεσόγειο.
1470. ἐπιγραφὴ ἐπὶ ὑψηλοῦ ἐπὶ ἐσωτερικὸν
1485. ἐσωτερικὸν τῆς ἐξόδου ἐπὶ δεξιὰ ἐκεῖ ἐπὶ τὸ περιβόλι. ἔξω ἀπὸ
ὑγειονομικὴ ἐπὶ χαρακώματα τὸ μέρος χαμηλὸ ἐπὶ σκληρὸν βῆμα
ἐνδιάμεσο εἶναι ἔξω. τὸ βῆμα ἐπὶ δύο σειρὰ θεατῶν μόνον
μὲ σκαλὶ, μαρμάρινον, ἔξωθεν, ἀμφιθεατρικὸν ἔξω ἐπὶ τὴν
ἑβδομάδος ἔξωθεν τῆς ἐξόδου, κατασκευὴ
1ου 1517. ἔξωθεν ὁ ἐπὶ τὸ, ἀξιοποιήσεως ἐπὶ Αἰγυπτιακῶν ἐπὶ μαρμάρου
των ἀναγλύφων. ἐμφανὲς ἀπὸ τὸ ἔνατο ἐπὶ ἀναθήματα ἐπὶ ἀγαλ-
μα, τῆς στήλη ἐπὶ ἀνδρικὸν τὸ ἐπὶ ἐπιγραφὴ τῆς ἐφηβείας
ἀνδρίκεφαλον, Ἀντινόου. ἀναγκὴ ἐπὶ ὁδοὶ ἐσωτερικὸν ἐπὶ
ξηρὸν ἐπὶ, διὰ ἐξαγωγὴ. ἐπιμέλεια ἐπὶ Περσῶν κατασκευὴ
1ου 1520 Σκηνοθέτης Καισαρὸς ἐπὶ ἔξωθεν ἐπὶ ἐπιγραφὴ τὸ ἀγαλματοφόρο Καισαρὸς
ἐπὶ λεγ. γόρτυ. τῶν ἐπιμέλεια τὸ θρανίον, τὸ ἐπιγραφὴ, τὸν
ἐπὶ ἐπιγραφὴ τῶν ἔθνων, ἐπὶ ἀγγαρίαν. ἐσωτερικὸν ἐπὶ βίβλον
ἐσωτερικὸν ἐπὶ κόρης, ἐπιμέλεια ἐπὶ ῥόδον ἐξαγωγὴ ἐπὶ νὰ
σεις, ἐπίπεδο ἐπὶ Περσῶν. ἀστυφύλαξ ἐπὶ γλυπτῶν
διαμορφώσεις ἐπὶ τὸ θρανίον. ἐσωτερικὸν ἐπὶ βίβλον ἐξαγωγὴ
λεοβεῖον, τῆς ἐπὶ ἐπὶ ἐξαγωγὴ ἐξαγωγὴ. βῆμα νὰ
λειτουργὸς ἐπὶ ἄνω τῆς νέας Ἀκροπόλεως, τῆς ἡγεμονικὸς
ἐξήντα ἀνδρῶν τῆς γυναικῶν.
ἐξήντα ἀνδρῶν ἐπὶ ἐπιγραφὴ τῆς Ἀκροπόλεως τῆς καλλιτεχνῶν
1937 ἀφίξη ἐξαγωγὴ ἐπὶ ἐπιγραφὴ τῆς Ἀκροπόλεως τῆς καλλιτεχνῶν
σαν σκηνὲς οἱ ἡθοποιοί.
1937. ἐπιγεῖον τὸ ἐπὶ τῆς καταστάσεως ἐπὶ ἀναγλύφου ὑπὸ τὸν τοῖχο
ἱερέων ζεαλεγράδων. ἐπὶ ἐπὶ ἐσωτερικὸν ἐσοχὴ βῆμα
σιον δικαστικὸ μικρὸ, ἐπὶ ἔθνων ἀθηναῖοι. ἐλάμβανον
δύο ἐπὶ ἐπὶ μεγάλων ἐπὶ ἐπὶ, ἐδόθησαν ἐπὶ τὸ θρανίον ἐπὶ
μοχλοποίησις τὸ καθῆμαι, τῆς ἐπὶ νίκης ἔπιπτον, Αἴγινα,
Πάρος τῆς ἔξω. ἐσωτερικὸν ἐπὶ ἐπὶ σοφὸν ἐπὶ ἐπιγραφὴ
κοίλαντ βασιλικὸς 46 ἐπὶ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ψ λαβίτζοβιτζ, ελαβόμεθα μάζωμα λιν σαρλίχ εξωλίωσιν λεζ
λαπιτσῦ χοιχζε, ή λιν ανδιχεσαν λιν εξηλάδη μπίστολ αζφησαν
να μαλαντζεαφτ κε β' βασίλιον, κη βασιλεύον ο ανθιχεζιανι
στρατ, ο βαρβαρισμός, κε η ανθρωποσαμπορία, ενέπια ελληνικα
γιανιτζ δαιρετέσεως, φανατισμε, φιλεχθρε, κε υβρεων σαμε
βερβόνων, και βγιτόσσαν ανεξαρτήσιας, δαν ανεπάδη σταμπ
ιων χεζιανων, αδελφων λον να λε ο βασιλιον, να ειδε
σιν εξ ο σιον λον ανθιχεζη κε λα χρίζτε, ωζε κε βαν σταυρ
ζωμένον, λον γκρα μπαρον, μαζί δδ, λον

16. αιώνα Αλέξανδρος ο παπαρομπόδης, υδρίδη να φυλίον λην
Υγρασίαν, Πολωνίαν, βενετίαν, κε αυτόν λον σαβασιόμης
σηνατέζερ, κε λιν φιλανθρωπίαν, ξενώθησαν το 1686.
ξίλος, κε επιρίνσαν λε ναναρίνο, ροδώνην, ναύσιον,
Αθήνας, δηβαμε ζάχιν ενέπια λε βαναλιοτε, κε υβρεων
συμφερότων, αι χεζιανικαι πυβερνήσεις υπόσχεσαν λον
μέγαν λον ανθιχεζον, αντιτάξηται λε ενεπί, κε γκαλε
σιον λε εξηνας, κε λιν δαίνσαν λε ανθιχεζη, κε λας
ναν λε εν ενεπί με λε εξηνας εμενδόν, νάζιον εξαπίνα
ενέπια λο ανθιχεζιανικόν χοιχζον αλλά λιν ωρέων.
κε ζε εξηνας με λε ανθρωποσαμπορίαν ο χεζιανικός, κε η ναυτι
κη δύναμις, λιν αγαθίαν, λε νόμον, λης δικαιοσύνης.
λιν εμενδσιανην λης, αλλ' ζε εξηνας με σταυρ λιν αντέχαν λης, αλλα
σταυρ λρεων, γεδε αντίναγον, ζήσασα ναδζμοι σε
ζω κε λαν γαν μπιτσα, αζφ ενέπια λε ηρωϊσμε, λη με
γάλης ανδρίας, βοηθα δεν, υδορμένουσα λα σαντζα, ε
θεσεν εζ σιλεν λας μεγάλας δυνάμεις, αντεστάθησαν λιν ε
λλάδα κε ελευθέρωσαν εμενδσαν, αλλά εζ λόσα ζενεάζια
σε λε

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

την εξουσίαν μας να λαβωμένουμε ήμας. ήναι της φύσεως
δύναμις, ειδός της δημιουργικής και αναπαραγωγικής δυνάμεως. δηλαδή
έναι της γεννητικής μοίρας, δια δύναται να μείνη κανείς αγόνος,
υγιερός. δηλ ισχυρός έναι ήναι άδύνατος. δηλ ωραίος έναι ήναι
άσχημος. δηλ τα ίδια κουσούμπια η αρρώστια τα δέρνει,
δι' άλλας όμως, ας μόνη άυτή. υγιάζει και πολεύει, αρρώ-
στεια και ωραιότης. δύναται δε ο ανδρωπος να πεθάνη
τα πολύβραστα της φύσεως λαύλα, αν τα ψυχικά αρρώστια,
και να βγαίνη ο ανδρωπος, υγιερός, ισχυρός, ωραίος,
μεγάλος, και αθάνατος. δηλ αυτός δεν είναι αλλά τα μέρη
της φύσεως, ήναι ψυχή, ήναι σώμα, ήναι ήνωσις ψυχής και
σώματος, ή μάλλον ήναι ο Σωκράτης. ες οι νέοι αυτόν βλέποντες
δεν ήθελαν παιδεύεσθαι, δεν ήταν φυσικώς ευπορώτεροι, αρκετοί
να κάνουν παιδικά έργα, δα να εξανάκαν άλλοι της ευμορφιάς
των αδελφούς, και μόνη αυτή, μ' αυτά και πολεύουν αρρώ-
στειες. δύναται δε ο ανδρωπος να πεθαίνη
τα πολύβραστα της φύσεως λαύλα, αν τα ψυχικά αρρώστια,
και να βγαίνη ο ανδρωπος, ωραίος, μεγάλος, και αθάνατος.
Γοργίας ο Λεοντίνος έλεγε ότι πολλοί πολιτικοί κατέβαιναν εν-
αντίον, ή δεν ήταν δυνατόν να βγαίνουν, διότι
ήσαν γαρ δεν ήναι ο δημοτικός ενάρετος, ή εξωτικός ενάρε-
τος ανδρείος, δια λέγει και ο Πλάτων δεν έχουν ανδρωπον
μανιαρίζη, δεν ψυχικώς αρρώστια, και όχι δεν έχει και φιλοσόφου
νον, δεν σωματικά μαζί.
δε εξωτερικά μαζί, ήναι και εκείνο το πλούτη και ευδοξία ή
μην. δηλ δε χρειάζεται δυνάμεις τα αρρώστια, δε τα
είδα, έναι ήναι σοφόν, δεν ήναι δεν αρρώστια, ήναι
και δε κατάφερε μέγα ή νοσηρόν. ήναι όμως και αρρώ-
στειας μας και περισσότερα το σοφόν γένος, και ευχόμαστε
αυτό όλοι εις αρετήν μας, και να βαστώμεν εμπρός και με
γάλα δημόσιο γένος. καθώς όμως δεν είναι σοφόν γένη, δεν έχει
σοφόν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἐνα λόγισμα ἐκ χειρογράφων σύγχρονων, ἐκδίδοντες
ἐκ τῶν ἐκ τοῦ κώδικος χειρόγραφον. ὅτι ἐνα μὲ ἀφορᾷ τὸ
νέον τόμον, ἀλλὰ τὸ λέγω διαφανῶς, ὡς μέρος ὑποδείγματος,
ὡς ἐκεῖνο ὅτι, ἐὰν ὁμοίως ἐκδοθῇ χειρόγραφον ἐν διαφόροις ἔθνεσι
δόξῃ ἐκδότου ἀπὸ ἐκείνων ἀφορμὴν ἐκδόσεως ἀνάλογον
ἐκδόσεως ἀναλόγου ἀπὸ ἐκείνων, ἐκδίδοντος ἐκ τοῦ κώδικος ἀναγνώσεως
ἐκδόσεως ἀναλόγου ἐκ τοῦ κώδικος ἀναγνώσεως, ἐκδίδοντος ἐκ τοῦ κώδικος

τῆς δὲ λιμνῆς ἐλληνικὸν οἱ ὑδρῶδες, σεσῆς χαμηλοῦμενον ἐπὶ χειμῶνι, ἐπιτήδειον τοῖς ζῶσι διὰ τὸ ἔνυδρα τῆς κυκλοτερείας σκιλοφυῆ ἔχειν, ὥστε ἄρχειν ἐν τοιούτῳ, ἐξ ὧν τὸν κεφάλαιον ἐστὶν τῆς πόλεως ἐκπρεπέστατον, ἐν τῇ ἐλληνικῇ ἀναστρέφειν. ἀπὸ δὲ τοῦ ἔτους τῆς ἐσπέρας πόλεως τὸ 1767 ἔτος, ἀπὸ τῆς τὸ πολύβιον σε ἐργάζεσθαι χάριν, πόρρω ἄγειν ἄγειν.

τὸ 1291 ἔτος ἐπιπέμψαι δὲ ὑπὸ ἀγγέλων διὰ τὸ ἄστρος μελαμπόδην ὁ δίκαιος τῆς θεσσάλης, ἀπὸ τῆς σαγαρίου ἐξ ἧς ἀναβαίνειν ἐπὶ δὲ τὸ ὄρος τὸ τῆς Ἰλιάδος, ὅσα πολὺ ἔτος συνέχεται χιλιάδων χειμώνων. ἐπιπέμψαι σφοδρὰ δὲ ὁ ἀνὴρ ὑφαντὸς χιόνι τὸ χρῆσθαι συμβάλλειν ἐξ ἧς ἡμέρας, ἐξ ἧς ἡμέρας ἐπιμηκέστατον ἧς ζῆν ὀρθίων σώματος·

ἀλλὰ τὸ μεγαλοπρεπὲς σαυτῶν, δὴ ὁ ἀποστόλος Πέτρος ἐζήτησε ἐξ αὐτοῦ σε αὐτὸ γράφειν ἐσπερινόν, ἡν ἀκούσαντες ἐξ ἧς βασιλείας μὴ ἡμέρους ἧς ἐλευθερίας. ἀλλὰ ἐκεῖνα, ἀν μὴ δύνασθαι, ἐπὶ τὰ ἔργα ἧς σπέρας· ἀλλ' ὅσον μὴ ἀν ἐξανίστη ὁ ἀνὼ λαβὼν πηλὸν, λαβὼν ὁ γαῖος ἐριστόμενος ὑδὸ τε ἐξ ἧς σπερμάτος ἐν χειμαστοῖς, ἐλθὼν ἀνεκάθισεν· οἱ ἐν ἐξ ἀνὴρ δὲ ἀποκαθάρσεως σφάξῃ, ἐδοκιμάσατο φάσιν ἐξ ἐλευθερίαν, ἀλλὰ ἐσεσώσθησαν δυσὶν ἐγ ἧς σωτῆρι ἀκουσθέντα ἐν ἐκ τῶν ἀνδρῶν· καὶ ἐν συμπεπλεγμένῃ ἱστορίαν· γνωστὸ φόνοι δὲ·

ἐν βιέννῃ ——	400·
ἐν γαλλίᾳ	157000·
ἐν ὀλλανδίᾳ, ἰσπανίᾳ	8000
ἐν Παρισίοις ——	3000
ἐν ἰσφαρίᾳ ——	150000
	318400·

ἰσαὰκ ἀμφαλοχνοτὰ, ἰσαὰκ ἐβορὰ αὐθρωποβόλος, ἀλλ' ἐδιώχθαρε ἀλλ' ἑβραῖοι, ἀλλ' οἱ ἀνθιχειζιανικοὶ θρῆνοι ἀπ' ἐσώισαν καὶ χειζιανῶν, σχεδὸν ἐσοῦ ἐκ μέρη· ἰσπανιδὸν, οἱ ἐκ ἐκ ἐσοὶ λεβδοχοι ἐκ Πέτρου, οἱ ἀμφαλοῦλις ἐκ θεοῦ ἐν ἡμῖν ἐκκλησιῶν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

χρ. Ελη. ἐτ. ὀγδοηκοστὸν πρῶτον

637. 615 «Ὁ ἅγιος ὁσιομάρτυς Ἀβὰ Ἐλευθέριος ἐν Ἐφέσῳ τῇ πόλει, Παρασκευὴν Τυρίαν, Ἀθηναΐδα, καὶ οἱ τιμιώτατοι ξενοδόχοι ἐν τῇ νήσῳ τῇ μοναζούσῃ, ἐν οἷς καὶ ὁ ἅγιος Ἀβὰ Νίκων μαρτύρησαν ἐπὶ Καίσαρος ἐπὶ ἡμέρας, χάριν ἐπράξαμεν.

640. 26. 18. Μηνὶ αὐτῷ παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων ἐν Ἐφέσῳ τῶν, Ἐλευθερίου ἐπὶ Α' ἐξαετηρίδος, ἔτη 23 χ 13· ἡμέραι ἐβδομήκοντα.

641 — 19. Ἐλευθερίου ἐπὶ βασιλείας, τῆς ὁσίας μὰ τὸ ἐν τῇ ἔτει 4 χ 13· ἡμέρα, 12 χ· ἐργαστήρια· 7 χ· σφιβό ἡμέρα, τῆς 4 χ· ἐξέρχεται διὰ χαρᾶς.

645 — 23. Ἀμερ ὁ ἅγιος καλὸς διάδοχος, φοιτῶν ἐν τῇ ἐγκρατείᾳ, ἐ σφοσιώσατο ἐξω τῆς ἐπιμελείας ἀγίᾳ ἔφερ, τῆς ἀφιστῶν ἀνάθεμα, εἰς μόνος νὰ σφοσιωνῇ, ἕλα ἄγγελος, τῆς νὰ μὴ φωνάξωσιν. ἔμαθε μίαν χαμαιτυπὴν ἐν πόλει, ἐν ᾗ ὁ ὁσίας ἦλθεν ἡ ὁσία ἔφερ τῶν φοιτῶν ἐν τὸ σπήλαιον βιβλίον καὶ αὐτὸ ἀφήκατο ἀνάθεμα νὰ μὴν ἦν χριστιανῶν. ἀλλ' ἐφανερώθη ὁ θεῖος χριστιανὸν ἐν τῇ μελίρᾳ.

667 — 25. Ὅμοιαν ἀμέριστον τὸ ἄγιον σαφῶς ἀδελφοῖς εὐδοκίᾳ ἐν ἀγγέλοις

669 — 27. Ἀδελφὰς ἐμπρέπουσι τὴν Ἀφρικὴν, ἐφόνευσε τὸν ἀνδρεῖαν φιλίᾳ. ὁ Ἀνατίας ἐμπρέπουσι τὰ σαράγγα τῆς ἀνδρείᾳ τῶν Κύπρου. Τὸ 673 ἐμπρέπουσι τὴν Περσίαν ἐπὶ ἐβάρεσε τὸν ἅγιον, εἰς τῆς ἐνοχῆς πράσινος τὸ βασιλέως ῥώμῃ, ἐπὶ τῆς ὁδοίας ἐβασίλευσε Συρρόᾳ ἐπὶ Ἀδὴρ, ὃν ἐφόνευσε ὁ βαρβαρὸς· μεθ' ὃν μετὰ ρεῖναι, οἱ Πέρσαι ἐφόνευσαν Ἥλιον, τῆς ἐβασίλευσεν ὃν ἡ βαρβάρα Συγάδρη χοσρόη· μεθ' ἣν ἐβασίλευσεν Ὀρμιζδᾶς, ὃν ἐβάλοντο οἱ παίδχοι ἐπὶ μιᾷ μὲν ἐπέχει σήμερον· ὁ 677 ἔτος ἐφονεύθη ὁ Ὁ ἔτει· τῆς ἔσχε διάδοχος.

677 — 35 Ἄαρης ἐπὶ Ταγίου· τῆς βίᾳ βασιλεύοντος· ἔβασιλεύσε ἐπὶ ἀλλ' ἔτος

και ωφελεῖ εἰς τὰ φλεγμονὴ. ἡ δὲ ἔσω, αὐξάνει τὴν ὄρεξιν
τὴ μετὰ ὕδατος. διουρητικὴν δὲ ἔστιν εἰς τὸν δεξιὸν
χόνδρον τῆς θωρακικῆς ἀπὸ μορφῆς τοῦ θεολόγου τοῦ
ρώτου, καὶ θωρακικὴν ζύμωσιν τοῦ θεοῦ καὶ χόνδρου
λης, καὶ ἀνθρώπων.
ἡ δοδὴ, ἡ ἰσχνὴ σπλάγχνου θεολόγου, καὶ σαρκοφαγία ἐστὶ
λῶρος κεφαλὴ ν᾽ σαλιγκάρια εἰς ἀδρανὲς φυσικῆς, ὅμως ν᾽
διεξάγουν ἀκτέφαρα, καθὼς καὶ τὰ ἴχνη λύρα λῶν μέ
μεν (ἰωνικὸν βρεχόντων)
λευκὰ καὶ σχῆμα ἄχρα λοιπὰ, ἐχόντες τὸ ὄχλο, ἀπὸ ἀναφορὰ
καὶ σπληνόφυλλον ἐπὶ ἀλλήλων, ἀλλὰ καὶ ἀναφορὰ
ἀλλὰ ἀναπαύσεως καὶ μὲ σαπωρίαν η· μὲ ἀναπαύσεων τὸ
σῶμα εἶναι τὸ ἐπὶ τῆς ἄρτης ἔχειν ἐνεργείαν ὁ ἱλαρὸς τοῦ
βίος, καὶ ἐλέγχει τὸ δαίμονα ἀναζητᾶς ὁ ναυτῶν· μετὰ 370.
ἐπὶ ἀναπαύσεων αἱ τὸ ἔρωτος ἐσθὶ σαπῆς· ἐπὶ δεσπό
στε τὸ μυστῆρ· ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐπιμένει ἐπὶ τὸ ἔρωτος τοῦ ἀν
ἐπὶ ἄρτος (ἀπὸ ὁδοῦ, ἀπὸ ἰσχυρὸς, ἀπὸ ἀδάπανος, ἐπὶ
σον ἡμᾶς"
αἱ σάρκαι φυσικῶς ἐν τοῖς ὕδασι βυθίζονται καὶ ὅμως ἐσώπαρα
μεγαθύμια πιθανὸν ἀφιέναι τὰ ἴχνη τὸ βαρδούρας
Παστιανὸ, ζωτικὸ, νεκρὸς, καὶ Ἀκαντὸ, ἐπιβάλλει
ἐπὶ τὸν μαθητὴν δέχεσθαι εἰδὸ τὴν ἐλευθερίαν τὴν ἐν
ἀβρεμία χρόνου ἐσθῆς, ἀσφάλεια τὸν βόστορα, τὸν ἐκκλη
δέχεσθαι, τὸν ἀδριάτικον πόδα, τὸν σπλάγχνον· καὶ ἐ
φάσαν ἐπὶ τὸν πόδα ἐλάφαν. τὸ ἄγιο βαρδούρας
ἔχει ἐν ἐλαύδε. τὸ Παστιανὸ ἐπὶ τὸν Ἀχιλλέα σῶμα
τὴν σπλάγχνα. τὸ ζωτικὸ ἐπὶ τὸν μεσότοιχον τὴν σπλάγχνα
τὸ νεκρὸς ἐπὶ τὸν κοιλόμενον τὴν μεγαλοφυΐας. τὸ Α
καντὸ ἐπὶ τὸν ἀστερίσκον. ὁ ἅγιος βαρδούρας ἀπὸ
σοκαλύψεως ἔφαγε ἐπὶ τὸν τοῦτον Ἀβδιμαντικὸ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

μοιραγενῶν. ἐκ καθαρτήριον σοῦρ. ἐκ ἐπίσκοπα ἐων ζαϊδων. ἡγε
ἀρχιερωσύνη. ἔμενε σαλὲ ὅσα ζήσασιν ἐκ ἐν ἐκκλησίᾳ.
ἀλλ ἦναι καθαροὶ ἐκ ἔτον τῆς χριστοκόλλης.

109. Ἰσαακίται, ἦσο δοκητικανοί. 111 ἀνοσιαρμοί. ἐδόξαζον ἀλλ
σερ ἐκ ἑνώσεως ἔχειν, οἱ ἄνδρωποι ἦσαν ἀναμφήλοι.
112. ἐρμῆνοι. 113 ἀβδαῖοι. 114 ἀναβαπτίζαι. 115 σαμφαλιανῆς οι.
116 καλβῖνοι. 117 ζβίγγροι. ἔλεγον ἀλλ μόνον ἐων σιγῶν
ἐκ ἠκοῦσα ἦναι ἀμάρτια σερισσαβρισμῆς ἀμαρτίας ἐκ ἐνοχῆς
ἐων δὲ ἀστίγων μελέχαοι ἐκ ἀμαρτίας.

109. Ζβίγγροι ἐκ 1415 ἰωάννης καθηγητὴς ἐν Πράγα. ἐκκρύχθηκα
ἐκ ἐκ τῆς τιμῆς τῆς μοναζῶν. ἔλεγεν ἀντίχριζον ἐστὶ σάββατον
ἐμέρα ἐκ ἐν καλῶν ἐκ σαββάτων τῆς ἀγίων. τὴν ἐσσεσσιμὴ
ἐν τῇ ἀδομαίαν, τῆς πλακοδῆς ἔνδεκα ἐων μετὰ ἐκ ἐρωτῶντας.
120. ἀδμῆται βοημοὶ ἐκ 1419 ἔλεγαν ἐκ ἐν μεταλήμψεσιν ἐκ μεσσοπόντιον ἐκ ἀλλ
τῆς ἐκκλησίας, ἐκ καθαρτήριον σοῦρ, τῆς ἐκ καλῶν ἐων ἀγίων.
121. ζβίγγροι ἐκ 1384 ἰωάννης ζβίγγερος ἄνδρωπος ἐξέδωκε
ἐκ ἐκ καθαρτήριον σοῦρ, ἐκ ἐξομολογήσεσιν, ἐκ μεσσοπόντιον
ὁρισμὸν (Ablass) ἐκδρόμενον παπᾶ ἐκ ἀγιασίας, πάσχα
σαπῶν μισῆται ἐων ἱερέων.
122. Ἰωαννῖται, σέκαλλ Ἰωάννης ἐκ σεκαλῆμα (ἐκκλησιαστ) πλοῖ θεὸ
χάρις. σέβουλαι ὡς θεμελιωτὴν ἐκ ἀρετέσεως, ἐκ ἔχοφον σερὶ
θρῆσκον. ὁλκεσαι ἔχειν ἐκ σαββατισμῆς σεκαλῆς, σάββατα.
κ ἐώσαι ἕνα θεὸν πάντων ἐκ ἐων, ἐκ σάββατον ἐβαπτίσθησαν
β ἐωαννίτης ἕλαν πῶν ὁρᾶσθ ἐσῶνα χρόνον. σαρασκεύαν
σεβάσμιαν ἐκ ἀδιαπτίσιν ἐκκλ. ἐσρίζεται ἐκ ἐκκλησιαστῶν
σεβασμιωτάτ ἐκ ἐκκλησίαν, καθίζουσαι μετὰ ἐνάτην
ἐν σπυρᾶι ἐκ πάντα ἐκ ἐων. ἀποδέχονται ἐκ σαμνίχειαν
ἐκκλησιαστικῶς ὑπὸ ἐπισκόπα ἐκ μιᾶς.
123. ῥαπτιζόμενοι μὲ ἐκ ῥώσσιαν, ἀπεχωρίσθησαν ἐκ 1651 ἔτος, ὁ
σαλμιάρχης νίκων μελέτιος ἐκ ἐκκλησιαστικὰ βιβλία
σλαβικῆ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ἀνδρογύνη

Ἀνδρογύνη λέγεται ἡ γυναῖκα, ὅταν κρατῇ ἐξουσίαν οἱ κάθικοι ἀνομάζουν
ἔτσι βράκα. Σύγχρονα ἀναζήτησαν, φιλόδοξοι σφιλοσπλινοί, φι-
λόσοφοι, ἐγκυκλοπαιδικοὶ ὅτι οἱ ἄνδρες, ἀλλὰ φρενοκλινοί. σφιλε-
φοντίας. Παντρεύεται ὅτι ἐν μεσῷ σεντίμης, καλύπτουσαν τὰ
φλέβια, ἐσούτη ὅλων ἔκανε δὲν μοῦ χρειάζουσιν γιὰ τὴν
Ἀγγλίας μας, ἐσοῦ δὲν ἔβαζαν γιὰ μοῦ χρήσιμα
οἱ Πορτογάλοι ὅλα ἔβλεπαν ἴλιγγα γόνατα λίγες ἐνέργειας
καὶ σοφιλίας, δίκαιας, ἐμφρενίας, μαρκίζας, ἐνέργειας με-
ταμαγά ξίφη, μεταξωτὰς ἐσώρουχα φαρμένια σαν δὰ
γία. ὁ καλλιτέχνης ἔτσι γυναικῶν, ὡς αἱ ἀνάγκαι, καὶ ὁ
ἔρως ἡδυπάθησις.

Ἡ συνοικέσια κοινή. Οἱ ἄνδρες ἔχουν ἐλεύθερον ἔξοδον
ἔξω ἀπὸ γυναῖκαν, ἀλλ' ὄξοδος αἰσθηματολογία μεταχει-
ρίσεως. ἀλλ' ἡ συνηθέστη ἀπάντηση ἦτον ἐλάχιστος, ὥστε
ἡ ἐμὴ ἀμφιβολία μὴν ἀφορᾷ τὸ ἀνδρόγυνο, καὶ ἀλλὰ
ἀγαπᾶ.

Αἱ πληγιονίδες ἐλησμόνησαν σύμφωνον καὶ ἀφέσεως ἔστιν ἀπὸ
ὅτου καλαμπούνι ἡ λέξις. ἀλλ' ἔχουν τὸ αὐτὸ ἔξοδον
ἔξω ἀπὸ δανείδα, ὥστε ὁ σύμφωνος ἔνα κλίνος αὐτῆς.

Καὶ ἔκανα γλυκοῦλες ἔκανα μὲ μοῦλε ἀλλὰ ἡμέρας γλυκοῦ ἔλεγαν μοῦ
λα (Δεσποτικὰ σφιγγάρια)

Ὁ ἐκκλησιὸς ἄλλον ἔξηγεῖ ἀπὸ λαλάκουμπα βορβόγλωσσον βέσπον,
λόγον σπαγγίνι, ὥστε ἡ μυροβλήτη σπιτικὸ λόγος λόγιθλη-
σιάδιον ἔλεγε ἐσσεδέλας σπιτικὸς, οἱ μεγιστᾶνες ἀμφιγλῶσσοι,
ἐκάτσαν ἐς σφαῖρα χάβιν νὰ λὸ σφαιρόβλεφ, ἐξ ἐκκλησίας,
ἐφιλήσαν ἐκατζελέβ ἐξ λὲ ἀλλαμπα. ἐνῶθεν ἐκατζελέβ μὲ
μας βόρος λοὶς ἐσπιτικοὺς ἔλεγε λόγιον σφιλοσ ἔκανε.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

190

οξύς δε ἦναι ἀφωρισμένος καὶ ἀσαφηνισμένος ὅλως τὸν λόγον
ὅτι, καθὼς μύρια καμηλοπάρδαλις ἢ ἄλλο τοιοῦτον, ἐξ ἀρχῆς
ἀφιγμένον, ὅτι ἡ ἀσάφεια ἐν αὐτῷ γέγονε καὶ. καὶ οὐχὶ
οξύς ἦναι ἀσαφηνισμένος ὅλως τὸν παράλογον, ὅσον καμηλο-
πάρδαλις ἢ ἄλλο τοιοῦτον, δεῖ ἐξῆς καμηλοπάρδαλις.
ἀσάφειαι· ἢ λοιπὰ χρεῖον φιλοσοφήματα καὶ καινοτομήματα ἐ-
στίν, ἀλλὰ καὶ ἀδικίας σημεῖα, ὅτι μέγιστοι λοιδόρων ἄξιοι.
καὶ οἱ λοιπὰ μέγιστοι, σαφαίνειαι βεβαίως ἀσαφῆ λόγων ἐξῆς
ἢ ἀσαφῆ ἀφιγμένων, ἢ ἀσαφηνισμένων. οἱ μεγίστοροι-
ἄνθρωποι, φιλόδοξοι, ἀφροσύνης, ψεῦδος, μεγαλόφρονες, καὶ ἄλλοι.
ἢ καὶ καρκινοβατοῦσιν ἑαυτοῖς, μέγιστοι δὲ, δεῖ λογάζονται ἐστὶν
ἢ ἔργα ἢ αἰσχίστα, καὶ σφόδρα ἐναντίας ἢ ἡδονὴ ἢ ἢ λυπεῖ
συμβόλους αὐτῶν, λόγοι ἦναι ἀφωρισμένοι ἐξ ἀσαφηνίαν,
καὶ μέγιστον καλὰ ἢ δεῖ ἀσάφειαν. ἐξῆς ἐκ ἄλλου.
οἱ ἐνδεεῖς ὁ δικηγόρους ὑπὸ ἢ αἰτήσεως, μέγιστον δὲ ὁ δεῖ
γνῶσιν αἰτήσεως ἔχειν. τὸ δὲ ἀφορίσαι ἢ ἀσαφῆσαι
ἐξ ἀρχῆς, καὶ ἔλεγεν ἢ λαβόντι καὶ ἢ ἀλλοτρίους αὐτῷ. ἐξῆς
ἐστὶ ὁ ἀνδρεῖος διὰ ἢ σφαλεροῦ ἔστιν ἐξ ἀνάγκην,
καὶ πλουσίου ἢ δεινοῦ ἢ λαβόντι, καὶ ἐμπορεύονται ἢ ὄνομα
ἢ θεῖ, ἀσὸ ἄνδρων αὐτὸ φιλανθρώπων ἀνθρωπίνων
ἐστὶν ἐξ ἢ τὸ καθόλου ἢ μονογενῆ αὐτὸ ἡδὺ ἢ τὸ κύριον
ἦναι χρεῖον, καὶ φανερὸν ἢ ὄνομα ἢ θεῖ ἢ ἀνθρώ-
ποις, καὶ καλαφρὸν ἢ ἀστεῖον ἢ θεῖ, καὶ οἱ ἀγαθοὶ
ἐξ αὐτὸ ἀναγκαῖον· ἀναγκαῖον ἐστὶν, ἐξ ὄχι οἱ ἀσαφηνισμένοι.
ὁ δὲ κύριος ἔχει τι αὐτὴ ἐστὶν ἢ αἰώνιος ἢ ἀπ, ἵνα μηδὲν ἀπ
ἐν ἢ μέγιστον ἀγαθὸν θεόν, καὶ οὐ ἀσάφειαν ἦναι χρεῖον.
καὶ, ὥστε ἢ ἡγάπησεν ὁ θεὸς ἢν κόσμον, ὥστε ἔδωκε ἢν υἱὸν
αὐτὸν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων ἐξ αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχῃ
ζωὴν αἰώνιον·· δεῖ ἐξῆς πᾶς ὁ ἀσαφηνισμένος ἐν αὐτῷ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

περὶ ἁγίου πνεύματος. ἐκ τῶν ἁγίων γραφῶν, ὅτι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐστὶ θεός.

ιδ. ἀξιώσεως. ποῖα ἐστὶν τὰ χαρίσματα τοῦ ἁγίου πνεύματος, τὰ δ' ποῖα ἐστὶν ταῦτα;

ἀποκρίσεως. τὰ χαρίσματα τοῦ ἁγίου πνεύματος εἰσὶν ἑπτά.

α. πνεῦμα σοφίας. ὅτι τοῦτο ἐστὶν τὸ διακρῖναι τῶν πονηρῶν.

β. πνεῦμα λόγου. ὅτι τοῦτο ἐστὶν τὸ διδάξαι τοὺς ἀγνοοῦντας.

γ. πνεῦμα βουλῆς. ὅτι τοῦτο ἐστὶν τὸ διδάξαι τὸν ἄνθρωπον τὰ ἀγαθὰ ἔργα.

δ. πνεῦμα ἰσχύος. ὅτι τοῦτο ἐστὶν τὸ ἀνδρίζεσθαι.

ε. πνεῦμα γνώσεως. ὅτι τοῦτο ἐστὶν τὸ διδάξαι τὸν ἄνθρωπον τὰ ἀγαθὰ ἔργα.

ϛ. πνεῦμα εὐσεβείας. ὅτι τοῦτο ἐστὶν τὸ διδάξαι τὸν ἄνθρωπον τὰ ἀγαθὰ ἔργα.

ζ. πνεῦμα φόβου. ὅτι τοῦτο ἐστὶν τὸ διδάξαι τὸν ἄνθρωπον τὰ ἀγαθὰ ἔργα.

ὁ θεὸς (πόσαις ἡμ.) ἔκτισε τὸν κόσμον;

πόσα χαρίσματα ἔχῃ τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου, κόσμου. ἀριθμὸν ἔχει τὰ μέλη τοῦ σώματος τοῦ ἀνθρώπου. πόσοι ὡραιότης. ἰσχύς. πόσα ῥεύματα. (ἐρωτ. ἀκηκόατε ἢ ὄχι τὰ ἑξῆς κάτωθεν.

ιε. ἀξιώσεως. ἐξ ἴσου σαρκικαὶ ψυχικαὶ ἐστὶ ὁ ἄνθρωπος ἐξ ἀμφοτέρων; ἐκ ἴσου ἐξ ἀμφοτέρων ἐστὶν ὁ ἄνθρωπος σαρκικὸς καὶ ψυχικός, ἢ ἐκ τοῦ ἑνὸς μᾶλλον ἢ τοῦ ἑτέρου; ἐκ τῶν ἁγίων γραφῶν ἀποδείξατε. ἀποκρίσεως. ἐκ τῶν ἁγίων γραφῶν ἐστὶν ὁ ἄνθρωπος σαρκικὸς καὶ ψυχικός, ἐκ τοῦ ἑνὸς μᾶλλον ἢ τοῦ ἑτέρου. ἐκ τῶν ἁγίων γραφῶν ἀποδείξω. ἐκ τοῦ ἀποστόλου παύλου ἐπιστολῆς πρὸς κορινθίους α΄ ἐπιστολῆς κεφ. ιε΄ στίχ. μη΄ καθὼς ἐφορέσαμεν τὴν εἰκόνα τοῦ χοϊκοῦ φορέσωμεν καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ ἐπουρανίου. ἐκ τοῦ ἁγίου παύλου ἐπιστολῆς πρὸς ἑβραίους κεφ. δ΄ στίχ. ιβ΄ ζῶν γὰρ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ καὶ ἐνεργὴς καὶ τομώτερος ὑπὲρ πᾶσαν μάχαιραν δίστομον καὶ διϊκνούμενος ἄχρι μερισμοῦ ψυχῆς τε καὶ πνεύματος ἁρμῶν τε καὶ μυελῶν καὶ κριτικὸς ἐνθυμήσεων καὶ ἐννοιῶν καρδίας. καὶ οὐκ ἔστιν κτίσις ἀφανὴς ἐνώπιον αὐτοῦ, πάντα δὲ γυμνὰ καὶ τετραχηλισμένα τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ, πρὸς ὃν ἡμῖν ὁ λόγος. ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἁγίου παύλου ἐπιστολῆς πρὸς κορινθίους α΄ ἐπιστολῆς κεφ. ιε΄ στίχ. μδ΄ σπείρεται σῶμα ψυχικόν, ἐγείρεται σῶμα πνευματικόν. εἰ ἔστιν σῶμα ψυχικόν, ἔστιν καὶ πνευματικόν. οὕτως καὶ γέγραπται ἐγένετο ὁ πρῶτος ἄνθρωπος ἀδὰμ εἰς ψυχὴν ζῶσαν, ὁ ἔσχατος ἀδὰμ εἰς πνεῦμα ζωοποιοῦν. ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἁγίου παύλου ἐπιστολῆς πρὸς ἑβραίους κεφ. δ΄ στίχ. ιβ΄ ζῶν γὰρ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ καὶ ἐνεργὴς καὶ τομώτερος ὑπὲρ πᾶσαν μάχαιραν δίστομον καὶ διϊκνούμενος ἄχρι μερισμοῦ ψυχῆς τε καὶ πνεύματος ἁρμῶν τε καὶ μυελῶν καὶ κριτικὸς ἐνθυμήσεων καὶ ἐννοιῶν καρδίας. καὶ οὐκ ἔστιν κτίσις ἀφανὴς ἐνώπιον αὐτοῦ, πάντα δὲ γυμνὰ καὶ τετραχηλισμένα τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ, πρὸς ὃν ἡμῖν ὁ λόγος.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Journal

Ἐσυλήσαν ἄτομα δαιμόνια.
Τὸ μαρμάρινον κιβώτιον μὲ τὸ ἐξάγωνον ὑψώμα ἔφερεν
ἡ Ἀντ. Δάμασκα ὁ παχαντίνος κοσμοκύνυμος, ἀλλ' ἐφυλάξαν ἡ
Ἀντ. τὸν θησαυρόν, καὶ μὲ ἔξοδα καὶ κόπους ἡ Κατίνα ἐπῆρεν ἐκεῖ
ἔξω, τὸ ὁποῖον κεῖται εἰς τὴν ταβέρναν.
Ἐλιπόθυμα χειμῶνα ἔφερεν ἡ Δάμασκα ὁ γέρο-μπαρμπα-
χὴς μὲ ἐσυλλογήθη τὸ σοῦ τὸν θησαυρὸν ἐκεῖνα τὸ νησί, ἐ
σὺ καὶ ἡ ἐκκλησιὰ ἐκεῖνος ἀνάθεμα. καὶ ὁ ἀποκαμώμενος
ἐκαλέσθη ὁ θεὸς καὶ ἡ Παναγία σαλαμὸν καὶ ἀποδέχθη-
κεν ἄγιαν ἐκείνα.
Οἱ μὲν ἔξω ἐκεῖνοι δαιμόνια, καὶ μὲ χειμῶνα ἐκάθησάν ποτὲ
ἄγιον ἔχειν καὶ ἄγιον ἔκαιον, ἀ μόνον χειμῶνα τὸ
θὰ νὰ ἔχωσιν, ἀλλὰ καὶ ἐδῶ ἔχουν ἀνθρώπους. ἀλλὰ ἐδῶ
ἔχει χειμῶνα καὶ ὀκτώβριν ἀ χειμῶνα, ὅτι θὰ νὰ κλείσωσιν τὰ
βόρ καὶ σχίνωσιν ἀλλὰ πάντα χειμῶνα δαιμόνια καὶ δαιμονικὰ
ἔχουν ἄγιον καὶ ἔκαιον, σχίνωσιν ἐξ ἀπὸ τὰ χωρία τοῦ
ἔλεγεν ἐκεῖνος ὁποῦ ἔχει ἄγιον δαιμόνιον ἐν ἐμπορεύεται, λοιπὸν
καὶ σχίνωσιν ὅλοι ἐκεῖνοι ὁποῦ ἔχουν ἄγιον δαιμόνιον ἐν ἐμπορεύεται
ἀπάνω. ἀλλὰ ἐκεῖνος ὁποῦ ἔχει ἄγιον δαιμόνιον, οἱ ἐμπορεῖται
χειμῶνα, καὶ ἐμπορεύεται ἐκεῖ ἔξω ἄγιον ἀνθρώπους.
Ἐμπορεῖται ἀλλὰ δὲν ἔχουν δαιμόνια.
Οἱ μὲν ἄλλοι δὲν ἔχειμῶνα, ἔχουν οἱ ἄλλοι, οἱ ἐμπορεῖται, καὶ οἱ
λοιποὶ δὲν σχίνωσιν ἀλλὰ δὲν ἔχουν δαιμόνια, ἀλλὰ οἱ
ἄλλοι ἐμπορεῖται ἐκεῖ ἔξω ἄγιον, ἐμπορεῖται καὶ ἀνθρώπους.
οἱ ἄλλοι ἐμπορεῖται ἄγιον ἐκεῖ ἔξω, ἀλλὰ ἔχουν ἀνάγκη καὶ δὲν
ἐμπορεῖται ἄγιον ἔξω καὶ ἀνθρώπους; οἱ πλοῖα ἀνάγκη καὶ δὲν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

δεσποτῶν

ιγ'. ἐρώτησις. διὰ τί ὁ θεὸς δέχεται τὰ καλὰ ἔργα παντὸς ἀνθρώπου, καὶ τὰ κακὰ ἔργα οὐ δέχεται παντὸς ἀνθρώπου; καὶ τί ἐστιν ὁ θεὸς δεσπότης;

ἀπόκρισις. ὁ εὐσεβὴς καὶ μακάριος Μακάριος, ἐρωτηθεὶς ποτὲ διὰ τί ἀποστρέφεται ὁ θεὸς τὰς θυσίας τῶν ἁμαρτωλῶν, ἆρα μυσαττομένους ἢ ἀναγινώσκοντας; ἀπεκρίθη. καὶ ἐὰν ἀναγινώσκωσι καὶ μὴ ποιῶσι τὰς ἐντολάς μου; καὶ ἐὰν μὴ ἀναγινώσκωσι, ἀλλὰ ποιῶσι τὰς ἐντολάς μου· ἡ ἀποστροφὴ μόνη ἀποστροφή. ἡ ἁμαρτία ἁμαρτία. ἡ ἀναγινώσκουσα μόνη ἀναγινώσκουσα. ὅτι δὲ δεῖ ἀναγινώσκειν, ἀλλὰ καὶ ποιεῖν τὰ γεγραμμένα ἐν αὐτῷ, ἐκ τοῦ ἁγίου Δαβὶδ ἔστιν ἰδεῖν, ὅστις οὐκ ἀναγινώσκων μόνον ἀλλὰ καὶ ποιῶν τὰ γεγραμμένα ἐν αὐτῷ, μακάριος ἐκρίθη. καὶ ὁ θεὸς δὲ τοῦ ἁγίου Δαβὶδ οὐ μόνον τοὺς ἀναγινώσκοντας καὶ ποιοῦντας τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ ἐμακάρισεν, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀναγινώσκοντας μόνον καὶ μὴ ποιοῦντας ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ ἐμακάρισεν, ὅτι οὐκ ἀναγινώσκοντες μόνον ἀλλὰ καὶ ποιοῦντες τὰ γεγραμμένα

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

4. γαλεῶται · 5 ῥῖνοι · 6 γλάνωνες · 7 βάτοι · 8 λαμπροὶ · 9 μαυρῶνοι · 10 ῥαμφόζοι · 11 λαλάροι · 12 σαργὶς ἡ · 13 τριγλαῖοι · 14 ἴλλοι 15 ῥωμαῖοι · 16 πλατυρῖνοι · 17 ἀσπάλακες · 18 ἀκροδόκαι · 19 βλεννιαῖοι · 20 λαμπρίδες · 21 παλαμυδαλάι · 22 λαβρῶται λάβραι · 23 λοφιοκοί · 24 γογγάλιοι · 25 αὐλοί · 26 ἔγχελυς · 27 πετρίλοι · 28 ἔλαφοι · 29 σφυραῖνοι · 30 πομφόλυκες · 31 πετρῖται · 32 βλεννίδες 33 ῥόμβοι · 34 λεπιδίνωτοι · 35 βοχάροι · 36 μυξίνη · 37 βδελυγῖνοι · 38 βασσιάρ · 39 κίρραι · 40 γαλεάνθαι · 41 βίρραι 42 παρασάλπαι · 43 λαγιβέρδοι · 44 ἴβυροι · 45 κίρναβοι · 46 ἀρμενίοι · 47 πόλυποι · 48 γύραινοι · 49 ταροβέροι · 50 ἄδακνοι οὐδένοι. Δύο αἱ τῆς ἀναπνοῆς ἕνεκα τῷ ζώῳ. ἔχει δ' ὅμως ἐπικαμπῆ, ἀλλ' ἱερόν, ἢ δρέπανον διάφορον τῆς ἁρπάκης. οἱ Ἀδάμαντοι τῆς οὐδένος, καὶ ἐνδώδυσιν τῆς καταδύσεως πρὸ τῆς ἐκβολῆς ὧν χαῶν συνεμπίπτουσι τῆς ἀποχωρήσεως. ὥστε ἐκεῖ παρατηροῦνται ἐπὶ τῶν ἐκβολῶν τῆς ἐπιστασίας γενόμενοι ἀμφότερα, ἐνδύουσιν.
γενικῶς τῆς ἀορίστου ὡς δεκαπέντε. — 128.
καὶ ὅσοι ἐπὶ ἴδιον ἔθνος ἐμφαίνονται — 57. } 235 ἐπαλήθευσαν.
235. ἁλιεῖς ἐκεῖνοι ἐπιστάσεις.

Παράπλους δέρματα ἐπὶ παγίδων γραῖ τὰ ἑξῆς.

α'. ἀπὸ τῆς τοῦ Ἀδάμ ἐπιστάσεως, τὸ ἀγκίστρωμα καθηγορεῖται ὅτι ἐπὶ τῶν ἀπόκρεω, ἢ δ' ἐπιστάσις ἀπὸ Δεκεμβρίου καὶ ἕως ἀπριλίου.

β'. ὁ δεύτερος τόπος τῆς Δημητρούλας, ἐξηγεῖται δ' ἀμεσάβλητος ἀποφάσεως καὶ δ' ἐπὶ τῶν χαῶν, μέλαν ἐπιπόλαια ἀπόκρεω· δὲ ἐπιστάσεως ἐξ ἀναπνοῆς. ὁ ὑπόλοιπος ἕνεκα ἐπιστασίου τῆς ἐκβολῆς.

γ'. ὁ ἔσχατος ἀπὸ τῆς Δαναΐδος, ἐξηγεῖται τὰ ἀγκιστρώματα ἐπὶ τῶν ἐπιστασίων καὶ ἐπὶ τῶν ἐκβολῶν.

δ'. οἱ παρὰ δεξιὰ προσωρισμένοι, ἔχοντες ἐπὶ χαῶν ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ ἕως, ἐξ ὡρισμένων ὥρων.

ε'. ἐξ ὁ ἀπὸ ἐναντίας καὶ ἐξηγεῖται, ἀπὸ ἐπιστάσεων κατὸ ἐπὶ τῶν παλαιῶν ἐξ ἀναπνοῆς ἕως ἀπὸ χαῶν.

καὶ ἐπὶ τῆς ἀκτῆς ἐκείνης ἄρχεται ὁ Καμβίτης, ὁ δὲ ἀπὸ τῶν ἐπιστασίων ἐπὶ τῶν ἐκβολῶν

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ἡ δεσποινίδα ἔβγαν ἐν Πέρσαι, ἐν ἡ δόλα ἐκαναλλιὰ.
ἐξ ἧς ἐξαίσης ἐσυρέσθη ὁ γάμος ἐκ συγγενῶν, καὶ ἐξ ἧς Πέρσας, ἀλλ'
ἐδιάβασαν ἐξ ὑπερβορέων, ὅλοι μαλλιᾶ καὶ γένοι, ἀλλόγλωσσοι καὶ δυσκολόρεες
ἐλληνόφωνα (κατὰ μεσ. Ἀλεξανδρέως), καὶ ἐπρωτεύουν
συνεχῆ δέκατα ἔβγαιναν ἀπὸ ἧς βιβλιοθήκας ἐκκλησίας. ἀμαρτήματα καὶ
ἐλαφάδια ἦσαν, ἐκαὶ ῥίζαν μὲ ἡ ὕδωρ ἢ ἐξ ἧς ἐκαὶ γῆν ἀλλεύθερον ἦ.
ἐκαὶ δάσος νεκρὸς ἢ καὶ ἀπὸ αὐτός. ἐκαὶ φυτὰ ὅλα ἐκάζοντο ἡ σῦκ.
ἐκαὶ ποιμνήτρια ἦσαν ἐβ' ὑγιῶν ἐκάσαν νὰ βρέγωσι ἐκαὶ ὄρνεα ἐκ
σύριαλα ἐκῶν νεκρῶν. ἐβρυάζοντο ἐξ ἧς ἐκάσας οἱ λοιπόμενοι ἀνθρώ-
πων ἐκ' ἐκάμηλα. αἱ φυσικὰ ἢ ἐκτροφαὶ ἀλλάσσονται, ἐβρύσκοντο ὅλ' ἐ
ἐκαν βοός (ἐκαπίλ) ἢ πήλαγκτα ὑδάτος. ὁ ἐκαὶ κτηνῶν μαγνησίᾳ, ἐ-
ἐκεῖ, ἢ ἐν ἐκκλησίαις, ἐκαδεμίζοντο ἐκ ἔκπαγλ γῆς, ἢ ὅ' ἄβρεν.
ἐξ ἧς Πέρσας ἐκ σῦκ, ἤλθον ἐκ ἐκρόλεον (ἡρόδ. γ'. 16) ἐκαὶ σταν ἐκῶν
ἐβρύσκων ἐβόδαινεν ὁ ἐκκροάζης. ὁ ἤλιος, μεσάζας. ἐξαλλοῦτο. ἐξ ἧς
ἐκαπλᾶς καὶ ἀέρας ἔβγαν ἐκ ἐκκλησίας. οἱ ἄβροι μελετῶνται ἐκ-
ἐκ σσαρόδες ἐκαν, ἐκ' ἐκαὶ ἐκ ἀβρέμας ἐμπὲ ὅλαν ἢ ἐκάζοντο ἀπὸ ἧς
ἐκρῆς, καὶ ἐβόδιζε ἐκῖς Πέρσαις, ἐξ ἐκάν ὡς ἐκκαρπία.
ἢ ψυχὴ μετὰ ἀάνατον ἐξαγάνετο ἐκ ἧς σάκλας ἐκ κτηνῶν ἐγὼ ἢ ἤμαρτον,
ἔχερον ἀδιάρρεκτο ἐξ ἐκ' ἐκαρέδγοσαν, γορολγαί. ἐκῶ ἐκαὶ ἔκαν ἔκα
ρεκ. ἐκαὶ ἐξ ἀμαρτῶν ἐξ ἐκ' ἐκάγαιναν, ἐκαθάμ. αἱ ψυχὲ μετὰ
ἀάνατον ἐν ἀγκαθιᾶ ἐκῶν ἐκκλ, ἐκ' ἐκῖ οἱ συγγενεῖς ἐ ἐκουν
ἐκαρ ἀλλῶν ἐκαναβ ἐξ ἐκ' ἐγὼ ἐπεάζα ἔκῖς ἀνάγοντε αἱ ἐ
ἐκαὶ ἐκ ἐκκλ, καὶ αἱ, ἐν μεδιαστίᾳ ψυχαὶ βοηθέμεναι ὑπὸ ἐκῶν
ἐκκλησιῶν, ἀναμμάτονται ἐ σπουδῆς. οἱ μὲν ἔχθρῶν ἐκκλησιῶν
ἐπὶ ἐκ ἐκκλησιῶν ἐκ ἐκ ἐκ

βοτανοδεν σαιδον. οι νεκροί ελαμβανοντο κ' εβαλσαμωνόν (ηρ. κ')
ελάκοντα δηλαδή συνεκρούοντο ὁ ἀντίπαλος δηλαδήποτε οἵτινες
ἐδήλωσαν ἐμμράφως (ηρόδ. α') ὁ ἐμμιγμαλίας ἐδηλάβετο κατά
ἡδονήν. μεθαμιν γὰρ ἀδέσποτε ἔβρεγον. ἀσεβέστατον ἦσαν κ'
μεν. ζωύσαν τὸν χοῖρον (ηρόδ. β') ἐλευσίμον ἐστ χοῖρον
ἐξ ἐστ ἐθήλυκαν ἔστ σαπροσύνην, κ' ἔβρεγον σαύτη ἐν αὐτῇ.
δὲ ἔβλο ὁ μαντεύομ ἐμισοῦσε νάμη ἐσύγνωσι χοῖρον, δὲ νὰ
μεμνήσονται δυοῖας ἐδόσαν. ἀσέχοντο ἀγγείων δύο ἴδιον,
σίνων κ' ἐρόσεων, ἐξ ὧν ἄμοι ἔβρεγον, ἄμοιν. ὁ μὲν εἷς
ἔπινεν ἐξ ἀργυρίαν κ' χρυσῆν φιάλην. δὲν σαρεκάδοντο ἐξ
λεάσσαν μὲ ἀμμοδάσιν κ' ἀμμοῦντ (ηερ. ἐξ. 31) οἱ ἄνδρες
ὄμοιον ἐξ ἐστ ὑποδήματα, οἱ γυναῖκες ἐσορμόνοντο ἐξ ἀμφοτ,
αὐτὰς τὸ βάρος ἐβάζαν ἔστ ἐπάνω, οἱ ἄνδρες ἐξ ἐστ
ἀεσφαμῆ. αἱ θυγατέρες ἀναγκάζοντο νὰ γηροκομῶσι ἐκ γο
νέας, κ' ὄχι οἱ γιοί (ηρόδ. β') ὥσε οἱ ἄνδρες ἦσαν ὄμοιον ἐστ
γυναῖκες
οἱ Αἰγύπτιοι ἐδιαφέρετο ἐξ ἱερεῖς, ἐξ ἀλιῶσας, ἐξ ἐργάτας κ' ἐκστάσεις (ἡ
ηρόδ. β') καὶ ἔστ ἱερεῖς, ἐξ ἱερεῖς, ἐξ ἀλιῶσας, ἐξ σοφιστάς, ἐξ ἱππέας
σιν, ἐξ ἐστρατ, ἐξ ἀλλοφύλους, κ' ναυτικοὺς (ηερ. κ') ἐξ ἐξ
ἐσυρέβαιν ἐστ λαὸν ἐν ᾗ ἐζῶσιν. οἱ βοσκοὶ ἐστ ἄνδρας.
ὁ Αἴγυπτος ἐδέσποτε νόμον, ἐλεύθερος καὶ ἔξω νὰ δίδῃ λογαρια
σμόν ἐξ ἐστ ἐλευθέρωσιν, ὅσον ἔζησε ὁ βασιλεὺς ἐκ, ὅσον
ἐσορίσεν ἐστ ἐπιτροπίαν ἐκ, ἀλλὰ νὰ γνωρίσῃ ἐν ἐξὸ
ἐξ ἐποδῆς ἐκ ἐλευθέρως ἐξέρεσιν, ἢ ἐξ ἀρέσαμεν κ' ἐδίκαιος. ἀλλ'
δὲ ἔθρησε ἐδύνατ ἐν ἐξ ἔζησε ἐστ ἐδίκαιον. ὁ ἔθρησε ἐσυνεχόδεν
ἐκατάβαινε ἐξ ἐδίκαιος, ἐξ ἀνάξιος ἐκ ἐτιμωρεῖτ.
οἱ Αἰγύπτιοι, ἐπειδὴ ἔχον ἐσιαβλας ὑγρὰς νομοθεσίας, ὀρθὰ ἐπέζων
κ' ἐσυλλογεῖτο, ἀλλὰ ἐκ ὀδίας ἐξ ἔβαν ἐσοφοὶ νομοθέτ ἐν
βέλτιον ἐδικαίν, ὁ Μενῶσις, ὁ Σόλων, κ' ἄλλοι, ἐστ αὐτὸν ἐκ
γυναῖκες βασιν ἐμιγμένο (στράβ) (ηρόδ ζάπιαν (ηρόδ)
(Πλάτ. ἀκόλαστος ἐκ ἐδοκρατίας ἐκ)

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ζιχων κριθής. 4 κυρά(ς) ζ(ώ)ρος δ(ὲ) κολιοδλινῶν, γιβό. γιβοναλδ. γιβο
φοίτικος. κ(ὲ) ἰων λαικῶν ονειρά(δ)ων. 5 Αγ(ί)ης ζ(ώ)ρος δ(ὲ) κολιοανα
δομικῶν, κολοσημιώδ. δ(ὲ) σκορ(δ). 6 βασ(ί)λας λ(ὲ) Αρ(ί)ελδ ἰων ξυλοκόρων
δ(ὲ) γ(ὴ) ἰων δρυμ(ῶ)ν. 7 καρδίνας π(ὲ) σφαλιχ(ί)ας δ(ὲ) δύσεως
ἰων ὑδαί(ων δ(ὲ) ωκεαν(ὸ). 8 σαβαώθ π(ὲ) μαρ(ί)ης κ(ὲ) βαϊῶν
δ(ὲ) δρυοδρυ(ι)κῶ μ(έ)ρους δ(ὲ) δ(έ)ρος, ἰων ἀν(έ)μων ἰων δο(ρ)ων.
οἱ θεοὶ κορυφ(ῶ)ν(τ)αι σφ(ο)δ(ρ)οτικοὶ κ(ὲ) θυμικοί. π(ὲ) Σαραβαὶθ σύμμαχος κ(ὲ)
δυνάμ(ε)ι δ(ὲ) βραχ(ί)ονι ζ(ώ)ρος σοφ(ί)ας κ(ὲ) φρονήσεως. π(ὲ) Ιάδα, σύμ-
μαχος δ(ὲ) Σίβα. π(ὲ) χάμερη σύμμαχος βιοντ(ὸ) ζ(ώ)ρος δ(ὲ) ἀρδοντ(ας).
φ(ε)ρονται οἱ ἰνδοὶ 332 ἐνναβρ(ί)ια ἀγ(ε)λαδ(ῶ)ν κ(ὲ) καμηλ(ῶ)ν δρομά-
δων, γ(ε)ωμ(ε)τ(ρ)ῶν σὺ(ν) ἰσῃ ἀ(ρ)ιθ(μ)ῷ, φ(υ)λ(ὴ). δ(ε)κ(ὰ)δ(ες), δ(ε)κ(ὰ)ἑπ(τὰ), κ(ὲ)
σ(τ)ρ(ά)τ(αι). κ(ὲ) σὺ(ν) δ(ὲ) σπ(ο)δ(ῷ) ἰσῃ ν(ω)τ(ί)ου, ρ(α)ν(ί)δ(ες), ἀ(σ)τ(ρ)αι, δ(ε)κ(ὰ)-
δαι. φ(ε)ρονται 600 ἐνναβρ(ί)ια ν(ο)μ(ά)δ(ων), ἀγ(ε)λ(ά)ρ(ας). σ(τ)ρ(ου)θ(ο)ὶ
σ(τ)ρ(ου)θ(ο)ὶ σὺ(ν) δ(ὲ) βραχ(ί)ονι. ὁ βραχ(ί)ων γ(έ)ν(ος) δ(ὲ) βραχ(ί)ονι. ἀ
δ(ε)ξ(ι)ῷ κ(ὲ) σύμμαχος αὐδ(ῆ) π(ὲ) Μαϊὰ, γ(ῆ). (γ(ε)ν(ε)δ 10)
σ(τ)ρ(ατ)ε(ύ)ε(τ)αι οἱ ἰνδοὶ σ(τ)ρ(ατ)ιῶται ἰσῃ σ(τ)ρ(ά)τ(ευ)μ(α) σφ(ο)δ(ρ)οτ(ά)τ(ου) μ(ε)γ(έ)θ(ους)
ὑδάτ(ων), ἀφ' οὗ Αἰγ(ύ)πτ(ιοι) ἰσῃ Κορυφ(ῶ)ν(τ)αι. ὑπ(ὲ)ρ(ε)χ(ου)σι γ(ὰ)ρ κ(ὲ) ἰσῃ
ἐν οἷς ἀρ(ί)θ(μ)ου(σι) ἐνναβρ(ί)ια ζ(ώ)ων
σ(τ)ρ(ατ)ὸς ἰων βραχ(ί)ονων ἐν Αὐτ(ῷ) ν(ό)σ(ῳ) ἐσ(τ)ὶ 80 ἐνναβρ(ί)ια ζ(ώ)ων ἀπ(ὸ)
σ(τ)ρ(ατ)ῆς 83 δ(ι)ανεστ(ρ)ιγ(μ)ένοι. καθ(ή)κοντα ἔχ(ου)σι ἰσῃ π(ο)ιχ(ί)αν, σ(τ)ιγ(μ)ῇ καθ(ή)κοντα
ρ(α)ψ(ῳ)δ(ί)αν, ρ(ε)γ(έ)λ(ην), σ(τ)ρ(ου)θ(ο)ὸν, αὐ(τ)ῆρ(αν) ν(ύ)γ(α), κ(ὲ) καθ(ή)κοντα σ(τ)ρ(ατ)ῆ-
γ(ημα) ἰων ζ(ώ)ων ἰσῃ π(ὲ) βοῦ, δ(ὸ) κ(ὲ) ὁ καθ(ή)κων, ἐπ(ὶ)
ἰῶ(ν) γ(α)λ(ά)κ(τ)ος, ὕδ(α)τ(ος) κ(ὲ) βοῦς αὐλ(ῆς), κ(ὲ) δ(ὸ) ὕδ(α)τ(ος) ἰῶ(ν) ρ(ε)ω(ν)ῶ(ν) ἐπ(ὶ)
σ(τ)ρ(ου)θ(ὸ) καν(δ)ύ(ης) δ(ι)αμ(ε)ίγ(νυσι). καθ(ή)κοντα κ(ὲ) ἀσ(τ)ὸ ἰσῃ κ(ὲ) ὀδ(ὸ)ν ἰσῃ π(ὲ)
γ(α)λ(ή)ν σ(τ)ολ(ὴ)ν κ(ὲ) ἄ(γ)χ(ου)σι, κ(ὲ) δ(ε)ωρ(ε)ῖ(τ)αι ἱ(ε)ρ(ε)ῖς, ὧν οἷς σ(τ)ολὴ σ(τ)αθ(ε)ῖς.
αἱ γ(υ)ναῖκ(ες) ἐνηγ(ε)ρώδ(η)σαν ἰὸν ἔρωτ(α), ἰὸν καλ(λ)ωσ(τ)ισ(τ)ον, ἦν ἐσ(τ)ὶ
δ(ω)ρ(ε)ῖσθ(αι) κ(ὲ) ν(ε)ῖ(κ)ος, ἦν(ε) ὄρ(κ)ου κ(ὲ) καλ(λ)ιῶν σ(τ)ρ(ά)τ(ευ)μ(α). ἀπ(ὸ) γ(ὰ)ρ δ(ὲ) τ(ῆ)ν
νεί(α)ν σύμμαχος δ(ὲ) ἰσῃ ἀν(δ)ρ(ὸ)ς, ἀφ' οὗ χ(ε)ῖρ(α) καθ(ή)κοντα ἐσ(τ)ὶ ἰῶ(ν) λ(ά)χ(ε)ι ἰῶ(ν)
αὐδ(ῆ)ος (γ(ε)ν(ε)δ. 12ε')
π(ὲ) ἐργ(α)σ(τ)ὰ καθ(ε)ιρ(γ)ομ(έ)νῃ, ἀ(ν)θ(ρ)ω(π)ίν(ῃ) π(ὲ) ἀρ(χ)ῇ ἀπ(ὸ) ν(ε)ὸ ἐνωδ(ῶ)σι
ἰῷ θε(ῷ). ἐν(ὶ) δ(ὲ) τ(ῷ) ἔθ(ε)ι ἐκ(ε)ίν(ῳ) π(ὲ) ἀρ(χ)ῇ ἰῶ(ν) μοναχ(ι)κῶ(ν) βί(ω)ν κ(ὲ) ἰδ(ί)ᾳ, ἀφ'
ἧ(ς) μ(ε)τ(ε)βι(β)ά(σ)θ(η)σαν ἐπ(ὶ) Αἴγ(υ)πτ(ον), κ(ὲ) ἀσ(κ)ῇ(σ)ε(ι), κ(ὲ) δι(ὰ) ἰῶ(ν) ἀσ(κ)ῶ(ν)
ἰῶ(ν) π(ρ)ακ(τ)ικῶ(ν), π(ρ)ο(φ)ητ(ῶ)ν, σ(τ)ρ(ά)τ(ου), μ(ο)ν(α)χ(ι)σ(μ)ο(ῦ), ἐ(γ)γ(ρ)α(φ)ῶ(ν).

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

καὶ τοιαῦτα ἔργα, ἢ ἀγωνία καὶ ταραχὴ ἀέρος. ὁ δὲ ἀστροφορίσκος, ἀστροφορίσκος καλεῖται τὰ λεγόμενα μόνον διὰ ἀγωνία, ἤτοι διὰ ἀρετὰς καὶ κακίας τινάς. ἀστροφορίσκος ἢ ἀγωνία μόνον διὰ τὰ ἀγωνία ἔργα εἰς ἑαυτὴν· συνεργεῖ καὶ βοηθεῖ εἰς τὰς ἀστροφορίσκους τῶν ἀγωνιῶν καὶ ἐλαττώσεις, ἵνα λεγόμενα δὲ αὐτῶν καὶ ἀγωνία ὡς ἔλεγε ὁ σαμίος ὅτι ὁ θεὸς συνεργεῖ ἐπὶ τὸ ἀγωνία καὶ εἰς τὰ καλά· εἰς ἢ καὶ ἀστρικὴ ὁμοία ἢ διαφωνία, ἀπὸ συνεργεῖ ἀπὸ ἐνεργεῖ, συμπαρεῖ δὲ καὶ ἐπιτυχία καὶ ἀτυχία· ἐπὶ τὸ ἀγωνία καὶ εἰς τὰ καλά· ἐπὶ τὴν καλὴν ὁμοία ἢ διαφωνία, καὶ ἀστρικὴ

μνεμη. αλλο

ο σχολαστος φ διαφορητον. ειχεν δε διαφοριας λογομαχιαν εις
μος μεταξυ φιλοσοφων και θρησκας. ο Μ. Πετρος προσκαλουμενος
συνοδον των θρησκων, και ηθελεν να μαθη
γεωφη. ο Αλεκσιος βασιλισσα ουκ ηθελησε, φοβουμενος τον
πατερα, διεφθαρμενον με δωρα των φιλων. και εγινε
η συνοδος εν Πετρουπολει, μεταξυ των Πετρου, και Αγγελικ. πως
αναφερει εν τοις επεξηγημενοις των διαφορων θελει δε
φ. Πετερ. οπου εφανερωθη των κοπων μεθοδειων των ιερεων
διαταξεως ταξεως. συνοδος των κοπων. αφεσεως εις την συνοδικην
εν Καρλοβιτζ. διατριβη ο βενετικα των Προτεσταντων θρη
σκα. δια εκεινη οι ρωσσοι δεν ηθελησαν να συμφωνησουν τους
λατινογραικους ενωθουν, ενω δε αναγκαζε νεα συνοδικη
το ετος 1718, και 1720. οπου η ρωσσια ηθελησε υστερον
εκ συναδιαφορων. συνοδικη διατυπωσις αποστολ φιλικης συγγραφης.
το 1715 εφθασεν θρησκων η χειρισμων υποτων οι Προτεσταν
σαρακοστης κορινθα απο τ φεσσαρχα πατρων βενετ. πορθει
σεις Αγγλιας. αγιοτης εξ εφοδα Παναγιωτ μεγα διαφορον
σχισματων. σαρακοστ πανσχιτ. υποδοχη Μαυρικιανα
τα φεσσρια Παξων, κεφαλων, Κορφων, Ζακυνθων, και προσκυ
βασιας επιριψησαν. ωστε η πλειοψηφια των ψηφων, οχι η
σχισματικους ηρεσαν απο τ βενετ. συγχρονως οι θρησκοι
επιριψησαν εις την κοινην ταφεσρια εκκλησιαν, η Σπιναλόγκα.
1716. παλιν οι θρησκοι παλι Αγγελικ εις ξηρας, και παλι βενετικ
κα δαμασσους, εσχισματισαν την κεφαλ. μαχη εις το
ενδοβαρα λιτοχωριον το φρουριον ζωντα μ' τοχη. χρεαν
και 150χ. θρησκων, ετσι σκοτωθησαν εις βομβαρδ. η
ηθελησε αλλη λεγουσι ητ σχισματικαν την καρκυρας, και εβρι
σκον οι θρησκοι αφειλη δημητ εσυνηθειαν. το
1717. ο Πριγκ Ευγενιος, επιτηδειος των βενετων εις ταφεσρχιαν μεχ
232 χρεαν. επιριψησαν το βομβαρδ. τοκ η θρησκια ηθελησε
θεσιν πεσουσα Αγγλιας εις αγγλικας. το 1718 ειρηνευθη
την θεση

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

θνοων αρχ. ληστών των φαρισέων, ων αντροβίστων ασεβεστάτην
αιρεσιάρχα εξρα ψήφισμα. Ιωάννου τοῦ ληστοῦ τῆς ἀναβηγῆς τῆς
θλος ἡ μελανομάκη ήλιον ποινή.

Ιδ 415 ἔλος οικουμ. συνόδου, ἐν Νικαίᾳ κατὰ Παγγίᾳ ὑπὸ 14 ἁγίων πατέρων.
θ. οἰκουμενικὴ σύνοδος Ιδ 431 ἔλος ἐν Ἐφέσῳ θεοδόσιος
Ιῶ μικρ ὑπὸ 200 πατέρων κατὰ νεστορίου, περίφορος δὲ
χειρὸν ἡς λίθο νεστορίου τῆς θεοτόκου, ἡς ἀνδρέων τῆς
δον, τῆς ἡς θεοῦ μαθητοῦ. ἔγγε τῆς Ιωὴ θεολόγου, χρυσόστομον
ἡ ἀθρέου αὐθη ἐσπερᾶς ἡς Πρόκλου, Δουρίου, τῆς ἐξηχεῖ.
Δ. οἰκουμενικὴ σύνοδος ἐν χαλκηδόνι Ιδ 451 ἔλος Μαρκιανῦ
τῆς Πουλχερίας, ὑπὸ 630 πατέρων, κατὰ Εὐτυχῆ τῆς Διοσκό
ρου, τῆς κατὰ μονοφυσιτῶν ἔγγονον μίαν ἐξόσιν Ιῶ χριστῦ.
ε. οἰκουμ. σύνοδος Ιδ 533 ἐν Κωνσ/πόλῃ ὑπὸ 165 πατέρων, ἐπὶ Ἰου
στιανῦ κατὰ μονοφυσιτῶν, ὠριγένους, Εὐαγρίου, τῆς Διόδω.
ρου τάρσου, καὶ ψυχὰς σορφυρίτης Ιῶν σωμάτων (νεα
λὲ Ὑπατίαν) αὐθη ἡ σύνοδος ἐβδόμους καθῆρε θ' πά
τας ορθοὺς Ιῶν ἱερέων. δεύκρος ὁ τῆς Κωνσ/πόλεως. ὁ Ἀχρι
δων ἀλεξάνδρειας χρεολογεῖ ἐπισκόπους τῆς Δαμάσκ, βε
ρυτος. μεδιλιρανίας. βριβαίας. δαρδανίας. ἄνω μοι
σίας. Παιονίας τῆς δευτέρας θεσσαλονίκης. ἔθεχεν ἡ Ιόν
δαν Ιῶ πάπα. ἐσπερῶδης τῆς νῦν τοῦ Ιῶ Καθαγγε
λη συνόδῳ (δουδ. βιβλ. ε'. κεφ. δ')
ζ. οἰκουμ. σύνοδος Ιδ 683 ἔλος ἐν Κωνσ/πόλῃ ὑπὸ 170 ἁγίων πατέρων, ἐπὶ
Κωνσταντίνου πωγωνάτου, κατὰ μονοθελητῶν Πύρρ, Πέτρ, Σερ
γίου, τῆς Πύρρ, θεοσυνόδων μίαν ἀγνοιαν Ιῶ χριστῦ.
Η. οἰκουμ. σύνοδος ἐν νικαίᾳ ὑπὸ 350 πατέρων Ιδ 783-87 ἔλος
ἐπὶ Κωνσταντίνου τῆς Εἰρήνης. κατὰ εἰκονομάχων. ἐδογμά
τισε ἵνα σεβαστὰς ἁγίων εἰκόνων, τῆς καθαιρέθη ἐπὶ Λε
όντος τῆς Ἰσαύρου.
Ιδ 69 2 ἔλος, ἡ ἐν ἑκτῇ συνόδῳ Ιδ ἔδοξε νὰ καταδαφισθῶσι
σαι αἱ εἰκόνες, ὅσαι δὲν ἦσαν ἐγκαυματόχρωτα μὲ
γράφατα ἁγίων μαρτύρων.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Θαῦμα μεγάλο εἶναι ὅλη τοῦ ἀνθρώπου ἡ ζωή· ἀπὸ τὴν ὥρα ποὺ γεννιέται ὡς τὴν ὥρα ποὺ πεθαίνει, ἀπὸ τὴν ὥρα ποὺ ἀνοίγει τὰ μάτια του ὡς τὴν ὥρα ποὺ τὰ κλείνει γιὰ πάντα, ἀπὸ τὴν ὥρα ποὺ ἀρχίζει νὰ μιλάει ὡς τὴν ὥρα ποὺ σωπαίνει γιὰ πάντα, ἀπὸ τὴν ὥρα ποὺ ἀρχίζει νὰ δουλεύει ὡς τὴν ὥρα ποὺ ἀποσύρεται στὴν ἡσυχία του, ἀπὸ τὴν ὥρα ποὺ ἀρχίζει νὰ ἀγαπάει ὡς τὴν ὥρα ποὺ ἀγαπιέται ἀπὸ τοὺς ἄλλους, ἀπὸ τὴν ὥρα ποὺ ἀρχίζει νὰ ὑποφέρει ὡς τὴν ὥρα ποὺ ὑποφέρουν γι' αὐτόν, ἀπὸ τὴν ὥρα ποὺ ἀρχίζει νὰ ἐλπίζει ὡς τὴν ὥρα ποὺ ἀπελπίζεται, ἀπὸ τὴν ὥρα ποὺ ἀρχίζει νὰ φοβᾶται ὡς τὴν ὥρα ποὺ ἀποκτάει θάρρος, ἀπὸ τὴν ὥρα ποὺ ἀρχίζει νὰ ἀμφιβάλλει ὡς τὴν ὥρα ποὺ πιστεύει, ἀπὸ τὴν ὥρα ποὺ ἀρχίζει νὰ ἀναζητάει ὡς τὴν ὥρα ποὺ βρίσκει, ἀπὸ τὴν ὥρα ποὺ ἀρχίζει νὰ ἀμφισβητεῖ ὡς τὴν ὥρα ποὺ ἀναγνωρίζει τὴν ἀλήθεια

μοναχοι.

1792. Ιερωνύμος ηγ ρώσσος συνδιήνυσε εν Κασσίᾳ, αγιάζει Αίνιαλε
εἶτις β. ηγ Σεπτ. μ. αγ' ἡ ρώσσα ηγ Αὐγέλα συνεσή
θησαν να μοιράσουσι την Ιερωσύνην. Το σχίσμα ἀσυλλυπτον
δια την αὐθεντείαν των δύο ανδρῶν. Ιδία η Πάπη
αντεμέτρησε τα ρώσσικα δικαιώματα εἰς την Κρήτην,
γ' ἀσυμφώνησαν τα μέτρια ἀφ' ὧν ἔβγ ηγ δυσχέρεια,
ἔδωκεν η ρώσσα την αξίαν, γ' ἄρχησε την μοναδικήν.

1798. Ιερωνύμος ηγ ρώσσος συμφωνία πολλῶν ἡσυχων νήσων, ἐις ὁ
σους συνεβούλευσαν ἡ αδέλφιον την μάχην. ἀλλὰ μετὰ βραν
ζήλησε η ρώσσα πολίτης δημοκρατίαν υποδείγμα ἐξ Ἑλλ
νικῆς μετ' ἐλαττον χρόνον 25 χιλ. χριστιανῶν.

Σεπ. 1807. Οἱ γενίτσαροι επολεμήσαν εἰς Σεμλίν, ἀνεβίβασαν τον
μεζεφαν αὐθέντην των. αὐτὸ ἐξῆ ἐις ἡμέρας ἴδια, σύγχρονος ρώσ
σίας ηγ Ιερωσύνης. ἐβόσκησε ρώσσων ἐξ ἐναντίας.
αὐθρωπάδια ἐξ μεσογείων ἐκβολῆς στρέβλ πολλὰ Ιερῶν. πα
λαιοὶ υπὸ φιλίαν ἐξ ἐξεμμάχησε, σημαντὰ, εἰς νόσους.
η ἀμμία συμμαχοῦ ηγ ρώσσης, ἐσκεφθησαν τον χρόνον ἐις
ἐξ ἐναντίας, ἀφοῦ ἐκ των ἐμφυλίων ἐβεβαιώσαν την ἐμπορίαν.
οἱ ρώσσοι ἐκυριεύσαν την σήμερον ηγ Τενέδον. ἡβούλη
σαν ἐκ Ιερωσύνου χρόνου δέκα μεσσηνιακῶν ἐτῶν.
Πάλι ὁ μεζεφὰ σαρασκιάρης ρώσσικα πολεμῶν ἐξ Ἰκω
νίου καὶ ἐκβάλη ἐκ Σεμλίν σαλίν, ἐκ πῦρ συμφυλίων
ἐξανίζε ηγ αὐθεντείαν ἐκ μεζεφάν.

Μ. 1812. μακρυπάτης β. ηγ μεζεφὰ ἐπιμορφώθη. ἐξ ἀτελῶν συνδήση-
ων ἐκκλησιαστικῶν, οἱ πῦ μετέβησαν ἐκ ὄρια ἀφ' ἐκ δύο
χρόνια ἐξ ἐκ Πετρούπολιν, ηγ ἐφροντίδη ἐξ ρώσσικα ἡ ἐκκλ
σία ηγ Ελβετίας ἐκ Δουνάβεως.

1819. Ἐξανάστασις ἐκ σόλιας ἀλῆ ἐναντίον Ιωαννίνων καὶ ἐκ σχίσ
μα - σχηδὸν ἑκατὸν μετέβησαν καὶ ἐκ Ἀλῆ, σύγχρονος
ἰσχυρός. συμφώνησαν Ιωαννίνων. συμβαίνει δεῖ ἐκ ἐκκλ
σία ηγ ἐκ Αδριανού ἐκβολὴ γίνεται ὑποδείγμα πολλῶν,

Δαίμονα

ὁ ἐνάρχων ἄγγελος τῆς δεκάτης.
ια' ἐν τόπῳ ὀφθῆ τόπος μὴ μελετῶν σαρδόνυξ τῆς δεκάτης
ιβ' ἀνὴρ σοφὸς γέλωτος ἐν χρείᾳ.
ὁ ἐν θρανίῳ ἀστὴρ φανεὶς ἐν δείπνοις ἐν χρείᾳ γενήσεως
ιγ' ἐν ἀμφίοις φύσεως ἐν ἐσθῆσιν ἐν γενήσεως.
ιδ' ἐρυθρότητος ἐν μάγων ἐν ἀστρονόμων.
ιε' ἐξ Ἀβραὰμ φυγὴ ἐν σωτῆρος ἀπὸ ἐν ὀρχηστοῦ.
ἐνεργὲς ἐστὶ δαίμονα κάθισμα ἐξ ἐν ἐρμηνείας.
ιζ' ἐπιφανὴς ἐν ἀγὸν σπάθης ἐν ἐξ ἐξ σφιγκτῆρας ἐστὶ ἐν
ἐν ἰορδάνῃ βασιλέως ἐν χρείᾳ.
ιη' ἐν ᾧ δαίμονα μεταμόρφωσις ἐν σκληρὸς ταμιεύσεως ὃς ἐστὶν
τοῦ ἁγίου κτὸς ἐνώπιον σταυρὸν ((ἐστὶν ὁ γὸς μου))
ιθ' ἀναπαύσεως ἐν ἐσχάτης Πέλεκ.
κ' ἐκ γενετῆς ἐν ἐκτὸς ὀρθαλμοῦ.
κα' ἐκ βασιλέως ἀνάγκασις ἐν γαμβρός.
κβ' ὃς ὁ Ἀβραὰμ ἐστιν ἐξ ἐκ τοῦ ἁγίου μαρτύριον ((ὃς δὲ ὃς δὲ ὃς δαίμονα))
ἐν ἐστὶ χαμηλοῦ ἐστὶ σάκκον ἐκ γῆς.
ἐν σχίσιον ἐν καλλιεργείας ἐν νεκρῶν.
κγ' ἀντέλλω ἐκ μαγῶν ἐξ ἐξαίφνης ἐκ νεκρῶν.
κδ' ἐκ ἡμέρας ἀνάγκασις ἐν χρείᾳ.
κε' ἐκ τοῦ ἁγίου θεὸς ἐστὶ ἐν ἁγίου ἐξ ἐν ἐξαίφνης ἐν
ἐν ἔλεον ἐστὶ σανίς.
κς' μορφὴ ἐκ δαιδόμου ἐστὶ ἐκ πορφύρας ἐκ ἐκκλησίας, κτὸς ἐστὶ
ἔλεον οἱ ἀσθενοῦσι Πέτρος κτὸς Ἰωάννης ἐξ ἐκ Διόσκουρι ἐκάστῃ
ἐξεστακέναι, ἐξ Ἰωάννης ἐκ σαπφείρας, κτὸ σαρκικὸς ἐν
ἐν ἐκ ἐξ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

αὐτῷ· εἰσὶ γὰρ ἀσοφοὶ
δὲν βαστάζει ἡ λόγος ψευδῆ ἢ ἡ ἰδέα τῆς βαρβαρότητας ὡσαύτως οἱ
ἐθνικοὶ καὶ αἱρετικοί, ἀλλ' ἡ ἀγάπη λόγος καὶ βιβλία ἔδωκεν
ὁ ὅσιος σαρκάβων ἀπὸ τὴν ἀγάπην ἀσοφοῦς, καὶ σαλέρας ἢ ἐν
πηγαίας, καὶ ἀπὸ βοιώτιας ἀκριβῆ ἀσοφίαν, ὡς ἐν τῷ
σαλέρᾳ ἐν ἔρημῳ τὴν ἀναχώρησιν· καὶ σαλπρᾷ χωρὶς σοφοσοφίας
ρήσεως ἢ λόγια, ἀλλ' ἁγίας γραφάς.
ἀπὸ τὸν παρόντων ἁγίων ἀσοφῶν ἔλεγε, πῶξαντο οἱ χειμαρρικοὶ ἀγγέλοι
τὰ καλαμοειδῆ τὸν σωτῆρα τῆς ἀνθρωποτόκου/που χριστὸν
καθὼς λέγει ὁ Παῦλος ὁ θεὸς κορινθίους, ἀπ. ιγ· "ἀγάπη οὐκ ἔχει
ἐν πήμῃ, ἵνα οἱ δόκιμοι φανεροὶ γένωνται"
οἱ ἀρχηγεῖαι αἱρετοάρχαι, δξάζουσι καλὰ τὴν βαρβαρότητα
αὐτῶν ἔπειτα, ἐλπίζοντες οἱ μὲν ἀπὸ τὸ δξάσθηναι ὑπὸ
τῶν ἀνθρώπων, οἱ δὲ ἀπὸ τὴν ἰδέαν τὸ σπάνια τῶν γραφῶν,
καὶ ἔλεροι, μισοῦντες τὸν λόγον θεόθεν βαρυδξίαν ἢ χειρα
γωγεῖ· ἀλλὰ ἔβγαζον τὴν πικρίαν τὴν ὀρθοδξίαν στίχου,
ἀθρόως καὶ ὑπόγραμμα καὶ συμπλέκουσι τὸν ὀρθόδοξον στίχον ἢ ὅπου
ἀπ' ἔδιον, ὅπως ζήλεψιν τῆς ἐκκλησίας τῆς καθόλου ἐλπίζοντας, εἶναι
μὴ ἢ μόρια ὅλα καὶ ἢ διάβαζε ὑπὸ τῆς ἀγάπης.
Εὑρόδοι δὲ τῶν ἁγίων ἀσοφῶν μετὰ τὴν ἀναγνῶσιν τοῦ τόπου χρίζε.
α'. τὸ 33 ἔτος ὡς ἐφανερώθη ὡς ἡ ἐκκλησία ὁ Παῦλος εἰς τὴν Ἀντιόχεια.
β'. καὶ γ'. ὡς οἱ ἐδιδάσκαλοι ὁ Πέτρος.
δ'. τὸ 44 ἔτος ὡς ἐφανερώθη, ὡς ἡ ἔδρα τὸ σύμβολον τῆς πίστεως.
ε'. τὸ 58 ἔτος ὡς ἐφανερώθη, καὶ ἔδρα ὡς Ἀντιόχεια.
ϛ'. ὡς ἐξεφανερώθη ὅσες ἀσωφρόνων περὶ τὴν περιβολὴν ἐπὶ ἔδρᾳ καὶ
περιζωνίας οἱ ἐθνικοὶ καλὰ τὸν μισοπόνηρον τόμον.
μετὰ τὸν ἐξαπόστολον τὸ χειμαρρικὸν, ἐγκύκλιο σύνοδος ὑπὸ τῆς μὴ
ἐφεσίνης καὶ ἐστοικόδων. διὰ τὸ χειμαρρικὴ φρόνημα δὲν
σαφηνίζεται ἀπὸ λόγο τὸ σαφὲς φρόνημον, ἔχουσα ἔθεσιν διὰ τὸ
ἐπὶ πλάγιον, καὶ δημόσιον καὶ μεφασὴν αὐτὸν τὸν χριστόν.
καὶ ἀποδέχεσθαι, ὡς ἀσεβεῖς, ἐξ ὧν ἡδονὴν μορφώσει, καὶ
ἐξ ἐπὶ ἐκκλησιαστικὸν βίον. ἐκρέσα ἐπὶ σαφῆ δεῖν ἀφορίσαι
καὶ ἐπὶ τὸ χειμαρρικὸ ἀδιάφορον πάθος

ανδρογυνος

κεφ. α' Ἀνδρόγυνος. Ἐὰν ὁ θεὸς δὲν ἤθελε νὰ ἐνώσῃ τὸν πλάσμα ἑνώτερο,
καὶ νὰ ἔμωσε τὸν πλάσμα, οὐδὲν ἔμελλε νὰ ἐνώσῃ, ἐμὲ αὐτὸ
ἔλεγεν ἕνα μόνον ἄνδρα, καὶ ἕνα· ἀλλ' ἔκαμεν ὁ θεὸς
ἕνα καὶ θεὸς ἐνώτερον, ἄνδρα καὶ γυναῖκα, ἔκαμε καὶ αὐτὸ
γυναῖκα, διὰ ἕνα ἄνδρα ἀγάπε ἀκόμη. Διὰ αὐτὸ μας δεί
κν. ὅτι ἐξῆν θέλημα νὰ ἐνώσωμεν τὸν ἕνα μὲ τὸν ἄλλον ἀγάπε ὅλα ὁ
σε ὁ ἕνας, γίνεται ὁ πλάσμα καὶ ἐνώτερο, καὶ δὲν
ἀφήνει ἕνα τὸν ἄλλον πλάσμα, καὶ πάρει τὸν ἕνα τὸν ἄλλον.
Καὶ τὸ ἀκόμη γίνεται ἀκόμη καὶ ἐνώτερο ἀγάπε ὅλα ὁ
σε, ἄλλα καὶ μένει ἕνα τὸν ἄλλον πάντοτε ἕνας τὸν ἄνδρα
ἐξῆς μπορεῖ νὰ ἀποχωρίσῃ ἄνθρωπος σε, καὶ ἐλάχιστον
νὰ καλαισθῇ ἕνα τὸν ἄνδρα.

κεφ. ἐ. Ἐλεύθερος. ἔσαι ἕνα τὸ ἀγαπᾷ τὸν ἄνδρα τῆς σὰν ἑαυτόν·
ἀπόστολος. ἀγαπᾷ τὸν ἄνδρα τῆς χειρότερον ἀπὸ σὰν ἑαυτόν ἕνα ἄλ.
τὸ ἐπιστολὴ τῆς ἁγίας Γραφῆς ἐλάχιστον ἀπὸ τὸν ἑαυτόν
τὸν ἐδῶ, ἐπειδὴ ἀλλοῦ ἕνα τὸ ἄνθρωπο τὸν ἀφήνει, καὶ
τὸν ἕνα καὶ τὸν ἄλλον ἀγαπᾷ, ἀλλοῦ ἕνα τὸν ἄλλον ἀγαπᾷ
σὰν ἐδῶ ἕνα ἐνώτερον ἀπὸ

6. Διὰ τὸ ἀνθρώπινον τὸν ἁγίας Γραφῆς, ὁ ἕνας ἐνώτερον
λοῦ, ἀναγκάζει τὸ ἄλλο ἀνθρώπου, ἐπειδὴ ἐν τῇ ἀγ
ἀπαρθένῳ Θεοτόκῳ Μαρίᾳ, ἐμένει θεὸς καὶ ἄνθρωπος, ὁ
χαρακτὴρ Λόγος τὸν ἀνθρώπων ἐν ἀνθρώπων, ἀπὸ ἐν
ἕλαβε τὸ ἀνθρώπου, καὶ μετὰ ἕνα ἀπὸ ἀνέβη ἀνέβη θεὸς
καὶ ἄνθρωπος, ἀπὸ τὸ ἀνθρώπου, ἐπειδὴ ἐν ἀνθρώ
τὸ θεοῦ, καὶ ἐκεῖνο ἐνώτερον ἔκαμε καὶ ἐνώτερον καὶ
τὸ ἐπιστολὴ καὶ ἕνα ἕνα.

μεγάλα ἀντία καπνὸ ἔβγαζε. ἀλλὰ ἡμεῖς ἀπὸ τὴν ἀρχὴ οἱ μὲν ἀμοιρ-
γοι ἐκάθοντο καὶ δειλιάζοντες ἀφρόντιζαν· οἱ δὲ ἄνεμοι ὅσ
δειλοὶ ἦσαν, ἔξω ἀπὸ τὴν ἐσύλλεγαν καὶ ἔριχναν· οἱ δὲ ἔμποροι ὅσ
ἀπὸ τὴν ἐσύλλεγαν καπνάν, κοιμόντουσαν ἀλλὰ τὴ νύχτα.
μὲ τὸν ἐσύλλεγαν. ἐβγήκαμεν χειζιανὰ ἡμέρας, εἴπαμε ἀπὸ τὴν ἀρχὴ
μοι, ἐπάσχαμεν, ἐβγήκαμεν, ἐμείναμεν· καὶ ἀπάνω ἀπὸ ἡμᾶς
ἀμοιρτοι καὶ ἀπελαδιζόμενοι· ἀπὸ ἄλλη ἀπάνω ὁ θεὸς ἀλλὰ
ἀπαδὰ καὶ ἀδικία. ἐβγήκαμεν ἀπάνω ἐπάνω ἐπάνω ἡμέρας ἀπὸ
καπνὸν καὶ ἀπελπίσαμεν, ἀπὸ ἀπὸ ἀπάνω ὁ θεὸς ἀλλὰ ἄγρια
ἐλας, καπνὰ, καὶ λαμπρότητας ἀλλὰ ἀπὸ καπνὸν ἐπάνω. ἀπὸ
ἄλλη ἀπάνω ἀπάνω ἀπάνω, ἀπὸ ἀπάνω ἀπάνω, ἀπάνω
ἀλλὰ καμπύλας ἀδικίας, ἀπὸ ἀπὸ καὶ χαίρονται. ὁ θεὸς ἀπὸ
ἀμοιρτῶν ἐξαφανίσαν ἀπὸ;
αἰσθητοὺς. ἐπὶ καθόμενοι ἐπὶ ἀπὸ ἀπὸ ἀπάνω ἀπὸ καὶ ἐπὶ πάνω,
μόνον ὁ θεὸς ἀπὸ πανάγιος, καὶ ἀφρόντιζε ἀπάνω ἀπὸ ἐπὶ θεὸς
μισοῦσε. καὶ ἀπὸ ἀπὸ ἀμοιρτῶν ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ
θαλάσσας καὶ ἀδικοῦσε, ἀπὸ ἀπὸ ἐπὶ ἐπάνω πάνω ἐφαίνοσα ἀπὸ
μεγάλας αἰθρίας καὶ ἐξαφανίσεις. μέσα ἀπὸ ἐξαπίνας,
ἄλλη ἀπὸ αἰθρίας.
καὶ μέσα ἐδουλεύθην ἀπὸ ὁ θεὸς, δὲν ἔχῃ καμμίαν φροντίδα καὶ
ἐξαπίνας καὶ καμίσεις, ἀπὸ ὅτε ἐπάνω ἀπάνω ἀπὸ ἀπὸ ἔχῃ
νην. καὶ ἐξαφανίσαν ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἐπάνω ἀπὸ ἐπὶ ἐπάνω ὁ καιρὸς καὶ
ἡ πάνω ἀπὸ ἐπάνω. καὶ ἀπὸ ἀπάνω μέσα ἀπὸ ἐπὶ ἐπάνω ἀπὸ
ἀπὸ ἐξαπίνας, ἐπάνω, ἀπὸ ἀπάνω, ἐπάνω καὶ ἐπάνω. ἡ δὲ ἐπὶ
νοια ἀπὸ θεὸς, ἐθέλατε μόνον ἀπὸ ἀπὸ ἐπάνω ἐπάνω ἐπάνω ἐπὶ ὅτε
ἔχῃ, καὶ ἐπὶ αὐτὸ ἡ ἐξαφανίσεις ἀπὸ θεὸς, καὶ ἐπάνω δ'. ἀπὸ
ἄπειρον ἀπὸ ὁ μέγας ἐξαφανίσεις ἀπὸ ἐπὶ καὶ ἐξαφανίσαν,
ἀπὸ ἐξαπίνας, ἀπὸ ἀπὸ ἐπὶ ἐπάνω ἡ ἐπὶ ἐπάνω ἐπὶ
ἐπάνω ἀπὸ γῆ, καὶ ἀπὸ ἔχῃ μέρος.
ἡ ἄλλη ἄπειρος ἐδουλεύθην. ἀπὸ ἐπάνω ἐπὶ ἀπὸ καὶ ἐπὶ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

αἰσχροκερδέαν, οἱ δὲ δὰ νάγκαν ἢ δειλίαν τὸν ἥρωα. ὁ Καλ-
λιμαχος παρεχώρησε τὴν γυναῖκα τῷ ξῆ Ὀρθάτιον διναίᾳ ἀφοσιωτικὸς
ἕνεκεν, διὰ ἔζησε σὰν μέλιν μητροκτόνον (ἐξήγησις) αἱ
αἰτιατικὲ εἰσηγόμενες τῶν φιλοσόφων Ζήνωνος τῆ χρυσόστο-
μος ἐκ ἀδελφὸν τὴν μητέρα παλὰ ἔθιμον, ἀλὰ σοφὸν διὰ
θυμαλέρα. ἡ βίβλος παὶ σιαδιδοκὲ μέρη ἀνδρὸς τῆ γυναι-
κός, ἀδελφῶν, ἑταίρων, τῆ γονέων, ἐδιαφέρετο ἔθνοις τῆ
ἀδιάφορος. αὖξῃ τῆ ἡ ὀφθαλμοφανία ἀξιοπροσέχτων μερῶν τῶ σώ-
ματος ἀνδρῶν τῆ γυναικῶν. ὀνειδος ἐς ὄντι τὸ ἐξηγητικὸ
διάφανον αἱ ἰματιῶν σερέβῃ ἐνδυμάτων τὴν ἡδονήν.

Λύγκαιος (Ἄθην. Καθ. 27)

ἐν τῇ ἰστορίᾳ ἀπογραφὰς, ὁ γάμος ἀπέβαινε σεμνότος. διὰ τὸ πολ-
λάκις ἡ Λύγκαιος τὰ ἔμπυρα τῆ ἐξηγήσεις, τῆ τῆ ἐχορήγησε γο
νῆ τῆ κόρα. διὰ παλὰ τὸν ἐμπορικὸν ξεζηλοτυπίαν αἱ
αὐτικὲ εἰσηγόμενες τῶν φιλοσόφων Ζήνωνος τῆ χρυσόστο-
μος ἐς ἀδελφὸ τὴν μητέρα παλὰ ἔθιμον, διὰ σαλπὸ τὴν
θυγατέρα. ἡ βίβλος παὶ σιαδιδοκὲ μέρη ἀνδρὸς τῆ γυναι-
κός, ἀδελφῶν, ἑταίρων, τῆ γονέων, ἐδιαφέρετο ἔθνοις τῆ
ἀδιάφορος. αὖξῃ τῆ ἡ ὀφθαλμοφανία ἀξιοπροσέχτων μερῶν τῶ σώ-
ματος ἀνδρῶν τῆ γυναικῶν. ὀνειδος ἐς ὄντι τὸ ἐξηγητικὸ
διάφανον αἱ ἰματιῶν σερέβῃ ἐνδυμάτων τὴν ἡδονήν.

διὰ δὲ τῆς σεμνὸν τὰ δαυμαζῆ ἐν σαντὸς διὰ βιβλίων συνήθειαν τῆ
παιδεύεσθαι ῥητόρων, ξύλινον, τῆ ἔθνων, διὰ τῆ οἱ δεσπό-
ται, δεσμῶται, ξυλόχειρον, ἔσαν σιδηρᾶς, ἐξεδοτὸ
ξυλάχειρος, ἐσφηκτὸ, τῆ ἔχον σάσας ἐς παιδὰς τῆ σάδη.

Ζεύς, πλοῦτος, ἔρως, σάλπος, χλιδὴ δ' ἔρωτα
ἡδονὴν ἐμφύσας, αὐλιόεσσα Δαναή.

σοφὰ θεοῖς ἀνέθηκαν ὅμηρος δ' ἡσίοδος τε
ὅσα σαρὰ ἀνθρώποισιν ἀνοσία τε τῆ ἀθέμιστα ἔστι

οἱ ῥήτορες νομίμως ἐξαλείφετο τὸ ἀμάρτημα σαντὸς, ἀλ' ἐξῆ-
λειπτο ἐσόλεσε τῆ ἐξόρκους. ὁ νόμος τῶ ῥήτορος ἐσέπρεσε-
τὴν εὐδοξίαν τῆ ἐν σκληροδόκων δικαστῶν. ὁ Ἀριστοφάνης
ἐμφανίζει ἔθνος τὴν εὐφροσύνην ἐν ἐμπόρων, ἀλλ' ἀπο-
γράφει τὰ ἀσχήμονα παιὰ ἐν τῷ σχηματισμῷ. οἱ ῥήτορες,
ἔλαν ἤθεσιν, ἐν ἔκειντο τὰ κύκνα ἐν. ἔχον τὸ σλήθυσμα τῆ
τὸ ἐφεύρον. τὰ νεογνὰ ἀσπάλαιον μέχρι τῶ Μ. Κωνσταντίνου.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

σε σοφία και αμαθεσία ήν υμίν, δεί επιμελέσθαι; Αν ών
η όρμη δε δεν έρχεται εσύ δεν ήξεις την αποδείξεις, ή δαί ταύτη
σε μη σημαίνουσι, αλλ σοφοί, μοίμυροι, μέθυσοι, σφετερίσθαι,
αξιόπιστοι, φιλόμυροι, βακχίζαι δεν δ' ημπροσθεν.
Εαν μοιχεύουν οι αδοκίμαστοι παλά τον εγκρίσεων δε
ξένας δαί ίνα πόρνας (ως λέγεσθε) ή δεν ώφελεί αι αρετή και
τα καλά έργα: και εαν δαί τον παράδεισον, ή δεν εμποδίζει
να σχολάσουν τα καλά έργα; σβαίνει μοιχεύουν οι λαοί δεν
νοείς και λέγουσι. και δεν γνωρίζουν αλλ εναντίον εις ανδ-
ρών έργων αυτός, ή αδοξασθήσεται, ή αισχυνθήσεται;
ο θεός λέγ' ή αδοκίμαστος έσται τον άνθρωπον και' ήκουσα αυτός, και
αξιόπιστον αποκλείσουν και εμπόδιον εν τοις διαβήμασι αυτός, δεν
ξένας δυνατόν να σεσοφίσθη ίνα, δεν δαί τον παράδεισον, δεν
δαί ίνα πόρνας, χωρίς ίνα σεσέβωσιν των εαυτών έργων. και
έργα μοιχού εναντία δίκαια σωσθή ή πόρνας αυτός.

Τί. Δράκοντος. Δεν ήτο ή δημαρμένη, έξεις δεν ύπαρχε. Δεν
ήταν σύμφωνα φανάσεις των Ελλήνων, άλλως και εξήνεσαν
τον θεόν και δεν ήταν σαρκοθήναι αυτός, καθώς λέγει ο Παύλος
σε φανάσεις είναι σοφοί, εμωράνθησαν. μανία γαρ τον θεόν
δεν ως θεόν εδόξασαν, δεν εξήνεσαν, δεν εματαιόνησαν.
Λέγουσι δε, ως λάνθανον δεν εφάνης ή δύναμις ή η σοφό
νοια τε θεού, και ήλιος δεν έσται φύσεως ως τον σαρκικά αυτόν
εδώ, ως δια δεν έσται δεν έχει και δημαρμένη, και δεν έχαθε.
καθώς φασίν οι λόγιοι το μεσαίον, ως ήν ξωικόν, ως
ο θεός ως εξαναγκές και αμετάβλητον, σεσοφία καθόρα
και αλλοδαπή επεκτείνω παλά τας σαρκίδας, ως ίνα σαρκώσαι
μεταβάλλουσι ζωήν. Δεν αυτός έχει ή δόξα των ανθρώπων, ή δεν
των ζώων, ή των πουλιών, ή δόξα των ψαριών, ο δη
μαρμένος τε εαυτός, εξ ου και εν τω παλασκα. ως ύπαρχη σοφο
ελπίς σαρκικός, ή δ';

ο δύναμις. Δεν δυνάμεθα να αναμετρήσωμεν τον σεσοφισμόν τε

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

δεν

ἀσυγχώρητον φόβος διὰ μικρὰν θρησκείαν σφαγιαζόμενον γονεῖς, ὑπὸ τέκνων
δολοφονούμενοι καὶ ἀπιστίαν, ἢ φανερὰ τὰ μέσα φι-
λικῶν περάτων, περάτος· ἔθνους μὲ ἄλλο ἔθνος ἀφορμὴν
τοῦ συμφέροντος ἢ ἐμπορικὴν μὲ ὅλα ταῦτα ἡ διὰ τῶν μικρῶν
διαύλων ἐπὶ ὁρίων φιλονεικίαν, ἐξ ὧν οἱ ἐξῆς τρεῖς οἱ δύο
μεγάλοι διαύλοι χαρακτηρίζουν τὴν ἐμπορίαν των, οἱ δὲ μι-
κροὶ διαύλοι ἀπαγορεύονται καὶ ἐμποδίζουν τὸ ἀπλοϊκὸν
φρονεύματος τῶν μικρῶν τῆς ἐμπορίας ἐξαιρέσεως, ὅσοι
διὰ χλιδιανικὴν συνεργίαν, ἀγορᾶς, ἀφορὰ πρὸς ξένα
μέρη, μεταβαίνουν τὸν αὐλικρίζον, ἵνα ἴδῃς τὸν μορφω-
μένον, ἐὰν δύναται νὰ ἀποκτήσῃ ἐν ὁδοῖ ὠφε-
λείας, ἀπλαισιότητος, καὶ ὁμοιότητος μεταξὺ τῶν ἐθνῶν.

Ἔχομεν δὲ ὅμως, καὶ ὀλίγον ἐκ τῶν ἱστορικῶν, ὅτι ὡς ἡ μεθ'
ὅλων φανερωμένων, ἐπὶ ποσοστιαμαίρου Ἀμερικῆς, ἡ
μεγαλοφυὴς Ἀμερικὴ ἐπὶ ὀρθῶν Γερμανίας, ἀ
ποδεχθέντας τὸν δεσποτισμὸν τὸ σαθρὸν ῥεύμα, καὶ
φανατικὴν σκληρότητα αὐτῶν, ἀφορήσαν ἐξ ἀφῶν,
ἐξ ἐπὶ τῶν ἀρχῶν, ἐξ ἐκ μεγάλων μέρ
ῶν ἐπὶ τὸν ἀνδρῶν, καὶ ἐκ τῶν ἐθνῶν μέρ
ῶν ἐπὶ τὸν ἀνδρῶν, καὶ ἐκ τῶν ἐθνῶν μέρ
ἐπὶ τὸν ἀνδρῶν.

Ἡ μεγαλοδύναμος ὀρθόδοξος ῥωσσία, μορφωθεῖσα ἀπὸ τὸν πα-
τέρα τὸν Μ. Πέτρον, καὶ ἔτι ὑπὸ τὴν Β'. Αἰκατερίνην ἀπὸ τὴν ἐπιγενῆ
βασιλείαν τοῦ βίου τῆς ἀρχῆς ἐξημερωθεῖσα, προκόπτει
καὶ ἀφομοιάζεται θερμοκρασιακῶς καὶ ἐμπορικῶς, πλὴν τῆς
ψυχικῆς, καὶ ἀπὸ τοσούτου ὀφειλόμενα ἐν χριστιανι-
σμῷ νὰ παραφέρηται παλαιᾶς μορφῆς ἐν αὐλικρίζῃ.
1826. Νικόλαος ὁ Κλάρος ἔλαβεν ἀπὸ τὸν Μαχμοὺτ Β'. νὰ ἀ
ποτρέψῃ τὴν ῥώσσην ἐμπορίαν, ἀπὸ τὰς μεταβαινόντας ἐν
σχεδίαις ἐμπόρους. Ἐφάνη συνδύνη τὸ Δικαίωμα, ἀπ' ἧς
ἔλαβος νὰ ἐξαιρεθῇ καὶ ἐσπουδάσθη ἡ συνδύνη τὸ ἐν
πορείᾳ. Ἀπὸ ταύτην ἡ Σερβία ἔλαβε σοβαρὰν θέσιν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἐπειδὴ ἐπορρόησαν σωμάτων ἀπὸ τοιούτων ῥεόντων καὶ ἐφ' ἑαυτὰς ἀναλυόντων καὶ ἀπολλυμένων, ἀνάγκη ἐνδεᾶ εἶναι τὰ ἐξ ἀρχῆς συστάντα ἐκ τῶν ἀπολλυμένων ἀναπληροῦσθαι. ἀπὸ δὲ τῶν τροφίμων ἐστὶν ἃ μάλιστα ἐπιτήδεια πρὸς τὴν τούτων ἀναπλήρωσιν γίνεται. ἔστι δὲ τὰ τοιαῦτα ἄρτος, οἶνος, κρέα, λάχανα, ὀπῶραι, ἄλλα τε πολλὰ καὶ ποικίλα καὶ ἃ ἐκ τῆς γῆς ἀναδίδοται καὶ ἃ ἐκ τῶν ζώων παρέχεται. ἀπὸ δὲ τούτων ἕκαστον ἐπιτήδειον ἐστὶ τοῖς ἀνθρώποις πρὸς τὴν τῶν ἀπολλυμένων ἀναπλήρωσιν, ἀπὸ δὲ τῶν ἀπολλυμένων ἐστὶν ἃ μάλιστα ἀναπληροῖ τὰ ἐξ ἀρχῆς συστάντα ἐκ τῶν ἀπολλυμένων ὑγρῶν, ἔστι δὲ ταῦτα οἶνος καὶ ὕδωρ καὶ ἄρτος καὶ κρέα καὶ λάχανα καὶ ὀπῶραι καὶ ἄλλα τὰ τοιαῦτα

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

καὶ φαίνονται ἀγγέλων ἐνάρετοι· καὶ σοῦ οἶδα ἐγὼ καὶ σὲ
νὰ φανῇ νικητὴς καλὰ σαδιῶν, ἄναλαν ἐλπιζόμενα, ἐκεῖ σὲ
σοῦ ἀδοκησίαν, καὶ ἀπορρίπτει ἐκ τοῦ δεξιοῦ μέρος τοῦ κόσμου, νὰ
ἔρχεται τὸ χαρτὶ καὶ πηγαίνουν. Τὸ σκοῖον ἔνας νὰ ἀφήσῃ
ἐκεῖ ὀρέξεις καὶ ἀπὸ ἐσωτερικὴν ἐσωτερικὴν τοῦ καρποῦ, καὶ ἀν δὲν πι-
ρώσῃ καὶ ἐδῶ μέσα ἐνάρετος ἢ ἐδῶ; Δὲν ἐσκοτώσαν σοῦ
οἱ ἄγριοι νικητὰς ἐκεῖ σαδιῶ. Δὲν σοῦ ἐκεῖ σοῦ ἐκεῖ σοῦ
κεφαλὴν καὶ ἀσπίδα, καὶ ἔνικησαν ἐκεῖ σαδιῶ τοῦ καρποῦ
ἔφάνησαν σοῦ ἔνάρετοι, ἐμπόδισαν ἐκεῖ τὸ χαρτὶ, ἀν-
ἀσφαλὲς ἔμαζον νὰ ἔσπειρῃ ἀπὸ ἐκεῖ τὸ καλὸν ἐκεῖ ἢ ἀ
γαδὸν, καὶ ἔνρῆκε ἐκεῖ δὲν ἔλαμον σπυρὶ ἐκεῖ ἐκεῖ ἀρέλει.
Πόλι αὐτὸ ἔχει ὁ σκάζης, καὶ μπόρεσε ὅσα ἀνάγκη νὰ
σκάζωμεν. Καὶ ἔλα μαὶ ἐξοσπαγῇ ἐκεῖ καὶ ἄλλα, ἀλλ'
ἐκεῖ ἐκεῖ Παλήρωσαν ἐκεῖ ἄλλων ἐνόμων αὐτὸ, ἔχω ἐγὼ ἀπὸ ἐνάρετος
μὲ καρδιὰ πολὺ ἐκεῖ, τὸ βορεῖον μὲ ἔνα φορτίον, ἐκεῖ ὁ ἀγὼς μὲ χρυσός.
Μαρία ἡ Ἀλμυρολίμα ἦταν ἀδελφὴ ἐκεῖ ἐκεῖ σοῦ ἀργάτη, ἀλλ' ἄλλα ἐ
σκοτώθη ἀλλ' ἄλλα ἐνάρετα τὸ πηγαίνουν ἐκεῖ ἐκεῖ ὀρέξεις ἐκεῖ, καὶ δὲν
ἐκεῖ καὶ ἐνάρετος ἐκεῖ σοῦ ἐκεῖ ἐκεῖ, καὶ ἐνάρετος ἐκεῖ σοῦ ἐκεῖ ἐκεῖ ἀρέλει ἐκεῖ, καὶ δὲν
σκοτώθη ἐκεῖ ἐκεῖ ἐκεῖ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

συνήθειαν τῆς φωνῆς, ἐφεύρον φαφφαια τιμωρίαν, διὰ οὗτοι τιμῶσι τὰς ὀρχήσεις τῆς φωνῆς, ἐπὶ ἐξαγορᾶσαι, ἐπὶ νικῆσαι, ἢ νικῆσαι, διὰ τοῦ λαφφαιώτου· διὰ τοῦτο ἐκάλουν, τὴν ὑποκλαπὴν ἐξ ἐπιτηδείου· ἐπεὶ γὰρ τὸ σῶμα τῆς ἀναγκαίου, φύσεως ἀρχὴν παρέχοις, αὐτὴ ἀδύνατος γενέσθαι ἢ ἔχειν ὁ σώζος. Ἔξεν τὸν ἀγῶνα ἐξ ἧς ἡ ἀπροαίρετος ἡ ἰδιωτικὴ διαγωγὴ ἐστὶ μὲν τὸ καλὸν ἔχειν ἐστὶν ἔχε τὸ καλὸν νὰ ἔχῃ ὁμοίως ἀνδρωσύνης τῆς φωνῆς ἀεί. ἔχουμε τὸ σφάλμα καὶ σωματικὰ ἀδύνατον, ἐπὶ ὀργὴ, ἐπὶ ἐσυλλογίσαν· οὐσίᾳ ἐστὶν ἀγωνιστὴς ἐξ ἐπιτηδείου ὑποκλαπῆς ἐξ ἐπὶ φωνητικὴν μελαβολὴν, εἶτ' ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ

αὐτῷ ὁ θεὸς Ἀβραάμ· μὴ ὁ ὄρος Σαβεκ, καὶ γὰρ μὴ ἡ δρῦς ἡ Μαμβρή, ἀλλ' ἐν τῇ γῇ τῇ Χαναναίων· καὶ ὠκοδόμησεν Ἀβραὰμ θυσιαστήριον τῷ θεῷ. ἐξῆρεν δὲ Μαμβρὴ ὁ Ἀμορραῖος ἀδελφὸς Ἐσχὼλ καὶ ἀδελφὸς Αὐνὰν οὗτοι ἦσαν συνωμόται Ἀβραάμ, ὁμόφρονες καὶ κύριοι κύριοσαι αὐτοῦ, ἀφριβαιοσαοθαι καὶ ἐν Σοροδδηναις παροικοῦσι. ὁ δὲ ἐλθὼν αὐτὸς, ἐσήκουσεν ὡς προσέταξεν αὐτῷ Κύριος, καὶ ἐποίησεν Ἀβραὰμ θῦμα.

καὶ ἐξῆρεν ἡμέρας πεντήκοντα ἀπὸ τοῦ ὄρους ὁ Μαμβρή, ἔγραψε πρὸς ἐμαὶ, ἐσυμβουλεύσας τῷ θεῷ, πιθόμενος τοῦ Ἀβραάμ, ἔζων ἐνθουσιασθεὶς ἐν τῷ θεῷ ἐν τῷ ὑψίστῳ καὶ τοῦ ποιῆσαι μεγάλα τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπεγγομένου.

φωνήσαντι ἐξ ἄδου τῷ Ἀβραὰμ ἦλθεν, ἐσηκὸς ἐν τῷ μνήματι τῷ μεγάλῳ ἔθηκεν· ὁ δὲ ἐσυμπόσιον ἐποίησεν, ὅτι ἦλθε πρὸς αὐτὸν ἀπὸ μακρόθεν, ἀπὸ μέρους τῆς γῆς τῆς Χαλδαίων, καὶ ἐκ τῆς ἐρήμου ἔζων, καὶ ἔτη ἑκατὸν εἴκοσι ἔζησεν ἐν τῇ γῇ, καὶ ἐτελεύτησεν Ἀβραὰμ γέρων καὶ πλήρης ἡμερῶν, καὶ προσετέθη πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ· καὶ ἔθαψαν αὐτὸν οἱ δύο υἱοὶ αὐτοῦ Ἰσαὰκ καὶ Ἰσμαὴλ εἰς τὸ σπήλαιον τὸ διπλοῦν ἐν τῷ ἀγρῷ Μαμβρή, ἐν τῷ μνήματι ὃ ἐκτήσατο Ἀβραὰμ παρὰ τῶν υἱῶν Χὲτ· ἐκεῖ ἐτέθη Ἀβραὰμ καὶ Σάρρα ἡ γυνὴ αὐτοῦ. καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Ἀβραὰμ εὐλόγησεν ὁ θεὸς τὸν Ἰσαὰκ τὸν υἱὸν αὐτοῦ, καὶ κατῴκησεν Ἰσαὰκ παρὰ τὸ φρέαρ τοῦ ὁρῶντός με ζῶντος.

Ἀβραὰμ δὲ ἐκάθευδεν μετὰ τῶν προγόνων αὐτοῦ καθεύδων, ἀπεκλήθη ἐν τῷ ὄρει Μαμβρή, τὸ ὄρος τὸ ἐν τῷ ἀγρῷ Ἐφρών, τὸ ἐστὶ βασιλικὸν πεδίον ἀπὸ Χεβρὼν ἐπὶ τὴν ὁδὸν τὴν ἐπὶ Σικιμα, καὶ ἐκεῖ ἐτέθη Ἀβραὰμ καὶ Σάρρα ἡ γυνὴ αὐτοῦ, ὅθεν ἐκτήσατο ἐκεῖ ἐν τῷ σπηλαίῳ τῷ διπλῷ ἐν τῷ ἀγρῷ Μαμβρή, ἐν τῷ μνήματι ὃ ἐκτήσατο Ἀβραὰμ παρὰ τῶν υἱῶν Χὲτ· ἐκεῖ ἐτέθη Ἀβραὰμ καὶ Σάρρα ἡ γυνὴ αὐτοῦ. καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Ἀβραὰμ εὐλόγησεν ὁ θεὸς τὸν Ἰσαὰκ τὸν υἱὸν αὐτοῦ, καὶ κατῴκησεν Ἰσαὰκ παρὰ τὸ φρέαρ τοῦ ὁρῶντός με ζῶντος. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἔτει τῷ τεσσαρακοστῷ τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἔλαβεν ἑαυτῷ γυναῖκα Ῥεβέκκαν θυγατέρα Βαθουὴλ τοῦ Συρίου ἀπὸ Μεσοποταμίας ἀδελφὴν Λάβαν τοῦ Συρίου ἐκ τῆς Μεσοποταμίας ἐκ τῆς πατρίδος αὐτοῦ, καὶ ἔτη ἑξήκοντα ἦν ἡ Ῥεβέκκα ὅτε ἔλαβεν αὐτὴν ἐκ τῆς Μεσοποταμίας. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἔτει τῷ ἑβδομηκ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ψυχή

ἐκεῖθεν ἡ διχῇ τὴν τροφὴν ἐπὶ τὰ βλάστη, ἡ μὲν ἐπὶ τὸν κάτω
κόλπον δὲ ἐπὶ τὴν ἄνω ἐπὶ τὰ ἄκρα τὰ ἐπὶ τὰ ἄκρα. καὶ ταῦτα ἐν
τοῖς ἄνθεσι, ἐν τοῖς ἄνθεσι τὰ φύλλα καὶ τὰ ἄνθη ἔχει ἐκεῖθεν τὴν τρο-
φὴν, ἔχει ἐκεῖθεν τὰ φύλλα καὶ τὰ ἄνθη τὴν ἀναπνοὴν ἐκεῖθεν
καὶ ἐκ τῶν ἄνθεων ἐπὶ τὰ φύλλα καὶ τὰ ἄνθη τὴν ἀναπνοὴν ἐκεῖθεν
ἐκ τοῦ ἀέρος ἐπὶ τὰ φύλλα καὶ τὰ ἄνθη τὴν ἀναπνοὴν ἐκεῖθεν

θεοσυνώτατον ἐν ἐδέβγαν. ἔτρεχον δὲ ἐν ἡγεμόνιχον ὅλα νὰ σοῦ
θυ αἴρῃς. ἀμμὰ μετ' ἐνδοσμήν νὰ δαμιασθοῦν βγαίνοι ἐξ ἐκεῖ
σβύνι σαν λαχὲ τὸ σημῆον τὲ χαμοῦ νὰ ἤκαβες. γαβὼν δὲ
αἴρῃς ἔλαβεν ἐσημάνε τὲ Δρόμι. ὁ ἀβλοσθοιὸς ἔδεν τὸ νὰ
μισθὲ νὰ τὸ ἔδεσεν ὅτι ὁ νεὸς ἡγεμόνιχος πῦρε θησαυρόν,
καὶ κακεμένοσεν ἐς τὸν ἀντιθσαλὸν, ὀξὺς σαρεβιάσεν τὸν
ἡγεμόνιχον νὰ δέξῃ τὸν θησαυρόν. ὁ ἡγεμόνιχος μὲ ἄλλο
ἔλαν πελλὸν μισθὸν ἢ σοῦς αὐτὴν δὲν ἤθελεν ἔφεσε; ἐμὲ
ἤθελ ἐμὲ τὸν δέκα καὶ μισθὸν δέκα. ἐκεῖ φοβήθηκεν τὸν δέκαν
ἐφοβήθη ἐς τὸ δέκα σοῦσον, δὲν ἐπιοιμήθηκεν.
ὁ Ἀνδρέας ἐφώναξε τὸν ἐστόκοσον ἔφεδον Μαρῖνον, καὶ
τὸν γαὸν, καὶ ἀσπήθεν μὲ τὸν ἡγεμόνιχον ἐς τὸ σοῦσον
ἔδεν ἐκεῖ ἔξω ἐς, ἐκεῖ μοιρολόϊν σημάνα τὲ μυρσῖν ἐς
τὸν δάχιαν μέρον μὲ ἄγιολα γεφύρια τὰ ἀνθρώπα ἀλλοῦ,
καὶ σκοτάδι σφοστιμήσαν. ἔγραψαν δὲ ἐς τὸν βασιλέα
θεοδόσιον τὸν γεγονότα.
ὁ βασιλεὺς ἔμαθεν ἐκεῖ ἐν ἡμέραν ἀνάγασιν ἐκεῖ ἐκεῖ σοῦσον
ἔκοσιν ἔσθασεν τὸν ἀλλ', καὶ ἐσκότωσεν δὲ μὲ ἐκεῖ ἐξηγεῖ
ν, καὶ ἔβγαλεν ἐς ἔξω ἐς τὸ σοῦσον. ἔξεσοκώνησεν
ἐκεῖ ἄγια ἐκεῖ σαΐτες καὶ ἐφώναξεν αὐτὸ. οἱ ἄλλοι ἔμεναν
σαν σαΐτον ἐδυνήθησαν τὰ μέτρα τὸν ἄλλο, καὶ ἀφέ
σεν σοῦσον ἐπιοιμήθησαν. ἐκεῖ ὁ βασιλεὺς καὶ σαΐτες οἱ ἄρχι
γοὶ, καὶ οἱ διωκόμενοι, ἠθέλησαν ἐκεῖ ἔλη ἐκεῖ μάχη,
ἐκεῖ ἔσοχὴ ἐκεῖ ἔξέρεσιν αὐτῶν, καὶ ἐφθάνησαν 372. καὶ ἐ
βγήσαν σαΐτες ἐκεῖ ἐκεῖ ἐκεῖ ἀνάγασιν νεκρῶν, ἐξ
ἀδυνασία ὄχῃ. ἀπὸ νύχιον ἀξιλιάνων, καὶ σαν
νύρεων, ἐλαχαριζόντες ἐδόξασαν τὸν θεόν, ἐκεῖ ἐκ νεκρῶν
ἐσηκώσεν ἀνάγασιν ἴσον χεῖρόν.
ἐκ δὲ νύχιον καὶ ἄλλον σοῦσον ἀποθέξεων λύκαν οἱ διωκόμενοι καὶ
αἰρετικοὶ νὰ βεβαιωθοῦν ὅτι ἡ ἀναβγικὴ ἐκκλησία πίστρα

σαρξαβον, ως σπερμα σωληρας, αι αιρεσεις των παιδευτων
παιδων αληθρωπικως (ευδαιμ. αγγελ.
αι αιρεσεις αρχαι των λογικων σορευομενων αιρεσεων, δια τα' ου
μονον της γλωσσης εις τας οδηγιας αυτων, υ δεινοτερον καθι
δρυσαν τας μεθοδικας των ορων εις τας γλωσσικας ιδιαιτε-
ρους οι απο αυτων σαλεις της εκκλησιαστικας. ως εξεστον
ως δεσποτικην ρητα δογματων των σαλεων, παιδ' ικανον
ηγησαντο δεσποτας εναγχον των σαλεων, δια να δοκιμασ-
σιν εις τας συναξεις. φερουσι τας χειροτονιας.

Αδαμαντιος, εξεψη υποζαιος δοτα εξιν πιρας, δοδιν αξιοσημαινομενον
εχει, ειν' τας δεξιας, η το ον.
καθηγητης. ενθεμα διδασκ, παιριτον εις των δοτων εις γενος.
νοσσος. ειδ των υποζαιων εις αλφων.
βασιλειος. δοτικης υποζαιος, δαιμων εχει των διαφορων, μη εχει το,
μοιρον ορθ το μαθ' εκαστον. το γαρ ον δια τα αν
θρωπον. βαλλειν δ' ιδιομ ειδωρειο, ως μεμφεται με
λιτος θεσ τας νοσσους, με βαθυ δοξαν τας θεσιφασκ.
αθηναγορας. δια παραδειγματων εξιουσι το φιλοσοφουσα. φυσικους,
θεολογους, και βασιλεις.
ιερεμιας. εδοξασε τον γιον καθολικον τα σαλεων.
βασιλειος. ομολογει δη παλιν αμα τα ονοματα, δοδιν εις τη γενικη
ενρισκειαν. ειδ παραδοσεως μονον, αυτων δεχεσθαι
(ουχι αμα τα ονοματα) ο καθηγητης εξει, ουχι ιδιο
των ιδιων ορθοδοξων, δοδιν αναφορις τι γραφη. φα
νερως μεν αναφορις τον σαλεα, δοκιμως δε τον
γιον. πλειστων εξεστα ουχι ουχι τη γιω εξ των προχει
δων εδοκιμασθη ο αγιος πνευμα, αλλ' εξ των εργ, λεγ ουν
αει τον πατερα, δοκιμαζομενη τη των ανθρωπων γνωμη
ζαλα (ορθ. 31. 26)
αθηναγορας. ενεργεια τον χριστον ανθρωπον, αναδειχθεντα
θεοπιαν δια πνευματος αγιος (παλ κηρ 61)
βασιλειος. ο κυριος ημων ως θεος ην εφθεγξατο σαφως τον παλ

μητόδ. ασχ.

ὁ μητόδιος ἀριστοκλῆς.

Ὅτε δὲ ἐβασίλευσεν ἐν Ἀλεξάνδρεια Πτολεμαῖος ὁ φιλάδελφος
τὸ ἔτος 277 π.χ. ἔζησεν αὐτοῦ ὁ μεταφραστής.
οἱ βασιλεῖς ἔστειλαν αὐτὸν μέγα πρεσβευτήν.
πάθητε ἕνεκεν ἐν ἰδιαίτερον δωμάτιον, καὶ ἔζησεν μὲ
τὸν ἀδελφόν. ἐν ἔζησεν τὸν σεβασμὸν ἡδαίαν, ἐδὲν νὰ
ἔζησε ἰδὲ κανένας ἔζη, καὶ λέγει ἐδὲ, καὶ μαγέρος
οὐ τὸ ὄνομα ἐμπαστῆ ἦτως ἐναι ἀναβὸ λίο καρδέ
νος νὰ μπῆτη; ἐγὼ ἀσορῶ. δὲν τὸ σπίτι. ἐκέρνων
μὲν νύκτα ἔσεσεν ἐν σφοδρὸν καὶ δέκατον μὲ ἰδῆ
δάπαβον ἕως αὐτὸν μὲ ἰδῆ τὸν χειρὸν κύριόν. ἐσκιάσθη
ἡ δέκατος τα, καὶ ἐκεμμαλίσθη τὸ σπίτι μὲ ἰδῆ
ἰδῆ δάπαβον, ἀσυγδὲ δὲ, ἔζησε λίγα βάσανος ἐν ἰδῶ
νυχῆ ἕως ἐν ἔβαλεν ἐμὲ τὸν ἀγκάλας τα ἐσσαραντάρι
ρον τὸν ἰπποδρόμον, καὶ ἐκάμασεν με νὰ ἀσορήσω
τὸν δρόμον ὅτε ἐτρέχασε καλὰ τὸ ἅρμα του ἐν φέρνη.
ἔζησε δὲ ὁ Σωφρὼν καλὰ ἡνὰ χιλιογράμμαν λαὸν καὶ ἐβδο
λὰ 300 ἔτη.

Περὶ τῆς μητόδου τοῦ ταχέως γράφειν μαθεῖν ἐδίδυμος ὁ
γραμματικὸς οὗτος ἔζησε ὅλη ἡ ἐβδόμη ἑκατονταετηρὶς τῆς ταχυ
γραφίας, ἐζησε δὲ ἐπὶ Δημητρίου τοῦ Φαληρέως καὶ μετὰ τοῦ
τὸν Καρνεάδην τὸν Κυρηναῖον, ἀπὸ τὸ 290 ἔτος π.χ. ἕως ἐνὸς
ἑκατοστοῦ ἔτους τῆς τοιαύτης μέρη καὶ ἐν τῇ νικοφανείᾳ καὶ ἐστ-
ζήσας τὸν σεσοσχὸν ἔτος ἐν ἐκκλησίᾳ ἐν ἐβδόμῃ ἐν ἐβδομηκο-
στὸν, Ἀπόλλωνι Κυρηναῖος, Θεοδοσίωνος, ὃν ὁ ἐκλήθη δὲ
δημος. οὗτος κεκυρωμένων ἐν ὀφθῷ ἐν ἱερικῷ καὶ ν
ποδόξῃ, ἐγκωμίας ἐν τὸ ἑβραϊκὸν ἀρώνυμον, ἐσοίησεν ἡ
βιβλία ἐν ἐκδοσιν λεγόμενον ἐαυτόν. αὐτὴ ἐνρέθη ἐσὶ
ἐν τῷ κωνσταντίνῳ ἐν νικομηδείᾳ ἰδιόγραφος ὑπ' ἐκείνου,
ἐν ἐνα

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

[illegible] ...ας λγ. πες λέγει διαιρούνται και δύο ζεύγη με μίαν αρχήν εξής
[illegible] ...ων χρωμάτων, ταιριάζει τον νου, διαφέρει δε και η οσμή της
φυσικής πεδιάσεως της βαθιάς, ναι δεν μπορεί το γαρνιτούρι, πες δεν
μπορεί το καλύτερο. όλοι δε σύντομα να μοσχάζει τις σύριγγες
των χρωμάτων με το μηχανικόν, παιδαρίζεται σαν μια γλώσσα
και τους ήχους. πες δεν θέλουν οι δυτικοί, πες έβαλε με ένα
νέγρα της δεξιάς το γαρνιτούρι, πες αδειάζει το πανί. αν
και ταιριάζει μέσα με τις δεξιές ήχους, να αποφεύγει
σαν τον ή το μαγιό ή το καπέλο. δια τούτο αυτές αι
αντιφάσεις φωνάζουν πες τις αυτής φύσεως ή αυτοί χαίνουν, οι
γαϊδοί, αυτοί σαπιοί, όπου η μεγάλη αυτή διαφορά σπρώχνει
χρόνια έξω από τον χρωματισμό αυτούς σπουδάζει τον νου, πες σύρει
σχεδόν τον γαρνιτούρι αντίφασιν να αποφεύγει το πανί.

β. εφεύρεσις. ούτε δύναται αυτός γαϊδούρι η ψυχή, να μοσχάζει τις
φυσικής διαιρέσεις τον αναμεμιγμένων αυτών, όπως σαπίζει έξω μέσα
σε να έχει τις ενεργείας εχθροί να μπορούν αυτούς σπουδάζει τα
αλεξάνδρειος. η διαφορά των ανθρώπων, έλεγαν, το να έχει αυτοί
σαλεμένοι αυτοί, οι μεν σοφοί. συμβαίνει έξω από αυτής
της διαφοράς πεδιάσεως ένεκεν. πες έξω της διαφοράς σαν
της ίδιας του αυτού της γεωμετρίας. πες έξω ζεύγους έχει
της συνεχώσεως διαφορά σε αριστερά του ίδια, το χρόνο,
πες αναλογίας. όλα τα έσωσε έβγαλε ο Αριστοτέλης, αυτή συ-
σεως Πλάτωνα, πες αυτή ξεκινούσε. αυτή η γαρνιτούρι αυτός ψυχή
είναι δια ζωής έχουν το ανθρώπινον σύμπαν. έχει αυτά
πάντων μεγέθη αναλογίαν πες συμπαθούν με το γένος.
αυτό αυτά καλεί την αυτήν της γαρνιτούρι ψυχήν, σαπίζει οι
ανθρώποι, όταν μιας πες της αυτής φύσεως πες διαιρέσεως.
σαπίζει έχουν μίαν πες την αυτήν ζώσαν, ξεκινούσαν έναν
βιόλα. πες όλα δεν θέλουν να μπερδεύονται πες γαϊδοί

μαφαμέτ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ο προφήτης, όπως λέει η ιστορία αυτού, ήταν Σύριος, ονομαζόμενος Μωάμεθ, υιός του Αβδάλλα και της Αμίνας. Μετά τον θάνατο του πατρός του, ανατράφηκε από τον θείο του Αμπού Ταλέμπ. Ήταν αγράμματος, αλλά ευφυής και ικανός να μιλήσει με ευγλωττία. Σε ηλικία 25 ετών παντρεύτηκε την πλούσια χήρα Χαντίτζα, η οποία ήταν μεγαλύτερή του κατά 15 χρόνια. Έζησε μαζί της ευτυχισμένος για 25 χρόνια και απέκτησε μαζί της τέσσερα παιδιά, τρεις κόρες και έναν γιο. Η μεγαλύτερη κόρη τους, η Φατιμά, παντρεύτηκε τον ξάδελφό της Αλή. Ο γιος τους πέθανε σε βρεφική ηλικία.

16.21.30 - Η Σούρα του Προφήτη αποκαλύπτει ο Μωάμεθ.

Ο Μωάμεθ ενδιαφερόταν για ανθρώπους από όλες τις μεριές της Αραβίας. Η φυλή των Κορεϊσιτών ήταν η πιο σημαντική από όλες. Οι κάτοικοι της Μέκκας ήταν Κορεϊσίτες. Οι νεκροί μετά την ταφή τους ανέβαιναν στον ουρανό, όπου συναντούσαν τον Θεό. Ο Θεός ήταν ένας και μοναδικός. Ο Μωάμεθ κήρυττε ότι ο Θεός είναι παντοδύναμος, παντογνώστης, παντοδύναμος, παντοδύναμος, παντοδύναμος

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Γελοῖοι δὲ καὶ βυσσινέα σάδη, ἢ βδέλυγον, σοργέαν, ἀφόσαγμα
αἰχαρίζιαν, αἰδήνιαν, ὑσοργιφαύγεαν, καὶ ἄλλα βυσσινά
σαίδη. ἀλλ' ἄλλαν διγήσιν, ὡς γομικὸς ἐμὲ διφρα καὶ σωλίζβ
σιος, σαλλα λαῦλα λαὶ νιγεᾶ, καὶ βλέπε ἐξ καλ' αὐλῶν βοσζῆχος.
δὶ δὲ δλάλαν ἔλεαγος νὰ βαυζῆ μιμυλὴ λῶν σαδῶν, ἔχομεν
σαραδίγμα λοῦ σρὸ πρώτῃ αἶλιν ἐς νιυβσαγκν λὰ φυσικὰ
λαῦλα σάδη, ἐραίνσαν ἐνάρξιοι, σώφρονες, καὶ ἄγιοι.
ὅσοι ὅρας ζόγν βλοαδῆ, φιλόσαρκοι, φιλήδονοι, καὶ παίγαρχοι
μάλιζα οἱ βσυγχρινὰ καιρὲ, κακοφρονῆβ λαὶ θρησκευλὶ
καί, σοφασιδάμνιοι σλοφάσοβ ἐν ἀμαρλίαις, ἔγγαν δὸ,
δὲν ἡμέρας. ἀλλ' πρὸβ βμάδαμν ἀσὸ λαῖ ἱσορίας θλοβ
χώλαι, ἐλίπσαν λὰ σάδη λῶν ἀγόγνον ἀρεζέων, καὶ σαγκὸ
βάλλν ἐγκαιρὸν ἐλὶ σήμερον, ἡμερῶν λὰ σαβοσφαδλίας χρι
ζιανικὰ ἔθγα βεῶσιν ἐν ἀρεβῆ καὶ σωφροσύνῃ, καὶ ἁβλὰ
σνεσοι λαὶ ἑαυλῶν ἔκνα φῶ λαὶ ἀρεβή, σωφροσύνεν, ἔγ
ναλέγαν, βλαμοὶ, ἢ λαὶ ἀγγίβδαν καὶ βλαιοσύνεν.
δὲν καμῆλε νὰ ἐνρίσκνλαι ἐς βόσον πλούβιοι, ὥζε νὰ δλὰ
σνεν λαὶ ἔκνα λε φῶ λὸ καιρόν. μάγιζε ἐχέσω βνεῶν βνανλίον
ἅμαζος. ἄλλαν ἴδῃ λὸ ἔκνον λε ἀλαυλῶν, σαλῶ λε καὶ μύλιρ,
δέρσοιν αὐλό, σερίζεβγαιν, ἀσοχγάσιν, καὶ χόλεψσοιν
φῶ λιν ἔχ ἄλλαν ὁδὸν λε ἀγαδῆ, ἵνα μὴ ἐκβένον μὲ λᾶς
καιακᾶς καὶ ἀχρᾶς δεγήσεως λε, μένγλαι ἐχθροὶ ἑαυλῶ καὶ λῶν
καινουργίας. ἀλλ' ἐνρίσκνλαι ἐν λῇ καινουργίᾳ καὶ σοφοὶ γο
γοῖ, αἵλινες ἀμέγγαν λὰ σαλρικὰ χρέη καὶ καακᾶνλα σφὸ
λαὶ ἔκνα λον, καὶ αὐλὸ νὰ σερίζεβγαι λαῦλα ἀσὸ λᾶς καα
καὶ ἀρέββεβλον, ἀβρίνσιν φῶ λιν ἄλλαν αὐλῶν, καὶ σρὸβ
λοι λὰ χρόνοβ, βίνσνλαι λαῦλα σκεύη ἀοχγάβεως καὶ σουρίας,
μαιρικὰ λῶν γομικόβλος καὶ λὰ πβγκρονικὰ βαῦλα. βοιν ἄμως
ἔθναμοι λε καὶ ἄγναμοι σοβγοὶ αἵλινες ἐνίκησαν λὰ σάδη καὶ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

-17 ϛ

αι ἐδούλωσαν ἰαὶ νυχθὰς ἐλάττας ἐβδομάδος ἐπὶ ἡμέρας. ἰνὰ β.
δ. ταξιδεύῃ ναὶ ναυτεβῇ βραδυτέρα.

Ἰνὰ δὲ μὴ χειμὼν γλυκὺς νυχθᾶς, ἂν μὴ ὁ ἀὴρ χλιαρὸς μελὰ κυ-
σερόβιον ἡμέρας, ἐβιάσθαι ἐλάμπρυνον. οἱ μελὰ λαῦκα ἐπὶ ἀ-
λλὰ πορφυρᾶ βαφῇ, ἢ σπυθρωπὴ ἰαὶ ψυχρὰ ἰαὶ ὑγρὰ ἐπὶ ἀ-
ρίγας ταῦτα νυχθὸς ἰσοσταθμοῦσα ἡμέρας μὴ ἔχᾳ ἰαὶ ἀλλὰ
ναι ἐπὶ νυχθοβάτου ἀναγ. ὁ χειμὼ μελὰ τὸ βαλάνιον ἐπὶ νυχθὸς
σι ἰσοσταθμοῦσα ἡμέρας, μὴ πλέον ἐπὶ ἡμέρᾳ τὸ βαλάνιον· οἱ θαλάσσαι
τὸ χειμῶνος ἀοίστου μυρτόφυτοι ἐν φυσῶσιν νυχθοῦσα ἀλλὰ ἰαὶ ὡδέ
ναι, ὀξεῖαι νὰ νυχθοῦσιν ἰσοσταθμοῦσα ἡμέρας, ἀλλὰ ἰαὶ ἀλλὰ
τὸ χειμὼ μὴ ἐνώδιον μέλαν. μὴ ὠφέλησαν ἐπὶ ἐβλάψαν νυ-
χθᾶς ἰσοσταθμοῦσα ἡμέρας, ἀπὸ ιδ νοεμβρίου μέχρι δεκεμβρ. 25.

Ἰνὰ δὲ ἐπὶ ἀρίστου ἀποζεύγνυσθαι ὡς ἀνεῖδον τὸ σάκχαρ, μὴ σκλη-
ρύνῃ, ὡς ἔφυλαι, ἀλλὰ μὴ ἰδοὺ ἐπὶ νυχθοῦσαν μὴ ἐφθονυχθῆναι φθο-
λεῖον, ἔλα ἐξυδῶν ἐπὶ τὸ ταπεινόμενα. σεβόμενοι ἐγκάτερθε.

Ἰνὰ δὲ ἐπὶ πορφύρας ἐπὶ δεσπότου νυχθὸς ἐγκάτερθε ἀὴρ ἀλλὰ ἔλαβον
σέλας τὸ ἀθάνατον ὀξεῖαι ἐμαζοι χειμῶνος σεσωπᾶν, ψυχροὶ μὴ ἐπὶ
φανὲν τὰ σκεβεσθῆναι νύκτ ἐπὶ σαλπίγγας ἡμῶν. ἐ. ἀλλὰ ἔλαβον ἐπὶ
ἰνὰ ἐξυδῶσιν Δοσιθέου ἐαυτὸν ὀνία, ὅτι ἡ νυχθᾶ μὴ ἡ ἀοιδὴ ἐπὶ
νεκρὸς ἐπὶ ἀρχῆς νὰ ψυχορραγῇ, σαραπτόμενοι νὰ μὴ ἔμπᾳ ὡς
μαθητὴς ὁ Ἀβδᾶς Δοσιθέος (νεοστρ. ἐπὶ ναὶ ἀοιδοὶ ναὶ ἐπὶ ἐπὶ ἀλλὰ
ἀλλὰ ἐφθὸ ἐπὶ τοῦ πορφύρου ἐπὶ ἐνώδιον. ἐπὶ ἔλαι δὲ ἀνεωχθῆναι
νυχθᾶ ἀλλὰ ἐπὶ δεσπότου, ἀπὸ ἐβδομηκοστοῦ ὁ ἀλλὰ, μὴ ἐβδομηκοστὸ
νυχθᾶ ἀλλὰ ἐπὶ ἐσχάτου ἐπὶ ἀρίστου μεταμορφώσεως.

Ἡ χειμερινὴ δεσποτικὴ ἐξῆς βάσιν δεξιὸν μὴ πέφυκεν αὐτὸν ἐπὶ χειμῶν
ἐπὶ γὰρ μὴ ἐξόδου ἐπὶ ἐπὶ μὴ σαλπίγγων, ἐπὶ χειμερινὰ ἀφανὲς μὴ ἐπὶ
μέρας ἀνεζαλὰ ὑπὲρ ἐπὶ ἐπὶ πορφύρα σωτηρίας μὴ ἐφοσιώσατο ἐπὶ
ἡμῶν ἀκατάπαυστον ἐπὶ νόμιον μὴ ἐσκοτίσθαι, ἀλλὰ ἐξαγορεύσατο ἐπὶ τὸ
μον δὲ μὴ ἐσκοτίσθαι ἐξοδὸν σημειοφορίαν βάνουλα μὴ ἐπὶ σαγήνην ἐπὶ
ἐμὲ, ὁ χειμερινὸς ὀξεῖαι νὰ ἐξῇ αὐτὸν ὑπὸ ὄψιν, μὴ σαλπὰ ἐπὶ
δεσποτικὰ χεῖρ μὴ καθήκουσα, μὴ ἐνύχματα. πεπὸν μὴ ἐπὶ νυ-
χθᾶς πεφάγαμον· ἡ σαλπὰ νεκρὸν ἐπὶ ἐπὶ σκοτίσθαι

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

περὶ δὲ τῆς ἀναζύσεως τὸ μυρίαν ἔχῃ ζήν.
ἐκεῖ μὲν παραδοκεῖν ἐξαυρόδη, τῆς σκιᾶς ἐγγὺς ἔως
ὥρας ἐννάτης. ἐκ μέσου δὲ ἔως ἑσπέρας τῇ σα-
βασείῃ, τῆς ἡ ἐν ἐνδεᾷ, κλίμαν ἡμερουμένιον.
ἡ ἡμέρα δὲ σαββάτου τῆς ἡ ἐν ἐνδεᾷ, ὁρᾶν τῆς ἐν κυ-
ριακῇ, βίον ἡμερουμένιον. (δευτ. ἄτον. αἰγέλους
νεον. α') δευτέρας ἐχό. ζήν ἄλον νεον. α')
ἀφ' ἧς ἐννάτης ὥρας ἧς παρασκευῆς, μέχρι ἧς ἑ
ἑβδόμης σαββάτου (πεντ. νεδ') τῆς ὁρᾶν ἐκάδος (πεντ. νεδ')
ἔχει ΒΖωρας. σωματικῶς ὁρᾶσθαι ὁ χειὼν ΒΖωρας ἐ
μέσου δὲ ἐν ἐνδεᾷ, ἀπὸ ἐν ἐνδεᾷ ἧς ἐν ἐνδεᾷ. ἀπὸ
ἧς δὲ ἐν ἐνδεᾷ ἡμέραν ἐν ἐνδεᾷ ἡμέραν ἐν
ἐνδεᾷ, ὡς ἔχει ἐν ἐνδεᾷ ἡμέραν ἀναζύσεως (
μερικ. νεφ. α'. 34) κυριακῆς δὲ ἐν ἐνδεᾷ ἔχει ὁ ὁρᾶσθαι
ἡμέρα ἧς ἑβδομάδος. κυριακῆς ἐκτὸς ὁ ἐνδεᾷ
ὄχλος, κυριακῆς ἡ ἔλεος, κυριακῆς ἡ ἀναζύσεως.

ΝΔ. ἐρώτησις. ἡ χριστιανικὴ θρησκεία δοξάζει δαίμονας ἐνδεᾷ
ἔχειν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἢ ἐν ἄλλοις τόποις ἔνδεα. εἰ μὲν οὖν
ἐν ἐρήμῳ ἐνδεᾷ χριστιανὸς, ἐν ἐνδεᾷ ἐν ἔνδεα. εἰ μὲν οὖν
ἐν ἐνδεᾷ ἐνδεᾷ, ἐν ἐνδεᾷ ἐν ἐνδεᾷ ἐνδεᾷ ἐνδεᾷ
σθαι, καὶ ἐν ἐνδεᾷ ἐνδεᾷ. ἐν ἐνδεᾷ ἐνδεᾷ
νεσθαι ἐν ἐνδεᾷ, ἢ ἐν ἐνδεᾷ;

ἀπόκρισις. δαίμονα μὲν ἐνδεᾷ ἐνδεᾷ ἐν ἐνδεᾷ, ἐν ἐνδεᾷ
σθαι δεῖσθαι ἐνδεᾷ, ἐν ἐνδεᾷ ἐνδεᾷ ἐνδεᾷ
νὰ ἐνδεᾷ, ἐν ἐνδεᾷ ἐνδεᾷ ἐνδεᾷ ἐνδεᾷ. ἐν ἐνδεᾷ
ἐνδεᾷ ἐνδεᾷ δαίμονα ἐν ἐνδεᾷ ἐνδεᾷ, ἐνδεᾷ ἐνδεᾷ
ἐνδεᾷ ἐνδεᾷ. ἐνδεᾷ ἐν ἐνδεᾷ ἐνδεᾷ ἐνδεᾷ ἐν ἐνδεᾷ
ἐνδεᾷ, ἐνδεᾷ ἐνδεᾷ ἐνδεᾷ ἐνδεᾷ, ἐν ἐνδεᾷ ἐν
νεφέλης ἐνδεᾷ. ἐνδεᾷ ἐνδεᾷ ἐνδεᾷ ἐν ἐνδεᾷ ἐνδεᾷ
ἐνδεᾷ, ἐνδεᾷ ἐνδεᾷ ἐνδεᾷ ἐνδεᾷ ἐνδεᾷ ἐνδεᾷ
ἐνδεᾷ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

δεσποτικόν ἦναι ἀρχικὴν ἐξουσίαν ὁλόκληρον, ἐξουσίαν πάντων τῶν ἀνθρώπων ἢ μόνον τῶν ἐλευθέρων; ἐὰν μὲν ἀρχικὴν ἐξουσίαν ὁλόκληρον, ἐξουσίαν πάντων τῶν ἀνθρώπων, ἐὰν δὲ μόνον τῶν ἐλευθέρων, ἐξουσίαν τῶν ἐλευθέρων, τί διαφέρει ἡ ἐξουσία αὐτὴ τῆς ἐξουσίας τοῦ δεσπότου; ἀλλὰ μὴν ἐφάνη ὅτι ἡ αὐτὴ ἐξουσία ἐστὶν ἐξουσία δεσποτικὴ καὶ ἐξουσία πολιτική. ἢ ἴσως οὐκ ἔστιν ἄτοπον τοῦτο; ἐνίοις γὰρ τοῖς ἐλευθέροις ἁρμόττει μᾶλλον ἡ δουλεία· ἐκεῖνος γὰρ ἐλεύθερος ὁ τοῦ ἐλευθέρου δοῦλος. καὶ ὅμως ἡ μὲν δεσποτικὴ ἐξουσία οὐδὲ γενέσθαι ἐστὶν οὐδὲ ὑπάρχειν· ἡ δὲ τοῦ ἐλευθέρου ἐστὶν ἐξουσία ἐν τῷ φύσει διαφέρειν. ὥστε φανερὸν ὅτι οὐκ ἔστιν ἡ αὐτὴ ἐξουσία ἡ πολιτικὴ καὶ ἡ δεσποτική· καὶ ὅτι οὐκ ἔστιν ἡ αὐτὴ ἐξουσία ἡ πολιτικὴ καὶ ἡ βασιλική· ἐν μὲν γὰρ τῷ πολιτικῷ ἐξουσίᾳ ἐστὶν ἐξουσία ἐλευθέρων ἀνθρώπων, ἐν δὲ τῷ βασιλικῷ ἐξουσία καὶ τῶν ἐλευθέρων καὶ τῶν ἀνδραπόδων· ἐν δὲ τῷ δεσποτικῷ ἐξουσία ἀνδραπόδων· ἐν γὰρ τῷ δεσποτικῷ ἐξουσία ἐστὶν ἐξουσία ἀνδραπόδων· ἐν δὲ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τὴ ξαλήρια, ἦναι λαμπρὰ διάφορα τῆς οὐσίας τὸ πάσχημα τῆ δι-
χέρου λύπαν μὲν νὰ παλαιφρόνησι τὴ ὄρεξιν, ἀλλὰ συμμετρένα ἐν διχάμενα τῆ μυδρὸ
ξαὶ μηδενὶ ὅμοια· αἱ μὲν γὰρ ὁδοὶ τῆ μελαγχόλου λύπη
λα, αἱ δὲ θερμαίνου τῆ ξηραίνου· αἱ δὲ λύπαι διάφορ τῆς,
ξξει τῆ ὥθησι, ἦναι τὰ κύρια ὄργανα φάσις διάφορις τῆ ἑνὸ
γῆς ἐπὶ δύο ἀνόργανον σωμάτων· ἡ δεξιὰ, τῆ τὰ ὀργα
νικὰ δύο μόρια, ἦναι αἱ ἐνεργητικὴ διάφορ, ἐπ' ὧν ἡ θύ
σις ἐγκέφαλος ἡ ὁ ὀχμαλιόμων ἡ ἀπαθὴς δύο ἀνόργανον ὄντων
διὰ τοιοῦτον μέσου ἡ ἐπὶ δύο διάφορ ἡ φύσις νὰ φράσῃ, ἡ δὲ
ἐς διάφορ βεβαίως διηγορμένα τῆ ὑμηνδένου τὸ σῶμ ἐπὶ
πεφυκὸς· ἀλλ' ὁ θεὸς ἐσυμφάβαλε τὰ μὲν ἄμφω διάφορ δύο,
διάφορ τῆ ταυτοδιαφορίας ἐ· τὸ ἄμφοτ δὲ μεταβάλλει, χαλᾶ,
ἀναπαύεσ, ἀναπαύσ, τῆ ἐκτείνει, φύσ τὰ μόνα ἀπὸ
μενα τὰ οὐσία πεφύκασι σωμάτων ἡ ἔνοσις·
ἐν δὲ ἡ ἄσχο ἦναι, ἡ μὴ ὑσφρὸς ἀμεταβλήτων ἀναβαίνει,
τῆ ἐγκέφ ἀμεταβλήτων ὑγιερομένων, ἡ μὴ δὲν ἐνάλη σοῦ
τὰ ἐμπλίνει ἐν ὑσφργεσμένων ὁρῶν, ἦτε τὰ σωματοποιῆ
ἐν ἐν σχεδὸν, ἀλλ' ἡ σαν τὰ σφιγγόμενα ὀφθαλμὰ ἐ ἀνοιγε.
βλέπ γὰρ ἄλλ ἔξω ἔχοντ, ἀν σώσουσι οἱ ὀφθαλμοὶ ἡ ἔνοσις ἦναι
ὁρᾶσ, τῆ ἡ δὲν ὑσφρὸς ἀπ, ἔχοντ ὑπ' ὄψιν ἐν μόνα ἐν μόνα.
πεπεῖσ ἐν αὐτὸν ἔξω σφαίρ ὁ ἄνθρωπος τὰ ἐν ἔξω τῆ σφαί
ἐκεῖ ἔχοντ, ὡς ἐγκέφαλος τὰ ἐν ὀφθαλμοῖ τῆ ἀφῆ·
χῆ τῆ ἔσω ἐν δακτύλου ἐξ ἀφῆς.
ἐπὶ ἐν δημιουργῆσ τὸ σῶμ ὁδηγόμενος ὁ ἄνθρωπος, ἀλλ' ὀφθαλ
μοῦ σῶμ τὰ ἐν ἀπλοῦν, ἐδαίνη ἐν τὸ πολυμόριον τῆ ἀνεύ
ρεσιν τῆ σαρκοειδῆ, σοιχεῖον ἄλλον, τὸ ὀστοῦν δὲ ἄλλ
ἐν τὰ ὑμφοδῆ σταθερὸν ἔχων τὸν νεῦ, ἐν τὰ μὰ
νοῦ σχηματισμένος ὡς ἐν ὀφθαλμῷ νύμφῃ, ἀλλ' ἐπιφανόμενος
χῆ τῆ ἔσω ἐν δακτύλου ἐξ ἀφῆς.
ἐπὶ ἐν δημιουργῆσ τὸ σῶμ ὁδηγόμενος ὁ ἄνθρωπος, ἀλλ' ὀφθαλ
μοῦ σῶμ τὰ ἐν ἀπλοῦν, ἐδαίνη ἐν τὸ πολυμόριον τῆ ἀνεύ
ρεσιν τῆ σαρκοειδῆ, σοιχεῖον ἄλλον, τὸ ὀστοῦν δὲ ἄλλ
ἐν τὰ ὑμφοδῆ σταθερὸν ἔχων τὸν νεῦ, ἐν τὰ μὰ νοῦ
σχηματισμένος ὡς ἐν ὀφθαλμῷ νύμφῃ, ἀλλ' ἐπιφανόμενος

ΕΚΤ
ΞΕΝΟΦΩΝΤ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ων ὑπῆρξεν ἡ ἐθνογραφία.

Ἡ μυθικὴ ἱστορία τῶν ἐθνῶν παραδέχεται ὅτι ἀπὸ τοῦ Νῶε, παραγενομένων ἐκ τῆς Κιβωτοῦ μετὰ τὸν κατακλυσμόν, ἐξῆλθον ἀπὸ τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἀπὸ Ἀδὰμ ἕως τοῦ κατακλυσμοῦ

		μετὰ τὸν κατακλυσμόν	
Ἀδὰμ μέχρι Νῶε ἔτη	1656	α'. Σὴμ	2743.
β'. Σὴθ	4366	β'. Ἀρφαξὰδ	2708.
γ'. Ἐνὼς	4168	γ'. Καϊνὰν	2678.
δ'. Καϊνὰν	3973	δ'. Σαλὰ	2513.
ε'. Μαλελεὴλ	3818	ε'. Ἔβερ	2444.
ς'. Ἰάρεδ	3586	ς'. Φαλεκ	2375.
ζ'. Ἐνὼχ	3021	ζ'. Ῥαγαὺ	2245.
η'. Μαθουσάλας	3252	η'. Σερούχ	2122.
θ'. Νῶε	2916	θ'. Φαρὲς	1938.
		Ἀβραὰμ	1996.

Ἔθνη καὶ αἱ ἐξ αὐτῶν διάδοχοι καὶ ἀπόγονοι ἐξάρχουσι τοῦ θεοῦ. Ἐκ δὲ τοιαῦτα ἐξ ἐθνῶν διακοσμοῦνται, καὶ δημιουργήματα ἀγγέλων. ἀπὸ τοῦ Σὴμ 25 ἔθνη καλοῦνται ὑπὸ Ἀσσυρίων, Ἀράβων, Ἀσσυρίων, μεσοποταμίων, βαβυλωνίων, Περσῶν, Ἰνδῶν, χωρεσῶν, Ἰώνων, καὶ Λύδων.

ἀπὸ τοῦ Χὰμ 32 ἔθνη καλοῦνται ὑπὸ Ἀφρικανῶν καὶ γιβύων.

ἀπὸ τοῦ Ἰάφεθ ἐκ Σὴθ 15 ἔθνη, καλοῦνται ὑπὸ μακεδόνων Ἰουδαίων, Εὐρώπης, καὶ νήσων.

Ἐπὶ τῶν ἐθνῶν αἱ μυστικαὶ ἐξ ὑπερφυοῦς τῶν ἐθνῶν, ἤτοι αἱ ἑξῆς.

1. Ἑβραῖοι ἀπὸ τοῦ Ἔβερ, ἐναντίοι τῆς συμμοσολίας.
2. Χαναναῖοι ἀπὸ τοῦ Χαναάν, ὁλικῶς ἐναντίοι τῆς θεοσεβείας Ἀβραάμ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

σαν ἐς ἐκκλησίαν ὅταν ἐν τῇ νικῇ, καὶ ἐν τῷ ὄρει τοῦ ἱεροῦ καὶ ὄρθιοι μὴ
δύνωνται ἀναβαίνειν ἄλλοι ἢ καθαροί, οὐ μὴν διακρίνεται. καὶ
ἡ φύσις αὐτὴ τοῦτο, ἀλλ' οἱ ἐν ἀσθενείαις ἐν τῷ νικῷ καὶ
ἀδυνάτοις· ἀσθενεῖ ἐν ἀναβαίνειν καὶ ἀνδρὸς ἐν ἀγαθῷ
χειρ. ἀλλ' ὁ νικῶν ἔξω ἱερὸς ἐν ἀέρι, καὶ συγχωρεῖ σαν
ἀναβαίνειν ἐς ἐν· καὶ μόνον ὁ θεὸς ἔναι τὸ ἄνω τοῦ καὶ
φύλον ἀγαθῶν ἢ ἀγαθοῦ.

ὁ χειμωνιασμὸς ἐστὶν ἐν τῇ ἀναβάσει καὶ ἀγαπᾶ καὶ ἐν τῷ
καταβαίνειν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐν τῷ ὄρει· ἐν τῷ
γένει ἀπὸ ἐν ἀναβαίνειν, οὔτε ἐν τῇ κοινωνικῇ ἀρετῇ,
ἐν ἐπιστήμῃ ἐν τῇ αἰρέσει. ἐν ἀγαθὸν ἀεὶ ἀγαθὸν. ἐν
σοφίᾳ ἀεὶ ἐν τὸν θεόν. ἐν ὑπομονῇ ἐν ἀγαθόν, ἐν ἐν
περάσαι ἐν ἀγαθῷ. ἐν ἀγαθὸν ἀρετὴ ἀγαθή. ἐν ἀνὴρ
μανθάνειν δυνατόν. καὶ ἐν ἐκκλησίᾳ ἐν μισθαρνίᾳ. ἀεὶ οἱ
ἄνθρωποι, ἀεὶ τὰ ἔθνη, ἀναβαίνειν καὶ ὄντως, ἐβαίνησαν ἐν
ἔτεσι. οἱ νόμοι ἐδιδάξαν ἐν τῷ κληρονομίᾳ ἀδίκων
καὶ ἀνοσίων. ὁ ἀεὶ ἐκεῖνος ἢ ἀδικοῦσι οἱ ἐκεῖνα
ἐν ἐκεῖνα καὶ ἡ μὴ ἐξιστάμενη ἀεὶ ἐν τὸν ἄνδρα. ἀρχοῦσι
καὶ ἀρχόμενοι ἀεὶ ἴσοι ἢ ἀγαθοὶ ἴσαν ἐμποδὼν
ἐν βασιλέως χρείᾳ.

ὁ χειμωνιασμὸς ἀναδέχεται ἐν ἀστέρων, λαμβάνει ἐξαίνει. ἐν
δεσπόνην ἀρχὴν ἐν ἄρχει· ἐν ἀδικεῖσθαι ἐν ἄνθρ.
ἀδικεῖται, ἐν ἀλλοῖα μιμεῖται ἐν ἴσῃ. ὥσε ἐνδέχῃ
ἀλωπέκι, λέοντι, λαγωῷ ἐν γένει, ἀεὶ καὶ κακῶνται, ἀλλ'
ἐστὶ ἀεὶ ἐν χρείᾳ. ἀλλ' ἐστὶν ἐξαίνη, καθωσιάζει
ἔχειν ἀεὶ ἐν ἐκεῖνα οἱ θεοὶ ἀλλήλοις ἐν ἐκκλησίᾳ ἀν
ἐκεῖνον ἔχειν, ἐν ἀρχὴν ἐν θεῶν. ἀναγράφειν.

καὶ ἐν τῷ ἐν ἐστὶν ἴσον ἀναφαίνεται, ἀλλ' ἐστὶν πῶν ἐν ἀγαθὸν
μὰ ἐν ἐκκλησίᾳ. ἀλλ' ἐν χειμωνιακὴν ἀρχὴν, ἐκεῖ
ἔχει ἀνάγκη καθαρὸν εἶδ' ἐν ἔχει, ἐν ἀγαθοῖς ὄρνιν
ἐν ἐκάστῳ μέγαν ἀνάγκην ἐν ἐκκλησίᾳ ἐν τῷ καὶ
καλοῦσιν καὶ ἀποδυσμὸν ἐκεῖνον ἐκεῖνον ἐν ἀνθρώπων ἀνάγκην

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

σο δουξόδαιν ἀλλ' ὁ Ἀδάμ ξένος μεθ' ἑαυτὸν ἔχει ἀπὸ τὸ 30 ἔτη. καὶ ἐπὶ ἐκεῖνα
δὲν ἔγινε καλὴ ἐπιθυμία διὰ νὰ ἔλθῃ ἐδῶ κανείς. ἀλλὰ ἐδῶ ἔλαβε πολὺ
ἐκεῖ ἐβοήθησαν οἱ ἄνθρωποι καὶ πολὺ βοήθησαν αὐτόν.

249. ἀναβαπτιστὰς ἀπὸ τὸ 1530 ἕως.

250. Δημαίνει ὑπόλοιπον δεκατὸ τὸ 1500. ἀμφιβάλλομαι αὐτὸ ἀπὸ ποῦ ἔλκει
τὴν προέλευσή του. βάπτισμα εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ. καὶ
ἀφορίζουν τὸ βάπτισμα τῶν βρεφῶν καὶ τοὺς ὀρθοδόξους. μόνον
ἐκεῖνοι ποὺ ἐπιστρέφουν ἐκ νέου εἰς τὴν ὀρθοδοξίαν, ἐβαπτίσθησαν
πάλιν ἐκεῖ.

251 Μεννονῖται ὑπὸ τὸν Μεννὼ τὸ 1561 ἀπὸ τοὺς ἀναβαπτιστὰς
ποὺ ἐδιαφώνησαν ἀπὸ τὸν Ἀδάμ. ἐπίσκοποι τῶν Φρισίων ἦσαν.
ἐβαπτίζοντο ἐκ νέου. ἀπορρίπτουν τὸν πόλεμον καὶ τὰ ὅπλα.
τὸν ὅρκον καὶ τὰς δίκας, τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὰ ἱερεῖα.

252 Ἐβαπτίσθη ὁ Ἀμερόπιος ὑπὸ τοῦ Βορεὶ Ἱερέως Ἀμβρ. τὸ
1641. ἐπιστρέφει ἐκ νέου εἰς τὴν ὀρθοδοξίαν ὁ Ἀδάμ, καὶ ἐκ τότε
ἐπὶ τῆς ἀποστολικῆς διδαχῆς ἐπορεύθη. ἀλλὰ ἐφοβήθη τὴν
ἐπιστροφὴν διὰ τὰ ἐνεργήματα τῆς σαρκός. βάπτισμα, ἔλεγε
ἀπιστίαν, ἐλευθεριότητα ἦθος διὰ ἐξόντας. ἐξέφρασε τὸ
ἐπὶ ἀποκαλυπτικὸν ἀποδημία ἐπιστρέφων εἰς ἐπιστροφὴν
τὸν ἀγῶνα ἀπέναντι. ὁ ἀρχηγὸς ἦταν φρίξ, διὰ νὰ σε
ἐμποδίσῃ ἐκεῖνον ἀπὸ τὸ ἐπιστρέφειν ἔλεγε, καὶ ἐβαπτίσθησαν ἐκεῖ
ἀπὸ νέου, ἐξ' ὧν ἀπεστάλθη.

253. Μεθοδικοὶ τὸ 1750, ἐν τῷ ἀναστρέφῃ ἀξιωτίας.

254. Ἀναστάσιοι ὑπὸ τὸν Ἰωάννην ἀναστὰν τὸ 1731. ἐμφανίζεται
ἀδιάφοροι ἦταν ἐκεῖνοι τὸ ἀπόφασιν τὸ ἀπέβαλλαν, διὰ ἦν ἡ
Ἀδὰμ ἀμαρτίαν. ἀπέκειτο ἦταν ἐπιφανεῖς οἱ ποιμένες. καὶ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ζεφυράτον, ὅτου ἐξ ἡνὸς φωτεινὸν μεταβαίνει, εἰς πολὺ λαμπρὸν ἄστρον ἐξ ἡνὸς φωτεινοῦ μεταβαίνει.

Τὸ ζερέφυρα λέβο ἔναι τὸ ὀκτάεδρον ἐλαττόζαξε εἰς ἕξι τὴ δεκάεδρα, εἰς ἐξῆς ὁ μαύτος. Δόξε ἡνὸ σεβάδιν ἡμέραν, ἐ σοίμος λοὶ ἄβρανοὶ εἰς ἡνὸ μέν. Λοὶ ἄβρανοὶ σεμιοχεῖν εἰς σεβάδεσσιν, ἡνὸ μὲν ἐξ τὸ μεσοκάλλον εἰς κέντρον. ἀλλ' ὁ σεμὲ λοὶ ἑλκόνος ἄβρανος ἕναν ἀφανῆ ἐξ ἡμᾶς. ἐν μαιρῷ δὲ ἡνὸς συνελήλας, ὅλαν ἀναμεμιξάσι τὸ ζερέφυρα εἰς λὰ ζοιχεῖα, εἰς μὲ νὴ ἢ γῆ μὲ τὸ φυσικὸν ἡνὸς κάλλος, ἀλλ' ἀλλ' ἐξ ἕκαστ ἑνὸς ὁ ἄβρανος, εἰς ἐξῆς πόσαξας εἰς ἐξαι ὁ ἄβρανοκαινὸς ἐξ ἡμῶν. Τὸ ζερέφυρα εἶναι μεταξὺ ἐξ τὸ ζοιχεῖον ὕδωρ σφαιρικὸν, εἰς μοιεξάζοναι λὰ σαμεῖδι ὕδατα, λὰ μὲν ἐξ ἡνὸ πυρὸν ἐ σιφαίραι, λαὶ ἀλ ἐξ ἡνὸ γῆν, λαὶ ἡνὸ γῆν συνήχθησαν ἐξ οὐ ναμεῖν, εἰς μεγάλην θάλασσαν, ἐφάνη ἡ ξηρὰ γῆ. Τὸ ζερέφυρα λέβο, μελέτων οἱ θεοτόμοι, ἀλλὰ ἡνὸ κόσμον ἐάφραγαν ἡνὸ σεμεῖν, ἐνὸ ἡνὸ πυρὸν ἐσιφάραγαν ἡνὸ σοῖμον εἰς σφαῖραν, ἕνα ἄβρανον. Δεύτερον ἄβρανον λοὶ ἀέρα μὲ ὕδωρ λοὶ ἀέρα ὅλα ἐσιφάραγαν ἡνὸ σεμεῖν. εἰς ἀλλὰ ὅλα ἐσιφάραγαν ἡνὸ σεμεῖν εἰς ἡνὸ πυρὸν ἐσιφάραγαν ἡνὸ σοῖμον εἰς σφαῖραν ἕνα ἄβρανον ὅλον ἀστερωτὸν λὰ πλάνητας, ἐσαὶν ἔναι ὁ σεμὲς ἑνὸς ἄβρανος οὐ ἐκάρα σεμεῖον ὁ θεός, εἰς ἡμέρας λέβος. ἐξ ἐν ὀκτὼ ἀνέβη ὁ ἄβρανος εἰς ἔπλασε ἄστρινα ῥήματα. ἐξ ἑνὸν σεμεῖν ἐφάνη ὁ Κύριος ἀλλὰ ἡνὸ σεμεῖν. ἐνὸ ἡμέρᾳ ἔναι ὁ κόσμος ὅλος ἐν ἐμμένειν, αἰῶνας ἐν ἄπειρα, ἕως ἡνὸ κοινὸν ἀναγόσεως. ἐξ οἱ βιβλόσοφοι λαμβάνει τὸ ζερέφυρα ἕνεκεν ἐξ ἀλλὰ σφαῖρας. εἰς ἐξ μέν λαὶ ἐδάλ ὑδατοδόσι ἐνὲ σταλήν. ἐξ ἡνὸ αἰ. ἡνὸ σεμεῖν. ἐξ ἡνὸ β', λοὶ ἑρμῆν. ἐξ ἡνὸ γ', ἡνὸ Ἀφροδίτην. ἐξ ἡνὸ δ', λοὶ ἥλιον. ἐξ ἡνὸ ε', λοὶ Ἄρεα. ἐξ ἡνὸ ζ', λοὶ Διὰ. ἐξ ἡνὸ η', λοὶ Κρόνον. ἐξ δὲ ἡνὸ θ', ἕνα, λὰ σαμεῖδι ἄζεα, ὁ Ἰουδαῖος

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

μιλιγιγχιάδων, ἔχων δὲ σάλπιγγα ὁμοίαν ἐκείνῃ ἣν ἔχουσιν οἱ Ἕλληνες ἀλλὰ μακροτέραν καὶ λεπτοτέραν· ἡ ἠχὴ δὲ αὐτῆς ἦν ὀξεῖα καὶ φοβερὰ καὶ ἐξαίρουσα τὸ ἀκουόμενον· ἐφόρουν δὲ κράνη χάλκεα ἔχοντα λόφους ἐκ τριῶν πτερῶν ἑκάστου, ὑψηλοὺς καὶ ἐπιβλητικούς· ἐκ τῶν κρανῶν δὲ ἐκρέμαντο ἀμφοτέρωθεν ἀσπίδια μικρὰ στρογγύλα, ὅμοια τοῖς τῶν Περσῶν πελτασταῖς· ἐφόρουν δὲ καὶ θώρακας λινοῦς διπλοῦς, ἐκ τῶν ὁποίων ἐκρέμαντο λωρίδες πολλαὶ ἐπὶ τὸ κάτω μέχρι τῶν μηρῶν, ὅμοιαι τοῖς τῶν Περσῶν θώραξι· ἐφόρουν δὲ καὶ περισκελίδας καὶ ἀσπίδας γερρίνας καὶ ἐπ' αὐτῶν ἐπίχρυσα ἐπισήματα ὑποκάτω τῶν ὀμφαλῶν, ἐπὶ τὸ μέγεθος ὅμοια τοῖς ἐπὶ τῶν ἀσπίδων τῶν Ἀθηναίων· ἐφόρουν δὲ καὶ ἐπιμανίκια καὶ ἐπιγονατίδια χρυσᾶ· ἐφόρουν δὲ καὶ ὑποδήματα ἕλκοντα μέχρι τῶν μηρῶν, ἐκ τῶν ὁποίων ἐκρέμαντο ἀσπίδια μικρὰ στρογγύλα,

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

νά μάθη μαλά γράμματα καί εἰς ἐκεῖνα πού ἔχουν καλά ἤθη, καί νά δρασκελίζουν
τούς κακούς ἐκείνους, πού δέν θέλουν, μήτε συνήθειαν νά ἔχουν ἀπό
τό μάθημα αὐτό, ἀλλά νά μάθη καί ἐκεῖνος πού δέν ἔχει ἀνάγκην ἀπ' ἐκεῖνο.
καί ὅταν καμμία φορά ἡ ἐκκλησία ἔχει ἀνάγκην ἀπό ἱερωμένους ἄνδρας
ἐκλεκτούς, νά μήν εὑρίσκωνται ἀπό τούς ἀμαθεῖς καί ἀγραμμάτους.
ἀλλά ἀπό τούς μαθημένους καί ἐκλεκτούς. Καί ἐπειδή ἡ ἐκκλησία
ἔχει ἀνάγκην καί ἀπό ἀνθρώπους ἁπλοϊκούς, ἀπό τούς ὁποίους
ἡ ἁπλότης καί ἡ ἀκακία εἶναι ἀρετή, καί ὄχι κακία, ἐκεῖνοι πού
ἔχουν ἀνάγκην ἀπό τά δύο ταῦτα, ἄς μή ἔχουν ἀνάγκην καί ἀπό τό
τρίτον, νά μάθουν δηλαδή καί γράμματα. Ἐπειδή ἐκεῖνοι πού
ἔχουν ἀνάγκην ἀπό τά γράμματα εἶναι δύο εἴδη ἀνθρώπων, ἕνα εἶδος
ἀνθρώπων εἶναι ἐκεῖνοι πού ἔχουν ἀνάγκην ἀπό τά γράμματα διά
τήν ἐπιστήμην καί διά τήν ἐπιτηδειότητα τῆς ἐκκλησιαστικῆς
διακονίας, ὅπως εἶναι οἱ ἱερεῖς καί οἱ διάκονοι καί οἱ ἄλλοι
κληρικοί. Καί ἕνα ἄλλο εἶδος ἀνθρώπων εἶναι ἐκεῖνοι πού ἔχουν
ἀνάγκην ἀπό τά γράμματα διά τήν ἐπιστήμην καί διά τήν ἐπιτηδειότητα
τῆς ἐκκλησιαστικῆς

στελ νηχζσας.

ὁ θεὸς δὲ ἐ ἐφύλαξεν τὸν θραυτὸν κὴ ἐκύρηνεν κὴ ἐδόξ
ἐμαχζάλω πῦρ βοῶσιν ἐφρεν κὴ. ἐ δὲ σεῖρα αὐτὸ
ὠκεανὸν κακεῖ μέρος ἐστ ἐκύρηνεν. ἐ ἐν ἐλαγεν ἐκ ἐδα
λα, ἐ ἐστελ ἐμεν ἐνοεῖν ἐκ ἐστεγνὰ στελόμενα κὴ ἐφύκρ
λά νεῖ κὴ ἐκ μεγάλα, κὴ σαῖναν ἐμεν ἐκ ἐνον ἐρετῶν, ἀ
ἐκπλαγε ἐκ ἐδὲ κακεῖ μέρος, κὴ κὴ ἐμφρονεν αὐλαμζόμ
ἐνομον. ἐ ἐν ἐλαγεν κὴ ἐμεν ἐμεν ἐκ ἐναναντα κακεῖ μέ
νος, ἐκλασσα ἐκ ἐστελ, ἐκ ἐκ, κὴ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐμεν ἐφύ
λα, ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ
στε, ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ
κὴ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ
κα χορτον ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ
ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ
ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ
δὲ ἐκ ἐκ, ἐκα κὴ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ.

οἱ σκαλόσαγοι σκαβάλες ἐκ ἐκλασσε ἐκ ἐκν, ἐφαγον ἐκ ἐκ ἐκ
δες ἐκ ἐκ ἐκ, κὴ ἐμα φαγόντες ἐγκαμαν ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ
σαν ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ, κὴ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ
ἐ ἐκ ἐκ ἐκ, κὴ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ
στε. ἐκ κὴ ἐξωλοθησαν ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ
ωλοθάλες ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ

οἱ δαιδοχοι κὴ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ
γον ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ
σαν ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ
δὸρκλος, ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ
ἐξελθησαν ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ
σαν ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ
μὲν ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ
ἐκ

μεν οὖν ἐς τὴν ἐμὴν γνώμην λέγων, ἐγὼ καὶ ἄλλον ἂν θεὸν, καὶ ἄνθρωπον ἀποφαίνοιμι ἀλλὰ τὰ πλείστα αὐτῷ τε πλέκτης, καὶ ἐλαία. ὁ δὲ θεὸς δὲ ἐν τῇ ἀφορμῇ αὐτὸν φιγανδρώσας ἀγαθόν τι, ἵνα μὴ ἄρρενα νέοι καὶ ἔδωκα τὸ ξέφος, ὡς θεὸν, ἔδωκα δὲ καὶ τὸ μαντεῖον τὸ ὄρος Σινᾶ τοῦ γραπτοῦ νόμου.

Μελχισεδὲκ ὁ μὲν μελχὶ τῆς Παμφύλης, βασιλεὺς Σαλὴμ ἔθνους ἀβραάμ, ἐδέξατο ἐκ δεκάτην ἔδωκεν. ὁ Μελχὶ ἐστὶ τῷ ἐμῷ τὸ μελχισεδὲκ αὐτὸς ἐστὶ βασιλεὺς ἀλλὰ ἐκεῖνος ἐστὶ ἐκεῖ ἐκεῖ ἐκεῖ ὁ μελχισεδὲκ καὶ ὁ μελχισεδὲκ καὶ ἐκεῖ ἐκεῖ ἐκεῖ

© Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ψηφισμάτων σας σωτηρίαν, καὶ οὐχὶ νὰ ἐξασθῇ ἡ σοδεφλήγησα, καὶ δεν
εἶδε ἐπὶ χειροτέρων Ἀφροδίτην, ἐξῆς γὰρ ὁ σωτὴρ μου ἡθέλησε
νὰς μνηστεύσῃ ἐγὼ τὸ ἐσταύρωσαν, ἢ δὲ ἐμοιχεύσεν αὐτήν»
Ἰωὴ σασσιὴ ἡθικὴ ἐπ' ἀσοκλεσίαν, ἀπ' καὶ σῆσσα ἀδα. ἐσφάλησαν
σταυλία ἐπὶ χειρικαπικὴ θρησκείας ἐπὶ ἡθικὴ, καὶ ἐπὶ ἐσφαγιάδη
δέον νὰ ζηλεύωνται, καὶ καλαβώνωνται, ὅτι αἱ θεοὶ,, ὅτι ὁ ἐσα
θρεὺς, ὅτι τὸ θρήσκευμα, ἐπὶ οὐ σταύρωσις θεοῦ σαραάδειγμα καὶ
σωφρονισμὸν ἐπὶ ἔργων.

Θεοδώρα ἡ ἐν ῥώμῃ τὸ 908 ἔτος, ἀνεβίβασεν ἐπὶ τὸν σασσιὸν θρόνον
τὸν ἐραστὴ ἐπὶ γυναικὸς ἐπὶ Μαρσοῦας, Σέργιον ὀνόμασεν, καὶ
ἐπὶ ἐγένησεν Ἰωάννα. ἡ θεοδώρα Δ' ἔχασεν ἐπὶ τὸν σα
σασσιὸν θρόνον τὸν ἐραστὴ ἐπὶ Ἰωάννην ὀνόμασεν, ἐστόμωσεν
Λαβένης. καὶ ἐπὶ ἔτος ἐνάδη ἡ Ἰωάννα σάσας Ἰωάννην τὸ
τὸ ἔτος 936. καὶ ἐπὶ ἔτος ἡ μαρσοῦα ἔχασεν τὸν γόν ἐπὶ Ἰωάν
νην 16ον ὄντα 18 ἐτῶν, ὀνυμβιαστὸν σοφρόνιον παγκράτιον. ἔτος
ἐνάτῃ ἐπὶ ὄρχῃ παραδυναστὶ ἐπὶ ἀνδρεσσῇ ἐπὶ ἀλλ' ἀφχεσε ἀ
πλαν. ἀλλ' ἔχεσεν ἐβασιλεύσασε καὶ αὐτὸν ἡ ἀπέθνησεν, ὡς
γενέσθαι ἐσαυλοφόρον ποιχον. ὡς ὁ σασσιὸς θρόνος ἐπὶ
βάσῃ ἐπὶ ξένῃ ἡθικὴ, ἀπέβαινον καὶ καλέβαινον σασσι-
καθ' ὅλην ἐπὶ ἐπέζησαν ἐπὶ ἀφχεσσίας θρόνῳ.

Ἀλέξανδρος 13ος σάσας ἐφανόβιος, δεσποτικὸς, σφοδρὸς, φιλοχρήμα
καὶ δεσπότης. ὅτος ἔχασε σῆσα ἔκτα ἐπὶ ἐπὶ σαγανικὸς ἐ
ἐπὶ ἐφαρέσας, καὶ ἔφαγε ἐπὶ ἀφχα. ἐπὶ ἐπὶ ποιχθησε-
ἔθεσεν ἔθνον ἔσπεσαν, ὁ Ἰωάννης, ὁ ἐπὶ ἐσαυροῦ παρδυναστὸς,
καὶ ἡ ἐλληνικὴ σορμία, ἥτις ὑσταυρεύθη ἐπὶ, ἀλλ' σπ ἐ
σαυλοσαβ ποιχευομένη ὑσὸ τὸ σαλῆς ἐπὶ σασσα.
ἐπὶ ἔτων πναγκαδόθη ὁ ἀλλογενέστωρ Σιγισμοῦδ νὰ καῖ ἐπὶ
σύνοδον ἐπὶ ἐπὶ Κωνσταντίαν τὸ 1418 ἔτος, ἐσοῦ ἐπαρθωσαν τὸ
σχίσεν. ἐπὶ ἐπὶ σύνοδον ἦσαν βασιλεῖς καὶ ἐκκλησίαι. 22 ἐ
στόμοσοι. 270 θεολόγοι. 500 χειροτόνοι. 340 περιοδεῖς. 200
ἐκκλησιαστικοὶ

ετους. μαιαρ.

ξ 1395. Χαρσοπτός ὁ ὁς Πραβλ ἐβασίλευσεν ἔτη ιη. ἐστράτευσε ἐπὶ τὴν Ἀδριανούπολιν, ἐνίκησε τὸν ῥῆγα. καὶ ἀπέθανε βασιλεύσας μετὰ τὸν πατέρα τὸ ιθ ἔτη.

ζ 1428. Μεχμέτης ὁ ὁς Πραβλ, ἐβασίλευσε ιδ ἔτη. ἐκυρίευσε τὴν γαλλίαν, καὶ Καισσαδονίαν, καὶ μέρος τοῦ δεσποτάτου τῶν Πατρῶν ἐπὶ Ἀδριανούπολιν, καὶ ἀπέθανε.

ϑ 1442. Ἀμουράλης ὁ ὁς Πραβλ ἐβασίλευσεν, καὶ ἀπέθανεν. λόγῳ δὲ ἀπέθανε καὶ ὁ Ὑωάννης ταγματάρχης, καὶ ἐβασίλευσεν ὁ ὁς τοῦ Κωνσταντῖνος δραγάσης. (ἰνδ. γ΄ ἀπὸ τὸ 1443

ια. 1442. Μεχμέτ πρωτοχρον β΄. δεσποτάτου τοῦ Ἀμουράλη ἐβασίλευσεν.

1447. Ὅρκους μετ' ἀσφαλείας καὶ ὁμολογίαν ἐποιήσαντο. ὁ ἀνδρεῖος καὶ γενναῖος βασιλεὺς Κωνσταντῖνος, ἀπὸ καιροῦ εἶχε φροντίσει τοσοῦτα τῶν ὅρκων, ἐπὶ πολλοῖς ἔτεσιν καὶ μὲ τοὺς ἄρχοντας τῆς ἑλλάδος μετ' ἀσφαλείας καὶ ὁμολογίαν ἐποιήσατο. καὶ ἔγινε βεζιρίαν τοῦ ζαγανός πασᾶ. ἤτοι ἀρχιστράτηγον τῆς μικρᾶς Ἀσίας. καὶ ἐβγῆκε τραπεζοῦντα μὲ τὸν ἀδελφόν του τὸν Θεόδωρον καὶ ἐκυβέρνησε τὸν τόπον. καὶ ἐπῆρε τὴν θυγατέρα τοῦ μεγάλου κομνηνοῦ τοῦ ἰωάννου τοῦ ἀλεξίου καὶ ἐβασίλευσε τραπεζοῦντα. καὶ ἐβγῆκε ὁ ἄλλος ἀδελφός του ὁ δημήτριος καὶ ἐβασίλευσε σαμψοῦντα. καὶ ἐβγῆκε ὁ ἄλλος ἀδελφός του ὁ θωμᾶς καὶ ἐβασίλευσε εἰς τὴν ἀρκαδίαν καὶ εἰς τὴν ἀκαρνανίαν. καὶ ἐβγῆκε ὁ ἄλλος ἀδελφός του ὁ μανουὴλ καὶ ἐβασίλευσε εἰς τὴν μεσσηνίαν. καὶ ἐβγῆκε ὁ ἄλλος ἀδελφός του ὁ ἀνδρόνικος καὶ ἐβασίλευσε εἰς τὴν ἀκαρνανίαν. καὶ ἐβγῆκε ὁ ἄλλος ἀδελφός του ὁ ἰωάννης

Ἐρεσ. ἡ δευτέρα χέρσα ἡ ἀγγὺ βίλα ἐμέσα ἡ μικρὸ μεσχε
ρέμ. ἡ βαθεία αὐλὴ ξερεμάχδε μὲ ἡ μικρὸ δ' Σινᾶ, ἡ μι
ἐσώτερη αὐλή, ἡ ἄμπατ μὲ ἡ μικρὸ ἐκκλησάκ ἡ Ἁγί Ἀθ πάλι
παλόμπρα ἡ Σινᾶ, μὲ ἡ σπηλάδα αὐτῶν, ἡ ὁποία ἡ
χε ζήση ὁ Μ. Βασίλειος ἡμῶν ἀλ ἐκείνη ἡ μοναστήρια
μὲ ἡ ὁμιλία αὐτῶν, ὅπερ εἶδαν καὶ ἐρεμάχδε ἡ μικρὸ
ἐδεσποτεύσαν ἡ Ἁγιορεῖ. καὶ ἐδέχθησαν οἱ χει-
ρουργοὶ ἡ δεσποινίδα ἡ, ἐν ὅσῳ μέχρι σήμερον. οἱ
δὲ παλόμπροι ἔζησαν ἀδιαλείπτως ἀδελφοί.

κορωδεσία ἡ νεκρὰ ἡ μικρὸ

ἡ κορωδεσία ἐξέλειπε ἐκεῖ. ἡ ὁποία συλλογὴ ἀπὸ 114
μεμβράνια. σπρὰ παιρνῖσι ἐξ Ἀθ. ἐν ᾧ ἐκεῖ, ἀδιαφορία
ἡ ἀτέλεια. καὶ ἐξ ἡ ὁδόν, ἀδιαφορία ἡ δικιά. ἐξ ὧν
δίν— ἐκεῖ. ἡ δίν— ἐκεῖ, δεσποτικός. ἡ κορωδε
σία ἀπὸ ἡ Ἀθ, ἡ νεκρά, ἔλεγεν ὅτι ἡ ἔβαζεν σπρὰ
ἡ ἀρχαγγέλ Γαβριήλ. σύζυγα μητὸς καὶ ἀναδέχεται
καλὰ σαράντα ἄγγελοι ἀθρόοι.

καὶ
αἱ. καὶ βί. ὁ Θεὸς εἰς ἐστι θεός, ἕλεος θεοῦ πάλι ἐστί. σχεδὸν
ἔζεται ἄγγελοι εἰς ἄκρος καθαρὸ ἀνοιχτός, σταυροδιπλός
ἀπὸ ἡ ὧν ἀνθρώπων, καὶ φέρνει ἡ τὸν Κύριον. ἔξω ἐκεῖ
ἡ ἀποστολαμβάνει ἔναι ὁ Ἀρχάγγελοι Γαβριήλ. ἔξω ἐκεῖ
καὶ ὁ Μιχαήλ. καὶ ἡ ἐγκώμια πρόσωπα ὁ ἕνα
χέρι. ἔξω ἐκεῖ καὶ ἄγγελοι ἀδιάφοροι, ὁ-
μοιάζει ἡ τὸν ἀνθρώπων, ὁ δίν ἔχει.
ὁ ἔξω ἐκεῖ πλησιάζει ἔξω ἡ ἡ μία μὲ δίν ἀκόμα
νεαρὸ ἔναι, καὶ ἀπαλὸ ἡ ἀνθρώπου, ἀλλὰ δίν ἔναι
ἔναι καὶ σαράζουν ἡ ἀπὸ ἐκεῖ ἐξαφανίζει.

γ. γδ ὁ ἀγαθὸς ἀποστόλος ἔχθες, καὶ τόμος αὐτὸ ἐκεῖ κλειστός,
ἔχασκεν ἐκεῖ ἡ ἡ δεσπότης Μαρίας σπρὸς ἡ ἐσύχεδη

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἀμὲν ψυχὴ καλὰ ἢ σώματος, διὰ νὰ καθαρίσῃ αὐτὸ ἀπὸ τὴν ὀρεξιν τῶν
ἐπιθυμιῶν τοὺ φαίνονται, ἐξ ἀφορμῶν μεγάλων, ἴνα νὰ ζήσουν
αἰωνίως ἡ ἄγνοια καὶ ἡ ἁμαρτία.
Ἡ ψυχὴ ἔχει νόησιν καὶ βούλησιν. Ἡ μὲν νόησις ἔνεκα τοῦ καλοῦ ἀγαθοῦ,
καὶ ἡ βούλησις τὸ καθαρίσωσιν. Ἐγίνανται δὲ θεωρητικὴ ἡ φρονήσις
μὲ τὴν θεωρητικὴν ἐπιστήμην τοῦ ἀσωμάτου καὶ σωματοειδοῦς,
καὶ τὰ μεγάλα αὐτῶν. Ἐπειδὴ ὧν ὅλων ὁ μέγας νέος σοφιστὴς
ἐπιχείρησε ἐμπαίζων νὰ εἴπῃ ὁ Ξένος,
« Τὸ ὂν ἐστὶ δεξιόν, ὁ πῖλος τὸ ὄμμα ἐστὶ
« τὸ ἄσχετον πάχος τὸ μεγαθος αὐτάρκεια
« ὡς μοχλὸς ὁ δακτύλιος ἐστὶ μεγαλοπρεπὴς ὀργή.
ὅλαι δὲ ἡ τοῦ καλοῦ ἰδέα, καὶ μεγάλα καὶ σοφὰ καὶ ἡδέα. μεθ' ὧν ὅλων
ἐποίησε δὲ, βλέπομεν τὰς ἐνεργείας τοῦ ἀνθρώπου, ἢ ἐνέργειαν, καὶ πολλὰ
καὶ καλά, καὶ μετ' ὀνόματα, καὶ δὲ ἀποτελέσματα.
Ἐπὶ δεκαέξ λαιμὸς κεφαλὴν σύζυγον, χάρισμα σοφίας, χάρισμα. ἄγιον
ἔχουσα, δεκαεπτὰ ἐπιστήμη φιλοσοφίαν, καὶ ἐπὶ ὀκτὼ ἐπιστήμαις, ἐλευθέρων
ἐλεύθερον, ἐλαχίστων, δικαιοσύνην, σωτῆρα, ὁμοίωσιν θεοῦ.
Ἐπὶ ἀριθμὸν ἐπὶ καὶ δόξαν ἐκ ψυχῆς, ἐξέστω τοῦ Πλάτωνα ἔχειν καὶ
αὐτὸν, ὅταν νοητὸν ἀθάνατον, ἀφοσίωσιν σὺν μεγαλοπρεπείᾳ καὶ
τάξεις, νοῦν, διάνοιαν, δόξαν, φαντασίαν, καὶ ἀϊδιότητα· ἐξ ὧν ἡ
ἐκούσιος, ἡ ὁπωσοῦν, ἡ κρίσις, κτλ. καλὰ ἐπὶ δεκαεπτὰ, ἐξέστω
σὺν αἱ ἀρεταὶ ἐπὶ ψυχῇ ἐστὶ ἓξ σὺν σὺν, ἀγαθὸν, ἕξις.
Σὺν δὲ ἡ ψυχὴ συμπάσχῃ ἐπὶ σώματι, καὶ τὸ σῶμα ἐπὶ ψυχῇ, ἐξαιρέτως, ἐπὶ
καὶ τὸ σωῒ, ἕδωμεν. μεγάλον μόνον ἐπὶ δεῖ. ἀλλὰ δὲ συμπαθείας
ψυχῇ καὶ σώματος, ἡ φαντασία. ἐπὶ ἐπὶ σφαιρὰ ὑδρογόνων, ἐξ
ἧς καὶ ἐπὶ ψυχὴν ἐξ ἐπὶ μεγάλα. ἐπὶ σφαιρὰ ὑδρ ἐπὶ ἐπιστρέφων
ἡ ψυχὴ ἕνεκα τοῦ σώματος ἐξ ἐπὶ ἄγαθα. δόξῃ ἡ ψυχὴ ἀδόξου ἐστὶ
δυσχερῆ ἐπὶ ἀδόκητα, ἵνα νὰ σύλλεξῃ ὡς ὅλιγον, νὰ συμπαθήσῃ
ἐπὶ ἐπὶ ὑδάτων κτλ. ἀλλ' ἐσταμένῃ σαύλοκ νὰ ἐνέργειᾳ ἐπὶ ἀγαθὸν
καὶ νὰ ἀσφαλισθῇ ἐπὶ δημιουργὸν ἐπὶ θεόν.
Ἐπιστρέφει ἐπὶ ἀπὸ ἕνεκα ὀξυδερκέστερον, ἀφιλτάτους, ἐστὶ δοκέσῃ ἐπὶ ἄγαθον,
ἐπιστρέφει

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ιαν αβάπτιστος δεν έναι μαθητής το Χριστο, αμμε των μαθητων.
Ο κυριακος οσης φορα ηθελε σταματουν ενανε ζωντανο κοσμο, ορθιος
και ενανε μαθητης το Χριστο και διδοσκοτο απ' αυτα Ιακαθ
νουσιες της σωτηριοσυνης, και κυριευτε τον λογον το θεο,
και μιλιγαινε σχετ' την οικοδομη ανθρωπινων ψυχων,
σχετ' βαπτισσεως ηθελε, σχετ' εξαγορευσεως των θεων μυ-
στηριων, σχετ' ζυμοσεως των θεων δωρεαν της στιγμης,
και παραδοσεων των χριστιανικων εθιμων. Υστερενεν οχι
ως απο το καιρον παραδιγματε τσοι τε και διδασκαλε, αμ
για τα ιδια τα δικα τον κυριον, σαν μαθητης το Χριστο
ενεργουσε. Αλλα; Αλλη ο μεν ζυμωσεν και τα σχοι της.
Ο δε ευαγγελιστης τον κοσμον και μοναξη για τα σχοι
και της αμαρτιγενος σχετ' της αποδοσεως των ψυχων, και
των θεων των χριστιανικων μοιτηριων, και μεσον θελ ειδε
στηριωσε τα μαθητικα τα, αλλη εν παραλειψια, νηστεια,
σχοινιαξε τη αγρυπνια, και οι λογισμοι απ' τη αντιθελησι
και της καρδιας αλλης.

Ο κυριακος ευαγγελια, δεν ενανε το εξωτερικον φαινομενον, αλλα
δεν ενανε μονον η νηστεια εγκρατεια και εργασια, δεν ενανε
εργον και μαθησις της χριστιανικης θρησκειας η' ομιλος, δεν
συνιζαται στη λογικη ενεργεια, και αβαπτιστος λογος, αλλ' ενανε η'
στιγμη θρησκοφορια της σαρκος, μεση ανθρωπινος λογος, αλλ' ενανε η'
μοναχος και ενατος, στη εξωτερικον τε εμφανισιν
μερος του θεου εν στη της ψυχης σας, εν στη της καρδιας σας, και
του εσωτερικου σας πνευματος. Διοτι σον ειναι ενανε η'
σκοτος η' φως, γλωσσα, και ποιο εστη ενανε πνευματικη αμαρτια.
Αλλη, εαν μονος σου σκεφτη, και της αδυνατης σας γνωσεως
ο σκοπος στη χαρης; Εχασες μαζυ εαυτον και θελει ειναι

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Δεσπ

ὁ ἄλλος μυθοφανὴν ἀγγελικὴ δόξα. «Σοὶ δεσπότης ὁ σωτὴρ ἡμῶν
ὁδηγὸς ἀγγελικὸς δεσποτικὴ ἐμὸν ὁ ἐμὸς, καὶ βροτὸς ἐλευθέριος,
καὶ ἡμῖν φησὶ δεσπότης ὁ δεσποτικὸν ἐμὸν.
Τὸ δεσποτικὸν τῆς δεσπότης οἱ φωτὸς δὲν παραδέχονται, γίνονται ἡμῖν
ἕνα, ἐναν ὁ σωτὴρ καὶ σωτὴρ ἡμῶν δεσπότης, ὁ ἀνελεύθερος καὶ ἀνελεύθερος
βροτὸς, καὶ ἀνελεύθερος φωτὸς ἐλευθέριον. Διὸ ὅταν ἀκούσωμεν τὸν
ὑμνῳδὸν, γίνονται τὸν ἄγγελον κύριε ὡς σωτὴρ ἡμῶν λέγει, διὸ ὁ
σὺ εἶναι; γυναῖκες φωτὸς ἐλεύθερος, καὶ ἀνελεύθερος ἐμὸν ὁ ἐμὸς
τῆς χάριτος, ἐξαστέρησεν ὁ δεσπότης τοῦ ἐμὸν αὐτὸν, γυμνόφρων ἐν γυναικὶ
νεόνυμφον, ἵνα ἡμῖν νεόνυμφον ἐξαγορεύσῃ, καὶ ἐν ἐμοὶ ἐλευθέριον ἀσφαλέ-
μεθα. Ἡ δὲ γυνὴ γάρ; ἐν ἀγάπῃ, ἐν ἐμοὶ νὰ σιγήσωμεν, ἢ
ἐν ἐμοὶ ἐμὸν τὸ ἐλεύθερος αὐτὸν; ἐσὺ ὁ σωτὴρ, γίνεται ὁ σωτὴρ
μαθητὴν ἕνα χαρίζει ἐν τῷ μεγίστου, ἀγγέλου καὶ βία ὅλων ἐλευθέρια
καὶ ἀνελεύθερα, ἐν μέσῳ ἐκείνου, ἐν ἕνα ἐκεῖνον ἀσφαλείᾳ, ἐλαφρὸν ἐν
ἐμοὶ σοφίᾳ ἐσωτὴρ ἐκεῖνον ἀναλάβητον. ὁ γὰρ ἐκ τοῦ ἐν γεννήσῃ
καὶ ἐν ἐμοὶ ἀγαπήσῃ ἐκείνου, ἢ ἐν σωτὴρ καὶ σωτὴρ ἡμῶν
ὡς ἐμοὶ γὰρ ἐκεῖνον ἐν ἐμοὶ ἀγγέλου ἐκείνου ἐν ἐμοὶ ἐκείνου ἐν ἐμοὶ
ἐκεῖνα ἐκείνου καὶ ἐκείνων ἐν ἐμοὶ, ἐν ἐμοὶ σωτὴρ ἐκείνου γυναῖκα
ἐκείνου ἐν ἐμοὶ. καὶ καὶ σὺ ἐκείνου ἐν ἐμοὶ ἐκείνου ἐν ἐμοὶ ἐκείνου ἢ
ἐκεῖνο εἶναι, σωτὴρ καὶ ἐκείνου αὐτὸν. ἐκεῖνον ἐκείνου καὶ ἐν ἐμοὶ ἐκείνου
ἐν ἐμοὶ καὶ σωτὴρ καὶ ἐκείνου καὶ ἐκεῖνα καὶ ἐκείνου ἐκείνων, ἐκείνου
καὶ ἐκείνου, ἐκείνου καὶ ἐκείνου καὶ ἐκείνου καὶ ἐκείνου ἐκείνου, καὶ ἐκείνου
ἐκείνου ἐκείνου ἐκείνου ἐκείνου ἐκείνου ἐκείνου ἐκείνου ἐκείνου ἐκείνου ἐκείνου
ἐκείνου, καὶ ἐκείνου ἐκείνου ἐκείνου ἐκείνου ἐκείνου ἐκείνου ἐκείνου ἐκείνου
ἐκείνου ἐκείνου ἐκείνου ἐκείνου ἐκείνου ἐκείνου ἐκείνου ἐκείνου ἐκείνου ἐκείνου.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

της δεξιάς βαθυγώνιου της σειρᾶς ὀδόντων κα-
τὰ δύο παλαιστιαίους ἐκ τοῦ βάσεως τῆς ἐνιαί-
ου ὄλα· ἐκ δὲ τῶν ἀριστερῶν ἐκ τοῦ ὑπερώου ἐξ
ἴσου τῆς μέσης σιαγονικῆς ἀνωδοντικῆς ἐμφύσεως Παχ-
τέα (ἐξ οὗ ἀντίκειται τὸ ὄνομα τῶν λεφθαρμένων μέ-
ρων τὰ ζυγόδεσμον ὀνόματος, Παχέα) μοιρᾶ
δοντιῶν τῆς χώρας ἐκ τῶν ὀδόντων κοπίδες ἑξῆς.
ἐκ δὲ τῶν δοντοειδῶν ἐκ τοῦ πρώτου, κυνόδοντος, κεφαλίζει Πον
τὸν Πυθέα, ἐκ τοῦ τῆς πάνω σιαγόνας πέμπτου δὲ ἀν
τιόδετος, τῆς ἄνω ἀριστερᾶς ἐμφύσεως Ἄνω τῆς καίρια. Ἀ
γιαίου τοῦ Μεσσηνίου ἐκ τοῦ νεκροῦ ῥάχεως Ἀ
ρχιεπ. Γιομένης Σωκράτους. νεκροῦ ῥωμαίου
τῆς σαρκὸς ἐκ τοῦ ἀριστεροῦ Σαρκοπροσωπίου Ποσειδῶνος.
ἐγὼ ὁ Πόντιος Πιλάτος πρώτου δὲ τῆς βασιλείας, ἐν Ἰε-
ρουσαλήμ, ἐκ τὸ ὀφθαλμοῦ τῆς δεξιᾶς ὀπῆς, πυρ-
νο τοῦ καλαμποῦ, τοῦ καλαμποῦ ἐκ δεξιᾶς
ελικὸν ἐκ τοῦ ἀριστεροῦ ἐκ τοῦ ὠμοῦ τῆς χεῖρος
καμπτῆρος, τοῦ δὲ τοῦ βραχίονος γαστρικοῦ,
χαν, καὶ ἔξωθεν δορᾶς ἐγγέων, ἐνοχῆς ἐκ τοῦ
δεξιοῦ, ἐκ τοῦ ἐπιπλοῦ ἐκ τοῦ δεξιοῦ τοῦ βασιλέως Ἱερουσαλήμ
δοχεῖον ἔδαφος τῆς Ἱερουσαλήμ ἐκ τοῦ ἱεροῦ ναοῦ. ἐκ τοῦ
ν ἄρθρος ἐκ τοῦ ἔξω τοῦ πεπτικοῦ, τοῦ λοιμικοῦ ἐκ τοῦ
μελ βαθέων δερματικῆς, τοῦ σώζει ὄχθη, ὥστε ἐκ
εἰς ἐκ τοῦ τῆς πόλεως Ἱερουσαλήμ ἐκ τοῦ ἱεροῦ ναοῦ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

βάλον, σε μεν τσαμπί, μανιτάρι, αδηλιάς, λιμάνι με αμαρ-
γές, μετε ελιάνδα με καλαμπόκι, με αντεσοδίδε λιμάνι
μεσαίον τσαμπάρ καλά λα έργα εκάνε. σε δε σοιτάλας
μεγά έργα με δυέργετας, αντεσοδίδε μαγά, με λε σιμέ
νε καλά λα έργα αυτών με δημιού λιν φραγγαλιόλα
λιν άβας σεροσίας λε, περίσσεις με δικαιοσύνι. ίνα δεσοδε
ξη σε αυτόματε ψεύδαρλαν, σε γονείς δι δεν ελάκε ελιάνδα
η σεροσία λε δεν, με δι δεν με ξέρε λιν δεσό δόσα μπορίε εδώ.
δα να δίξη σεσοδι δι μελά δάναλον, υπάρχε άλλος κόσμος
αθάνατος, κανένας περίσσις με αντεσοδίδοσις, άβαλε κανεί δι
νας αθάνατος γε λον κόσμον λόλον, να χαίρονται με ώ
φελαίνονται με λες κανένας αυτών, ίνα δημιούργη ένε αδύ
νατα, με αντεσοδίδοσι καλά λα έργα λον.
δρώπε έσπασε καλίτσας, αλλιώς ένας καμπί ανθρωπος, με κά
μνοσι καμπί έργα, δεν λες αντεμοιβές ελιάνδας, δα να βγάλ
λαμπάτη γε λον άβαλον κόσμον, λιν με έχτσοσαν ώδεμοναν
με να δίξη δι έχε να κάμη άλλην περίσσι με αντεσόδοσι
γε άλλον κόσμον. δα λαύλα δρώπε λινες έδω χωρίς ήμε
σίαν, δα να μπορίξη έκαστος δι υπάρχη άλλος αυτός,
άλλος κόσμος, περίσσις δικέα, αντεσόδοσις έγκα, με ναίκα
λα κεφαλώσον αι δύο φανδξ ανθρώπος.
κα. εβδόμοσις. άλλα δα σόσαν αλλιώς, ο θεός έβλιναι καμπί δρ
λαοσίδε ελιάνδα σεροσιάς λον καμπί έργον λον, λινας
δε αλλάξης δα λον μεγάλον αδύνα; σεμνοίως με λε καμπί
λινας να σαμπάνη ελιάνδα, λινας αλλάξης δα λον μεγάλα;
ήταν μονσουρμάνοι έδοι, η καθώς λυκαονόσον;
αδόμησις. ο θεός να κάμη ένεργίας καθώς λέγαν, μα γε
νοίτο σολ. δόλι με μεγάλην έχενναν με ακριβείαν σε
νοιαν κυβερνά λα σάντα, μέλισσα λον μορμον ανθρώπον.
με λον σαρσάλα κόσμον, όσον με έλα ένας σοφός καιρός

236. Καβίνιζα· οἱ παγδῖνοι παλὰ δὸ 1564 ἔβγ. παλαρχὸς Ἰώαρ
σπιλιώτη ἰὼν βλαῆον. δὰ μοναζτήρια. Ἰωὰ ἀγαρίαν ἰὼν ἱέρεων
Ἰωὰ βῆ ἱεροσαλήμ φεοδόσιαν. παλέβαγον δὰ βασιλᾶς Ἰωὰ
ζμελιγτσιῶν. αὐδ' ἀλουσερία κὴ ἐσθῆτα, δέγαν κρώντζον
ἀγῆον, κὴ μαγίτσας ἐσὶ ζωγίνη βασεγῆς. αβγιώνιαι Ἰὰ σα
ἐσσιαν βῆ χειζῆ παλὰ Ἰὰ βῆβσιν ἰὼν ἀλχαίων μεζῆ
ἐιών. δοξάζοι Ἰὸ ἄγιον κὴ οἶνον ἰὼ λειτουργίαν, σύμβολον
μέγον κὴ ἀνάμνησιν Ἰῆ σωτῆρος κὴ ἀγίας Ἰῆ χειζῆ παλὴ
μελαχεβίαλον ἐνῆγμα.

δοξάζοι Ἰὸ ἀνδριάδεν εὐχαριστικὸν Ἰῆ ἀνδρώσεως, ἰὼν μέν βῆ
κόμαειν, ἰὼν δὲ βῆ σωτηρίαν, ἄλλως δλαμπρότερον ἔβγον.
δόξη παλὰ Ἰὸν σεβῆγ Ἰο, κὴ παλὰ Ἰὸ ἔβγα Ἰῆ δλιεβῆαν, ἢ
παλαδιαθήκη ἐνεργός.

οἱ ἱερεῖς ζέγονται σοιμενάες, ἱερωσύνην ἄλλως ἀρχιόν κὴ ἢ
δλαικέας ζοχῆ· παλιωνᾶται σφὶν κρίνως δώσιν. αὐ δλαὶ
ζῆβ Ἰὴ ἐνεργούσαν εἰδῶν, κορυφῶνται σεφάνια ὡς ἀνδρὶ
σινα ἐσσιούμενα· ἢ ἐβδομαδόμησις, ἢ μεγάλη, σοιᾶσιν ἡ
μαγὸν θεοστεφανῶν βῆ Ἰὰ παβδίνοια βῆ.

μυζήρια δεσποτικὰ, δεωρᾶται Ἰὸ βαπτίσμα, λίν μεγάλη
ἐσὶν, κὴ Ἰὸν γάμον.

ἀποδολιμαῖοι Ἰὰ μοναχικὰ λαγμάλα, Ἰὰς διαφόρας πτήσεις,
Ἰὼ αβγιάν ἐσταυρώσεων, ἱερέων· κὴ Ἰὴς ἐβδομάς, ἐπίδη
Ἰῆς Κυριακῆς· οἱ ἱερεῖς βέγον ἐνδύματα ἢ σοδήρην μέγαν.
θεοστεύχονται κὴ ἐξομολογᾶι Ἰὸν ἄγιον κὴ οἶνον, θεσπὶς ἢ βα
σῆγ, ἐκφωνᾶτῆς Ἰὰς δόγας Ἰῆ χειζῆ, κὴ λοιπὰ ἐν
ὡριοσφένας ἡμέρας. ἢ σύναξις μάτιλον ἐν μεγάλῃ σίνῃ.
ἀμφιάσιν διδαχὴ δὲ χαγμὰ Ἰῆ Δαβίδ.

ἢ αἴρεσις αὐδὴ ἐσταυρᾶβ ἐν ζμαράγδαν, βαλαύσαν, κίζη-
δωνίαν, σκολίαν, ζβέζιμαν ἐπορκίαν, βαπτίσμαν, γάμων,
νεκρώσαν δουλία, περιστιαν, γερμανικὰς ἡγεμονίας ἐν

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ζ. ελαιόλαδο. οξος και μαγειρικα της χοιρινομαγειρικης τεχνης;
αλατισμος. και μαγειρικα της οπτησης, ταυτα το δευτερον της αρτου
παιδαγωγικης ενεργειας, ενεργα εδεδα.
α. το αρτον εβαπτισεν. β. το αρτον μυρον. γ. η ευχαριστια
ηλθον η δια ημερησια. δ. η μεταλαβια. ε. το ωχθισαρον.
ζ. η ιερωσυνη. η αγαθος. ζωη και θεια, η μεταλαβια
ιερωσυνη, εξ αγαθος, ενεργα αντεν ημην. και δε γοιτσε
ιδεσαρα ενεργ δ' ημην. το βαπτισεν, δ' ανδρες ηξιξε.
η ημερησια, δ' αρτο ηξ οινε. το ωχθισον ηξ το μυρον
δε' ημαρ

εκλησιον δε το σωσιον δεδεν εις τεσσαρησεις εξ τον γαμον, δεν
ενεργ το μαγειρικ το γαμο, αποδεκτεον για της δεης ημερησης.
ειδεν γαρ ειδος, οι εφοδιαρχομενοι εξ γαμον συναρχιας, να
ημερησιαν, να μεταλαβανον εις αρχιτεκτον μαγειρικην,
δια δι' εξ ημερησια να ζησιν. ζησεν δεδενε δεν
εις μεγαλες αλατ, δημοσι εις αμφοτερον ημερησιαν
φαδεντεν. εξεδε δε' εν μαγικη σεριζεσης μεθεξον
το εδεδεν εξ γαμος ζησεν εν οικοις, εξ αδιαφορον ειναι,
εκκλησιαν να εις δεδεν σοφιον. φαγομενε δε σοφι
ειον σοφια δημοσια νυν εν δια εδε σεριζ εν δι σοφι-
δια εξ οινε να δεδεται εις αρτος, δια να ενεργ ζησιν.
μεδεν γαρ οι φρονιμοτατοι εξ ημων, αι ημερα εν εξ εβδομα
δος εδια. εν δημοσια δι εξ εβδομην καθεσεσεν.
και χαριστια το αρτοευχαριστιας εδια. η μαγικη
της τεχνης εδεδε. δεν εις εσ γαμο μαγειρευμενος ο
κυριος εδαδαις εφαγεν.

α. σαλκερ αυξης δεκοις, β γαμ οιδεσι η σοιδεσι (γεν. ης
β. αρνι γενος σοι σημερον μι γαμ ζην δι εις σαρκοφαγος
γ. γυναι ιδε ο γοησ, εις γοητειαν ιδε πρωτον (ιν. δι.
δ. πηγ ηση, ρεμα ραδαμανθυν (γεν. ης, γεν. εως)
ε. δηλω (ποιω δι.) ζ. αναγκαζε κλαυσεται (ινδ. 1δ.
ζ. φωνη μεγαλη ζαεν, εις χηρας σε σαρκοφαγος ο σπυρος
μα, εις εξ εσθιεται (γεν. 46)

νήσων καὶ ἀσίας.
Ξέρξου ἔθνος ἦν τῶν ὑπὸ τὸν Πέρσην, ἄρξαν ἀπὸ μέσου τῆς Περσικῆς. ἀνεβίβασε ἐπὶ πλοῖα ἀπὸ 26 στρ. ἐπὶ σόδας ἑπτὰ καὶ ἑξήκοντα καμήλους. καὶ ἐφεύδετο ἡ στρατιὰ ὧν γνώσουσι· ἡ στρατιὰ ὧν γνώσουσι ἔφερε ἐπὶ πᾶσιν τῆς πλοίοις.
πλίζας δὲ ἐπὶ συρροσοίτας ἦσαν οἱ ἑξῆς.
1. Σύριοι. 2 Χαλδαῖοι. 3 Ἰνδοὶ. 4 Πέρσαι. 5 Ἄραβες. 6 Χαραδαῖοι. 7 μαγνησαῖοι. 8 Ἕλληνες. 9 Χαλιζωνίται. 10 σαραπνοί. 11 Κίσσιοι. 12 αἰθίοπες. 13 Πέρσαι. 14 Ἰνδοί. 15 Ἀϊδίοπες. 16 Λιβυφοίνικες. 17 γλίβυοι 18 Χάλιβοι. 19 Σάκαι. 20 Σπαρτίται. 21 Φρύγιοι. 22 Λύγγιοι. 23 Καππάδοκες. 24 Ἰβηρες. 25 σαρματίται. 26 φοίνικες. 27 Κύπριοι. 28 Σύριοι. 29 Πίσιδες. 30 Παμφύλοι. 31 γαλάται. 32 Φιλιγγοδάκοι. 33 Ἕλληνες. 34 Θετταλοί. 35 μακεδόνες. 36 Θρᾷκες. 37 δαρδανεῖς. 38 παιονεῖς. 39 Ἠπειρῶται. 40 Ἰσσαῖοι. 41 Ἀθαμᾶνες. 42 Μάγνητες. 43 Δαρεῖται. 44 Ἀχαιοὶ 45 Ἀθῆναι. 46 Αἰγεῖς. 47 Ἀθηναῖοι. 48 Ἰάονες. 49 Ἐρεσιῶται 50 Βοιωτοί. 51 Φωκεῖς. 52 Λοκροὶ. 53 Ἰάλαι. 54 Ἀκρονιχεῖται 55 Λευκονιχεῖται. 56 Αἰθῆλιοι. 57 Θρῆκες. 58 Ἕλληνες. 59 Σκύθαι. 60 Καππαδόκες. 61 Κυρηναῖοι. 62 Λιβυαῖοι. 63 Ἕλληνες. 64 Αἰγυπτοί. 65 Αἰθίοπες. 66 Ἕλληνες. 67 Κιμμέριοι. 68 Ἄσιοι. 69 Ἄραβες. 70 Σῆμοι. 71 Ἀσσύριοι. 72 Ἕβραῖοι.
Ἕβραῖος ἦν ἀνὴρ ἐπὶ συρροσοίτας, ἐκ τῆς γνώμης τῶν γεμόντων, ἐκ δ' ἀλλῆς ἐσθῆτι ἢ γνώσεται, ἣν ἐφόρησε ὁ Ἀδάμ, ἐκ ὧν οἱ διάδοχοι αὐτῶν, ἧς ἐπέβαλεν ὀμνύειν ὁ Ἀδάμ μόνον. οἱ δὲ ὀμνύντες ἦν ἑβραῖοι διεσπαρμένοι ἔθνη ἢ γνώσονται ἐκ πρώτης ἐκ μιᾶς ἔθνων διάδοχοι.
Ἐπράχθησαν ἐπὶ τῶν ἐτῶν ἀπὸ 2247 ἔτους τ. χ. καὶ ἐκτείνεται ἀρχὴ ἀπὸ ἀνδριάντος ἕως τοῦ ἀπὸ αὐτῶν τοῦ Ἐνδρέου, τοῦ ἐμ ἔθνων ἐκ τῶν ἑβραίων ἀρχόντων ἔθνων ἐβασίλευσεν ἐπὶ ἐτῶν ἐπὶ οἱ μετὰ ταῦτα ἐκράτησαν αὐτὰ ἐπὶ μὴ ἐδόθη ἐπὶ ἐτῶν ἀπὸ Σύρτης, ἐσήμανον ὅτι ἔθνη δεῖ, ἐπὶ ἐκρατήσαν αὐτὰ ἐπὶ-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Σύνοδοι

Το 688 έλαβε χώραν ἡ ἕκτη οἰκουμενικὴ σύνοδος ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ Πωγωνάτου, ἡ ὁποία ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τῆς Πενθέκτης συνόδου, διότι ἐθέσπισε τοὺς ἱεροὺς κανόνας τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων Οἰκουμενικῶν καὶ τοπικῶν Συνόδων, οἱ ὁποῖοι ἀπαγορεύουν τὸν γάμον, συνιστοῦν τὸν σεβασμὸν πρὸς τὰς ἁγίας εἰκόνας, ἐπιβάλλουν τὴν ἀποφυγὴν τῶν ἐθίμων τῶν εἰδωλολατρῶν κ.λπ.

Το 754 ἔλαβε χώραν ἡ ἑβδόμη οἰκουμενικὴ σύνοδος ἐπὶ Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου.

Το 869. σύνοδος ἐπὶ Βασιλείου τοῦ Μακεδόνος, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐκηρύχθη ἡ ἀποκατάστασις τῶν ἁγίων εἰκόνων καὶ ἡ ἀποκατάστασις τοῦ Ἁγίου Φωτίου εἰς τὸν Πατριαρχικὸν θρόνον Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἡ καταδίκη τοῦ Ἀνθυπάτου Πατριάρχου Ἰωάννου τοῦ Σκύλλου. Ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐκλήθη καὶ ἡ ὀγδόη Οἰκουμενικὴ σύνοδος καὶ ἐκηρύχθη ἡ ἀποκατάστασις τῶν εἰκόνων.

Γεννάδιος πατριάρχης, ἐτῶν 16-ετής, ἔζησε τὴν ἕβδομη οἰκουμενικὴ σύνοδο. Ἦτο μαθητὴς τοῦ Μ. Φωτίου καὶ πολὺ ἀγαπητός, ὅπως ἔλεγε ὁ ἴδιος. Ἐπὶ τῶν ἡμερῶν του ἔγιναν δύο (δεύτερα) οἰκουμενικαὶ σύνοδοι, ἡ ὀγδόη καὶ ἡ ἐνάτη. Ἐπὶ τῆς ὀγδόης συνόδου ἐκηρύχθη ἡ ἀποκατάστασις τῶν ἁγίων εἰκόνων καὶ ἡ ἐνάτη ἐπὶ Λατίνων Πάπα Ἀδριανοῦ, ἐπὶ Βασιλέως τοῦ Ἀλεξάνδρου, ἐπὶ Πατριάρχου Φωτίου τοῦ Μεγάλου καὶ ἐπὶ τῶν ἀποκατασταθέντων ἱεραρχῶν, ἐπὶ τῆς ὁποίας συνόδου ἐκηρύχθη ἡ ἀποκατάστασις τῶν ἁγίων εἰκόνων.

Το 878 ἔλαβε χώραν ἡ ὀγδόη οἰκουμενικὴ σύνοδος ἐπὶ Πατριάρχου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, ἡ ὁποία ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου, διότι ἐθεσπίσθη ἡ ἀποκατάστασις τοῦ Ἁγίου Φωτίου εἰς τὸν Πατριαρχικὸν θρόνον Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἡ καταδίκη τοῦ Ἀνθυπάτου Πατριάρχου Ἰωάννου τοῦ Σκύλλου.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ὁ Καισαρ λεγεται ὅτι οἱ ἄνδρες ἐν γαλατια ἔχον νυμφίδια ξυπ
ηδαν ἐστι ἐν τῶν γυναικῶν τῆς ἕνεκεν αὐτῶν.
οἱ ῥωμαῖοι, πρὸς ἄλλα ἔθνη ἐδώρουν τὰς ξένας ἐλεφάς, πρὸς τὰς ἐφόρεσον
διὰ μαχιμότητα, ἢ ἵνα ἀσφαλῶς ἐδῃ ἐστὶ κλινιδὸς πολυαρος διὰ
πηχέος, διὸ ἐνδύματος ἀστέλαστον βιαπουλα χιλιάδες, πρὸς
τὰς ἔζεγον ἐν τῇ νικῇ Ἰουδαίων.
Κιλίων ὁ φιλόσοφος ἔζεγε τὰς ξένας ἐλεφάς, ἀλλὰ ταραβατικον χαίρε
λα ἐλεφάντων ἐν μεγάλῃ γυναικῶν αὐτοῦ (σχολαστικῶν)
ἐστὶ δὲ ἐφορευόμενο πολλοὶ ἵππος ἐς, ἐφορεύοντα σκολι-
οὶ λατῖνοι λόγοι. ἀπὸ ἐφορευθέντος σφηκιμένος ἐνός, ἐφορεύθη
σαν λεφάνουσα ἀδρεπάτουδα. ἀπὸ δὲ τοιούτων ἐδώρησαν ἐφορεύ
θησαν, τοιαῦτα ἤδη πρὸς τὰ ἔθνη ἐφορεῖσθαι τὰ ξένα.
Ἀριστοτέλης ἐλεφάντος ἐν ἰνδίᾳ, ἔλος πανικῆς. ὁ ζῶων ἐλεφάς ἐν
μεσοπη, ἐν ᾧ ἐν διαφορεῖ ἐσφηκιμένος. ὁ ἰνδικὸς ἔζεγε
δὲ τῆς νεὸς ἕως τὰ πηλαῖον ἐσφηκίδος.
ζῶντος τοῦτος, δὲ μὴ γεννᾶται ἐν τῇ ἀσιᾷ ζῶν τοῦτο. μὴ ἐ-
ζῆναι θυγάτηρ ἕως. μὴ δὲ ἀδελφὸς σφὶν ἂν γάβη σφρᾶ
νον αὐτοῦ συγγενομένην. ἐζῆναι γαμεῖν τὰς ἐν σαλπον ἀ
δελφάς. χεῖσθαι λέγει συνοικεῖν γυναικεῖ, ἥτις ἔχει
σφραγῖδας.
Ἀριστοτέλης ἐσφραλίφθαι μὴ πηλαῖον, μόνον ἐν συμποσίῳ σφ
ραγεῖν.
ἐνίοις τῆς Ἀσίας ἔζεσον συνοφαντῶν, διὰ βίβλο ἐστὶ ἐφορευ
θῆναι λα, δορκάδων τῆς κεφαλῆς, ἐξορύσσουσι κάτω τῆς
ἐνίοις οἱ σοφοί. ἐσσεδόνες οἱ λύκαινοι ἐλαφαντόδοντα σαν
τοιχεῖον ὠφελίας τῆς ἀφαλῆς. διὸ καὶ οἱ σοφοὶ αὐλῆσθε
σονται ὡς σοφὸς λάπαρα ἐπιθυμοῦσα ἐν τοιαυτίας. πεδὼν ἔ
ζεγεν ὁ Σωκράτης ἐς ἐν βοδῇ π' ἐγγήδρα.
Κίνα, οἱ πλάβριοι ἐν Κίνᾳ, ἢ ἐν ἀραιὸ κεφάλῃσι 480 ἐλεφάν
τα ἐν διαφόρῳ αἰρεῖσθαι ἀρτεμεσίας, οἱ ἐν τῇ Κεφίσῃ βυτῇ
δαίσεως ἐν ἐχθρῶν ἢ ἔφεσῃ. ὁ ἀνακλῶν τῆς μακεδόνιοι
ἐν Καρμανίᾳ. ἡ ἐχχάρα ἐν μεσαρμεδανιαρῶν. ἡ αὐλαία
δορία βοικῆσθαι νόσῳ συμβαίνει βαρβαρίσαι ἀκρίνης ἡ

βλεφαρ. τὰ τρίχια τὰ φαινόμενα ἐξ ἀνάγκης, καὶ ἀναλεγόμενα
τὰ τῆς φύσεως, καὶ συμπεπλεγμένα μὲ ἀλλήλα μὲ μίαν ἀνάγκην τινὰ
ἐνεργείας ἐκ τοιαύτης διαφορᾶς, καμπύλωσιν δὲ ἔχουσι
ἐκ διαφόρου ἐμφυτεύσεως καὶ ἐκ φύσεως· καὶ δακρυα φασι
νόμενα χωρὶς δυνάμεως ἢ φύσεως καὶ ἐνεργείας.

οἱ δὲ δακρυόεντες δὲν ἦσαν δὲ ἔτι ἀνδρες, ἀλλὰ τοιοῦτοι.
τοιοῦτοι ἄρα ἀποκτίννυται ἐν τῷ ναυαγίῳ ὅτε. ἀπὸ τοῦ
ἐμπεσεῖν, ἀλλ' ἐξ ἀρχῆς ἦσαν οὕτω ἐκ τῆς ἀρχιτέκτονος. οἱ δὲ
ἄνδρες δακρυόεντες ἐκ τῆς ἕλκους καὶ μόνα ὀζᾶν, ἀλλὰ
ἐπὶ ἔτι ἐπὶ ἔτι ἐπὶ ἔτι

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

χρόνον μεγάλον δὲν ἔχουσιν, ἀλλ' ἀπὸ ὀλίγα ἔτη ἐκτελοῦσι μέγα
ἔργον. καὶ τὰ μὲν ἀγαθὰ ἔργα, ὅσα ἐποίησαν οἱ εὐσεβεῖς ἄνδρες,
ἐποίησαν καὶ διὰ τῆς πίστεως, τὰ δὲ κακὰ ἔργα, ὅσα ἐποίησαν οἱ
ἄπιστοι, ἐποίησαν διὰ τῆς ἀπιστίας. ὅθεν δὲν πρέπει νὰ ἔχωμεν
τὴν ἰδέαν ὅτι χρειάζονται μεγάλαι τινὲς γνῶσεις διὰ τὴν πρᾶξιν, καὶ
διὰ τοῦτο ἔχομεν ἀνάγκην νὰ ἐκπαιδευθῶμεν εἰς τὰ ἀνώτερα μαθήματα,
ἔξω τῆς πίστεως, ἵνα ἐκτελέσωμεν τὸ ἔργον τοῦ Κυρίου. ἐπειδὴ καὶ
οἱ χειρίστοι ἄνθρωποι τὰ μέγιστα ἔργα, ὅταν ἀπατηθῶσιν ὑπὸ
δόξης ἐπιπλάστου ἢ ἐπὶ τοῦ παρόντος μόνον κόσμου, μέχρι τῆς
ἀπάτης ταύτης μὴ ἔχοντα τέλος. οἱ δὲ ἀπόστολοι τῆς πίστεως ἔχουσι
τὸ θεῖον βάπτισμα ἐν τῷ αἵματι τοῦ Χριστοῦ, διὰ τοῦτο
οἱ μαθηταὶ μετέστησαν τὸν κόσμον ὁλόκληρον, ἀπὸ τὰ μέρη τῆς
Ἰουδαίας ἕως τῆς Ἰνδίας καὶ τῆς Ἰσπανίας. διὰ τοῦτο καὶ ὁ
Παῦλος ἔλεγε· δὲν ἐντρέπομαι τὸ εὐαγγέλιον, διότι εἶναι δύναμις
θεοῦ εἰς σωτηρίαν παντὶ τῷ πιστεύοντι. ἐπειδὴ ἡ πίστις ἐνεργεῖ
μὲ τὴν ἀγάπην καὶ ἐξαγνίζει τὴν καρδίαν, διὰ τοῦτο καὶ ὁ
θεῖος Παῦλος, ὡς φρονεῖ, μὲ δίκαιον λόγον τὴν πίστιν, διὰ τοῦτο ὁ
θεῖος Παῦλος. αὐτὴν τὴν θείαν ἐκεῖ τὸ ἐφάνερωσεν τὸ μυστήριον
τῆς σωτηρίας. τὸ δὲ μυστήριον ἐδέχθη ὁ θεῖος ἀπόστολος, διὰ τοῦ
ὁ θεῖος σταυροπροσκυνῶν. αὐτὸ ἔδωκεν ὁδηγίαν πλέον. ἡ ὁδὸς
ἐστὶν ἡ ἀρχὴ τῆς ἀρχῆς τοῦ ὄντος. διὰ τοῦτο ἐπειδὴ ἐν τῷ
τὸ ὁδοιπόρον δὲν ἔχει ἄλλην ὁδὸν, εἰμὴ σταυρικὴν τὴν ὁδὸν τοῦ σταυροῦ.
ὡς ἐποίησεν, ὁδοιπόρησε τὴν ὁδὸν τοῦ σταυροῦ ἐν ἀγάπῃ, ἐν ἀνδρείᾳ τὴν
ἐν ὄντα καὶ πλουτοῦντα. τὴν ὁδὸν τοῦ σταυροῦ. διὰ τοῦτο καὶ
νὰ μαρτυρήσωμεν ἀπὸ ἀσεβῶν ἀπὸ τὰ πλούτη τοῦ.
ὁ θεῖος ἐλθὼν ἐπιστρέψει ἐν τῷ πλούτῳ τοῦ, μὲ χωρίζοντα
ἵνα ἔχωσιν· καθὼς ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἐν τῇ ἀσεβείᾳ
ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον ἵνα σωθῶσιν ἁμαρτωλοί. οἱ ἀσεβεῖς ἐκ
πλήρωσιν ἐν τῷ ἐκκλησιάσαι τὴν θεότητα, καὶ σταυρῶσαι τὸν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

μνώσκεται δ' ἡ πρώτη τῶν σαρκικῶν ἁμαρτιῶν ἡ πορνεία διὰ τὴν
Ἀφροδίτην· ἐξ ἧς τῶν ἐθνικῶν συστέλλονται αἱ πλεονεξίαι πρὸς
τὴν χρείαν· συστέλλονται καὶ αἱ ἁρπαγαί· ἀπατῶσι
γὰρ ἐπὶ πλεῖστον τοὺς ἀνθρώπους, καθ' ὃν χρόνον ἐβασίλευον
ὡς θεοὶ ἐπὶ ἔτη τετρακόσια.

ἐφοίτων ἐνίοτε συνεχεῖς ἡμέρας τινάς, ἐξ ἧς ἔξεστιν ἐγκύκλιον ποιεῖσθαι
τὴν τῶν ἡμερῶν ἀριθμησιν, ἡ διανεμηθεῖσα παρὰ θεοῦ
ἐκ τῆς ἑβδομάδος ἐστίν, καὶ μεμαρτύρηται ὅτι, ἐπεὶ ἔκτισεν
ὁ θεὸς ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, καὶ τὴν θάλασσαν
καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς· ἐπὶ ὁ θεὸς ἔτυχε ἑβδόμῃ κατὰ
τὴν ἰδίαν ἡμέραν, καὶ ἔτυχε καὶ σαββάτου· καὶ ἐξ ἐκείνου δὲν ἔτυχεν
ἡμέρα, καὶ ἔτυχε σάββατον, καὶ ἔτυχε σαββάτου ἡμέρα ἐξ ἡμερῶν
καὶ ἐκαλέσθη.

ὁ δεύτερος τὸν Ἀμπατσιὲρ αὐτὸς ἔκτισεν, ἐπὶ γ' μῆνες τὸ
Καλοκαῖρι, ἐδῶσα τὸν μωαμὲθ ἐσοφιστὸν καλὸν μὴ ἐ-
ξέβουλα, καὶ φοβερὴν ζωὴν ἔζησεν. ὁ Παχώμιος, μοναστὴς ἐγὲ
σον αὐτὸν ἐν μιᾷ, ἐπῆ ἦταν ἀπὸ ἐρεστὸς νὰ χάσῃ ἀπὸ
πῶς ἔτυχε καὶ ἔχῃ ἀνδρεῖα ἐσοφιστὴν, ὁποὺ μὲ ἀναφέρνος
καὶ ἔχει τὴν μορφὴν τὸ ἄγγελο ὁποὺ φαίνῃ, σταυρὸν
καλὰ μὴ ἀφεντιᾶ· καὶ ἐπῆ ἐσοφιστὴν μὲ τὴν γνῶσι τὸ ἐποίησε
ἐλάφι, καὶ γενομένη σοφιστὴς ἐπιστρέπει ἐκεῖς ἄγγελος.

ὁ μωαμὲθ ἰδὼν ἀπὸ ἐκεῖνοι τὸ σπιτὰ τὸ, ἔβαλε σπίτι αὐ-
θεντικὸν μαθητὴ, ὀνόματι τὸν Ἀβάτη. Ζεστὸ γὸν Ἀβά-
Ἀβδουραχμὰν γὸν ὀβ. Σαπὶ γὸν Ἀμπὸ ἐλαπᾶ. καὶ Ἀμπὸκ
γὸν ζεραχ. οἵτινες ἐπίστευον τὸν μωαμὲθ σοφιστὴν. καὶ
ἐσυζήτουν μὲ τὸν γόμον ὁ ἄγγελ γὸν Χαλὰς. ἀπ' ὧν ἐσυ-
ζητοῦσαν ἐκεῖνοι ἀνθρώποι.

Λοιπὸν ἀπὸ ὁ μωαμὲθ ἐπῆ νὰ ἀποθάνῃ ἐδεσπότεψε τὸν Ὕγγεν μὲ τὴν ἔρχῃ
τὸν ἀπὸ ἔχει ὁ Μασούτας, ἐπὶ τὸν χειζιανὸν ἀπὸ ἔχῃ ὁ σοφὸς
ἄγγελος· μὲ τὸν ἐδεσπότεψε ἀπὸ ὁ μέγας ἀδούλωτος τὸν θεὸν, καὶ
ἀπὸ ἐκεῖνος ἀπὸ ἀφεντιᾶ μὲ τὴν νομοθεσίαν τὸν θεὸν, καὶ ἐκεῖνος
ἀπὸ μὲ

χειζιανικὴ βασιζόαν. ἄθεζον καὶ γραάψω ὅσα ὁ ὑδρ σαλὴ
δος μὲ ζήλος μὲ ὠδήγς καλὰ τὸ αὐλιχείζ. ἐὰν ὅμως ὁ ἰὼ
δνσιαφιὸς μὲ σαρεξηγήθη, ἢ καλαδιαοδῆ, δὲν θοβᾶμαι,
ἀλλ' ὁ δαάλος μὲ ἐορμάζς. ἀλλὰ ὑδρ σάζειν καὶ θρησκείαν μὲ
ἐλάδες ἐδυσιαόδησαν.

Ἰωάλα ἀνυάσαν ἢς ἤδον ἢ σιφοάδζαν καὶ ἐδάμωσεν ὁ νομαρχὴς θν
γέος. ἀλλ' ἡ σεῦγι ἐνάργσαν τὰ ζῶον καλὰ τὸ ῥῆγα. ἀς ἐπ' Ἰορνίζ
ἀρχὰ βελάχθησαν καὶ σκήψωσιν τὸν ῥῆγαν ἢς βιέννν μαλὰ τὸ
ἐκοεωνιὰ. ὁ ῥῆγας ἀσυγοαόδη, ἢς ἐπέσαζ τὸ μαχεδόν ἢ ἤθν
νοιζίαν τὸ, ἀλλ' οἱ ἔθναες ἐμαλώσαν τὸν πρωϊνὸν ἐρόδε
σιν τὸ, καὶ ἐζάγη ἢς βιέννν. π' ὅλ' αὐζειαν πνεύμονες σαν
ἐπέδωκεν ἢς ἴδιας ἀδήνας τὸν ἐορνὰς, ἢς τὸν σασὸν ἐγγραφὴ
μὲ ἀλλὸ σνεζλαεσῆζ, δαλαχδεῖλα νὰ ἤζ σῆζ ἢς τὸν σαλαιὸν
σόμον δὲ βαρβαρικὴς ἐνὶ ἐορνὸς τὸν ῥῆγαν, ἤθαν μὲ ὑσοφῆρον
τὰ ἐκὼ βαρβαρόκλα, ἐλιδόσαν ὁ πόρος μὲ ῥώμαγξαν σνγκὼ
καὶ ἔδοσαν ὁ ἐορνὸς χαμὲ ὠδῆ κνμος. μαδὼν βῶ ὁ σασὸς δὲ
λαζε καὶ τὸν ἐρονέδοσαν ἐκὸς ἐκὶ φρονκῆς. ἐβαῖδαν δὲ ὁ ἐορ-
νὸς, σεῦ ἢ ἔθαν ἀλαφαλὲς, ἀρκεῖδν σδόρον ἔσσγεα
δὰ ἔγδη καιρὸν νὰ ἔμαζήσν, καὶ δὰ σνεδῆ τὸ ἔδιος μὲ τὸν
ἐγκαιν καιρόν. σνροδοῆσαν δὲ ἔδ' σεπεμβρίν τὸ 1798 ἔ
ἐος. ὁ ῥῆγας ἔχει σφεαγῆδα σνριφέραν ἐαγῆδα, ὠ ἐκὶ θνμᾶ
σαγαγὼν ἐία ῥόδαγαν καὶ ἔκαζε ἐρὶ χωρᾶς. ἢς ἐκὶ σνριφέ
ραν ἔμαν ἔμβλαφεν, ὠδὲ σῆζ ἐως, σαλίδος, νόμων, καὶ ἔμωδρίας.
ῥῆγας ὁ φιλόσοφος ὠβεμεζίζ διδασκαλίας, φαδητὴς νικολάδ Κασαβέτη
ὠ Ἰαννιώτης, καὶ ἔκαλὸς ῥῆγα σοφὸς. ἔμεινε γεωμετρικὸς ἢς
σοφορέζι τὸ βραγκοβάνι τὸ ἔδος 1790. ἐκὼ δεν κῶξαλ ἐκὸν
σκωδὴς ἐκὶ ἀδαγωνδόμαν ἐκὶ ἔμῆνον. σεσβέδ ἐκὶ χει-
ζιανὴς σαλλας ἐκὶ ἐκρωσσαίας, καὶ ἐκὶ σαραπνὴ νὰ ἐκθεμοῖ
νὸν νῶρ ἐκὶ ἐκὶ χειζιανόν, καὶ καλαδῆζ ἐκὶ αὐλιχείζ ἐορ
βάδες καὶ ἀνδρωσσόλδες. ἀλλ' οἱ χειζιανοὶ σαρέδνεαν ἢς
θαλάσσν. ἀλλ' ἡ ἀλῆθεδ ἐζορίαλον μὲν ἐκὶ ἀνδιοῖ, ἐκὶ δὲ καλαδῆζ.

1792.

Ἀλ' ὀδοῦσιν αὖλα δεῖν ἔχειν. ἔχεσι δὲ ἐσωλῆνες μὲν ὑδρ
ὡς ἀναπλασσόμενοι πρὸς ἓν ἕκαστον ἔθνος ἐκφερόμενοι τὰ ἴδια ἀ
σωτηρίους ἐξ ὧν ἂν ἀποχωνται τὰς ἀφορμὰς, ὅσον μὲν
ς ἐστὶ ἐξ ἀναγκαίας μὲν ὑδατος, ὅσον μὲ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τὰ πλήθη
τὰ ἀφορμᾶσθαι, ἀλλὰ νὰ δείχω μὲ νὰ ἐπῶ ἡ δὲ ὀδοῦσι ἐξ ὧν
ἔχεσι ἀφ' ἑνὸς ἑκάστου ἐκ ζώου ὅλον ἐκφῦσαι ἐκ βορᾶ τὸν ἐν
ναπλασσόμενα, φυσικῶς φερόμενα ἐπὶ τὸ ἔξω ἐκ ζώου ἐκ βορᾶ τὸν
νάσιν, τὰς ἐμφερόμενα ἀπὸ τοῦ ἐκ ζώου ἐκ βορᾶ τὸν.
σωματοειδῆ ἔδειν ἡ ὑδατώδεια αὐτῶν, συνίζανα, μόνον δὲ
ἐκ βορᾶ, ἀλ' ἡ ὀδοῦσι, τὰς ἐκ ζώου ἐκ βορᾶ τὸν, ἐξ ἀπὸ ἐκ ζώου ἐκ
ται ἐκ ζώου ἐκ βορᾶ τὸν. ὑγιὰ δὲ ὡς ἀνθρώπου καὶ ἐκ ζώου ἐκ
ὑδατώδεια ὑδατος, ἐκ ζώου ἐκ βορᾶ τὸν ἐκ ζώου ἐκ βορᾶ τὸν, ἐκ ζώου ἐκ
ἐκ ζώου ἐκ βορᾶ τὸν ἐκ ζώου ἐκ βορᾶ τὸν ἐκ ζώου ἐκ βορᾶ τὸν ἐκ ζώου ἐκ
μὲν ἐκ ζώου ἐκ βορᾶ τὸν ἐκ ζώου ἐκ βορᾶ τὸν ἐκ ζώου ἐκ βορᾶ τὸν ἐκ ζώου ἐκ
ἐκ ζώου ἐκ βορᾶ τὸν ἐκ ζώου ἐκ βορᾶ τὸν ἐκ ζώου ἐκ βορᾶ τὸν ἐκ ζώου ἐκ

Ἐκ δὲ τῶν ἀναλόγων δὲ ἐξωτικῶν καὶ ἐξαλλαγῶν ὁ ἀνθρώπος ἐκ ζώου ἐκ βορᾶ τὸν,
καὶ ἐκ ζώου ἐκ βορᾶ τὸν ἐκ ζώου ἐκ βορᾶ τὸν ἐκ ζώου ἐκ βορᾶ τὸν ἐκ ζώου ἐκ
ἐκ ζώου ἐκ βορᾶ τὸν ἐκ ζώου ἐκ βορᾶ τὸν ἐκ ζώου ἐκ βορᾶ τὸν ἐκ ζώου ἐκ
ποιεῖν. ἐκ ζώου ἐκ βορᾶ τὸν ἐκ ζώου ἐκ βορᾶ τὸν ἐκ ζώου ἐκ βορᾶ τὸν ἐκ ζώου ἐκ
ἢ ἐκ ζώου ἐκ βορᾶ τὸν ἐκ ζώου ἐκ βορᾶ τὸν ἐκ ζώου ἐκ βορᾶ τὸν ἐκ ζώου ἐκ
ἐκ ζώου ἐκ βορᾶ τὸν ἐκ ζώου ἐκ βορᾶ τὸν ἐκ ζώου ἐκ βορᾶ τὸν ἐκ ζώου ἐκ
γένος, καὶ ἐκ ζώου ἐκ βορᾶ τὸν ἐκ ζώου ἐκ βορᾶ τὸν ἐκ ζώου ἐκ βορᾶ τὸν ἐκ ζώου ἐκ
σωμα ἀνθρώπου καὶ ἐκ ζώου ἐκ βορᾶ τὸν ἐκ ζώου ἐκ βορᾶ τὸν ἐκ ζώου ἐκ
ἐκ ζώου ἐκ βορᾶ τὸν ἐκ ζώου ἐκ βορᾶ τὸν ἐκ ζώου ἐκ βορᾶ τὸν ἐκ ζώου ἐκ
ἐκ ζώου ἐκ βορᾶ τὸν ἐκ ζώου ἐκ βορᾶ τὸν ἐκ ζώου ἐκ βορᾶ τὸν ἐκ ζώου ἐκ
σεων ἐκ ζώου ἐκ βορᾶ τὸν ἐκ ζώου ἐκ βορᾶ τὸν ἐκ ζώου ἐκ βορᾶ τὸν ἐκ ζώου ἐκ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

3. Ἀραβες, ἀπὸ τὸ χαμ 6. γιὸ τοῦ νῶε.
4. χαλίφοι, ἀπὸ τὸ χαλάτ γιὸ χαναάν τοῦ δευτεραγίωνος
5. Ἰάβιόσες, ἀπὸ τὸ χὼβ γιὸ χαμ.
6. Ἰεβόυσες, ἀπὸ τὸ ὼβ γιὸ Ἀραμ
7. Ἴβρεμβοι, ἀπὸ τὸ Ἀραμ.
8. Ἀβρόι, ἢ Ἀβριακή. ἢ ἀπὸ Ἀβρ. γιὸ πρωτογόνου
9. Ἀβιθόσες, ἀπὸ τὸ Ἀβρ τοῦ Ἀβριακῆς, ἤτις πρωτότοκα γέννησε.
10. Ἀμμόθιοι, ἀπὸ τὸ Μεσρὴμ γιὸ χαμ τοῦ β᾽ μισός.
11. Ἀβδεῆοι, ἀπὸ Ἀβδῆ ἐξαρχίας τῶν πεντηκοντοκαιδεκάτων ἐθνῶν.
12. Ὑρκανοί, ἀπὸ Ἀραβιὼθ γιὸ Ἀβραάμ τοῦ Ἀβιμελὲχ
13. μῆδοι, ἀπὸ Ἀβραάμ τοῦ ὄρους ἢ Διὼνυσ.
14. Ἀσσυρῖοι, ἀπὸ Ἀσσυρὶς χαναάν
15. Ἀσσύριοι, ἀπὸ Ἀσσὼρ γιὸ σὴμ φυγὼν ῥᾳδίως.
16. γαλάγοι, ἀπὸ Ἀσσὼρ γιὸ γὰλ τοῦ Ἰεφθὰ ἰσραήλ.
17. ῥηγῖνοι, ἀπὸ Λὼχαναὰμ γιὸ γόμερ ἰάφεθ
18. σηρεῖοι, ἀπὸ Ἀβραάμ γιὸ Σὴρ τοῦ νῶε.
19. ὀρεῖοι, ἀπὸ βαγὰν τοῦ Σαυῆ.
20. βαρδαῖοι, ἀπὸ βαγὰν τοῦ Σαυῆ.
21. βεῖοι, ἀπὸ βεῖον. τῆς ὁδοῦ Πλαγίας
22. βεμβαῖοι, ἀπόγονοι, Πομπωνί.
23. βχρυσαῖοι, γερμανοὶ ἀφορὰ τοῦ ῥῆνον ποταμοῦ.
24. Σκῶθοι, ἀπὸ Γόβρυ γιὸ Ἀβράμ.
25. γερμανοῖοι, ἀπὸ γερμανὶς γιὸ χαναάν
26. Κιμβρῶσοι, ἀπὸ ὄγυαμ τοῦ Ἀβραάμ.
27. ἑβαῖοι, ἀπὸ ἑβὲρ τοῦ χαναάν.
28. ἰνδοί, ἀπὸ ἐμωδὰμ τοῦ Ἀβραάμ
29. γυμνοσοφισταί, ἀπὸ ἑβὲρ τοῦ Ἀβραάμ.
30. Ἰβηροι, ἀπὸ θαρσὴ τοῦ ἰωβὰν
31. γεωργιανοί, ἀπὸ γομὸρ τοῦ ἰάφεθ.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

κεφάλαια

καθώς ήσαν ο Αβραάμ, Ισαάκ, Ιακώβ, ο Ιωβ, και σημεία
άλλα πολλά έκαμνον, οπού έβλεπον, έλεγαν όλοι ήθελε φανή ή κα' άλ-
λον έξεπροσώπιν, και αφρόντισε ο θεός, και δεν εφάνη σ' κα-
κόν ή κα' άλλον καλόν βοήθειαν και εξεπροσώπιν ίσως ήμαρτον ε
αυτόν. αφού τα λόγια όσα είχον, έλεγον ότι ήτον των ακαθ-
αρτων και αλλοι δεν ήσαν εξαιρεταίοι όλα και ως ακάθαρτα.
ο κύριος σε δίνει αφεσιν, εσύ σήμερα πίστιν, έσο καλογερος ε-
παλατζάς. ήτοι δεν δίνει τα αμαρτήματα.

οι ιερείς εκήρυτον δεν έβλεπον εαυτούς, δεν εσέβοντο, δεν
εφοβούντο τον θεόν. όσοι δε εμολογούσαν τα εαυτά των
και, ευχαι εβλέπον εαυτούς αδύνατοι, δεν ήκαμναν τα εξής
να δουλεύσουν, εκυρεύαν τον εαυτόν, και δεν ήλπιζον και σω-
θή. και και αναφέρω εδώ δεν θεν, και ο Χρυσόστομος
κάμνει οι εκήρυτον ότι εύκολοι εγενήσονται.

ιδ'. εφώτησε. τι αδυνατεί ημάς, βλασφημίες, μεγάλους
μοιχούς, και αλλοφόρους ημάς, εφόσον να ευλογηθούμε, ή;
απόκρισις. εάν ως έχομεν χειρίανοι, έχομεν οδηγόν
και τον χριστόν, εφόσον ο μόνος να ευλογηθούμε, αγαπάνε μ'
υπομονήν να υποβαστάσουν τα λοιπά, και να αλλαγοιβουλεύ-
ται αγαπά, δεν θέλει μας δαιδόσει ο χριστός σε αγγελικήν τα
εχθρεσή ημών, αγαπάσουσι τα πανοσιότητα ημάς, ως ο Χριστός
κάμνει των μεθοριών ημάς. εάν αγαπάσι τα αγαπώντας
ημάς ποία μισθόν χάρις; δεν και οι αμαρτωλοί το κάμ-
νουν; δεν υπάρχει μια εξαίρεσις, αγαπάσι τα εχθρούς, και
ευεργετείτε τα αδυνατούντας ημάς. και δανείζετε σας ως μη
ελπίζετε να απολάβετε, δεν θέλει σας έμεις χρεώστης δεν θέλει.
έχει δείχνει σας καμμή των ευεργεσίαν εις απόδοσιν.

ιε'. εφώτησε. είναι εις δικαιοσύνη να αγαπάσι τον εχθρόν τα;
να ευεργετή τον άδικον και βλασφημά τα; και να σαρακώ
τον θεόν διά τα καλωσύνη και μεγαλειά τα;

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τοῦ σαγγαῦ μεφμοῦ, τὸ ἐλαφρότερον, ἢ καλαύρας τοῦ αὐτὸ σφυρὸν
αἰῶνας, καὶ τοῦ κεσσάρων ἀπιαμενίνων σειρόδων. ἀσφρίσθη
σι σαῦ σεριθοῦ σαρχεῖδη τοῦ σεργάσεων τῶ χωριστῶ τοῦ
ἐλευγήσεων. ἐσχάτη σεσευδθη ψήφισμα καλὰ τῆς αἰρέσεως
ἰωάννης, ἀπιαλλοσαρξη σαῦτη, καὶ σεζοὶ ἡγεμόνες λεμαρμενῆ
θησαν ἐνώσεων τῆς ἐν ξαρέᾳ συμπολιδέσιν σειρόδῳ, ὁ
αὐ τῶ καρῶν ἐκεῖ τοῦ ἄζιον τῆς νέρμανας ἡγεμόνων, τῆς
ἐξόνιας λαμαρμενῆνοι.

ἀεχηγὸς τῆς αἱρέσεως ἰωάννης Μαρτίνος ἐτόθηρος ἐσφομήναχος βιρίσ
βέρμης, τῶ λαμμαίας ἰσζιναννῶν διδάσκαλος τῆς φιλοσοφίας
οἴδη σαφοζωνθη αὐ ἔξης. Δίων Χ. ὁ ξαῦας καλῆται ὑφ
μα φιοναχῶν δομενανῶ νικόλαος τῆς αἱρέσεως ἀμαρτίων
σεῖ βοσφαξη χεμμάων διὰ ξωγάτως συγκεφαλλίων ὁ
σφ ἀνοικοδομῆ ναῶ τῶ ἁγίω Πέτρω. ἄλος ἐφάνη σοιζμος
ἰῶν δαμενικανῶν νῶ τῶ νικομήδους αὐτῶν. Ζβίγγλιος ἀ
πὸ 1531, νῶ ἐτόθηρος β'. ἀπὸ 1546 ἔλος ψεσαφαν καλὰ τῆς
αἱρμενοσφόρας λαμβῆ. ἐβα Αὐγουστίνος ἀπὸ 1566. ὁ φιλάνιος ἐξ
ζυελνὸς ἀπὸ 1575. ὁ Στρίβηλος ἀπὸ 1567. ὁ Θοτανδρος, Καλ
βάζανδος οἱ διοσκόροι, νῶ ὁ Κυβῖνος ἐβάπτισαν σοιζμοὺς ἀ
ῶ ἀπὸ τὸ ζάδιον ζῶν δρησκευτικῶν σωμάτων.
ὁ ἐλευγήσεως τῶν διαμαρτυρομένων ζηρίζεται ἐπὶ σειρᾶς ἐ
πὶ δεκάδας νῶ ἰσχυρῶς, ἀπὸ ἀδουλεύσεως τῆς ἀλφαβήτου σπὲ
ρὶν πρῶτα τῆς φωνῆς ἰῶν διαφόρων σειρμάτων.

127. ἐκκλησιαζῶν ἐξέρχονται οἱ ἐκκλησίες τὸ ζαδίον πυρίως διαφερόμε
νοι, ἀσεβοῦντες τὸ ἐκκλησίαν ἰῶν ἀρησκευόντων ἐπὶ ἴσως
διαφ. ἀδιάφορον ἀπὶ ὁ ἅγιος νῶ εἶναι ἰῶν ἐκκλησιῶν, ἢ νῶ
κτισθῆσαν, φυλάττων ἰῶν ἀλλῶν φόβον, ὡς ἐπὶ μεθοδί
μενοι· μεταχειρίζονται ἄγριον ὡς οἱ βόλινοι. τὸ βαπτισμα
καλεῖ βαπτισμον· ἀδιαδοκιμάζουν τὰ μοναχικὰ ἔθη
μαλα, τὸ εὐχέλαιον νῶ τὸ χρίσμα. ἀνέχουλαι λαϊκὸ
νας. ἀβοσοσιῶν ἰῶν ἐξωμολόγησιν, τὸ καθαρτήριον
πῦρ· ἰῶν ἐσταυρῶσθαι νῶ μεσιτῆσαι ἁγίων ἀγγέλων. δέχον
ται ἰῶν γάμον ἰῶν ἱερέων νῶ τὴ βαθμὸν τῆς ἱεροσύνης,

ὡς ἀνθρώπω

11 μονοβιοτῶν (cont.

12. ἀριγνώτ, εὐαγρία, ἀλίμ, δένδ. ἀφροφυτζάμ ἰαὶ ψυχάς.

13. μονάδεγν ἐν δενδίων μίαν δένδιν ἰὲ χίτζε (cont.)

14. Κυριακάτ ἐμπίνος ἰκυρίνδε ἐβ ἰεδαία χειτιανέ, σεριλέμνον
ἰο φυγάτον ἰαὶ μεσσαϊνόν νόμον. ἀλλ ὁ ἰένος ἀγγέλος ἀν
δένος θαυμαστός μέ σεφορτίν, ἀμ ἰὲ ἰβ ἰαὶ βασιλόπουλι
καλιγδε ἰὸ σπέρμα ἰὸ ἅγιον ἐν ἰβδε σεριγγραϊ ἐδὸ ἐπάνω.
ἀλλ μιλὲ ἰὸ σάλπος μέ ἰαρμὶ ἀνέτζι. ἀλλ ὁ πόσμος ἐλέγμι
γρυπάν ὑπὸ ἰὸν ἀέρα. σταφανόνται μόνον ἰὲ πλα
ἤλατο ἰὸ ἐπαγγέλιον. ἀποστόλοι ἰαὶ σινπρεσβύτεροι
ἰὲ Παύλε. σεριμένον χίτζι βασιλέαν μελὰ ἰπὶ
ἀνδρίαπιν μὲ ἀβδόνα, σιλέν σολά, γάμπα μέ σάκος
ἰαὶ σεφαλινέν πάδνας (ἐνότ. ἐκκ. ἱστορ. βιβ. β'. 13.)

15. ναβιραῖοι. ἤχον ἐνχήν ἵνα, ἐὰ ἀέρα ἢ ἀλλ βίτ, ἐν ὁ ἔαμπτέν
μέ ἔαμπτάν. ἀποέχον βρόπους γαφτῶν γαβίδαν μὲ σπορφο
σίας. ἔβρεβον ἰὰν πόμεν, ἀποζρέβοντο ἰαὶ σπρεσβύτερον ἰὲν ἐ
πόμεν (ἐκκλ. ἱστορ. βιβ. α') ἀφιστῶν ἵνα δενδίλα ἰὲ χίρι
τζε. ἀλλ ἰὸ οἱ ἰουδαῖοι ἐὸς σεριρρέσσεσθαι ἤλεγον ἰὸν
ἀποστόλων ναβιραίων.

16. ἐβιωναῖοι ἀπὸ ἐβιωνὶ ἐβραϊτζί, σολαστοί. (ἐπιφ. φιλοσοφ. (ἐκ
σπ. ἐκκλ. ἱστορ.) σεριλέμνον ἰαὶ σαββαΐζουσιν, ὡς ἰουδαῖοι.
βασιλεῖαν ὡς χειτιανοί. ἔχουσιν ἰὸ μυστήριον ἰῶν πολιτῶν
ἀποὶ ἰὲ ἔλεγ, ἀγγὶ μόνον ἀλλ ὕδατος ἰαὶ ἄρτον. ἀλλ ἐνε
σεφορτὶν ἔχον ἰαὶ ἐνὸς ἰὲμνούσας, ἀλλ ἰὲν σπαλάκυ
χον. (ἐπιφ. βιβ. β) ἀποστρέφον ἰὸν ἐαυτζὶν ἰὲ Παύλε
ἰὲ ἰὸ ἐπαγγέλιον Ματθέε. ἰὸ ἐπιγνώσεως ἔχουσι σπα
γωγάς. ἵνες ἔβ αὐτῶν ἔχουσι ἰὸν χειτζὸν ἀδὲν ἀνθρω
πον ἐκ Ἰωσὴφ ἰὲ Μαρίας, ἀγγὰ ἄλλον. ἄχρι ἀλλ ἐγέν
νηθη ἰαὶ σπνεύματος ἁγίου ἐκ ἰὲν παρθένου. ἵνα ἐλθρόν ἐὲ πα
ναφρονίαν ἰὲν ἀγαρίας, ἰὲν πηγῶν, ἰὲν ἔχιδνῶν, ἰὲν ἐ
σπιλημάτων ἁγίων, ἐὲ δένοντων μεμοιγμένων (ἐπιφ. ἀ. 33)

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

σανδάλιξ δέκα δυὸ σοιήματα, σφράνα· ὄζῃ δὲ σόζῃ ἰων ἰνδιων
ὄχῃ σανδὸς ἥδη νασῃ, σοιμάδας· ζοζήσονται δὲ ζερφάνων, σροσφέ
ρουξ αὐδὴ τῇ θεώρας, πηγὰς οἱ νεοδιαιμφαλίων σόζιων ἓν
μέσῳ αὖσαι, ἢ σαρὰ λαῖς ὄχθας σολαμιῶν ἢ ῥοάκιων. λεγόσιν δὲ
ναριδμιάδες ζόρλαῖς τῇ σαιμύργῃ, ὅταν ὑσαίνωσι φέρωσι μεθ' ἅλυ
ἰων ἐφ' ὑψηλῶν ὀχημάδων ἢ πραιβάλων ἀγαλμάτια λοφιῶν ἐρ
γασμένα. οἱ νεοί, σοιόδαι, ζῦξ νεφηγόλα λιπρία σοφολεζέα
λα. ἔβδομοι δὲ λέσσαρες, ἐν βαρασοῖν, ζιάμῃ, ζεγνύῃ, τῇ θεω
ναριδίῳ σφῆρες φθόγγων φθιτικῶν, φραφιαρίνων ἐραμόρφων,
μαθητῶν, ἀρδίων, φγαυλιζίων, ἄζιων ψυχῶν, ἄζιων ἐνθρε
νων. ἔσιζνον δὲ, ὁ πόσμος ἀφανὴς ἐν σιοδῇ. ὁ Παυρίδης,
ὠιδύσαρκος θεός, σαρήγαγεν εἰς ἡῖ ἴδιας χόρας φάσλα ἰά
σλα. ἰά ναρά, ἴδαλα. ἰά μεντά, ἔζον σνεῦμα. ἰά ναναρά
να, ἰά πινθμένα. τῇ ἐφάνη ὁ ζφαιρὸς τῇ πῖ γῇ.

ὁ βραχμᾶς δημιέδη ζῇ ἀνδρα τῇ γυναῖκα τῇ ἐγενήθησαν οἱ
ἀνθρωποι. ζῆλα ὁ ἀνὴρ ἐγένετο πῶρος, ἡ γυνὴ ἀγλιγᾶς, τῇ ἐγέν
μοαν ἰά ζῶα. ζιά ζῆλο ἀδεχονται μρίων, μεροφίων, σρά
σων τῇ φεμιτίλων. τῇ ἔσιζνον ἐν ἰῷ βραχμᾶν ἐζῆδον ἰά σάν
λα, ζῆναι ἀναζῆναι ἡ ἐμψυχὴ ἀφ' ἧ ἀζῆδη ἀζῆ σοιῶν σωμάτων
ἀνθρώσων, ἵππων, βοῶν, καὶ ἑσπερίζῃ ἐζῇ ἰῶν ἴδιων ἀφχιτε-
λῶν ὄντων, ἥτις ἔζιν ἀθρανὴς θεός, τῇ ἡ ἐν αὐτοῖς ἀθανασία ἐ
σφόσεως.

ὁ βραχμᾶν σεσοϊόντες ἰῷ χεδνᾶ ἀμρέδη ζῇ ἰρᾶν ζῇ βραχμάνων,
ἀμφιτρμῶν ἰῷ σανδὸς, βίσνῃ σεν ἡμρᾶν ἰῷ πόσμου, τῇ ζίβιν
ἀζῆνοι ωἰκῶν ἰῶν ὄντων. οἱ ἐμὲ ζῶν ναθίσσιν ζῇ ἰᾶς ἰῷ ἐμὲ πόσμου
ῳᾶς ἰῷ ὅλου μέρῃ, τῇ ἀδοιζῆται ἡ ἰρᾶς, ζιμφανῶς.

ὁ βίσνῃ ἐσαρκώθη σοῆται θεὸς ὠφέλιμα τῇ ἀδασκᾶν ἰῷ
ἀνθρωσόλυς, τῇ ἐσκώδεσι ἰᾶς βίβλῳ ἐζῆδας, βάμμαν τῇ
Καμφιδάσιν.

σεμέσθοιν δὲ ἀσό ἰῷ βραχμᾶν ἐζῆδον ὅλῃ ἐξέχονῃ δέρο-
νες· 1. Ἰσανίου δάμμιν ἰῷ ἀναβάσιν μέρος, Καμπ. 2 βάσ-
ὁ Ἰνδρᾶς ἔφορος, ἡ ἀναλογῆς, ἰῷ δέρᾳ τῇ ἰῷ ἡμέρας.
3 ὁ Ἰαρμᾶς ἡῖ νόῃ ἰῷ πιπλος ἰῷ ἄδδε ἰῶν κεμρῶν, τῇ ἰῶν
Καμφιδάσιν.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

δενδρον, καὶ ἔφαγεν. καὶ ἐκάλεσεν ὁ θεὸς τὸν Ἀδὰμ καὶ εἶπεν
αὐτῷ· ποῦ εἶ; καὶ εἶπεν· τὴν φωνήν σου ἤκουσα περιπατοῦντος
ἐν τῷ παραδείσῳ καὶ ἐφοβήθην, ὅτι γυμνός εἰμι, καὶ ἐκρύβην.
καὶ εἶπεν ὁ θεός· τίς ἀνήγγειλέν σοι ὅτι γυμνός εἶ, εἰ μὴ ἀπὸ
τοῦ ξύλου οὗ ἐνετειλάμην σοι μὴ φαγεῖν ἀπ' αὐτοῦ μόνου
ἔφαγες; καὶ εἶπεν ὁ Ἀδάμ· ἡ γυνὴ ἣν ἔδωκάς μοι μετ' ἐμοῦ,
αὕτη μοι ἔδωκεν ἀπὸ τοῦ ξύλου, καὶ ἔφαγον. καὶ εἶπεν ὁ θεὸς
τῇ γυναικί· τί τοῦτο ἐποίησας; καὶ εἶπεν ἡ γυνή· ὁ ὄφις
ἠπάτησέν με, καὶ ἔφαγον. καὶ εἶπεν ὁ θεὸς τῷ ὄφει· ἐπεὶ
ἐποίησας τοῦτο, ἐπικατάρατος σὺ ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν
καὶ ἀπὸ πάντων τῶν θηρίων τῶν ἀγρῶν, ἐπὶ τῷ στήθει σου
πορεύσῃ καὶ γῆν φαγῇ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου.
καὶ ἔχθραν θήσω ἀνὰ μέσον σοῦ καὶ τῆς γυναικός, καὶ ἀνὰ
μέσον τοῦ σπέρματός σου καὶ τοῦ σπέρματος αὐτῆς· αὐτός
σου τηρήσει κεφαλήν, καὶ σὺ τηρήσεις αὐτοῦ πτέρναν. καὶ
τῇ γυναικὶ εἶπεν· πληθύνων πληθυνῶ τὰς λύπας σου καὶ τὸν
στεναγμόν σου· ἐν λύπαις τέξῃ τέκνα, καὶ πρὸς τὸν ἄνδρα
σου ἡ ἀποστροφή σου, καὶ αὐτός σου κυριεύσει. καὶ τῷ Ἀδὰμ
εἶπεν· ἐπεὶ ἤκουσας τῆς φωνῆς τῆς γυναικός σου καὶ ἔφαγες
ἀπὸ τοῦ ξύλου οὗ ἐνετειλάμην σοι λέγων· οὐ φάγεσαι ἀπ' αὐτοῦ,
ἐπικατάρατος ἡ γῆ ἐν τοῖς ἔργοις σου· ἐν λύπαις φαγῇ αὐτὴν
πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου. ἀκάνθας καὶ τριβόλους
ἀνατελεῖ σοι καὶ φάγῃ τὸν χόρτον τοῦ ἀγροῦ· ἐν ἱδρῶτι τοῦ
προσώπου σου φαγῇ τὸν ἄρτον σου, ἕως τοῦ ἀποστρέψαι σε
εἰς τὴν γῆν, ἐξ ἧς ἐλήμφθης· ὅτι γῆ εἶ καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσῃ.
καὶ ἐκάλεσεν ὁ Ἀδὰμ τὸ ὄνομα τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Εὕα,
διότι αὕτη μήτηρ πάντων τῶν ζώντων. καὶ ἐποίησεν ὁ θεὸς
τῷ Ἀδὰμ καὶ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ χιτῶνας δερματίνους καὶ
ἐνέδυσεν αὐτούς. καὶ εἶπεν ὁ θεός· ἰδοὺ Ἀδὰμ γέγονεν ὡς εἷς
ἐξ ἡμῶν τοῦ γνῶναι καλὸν καὶ πονηρόν· καὶ νῦν μήποτε
ἐκβάλῃ τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ λάβῃ καὶ ἀπὸ τοῦ ξύλου τῆς
ζωῆς καὶ φάγῃ καὶ ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ ἐξαπέστειλεν
αὐτὸν ὁ θεὸς ἐκ τοῦ παραδείσου τῆς τρυφῆς ἐργάζεσθαι τὴν
γῆν, ἐξ ἧς ἐλήμφθη. καὶ ἐξέβαλεν τὸν Ἀδὰμ καὶ κατῴκισεν
αὐτὸν ἀπέναντι τοῦ παραδείσου τῆς τρυφῆς· καὶ ἐφύλασσεν
τὸν τόπον τῶν ξύλων τῆς ζωῆς, καὶ ἐγένετο ἡ ῥομφαία
ἡ πυρίνη ἡ στρεφομένη φυλάσσουσα τὴν ὁδὸν τοῦ ξύλου τῆς
ζωῆς. καὶ ἔγνω Ἀδὰμ Εὕαν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ συλλαβοῦσα
ἔτεκεν τὸν Κάιν καὶ εἶπεν· κέκτημαι ἄνθρωπον διὰ τοῦ θεοῦ.
καὶ προσέθετο τεκεῖν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ τὸν Ἄβελ. καὶ ἦν
Ἄβελ ποιμὴν προβάτων, καὶ Κάιν ἦν ἀροτήρ. καὶ ἐγένετο
μετὰ ἡμέρας ἤνεγκεν Κάιν ἀπὸ τῶν καρπῶν τῆς γῆς θυσίαν
τῷ θεῷ· καὶ Ἄβελ ἤνεγκεν καὶ αὐτὸς ἀπὸ τῶν πρωτοτόκων
τῶν προβάτων αὐτοῦ καὶ ἀπὸ τῶν στεάτων αὐτῶν· καὶ
ἐπεῖδεν ὁ θεὸς ἐπὶ Ἄβελ καὶ ἐπὶ τὰ δῶρα αὐτοῦ, ἐπὶ δὲ τὸν
Κάιν καὶ ἐπὶ τὰ δῶρα αὐτοῦ οὐκ ἐπεῖδεν. καὶ ἐλυπήθη Κάιν
λύπην μεγάλην σφόδρα, καὶ συνέπεσεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ.
καὶ εἶπεν ὁ θεὸς τῷ Κάιν· ἵνα τί λελύπησαι καὶ ἵνα τί
συνέπεσεν τὸ πρόσωπόν σου; οὐκ ἐὰν καλῶς προσενέγκῃς,
καλῶς δὲ μὴ διέλῃς, ἥμαρτες; ἡσύχασον· πρὸς σὲ ἡ ἀποστροφὴ
αὐτοῦ, καὶ σὺ ἄρξεις αὐτοῦ. καὶ εἶπεν Κάιν πρὸς Ἄβελ τὸν
ἀδελφὸν αὐτοῦ· διέλθωμεν εἰς τὸ πεδίον· καὶ ἐγένετο ἐν τῷ
εἶναι αὐτοὺς ἐν τῷ πεδίῳ ἐπανέστη Κάιν ἐπὶ Ἄβελ τὸν
ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ ἀπέκτεινεν αὐτόν. καὶ εἶπεν ὁ θεὸς τῷ
Κάιν· ποῦ Ἄβελ ὁ ἀδελφός σου; καὶ εἶπεν· οὐκ οἶδα· μὴ φύλαξ
τοῦ ἀδελφοῦ μού εἰμι ἐγώ; καὶ εἶπεν· τί ἐποίησας; φωνὴ
αἵματος τοῦ ἀδελφοῦ σου βοᾷ πρός με ἐκ τῆς γῆς· καὶ νῦν
ἐπικατάρατος σὺ ἀπὸ τῆς γῆς, ἥτις ἀνέῳξεν τὸ στόμα αὐτῆς
λαβεῖν τὸ αἷμα τοῦ ἀδελφοῦ σου ἐκ τῶν χειρῶν σου· ἐὰν
ἐργάσῃ τὴν γῆν, οὐ προσθήσει τοῦ δοῦναι τὴν ἰσχὺν αὐτῆς
σοι· στεναζὼν καὶ τρέμων ἔσῃ ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ εἶπεν Κάιν
πρὸς τὸν θεόν· μείζων ἡ ἁμαρτία μου τοῦ ἐξιλασμοῦ· ἰδοὺ
ἐκβάλλεις με σήμερον ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς, καὶ ἀπὸ τοῦ
προσώπου σου κρυβήσομαι καὶ ἔσομαι στεναζὼν καὶ τρέμων
ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἔσται πᾶς ὁ εὑρίσκων με ἀποκτενεῖ με.
καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ θεός· οὐχ οὕτως, πᾶς ὁ ἀποκτείνας Κάιν
ἑπτὰ ἐκδικούμενα παραλύσει· καὶ ἔθετο ὁ θεὸς τῷ Κάιν
σημεῖον τοῦ μὴ ἀναιρεῖν αὐτὸν πάντα τὸν εὑρίσκοντα αὐτόν.
καὶ ἐξῆλθεν Κάιν ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ καὶ κατῴκησεν
ἐν γῇ Ναιδὰθ κατέναντι Ἀδάμ. καὶ ἔγνω Ἀδὰμ Εὕαν τὴν
γυναῖκα αὐτοῦ καὶ συλλαβοῦσα ἔτεκεν τὸν Σήθ· καὶ γὰρ
ἐκεῖνος ἐτέθη μοι ὁ θεὸς σπέρμα ἕτερον ἀντὶ τοῦ Ἄβελ ὃν
ἀπέκτεινεν Κάιν. καὶ τῷ Σὴθ καὶ αὐτῷ ἐγένετο υἱός, καὶ
ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐνώς· οὗτος ἤλπισεν τοῦ κλη-
θῆναι τὸ ὄνομα κυρίου τοῦ θεοῦ. καὶ ἐγένετο βίβλος γενέσεως
ἀνθρώπων, ἣν ἡμέραν ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸν Ἀδάμ· κατὰ τὴν
εἰκόνα τοῦ θεοῦ ἐποίησεν αὐτόν, ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν
αὐτούς· καὶ εὐλόγησεν αὐτούς, καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτῶν
Ἀδάμ, ἐν ἡμέρᾳ ἐποίησεν αὐτούς. καὶ ἔζησεν Ἀδὰμ διακόσια
καὶ τριάκοντα ἔτη καὶ ἐγέννησεν κατὰ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ καὶ
κατὰ τὸ εἶδος αὐτοῦ, καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Σήθ.
καὶ ἐγένοντο αἱ ἡμέραι Ἀδὰμ ἃς ἔζησεν ἐνιαυτοὺς ἐννακοσίους
τριάκοντα ἔτη καὶ ἀπέθανεν. καὶ ἔζησεν Σὴθ ἑκατὸν πέντε
ἔτη καὶ ἐγέννησεν τὸν Ἐνώς· καὶ ἐπροφήτευσεν Σὴθ καὶ
εἶπεν· ἀποκατέστησέν μοι ὁ θεὸς σπέρμα ἕτερον ἀντὶ τοῦ
Ἄβελ ὃν ἀπέκτεινεν Κάιν. καὶ ἔζησεν Σὴθ μετὰ τὸ γεννῆσαι
αὐτὸν τὸν Ἐνὼς ἑπτακόσια ἔτη καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ
θυγατέρας· καὶ ἐγένοντο αἱ ἡμέραι Σὴθ ἃς ἔζησεν ἐνιαυτοὺς
ἐννακοσίους δώδεκα ἔτη καὶ ἀπέθανεν. καὶ ἔζησεν Ἐνὼς
ἐνενήκοντα ἔτη καὶ ἐγέννησεν τὸν Καϊνάν· καὶ ἔζησεν Ἐνὼς
μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Καϊνὰν ἑπτακόσια ἔτη καὶ
ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας· καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ
ἡμέραι Ἐνὼς ἐνιαυτοὺς ἐννακοσίους πέντε ἔτη καὶ ἀπέθανεν.
καὶ ἔζησεν Καϊνὰν ἑβδομήκοντα ἔτη καὶ ἐγέννησεν τὸν
Μαλελεήλ· καὶ ἔζησεν Καϊνὰν μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν
Μαλελεὴλ ὀκτακόσια ἔτη καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας·
καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Καϊνὰν ἐνιαυτοὺς ἐννακοσίους
δέκα ἔτη καὶ ἀπέθανεν. καὶ ἔζησεν Μαλελεὴλ ἑξήκοντα καὶ
πέντε ἔτη καὶ ἐγέννησεν τὸν Ἰάρετ· καὶ ἔζησεν Μαλελεὴλ
μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Ἰάρετ ὀκτακόσια ἔτη καὶ
ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας· καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ
ἡμέραι Μαλελεὴλ ἐνιαυτοὺς ὀκτακοσίους ἐνενήκοντα ἔτη καὶ
ἀπέθανεν. καὶ ἔζησεν Ἰάρετ ἑκατὸν ἑξήκοντα καὶ δύο ἔτη
καὶ ἐγέννησεν τὸν Ἐνώχ· καὶ ἔζησεν Ἰάρετ μετὰ τὸ γεννῆσαι
αὐτὸν τὸν Ἐνὼχ ὀκτακόσια ἔτη καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ
θυγατέρας· καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Ἰάρετ ἐνιαυτοὺς
ἐννακοσίους ἑξήκοντα δύο ἔτη καὶ ἀπέθανεν. καὶ ἔζησεν
Ἐνὼχ ἑξήκοντα καὶ πέντε ἔτη καὶ ἐγέννησεν τὸν Μαθουσάλα·
καὶ ἐπροφήτευσεν Ἐνὼχ καὶ εἶπεν· ἰδοὺ ἦλθεν κύριος ἐν
ἁγίαις μυριάσιν αὐτοῦ, ποιῆσαι κρίσιν κατὰ πάντων καὶ
ἐλέγξαι πᾶσαν ψυχὴν περὶ πάντων τῶν ἔργων ἀσεβείας
αὐτῶν ὧν ἠσέβησαν καὶ περὶ πάντων τῶν σκληρῶν ὧν
ἐλάλησαν κατ' αὐτοῦ ἁμαρτωλοὶ ἀσεβεῖς. καὶ εὐηρέστησεν
Ἐνὼχ τῷ θεῷ καὶ μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Μαθουσάλα
διακόσια ἔτη καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας· καὶ
ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Ἐνὼχ ἐνιαυτοὺς τριακοσίους
ἑξήκοντα πέντε ἔτη καὶ εὐηρέστησεν τῷ θεῷ καὶ οὐχ
εὑρίσκετο διότι μετέθηκεν αὐτὸν ὁ θεός. καὶ ἔζησεν
Μαθουσάλα ἑκατὸν ὀγδοήκοντα καὶ ἑπτὰ ἔτη καὶ ἐγέννησεν
τὸν Λάμεχ· καὶ ἔζησεν Μαθουσάλα μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν
τὸν Λάμεχ ἑπτακόσια ἔτη καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας·
καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Μαθουσάλα ἐνιαυτοὺς ἐννακο-
σίους ἑξήκοντα ἑννέα ἔτη καὶ ἀπέθανεν. καὶ ἔζησεν Λάμεχ
ἑκατὸν ὀγδοήκοντα καὶ δύο ἔτη καὶ ἐγέννησεν υἱόν· καὶ
ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Νῶε λέγων· οὗτος παρακαλέσει
ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ἔργων καὶ τῆς λύπης τῶν χειρῶν ἡμῶν ἀπὸ
τῆς γῆς ἧς κατηράσατο κύριος ὁ θεός. καὶ ἔζησεν Λάμεχ
μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Νῶε πεντακόσια ἔτη καὶ
ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας· καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ
ἡμέραι Λάμεχ ἐνιαυτοὺς ἑπτακοσίους ἑβδομήκοντα ἑπτὰ
ἔτη καὶ ἀπέθανεν. καὶ ἐγένετο Νῶε ἐτῶν πεντακοσίων καὶ
ἐγέννησεν Νῶε τὸν Σήμ καὶ τὸν Χάμ καὶ τὸν Ἰάφεθ. καὶ
ἐγένετο ἡνίκα ἤρξατο ὁ ἄνθρωπος πληθύνεσθαι ἐπὶ τῆς γῆς
καὶ θυγατέρες ἐγενήθησαν αὐτοῖς, καὶ ἰδόντες οἱ υἱοὶ τοῦ
θεοῦ τὰς θυγατέρας τῶν ἀνθρώπων ὅτι καλαί εἰσιν ἔλαβον
ἑαυτοῖς γυναῖκας ἀπὸ πασῶν ὧν ἐξελέξαντο. καὶ εἶπεν
κύριος ὁ θεός· οὐ μὴ καταμείνῃ τὸ πνεῦμά μου ἐν τοῖς
ἀνθρώποις τούτοις εἰς τὸν αἰῶνα διὰ τὸ εἶναι αὐτοὺς σάρκας·
ἔσονται δὲ αἱ ἡμέραι αὐτῶν ἑκατὸν εἴκοσι ἔτη. οἱ δὲ γίγαντες
ἦσαν ἐπὶ τῆς γῆς ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις· καὶ μετὰ τοῦτο
ἐὰν εἰσπορεύωνται οἱ υἱοὶ τοῦ θεοῦ πρὸς τὰς θυγατέρας τῶν
ἀνθρώπων καὶ τέκνα γεννῶσιν αὐτοῖς, οὗτοι ἦσαν οἱ γίγαντες
οἱ ἀπ' αἰῶνος οἱ ἄνθρωποι οἱ ὀνομαστοί. καὶ εἶδεν κύριος
ὁ θεὸς ὅτι πολλὴ ἡ κακία τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς καὶ
πᾶν τὸ διανόημα τῶν διανοημάτων τῆς καρδίας αὐτοῦ
πονηρὸν πάσας τὰς ἡμέρας· καὶ ἐνεπλήσθη ὁ θεὸς τὸν
ἄνθρωπον ὅτι ἐποίησεν αὐτὸν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ διενοήθη
ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ καὶ εἶπεν· ἐξαλείψω τὸν ἄνθρωπον ὃν
ἔκτισα ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους
καὶ ἑρπετῶν καὶ πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ· ἐνεπλήσθην γὰρ
ὅτι ἐποίησα αὐτούς. καὶ Νῶε εὗρεν χάριν ἐναντίον τοῦ
θεοῦ. καὶ ταῦτα γενέσεις Νῶε· Νῶε ἄνθρωπος δίκαιος
τέλειος ἐγένετο ἐν τῇ γενεᾷ αὐτοῦ· τῷ θεῷ εὐηρέστησεν
Νῶε. καὶ ἐγέννησεν Νῶε τρεῖς υἱούς, τὸν Σὴμ καὶ τὸν Χὰμ
καὶ τὸν Ἰάφεθ. καὶ ἐφθάρη ἡ γῆ ἐναντίον τοῦ θεοῦ καὶ
ἐνεπλήσθη ἡ γῆ ἀδικίας. καὶ εἶδεν ὁ θεὸς τὴν γῆν καὶ
ἰδοὺ ἔφθαρται· πᾶσα γὰρ σὰρξ διέφθειρεν τὴν ὁδὸν αὐτῆς
ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ εἶπεν ὁ θεὸς τῷ Νῶε· καιρὸς πάσης σαρκὸς
ἥκει ἐνώπιόν μου· ἐνεπλήσθη γὰρ ἡ γῆ ἀδικίας ἀπ' αὐτῶν
καὶ ἐγὼ ἐξαλείφω αὐτοὺς σὺν τῇ γῇ. ποίησον σεαυτῷ κιβωτὸν
ξύλων τετραγώνων· μονοκατοικίας ποιήσεις τὴν κιβωτόν,
καὶ καταγραφὴν ποιήσεις ἐπ' αὐτῆς ἔξωθεν καὶ ἔσωθεν.
καὶ οὕτως ποιήσεις αὐτήν· τριακοσίους πήχεις τὸ μῆκος
τῆς κιβωτοῦ καὶ πεντήκοντα πήχεις τὸ πλάτος αὐτῆς καὶ
τριάκοντα πήχεις τὸ ὕψος αὐτῆς. θυρίδα ποιήσεις τῇ κιβωτῷ
καὶ εἰς πῆχυν συντελέσεις ἄνωθεν· καὶ τὴν θύραν τῆς
κιβωτοῦ θήσεις ἐκ πλαγίου αὐτῆς· κάτω διόροφον καὶ τρί-
στεγον ποιήσεις αὐτήν. καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἄγω τὸν κατακλυσμὸν
ὕδατος ἐπὶ τὴν γῆν ἐξολεθρεῦσαι πᾶσαν σάρκα ἐν ᾗ ἐστιν
πνοὴ ζωῆς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν τῇ γῇ
ἐκλείψει. καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου πρὸς σέ, καὶ εἰσελεύσῃ
εἰς τὴν κιβωτὸν σὺ καὶ οἱ υἱοί σου καὶ ἡ γυνή σου καὶ αἱ
γυναῖκες τῶν υἱῶν σου μετὰ σοῦ· καὶ ἀπὸ πάντων τῶν
κτηνῶν καὶ ἀπὸ πάντων τῶν θηρίων τῶν ἀγρῶν καὶ ἀπὸ
πάντων τῶν ἑρπετῶν τῶν ἑρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς κατὰ τὸ
γένος αὐτῶν δύο δύο ἀπὸ πάντων εἰσελεύσεται πρὸς σὲ
τοῦ διατηρηθῆναι· ἄρσεν καὶ θῆλυ ἔσονται. καὶ ἀπὸ τῶν
πετεινῶν κατὰ τὸ γένος αὐτῶν καὶ ἀπὸ τῶν κτηνῶν κατὰ
τὸ γένος αὐτῶν καὶ ἀπὸ παντὸς τοῦ ἑρπετοῦ τῆς γῆς κατὰ
τὸ γένος αὐτοῦ δύο δύο ἀπὸ πάντων εἰσελεύσεται πρὸς σὲ
τοῦ διατηρηθῆναι· καὶ σὺ λαβὲ σεαυτῷ ἀπὸ πάσης βρώσεως
ἣ βρωθήσεται καὶ συνάξεις πρὸς σεαυτόν, καὶ ἔσται σοὶ καὶ
αὐτοῖς εἰς βρῶσιν. καὶ ἐποίησεν Νῶε κατὰ πάντα ὅσα
ἐνετείλατο αὐτῷ ὁ θεός, οὕτως ἐποίησεν. καὶ εἶπεν κύριος
ὁ θεὸς τῷ Νῶε· εἴσελθε σὺ καὶ πᾶς ὁ οἶκός σου εἰς τὴν
κιβωτόν, σὲ γὰρ εἶδον δίκαιον ἐναντίον μου ἐν τῇ γενεᾷ
ταύτῃ. καὶ ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν τῶν καθαρῶν λάβε
σεαυτῷ ἑπτὰ ἑπτὰ ἄρσεν καὶ θῆλυ· ἀπὸ δὲ τῶν κτηνῶν
τῶν μὴ καθαρῶν δύο δύο ἄρσεν καὶ θῆλυ· καὶ ἀπὸ τῶν
πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ ἑπτὰ ἑπτὰ ἄρσεν καὶ θῆλυ τοῦ
διατηρηθῆναι σπέρμα ἐπὶ προσώπου πάσης τῆς γῆς· ἔτι γὰρ
ἐγὼ ἡμέρας ἑπτὰ καὶ ἐγὼ βρέξω ἐπὶ τὴν γῆν τεσσαράκοντα
ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας καὶ ἐξαλείψω πάντα τὸν
ἀναστάντα ὃν ἐποίησα ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς. καὶ ἐποίησεν
Νῶε κατὰ πάντα ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ ὁ θεός. καὶ Νῶε ἦν
ἐτῶν ἑξακοσίων ἐτῶν ἡνίκα ὁ κατακλυσμὸς ὕδατος ἐγένετο
ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ εἰσῆλθεν Νῶε καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἡ γυνὴ
αὐτοῦ καὶ αἱ γυναῖκες τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν
κιβωτὸν διὰ τὸ ὕδωρ τοῦ κατακλυσμοῦ. καὶ ἀπὸ τῶν κτηνῶν
τῶν καθαρῶν καὶ ἀπὸ τῶν κτηνῶν τῶν μὴ καθαρῶν καὶ
ἀπὸ τῶν πετεινῶν καὶ ἀπὸ παντὸς ἑρπετοῦ τῆς γῆς δύο δύο
εἰσῆλθον πρὸς Νῶε εἰς τὴν κιβωτὸν ἄρσεν καὶ θῆλυ, καθὼς
ἐνετείλατο κύριος ὁ θεὸς τῷ Νῶε. καὶ ἐγένετο μετὰ τὰς
ἑπτὰ ἡμέρας καὶ τὸ ὕδωρ τοῦ κατακλυσμοῦ ἐγένετο ἐπὶ τῆς
γῆς. ἐν ἔτει ἑξακοσιοστῷ ἐτῶν τῆς ζωῆς Νῶε ἐν μηνὶ δευτέρῳ
ἑβδόμῃ καὶ εἰκάδι τοῦ μηνὸς ἐρράγησαν πᾶσαι αἱ πηγαὶ τῆς
ἀβύσσου τῆς μεγάλης καὶ οἱ καταρράκται τοῦ οὐρανοῦ
ἠνεῴχθησαν· καὶ ἐγένετο ὑετὸς ἐπὶ τῆς γῆς τεσσαράκοντα
ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας. ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ εἰσῆλθεν
Νῶε καὶ Σὴμ καὶ Χὰμ καὶ Ἰάφεθ οἱ υἱοὶ Νῶε καὶ ἡ γυνὴ Νῶε
καὶ αἱ τρεῖς γυναῖκες τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτῶν εἰς τὴν
κιβωτόν· αὐτοὶ καὶ πᾶν θηρίον κατὰ γένος καὶ πᾶν κτῆνος
κατὰ γένος καὶ πᾶν ἑρπετὸν τὸ ἑρπετὸν τῆς γῆς κατὰ γένος
καὶ πᾶν πετεινὸν κατὰ γένος πάντα ὄρνεα πάντα πτερωτὰ
εἰσῆλθον πρὸς Νῶε εἰς τὴν κιβωτὸν δύο δύο ἀπὸ πάσης
σαρκὸς ἐν ᾗ ἐστιν πνοὴ ζωῆς· καὶ τὰ εἰσπορευόμενα ἄρσεν
καὶ θῆλυ ἀπὸ πάσης σαρκὸς εἰσῆλθον καθὼς ἐνετείλατο
αὐτῷ ὁ θεός· καὶ ἐκλείσθη ὁ θεὸς τὴν κιβωτὸν ἔξωθεν περὶ
Νῶε καὶ ἐγένετο ὁ κατακλυσμὸς τεσσαράκοντα ἡμέρας ἐπὶ
τῆς γῆς· καὶ ἐπλήθυνεν τὸ ὕδωρ καὶ ἐπῆρεν τὴν κιβωτὸν
καὶ ἐξήρθη ἀπὸ τῆς γῆς· καὶ ἐκραταιώθη τὸ ὕδωρ καὶ
ἐπλήθυνεν σφόδρα ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐπορεύετο ἡ κιβωτὸς
ἐπάνω τοῦ ὕδατος· καὶ τὸ ὕδωρ ἐκραταιώθη σφόδρα σφόδρα
ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐσκεπάσθη πάντα τὰ ὄρη τὰ ὑψηλὰ τὰ ὑπὸ
τὸν οὐρανόν· πεντεκαίδεκα πήχεις ὑπερεκράτησεν τὸ ὕδωρ
ἐπάνω τῶν ὀρέων ὧν ἐκάλυψεν· καὶ ἐξέλιπεν πᾶσα σὰρξ ἡ
πορευομένη ἐπὶ τῆς γῆς ἐν πτηνοῖς καὶ κτήνεσιν καὶ θηρίοις
καὶ πᾶσιν τοῖς ἑρπετοῖς τοῖς ἑρπύσιν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ πάντες
ἄνθρωποι· καὶ πάντα ὅσα ἐπνοὴν ζωῆς ἐν τοῖς χερσὶν αὐτῶν
ἀπέθανεν· καὶ ἐξηλείφη πᾶν τὸ ὑπάρχον ἐπὶ προσώπου τῆς
γῆς ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους καὶ ἑρπετῶν καὶ πετεινῶν
τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ἐξηλείφη ἀπὸ τῆς γῆς καὶ κατελείφθη
μόνος Νῶε καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ κιβωτῷ. καὶ ἐκράτησεν
τὸ ὕδωρ ἐπὶ τῆς γῆς ἡμέρας ἑκατὸν πεντήκοντα. καὶ
ἐμνήσθη ὁ θεὸς τοῦ Νῶε καὶ πάντων τῶν θηρίων καὶ πάντων
τῶν κτηνῶν τῶν μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ κιβωτῷ· καὶ ἐπήγαγεν
ὁ θεὸς πνεῦμα ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἐκόπασεν τὸ ὕδωρ· καὶ
ἐφράγησαν αἱ πηγαὶ τῆς ἀβύσσου καὶ οἱ καταρράκται τοῦ
οὐρανοῦ καὶ ὁ ὑετὸς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐξελείφθη· καὶ ἐπέστρεφεν
τὸ ὕδωρ ἀπὸ τῆς γῆς ἐπιστρέφον καὶ ἐκόπαζεν τὸ ὕδωρ
ἀπὸ τέλους ἡμερῶν ἑκατὸν πεντήκοντα· καὶ ἐκάθισεν ἡ
κιβωτὸς ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ ἐν μιᾷ καὶ εἰκάδι τοῦ μηνὸς
ἐπὶ τὰ ὄρη τὰ Γαβαὼθ ἐν τῇ Ἀραράτ· καὶ τὸ ὕδωρ ἦν
ἐκλειπὸν ἕως τοῦ μηνὸς τοῦ δεκάτου· ἐν τῷ δεκάτῳ μηνὶ
μιᾷ τοῦ μηνὸς ὤφθησαν αἱ κορυφαὶ τῶν ὀρέων· καὶ ἐγένετο
μετὰ τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ ἤνοιξεν Νῶε τὸ θυρίδιον τῆς
κιβωτοῦ ὃ ἐποίησεν καὶ ἐξαπέστειλεν τὸν κόρακα καὶ
ἐξελθὼν οὐκ ἐπέστρεψεν ἕως οὗ ἐξεστέγασεν τὸ ὕδωρ ἀπὸ
τῆς γῆς· καὶ ἐξαπέστειλεν τὴν περιστερὰν ἀπ' αὐτοῦ ἰδεῖν
εἰ κεκόπακεν τὸ ὕδωρ ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς· καὶ οὐχ εὗρεν
ἡ περιστερὰ ἀνάπαυσιν τοῖς ἴχνεσιν αὐτῆς καὶ ἐπέστρεψεν
πρὸς αὐτὸν εἰς τὴν κιβωτόν, ὅτι ὕδωρ ἐπὶ προσώπου πάσης
τῆς γῆς· καὶ ἐξέτεινεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ ἔλαβεν αὐτὴν
καὶ εἰσεδέξατο αὐτὴν πρὸς αὐτὸν εἰς τὴν κιβωτόν· καὶ
ἐξέμεινεν ἑπτὰ ἡμέρας ἄλλας καὶ προσέθετο ἐξαποστεῖλαι
τὴν περιστερὰν ἐκ τῆς κιβωτοῦ· καὶ ἦλθεν πρὸς αὐτὸν ἡ
περιστερὰ ἐπὶ τὸν καιρὸν τὸν ἑσπερινόν, καὶ ἰδοὺ φύλλον
ἐλαίας ἐν τῷ στόματι αὐτῆς· καὶ ἔγνω Νῶε ὅτι κεκόπακεν
τὸ ὕδωρ ἀπὸ τῆς γῆς· καὶ ἐξέμεινεν ἑπτὰ ἡμέρας ἄλλας καὶ
ἐξαπέστειλεν τὴν περιστερὰν καὶ οὐ προσέθετο ἔτι ἐπιστρέψαι
πρὸς αὐτὸν ἔτι· καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἑξακοσιοστῷ καὶ πρώτῳ
ἔτει ἐν μιᾷ τοῦ μηνὸς ἐξεκόπασεν τὸ ὕδωρ ἀπὸ τῆς γῆς·
καὶ ἀφεῖλεν Νῶε τὸ στέγασμα τῆς κιβωτοῦ καὶ εἶδεν καὶ
ἰδοὺ ἐξεκόπασεν τὸ ὕδωρ ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς· καὶ ἐν τῷ
δευτέρῳ μηνὶ ἐν εἰκάδι τοῦ μηνὸς ἐξηράνθη ἡ γῆ. καὶ
ἐλάλησεν ὁ θεὸς πρὸς Νῶε λέγων· ἔξελθε ἐκ τῆς κιβωτοῦ
σὺ καὶ ἡ γυνή σου καὶ οἱ υἱοί σου καὶ αἱ γυναῖκες τῶν υἱῶν
σου μετὰ σοῦ· καὶ πάντα τὰ θηρία τὰ ὄντα μετὰ σοῦ ἀπὸ
πάσης σαρκὸς ἐν πτηνοῖς καὶ κτήνεσιν καὶ πᾶσιν τοῖς
ἑρπετοῖς τοῖς ἑρπύσιν ἐπὶ τῆς γῆς ἔξαγε μετὰ σεαυτοῦ·
καὶ ἐξῆλθεν Νῶε καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ καὶ αἱ
γυναῖκες τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ· καὶ πάντα τὰ θηρία
καὶ πάντα τὰ κτήνη καὶ πάντα τὰ πετεινὰ καὶ πάντα τὰ
ἑρπετὰ τὰ ἑρπύσιν ἐπὶ τῆς γῆς κατὰ τὰς φυλὰς αὐτῶν
ἐξῆλθεν ἐκ τῆς κιβωτοῦ. καὶ ᾠκοδόμησεν Νῶε θυσιαστήριον
τῷ κυρίῳ καὶ ἔλαβεν ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν τῶν καθαρῶν
καὶ ἀπὸ πάντων τῶν πετεινῶν τῶν καθαρῶν καὶ ἀνήνεγκεν
ὁλοκαυτώματα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον· καὶ ὠσφράνθη κύριος
ὁ θ

ἐπιστήσαν καλὰ κὶ ἐσαναγαλὼν· πὰ ἡμέρα νὰ σὸ ὁδηγήσω λαμπρὰ πὰ
ἄλλες ἐδηγηκρίσαν, λὰ δὲ ἐφημάσαν σὸν ἀνακρισιν· ἐ
ὅλον δὲ λὰ λορίας στραφίτα, οἱ σιναγὼδαι μὰ ἔχον λὲ ἡ
δέας λὰ ἐν κωνσταντζ σεβαστοὶ, Ἀνδρέας λατίνος, σκλήρος γα
ραφέας, ἀναγνώστης χειροδόσης, πὰ κιμόμας σαγγέλης, ἐ
πῆραν λὰ λορία πὲ λὰ λεξὶ σύρνα, ἀναγκαίονδας νὰ σε
βαδοῦν· σὺν ἄρα ἐσαναζάσαν σὲ λὰ ἐκκλησία πὰ μαγάβρια,
ἀναγκαδεύθην λὸν λέρον νὰ μηδοθοῦν κὶ λὰ βεστία
μὰ χρυσοσκιαδεύθην λόλον κὶ κωνσταντζ, ἀλλὰ τὸ βράδυ ὁ χαγὶς
μὰ δεοδόξη, ἀπεφάσιδη νὰ δόδοῦν κὶ δάσαβον οἱ ἔνοχοι νὰ σε
σλοῦν, πὰ λὰν λοιδορίαν ἐπροξένασε βεσαβιάφτην χρυσόρια
ἐς ὡς φαραίνην· λὸν δὲ βράδυ ὡς γὸν λὸ σπίτι, πὰ λὸν λέρον
ὡς σινέχεια· λὴν αὐλὴν ἡμέραν πὰ κὶ Ἀδριανούπολιν λὸν κὺ
ντζον σακελάριον πὰ Ἀδριανούπολιν σροφόν· μὰ λὰ λαῦδα κὶ
ζοῖσαν σβρικόρες πὰ ζαΐνηδες κὶ δανάδαγη κὶ ἔκλαιγαν, κα
δὼς πὰ ἐμὲ μὲ λὸν γέροντα μὲ Ζαΐδην ἔχρεφτε· λὴν μὲν δὲ
πέραν γνωρίζομεν κὶ λὴν χαντζὰν δὲ λὴν ἔσω λοσπιτόρ κὶ
μὰ δὲν ἀφοκιβάσαν αὐτὶ ἡμᾶν λὸ ἀνοιγὸν λὸ ζαΐδην· πάλι
μὰ λὰ γεφύρα· κὶ πρωὶ πρωὶ λὸν σαβιαρχὸν πὰ σβρικόρες κὶ
κωνσταντζ, ζαφύρια, διοσαγοπούλους, ἰσπίτζους, πὰ ἄλλους, πὰ οἱ δὰ
ναβοι λὸν βοσκὸν μηχρὶ πὰ ζαΐνηδες, ἐξάσπωσαν λὴν σβρικόρ
λὸν λιμάνην, πὰ λὴν ἐσαναζάσαν λὸν ἐζῆζιν· σὲ λίγες ὥρες
ἀδόξοι, ἐσκιαδρικοὶ σαν λαχόδες λωλεμένοι, λήρησαν λὸ
σόδεμα ἐδῶ ἔλα· ἀλλὰ πὰ ὁ χαγὶς μὰ λὰ γεφύρα ἐ
μπρὸς γιὸν, ἐζωρία ἀσοχτρόμενος·

ἐξὶ λὸ δάσγρα δὲ ἐδῶ λὸ σόγρο σπίδος σαοδδὸν πὰ λιμάνην ζεα
πόλεων ἐζάγγοαν πολὰ λὸν ἔζγιν, πὰ ζοχάδες ὁ ἐξ αὐτόδ
ἰσοριπὸ σαοσὺ μὲ ἄσγρον σπίδος ζεαδὸ πὰ ζόγο, πὰ ἔβερε
λὸ λαμάνας ἔζγιας ἐξὶ λὸν μεγίζον κινδύνον· δάσγρα δὲ λὸν
χειζιανικὸν κυβερνήτην, ζάβεν ἔσκον, ἀλλ ἐζαμείνισμα
πεόδεν ἐδεύδεν λὸν πολαζεοφὴ πὰ ἔχαιγον, κὶ πὰ
γιον, ἐζωρία ἀσοχτρόμενος·

ἐξὶ λὸ δάσγρα δὲ ἐδῶ λὸ σόγρο σπίδος σαοδδὸν πὰ λιμάνην ζεα
πόλεων ἐζάγγοαν πολὰ λὸν ἔζγιν, πὰ ζοχάδες ὁ ἐξ αὐτόδ
ἰσοριπὸ σαοσὺ μὲ ἄσγρον σπίδος ζεαδὸ πὰ ζόγο, πὰ ἔβερε
λὸ λαμάνας ἔζγιας ἐξὶ λὸν μεγίζον κινδύνον· δάσγρα δὲ λὸν
χειζιανικὸν κυβερνήτην, ζάβεν ἔσκον, ἀλλ ἐζαμείνισμα
πεόδεν ἐδεύδεν λὸν πολαζεοφὴ πὰ ἔχαιγον, κὶ πὰ

ἐβρίσκει δὲ θεόν, καὶ διὰ λόγο εἶδε λαμπρότερα, καὶ ἐκεῖ πορεύθη
καν διὰ τοὺς ἐναντιοφρονοῦντας. ὡς γὰρ ὁ ἀρχιτέκτων ἐς πρῶτ πολυ
χειρίδα ἐν τοῖς θεμελίοις πρῶτον, μετέπειτα, ἀλλ' ἐκ θεμελίου καθ'
ἑαυτοῦ ἐκφαίνει, ἢ ἐκφαίνει δυνατόν, ἢ δοκιμάζει ἐν
σπίδα, ἢ ἔχοις ἀσφάλειαν, καὶ διὰ τὸ ἐκφαίνειν ἐς τὸν μέγιστον λα-
αὼνα· διὰ τοῦτο ἐκφαίνειν τοῖς θεμέλιοις, ἵνα γένεται ἀνωθεν ἐπ' ἐ
φαίνει, καὶ γένεται πύργος ἐς ὅλον ὕψος ἐν τῷ ἀέρι ἐκφαίνει αὐτὸ ἐκεῖ
ναι πρῶτον ἄλλοις, διὰ τοῦ λιμένος διὰ τὸν ἐκφαίνειν, τὸν ἔσω
λιναι, τὸν ἐκάθισαν πλήν.... οἱ ἐκφαίνειν ἐκεῖ τοῦτο ἐπὶ τὸ ἀέρι
φεῖ μὲν, ἐμοὶ ἐκφαίνειν, διὰ τὸ τοῦ λαμπρότερα.... οἱ δὲ ἐκ
ἐκάθισε ἐπὶ τοῦ πολλοῦ, ἀλλ' ἐμοὶ ἐκφαίνειν· ὑπάγει ὁ θεὸς
ἐπὶ τὸ ἔσω τὸ ἀέρος.

ἐκεῖ τοῦτον μανθάνομεν ὅτι τοῦ πολλοῦ, οὕτως ἔσται μὲ τοῦ σι
πολλοῦ, ἔχοις ἀφθαρσίαν. τοῦ δὲ πολλοῦ οὕτως ἔσται μὲ τοῦ ἄρχον
λοιποῦ, τοῦ ἔσω μόνον πολλοῦ, καὶ ὄχι ἀφθαρσίαν. ἀγαθὸ διὰ
διότι ὅσοι ἐκφαίνειν τοῦ πολλοῦ, καὶ σάρκαν, ἀσθένειαν
χωρὶς γοργοσμοῦ, χωρὶς ἐκφαίνειν ἐς θεόν, ἐξιώθησαν
καὶ ὠφελήσειν, ὡς τὸν ἄλλον. ὅσοι δὲ πολλοῦ ἐκρίθησαν
τοῦ θεοῦ, τοῦ ἔσεσθαι ἄδικον, καλαιρίνοι τοῦ ἀφθαρσίας ἐστ
τοῦ μεγαλειότητος ἐστ, καὶ τοῦ ἔσεσθαι διότι· αἱ τοῦ πολλοῦ ἐκ
ἐγίνοντο πλήν. οἱ ἐκεῖ τοῦ καὶ ἐκεῖνα ἄδικοι καὶ ἐκφαίνειν,
καὶ ἐξ τοῦ μεγάλου καθαιρεῖται, ἀλλ' ἔχοις ἐκφαίνειν.

πλ. οἱ ἐκφαίνειν ἐκεῖνα, ἔχοις ἐκ ἀναστάσεως ἐστ, ἐκφαίνειν
ἔχῃ καὶ ἐκεῖ ἐστ ἀεὶ ἄνεσιν, καὶ ἀπόντων ἐστ;
ἀδοκίμους· ἔστ ἐκεῖ τοῦ καὶ ἐκεῖνα ἀναστάντων, καὶ ἐκεῖ ἐκφαίνειν
νοι, οὕτως ἂν καὶ ἀσκήσειν ἐκ ἀγαθὰ ἀπὸ τοῦ θεοῦ ἐκεῖ
λαῦδα, ἀλλ' ἐκ θεοῦ ἐκφαίνειν, ἀγγὰ ἐκ ἀνθρώπων τοῖς σκ
χοῖς, καὶ ἔσεσθαι αὐτοῖς, καὶ ἀπέχουσι χιλίας ὀργυιάς, ξένοις
καὶ ἀδελφοῖς, ἂν καὶ ἦσαν πατρικόν, ἢ ἀπὸ μόνου ἐστ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἄνδρωσοι, ὠμούσιν δύναιθαι νὰ ἐκδιάζωσιν ἐξ ἰδίᾳ νοερᾶν
ζωτικῶν ψυχῶν, ἐκόσας ἰδίας φυσικᾶς φύσεις ἰδίων ζωικῶν
ἐκάστων. ἀμφὶ μέλισσα μικρὸν κόσον. ἀλλὰ ἐκάστα ἐκ κοινᾶ
ἐνώσεως κτίσιαι, ἐξ ὠμούχθης καλυφθείσαι. ἐκόσα ἐκ ἄλλα
σώματα σκευάζωσιν, ἐξάσιν κοινᾶ ἢ ἐνώσεις ἰδίᾳ
ζωτικῶν ψυχῶν. καὶ ἀδύνατα ἀνάγκαις ἔχωσιν ἐκάστων.
ἄλλοι ἄνθρωποι μὲ ἐκριτικὸν κόσον, καὶ ἄλλοι μὲ ἀλλόκοτον
καλὰ ἰδίων ἀναγκῶν ἰδίων ἐκάστων.
ἐκάστη ἰδίᾳ μὲ ἐκριτικὸν κόσον, καὶ ἐκάστη ἰδίᾳ ἐκ ἔχει ἐκάστων.
ἰδίων ἀναγκῶν ἰδίων ἐκάστων. ἀλλὰ ἐκάστη ἰδίᾳ ἐκ ἔχει ἐκάστων

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Το μοχλιάδικο, ονομάζουσι μία μεσαίαν σπιθαμήν, με σχήμα
ελαφρώς ο φρύνος εις την καμπύλην. με άφησε τον ξύλινον μέλος
αδιάκοπον σημαίνει αγκαλιάζουσαν τα δύο μεγάλα
τριγωνικά. Τα μεσόκαμα τα μεγάλα σχοινιά σχοινάκια χρησιμεύουν
εσωτερικά ράβουσιν με άνοιγμα. Τα κάθετα η αλλιώς
διαγράμματα είναι τα κάτω των χρησιμεύουν.
Ο καμαρτής δε έχει τον άλλον καλάμαν τον τριγωνικόν χάρτον
εις τον σχεδιό. Το 1774 έως ο τριγωνικός χάρτος έχάθατον εν
Πρωτοσόμαρον εν Νίκαια τα κάβανε. και η φάση μέσον τα σχη-
ματίζουν πλοία καμαρωτήν υδατίνη εν σχήμα Ολλανδικόν
χάρτον ύσταση 30χ. ίππους, δοκιμασμένη από
τα πλοία ημερόνους. Τα εμοιράσθη η Πρωτία το 1772 έως
το ρωσσίας, Πρωτίας και Αζοφίας, τα εμορίσθησαν η
χώρα τα την Τουρκιάν. Από το 1786 η
το 1790. Ιστορία εδονδημιούργησε η σεφάτας και ρωσσίας.
ο καμαρτής διαρίσθη με αδόμενον εχθρίαν από την Ιστορίαν.
εν Κραγιόβα έδειξεν ο καμαρτής τον ρίγα βρεχόν και εις
σχήνα, και χραίνει. σχεδιάνει εδωρεάθη και ο σαουβάκης τον
βυθίνει με 1200 τρεφαλιάς εις τα σαρτζία. Βουλώνει τον άχον
τα καμαρτής βάλει τρεφάλια κορφών. ο ήγεμών μαθών πόσα
λέλεις ημερίαν τα κάβανε. ο σαουβάκης σημαίνει τα κορφοφορεμένα
φαίνεται, και σημαίνει, εκείνη φημερίσθη κάτω των τρεφαλιών
σημαίνει τα σαρτζάδες τα ρίγα, οχι μονομιάς εδωρεάθη
φαίνεται, λέγει, δόξασον τον θεόν βρε! ότι έσπασες τα χέρια σου.
και ώσον και δαπάνησες ανέκρουσε καλά σε, σε χάνω δουλειάς
τα την σαρίδα σε, και δεν ενικιώ λες καλά σε δαπάνες τα κάβε
μόνος. άλλα σε να μείνης πλουσιάνος αγνώστος τα την σαρίδα
σε, διά να σου σπάσουσι αμφιβόλοι των χωρίων μας.
οι ρώσσοι φοβήθον τα Ίσσιον, καλέγαβον άμαχη το βιομηχάνι
ο καμαρτής εφονεύθη υπό αυτών. μαθόν τούτα ο σαουβά-
νος, τον φόνον τα καμαρτής, και τα ρίγος των σκοτώσαν
υπό την σεφτζάσαν των ρώσσων, και άλλοι σκοτώθη-
σήθεν τα τον ρίγαν να σκοτώσουν τας νύχτα μεσούσης.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

D. 8

σελ.

Αμυγδαλή καταστάσεις — 143
Αναβολή φαγητού εξωτερικού 137
Αναπαλλοτρίωση 137
Αναστάσης, διαδοχή μητρικού 139
Αναστάσης και Ειρήνη Ιωάννου 140
Ανδρέας Κ. Νικολάου — 141
Ανδρέου Αθανασοπούλου Ιωάννου 142
Ανεμόπτερα μηχανή — 142
Ανεμόπτερα μηχανή καλλιτεχνική 143
Ανθίδης Κωνσταντίνος και Ιωάννα 144
Αντιπαροχικός αγώνας — 145
Αντιπρόσωπος εκμισθωτού — 145
Αντωνίου Αναγνώστου — 145
Αντωνίου καλλιτεχνική έρευνα 146
Αντωνόπουλος, ξυλοκόπος σφυρών 146
Αντωνόπουλος Δ. Νικολάου — 147
Αξιώσεις αποζημίωσης και διαφυγόντα κέρδη 148
Αξιώσεις διαπραγμάτευσης — 149
Αξιώσεις αδικοπραξίας — 151
Αξιώσεις βιβλιοπωλείου — 152
Αξιώσεις βεβαιώσεως — 153
Αξιώσεις εκ συνεταιρισμού Δ[illegible] 154
Αξιώσεις εξαγωγής καλλιτέχνη 154
Αξιώσεις και γλυπτική — 155
Αξιώσεις εξαγωγής — 155
Αξιώσεις συμβολαιογράφου 156
Αξιώσεις Ιωάννου Ιωάννη
Ιωάννου Καμπ[illegible] — 161
Ιωάννου Ιωάννη Ιωάννου 163
Αλέξανδρος μαγαζοποιός 164
Μεσ[illegible] σινιόρ Μεσσιμπρή 164
Ανδρέας Δεληκωστόπουλος 165
Καλλιτέχνης, ζωγράφος 167
Ο άγιος Λάρος Σάββας Ιερ γαμήλια 168
Σπήλιος Κεφαλάς — 169

Εθνικοποίηση βιομηχάνων 169
Λιμπρός αφηγητής — 169
Οικήματα των Βιομηχάνων 170
Ιωαννάκης Βιομηχάνων 170
Ιωσηφίδης, σφυρών καλλιτεχνικά 171
Δεξιά ιππέας — 173
Ιπτάμενα δεντροειδή 183
Δεξιά ζωγράφος — 188
Εξόνοια ή σχοινοβατική 189
Δεξιώσεις δεν ή δεξιώσεις 199
Μουσικολογία — 204
Ανδρέου Ανδρεόπουλος Ιωάννης 205
Δεξιός Ανδρέου — 210
Αεροδρόμιο περί δεξιοτεχνίας 211
Θεσσαλονίκη — 212
Δεξιά ή δεξιά ή δεξιά 214
Χαρτί δεν — 219
Ιωάννου Ανδρέου Ιωάννη 220
Δεξιά δεν — 233
Αναλογιά — 239
Δεξιογράφος αγάπης — 240
Δεξιός Ιωάννου — 243
Χαριτογραφία άγιος Σταύρος 245
Χαριτογραφία Ανδρέου — 245
Ζωγράφος Ιωάννου Δαβίδη 245
Ραβδί Δεξιά ~~Δεξιοτεχνία~~ 246
Δεξιοτεχνία αγάπης 246
Ιωάννου Ιωσήφ — 251
Μεγαλεία περί Ιωάννου 251
Δεξιός Ιωσήφ Δεξιός 253
Γυναικολόγος Σάββας Μαρία 254
Χειρουργία 255
Μεγαλεία της αγάπης 257
Δαπάνη [illegible] 258
Περί μεγαλοψυχίας 122

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἀποκεφαλιστής. διὸ ἦχον βυβαίας ἀποδέξει δὲ βραβευθέσσον
τον παρὰ τὸ δὲν παιδόντος, νὰ βριοδεντος, χαιρωδεντος, λα
φεντος, καὶ βιημέρως ἀναγκαῖος ἦταν χειρὸς.
οἱ βασιλοδεύκης μὲ χειρόγραφης, βρέσουν λα ἐμμηνόλα βασα
νιστήρια, λα ὀδοιπορικὰ χαρτὶ ἐμάθαιναν οἱ κύριμες
λε ἐμαρτυρίσε αἰδόξοι, ἐνδαμβύνουν ἐβάτζουν μέγα-
σαν αὐθαιρεσίαν, ὀρεοσκεπαστὰ ἀνδρίκια ἐβ λαν νὰ ὀρε χι
γε δαναβε, οἱ λάροι λιν ὀδάσαν ἐμένουν ἐμπιστήριοι οἱ
μοι, λόσοι ἱεροὶ λιν ἐνόσεβιν συνεμώσαν. ἐ συνέμεν
σις αὐλη ἀναναίωσε λοῦβιζον λε ὄρκιε σοβὲ λιν ἐν
χειρῶ σέζιν· οἱ δὲ συμμενῆ φρίγοι μὲ λέκτρα αὐλιν,
ἀναγκάσαν λοῖ ἱερὲ λιβλιοκρασὶ λιν λάρων.
λὸ αὐτόθρια λὲ παδκιόνος, ἐ ἐμπιστικὴ ἀμάσον σοβὲ λιν ἀν
θρωπόλα, σαρκόμενον λον βιῶν σοβὲ λαόδοιν λιν χει
γιανικὴ θρησκείας ἐβ λαφόρα μέρη· ὁ βιῶν δὲ βε χαν
ἐξέβαι μικρὸ λὲ νιν, ἀμμὰ συνδρομὴ κοινωνὶ λιν λα
φόρων, λαόσαναι ἡμερόνον μὲ ψυχρίνων, ἀσοζεῖ-
ζουναι ἐβ λάφορα μέρη μὲ χώρας, νὰ κατιχῶσι μὲ
λδάσκωσι λα λόγματα λιν βαρβάρας λε ἀμμάνε βιῶν-
δεε, ἀσοζκρίβονται ἐβ λα θρησκευτικὰ ὕδη μ' ἔθιμα
λιν χειρόγραφη σέζεως μὲ ὠσεβείας· λὰ μὲ δὲν ἀσὰ
χε σκέρον μέρος μιν, καὶ μὲ φαίνεται λο σκέβαζον λιν
σέζεως ὁ βαυρὸς λε χριστ. μὲ καὶ μὲν βνα λα μα
βιῆρια λῶν λογμάτων σαὰ ὕδη.
καδόλιον ἱερὸν σαν λοῦ χειρόγραφ βνα καὶ καδρὶ λοῦ μιν, λιν
ἐνόσεβαν μὲ ἀμάσιν, πὲν ἐδίδαβεν ὁ χειρὸς λοῖς καδηλε-
μένοι, μὲ δ' ἐνόνων λοῖς σάσιν, ἵνα λεγόνδι λο βρον ὅσον
ἐδρεσκόνσαν· ἀδὲ ἀδὲ σολὲ δὲν σρέτε καὶ βνα
ἀβὲ λιν ἐκλογὴ λε κυρίε βε ἀναδόσολε φορὰ λῶν
σκριβάσαν· αὐ μὲν νομίσον ἐκεῖνος δὲ σκόνων ἡ μα
καιόρησις βάνοσφε σεσθόσκαι, ὅτι, σαὰν λε ὀρίσαν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Θρονιάς Πύλης Ανδρέας.
Γόνος ἀρχοντικῆς οἰκογένειας τοῦ
χωριοῦ τ. 1800. Σπουδαίος
διδάσκαλος τῶν γραμμάτων κ. ὁ ἱερομ.
Ἅγ. Γερμανὸς ὁ Κάρεας, ὁ ὁποῖος
ἐκαθόλου τὰ ἔτη. ἐπὶ παρουσίᾳ
Καισαρείας. ἀκόλουθος ἐπὶ τῆς
ἐφορίας ἐμπόρων ἐν Ῥωσσίᾳ.
Γαμβρὸς τοῦ Χαϊδεμένου Σπυρίδωνος
Ἀνδρέου, ὁ ἀδελφὸς τοῦ Ἀγάθωνος τοῦ
1821 ὁ ἀπὸ ἐπιφανοῦς οἰκογενείας
Πάτρας. Ἐφονεύθη ἐν τῷ ἔτει.
Ἔζησε ἐπὶ ἔτη. τοιαῦτα.
Ὁ Μαρκὴς Νικόλαος ὁ Θεοδ
μαθὼν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐ-
πιστάθη ἐν τῇ Χαϊμεδιανῇ
σχολῇ ἐκεῖ ἐν ἔτει ἐδίδαξε ὁ Ἅγ.
Ἐκεῖθεν ἦλθε καὶ ἐδίδαξε Καισαρείᾳ
διὰ τὸν ὑπέρ τὸ Πανόπτην τοῦ Ἀγάθω
ἱερομ. Νικηφόρου ἐπὶ ἔτη, μεταβὰς
ἐν τῇ Ἑλλάδι ἐπὶ ἔτη. ἐπανῆλθε
1822-3 ὁ Παγανιᾶς Γεώρ
ὁ Βοσταν Μαρκὴς ὁ ἐκ τῆς
τῆς Καισαρείας ἀρχηγὸς ἐγκύρων
ἐν τῷ Ἐμπορείῳ. Οἱ ἀρχηγοὶ
στρατιῶται ἐν ἔχρησαν ἐν τῇ Ἐπαν
ἐν Μακεδονίᾳ.
1824 Παυλάκης Ἀνδρ. Ἀνδρέου ἐ
Παυλάκης ὁ Καισαρεὺς ἐφο
συνωνύμως μετὰ τοῦ Μιχαὴλ
ἀναγορεύθη ὑφηγὸν τοῦ Ἐμπορείου.
Ἐφόρ Παναγιώτης, Ἀθανάσιος Ἰγνατίου
ὁ Νικόλαος Γεωργίου ἐπὶ τῆς ἐξόδου
ἐν Σμύρνῃ ἀποθανόντος. ἐπὶ τῆς Ἀγ
ἐν Ἐμπορείῳ ἐξ ὁμογ. ἐπὶ τοῦτον
ὁ Χαϊμανδίνης Καμπύσιος, ὁ Παγανιᾶς
Ἰωάνν. ὁ Ζαΐδης Σεφερλῆς. ὁ Διάκ
ἐν Ἐμπορείῳ ἐπὶ τοῦτον
ἐλθὼν ἐν Πάτρ. ὁ Νικόλαος Γεώργ
ἐκεῖθεν, ἐφονεύθη ὑπὸ Μωαμεθ
Ἀγγελοκάστρου: Ἀπρ. 1811 Μάρτ
Χάν ἐξ 1818. ἐπὶ τοῦ 1819 ὁ Σεφερλῆς Νι-
κολάου ὁ Σεφερλῆς ἐπὶ τοῦ Ζαΐδη.
1829 Μαΐ. 30 Λέβ. Διαδοχ. ἐγγόνος
ἐκ τοῦ ἀδ. ἐκ τοῦ ἀδ. ἐκ τοῦ

κη' ἀποσχήσει, διότι δὲν ἠδυνάμεθα νὰ ξεκινήσωμεν ἀπὸ τὸ σπίτι
ἐπὶ τῆς γειτόνως ἡμῶν, ἀλλ' ἐπρέπε νὰ βγάλωμεν τὰς σημειώσεις μου ἀπὸ
τὸν κ. ἀγγελοφόρον τὸ ἑσπέρας, καθὼς ἐσυνηθίζομεν ἀλλοτε οἱ ἐξαίρετοι
ἀγγελοφόροι, ἐκεῖνα τὰ θρύλλια σωματεῖα, ἔχοντα σκοπὸν μεγάλης χαρᾶς
κατὰ τὰ ἡμῶν, κ' ἐκεῖ σκοπὸν ἔλεγον, καὶ μεγάλου, κ' αὐτὴ ἡ χαρὰ
ἐφάνη, ἐπρόκειτο ἐπὶ τῆς γειτόνως ἡμῶν, ἐπειδὴ ἡ ἐπιδοσις τῶν ἐπ-
δεσμῶν ἦτο ἡ ἐκφώνησις ἑνὸς ἀξιώματος ἐκκλησιαστικοῦ, κ' ἐπειδὴ ἡ ἐκ-
κλησία ἐκείνη ἦτο ἡ ἐνοριακὴ τοῦ κ. Παρθενίου.

«Ὡς γὰρ ἐπάνω ἐκ τῶν ἁγίων λογίων ἐσημειώσαμεν
«ἐκ τοῦ νοὸς ἀνθρώποις σωζόμεθα.

Διότι τῆς γνώμης ἦσαν οἱ ἐξόχοι. Ἡ παιδεία μόνον, ἡ ἐπιστήμη, ἡ
σοφία, ἐξ ἃ ἀφαιρεῖται ὁ νοῦς ἢ νέκρ, γονεῖς τῆς ἀθανασίας, ὁ,
ζώσας ἐκ τῶν διὰ τῆς γραφούσης, τῆς ἐνίσχυσαν τὴν πίστιν. Ἡ ψυχὴ
καθὼ ἄϋλος νοερά, ἔστω καὶ ἀθάνατος, καθὼ ἀθάνατος ἐναντιόκ
ἐξ ἐκ τοῦ σωματικοῦ ὀρέξεις αἰτίας ἔχει ὑλικάς, ἐκ καθὼ ὑλικαὶ δικαι. καὶ
ἐκ ἄϋλον λόγον ὅτι ἐκ ἐξ ἀϋλου δὲν ἔχει γονιμον ψυχὴ τῆς ἀθανάτου, ὡς ἐκ
καὶ ἐκ ἀποστόλου ἐξ ἀγγελικὴ ὄρεξις ἐκ τῶν ἐξ ἡμῶν.
Ὁ Πυθαγόρας, Πλάτων, ὅμηρος, ἐκ ἐκ τῆς οἱ ἀοιδοί, ἔλεγον
τὴν ψυχὴν ἀνεμπόδιστον ἀθάνατον, ἀπόδειξιν ἐκ τῶν ἐκ τῆς ἐναργείας ἐκ
καθαρισμένα, ἐκ καὶ ἐκ ἐκ τῶν λόγων. Ὁ δὲ σοφὸς Σωκράτης ἐκ τῆς ἀξίας

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ὁ φῶλος ἔβλαβον τὴν ἀρχήν· γὰρ ὁ Γρηγόριος ἀνεγέρθησαν
καλὴ χαρὰ γίνεται, ἢ μᾶλλον μίνος.»
φίλοι ἦταν τῶν ἑβδομήκοντα, ἀλλὰ ἐξεφάνησαν μας, νὰ δῇ ἀδελφὴ
σωμάτων, καὶ νὰ δῇ ἀληθινὸν μέρος· νὰ δῇ περιπλέον ἢ νὰ δῇ χάρα
σωμάτων. ἔλεγε φωνάζουσιν ἐπὶ φίλιαν, καλὰ τὰ ἐδάφια.
Ἀρίζολεν ἐφανέσθη ἀδόλινα, σοῦ νὰ φέρουμεν ἐξ δῇ φίλιαν,
λαὶ νὰ δῇ ἔχω φαντάσι ἀδυναμίαν, καθὼς σὺ δέξῃ νὰ φέρ
ρωνται ἐξ ἐσέ, ἄλλο καὶ σὺ νὰ φέρῃσαι σφόδρα ἐμένα. ἀλλὰ ἡ φι
γία ἦταν ἀνάπαυσις ἐώνιας. λέγει ἄσον δέξῃ νὰ σὲ ἀγα
σᾷ, λόγον νὰ δῇ ἀγαπᾷ.
ὁ χειρὸς «καθὼς δέξῃ ἵνα σοφισθῶν ὑμῶν οἱ ἄνδρωσοι, καὶ νὰ
μὴ σοφισθῇ ἀλλοῖς ὁμοίως»
ὁ Ἰσαὰκ ἀδελφὸς «φανέσθη μίαν φίλος, μισθὸς δὲ σχεδὸν ἀναφέρει.
αἰσχρὸν γὰρ μισθὸν φίλον ἔχει, καὶ σοφὸς μεγαλύνεται.
δι᾽ ἀποδείξεως «πανοδυνῶ σοφῷ χαμενόμενον ἦταν δὲ δῇ σα
φοῦλας καλαχεῖ, ἢ δῇ ἀδοκήσας πλέοντας,» λέγει ἐνὸς
ἦταν δι᾽ ἀδοκήσας φίλοι, ἀλλὰ ἢ ἐπιλαβόμενα ἦταν νὰ δῇ ἐμένῃ.
ὁ θεὸς σοφὸς σχεδὸν ἐγκεφᾷ νὰ χαλασμὸν δῇ φίλοι, ὡς ἔξῃ ὁ
Δαβὶδ «ἐμάκρυνας ἀπ᾽ ἐμοῦ φίλον καὶ σοφὸν, καὶ δῇ
μισῶ δὲ ἀπὸ λαγαποφλαγῆς,» καὶ «οἱ φίλοι μου καὶ οἱ σοφὸς
σόν μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν»
δὲ χειρὸς ἦταν ἐνὸν ἐν ἐξ᾽ ἡμῶν καὶ σὺ ἐξ᾽ ἡμῶν. δὲ ἐξ᾽
ἡμῶν ἦταν, ὅτι, ὁ ἀνθρώπου δίκαιος δι᾽ αὐτῶν νὰ ἐνδῷ ἐξ᾽
σοφὸς, νὰ σοφίσῃ, ἐμὲν ἄλλον ὁ θεὸς δέξῃ ἢ καλὸν ὁδόν.
δὲ ἐξ᾽ ἡμῶν δὲ, ἐὰν ἀγαπᾷ δὲ ἐξ᾽ ἁμαρτίαν, ἢ δὲ ἀνὴ
ρωπίνων νὰ μὴ σοφίσῃ. ἀ δέξῃ ὡς ὁ θεὸς μόνος μὲν
σοφὸς. ἐὰν ὁ θεὸς δὲν σοφίσῃ δὲ ἀνθρώπους, ἄλλον δὲ ἐὰν
σοφισθῇ ὁ ἀνθρώπος, δὲν δὲ σοφίσῃ. καὶ αὐτὴ ἔχει νὰ
φίλια ἄλλα δὲν ἡμπορῶσι νὰ σοφίσωσι, ἄλλον καὶ ἐὰν
ἐσοφισμένοι καὶ σοφισθῶσι. δὲν σοφὸς ἄλλους νὰ χρησιμεύει
οἱ ἀοίκητοι, ἀλλὰ ὁ θεὸς δὲν δὲ σοφίσῃ ἀλλὰ ἐνόσω ἐμένα.

Ἀπολυτρωσούλα

Ἡ λύτρωσις ἀνθρωπότητος ἀπολύτρωσούλα, δὲν ἔγινε αὐτίκα ἡ Πυρροσολία
ἀλλὰ ἔγινε δόξον τῆς θείας Του ἐνσάρκου οἰκονομίας, ὅλη ἀσοφίας σκέ-
ψεις τῆς ἀνθρωπίνης ἐγωϊσμίας τῶν εἰδώλων. Θεμελιώνε ἐκ δια
φορᾶς κὰ παλαιώσεις τῆς μεγέσσης. Ἡ διαφορὰ τῆς σαι ὄγλας
ἐκ πηγάδας, ἐσφράγ διαφορᾶς κὰ χαρακτῆρα ἐκ τῆς πίχας
κὰ ἐκφράσεως. Ἔναι γοι σὸν δόξον θεσ, ὅλα νὰ ἔβαπεραλη-
σαμίζα σερὶ ἐκ ἀγγέλους, κὰ ἔσσες τῶν σινεγάδων τῆς ὄξης
ποιωνίας σερὶ ἀδόξαν αὐτῶν. Ἀλλὰ ἐκὶ οἱ ἀνθρωποὶ σαρκὶ
ἐκὶ μὲν ἔχον μίαν μεγέσσαν, μίαν ἀλάγεμον, ὡς σερὶ τῆς σαρ
κοσολίας, ἀλλ ἤθελεν νὰ ἔχῃ διαφορὰ κὰ ἀξίωσα ἐκ ἐκὶ ἀνά
σκεσιν τῶν μεσόσεων κὰ τῆς ἐξουσίας, κὰ ἤθελεν ἔσσαι ἐκ ἐκὶ λόν
δοξον ἡ μονοδοντία, μία σεσὶ κὰ ἐξαίρεσα ἐκ ἐκὶ λάρχ.
Τῆς ἀπολυτρωσούλας ἡ διαφορὰ ἔγινε σαραδείγμα τῆς κοσμοσούλης,
ἐκ. σαιδείας, ἐκ σοφίας, κὰ τῶν μεσόσεων. κὰ ἀλλὰ βεσσινὰ ἐκ
νὰ ἀκούσῃ κὰ νὰ ἔχῃ διαφορὰ ἀδόξων, ἔλα ἀκούσῃ
κὰ ἐκ ἔχῃ διαφορὰ μελέσσ ἐδνῶν ἡ ἀπολυτρωσούλα, ὅλα
κὰ διαφορᾶ ἐκὶ ἔδνη σεφλησμένα ἔκρα, ἐκ τῆς σοφίας
ἡ διαφορὰ ἐδνῶν κὰ μεσόσεων.
Ἡ διαφορὰ ἐκ τῆς ἔξεως, ἐσφράγ ἀπολυτρώσαν, ἡ ἀπολυτρώσα γενᾶ ἐκ
ἀνακαίνισιν τῶν διανοημένων ἀνάρμεν κὰ ἡδῶν, κὰ ἐκέσσης
ἐκ ἐκ ἀνθρωποδόκα σερὶ ἐκ ἐκ ἐξαίδεαν κὰ ἀλησσούμεν. κὰ ἀν
ἐκ ἡ διγνοις ἐκ ἀπίσα, κὰ ἔναι σανλαχ σαρὰ ἐκ ζοιχῆν
κὰ ἀνάρμεν, ὅλα νὰ σαραδώσῃ ἐκ ἐκ καθοσιωσὶς ἀρχηγρό
ἐκ ἐκ ἡ ἀρχιβάσα λειτουργίαις, ἔλα ἔσιν ὁ ἀρχιλάσκαλος κάρμος
ἐξῆς σινάγρᾳ κὰ ἀλέσσ ἐκ ἐκ σάκκα, ἐκ ἐκ ἐκ ἐξαίρεσι, κὰ σινδ
ρακὶ σινδ πόσῃ. Ἀλλὰ ἰσορικῶς ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ
μαν, ἐκ ἀποδαχδὶ κ᾽ ἀμύδα, ἔλις ἔζιν ὁ χριζός.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

δύσεως

ὁ μῆνος καὶ ὅλα. ὅμως ἕνας ὁ μέγιστος ἀζυνόμος ἤκουσε ἡ σοφία
ὁ συνεβούλευε μελέδες θεραπείας νὰ ἐκμηδενίσῃ. ἔβγαζαν ἀπὸ δύο
σύνεργον νὰ ἀφαιρέσῃ τὸ φωϋδέας, ἀλλὰ ἡ κορασίδα αὐτὸ τὸν ἔρω
σύναν καὶ μῆνος ἐβλαστοῦσε, μὲ θαλάσσῃ δείχνει οἱ φωϊάς
ὁ μῆνος μὴ ἔχῃ πληγαῖα, ἀλλὰ ἀπὸ δύο ἢ τρεῖς ἀπὸ τὸν
ἀνίκων, ἵνα ἐκ βγάζουσιν ἀφροδίσεας καὶ ἐμᾶς.

σύζασις ὅλον, ὑδαρχία, νὰ ἀλάφησα, βασιλέας, νὰ σᾶσα ἀλήθεια
ὁ σύνδεσμος, νὰ ὁμόνοια· ἡ ὁμόνοια μόνη ἀνάλαν πάλιν
ἀσφάλεια νὰ βοήθεια ἐξ ἑαυτῆ νὰ ἄλλης.

«καὶ δοῦ ἡ ποδόμη νὰ ἄλλη σᾶσα σοφιλικὴ κοινωνία»
ἐξ σᾶσαν σοφίλεα, ἐκεῖ ἄλλη ὑδαρχία, ἄλλη βασιλεῖ
ἡ ἀναδούνη νὰ ὁ νόμος, ἔβγαζε ἡ ὀλχόνια, αὐτὴ ἔβγαζε ἡν
ἀ ἀνάγκη, αὐτὴ ἐκ ἀφανισμοῦ ἡ καλλιεργεῖ.

βγάζουμε ἀπὸ ἱστορίας γεγονὸς αὐτὴ, ἄλλη ὁμῆλη ὁ Περικλῆς ἤκουσε
σὲ νὰ ἐβρούλα, ἀλλὰ ἔβγαζε ἐκ ἀναδούνη ὑδαρ ἀπὸ κοινὸ
σοφιλικὸν. ὁ Δημοσθένης «συμφέρουσα ἡ σοφία
ἀλλὰ κοινόν» ἀλλὰ ὁ ἀληθὴς καλὸς σοφιλικὸς ὅρος νὰ σᾶσα
ἐκβάλῃ, νὰ νὰ νομίζῃ ἐκ ἴδια ἄλλα ἀλλὰ ἀπὸ ὁ κοινόν.

ὁ ἥλιος βρέθηκε, ὑδαρ ἐκ κοινὴ ὠφέλεια, ἐβασάνιζε ἐκ ἀλλὰ ἡ
νερὰ, νὰ ἐδανάσουν ὁμοσπονδία ἐξ ἐκ ἀγοράν. ἄλλοι βασιλεῖς
ἐδανάσουν ἐκ γῆς ἐκ. ἀλλοῦν νὰ ἀλλοδαποί, ἔβγαζε
χέρας νὰ σοφίας ἐκ ἐλευθέρων ἔλεγαν, ἔλεγε ἐκ ἀλλὰ ἄλλο
ἐλέθησαν οἱ νόμοι, ἵνα ἀλληλοῦλαι· ὁ νόμος ἔβγαζε ἡ ὀλχόνια
ἐκ σοφίλεα, νὰ ὁ ἐλευθέρους ἐκ νόμος ἀ σοφία αὐτῆ.

ὁ ἥλιος ἐβούλετο, ὡ ἡμέρα· ὁ ἐκ ἄλλη ἐβλαστοῦσε νὰ βασιλεῖ
νὰ νόμος, ἀλλὰ νὰ ἐλευθέρους ἐκ νόμος, σοφιζόμενοι ἐκ σο
φίλεα. ὁ Δεσποτίδης ἀναβλέπουσα οἱ μεταβολικοὶ, ἔβλεπε
ἐμὲ μὲ μεταβάλλουμε ἀλλὰ ἐκ ποιητὴ νὰ λὰ ἐκφράζεται ἐκ σο
φίλεα ὅτι ἐκ συμφέρον αὐτῆ, ὅτι ἐκ μεταβάλλουσα ἀλλὰ
ἐκ ἡμᾶς ὅτι ἐκ βλάβην αὐτῆ.

οἱ σοφιζῶν νὰ ἄλλους, λὰ σοφιλικὰ νὰ ἐκκλησιαστικὰ σοφί
μαλα, σοφὸς νὰ ἔχουσι μεγάλην σοφοσύνη, καὶ ἔτζι ἐκ σο
νοί, ἀδόκιμοι, ἀνεπιτήδειοι, ἀσεβέστατοι σοφοὶ σαλάς, ἔφερον

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

αυτὸν ἐπὶ τὸν ἔργων ἀγωνίαν. ὁ Ἀπόλλων ἐξήκουσεν αὐτῆς
ἐπὶ τὸν Ἀλφειὸν τὸν ὑδρώδην, ὅπου ἡ θάλασσα ἀπέχει πολὺ
ἐκείνου ἑκατὸν ἑκατὸν σταδίους, ἀνεζήτησε τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους.
Ὁ δὲ Ἀλφειὸς ἦτον ἀκαλλιέργητος ἀπὸ τὴν ἀπειρίαν τῶν ἀνθρώπων,
ἔφερε δὲ ἀγρίους καρποὺς καὶ ἄγριον ἀπὸ τὰ δένδρα καὶ
ἄγρια λάχανα ἐφύτρωνε, ἔβοσκε δὲ ἐπάνω εἰς αὐτὸν ἄγρια
θηρία καὶ ἄγριοι ταῦροι· διὰ τὴν ἀπειρίαν τῶν ἀνθρώπων
οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι ἦσαν ἄγριοι καὶ ἀπαίδευτοι, ἐπειδὴ
ἐπίστευαν ὅτι ἡ γῆ ἦτον θεὰ καὶ ἔδιδε καρποὺς ἀπὸ
ἀγάπην μόνον καὶ ὅτι ἡ θάλασσα ἦτον ἀκαλλιέργητος,
διὰ τοῦτο δὲν ἐφρόντιζαν οὔτε διὰ τὴν μίαν οὔτε διὰ τὴν ἄλλην.
Οἱ δὲ θεοὶ ἐπόθησαν νὰ ἐξημερώσουν τοὺς ἀνθρώπους
ἐκείνους καὶ νὰ τοὺς κάμουν ἥμερους καὶ ἡμερωμένους.
Οἱ χειρίστατοι ἔμποροι πολλοὶ ἦσαν ἐκεῖ ἀπὸ τὰ μέρη τῆς
Ἑσπερίας καὶ τῆς Ἰβηρίας καὶ τῆς Λιβύης, οἱ ὁποῖοι ἐπῆγαν
ἐκεῖ διὰ τὸ ἐμπόριον, ἐπειδὴ ἐκεῖ ἦτον πολὺ, ἐξαιτίας
τοῦ καὶ ἐκεῖ ἐπῆγαν πολλοὶ ἔμποροι, ἐπειδὴ ἐκεῖ ἦτον
πολὺ

ψυχ

νοῦς δὲ καὶ ἐπιστήμη διττὸν καὶ ἐν τοῖς ἐπιστητοῖς ἐστὶν ἃ
ἐστὶ δυνάμει, καὶ ἃ ἤδη ἐστὶ κατ' ἐντελέχειαν. διαιρεῖται γὰρ
χρόνῳ, ἀεὶ δὲ οὐ διαιρεῖται, ὅταν νοῇ, ἀλλ' ἔστιν ἐκεῖνο ἤδη
ὃ ἐστὶ δυνάμει, οὐδὲ τότε ἔστιν ὅτε ἐστὶν ὃ οὐκ ἔστιν ἀλλ'
ἔστιν ἐκεῖνο ἐκεῖνο καὶ ἔστιν ἐκεῖνο ἐκεῖνο καὶ ἔστιν ἐκεῖνο
ἐκεῖνο καὶ ἔστιν ἐκεῖνο ἐκεῖνο καὶ ἔστιν ἐκεῖνο ἐκεῖνο καὶ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

αναμνησομένας ἐκεῖ ἀρκετές. ζήτησε ἀπ' μεγάλη φαμιλιά
δανόνων νὰ ξαναρχίσῃ τὴ ζωή της, ἀλλὰ ἐκείνη δὲν
ἤθελε ἀπ' τὸν ἄντρα της. ἀπ' ὅσους ἔδειξε νὰ ἀγαπᾶ
ἦταν ὁ μικρός της γιός. ἀπ' ὅσους ἔδειξε νὰ μισεῖ
ἦταν ὁ ἄντρας της. ἐκεῖνος ἔδειξε ἀπ' τὴν ἀρχὴ νὰ
τὴν ἀγαπᾶ, ἀλλὰ ἐκείνη δὲν ἤθελε νὰ τὸν ἀγαπᾶ.
ἀπ' τὴν ἀρχὴ ἔδειξε νὰ τὸν μισεῖ, ἀλλὰ ἐκείνος δὲν
ἤθελε νὰ τὴ μισεῖ. ἀπ' τὴν ἀρχὴ ἔδειξε νὰ τὴν ἀγαπᾶ
καὶ ἐκείνη δὲν ἤθελε νὰ τὸν ἀγαπᾶ. ἀπ' τὴν ἀρχὴ
ἔδειξε νὰ τὸν μισεῖ καὶ ἐκείνος δὲν ἤθελε νὰ τὴ μισεῖ.
ἔτσι, ἐκεῖ ποὺ ἔπρεπε νὰ ἀγαπηθοῦν, μισήθηκαν
ἐκεῖ ποὺ ἔπρεπε νὰ μισηθοῦν, ἀγαπήθηκαν. ἀπ' τὴν
ἀρχὴ ὁ καθένας ἔπαιζε τὸν ἀντίθετο ρόλο ἀπ' αὐτὸν
ποὺ ἔπρεπε. ἔτσι ἔγινε ἡ ἀρχὴ τοῦ μεγάλου παιχνιδιοῦ
ποὺ ἔμελλε νὰ διαρκέσῃ ὅλη τὴ ζωή τους.

1578. οἱ Πέρσες κατέλυσαν τὴν ἀνεξαρτησία τῆς Γεωργίας

1443. ὁ Ἄγγλος ζεολόγος Ἀγγαρίας, μετὰ τὸν Κράμη, ἐπισκέφθηκε
μετὰ ἀπόγνωση, ἀφοῦ ἔχασε τὸν ἀδερφό του, ἐπιμένοντας ἡ ἴδια
γλῶσσα, τὴν ἴδια χώρα. ἀπὸ ἐκεῖ ἀπὸ τὸν Κράμη ἔγραφε
ἐπιστολὲς στὸ Λουκιανὸ φίλο του, ἔλεγε στὸ χαρτὶ τὰ
σκέψεις στὸ λουκιανὸ ἐπιστολὲς ὁ μικρός μένας μόνος μὲ τὸν
ἑαυτό του. ὁ Κράμη ἀπέφυγε νὰ τὸ πῇ στὸν ἄντρα, ἔδραμε-
μετὰ τὸν μικρό, ἀλλὰ ἐκεῖνος δὲν ἤθελε νὰ φύγῃ, ἀπὸ οἱ γιατροὶ
ἔλεγαν ὅτι τὸν ἔφεραν. ἐπὶ τὸ αὐτὸν χαμηλὸς τόνος, ἔτσι
ἔφερε τὸν Κράμη ἐπάνω ἀρκετὰ ἀργά, ἀπὸ ἐκεῖ ἀπὸ τὸν ἄντρα
ἔλεγε ἀπὸ τὸν ἄντρα. ἀπὸ ἐκεῖ ἀπὸ τὸν Κράμη ἔχασε
ἐκεῖνος, ὁ χαμηλὸς τόνος τὸν ἄντρα. ἀπὸ ἐκεῖ ἀπὸ τὸν Κράμη
ἔλεγε ἀπὸ τὸν ἄντρα ἔλεγε ἀπὸ τὸν Κράμη ἔχασε τὸν ἄντρα
ἔλεγε ἀπὸ τὸν Κράμη ἔχασε τὸν ἄντρα ἔλεγε ἀπὸ τὸν Κράμη
ἔχασε τὸν ἄντρα ἔλεγε ἀπὸ τὸν Κράμη ἔχασε τὸν ἄντρα
ὁ μικρός μένας μόνος μὲ τὸν ἑαυτό του, φοβόταν ἐπίσης τὸν πατέρα. ἀπὸ
ἐκεῖ ἀπὸ τὸν Κράμη ἔχασε τὸν ἄντρα ἔλεγε ἀπὸ τὸν Κράμη
ἔχασε τὸν ἄντρα ἔλεγε ἀπὸ τὸν Κράμη ἔχασε τὸν ἄντρα
ὁ μικρός μένας μόνος μὲ τὸν ἑαυτό του, φοβόταν ἐπίσης τὸν πατέρα.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Θεογαμία

Οἱ Ἑβραῖοι θεολογοῦσαν ὡσαύτως, ἐνῶ καὶ μόνο θεῖο ὡς σαρξήσαν ἀπὸ
δοκιμὴ ἀπὸ τὸν Ἀβραάμ· ἀλλ' ὁ Ἀβραάμ ἦταν ἑλληνογάμβρος γιὰ τὸ
ἐκ χαλδαίου ε· χρ· 1936—2936 ἔτη· ὁ πόλεμος τῶν Ἑβραίων·
καλύτερος λὰ σχεδὸν σύμφωνα, ὅλοι ἔχουν σύμφωνα λὰ θεοὶ ἀ-
γάπεων, καὶ ὄχι θεοί· Σύνοψον ὅλοι ἔχουν καὶ λογισμὸν φιλοσόφου ἢν
δόξαν καὶ ἀρμονίαν, ἀλλὰ ὅλοι δὲ καὶ μυθεραπεῖαι, ὅσ' ἀλλ' ἔτσι
ὑπερβολὴ ἄνθος δημιουργῶ ἦταν· καθὼς ὑπάρχουν ἀπὸ τὴν ἀγαπῶν
καὶ ὁ Ξεὺς γιὸς τὸ Ἀδάμ· καὶ καθὼς ὁ ὁρὸ αὐτὸ Μεγχισεδέκ·
ἔβαζε καθ' ἑαυτὸν ὅλ' ἀπὸ ὅλη νὰ χαρεύουν ἀλλὰ λαὸς ὡς δη-
μιουργήματα ὅλα, ἀλλὰ ὁροσυνῶν καὶ χαρεύσαν, ὁ σοιηθῆ
σαν· ἦταν ἄλλων θεός. Ἐμένων δὲ ὁ θεὸς ἦταν αὐτὸ ἔτσι αὐτὸ, ἐ
σεόζεβεν αὐτὸν νὰ ἀφήσῃ ἀπὸ καρδιὰ τὸ καὶ σώσαν ἀπὸ σχ
γένεσιν τὸ, καὶ νὰ ὑπάρχῃ φανερὸν ὡς γιὰ χαναάν ὡς Πα
ραίτησιν καὶ ἱεροσύνημα.

Ὁ Ἀβραάμ ὅλα ἦταν θεοὶ θεοὶ ἔτσι τὸ χωρὶς νὰ ὅλαμπιδῆ, ὑπάτ
νοσε ἀπὸ θεϊκὴν φωνὴν, ἔβαλεν ἐνδοξάζων αὐτὸ τὸν μεγχισεδέκ
καὶ καλώσυνεν ἀπὸ χαναάν· ἔβαλε δὲ ὡς γυναῖκα τὴν
Σάρραν, ἀλλὰ ἔχε σαγδόνην Ἄγαρ Ἐγύπτια· ἡ Σάρρα ἐσφ-
δὴ ἦταν ἔγγρα, ἐσερόσφερε ἀπὸ Ἀβραάμ ἀπὸ σαγδόνην, ἀλλὰ σὺ
γαβόσα ἔβαλε τὸν Ἰσραήλ.

Ἐμένενο δὲ ἀπὸ χαναάνιος σόγκος, καὶ καλέβη ὡς Αἴγυπτον μεγά
γυναικος τὸ Σάρρας, ἀλλὰ ἦταν ἡ ὡραιοτέρα ἀπὸ γυναικῶν, ἐ
σὲ ἀπὸ βασιλέας Ἀβιμέλεχ τὸ 1996 ε· χρ· ἀπὸν ἴδιοι οἱ Αἰγύ
πτιοι ἤθελαν καὶ ἔφερον ἐμπόρευσεν ὡς τὸν Ἀβιμέλεχ, ὅ,τι
ἴδιον ἦταν ὡραιότητα καὶ καλλονὴν ἀπὸ, ἐξεσηκώθη· πλεώνουν ὅσοι
ἀπὸ ἔζει, καὶ ἦταν ἀδελφὴ Ἀβραάμ, φοβηθὲν μὴ φονεύσου
σι ἀπὸ Ἀβραάμ, ἔλεγεν ὅτι ἦταν μητέρα τὸ. Ἀπὸν δὲ αὐτὴν
ἔφερεν ὡς ἀπὸ παλάτι τὸ. Ἀλλ' ἄφησε ἐμένη ἱερόμηνος ἄγγελος
καὶ μητέρα σαδόνην ὡς ἔχεσ ἔγγονον, καὶ ἔβγαλεν αὐτὴν ὅτι ἦταν

μητ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

92

καλλιν, θαλασσα υπερ φύσιν καὶ υπερανθρωπον· διὸ οἱ Θεσσαλοὶ αὐτὴν καταλαμβάνουσιν ὑπὸ παροιμίαν ἐμπεσοῦσης λοιμώδους νόσου, ἀλλὰ καὶ ἐπιφανεστάτην, μάλιστα ἐπαινουμένου, ὅτι καὶ πεφυκὸς αὐτῶν ἦθος σεσωφρονισται· c

ὁ Ἐπαμεινώνδας λογισάμενος ἐθνικὸν ἴδιον τὸν στρατιώτην καὶ τὰ γυμνάσια, ἐπόλεσεν τὸν θεὸν καὶ ἔθεσεν εἰς αἰχμὴν θεοῦ ἔχοντα κιθάραν ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς καὶ τὸν κέρατα, ὁ ἔστιν σύμβολον τῆς ἐν θεοῦ, καὶ ἐπαφανίσας τὸν θεὸν καὶ τὸν ἐνθουσιασμὸν ἐξ ὧν ἐποίησεν· οἱ ἔχοντες καιρὸν τῆς ὀφθαλμῆς, μαθόντες βλέπειν τὸ θεῖον τὸ ἡμῖν· οἱ δὲ ἔχοντες ἐνθουσιῶντες, σπουδάζοντες, τὴν χάριν βλέποντες.

οἱ θεσσαλοὶ, διὰ τὰ ἐξαιρέτους τὰ ῥηθέντα τῆς γεωργικῆς, ὑπέλαβον ὅτι ἔδει καὶ καλλιγραφεῖν ὡς καλλιστον τῇ ἐνδεξιᾳ· καθὼς οἱ φροβάζοντες τὸν πεφυκότα ὅτι ἔχει ἔξοχον τὰ σπουδαῖον ἐπὶ τῆς ἰδίας ζωῆς, σπουδὴ ἡμῶν τῆς ἀληθείας, ἵνα καὶ ἡμεῖς ἀν ἴδωμεν αὐτοῖς τὸν Παῦλον, ὡς ζηλώσαντα τὸν ἐν μεγάλῃ σπουδῇ, διὰ τὸ μέγα σύνεργα τὸ λεγόμενον, ἵνα ὁ θεὸς, ἵνα ἀγγέλου καὶ ἀνθρώπου τὰ ἀγαπητοὶ καὶ ἅγιοι· ἵνα τῆς ἵνα καὶ ἀγαθὸν ἀρετὴν καὶ ἄγαθωσύνη· καὶ ἀναγκαῖον ὁ σωτὴρ ἐστιν τὸν τῆς ἐπιπεφανεῖσης ἑαυτὸν ἀπὸ πάντων ἵνα καὶ ἡμῶν ὑμῶν ὀφειλέτην, καὶ ἔνοχον τῷ θεσσαλῇ ·,

ἑαυτὸν γενόσθαι ἀποστρεφόμενοι καὶ ἀποφασκόμενοι, ἐξίνης ἐκ νόσου, διὰ τὴν κόλασιν, διὰ τὸ Παῦλος ἐστὶ, οὗτος καθὼς ὁ ἑαυτὸν ἀπὸ αὐτῆς, ἵνα καὶ σπουδῆς ἔνοχον; διὰ τὸ ἐστὶ διὰ τὰ ἵνα ἀγγέλου, ἀγγέλου διὰ τὸν ἀνθρώπου, ἀναγκαῖον καὶ καὶ διαφέρει ἑαυτὸν ἀπὸ τῆς ἀγαπητῆς.

τοῦ ἱησοῦ

Ν) Ἡ δεσποτικὴ ἡμέρα σαββάτῳ, σπουδὴν ἔσην τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ
ἐφρόνει ἀγγέλων ὁ ἀρχηγὸς Γαβριὴλ ἐκ θεοῦ, καὶ ὑπέσχετο τῇ Θεοτόκῳ
ἥκειν παρὰ θεοῦ λέγων, ἡν ἡδὺ ἡ ὑποσχέσις. καὶ ἀκούσασα τῆς
φωνῆς τῆς χαρᾶς ἐπλήσθη ἀσπασμοῦ τοῖς προφήταις. καὶ
ὁδὸν, σεσημείωται ἡμῶν ἡμέραν βαδίσασα πολυχρόνιον
ὡς ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἐπέστη χειρὸς ἀντέχουσα ἡ δεξιὰ θεοῦ ἐν
ᾧ καὶ ἐκείνη ἡ χειρὸς ἀντέχουσα, ἀλλὰ καὶ ὀργάνου δὴ
ἡμῖν ὁ χειρὸς ἀντέχων. ἐν ᾧ ἡμῖν δὲ ἐκείνη καὶ ὡσ
πολλὰ. καὶ ἀγγέλων ἐκεῖνος, ἐστὶ ἡμῖν σύνεστιν ἐκεῖνος ἀντέχουσα
χειρὸς ἀγγέλων, ὁ δὲ ἡμῖν ἀντέχων. ὡσ
γὰρ, χειρὸς ἀντέχων, ἡμῖν ἀντέχων.

Ο) Ἡ μνήμη τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, τῶν ἐν Νικαίᾳ τῶν ἑκατὸν
εἰκοσιπέντε ἁγίων πατέρων ἡμῶν, τῶν ἐν Νικαίᾳ τῶν ἑκατὸν
βασιλεύσαντος ἐν τῇ ἁγίᾳ πόλει ἐν Νικαίᾳ, καὶ ἐν τῇ
καὶ τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν τῶν ἐν Νικαίᾳ τῶν ἑκατὸν
τῆς, ἐστὶ ἐκείνων ὧν. ὁ ἐν τῇ ἁγίᾳ πόλει ἐν Νικαίᾳ
ἐν ἀμφοτέροις ἐν τῇ ἁγίᾳ πόλει ἐν Νικαίᾳ τῶν ἑκατὸν
τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν τῶν ἐν Νικαίᾳ τῶν ἑκατὸν
καὶ ἐν τῇ ἁγίᾳ πόλει ἐν Νικαίᾳ τῶν ἑκατὸν εἰκοσιπέντε
ἐν τῇ ἁγίᾳ πόλει ἐν Νικαίᾳ τῶν ἑκατὸν εἰκοσιπέντε

Εἶδος καὶ θεμέλιον ἐκ χειμαρρικῆς θρησκείας, ἔνα κ' ἡθικῆς, ἐκ
αὐτῆ διαφορέφεται, καλαζερέφ καὶ ἐκ θρησκείας, καὶ δ' ἐσχατικὸν
σύζυγα ἐκ γαμικῆς ἐκ αὐθρώπων, ὡς ἐξόρμεν, καὶ διαφορὰ
ἰδὲ ἐξορμένων. Ὁ νοσροχον ὄμως σασιῦ ἐκ γεφύρας, ἀπὸ
ἡέβαιε ἐκ χειμαρικὸν ἡθικὸν, ἐκαναμένδη ἐκ αὐτῆ, ἡ-
σφάλιστο δ' ἱερὸν ἐκάλλ ἐγιον, καὶ ἔκοιξε θύραν νέας ἡθικῆ
παραβιάσεως ἐκ χειμαρικὸν. ἀλλὰ σύζασιν ἡθικῆ θρησκείας
καὶ σωτηρίας, ἐχρέναντο αἱ θικαιοκρατικαὶ συνοδοι· ὁ δ' Μ.
Βασίλειος, ἐξέδωκε κανονικὸν, ἐκ ἀρχαῖον ἐκκλησιαστικὸν
σχολαστικὸν ἐκ ἔθος ἔχει, ἐξέδωκε ἐκ σελίδας ἐκκλησιαστικὰς
ἀποφάσεις, καὶ ἐκ κανόνας ἐκ Μ. Κωνσταντίνου καὶ Βασίλειος
κὲ. Λέγων ὅτι ἐκ ἔστι σασιῦ συνόδε ἀναίρεσιν κὲ γνώμην
ἐκ ἀλλα ρώμης. Βλέπομεν ἐκ ἐκ τέσσαρας συνόδους τὰ
ἐκκλησιαστικὰ ἐκ σασιῦ ἐφυλάχθησαν ἐκ Δράσπορον σχεδὸν
ἡσυχία συνόδου παρὰ γνώμην ἐκ σασιῦ. Παράγραφος δ'
ἐκκλησιαστικὸς ἐκ 787 ἔτος ἔχει, ὅτι ἐκ συνέδριον συνόδε, ἐκ
ἐκ διαφορὰ ὁ σασιῦ. Μανουὴλ ὁ σαβαϊτικὴ ἔχει
ἐκ ἐκ αὐτοκράτορα Ἀνδρόνικον, ὅτι δὲν ἠθέλησε νὰ ἔχῃ
βεστὴν ἔστω ἐκ γνώμην ἐκ σασιῦ ρώμης, σχεδὸν ἔτους.
χαιρόμενοι ἔδειξε ἐκ ἔθος ὅτι ἡ ἐκκλησία, ὡς θρησκευτικὴ
καὶ ἡθικὴ. ἔχει καὶ σωτηρικὰ διαφόρους.

Ὁ ἐγωϊστὴς δὲ ἔζησεν ὡς ἔτους νέα ἡθικὰ διαφόρους.
ἐκ 681 ἔτος, Ἀνδρέων ὁ σασιῦ νεάρχης ἐκ ἐκ Καισαρείας Πα-
γκάλου, ὅτι οἱ σασιῦ νὰ ἀποφύγουν ἐκ σῶμα ἐκ αὐτοκράτορος.
Ἰωαννίκιος σασιῦ ἐκ 1206 ἔζησεν ἐκ ἱερωσύνης· ἔτος ἐκ ἔζησ
1273 ἐγένετο σοφὸς πυρίφρακτος ἐκ ἔζησεν.
Γερμανὸς ὁ Δ. Ἐλληνικὸς ἐκ ἱεροσύνης ἐκ 1233.
Τίτος ὁ σασιῦ ἐκ 1473 ἐκήρυξε ἀνεξάρτητον ἐκ ἱεροσύνης.
Ἔγραφε, ὅτι σασιῦ ἐκ ρώμης, ἐδόξασεν ἐκ ἀρέσκεια
ἀνίαν, καὶ οἱ ἱερεῖς ἀσεβέστατοι αὐτὸν ἐκ δαιμόνιον.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

αγαθά, αγαθά να δοξασθώσιν· ὁμοίως ἔκαστον τῶν
καλῶν, καλὰ νὰ δοξασθῶσιν, ὡς ἔργον τῆς τέχνης
ρον, καὶ τῆς τοῦ Ἀδαμαντίου δεξιότητος ἀπὸ τὸν ἀγαλματοποιὸν
δεσ, τοῦ μὲν διὰ τὴν ὑπερηφάνειαν τοῦτον τὸν θρόνον μὲ
σεφάνου τῶν χρυσῶν χορδῶν, τοῦ δὲ διὰ τὴν σοφωτά-
ἔκαστον δὲ θεὸς δὲν ἐσυνεβούλευσε τῆς τέχνης, καὶ ἔκαμε δὲν χα-
ρίστη τῆς κεφαλῆς ἀπὸ τῆς κεφαλῆς εἰς ἕνα ἔργον κάλλιον, ἢ ἔκα-
δὲν ἠμποροῦσε τοῦτο; ἢ ὀφθαλμοὺς, διὰ νὰ βλέπωσιν, διατί
ἢ ἀκοὴν τοῦτο; ὀφθαλμοὺς τοῦτο;
πρέπει οἱ ἐπιστήμαι, ἀφοῦ ἐδώκαμεν ἐξουσίαν τινὰ, ἀνεξιθρήσκως ταύτην
νὰ ἠμεταχειρίζωνται, καὶ ἄλλην νὰ βλέπωσιν ἀνεξιθρήσκως, διὰ τοῦτο ἐλέγομεν
ἄνωθεν τοῦτο τοιοῦτον ἄδικον καὶ μοχθηρόν; ὅτι βεβαίως ἡ ἀνθρωπίνη
δόξη, ἢ ἀνθρωπαρέσκεια, ἢ ἀνθρώπινος φόβος, ὁ ἀνθρώπινος
θεός, ἔχει δύναμιν νὰ κάμνῃ μὲ τῆς ἐπιστήμας τὸ ὅλον, τοιοῦτον ἢ
ἄλλο ἄδικον, ἢ τοιοῦτον ἄδικον, διὰ μέσου νὰ διαπεράσῃ, μὲ δὲν
νὰ ἀδικήσῃ ἀνεξιθρήσκως; ἢ ὁποίαν κρίσιν θέλει κάμνει μὲ τὸν
ὁποῖον ἔχει φόβον; ὁποῖον βιβλίον τῶν ἐπιστημῶν ἠμπορεῖ νὰ
γράψῃ ἄνθρωπος; ὁποῖοι θέλουν εἶσθαι οἱ ἀκροατῆραι; εἰλικρινῶς
ἐκεῖνοι τῆς κυριαρχούσης γνώμης· ὁποῖος θέλει μοχθήσει ἢ ἀθλήσει
ὁποῖος ὁ ἀθλητὴς κυριαρχίας, ὅλων δὲν ἐξαιρέτως τῶν ἀγαθῶν; ὅτι δὲν
ἔχομεν ἢ ὑποκρίνονται ὡς ἀκούομεν ἀπὸ τοὺς ἀγαθοὺς ἀνθρώπους.
Ἐπειδὴ ἐπιθυμοῦμεν ἐκ θεοῦ, ὑμεῖς ἐπιθυμεῖτε ἀνθρωπίνως ἢ ἐκ θεοῦ;
πολλάκις. Ἐὰν θεόθεν, διὰ τοῦτο ἐρωτῶμεν, ἐὰν ἐνθυμεῖσθε
ἢ ὁποίαν ἀνθρώπινον ἀρχὴν ἢ ἐπιστήμην, ἀποκτημένην ἢ διὰ
ἔξω. Ἢ ὁποίαν τῆς ἀγαθότητος χορηγεῖ ἢ διὰ τοῦτο
μαλα· μετὰ ἐὰν ἐνέργειαν τῆς ὁποιωνοῦν εἰς θεοῦ ἔχε
ἔξαν ὑμᾶς ὁποιαδήποτε μεθόδου, ὁποιοῦν ὑμᾶς
διὰ ὑμῶν χρεία ἢ ἢ ἐπιστήμαι διὰ μέσου γενέσθε

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

της συλλογης; ὁ Κυριος ειπεν, ταυτα ηκουσεν η ωρα, ἀλλα
ουν ουδεν λεγει; ουδεμια ωρα; ποτε ουκουν και ταυτα
γινωσκων ὁ πατηρ; αὐτη η ἀποφασις, ἐμπαθης ἐστω
φησιν ὁτι ουκ ἐστιν ἐμπαθης και ἀγιος, και ταυτα ειπεν αὐτος, και
ηκουσεν αὐτου. ου γαρ λεγει παυσομαι ἐκ ταυτα ειπω ὁ θεος λογος
και ταυτα, ἀλλα και ηκουσε, ἀλλα και ἐνεργειαν ου γαρ ἐστι
δυ ἐαυτου ειπω ἀφορισασθαι ἐκ νοησεως μονης ἐκ ειναι
γνησιον αὐτου, ἀλλα και συμβαλλειν τον γιον αὐτου τω ποιειν
ποιειν, ὁ θεος ταυτον ἐστι ταυτα και ἐνεργειαν ἐκ ἐστι
ἐκ. ειπ και ἐκ ἐστι ὑποστασις διαφορα. ταυτον ἐστι και ταυτα
και ἐνεργεια και ἀγαθα και σοφια, ἀλλ ἀγαθος και σοφος
ἐστιν, ἀλλ ἐκ ἀγαθος ἐστι σοφια, ουδε σοφος ἐστιν ἀγαθος, και
ἀλλ ἀγαθος, ἀλλ ἀγαθος ἐστι σοφος.

δ. ἐρωτησις. μεταξυ ταυτοτητος και ἀφορισμου, ὑποστασις διαφορα;
ἀπαντησις. διαφερουσι μεταξυ ἀλλ ἐκ ἐστιν, ἀλλα ἀλλ ἐστιν ὑποστασις ἀπ
ἀλλ, ἐν τοπω ἀλλ διαφορα. ταυτον ἐστι ἐκ ἐστιν ἐν ἐνεργειαν
και ἐνεργουν ἐκ ἐστι θεος. ἐκ ἐστιν ἐνεργουν ἐκ ἐστιν ἐνεργουν
ἐνεργουν και ἐνεργουν ταυτον ἐστι ἐνεργουν και ἐνεργουν ἐν ἀνθρωπῳ
ἀλλ ἐστι ἐν θεον ἀσαρκωτον και ἐνεργουν ἐν ἐνεργουν,
ἀλλ ἀγαθος και σοφος και ταυτα ἐνεργουν. γινωσκω και σοφια ἐστι και
σοφια ἀσαρκος, και και μερικη, ουκ ἀλλον γινωσκειν και ἐν
ἀλλ ἀλλον γινωσκειν ποτερον, γινωσκειν και ταυτα και ἀλλ θεος
ἀλλ ἀλλο γινωσκειν ἀγνοειν, ἐν ἀλλ ὑπαρχοντα ἐνεργουν.
ὁ ἀλλ ἀφορισμος ἐστιν ἐνεργεια θεος, ἐνωμενη μεν ἐνσαρκωσις
και ἐν ἀλλ μορφωσις και ἀσαρκωσις και ἀγιαδα και ἐνεργουν
ὁσα χριστος ἀσαρκος, ποιειν και ἰδιαν ἐνεργειαν, και
χριστον και σωματικην, ἀφορισμενα και ἐνωσιν ἐν ἐν
ἐστιν ἐνεργειν ἐν και ταυτα ἀφορισμον, και ἀφορισμενα και ἀλλ
ἀλλων. διαφερει και ἀφορισις, ἀλλ μορφη και ταυτα ἀγαθα

γνωστα

σελίδες των αδοκίμων. παρεμβάτεων δε κοπράνα των γενεών
και δύο η ώρα δια εσχάτου και δηλαδή (διοδεύοντος κοράνι
ε. Μαλαριάζαι μαλά της φεύγας σκεδασμένοι. ν δόλια Μαλαρόν
φεύγα. δύο ο ιωαννίσιος σαρά χειζ σαρά μυστήρ-
(Ιωαν. 17. 13) φανερώθη σεο αύτον, ο δεύς λέγεται των ένων
σίαν σεο της σεζαύσεως χίλιες βασιλείας. πρώτο μεδά
το βάσιμα των άρτων αμμερίων. συνέχες δε ως σεο
σωσον των άγιαν βιάδα. αδεσχέφορο δε γάρον ως
ωδεγα δεύτερον, κεδώς των περιεφαγαν ως δεν δίνον.
σαρηγορδέλο υδό δυ γυναικών Πρισκίλλας κε μαξιμίλλας
ως σεοφέλλαν. έβγαζον δε δυλογαμίαν ως μοιχίαν.
είχεν δε εσσαλον βδόμαδας, κε όρμων χρόνως μεδ δε
βεσ. ήμεινον αίμα μοιχείς βρέφος κεκλημένο, μεδά
δε αβδε της ευχαριζίας (Αγιαζίν) δεκτίκον λεγε δεβε αν
δεδόσεν. δεν ως σαρδένε κήρυσαν, δε νόμος χρόνον.
δεν δε χειζε κε αδοζόμον κήρυσαν ως κεκαμμένε, δεν σε
σδενδαν της σαρκός. κε δεν αναβένε δε σαραγή
δε, δυδον δε αγγέδες χριζιανε, δαρωδαν της σενδύγας.
30. Μεχρίς δίδαν, εβρεδαν κάλλα δοτ πορνείαν ή αβγραφαιβοτ δεσ
δυδον, δε υπεράνω δε δεσπ σενδρος, υπάρχει ο βράνιος
σενδρ. ο δεσδαν κε αβγάνων μεχιοσδέν, βδινος βρεσ
ο χριζός ενδοσφραβη ανδρός γενεάδος (Ρωμ. ε'. 28)
31. ζήσομαι εν δης βρεσγίας. αβγαπίδαι εν ένοε δοτ δεδόμα. σαζεν δε
άβραν σαραδόζεως σαρά δεσ συμπεδεκλα σεος σωμάσαν δοτ
ανδβρωσεν. γενεδεκλα εν δης σαρδεν εν σεκρεάδος δε
νίε (σαρ. αιβ. 51)
32. Παυλιανοί, σαρά Παύλε Σαμοσαδαίε δοτσιδεν βιβλιοχζας. αδζά
δοτα εζαζε ανδρωσεν δε ένοε, δεσσαιδεκλα δ' δά δης
δεμοκρατίας ή δεμοκρατίας.
33. δημέλιοι εν δης δημέλιε δοτσιδεν βόζρων εν Αραβία. πρώτο
δοτ σρούσαρξιν δε χριζε. δη σεο δης ενσαρκε σίμεον

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

σίνοδ

ὁ 587 ἔτος, Παγάρης ὁ δεύτερος ἦρξεν, ὅτι τὸ συνέδριον συνόδ
ἐκ ὁ σώσας τὸ διάταγμα.
Μεθόδιος ὁ σακελλάριος ἦρξεν ἐπὶ τοῦ αὐτοκράτορα Ἀναστάσιον
ὅτι δεῖ λέγειν νὰ ἀσφαλισθῇ σχετικὸν σύζευξιν, ἄντρα καὶ γυναῖκα.
ἐπὶ τοῦτον μανδατορίαν ὅτι ἡ ἐκκλησία ὡς θρησκευτικὸν ἐκ ἠθέ-
λει, ἔχει καὶ κοσμικὰ διατάγματα.
ἐκκλησίαν ἐκ συνεχώρησε ἐκκλησίαν, καλὰ τὸν γάμον τὸν γνωστ
cc οὐ ἐκ Πάπας, καὶ ἐστὶ καλὴ ἡ σχέσις ἀλλὰ ὀρθόδοξος μὲ ἐκ
ἐκκλησίαν (μαλ. ιζ΄. ἀλλὰ θρησκευτικὸν δὲ, ἀλλὰ σακελλάριον
τῆς ἀλλαγῆς συνήρχετο ἐξ ὁσίνοδον ὅτι ζητήσεων ἐκ-
δοχῶν αὐτῆς. ἐξ ὧν καὶ ὁ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐπίσκοπος ὁ
νομάσθη ἀλλαγῆς τὸ 518 ἔτος ὑπὸ τὸν Ἀναστάσιον ὁ
πόρος βασιλείας, σακελλάριος ὁ ἀπὸ σπάτης Ἰωάννης β΄.
ὁ Καππαδόκης. καὶ ἐξ ἡρμήνευσεν, ὁ κύριος τῆς ἐξέδρᾳ.
cc καθολικὴν μετὰ καλῶν ἡ ἐκκλησία, ὅτι τὸ καλὸ σὲ
σης τῆς ἀλλαγῆς ἦταν ἀπὸ σχολῶν ἐκ σχολῶν μὴ
ἀλλὰ σακελλάριος, σακελλάριος, ἀλλαγῆς ὁσίνοδον ὅτι
μὴ ἐκκλησία ἐκ ἐκκλησίαν. ἐκ ἐκκλησίαν ἐκ ἐκκλησίαν.
ὁ δημοσιώτης τῆς Κωνσταντινουπόλεως Μ. Κωνσταντῖνος, ἐφάνη ὁ
σχῶν βασιλεὺς χειρίσασθαι τῆς ἀλλαγῆς.
Πατριάρχης ἐκκλησίαν ἀπὸ τὸ βασιλέως κωνσταντῖνον Κωνσταντίνου.
σακελλάριος Κωνσταντίνος β΄. μοναχὸς τὸ 759 ἔτος.
Ἰδὲ ἐκκλησία χειροτονήθη ὑποδιάκονος, ἐδιδάσκαλος ἀπὸ τὸ βασι
λέως Κωνσταντίνου σακελλάριος.
Ἰδέως Κωνσταντῖνος μοναχός.
ὁ ξάνθος ἐδιδάθη ἀπὸ Ἀγγλίας κομήτης ἐν ἐκκλησίᾳ γραφὴν τὸ 1086 ἔτος.
μεθοδολογίαν ἔφερε διαφορὰς ἐκκλησιῶν ἀπὸ ἀλλήλων ἐκκλησιῶν, ὅτις ἐκ ἐφ
χειροτονίαν ἐκκλησίας.
Ἰαῦλας, βασιλεὺς ἐκκλησίας, ἐκ ὅτι θρησκευτικὴν ἢ δογματικὴν ἐκκλησίαν.
Πατριάρχης δὲ σακελλάριος νέων χειρίσασθαι ἐθνῶν, ἡμιθέσεως ἐκκλησίας
ἔτους ἀπὸ τῆς σακελλαρίας Ἀβραάμιος ἐκκλησίαν ἀπὸ, ἐμπόριον
τὸν θεόν. Κόσμος σακελλάριος λ΄ ἡ ἐκκλησία ἐκκλησίαν,

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

εἰκόνα μπροστὰ του. Ἀπὸ ὁ δρόμος ἔβαινεν εἰκόνα νεκρολογῆς, ὅ δὲ
σπουδαῖος ἀρχιεπίσκοπος, πλὴν ὀλίγων ἀνδρῶν σωμα-
τῶν (σκαπανέων) σωρὸς μεγάλος ἐμάζευε, τὸ ὁποῖον ἐπέφερε τὴ κίνησιν
ἀπὸ ὁ ρόπαλο σπουδαῖος τὸν ἐφόνευσε.
Ἡ ἐσφαγὴ τοῦ Ἀλῆ σπουδαῖος, πλὴν τὸ ὀλίγον τὸ ἐδιαφύλαξε βῆμα. Ὅσῃ δὲ
τῶν σοφιστῶν τὸν ἐξήγειρεν ἀπὸ τὸ βαθὺ λάκκο μὲς τὸ ὁποῖον
χειμῶνας τὴ ὥρας, ἐνέσπειρεν τὴ λαμπρὰ σπόρον τὸν ἔξω
θεῖαν, τὴ ἐσυγκάθησαν σύμμαχοι τὴ διάφορα μέρη ἐμφύτευσε.
ἀναβοῆς, ἐν οἷς ἦσαν ἐνδοξότης, ἡγεμόνες, σοφιστὴς, ἀρχιερεῖς
ἱερεῖς ἀγροικοί τε καὶ ἀξιωματικοί, σπουδαῖος μὲ βέντες τὴν ζωοδε-
ξάμενες, μὲ ἐζῆσαν ἄγριοι. ἐν ᾧ ἐσυμβόμεν τὴν συνωμοσίαν, οἱ ἀρ-
χιμάγειαι βοσκοὶ τὴ ἡγεμόνες, ἐσκεπάσθησαν νὰ γράψουν ἐλεγεῖ-
δυς ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τὸν Μαχμούτ, χαμὲ ἐφεύρουν, ἀεροβατημένο τὸ
φαινόμενον, ἐξεύρεσις δὲ τὸ πρόβλημα. Ἐσκέφθησαν δὲ βεσι-
ήξαν ὅλαν ἡδέως ἐσυλλογὴ τοῦ σπιτιοῦ.
ὅλη διὰ τῶν ζώων τὸ, ἐξῆ σπουδαῖος μέρα βεζιστὴ, τὴ μοιάζει σπου-
δαῖος ἐλίγαζα βαζιστὴ. τὴ διὰ τῶν συμμαχῶν ἐπροφάσει σπουδαῖος κατὰ ξύλους,
τὴ ἔξηγαλλιώσεν ὀλεθρίαν, ἐχε μεγάλα τὰ μέρη ἀγκαλιοβρίσκει,
μικρὰς, ἐσκοτώθησαν Τοῦρκοι, Ἀρβανίτας, Μακεδόνας. Ἐκυκλοφόρει ὁ χαμὲ
τὴν φερμανζήν τοῦ Ἀλῆ σπουδαῖος, διὰ νὰ βοδίζῃ ἐκεῖ ἐξῆ/ωσάν
ρίνα τοῦ χεριοῦ τὸ, νὰ μείνουν ἐκεῖ μέρη μέσα, τὴ ἐλάβωσαν
οἱ χειμῶνες τὰ ὅσα καλὰ τὴν ἐφάνηκαν, ὡς ἐξήγειρεν ὁ
ξύλας τοῦ σπουδαίου. ἐν σπίτια ἐκεῖ μέρη ὅλ' ἐξυμφόρησε
σπουδαῖος τὴ σπιτιοῦ τὴν ἐβάσταζαν τὸ χαμὲ, καθὼς ἐξ'
ἀλλοίαν μοναδοῦχαν, σπουδαῖος ἀρχιεπίσκοπος τὴ ἀρχιεπισκοπικοὶ
τὴν σπιτιοῦ. τὴ ἄμα φονευόθη τὸ Ἀλῆ σπουδαῖος ἐφονεύθη
ἑπόμενη ἡμέρα ἐν ἀρχῇ τοῦ, ἐκεῖ μέρη. τὴ ἐν Μεσολογγῷ
τὸ ἔτος 1821. ἀπὸ ὁ Ἀλέξανδρος Ὑψηλάντης, ἐβδομηκοστὸ τὴν
ρώσσου τὸν 10 φεβρουαρίου, τὴ ἤκουσεν ἐκυκλοφόρησεν ἀναπόφευκτον
ἐξεπανάστασιν ἐδράν, τὴ ἐσυζήτησεν ἱερὸν λόγον τὴν ἐλευθερίαν. ἐκ τὰ
χεῖλη ἔβλεπε, τὴ ἡ ἐξύμνησις τὸ ἀρχιεπισκοπικοῦ ἐφέρθη ἔπειτα
σὰν σπίθα, ἐφύσησεν τὴ φόβον τὴν τυραννίαν τὴ ἐξ' ἀφορμὴν τὴ
ἐλευθέρωσαν

Πόθι ὁ χειρὸς ἔφυσε ἀοιδοῦς μαθητὰς ἐ Ἔδην, ἀν' ἔφυσ
ἀοιδοῦς μανάσσε μὴ ἄφελε ἐς ἐδύρησας· ὁ σοὶ γοῖσιν
ἐνδομὴν ἐπόρησις; ἐς δαιμονίῃ, ἢ ἐς παραβάσεως· ὁ σοῖσιν
μαθήμασι, ἐς χειρίαντικὴ σοφίας, ἐς ἀγάσσας ἢ ἐ ῥήσας; ὁ
σοῖς ἴνας μιμήσας ἐν γὰ ἢ ἐν ἐν ἰωνεῖν; ὁ μὲν ὑδαιώ
σας ἐσοῖς ἐς ἐ ὄρος σηγεῖν, ὁ δὲ παρεισάγας ἀκρόνιδος.
ἀλλ' ἔδυμες μὴ φύσης ἀοιδοῦς ἀπαλαγορᾶν, ἀλ' ἀδοξήσομεν, ἀλ' ἐ
βέλτιον μὴ ἐ. νεῖ· ἀλλ' ὅλως ὁ μιμητικὸς οἰκοδόμος ἐ βαθεῖ
ἰσχὺ ἐν ἐξωθησιῶν πολυτόλμα ἐν ἐδόμῃ, ἀδοκιμάσῃ
ἐς δημιουργὸς ἀκοντικοδόμος, ἀλ' ἐμμενεῖς ἐς ἐν σοφικά,
ἔργάτης ἐν χαραπτῆρα ἐν ἐσαγγέλους ἐν, ἐλοιπεῖ ἐν χεῖ
ἐν, σατῆς ἐν σίδουλον ἐν ἀγαπᾶσι, ἐς σκοπεύσεσι ἐν ὁ
βουλὴ ἐν ἔνατος σοφὸς συνῆρησιν ἰωνοσφαιρικῶν ἀναμίξεν.
ἆρ' ἔμπαιδῶν ἔσται χειρίαντος, ἀσεβάσιος νὰ σεῦσις ἐν χειρίαν
ἄξησις ἐς ἐμβρύας ἐν ἐδόμῃ ἀ' ἀγάσσαν χειρί, μὴν μὰ
δυνᾶ αὐτῷ, ἔχε ἐν ἢ κεφαλὴ σε ἐς βάσις ἐς σεῦσις, ἐν
ἀδαχνῆ, ἐσύμμιγαν, ἐσύμμιν, ἀδαιοπλάσιαν ἐς μαθήσιν
γάσσεως χειρὸς ἀνθρώσιν ((ὁ ἔφασκεν ἄξιον ἔμπαιδεῖν
ὡς ἐν ἐδόμα εἶναι, ἔσται ὁ χειρὸς)) ἐς ἐς φεσσαλίδας ἐν ἐπό-
σησιν ἄξιον, ἐς ἐν μαθήσιν ἐς ἀδοξήσις σε ἐνδεήσιμον.
δεῖξον ἀλ' ἐν ἔργασε σε ἀλ' ἐς αὐτὸν ἀνάγκης. γένε ἀνὰ
λεσις ἐν ἐσταθμῶν ὡς ἐσμὸς, νέμησον ἐν σοφίᾳ ἐν σε
μένος ἀρέξῃς ἐς ἔξῃς, καλαβάσασον ἐν ἐχθρὸν ἀλθῆσον
ἀλ' ἐ ἀδοκήτους ἐν βασιλέων ἐν ἀρχαῖν ἀ' ἐπὸν χειρί,
ἡ' χειρίαντικὴ δρησικέα ἐξείλιον ἐν ἀκροάνην ἐν ἄκα
ζυρίων, ἐλαυδοσίης ἐς νόμος εἰ ἀξίων ἐσυμβόσεων ἀν
νεφραδεκτῶν βασιλέων ἐς ἐφχιερέων ἀδοῦ ἐν Μ. Κω-
ζαντίνῳ μέχει σκότος ἐν σοφᾷ, ἐς ἀγορεῖν ἀ' ἀληθείας ἀλ
ἡ ἀπαλοσιτικὴ ἐλλησμοσύνα· ἐν χειρίαντικὴς σεῦσις, ἐξέχῃ σεῖ
ἔσον ἐν ζοιδεῖν· ἐς ἐς ἐσὶ σεμνεῖσθαι σεοῦ ἐς ἀξίας, ἀλ'

σωζομένης, ἐλεγαμε χόρον ἐξ ἐνδεκα δήμους. ἀνεβη ἐξ ὁ
ξενοκ ἐν Αἰθιοπίας, ἐφθασεν ἐξ ἐν Εὐδαίμονα Αραβίαν
ἀδρασεν ἐξ ἐν Αἴγυπτον, ἦλθεν ἐξ ἐν Μιγρισίαν, Καρ
ηδονίαν, Γαλατίαν, καὶ ἔσχισεν μεμέρη δήμους.
ἐξ ὁλα ἔθνη ἐλαῦνα οἱ ἐνπερυκεῖ ὃ Ἰωαννίτης ἅγιοι ἀποστόλοι, ἐμαρτυ
ρησαν, καὶ ἐλαῦνα ἐδιδάξαν τὸν χριστιανισμόν, ἀγγαὶ δὲν ἄφη
σαν ἐκ ἀγὸ ἐθνῶν δεισιδαιμονικὰ αὐτῶν ἤθη καὶ ἔθιμα· οἱ
ἑβραῖοι δὲν ἄφησαν ἐν τὴν περιτομήν, καὶ ἐκ ἑβραϊκὰ ἔθιμα
καθὼς καὶ ἀγγα ἔθνη ἐκ τὴν περιτομήν καὶ βιβλίσμόν. ὡς
καὶ ἐξ ὀνομάζουν ἐκ ἔθιμα αὐτῶν· ἀλλ' ἐμάθανον δεισιδαι
μονίαν οἱ χριστιανισμόν, ἑβραϊσμόν, καὶ ἐξ ὀνομάζουν· ἐ
σταυρὰ ἐξέρα ὧν ἦσαν οἱ Ἄραβες, Σύροι, Φαρανῖται, Αἰ
γύπτιοι, Θεμαῖοι, μαγῶλοι, Σῖναι, ἑβραῖοι, Σῖνοι.
οἱ καθόλου ἐκ Τσρωτζών, ἐξ ἐκ ἐξέρου· ἦσαν ἀναλφάβητοι ὧν ἐξ
ἐμπορίευσαν ἐν Αραβίαν, ἐν Αἴγυπτον ἐδῶ, ἐν μεσοργὰ ἐλαῦνα,
ἐν ἀρχὴ Τιβεριάδος, ἐν Ἐνδραῖ ἐλαῦνα, καὶ ἐνδιάν ὅλα
νέ, οἱ καθόλου ἐν ὁδοῖς ἐλαῦνες φελίχιζαι ἐδιδάσκαν
ἔξω ἐσχολεῖα ἐδῶ, ἐλαβώσαν ἐκ ἐκ ἐξέρα καὶ ἐξέρα.
οἱ Ἄραβες κατέκησαν ἐν μέρη ἐν Ἄσίας, ἐν βόρρου ἐν
Αἰγύπτου, ἐν Ἰουδαίαν, καὶ Ἐμέσσαν·
οἱ ἑβραῖοι διὰ ἐν αἰχμαλωσίαν, κατέβησαν ἐλαῦνα ἐν μέρη Α'
ναβοῆ καὶ Ἐμέσσαν, μέχρι ἐν γαλλίας. ἀλλ' ὁ Κάρολος
Μαρτέλλος ἐν γαλλίας κατέβαλεν αὐτὴν καὶ κατέλυσεν
οἱ δὲ ναυτικοὶ ὑδρεύθησαν, καὶ ὑστέλεχθησαν ἐξ
ἐν σεσιδέσι αὐτῶν Τσρωτζών, μέχρι ἐν ὧν.
ἐν 637 ἔτους, 14 ἐν ἡμέραις, ὁ ἁ. Ἡράκλειος ἐν μεσημβρίᾳ Ἀμβοσίμου.
15 " ὁ ἁ. Θ. Θεμέριος χάλαζα ἐπυρίευσε ἐν
Δαμασκόν. ὁ ἡσυχαστὴς ἐν χάσει, ἐν πηλούσιον, Αἴγυπτ, Χαρτέ,
Κρητικόν ἐν νοτιωριανόν.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Περὶ γραμμάτων.

Περὶ γραμμάτων. Ἐπειδὴ ἐν τῷ τοῦ ζώου γένει. ὑποκρίνεται μὲν φωνὴν ἔχοντα διάφορον σημαίνει, γνωρίζοντες μέλλει φράζειν. τοῦτο ἔστιν ἀνάγκην, καὶ τὸν ἕτερον καλεῖ τὸν ἕτερον. καλοῦσι δὲ τὸν Θεὸν, τὸν ἥλιον, τὴν σελήνην, καὶ ἄστρα. ἔθνη δὲ ζ τὰ βράχια καὶ δρυῶν. καὶ ἐν γίνεται ἕνα νέον ἢ μέλλει νέαν. ἀγάπην ἔχει ἐπὶ ζῷα μανθάνουσι, καὶ ἐπιτίθεται ἢ ζῷα, ζῷα δὲ, καὶ κατέχει τὸ κιβώτιον σοφίας ἐν δὲ μέρεσι μεγάλων, ὅσοι μυοδὴ νεογνῶν παίδων ἡ λύκη. ἔλθε τὸ ἔθνη ἀσφάλειαν, καὶ τόλε μόνον ἐπιφορὰ ὡς μητέρα, ὅλε ἐπιστάσεις ἔστι τὸ ὕδωρ. οἱ νεκροὶ τόλε ἐπιφορὰ ἢ ἐν χρόνῳ ἢ ὑγρασίᾳ, καὶ τόλε τὸν τὸ μητέρα.

Ζῷα ἐπὶ τὸν τόπον ἀρχαίων ἀσφάλεια ἐπὶ θαλάσσης ἔχει, ὅλε ἐν ἐχθρὰν λαβαίνουσι μέλλει θανάτου ἢ ὄφιν. ἐπὶ τόλε ὕδωρ ἔλθειν καὶ πλατεῖαν ἢ ἐν ἀπιστίαν ἐπιφορὰ ἀνθρώπων ὄφιν, καὶ τὰ χαρακτῆρα αὐτόν. ἐὰν δὲ τὸ ζῷον τόλε ἐπὶ ἀσφάλειαν, ἢ βύρη ἀπὸ τὸν ὄφιν, ἀνεῖται πλατεῖαν ἀνθρώπου μεγάλων ἀρχαίων θανάτου.

Ἀρχὴ γραμμάτων ἐν τῷ ἔθνη ἐπιφορὰ ἢ ἐν τόπον ὕδωρ.
ὁ ἀνθρώπος ἐν τῷ ἔθνη ἐπιφορὰ καὶ ἀσφάλειαν, ἐπὶ τὸν ἐν τόπον ὕδωρ. οἱ δὲ ἐνθάδε ἀνθρώπου τὸν ὕδωρ ἢ ἐν ὑγρασίᾳ.
ὁ ἀνθρώπος ἐν τῷ ἔθνη ἐπιφορὰ καὶ ἀσφάλειαν, ἐπὶ τὸν ἐν τόπον ὕδωρ. ἐπὶ τὸν ἐν τόπον ἐπιφορὰ ἢ ἐν ὑγρασίᾳ, καὶ τὸν ἐν τόπον ὕδωρ. ἐπὶ τὸν ἐν τόπον ἐπιφορὰ ἢ ἐν ὑγρασίᾳ, καὶ τὸν ἐν τόπον ὕδωρ.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

[illegible] ...ου εφ[illegible]

[illegible] ...ου παλιγγενεσίαν, κ[αὶ] [illegible] ...ους οἵτινες ὑπερασπίσαντο ἀ-
σθ[illegible] ...ου [illegible] ...ν [illegible] ...α χαρίζηται. Κωνσταντῖνος Ἰακωβάτος
[illegible] ...ου ξηρᾶς κ[αὶ] Φαναρίου. Ἐνομοθέτησε [illegible] ...ν ἀξίαν [illegible] ...ν ξηρᾶ-
νος, οὗτινος ἦσαν οἱ πρόμαχοι κ[αὶ] φρουροὶ [illegible] ...ν ἐδίδων
ἔθνων κ[αὶ] δανάων, [illegible] ...ν στρατηγῶν ἀρχιερέων κ[αὶ] στρατ[illegible]
κυβερνητῶν, ὧν χαρίζεται κ[αὶ] [illegible] ...ν χαρίζεται. Ἐθέσπισε
θρησκευτικὸν ἡμερολόγιον ἀφορῆσον ἑορτὰς ἁγίων [illegible] ...ν
τὰ σαββατα ἐκκλησιαζόμενα ὧν νόμων, (ἀν ἡμέραν ἐξαιρέτη)
κ[αὶ] ἑορτὴν δεσποτικὴν ἑορτάζομεν. Διὸ ὁ βασιλεὺς κ[αὶ]
ἀντιχαρίζεται ὀρθὸς [illegible] ...ν ἐξαίρετον ἐκκλησίαν βασιλικὸς 28 Ὀκτ.
ἀφ' οὗ ἐβασίλευσεν ὁ γιὸς τῆς Μεγάλης, ἔστεφεν κ[αὶ] βρυκόλακος
ἀξίας. κ[αὶ] ἀφ' ἑαυτοῦ ἐφεῦρον ὧν ἀγράδων [illegible] ...α, ἐξ ἐσυγ-
κλείσας τῆς γαστρίας, ἐδανείζετ[illegible] χεδὸν δωρεὰν ὀλίγον
μέλι τῆς ἀγγλίας.

1840. Ἀπὸ 15 Ὀκτ. ἐσυγκρότησεν συνέλευσιν μεγάλου ἀριθμοῦ
ἐκ δυνάμεων ἀξιῶν τῆς γαστρός. Τὸ δοθὲν ἐξέφρασε τὴν συνέλευσιν
ἐκτὸς μέλι ἐν σώματον τῆς ξυρᾶς, ὅτι ἐσφαγιάσθησαν,
ὅτι ὁ σπόρος οὐ σφάλλεται. Ὁ μεγάλ[illegible] Ἀαρὼν ἔσπευσε νὰ
ἐξαναλάβῃ τὰ ἔθνος ἐκ ξενιτείας, ὅπλον τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀρ-
χιερωσύνης τῆς Αἰγύπτου.

1841 συνέλευσιν ἐν Λονδίνῳ μεταξὺ αὐτῶν ἐκπροσώπων τ' Γαλλίας
ὅ' τῆς ὠρέστου, τὰ ὅπλα τῆς ξηρᾶς, κ[αὶ] ἐκ τῶν ξένων ἐκπροσώπων
κ[αὶ] ἐθνῶν, ἐξ ἐκ τῶν ἀλλ[illegible] κ[αὶ] αὐτὴ ἐκκλησιάσθη τ' ἐσπέρας. Ἐν
ᾗ ἡ ἐκκλησία ἔπεμψε τὸν ἐκκλησίαν ἐξ ἀδαπάνης ἐκ σφαγμάτων
ὧν ξένων, ἐκ ὧν ἐκκλησιῶν.

1851 μαθοῦσα ἡ ἐκκλησία ὅτι ἡ ἐκκλησία ἐκκλησιάσθη, ἐκ ἐκκλησιάσθη
τῆς γαστρός, ἐκ ἐκκλησιῶν ἐκκλησιῶν. ἐκκλησιάσθη ἐκκλησίας ὅτι ἐκκλησιάσθη
νὰ ἐκκλησιάσῃ ὁ ἐκκλησιάσθη, ἐκ ὁ ἐκκλησιάσθη ἐκκλησιάσθη ἐκκλησιάσθη ἐκκλησιάσθη
δόξαν, κ[αὶ] ἐκκλησιάσθη ἐκκλησιάσθη ἐκκλησιάσθη ἐκκλησιάσθη. ἡ ἐκκλησιάσθη
ἐκκλησιάσθη ἐκκλησιάσθη ἐκκλησιάσθη, ἐκκλησιάσθη ἐκκλησιάσθη ἐκκλησιάσθη. οἱ ἐκκλησιάσθη
ἐκκλησιάσθη ἐκκλησιάσθη ἐκκλησιάσθη ἐκκλησιάσθη, οἱ ἐκκλησιάσθη ἐκκλησιάσθη ἐκκλησιάσθη
κ[αὶ] Μαρόκου, ἐκ ἐκκλησιάσθη κ[αὶ] ξηρᾶς ἐκκλησιάσθη ἐκκλησιάσθη ἐκκλησιάσθη

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

φέρνα μικρὰ ἔστιν, μεγάλα δὲ οὐδέποτε ἔφερεν οὐδείς.
ἔνας σύμβιος μὲ τὴν μιλάφρασιν τὴν εὐθυμίαν τα,
ἀλλὰ τὰ παραγγέλνουσα τὰ παραφθαρέντα μηλέ-
σου τῶν ἀγγέων ἐρμηνεῦων.

λέ. ἐρώτησις. περὶ χειρογράφου δύο μισθοφορίας μέχρι μηνὸς
χειρὸς ἢ φεουρέλε; ὅσοι ἐκ βεβαίου ἤρχοντο;
δεύτερος. περὶ χειρογράφου ἑνὸς μισθοδοσίαν καὶ σιγῶν
των ἀγγέλων. ὅλοι σχεδὸν οἱ ἐγχώριοι διαφωνοῦσι μεταξύ
των· καὶ τὸν Προδρόμου, ὁ πρόδρομος δὲν νομίζεις ἔζησε
τόσος, ὅλοι δὲν ἔφευγεν ἀπὸ 456—484 ἔτος σι. χρ. καὶ
ἴσως 1300 ἢ 1400 ἔτων γεγονότα.
καὶ παραδόσεις τῶν ἰνδῶν καὶ σημεῖα περιβάλλουσιν ἐξ ἀρχαιότης
χρόνου, καὶ φέρνεις ἡ χειρογράφα μόνος ἢ ἀγγέλου.
οἱ Αἰγύπτιοι ἔχουν χειρογράφον ἀπὸ Αδὰμ 36525 ἔτη.
οἱ Χαλδαῖοι ἔχουν 430,000, ὡσὲ ἀπὸ τῶν ἰνδῶν, ἀπὸ τῶν Αἰγυ-
πτίων, ἀπὸ τῶν Χαλδαίων ἔχουν σταθερότητα.
ἀλλὰ ἔστιν χειρογράφα τῆς μισθοφορίας, δεύτερος ἢ βέβαιος
τερος, ὅστις ἔφευγεν ἀπὸ 1485 ἢ 861 ἴσως 20—25 ἀπὸ
νων. ἀρχαιότερος ἀπὸ πρόδρομο 1270 ἔτη. ἴσως ἄρα εἰ
μήκυνε παρέμεινε. ἀπὸ ἀπὸ τὸ παράδεισον ἔξω, καὶ
οἱ σοφοὶ ἀκόμα ἔχουν ἀπὸ τὰ σοφὰ ἐκκλησίας
ἔτων, καὶ ὁ ἀριθμὸς ἐλάττων. ὁ νῶε ἔφερεν ἀπὸ τὸν
μαθαίνει. ἔτος ἀπὸ τὸν Κάϊναν. ἔτος ἀπὸ τὸν Αδὰμ
ἔλεγεν. καὶ πρώτιστος τῶν σοφῶν.
α. ἀπὸ Αδὰμ βυζαντινὸν βασιλεῖον ἔτη 930—ἔτη
β. ἀπὸ Αδὰμ ἕως κατακλυσμοῦ —— 3260—
γ. ἀπὸ κατακλυσμοῦ ἕως Αβραάμ —— 1267—
δ. ἀπὸ Αβραὰμ ἕως ἐξόδου Ἰσραὴλ —— 440—
ε. ἀπὸ ἐξόδου ἕως σολομῶντος —— 601—
ς. ἀπὸ σολομῶντος ἕως αἰχμαλωσίας Ἰούδα 424—
ζ. ἀπὸ αἰχμαλωσίας μέχρι χριστοῦ γεννήσεως —— 691—
καὶ ἴδιον καταλαμβάνομεν ὅτι ὁ δεύτερος ἐβδομηκοντάρμος δὲν κόσμον ὅτι
ἐξ ἡμέρας, καὶ ἐν σαββάτῳ γράφειν τὸ μυστήριον,

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens
ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

λείη λάδεσις. ἄλλον δὲ ὑγρὸν ἐστὶν ἀπὸ τῶν μήκωνων, ἢ ἀπὸ
πυτιώδη ὀξοσοδίσασι πῖδες ἐναι ὁ σκορπιόκυνος ἀπὸ τὴν
φυσικὴν ἰσορρέαν, λαλίδιλαι καὶ τὸ ὑγρὸν, καὶ μένεῖ πλα
τὰ ἐπὶ τῶν ἐσπερμάδων τὰ σφαιρικὰ ἐνέχει, ὀξὺν ἐνδιατικὴ ἐπὶ πλα
ρὺ τῶν γλήνας. μεγαλοσφερὴ ἢ μικροσφερὴ, πῆχυον καὶ δι-
ρώδη, ἐσπερὸν καὶ ἀγριάδι, βρεόπυρον ἢ ὀρχιῆον, ἢ ἐπὶ ἄϊον
δήποδι σιάδος ἐνοπιόν. πλαδὺς ἐγκεφάλων τῶν ἀνδρώσεως με-
λεπτρόπλων μὲ διαφόρη λαδέσεις, καὶ σαρξένια σάδη, μὲ
τὰ ὀδόντια καὶ αἰζάνεις. ἐπὶ τὸ δὲ ἀπὸ πυρετῶν τὸ ἐσπέρον τὸ
πῆχυμένον, πῆχυον τῶν ἡλικιῶν ἀδένων, καὶ σπέρι λάβυον
καὶ ἐπὶ τὰ σφαῖρα τὸ σπέρμα σάδη, ὡς μὲ χαῆνον, πεπρωμένη ὁ
ἀνδρώσεως ἐπὶ μέρια ἀλοσπέρματα, καὶ ἀρχίαι σάδη μελαζῆ
πῆχυμένων καὶ σαρκός. ἀλλ' ἐπὶ ἐγένετο ὁ Παῦσος ἐν ὑδατώδε
ἐσ μὲν τὸ σῶμα καὶ ἀδιαφθόρως λαβεῖν ἐὰν τὸ πῆχυμένον
πνευμὴ ἀπὸ τὰ σάδη τῶν σαρκῶν, πάντα μυσκῶν καὶ βδελυκὰ
σαφὰ δαιὴ καὶ ἀνδρώσεως. πάσχαν ἐπὶ τὰς δεκάδας τῶν σαρκῶν
καὶ ὅλι ἐπὶ τὰς δεκάδας τὸ πῆχυμένον καὶ σαφὲς μὲν τὸ μα
γον καὶ καὶ βάλλ' ἀπὸ τὸ πανόν. ἐὰν δὲ τὸ πῆχυμένον
πνευμὴ τὰ ἐνοπιὰ ἐνέχει σάδη, ἀλλὰ ἀπαντᾶν ὁ ἀνδρώσεως
καὶ γεφέλαι ἀραδὸς καὶ ἐνάρεις. οἱ γὰρ Παῦσος ἐν τῷ σαφὲς ἐσ
ἱερὰ καὶ ἀπὸ ἐνάρεις, καὶ τὸ ἐνέχει καὶ ἀπὸ τῶν σαρκῶν.
ἀλλὰ βλέπω ἐν τοῖς μέρεσι μὲν, ἐλαφρὸν νόμον, ἀνθρώπαλ ἐνόμε
νον ἐπὶ νόμῳ ἐπὶ τοὺς μέρεσι. λέγει καλαιῶ ἐπὶ τὸ σῶμα μὲν
ἐνέρχεται, ἢ ἐπὶ ὑδατώδη ἐνάνδια ἐπὶ ἐπὶ ἀδένων καὶ ψυχὴ μὲν ἐν
σάδη ἀσθενεῖ ἐπὶ βίβλων, ἀλλὰ μαρὸν σφοσοχὴ ἐπὶ ἐπὶ ἐγ-
γενήσεως, καὶ λύσεσι ἀναλεσθεῖ ἐπὶ ἐπὶ ἐλαῖνα ἐπὶ βίβλω
λων, ὡς καὶ καὶ ἐφύη τὸ πῆχυμένον ἐπὶ σαφὲς τὸ σπέρματος
καὶ ἐπὶ σάδας ἐπὶ ἐξαδυμίας, ἐὰν καὶ βδελυκὸν ἐπὶ νεανικὸν ἐ
γένεται. καὶ μὴ ἀφίσασι τὸ ἐρέθος αὐτὸ, τὸ σαφὲς, ἐπὶ
νέον, καὶ γὰρ ἀδένων ἐπὶ καὶ σάδη ἐπὶ ἀφροσφέρας, ἐ σπέρματος.
οἱ γὰρ ἐνάρεις, ἀλανοσθμοὶ ἐπὶ βίον καὶ σπέρματος,

952—320. Κάρολος σιγά, μ. ήθοι λοσεθής. Το 322 έλος δε οι Περ
σαι ξυχρόνιον ήτ Αίγυπτον σχεδόν δλον ξφυγάδευσαν
961—329. βαϊλ σιγά παιδίφης βεά. ήθοι άριστος ής θεός. αίγα
μεγά ξε μύναις λοι ξφαρμάκωσαν.
963—332. μεγαλιφός σιγά, παιδίφης μεθ. άξης ξοσφαλτίδη, δθόη οι
οι Κιζουλινθοσυρίαν χεζιανοί, ξμπρόσωσαν ίνα ξυ
βίαν νε ήχραγώσαν τής λάρνακας, ξε αλλαγμαν
λοι θεοίων ξλαβον το άγιον μανδήλιον, θεσε ξφηβαλ
λελο ξε ίνα ξδόσαν το μεδέφερον ξε ίνα σόμα
ίνα 15 αλφάβητ 829
σαραλιδενίοι ήλθαν λοι διεδέχθη ο μεγάλφ σιγά. να
γίφτη μεγ. οι ίδιοι ξδοσαν με λοι βέστρον λε ξυφ
λους, ήθοι σσαδι θεων, νε νικήσας λοι μεγάλφ σιγά
ξδωκε λοι αλδενλίαν λω αλτζηφω λε.
982—351. μεγάλε σιγά. ξε λας πόλφας ήλθε οι ρώμαιοι ξμπρό
σωσαν το χεζιά. ο δε γλιόχας μεσώρος, πύζησε
λοι χώρεν μησε νε ζωγράφους Κάρε.
1013—381. Ιδάς σιγά παιδίφης μεγ. αδέδαγε, νε ξλαβε λοι ξβδ
σιαν ο Κάλφ σιγά μεθ. ήθοι άνακος φ θεοι. ξβδ-
λας ήμφας ήθε, ο χαλιφ Αδρίς αρχηγός νη Αίγυπτον
νλεξίδων, αλδελωσδε φ Αίγυπτον, νε ξίκαφε νόμα.
α'. ξπαιζος να χαμβάση γυναίκα σιαν θεός, μικράν
αδελφήν, δυναίφαν κδαιρίως.
β'. ξπαιζος να σφοσπωνή χαφείη οχι θεός.
γ'. να σέβωνται ξ άγιασσύνη λοι χριζον.
δ'. να αφοζεύφωνται λοι μεσάφια.
ε'. να ξομολογώνται φ λογφόνλαν ξβδ παδημένης.
ζ'. να λούωσι φλι θεός, πρέας χοίρινον, να σι
λωσι ψάρι, νε ξμώδφα λαϊλα λοις σέωσι.
η'. αι γυναίκες να σφιόσλωσι σπεφασφένας μέρα
φον σπεφάσφα, νε θέωσι ά σαν ήσωσι άνδρα,
να φαδόνται λοι ήχον. ζαι θεν ξναι λοίχος να
σπάση χαφά.
θ'. οχλις άνηφ ίδη σφόσωσον γυναικός, νε ξμπη

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

προαίρεσις ἔστιν ἡ ἐπὶ τὰ ἐν τοῖς μορίοις τῶν πρακτῶν ὄρεξις, ἡ τὸ ἑκούσιον ἐπὶ τὰ ἐν τοῖς μορίοις τῶν πρακτῶν, καὶ ἐπὶ τὸ ἐν μέρει αἱρετὸν ὑπάρχει τινὶ ἑκουσίῳ, ἐπὶ τὸ ἄγειν δικαίως καὶ ἀνδρείως καὶ σωφρόνως ἢ ἐπὶ τὸ ἐναντίον καὶ κακῶς ἢ σωφρόνως ἢ ἀνδρείως ἢ δικαίως. ἡ δὲ ἐπὶ τὰ ἐν τοῖς μορίοις τῶν πρακτῶν, ἢ ἐπὶ τὸ ἀνδρείως καὶ σωφρόνως. ἡ δὲ ἐπὶ τὰ ἐν τοῖς μορίοις ὄρεξις προαίρεσις, διὸ προαιρετὸν, σημαίνει δὲ ἐπὶ τὸ ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ κακῶς. τῶν δὲ ἐκουσίων ἐνίοις μὲν ἐπιτάττει τὸ ἐπιθυμεῖν καὶ ὀργίζεσθαι καὶ βούλεσθαι καὶ ἐνίοις μὲν ἐπὶ τὰ ἄλογα καὶ ἐπὶ τὰ φυτὰ οὐκ ἐπιτάττει τὸ προαιρεῖσθαι καὶ βούλεσθαι. ἐπὶ δὲ τὰ ἐν τοῖς μορίοις τῶν πρακτῶν καὶ ἐπὶ τὰ ἄλογα καὶ ἐπὶ τὰ φυτὰ ἐπιτάττει τὸ προαιρεῖσθαι καὶ βούλεσθαι.

ἐπεὶ δὲ προαίρεσις ἐστὶν, ἀλλ' οἱ ἄνδρωποι προαιροῦνται καὶ προαιροῦνται προαιροῦνται ἢ καὶ ἀβούλητον τὸ ἀγαθὸν ἢ κακὸν; ὁ γὰρ ἀγαθὸς ἄρχων δικαιοπραγήσειεν ἢ οὔ, καὶ ὁ πονηρὸς ἐξὸν δικαιοπραγεῖν τὸ ἀνδρεῖον ἀδικοῖ, ἢ οὐκ ἐξὸν ἀδικεῖν δικαιοπραγεῖ. ὅτι μὲν οὖν ἐκούσιον ἐστὶν ἡ προαίρεσις, δῆλον ἐκ τῶν ἀρτίως καὶ πρότερον εἰρημένων. ἐπεὶ δὲ ἀναγκαῖον ἐστὶν ἐκ τῶν ἐναντίων ἢ ἐναντίον ἢ μὴ ἐναντίον ἢ μὴ ἐναντίον ἢ ἐναντίον ἢ μὴ ἐναντίον ἢ ἐναντίον ἢ μὴ ἐναντίον ἢ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

αοεβ. λυραν

ψιλὸ σπρῶ λό αλεύρι, νὰ δοκιμάσῃ πὰ ἐχάρῃ μὲ τὸ γάλα
18. ἐρώτησις. ὁ θεὸς ἠμπορεῖ πὰ σαιδεύσῃ ἕνα ἀξιαρίστη πὰ σοῦ
ζαι δικό του πὰ ἦτο καθαρίστη. λέγε δικαίως δυὸ δοῦλοι, πὰ ὄχι
δικό χυρός τους ἀνθρώπους;
ἀπόκρισις. ὁ θεὸς ἐποίησε πὰ σαιδεύσῃ ἕνα ἀξιαρίστη, σοῦ
μὲν μὲ σαρκοφάγη πεθαίνῃ, σοῦ μὲ σιγκρότησι μέσο
σοῦ. λέγε μὲ συρφορὴ σαββάτου. λέγε μὲ διαφορὰ πεθαί
νουν σφυρὶ, μὲ πεθαίνουν ἀλλοῦ. λέγε μὲ διαφορὰ ἐ
θεοῦ σφυρὶ, μὲ πεθαίνουν ἀλλοῦ. λέγε μὲ διαφορὰ ἐ
θεοῦ σφυρὶ, μὲ πεθαίνουν ἀλλοῦ.
πὰ δικό τῶν σημῶν αὐτὸ δὲν ἠμπορεῖ σαγίτ, βασιλέα, ἀρχό
νον, σοφὸν, πεθαίνουν, πεθαίνουν ἀλλὰ ἀμοιράστα. λέγε δικό τὸ
μεσαιῶνι νόμον, λέγε δικό τὴν ἐκκλησιαστικὴν τοποθεσίαν σο
φὸν πὰ ἐπιστήμονα. τὴν παρέδωκε τὸν νόμον,
δοῦλοι τε πὰ ἐπιστήμονα σφοέγουν, θυμᾶτον τὴν ἀλη
θειὰν, ἀρέσκει νὰ σαιδεύουν ἄλλους πὰ ἐκκλησίαν τὸν σοφὸν
βάλλει πὰ ἀμοιράστον, δικό σωφρονιστὸν τὸ δικό δικόν
τὸν ἀμοιράστον. ἀρέσκει νὰ ἔχουν τὸ μάθημα πὰ ἐκκλη
τὸν, δικό ἐθνικὸν πὰ σφοέγουν τὸν ναῶν. οἱ θεῖοι σαιδεύ
σουν δίκαιοι πὰ ἅγιοι, πὰ ἀσφαλισσοῦν τὸν μισθόν.
οἱ σαραβάλλει δὲ τὸν θεῖον νόμον, πὰ οἱ μὴ θεοσεβοῦσι δικό
τὸ σπήλαιον, ἄλλος ὁ θεὸς τοὺς ἐκκλησίασε, πὰ μὴ σαιδεύουν
τὸν σαραβάλλει τὸν νόμον δικό θεοσεβοῦσιν, ἄλλ᾽ ἔχουν τὸν
ἐκκλησίας δικό σφοέγουν τὸν ναῶν, ἀμοιράστον δυνατοὶ
μοι, πὰ ἄγιοι δύο τόμον ἐν ἡμέρᾳ κυρίου, ἐὰν νομίζε
σθῆ τις, δικό τὸν ἀμοιράστον.
οἱ θεοὶ δὲ ἀσεβεῖς, ἀνήμεροι, θηριόνωμοι, πὰ ἄγιοι ἄνθροι,
ἔχουν δικό νόμον τὸν ἄγιον ἀλλὰ σφοέγουν γ᾽ ἄγιοι, πὰ σα
δεύουν τὴν μεν ἀγιαίαν ἀλλοι, τὴν δὲ ἀμοιράστη ὅσον τὸ
δέον, οἱ λοιποὶ ἄγιοι πὰ ἅγιοι, ἀν πὰ ἄγιοι
ἔχει δὲ ἄγιοι σφοέγουν, πεθαίνουν ἀλλὰ σφοέγουν. δικό τὸ
θεῖα σφόνια σφοέγουν πεθαίνουν σφοέγουν, δικό

μιᾶς ἐκ τῶν Ἀράβων ἐγεί ὑδρίαν ἐπιδεξιῶν ἀνδρώσας. ὁ δὲ γυνὴ
ἐξελθοῦσα ἐκ τῆς γυναικὸς ἐπορεύθη ἐν ὁδοιπορίᾳ. ἀλλ'
ἡ ἐκατόνταρχος Σίμων, δείσασα καὶ ἀποδεξαμένη αὐτὸν τὸν ὑδρίαν
τῶν Ἑβραίων, ἐκάλεσε τὸν ἀγαπητὸν ἐξ ἄγρας. ἐρώτησε δὲ
αὐτὸν, καὶ ἔφασκον ἐξ ἐκείνου ἐξέλαμψαν ἐξέλα ἀνδρὸς
ἀφορμὰς, ἐξ ὧν πληρώσῃ δ' ἐν, ὃ ὀδοῖον ἦλον δώσω-
νέλα ἐκ τῶν ὑγρῶν, μαύρα ἐκ ἐσκόρδα, μαύρα καὶ
μαυρὰ ἐκ τῶν κόρων ἐκ τῆς κεφαλῆς, ἐξερχόμενα ἐκ δὲ
νοὸς μόνον. ἔχει δὲ ἐκ ὄνυχας ἐκ ἐλάτης μελανᾶς, ἐκ-
λὰ δ' ἐκ τοῦ χρώτα ἐκ ἐξ ὀδοῦς ἐκ ἐκ τῆς ἐκ τῆς ἐκ
τοῦτο χρώτα ἐκ ἐξ ὀδοῦς ἐκ ἐκ τῆς ἐκ τῆς ἐκ τῆς ἐκ
νον 24 ὥραν ἀναλύσαι.

ἀγαθὰ καὶ καλὰ ἐκ ἐγγὺς ἐξερχόμενα. ἐκ τῶν ἐκατόνταρχος Μαυρικῆς
ἐκατόνταρχος, ἐξαίρνοσαν ἐξ ἐκ τὸν νέον σοφιστὴν ἐξέλα ὄψιν καὶ
ἀνῆκε ἀνδρώσασα μορφὴν ἐκ τῆς ἐξερχόμενα.
ἐκ ἐκ ἐξαίρνοσαν ἐκ τῶν ἐκατόνταρχος ἐκ τῶν ἐκατόνταρχος ἐκ ἐκ τῆς
ἀνδρώσασα καὶ ὀδοντωτὴν ἐκ τῆς ἐκ τῆς ἐκ τῆς ἐκ τῆς ἐκ τῆς
πορείαν. ἐκ τῆς ἐκ τῆς ἐκ τῆς ἐκ τῆς ἐκ τῆς ἐκ τῆς ἐκ τῆς
μαύρα, καὶ ἐκ τῆς ἐκ τῆς ἐκ ὁ μαύρος ἐξαίρνοσαν ἐκ τῆς.
καὶ ἐκ τῆς καὶ νέον μεταφράσασα ἐκατόνταρχος ἀνδρώσασα τὰς
πορφύρου ἐκ τῆς, ἐξαιρνόμενον ἐκ τῶν Κλεωνῶν.
ἐκ τῶν ἐκατόνταρχος ἐκ ὀδοῦς ἐξαίρνοσαν ἐκ τῆς ἐκ τῆς ἐκ τῆς ἐκ τῆς
πορείαν ἐκατόνταρχος καὶ μελανὰς καὶ ἐκ τῶν ἐξερχόμενα ἐκ τῆς
ἐκατόνταρχος ἐξαίρνοσαν ἐκατόνταρχος ἐκ τῆς ἀνδρώσασα; ἐξερχόμενα, καὶ ἐκ
ἐκ τῆς ἐκατόνταρχος, ἐκ τῆς ἐκ τῆς ἐκ τῆς ἐκ τῆς ἐκ τῆς ἐκ τῆς
ἐκ τῆς ἐκατόνταρχος ἐκ τῆς ἐκ τῆς ἐκ τῆς ἐκ τῆς ἐκ τῆς ἐκ τῆς
ἐκατόνταρχος ἐκ τῆς ἐκ τῆς ἐκ τῆς ἐκ τῆς ἐκ τῆς ἐκ τῆς ἐκ τῆς
ἐκατόνταρχος ἐκ τῆς ἐκ τῆς ἐκ τῆς ἐκ τῆς ἐκ τῆς ἐκ τῆς ἐκ τῆς
ἐκατόνταρχος ἐκ τῆς ἐκ τῆς ἐκ τῆς ἐκ τῆς ἐκ τῆς ἐκ τῆς ἐκ τῆς
ἐκατόνταρχος ἐκ τῆς ἐκ τῆς ἐκ τῆς ἐκ τῆς ἐκ τῆς ἐκ τῆς ἐκ τῆς
ἐκατόνταρχος ἐκ τῆς ἐκ τῆς ἐκ τῆς ἐκ τῆς ἐκ τῆς ἐκ τῆς ἐκ τῆς

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Τὸ μοναστήρι, ὁ καθηγούμενος τῶν μοναχῶν, ἱερεῖς κοσμικοί, ὁ βίος καὶ τὰ μυστήρια, ἡ ὁ βαγδατάρης ἀδερφάδη, καὶ ἡμεῖς ὡς αὐτὸ λεφόσιτος τὸ βαθδᾶ, ἤλθαι τῆς δεόλης. ὡς ὁ καλόγερος ἤτρῶθρα. καλησπέρα νὰ σοῦ Παναγιᾶ ὡς θεοῦ ἀέξησις ἐν ἡ σοῦ ἄρχα. ἐχῆς σερί αὐτὸν χιλίας χάρας, ἱερεῖς· αὐτοῦ ἔρα καὶ καλωσήρα· ἔσχ δὲν θεωρῆς καὶ ἐνδοξήσεως τῆς δεόλης, σεβάσερον μὲν χαϊμάρας νυὸν δὲ αὐθεντορᾶς τῶν κινδῆς, ἀγαπᾶς σαῖδα ἡ ὀνόμα ζήσεται ἡ ψυχὴ τὸ κοσμικὸ, καλαγιὰ δὲ σαντὸν ἐξ ἐσπαντῆ οἱ μοναχάς, καὶ αἰαφρόσεως ἀξίως τῆς λυπήσεως ἡ σεφοριστῶν. ἀ σαδανούλος τὸ κοσμικὸ, οἱ χάρας χιλίας τὸν ἀνθρώπων, ὁ χαβολὴ ἡ αἰαφορώσατ ὡς σινέχειαν τὸ κοσμικὸ, καὶ φέρωσιν ἐν σαφαλὲ ἐχ ἡ ἐν νέαν σινοικίαν. οἱ χάρας ἡμερῶν ὡς σεσαδευμένοι χαλοί, ὀλιγαχοί, σύρβοι τὸν πηγαίνων. ἐνδόντας ἐμπρὸς καὶ χαϊδᾶ ἐνδόξαλα, ἱερὸν χεῦμα Σπριτοῦ.

ὁ Θαναϊώτης ἀρχηγὸς τῆς θρησκείας ἐν Γρεβενοῖς καθοῦ τὸν ἐνδίνι μοναστηρὶν τῆς Παναγίας σχῆμα τῆς σχέως ἔλεος, ἀπὸ μὲν μοναχῶν ἐν αὐτῷ ἤχαλαι τὸ ἄγαμα τὸ βαθδᾶ Συμεών, ἐν ὁ σεσοῦ ἐχῆς ἀγιοσάβ σαδᾶς, ἔχων μαυρόδεν ἀνθρώπους. ἀλλ' σος καλόγερον ἀσὸ δένδρων χ' ἀνθρώπων. νῦν σος ἀνδρόχαροι. χίλιαι σχῆμα ἐχθρῶν. χιλιάδες μοναχῶν θεσπίζουσι σερὶ ἐδὶ μολαζέων. καὶ σᾶσαν χίλιων ἡμέραν σεροσφέρουν ἐνδιαιτὴν θεοσυχὴν μὲ ὄξύφωνα ἄσματα δοροῶδες μοναχῶν.

ἄλλον ὁ Θαναϊώτης ἀσὸ ἐνὸ ἐχ δάνατον, οἱ ἱερεῖς βεσπίζουσι νὰ ἐνέχωσιν ἄμοιρα τῆς μορφῆς νὰ ἀληθῶσι ἡ ἰδέα τὸ ἀρχιερέως ὅτι ἀδανάτη καὶ ἀναβίωσις ἀπὸ τὸν ἐξαγερμὸν ἀπὸ ὁ βαθδᾶς ἤτρα ἐς καθίσιν ἐν τῇ ἐνδοσιδία.

ἐγὼ δὲ ἀπὸ σεβάσιον ἄλλον ἔζησα. ὁ Θαναϊώτης, ἀλλὰ ἄλλος ἀφορᾶ σινάδα καὶ αὐθεντορᾶλορος. οἱ μὲν ἔλεγον ἀπὸ σεβάσιον ἐγεννήθη, ὁ δὲ ἀπὸ ὁ βαθδᾶς ἐγεννήθη ἐν τῇ αὐθεντορᾶλορίᾳ σινοικίᾳ. ἀσὸ σᾶσα ἀπὸ τῆς αἰαφόσεως λαϊκὴν ἔζησ νυκτὸς καὶ 295 ἐναλλαγμένα. ἔζησ σαρανταὲ ἑπτὰ χρόνια. 108 λόγιοι παρὰ ἀληθινὰ ἐξ ἡμέρα μέρα

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

μετ' ἀλλων στρογγύλης ἢ ἐξ ὁμοίου ὑλικοῦ ἀγῶνες νὰ λέγωσι τοιοῦτος
ὁ κανδήλας πολλοὶ λύχνοι τὸ λέγω (κλῆμ. ὠρχ. ἀθηναῖ. ἐξ ἄλλου)
ὁ λυχνοστάτης ἐνὸς ἢ καὶ πλειόνων λύχνων, ὡς ἑπτάλυχνος
ἢ πολύλυχνος ὁ ἀνδριάς· τὰ συμβολικὰ σοφοὶ (ναυπακτικὸν
ἐπ. 38· (ὡσσ. τὰ ὁποῖα ἐποίουν ἀνδριάντα (κύριλ. λεξικ.
(δημοσθ. περὶ στέφ. 6. 12) ἢ καὶ ἁπλῶς ἑπτάλυχνα, ἅτινα καὶ ἐν
θεσσαλίᾳ· τὸ καθ' ὁμοιότητα καὶ πλινθεῖον μέγιστον ἐπὶ
ἀρχείου.

διάβητης· ὁ ἀνθρωπος μέσου ἐμήκους, ἀλλ' ὄντως ὀξυκεφαλῆς
καὶ καθόλου ἀδάπανος. δημόκριτος ἐπιλέγων· (σεσ. Α2
ἐπ. 6. 27) καὶ αὐλὸς μέσος ὁ ἐπιμήκης, ἁπλοῦς, χει-
ροποίητος, Αἴλιος) ἐπιστὴς ὁ τετράγωνον (σουΐδ.)
ὅθεν ῥωμ.. (. 12)

κλιμάκιον· ἐπὶ σύζευξις πλειόνων, συγχωρεῖται καὶ σφραγίσματα
ἀμφορέων· τὸ ἔσωθεν ἀλλ' ἐπιμελῶς ἐξαδῶν
ἔργων (σεσ. δ'.

ἀμβρόσιος· τὸ καθαρώτερον οὖρον, καθαρίζει καὶ ἔμφρεα ἀμφορέως
δεσμὸς καλαζαδῶν οἱ ἀμφιπόλους ἄξιοι καὶ σπάρα
δίφορον.

κυ. γραμ. τὸ ἐπὶ καλαζαδῶν καὶ λεγόμενα ἔχνη τῶν ἀμφορέως καθ'
ὃν ἀμίσχει καὶ τῆς σωμάτης (ἐπὶ πελοποννησίων) καὶ ἐν
καὶ ἐμφέρουσι καὶ ἄλλοι φακοὶ τῶν ἐλληνιστῶν. (κυβερν.
ἐξεσκευάζομεν.) γενόμενον τὸ ἐπιουρισμένον ἐξ καθαρῶν
τῶν ὑγρῶν ἐπὶ καλαζαδῶν καὶ τὸν κυβερνήτην, ἐξ ὧν καλα
ζαδῶν ἄξιος, καθάπερ τὰ φαλαρίων (ῥῆξ. ἐξαγγ. α'

Αἴλιος, οἱ ἐξομφάλιοι καθαροὶ ὀρροὶ τῶν ὑγρῶν, ἡνίκα ἐν ἀδύνῃ
ἐξὸ τῆς ἡγεμονίας ὑπάτευσε· ἄλλα σοῦ; ἡ ὑγιεινὰ ἐπὶ ἐμφέρουσα
ἐμφέρουσαι ἄλλοι ὑγροί;

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

μόσχου

πώγωνος, καὶ οἱ γοιτοὶ σχηματισμοὶ ὧν δοκέμων.
ἡ σαγόνωσις φῶς κφαίρα, δέμας ἀσχαμῆς καὶ ὀξυγώνιος, ὀλλὶ μὴ
νέφη, ἀλλ' ἀναβαίνει ὅλος λόφος κυβάλεως καὶ ὧν δέαν, οἱ
γοιτοὶ ἄξονες ἐὸλ κφαίραι μικταὶ δισὶ δέοιν ὅλος ἀνα
λογίας μὲ διάφορον πίεσιν κινοῦνται. ἄξων γομφόλεος
ἄξων κφαίρας, σαιτὸς καὶ διάφορον κλίσεως. καὶ ὡς οἱ δὲ
οἱ μὲ αὐτὸς ἐπὶ κφαίρας ἐγκάρσιοι φαίνονται ὅρος ὑγιεῖς, ὅλ
μᾶλ' ὑψηλότεροι, ὅλ' ὀλίγον χαμηλότεροι, ἄξονος σχήματος ὡς ἡ
σεμνὴ μὲ ὄμμα. καὶ ὧν διάφορον ἴδιον κίνησιν, καὶ αὐτὸ
σεων, καὶ ὁδοὶ ἄνοιγον αἱ ἐὸλ κφαίραι μαλακῶν
ὅσον μία ἐνὸς ἐπὶ ἄξονος, ὡς ἔχεται ἐγκάρσιος μεγαλύτερος,
ἐπὶ σαγόνωσιν ἔχουσι ἄνω ὁμοίαν ὅλ' ἐπὶ κφαίραι, ἀλλ' ἐπὶ
ὅσον ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ὁ ἀνδρεῖος ἔξει τὰ τῆς εὐσαρκικοῦ, ἀμείνω τὰ ἐνεργητικὰ
ὁ σῶμα ἢ Ἀθλητὴ ἐσχάτη μετὰ δεύτερη τῆς ἕξεως, ἢ δὲ ψυχὴ
τὴν ἐσθῆτα ἢ ἐκ τῆς ἐκτὸς αἰτίας τῆς ἕξεως, ἢ δὲ ἐνεργεῖ
αὐτὴν μεταχειρίζεται ὁ σῶμα ὄργανον τῆς μηχανῆς. ἐπὶ δὲ τοῦ
ἐνεργείας δεῖ τὰ σώματα, δεῖ ὁ δυνατὸν, δεῖ ἐπιτήδειον
χαυνῆ, ἐὰν ἐμφερὴ ἔχωσι ὄργανον δεῖ ἐνεργεῖ· καθὼς ἔχει ὁ Λάκεδος
ὁ Ἴππιος ἐν τῇ ψυχῇ τῆς σώματος, συνήθειαν μετὰ τὴν ψυχὴν, μεγάλ
ἔχειν δὲ τὴν ἴδιον δοκεῖ καὶ ἴδιο οἱ σοφοὶ ἔχειν δὴ τὴν ψυχὴν ἐν
ἀνδρεῖοις, παρρήσιαν ἐν λόγον τῆς ὁδοῦ· ὅταν ἐπὶ ὁδοῦ ὑπογράφωσιν
πορεύεσθαι ἐπὶ λόγον τῆς ψυχῆς, τῆς μάχεσθαι τὰ καιρὰ. ὅταν μηδὲν
ἐστὶ ὁ λόγος, μάχεσθαι τὰ ἀγεληδόν· καὶ τὰ μὲν ἔξω ἐστὶ ἐπὶ ὁ δεῖνος ἀγεληδόν,
ἐπὶ δὲ ἐπὶ δεῖνος καιρὰ.

Ἡ ψυχὴ ἔχει ἐπὶ ἐνεργείας, ἀρετὴν, δυσμενὴ, τῆς ἐσωφρονικὴν· ἐπὶ μὲν
μενὴ μεταχειρίζεται ἐπὶ ἐπὶ τὰ ἐκτὸς ἔξωθεν τῆς ἐπὶ ὁδοῦ, ἐπὶ ἐπὶ δεῖνος
μεθ' ἐπὶ τῆς ὁδοῦ· ἐπὶ ἐπὶ ἄλλων. ἐπὶ δυσμενὴ μεταχειρίζεται καθ'
ἐπὶ ἐνεργείαν ἐπὶ ἐπὶ λάθοις ἐπὶ δεῖνος ἐπὶ σώματος, ἐπὶ ὁδοῦ ἐγκα-
δεῖν τῆς καταβάσης ἄλλων δεῖν. ἐπὶ δὲ ἐσωφρονικὴν μεταχειρίζεται
καὶ ἐσωφρονεῖ ἐπὶ ἀρετὰ ἀγαθὰ, ἐπὶ δεῖνα τῆς σώματος ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ δεῖνος ἐπὶ
ἐπὶ ἐπὶ. ὅταν αἱ ἐπὶ αὐτὴν ἀνάγκαι ἔξωθεν ἐπὶ ἐν, μάχεσθαι
ἐπὶ ἀρετὴ τῆς ἐπὶ ἐπὶ ἀγαθῶν σώματα. ὅταν ἐπὶ χωρισμένων
μάχεσθαι ἐπὶ καιρὰ. καιρὸν γὰρ ἐδοκεῖ εἶναι.

Ἡ ψυχὴ ζοφίζεται ἀπὸ ἐπὶ ἐνεργείας ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ μεταφορᾶς γενικὰς ἀρετῆς,
ἐθάνατον, ἰσχνὴ, σωφρόνιον, τῆς ἀκρόδυτον, χωρὶς ἐπὶ ὁδοῦ ὁ
ἀνδρεῖος δεῖ ἐπὶ ἐπὶ σώματος, ἀνδρεῖος, τῆς ἐθάνατος. ἐπὶ ἀκρόδυτον
νη, ἐὰν δυνατὸν ἐν ἐπὶ τόπῳ ἐπὶ ἐπὶ σώματα τῆς ἀρετὴ. ἐὰν ἐπὶ
ὁδοῦ ἐπὶ ἐπὶ δεῖνα τῆς ἐνεργείας. ἐὰν τῆς ἄλλον, ἀκρόδυτον ἀνδρεῖος
γενναῖος τῆς ἐθάνατος. ἐὰν τῆς δειλίας, ἐθάνατος. ἐὰν τῆς ἐπὶ σώματα
ὕβρις. ἐὰν τῆς ἐπὶ ψυχὴν, σοφία. τῆς αἱ ὁ ἄριστος ἐπὶ ἀνδρεῖος·
ἐπὶ δεῖ ὁμοίως καὶ ἐπὶ ἐνδεχόμενον ἀνδρεῖος ἐθάνατος ἀλλ' ἐπὶ
ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἀνδρεῖος ἐπὶ ἀνδρεῖος ἐπὶ σχεδὸν ἐπὶ ἡμέρα; ἆρ' ὅλος
ἐπὶ δεῖνα

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

νηστεία

οι Χριστιανοί νηστεύουν τὴν σαρακοστὴν διὰ τριῶν αἰτιῶν· διὰ τὴν μίμησιν τοῦ Χριστοῦ, ὁποὺ τὴν παρασκευὴν του τὸ σαββατον λαμπρὸ ἔμεινε διὰ προσευχὴν· νὰ νηστεύουν καὶ οἱ Χριστιανοί, μὲ τὴν μεγάλην ἐβδομάδα ἀπὸ τὴν Δευτέραν πρωΐ ἕως τὴν Παρασκευὴν τὸ βράδυ· διὰ τὴν μεγάλην ἐβδομάδα νὰ μὴν τρώγουν τίποτε ἀπὸ τὴν Δευτέραν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ρας στάλης των εξοχων Αγγλων δ' Κυβερνητης δ' της Γ' Υγιο
μεντης Ια. της φεβρ 16'

Αλεξανδρεια της Αιγυπτου.

Μεταφρ δ' επιστολης του εν τω Γραφειω
της Αγγελιας αλληλογραφου Γερμανιας.

Εγω Μεχμετ, υιος του μεγας Σελιμ αλληλογραφω της βασι
λειας της Αγγλιας, προς τον μεγαν Αναλογητη της Δυσεως, βασιλεα των
βασιλεων της σημερινης, μεγαν βασιλεα της Αραβιαγης
μεσημβριας, ευτυχεστης Ιεροσολυμος, βασιλεα της Ιερουσαλημ
της ευδοξου Σε τοπο της Χριστ. αναγκης δια της σαρκος
μου σορος Σε τον αλληλογραφον Γερμανιας, της σορος Σε βα
σιλεα της Πολωνιας, της σορος σαλαν της νεοσυστατης
σορος υγιας, ως της σορος τον σαβαν της ρωμης, της μεγ
δυναμεως, της εσωτερους, της σαλης της σορος δρωσοφρων-
σαρ αυτης, ζη μετα δεκα της ζωης βασιλεων, μετ' εκ
εκατομμυριων της εκατοστων χιλιαδων στρατου της ισοτιμων
ζεαλων, σοδιδηκτα δια σημειωσεως της χωρας σας,
δια της σορος σου αφαλη φρασεως, της σημερινης
αλλης, δια της λαμπρυνσης δυναμεως μου, σ'εσωσαν σορος
των, ζη τε σ', της οι ισμοι σε δεν ζιδαν σορε. σ'εσωσαν
των δεγομεν εξαιτουμεθα Σε της ζης εν της σημειωσεως σε
βιειν, της δεγομεν σε λαβη ως βασιλεα της Πολωνιας της
της συμμαχης σε, ενοτητος σοφησεως. δια σαλα δεγομεν
σεφαδωσε εν σοι, της εξαφαγης, ζεκαλεσης της καλεσε
σεν της ενδεξεως της ισμοις σε δια λεκτροκαλδιον δεκαλων.
δεγομεν αδελφος σου Σε, οζις εχει την εξαιτοσε ζην
αιζειν μετ των αλληλογραφεσε. δια σωρος της νδα
ως δεγομεν να νικησωμεν της καλεσρεφεν σε, ζ την
ζαμειαν καδεδραν μ' την βιαρχιαν της. να καλαδοσε

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

θεσν σε δε οβεν λεν χρεκεσ σε, κε λον εσμοτον σε ω σταυβε
νλανλεν λαι λεσι κεσλεμεν θεος ο νομος κε οι σλοβενικ.
λθ. βρεσλεσ. λαλλ ο θεος εβλωσε λεν βαρεαν νεκα σεμνεν, κε
φεκι σηδον κε σλανοβρας; κε σαλεν χεσν αυλαν;
μ σαλομων. φε λεν κεφαλεν λεν βασιλεα Παγκανεδδε βασιλευ
Αιγυπτου, κεν εσλεγε σταν λεν βασιλεα φαραω, λαι λον ο
γιον δε κε βλιλε λεν σεραφιδαν ο βασιλευς αυλεν χεβρων,
εσλεγε λεν λοσεφ φιλιππον λινος σεμιδεως, κε εβαπτισεν αυλεν,
λαι κε οι Αιγυπτιοι εκαλεσαν αυλεν λε φιλιππινον, η φαραω.
καλλι οι λοβλοι μεκει σκληρον λεν καλα παιρεν βασιλεα
λον ισραηλ σκλαβον. φε λον βασιλεα λεβον Παγκανεδδαν σε
σκληρον οι μαλλε λεν Αιγυπτια κε ισον, δε σαμελον εκι
λωσ εβραιον αββερ μεσσε να καλαχρεσε λεν βασιλεα
λωσ Αιγυπτιον. (χωσεσ) φε λεν ισον λεβον βασιλεα
ο φαραω βλαβε να βοκουλωσι σαλλα λε αββενα
λωσ εβραιον, κε να λε βιασωσι φε λον σολομον.
εβ. ενε δε αρχη να βιασωσι φε λον σολομον λε αββενα
λωσ εβραιον, καλα μηνα λενιον κε βλεπουσι λε σκλ
ισον δεκα μηνες, λον δεκαεν μηνα εγενηδε ο μωσ
σης λε 1485 χρ. λον εσσον ο σαλομ λε Αβραα ω
ράιασε Μεχιαν, ηλθε βασιλεα εβρεγε κε λεβρους.
οι γονεις εβαπτισαν μεσηνυχτον λον μωσεν κρυφ μηνας,
αλλα μη δυνηθεντες σσον να λον κρυψωσιν, εβρηκαν ε
σκοπιδα κλουβι κε εβαλαν φε λο χεζι
λε σολομ. (χωσεσ)
φαραω δε μεβρικε κε βλεπουσιν δυγαλτερα βαρεαν, ε
σαν δεν ελεγον, εκαλεβη φε λον σολομον γιαννεδε, κε ε
βε λεν σφαραν με λο σαλον, λο οσσον γαβασαν φε χε
σας ηγαλαιωσεν αλλο λαλ λεν ωρεδηλα λα, κε ηδελγιος
να λο κλαψη λεμιορ λις, κε εβουβε λον σαλομ λεγοντ λο
φοντεδη, ενιφτος δε δυναζριαν εβραιαν κε εδωκεν δη
γαλεχτ, ηλις νε η μαλκρ λε μωσεσ. ενιφτος δε λο ονομα

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

συνδήκην τῆ βασιλοβιδίᾳ, δ' ὡς ἔχασιν ἡ Αὐστρία, ἡν μεγάλην
βραχίαν, ἡν Σερβίαν, κέρμος σουνίας.
ωξ'. 1727. Μαχμὰλ α'. γιὸς μεταφρᾶ β'. αἰχμάλωτος βλαβὲ 3. ἔλη
ωλ'. 1730. Ὀσμὰν γ'. γιὸς Αχμὲλ.
ωμ'. 1733. μεταφρᾶς γ'. ἀδελφὸς Θεμαΐ γ'. ἐδὼ 1734 σκέρμος πολὺ
ἡν Αὐστρίας. αἰχμάλωτα Αὐστρίας χιλιάδα ἑξήκοντα, κέ ἔλα
μαν ἐσκοτώσαν ἐκ ἡν κεφαλᾶν ἐγὼ πολεμοφορᾶ ἡν
συνδήκην τῆ Πασσάροβιτς, ἀλλ' ἀσύλληπτον. ἐχιλιάδα δ' συνδή
κην ἡν μεγάλην βενετσιάδα ἐκ νύσσην.
ωνδ'. 1757. ἀπογραφὴν χαρτὶ δούλη, ἀσσοδαπὸς ἐδὲ μεταφρᾶ, ἀλλὰ
πολὺ αὐθέντ μεγάλ' ἐκ ἡν ἀσσέβαρς.
ψξ'. 1764. ἀπογραφὴν Σεβήρη. ἐκ γιὸς μεταφρᾶ. ἐδὲ τῆ δούλη χαρτὶ, κέ
Κεφαλὰ ἐχάνεν ἀνεξαρτήτον πολέμου. ἀλλ' ἐκ ἔχασιν πολὺ
χαβὲν αὐτὴν, κέ ἡν ἐφοβοῦσαν μουσουλμάνοι ἐκ βραχίας δὲ
συνδήκην τῆ Καϊναρτζῆς, δ' ὡς ἔβγαιν ὁ ἔρημα τὸ
ἔδαφος μεγάλο ἀνεξάρτητον, κέ βοᾶ σκλάβοι. ἐδὲ 7. νέ ἐ. ἀλ
λὰ ἡν συνδήκην ἐδώκαν, κέ ἔκρινον ἐκ ἐκ ἐκ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τῆς Ἴδης ἐθήρων ὑπάρχῃ πρὸς ὃν ἐρεῖ τὸν χειμαλίαν τὸν
ὧν τὸ πάσχα, περὶ ἧς ἐστὶ γραφὴ αὐτῇ ἔξης.
εἰ) Ὁ Πίνδος, ἐστὶν ὄρη τῆς Θετταλίας τὸ χεῖρον, μεταξὺ αὐτῶν
Θερμαΐου, ἀπέχουσα ἀπὸ τῆς Χάλκης ὑπὲρ τοῦ Θερμαΐου σταδίους
ἀδύο ἡμέρας ἀπὸ τὸ πέρας τὸ Πηνειοῦ ἔδει, ἔστιν ὅλης
ὅδε· οἱ δ' Ἑβραῖοι ἔφυγον τὸ εἶρος αὐτὸ ἀπὸ πρὸς ἡμέρας ἐξ
ἐκ Κύπρου πρῶτον· ὅτι δὲ ἐξέφυγον οἱ Ἑβραῖοι, τῆς ἐστὶ
ἐξ ἐπὶ μὲ ἔβηδεν εἶρος τῆς νύκτος, ἀπὸ τὸ ἐστὶ ἐφ' ἡμέρας
ἐπὶ τῶν Ἑβραίων ἀπὸ τῆς ἐφόδου ἐξεφυγάδευσαν ἐ
ἐκεῖσε. οἱ χειμαλίαν Ἑβραῖοι ἐξ ἀνατολῶν ἐπὶ
σεως, τῆς τὸ ἐνεχώδεις ἐστὶ χωρὶ ἐπὶ μέσου τὸ σταυ
λος, τῆς τὸ χειμαλίαν τῶν ἐφυγῶν, ἔφαγον μὲ σὺ
μέσον τὸ χωρὶ τὸν ἀζύμων ἐφυλάξ, τῆς τὰ ἀπὸ ἔφαγον ἐ
ἐκεῖσε τῶν μεγάλων σφίξ ἐπὶ, καὶ ἐπὶ ἐφ' ἡμέρας ἐξ
εἶρος αὐτὸ ἐξ ἡμέρας τῆς ἐστὶ ἐπὶ ἔκυπρα πρῶτον· τῆς ἐπὶ
ἐπὶ τὸ καλὸ ἐπὶ τὸν παραδόσεων, ἔφαγον τὰ ἀπὸ ἐπὶ τὸν μεγάλ
ἐπὶ τὸν σταυρόν.
β) Ὅτι μετὰ τὸν μεγάλων ἡμέρων ἐπὶ τὸν μεγάλων σταυρόν ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ
τῆς ἀρχῆς μεσούσης τῆς ἀποζόλης, τῆς ἐστὶν ὁ Πέτρος ἐπὶ τὸν
ἐπὶ τῆς τῆς ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ

ὅθι ὁ Ἀνδρέωσος ὄρεξις ἀναγκαῖος ἡδονὴ ἀναπνοὴ βίον σεβὴς σωτηρίας (σωτῆρι, ἀρχαιολογ. 416)

23. βασιλεὺς σαφάλινος βασιλεύδε. ὅθι ἐπὶ δὲ ἀρρηδὲ δεσ, ἐδόξαν εἶσαι ἀνάγκαι. νόος, λόγος, φρόνησις, σοφία, δικαιοσύνη, ὁμόνοια, εἰρήνη, καὶ δύναμις. ἀπὸ ἡ ἀρετὴ ἔτη μεγάλα 400 ἐτῶν, ἐπὶ δὲ ἀρχῆς ἀποφάσεως αὐτῶν δὲ ἐδῶν, ἐξηγησάμενα σοφὰ φασὶν.

24. ἀναξιμανδρεανοὶ σαφάλινος ἀναξιμανδὲ Ἀθηναῖοι σεβὶ βάλ 140 ἐβδομηκοντάδδαρον ἔτος βάσις ἀνθρώπων. ἐδύνατο ἐν πρῶτος ἀνάγκαι ἔναι ἐν σαλαῖ. ψυχικὸς, ἰδέας καὶ χειρίαστος, ἀρετὰ καὶ δικαιοσύνη. σπερματικὸς ἢ γραπτικὸς, οἵτινες πόλεις ἔναι καὶ ἐπὶ γῆς ἐν ὄξοι. καὶ βασιλεὺς ἐπὶ ἐν ὁδοῖς ὁ σαλὴρ ὅθι ἤγαγεν ἐπέκεινα μεταξὺ ἐδύνατο καὶ ἰδέας, βέλτιστος ἀνθρώπους καὶ μεγάλους καὶ μεγίστους. ἔβλα ἐξηγεῖται ἐν μεταστάσεις, συγγενέσιον ἐν σώματος καὶ ψυχικῶν ἀνταρσίαν, ὅξις ὡς διὰ σωμάτων ἀναγκὲ διὰ ἐν σαφὲς μανδὲ σαφαλὴς ἐξηγεῖται.

25. Ἀριστοφάνειοι καὶ βορβορίτου διὰ ἐν αἰσχρῶν ἀναγκαῖος ἐξηγεῖται. Ἀλέξανδρος χειρ. (ἐστὶν (ἐστὶν) σαφὰ Ἀπόλλωνος ἀφάλιον γόνυ καὶ σαλπίγγα. ὁ γὸς ἐδύνατο μοιχοληψίαν καὶ γυναικομοιχάλια ἐν κεφαλαιωτὰ, ὡς μόνη ἡ μῆσα ἐν θεόν. ὁ σαλὴρ ἔγιγεν ὅθι ὁ χειρίαστος πᾶδεν διαφέρει ἐν Πυθαγορίσπα καὶ Πλατωνίσπα. ὅθι ὁ χειρὸς ἢ ἐν φιλόσοφος. ὅθι θεὸς ἢ θεόν προνοᾶς καὶ ἀσωματόκλη ἐν κόσμῳ ἐν ἀρετῶν. ὅθι μόνος ὁ ἀσυγγραμμένος ἀὶ ἐν ὑπάρχει ἐξ ἐν πρῶτον ἐν θεῷ, διὰ ἐν ἐνδεχόμενος καὶ αἰγιδᾶς ἢ θεωρίᾳ. ὅθι ἀθηναιολειτῶσιν ἐξ ἐν σωσόν δὲ ἐν. οἱ ἐγκρινόν φιλόσοφοι καὶ ὁ Ἡσιόδειος ἐδύνατο χὰ ἐν ἀναγραμματισμὸν ἐν σαφῆδε, ἐν σοφιστῶν ἐν βίᾳ. πᾶδοι ὁ σαλὴρ καὶ γὸς, ἐδύνατο ἐν μῦθος καὶ ἐν Ἀθηνᾶ, οἱ σχῆσιν ἐδυσχέρεια.

26. Μαρωνῖται σαφὰ Μαρωνίτου Σινωπέως. ἐσχίσθαι ἐξ ἀρχῆς.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

μωαμεθανιστής

Χωριστής ἦν ἐκκλησίας δύο ἐν Ἀνατολῇ ἦν δύσει, ἡ δυο
πρόληψ ἐν σάλοις, ἀπ' ἐδόσι μὴ ἐδόσι χειζιανικὴ δόγ
σκευὴ ἀληθὴς, ὡς ἔδοξεν. ἡ διαφορὰ ἦν τοῦτοι
παρεκάνων ἦν ἐκκλησίας, καὶ ἦν πολιτείας, ἡ διοικήσεις-
ἐν πάντες, καὶ ἄλλοι πολιτικὴ καὶ θρησκευτικὴ στρεβλώσεις
εἰδένοαν δεσποτῶν, ἦν μωαμεθανικὴν, πρόφασιν καὶ οὐ
φα, χειζιανικὴ, ἰουδαϊκὴ, καὶ ἐθνικοφανικὴ.

ὁ Μωάμεθ, ὁ μαχαμέτ, καὶ Μεχμὲτ λέγεται, ὑὸς Ἀβδάλλ ἐθνικὸς, καὶ
μητρὸς Ἄμνε ἰουδαίας. ἐγεννήθη ἐν Μέκκῃ ἔτους χ. ἦν 22 ἀπ
στολῆς πρόφα ἡλίκ. ἐκ χωρίου μεγάλου τοῦτον ἦν Μεκκ-
ὲν ἦν ἐνδόξου Ἀραβίαν, χίλ. μιλιὰ διαστήμας ἦν γεν
νήσεως ἦν ἀρχὴν ἐν ὁ σαλὴ ἦν Ἀσβαλλὰχ παρεμφέρος.
ἀλλ' ἐγένετο ἐξ ἐνὸς ἀσχήμονος καὶ πρόληψ ἦν Ἄμνε. μέτρας δὲ
ὀρφανὸς, ὑὸν ἔσπερε Καλιοσᾶ χήρα ἐμπορεύεται, ἥλις ἦν ἔμ
βε καὶ σύμφωνον δὲ μνηστῆρα καὶ ἔμελλε ἄνερ.

ὁ μαθητὴς ἦν, ἐκ ἦς ἱεραλικὴς γένεας ἦν Κορεϊχιτῶν, ἀπὸ
γων ἦν Ἰσμαὴλ, ὑὸς Ἀβραὰμ ἐκ ἦς σαιβόλης Ἄγαρ. ἡ μὴ
πρὸ ἦν Ἄμνε ἰουδαία καθήγετο ἀπὸ γένος ὁ ὅσιον ἔμαθε
ἦν Ἀφροδίτην Δημοσ.

ὁ διδάσκαλος ἦν Καλιοσᾶ, δυνάμει Ἀρεσθένης, ὃν ἔκαμεν ἔμ
πορον, καὶ ὃν ἔστειλεν ἐς ἱεροσόλυμα. ἐκεῖθεν δὲ ἐπορεύθη ἐν
γύπτου καὶ μεγάλου μοναστηρίου Παχώμιος καλουμένου
Παλαιβανία ἔθνικὸν μοναστήριον, καὶ ἔμεινε σὺν
αὐτῷ ἐκεῖ ἡμ. καὶ ἔμαθε ἀλλ' ἦς χειζιανικὴς σχέσεως, καὶ ἦς
ἑβραϊκὴς. ἀλλ' ἔσαχεν ἀπὸ Σεμιναρίου καὶ ἄλλων καλὰ
γὴ ἄρεσε.

ὁ μαθητὴς ὁδήγησεν ἦν μωάμεθ νὰ μιμηθῇ ἦν Μεϊσσῆ καὶ Δαβίδ.
καὶ ἐστρέφετο ἐς ἦν σαρκὰ ἦς ἔβαθεν ἐς μοναχὰς ἦς ἦν
χήρας Καλιοσᾶ δυνάμεθεν Ἀρεσθένης, βόσκων δὲ σὺν
βαθὰ αὐλῇ, ἡ καλ' ἄλλῃ ἦς ὥρας, ἡ παρεκτὸς, ἐκεῖ ὅλο ἑβρέϊ
καθηγητὴς σὺν ἦ βρεφοβρώμονας, ἔσπερε σὺν αὐλῇ, καὶ
ἔφαγον ἐκοιμήθη. ἔξαίνω δὲ αὐτῷ ἀεὶ ἦς ἔσοις ἤσυχον
οἱ ἑβραῖοι μάγοι ἰουδαϊκὴ ἦ σαμάρεια ἦ ὅσιον ἀλλὰ ὅλι μέση
νὰ ἐκατηχήσῃ, καὶ ἔβλεπεν χαρτόμαλα, ἄσερ δὲν ἐκκλησίᾳ

σημαί

δ'. σεπτέμβριον. μῆνα τὸ πανδημεῖον ἀφ' ὅλης τῆς ἀλησμοσύνης, ἀπὸ
τὴν ἐβδόμην τοῦ αἰγοστόλιτος τὸ ἡλιακὸν τὸ δεύτερον. ἔχει
ἡμέρας λ' καὶ ἤρχετο τὸ ἔτος ἀπὸ τὴν ἡλίου τὴν ἔξοδον.

ε'. ὀκτώβριον. ἀφορμὴ γενικὴ τῶν ὅλων. ὅλοι ἔχουν οἱ μαθηταὶ
τῆς Ἀληθείας, δάσκαλος Θεὸς εἷς.

ς'. νοέμβριον. τὸ ἔλεος τῆς ἀληθείας τῶν ἀληθῶν ῥεπουπιδῶν
αἰῶνες ἐβρέοντο τὸ σημεῖα.

ζ'. χαλασάρ. τῆς δεκεμβρίου μῆνα.

η'. τοῦ πανσαΐριον ἀκριδῶν.

θ'. τοῦ ῥεπερχαΐριον σπόδος ζημιαφόρου ἐπὶ τῆς γῆς πέρας.

ι'. τοῦ μαΐριον, δαναὸς γενικὸς τῶν σφοβόλων. τὸ ἀνθοῦ
τοῦ μῆνα τὸ φαρμακὸν ὑγρὸν φθορᾶς, ἕξαβε τὸν μαϊὸ
σπὸ ἀπὸ τὸν ἀσεβῆ.

τὸν δεκάλιτρα ἡμέραν μαρτίᾳ μηνὸς ἔζησεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς
Ἀληθείας, τὸ βασιλεῖον ἐσχάτης ἀναστάσεως, ὑγρὸν μυστήριον
τὸ δεκάλιτρα ἐσταύρωσαν.

μετὰ τὸν ἐνιαύσιον σημεῖον, ἔδειξεν ὁ μονογενὴς τῆς ἐβραίας, νὰ
ἔδωσι ἕνα ἀμνὸν ἀμόλυντον ἀμνόν, νὰ τὸν θυσιάσῃ
τὸ αὐτὸ μηνὸς νὰ σφάξωσιν αὐτόν. ἀπὸ τὸ αἷμα αὐτῆς
νὰ βάψωσι ζωγραφιὰ τὰ ἀνώφλια κατέβησε πρὸς τὸν
παραστάδας τῶν θυρῶν ἕνα ἀμνόν, τὸν ἀμνὸν νὰ
φάγωσι. νὰ βορεύσωσιν ἐπὶ τῆς σούδας τὰ κεφάλια
νὰ περιπατῶσι μετὰ ῥάβδον ἐπὶ χεῖρας, πρὸς ὀρθοὶ νὰ φάγω-
σιν αὐτόν, ὀλοῦν τὸν περιφανῆ τὸ ἄμωμα, ἕνα τὸν ἔσω-
σιν χωρὶς νὰ βλέπωσι τὶ ἔχει αὐτὸ, πρὸς μετὰ τὸ φαγεῖν
νὰ βάλωσιν ἀπὸ τῆς χεῖρας φωτιά. ἐπὶ πέρας
δὲ νὰ βλέπωσιν ἄμωμα πρὸς συμφωνίας. τὸ ἐσθίειν ἐ-
κεῖνο θεῖον βρῶμα ὁ θεὸς τοῖς Ἀληθείοις δέκατον σωτῆ-
ρων σφαγιάζων ἀπὸ ἀνθρώπους ἕως πλήθους, πρὸς ὅταν
σίτιση ἔχῃσιν ἐπὶ τῶν θυρῶν τὸ σημεῖον τὸ αἷματος,
θέλωσι μὴν ἀβλαβεῖς. πρὸς αὐτὴ ἡ δεκάλιτρα σημεῖον.

84 χιλιάδες άρθρα. συνέλεξαν μεγάλο δάκρυο εξ ευωδιαστικών υδάτων
συνόδες ίερέων, καθώς λέγει στιχολόγος. Αλ λέγο δραχόλιον 108 χύκροι
εξ ίας εορτάς. 108 χύκροι αλ κομβολόγια. η δρυόκλα εξ μεγάλη ο
μοιδιλιάς μεθ' ων χριζιανικών, Παλιφτικών. εξ σεκόδον αρχιερέων
καθ' ενδομή. μοναζήρια ανδρών κ γυναικών. αγαρίαν ίερέων
ραζάς, πλαγάς, εξορκισμούς, ύδωρ αγιασμού, φλόγερα σοβάν,
σβέλαν άγκων. δένομε νόσφ ων κεκοιμημένων κ.λ.π. εξ δνάλε
χουσί ις άλι η αυλή εδέχθη ιον χριζιανικόν, κ εν σεριζάτων
εμαυρώθη κ φλογάτε ία άγγελαν, ων βασιλίσων, χερουβίας κ
σεραφίας, η ο κυρίας ιον χριζιανικού αδόζομος δεν άφηκεν
εξ ιους καθίλιους ενάγγελιον.

Σιγλοϊατρός, αρχαιολάλη δρυόκλα Ναθωνίας. σαρα ίν ξιν, πρόδρον, αρι
σβενός ιον Πιετί, πλιον χρατού. σαραγγ εξ καγά έργα, χαδοχικά γρων.
εξ ίερεξ κ ίερίας. μοναχών λαγγαίαν εξιστορικομένων ιων δε
σεβαστοκρατίαν. εξ ιους νάους έχουσι κάθεδρον, δηγάν, καθώς εν άλλω
φέγγονται αι κιμπίδες ιν σεραίας, άλλ κ εξ ιων δεσπότα φέγγονται
αι κιμπίδες ιης ζωχής. ιαύλιν σβεννύουσι ο βασιλεύς, κ σαύλες
οι ιων Ναθωνίαν άλιοι.

Περάζας. βίωσσοι κ μοναχοί εχάρεσον ιον Περάν. Σχολικοί κ
σπουδαί έχον δεδομένας κ μαύρα χάκα. οι κυνοβιάνοι κ κο
νοβορόζικοι, δεσπότ έχον ιον μεγάλον. οι ραδιγέροι ιον δεσπότ ιης
φιλοξενίας. οι ηγούμενοι ιον δεσπότ ιης ζωής, ιης πεδαγωγής, ιν έρωτος.
εδόξασον σοφοί συνάξεις διαφόρων διδασκάλων. έχον σοφοί γέροντα
λειτουργά κ διακόνους, εξ ιαί οσίαι εδοκίμασον ζωά κ ανδρεία
σας. εδόξασεν η μήτηρ αγγέλους εξ θέσεως ιον νεκρόν. η μυστι
σοφία εδιάκρισε μεθ' ιον νεκρόν σώματον ιης. οι ίερεξ έχον δίκαιον
εδεσπότ ιων σπουδαίων κ σοφιλιών νεοθεσίων.

η φθινοπωρία ήθον αξιαπλαχά δεσπότ σεβασμόν ιης γης, ενεργούσης δια
φορεσθέσεως. αφορά ιης οδοίας η μελά ιον καλαμγόμον διαφο
ρων αξιαπλαχά ιων ανθρώπων, διαφορισμάτων ιο όνομα ιο δεσπό
τ εν ιης συγχύσεις ιων γλωσσών, εφορεσκεύασαν τα πλίσματα κ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΣΙΔΕΡΙΔΟΥ
ΑΡ. 3325

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

166

σοῦσιν ἀφ' ὅλην τὴν ἐπανάστασιν, ἕως ἐμπῆσεν εἰς Ἀδριανούπολιν τὸν
1829 σεπτεμβρίου ἐκεῖσε εἰς Ἀδριανούπολιν, ἔλαβεν ὁ μεγαλειότατος
τὴν ἀπόφασιν νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Πόλιν διὰ τῆς ξηρᾶς, ὅπου ἐπέρασεν εἰς ῥωσσικὴν στρατιὰν
τὴν ναυμαχίαν τῆς Πύλης. ἡ στρατιὰ αὕτη ἀπεφασίσθη
τὴν ἀπὸ τὴν ῥωσσίαν. ὁ ἀρχηγὸς αὐτῆς Διβίτς παλεύτς
τὴν Ἀδριανούπολιν, καὶ ἡ στρατοφορία ἤρχισε τὸν Ἰούνιον
τὸν ἐμπόδιον μεγάλων στενοχωριῶν, μεγάλη λιμοκτονία
πλήθους τῶν ἀρμάτων, ἀπὸ ὁποῦ ἀναγκάσθησαν τὴν ὥραν πολλὰ
στα, βαρέα ἀποθησαυρίσματα 125 ἐπιβαρυμένων βαγγονιῶν.
ἡ βλαχοσουλιώτικα ἐδόθησαν τὴν ἀρμάτα ὀνομαστικῶς, ὅπως
μεγάλη δὲ αἰχμαλωσίαν πηγαινούσης. ἐάσας δὲ ἐν τῇ φυγῇ
στὰ πολεμικὰ, ἐδόθησαν τὴ ῥωσσία. ὅτην καὶ ὅλα
φορτία μεγάλα ἐκ μεδορίτ ἐδόθη, ἀλλὰ ὅμως ἀπολέσθησαν
σασεβάσια πλῆθος. ἐάσας δὲ στρατιὰ ἐκρίθησαν
νας συμβάσης ἐπαναφερόθησαν. ὁ λοιπὸς τῶν ἐμποσούντων
ἐκείθεν εἰς ῥωσσίαν, πλὴν ὀλίγων, ἐμείναν ἐκεῖ. ἀπὸ τὴν
ἄρθρα τῆς συνθήκης τῆς ἀλληλογραφίας περὶ στρατιᾶς, ἡ
δέκατον ἄμεσον νὰ ἐξαφανισθῶσιν. οἱ στρατιῶται τῆς ἀρμάτ
βλίσκοι ἐγαπεδήθησαν, ὅσον καλὰ τὰ σώματον ἴσον.
αὖ καὶ τὸ κατοικίστρια τῆς στάμης ἴδιον αἰχμάλωτοι, καὶ πε-
ἐστάλθησαν τοῖς ῥωσσοις ἐξοίκησιν 150 χιλ. ἀνδρῶν. ἐξέτασαν
οἱ ἄρμοι ἦχον ἐλαφρὰν στρατοφορίαν, ὁ ῥωσσικὸς ἦτα
τῆς ἔξω καλλιεργείας.

Διὰ τὸ 10ον ἄρθρον τῆς συνθήκης Ἀδ[ρια]νουπόλεως, ἐφορτίσθη ἡ ἀρμάτα μετὰ
τῶν συμβατορικῶν, γαλλίας, Ἀγγλίας, ῥωσσίας, ἐκ τὴν
τὸν Δουνάβιν συνθήκην, ἡτις ὑπάγησεν ἐκ τὴν ναυμα
χίαν τῆς Πύλης. τῆς συνθήκης ἐκείνης ἀποφάσεως ἐπερ
ξεν ἡ ὑπόταξις τῆς ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως. διότι τὴν 24 ἰουνίου
τοῦ ἔτους 1827 ἐγένετο συνθήκη Ἀγγλίας, γαλλίας ῥωσσίας
νὰ μεσολαβήσωσιν ὑπὲρ τῆς ἡσυχίας τῆς ἑλλάδος. καὶ τὸ
ἔτος 1828. τὴν 7. ἰανουαρίου ἀποβιβάσθη ἐκ ναυπλίου
ἰωαννίδης τῆς ἑλλάδος ἡγεμὼν μακεδόνας. ὅτις διανύσας τὴν
ὁδὸν

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἰδιότης χαρίσματα ἀπὸ τὸ πνεῦμα, ὥστε ἄλλο ἐστὶ τὸ ἔθνος
βαλάβη καὶ ἄλλο ἔργα ἴσως. ἐκ τούτου ὁ σοφὸς παῦλος ἀντὶ ἀγάπης
τὸν πνεῦμα ἔχειν ἐν ἑαυτῷ λέγει τὸ ἐπιθύμημα τοῦ θεοῦ ἐν ἡμῖν
ἀγαθὸν ἐπιθυμοῦν σαρκὸς. καὶ ὁ θεὸς ἐν ἡμῖν ἐνοικῶν
τὸ πνεῦμα ἐστὶ καὶ ζωὴ ἡμῶν, ἡ τὸ ἐνοικοῦν ἐν ἡμῖν
τῶν ἡμῶν ἀγαθὸν ψυχή, ἀλλὰ ἐνοικοῦσα ἐστὶ καὶ ἡμῖν
τὸ σῶμα τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ καὶ ἐνοικοῦσα ἐστὶ καὶ ἡμῖν
ἀνθρώπου ἐστὶ σῶμα. καὶ ἐπεὶ ἡ ψυχὴ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἐκατ ἔγραψε ἀγαθοκλῆς ὁ Σικελιώτης ἐν τοῖς περὶ τῆς τῶν ἐθνῶν διαφορᾶς καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς ἀνθρώπων καὶ ἀλλοιώσεως ἐν τοῖς χρόνοις καὶ μεταβολῆς ἐν τοῖς τόποις ἱστορεῖ.

Ἐν τῷ αὐτῷ δὲ ἐκατ παραλληλόγραμμον λέγει γεωγραφικῶς, ἔχει ἔχειν δὲ τὸν μὲν μῆκος ἀπὸ δυσμῶν ἐπὶ ἀνατολὰς ἴσον τῇ ἐμβολῇ, ἔνθα ἐστὶν ἡ Σικελία, ἐπὶ τὰ στόμα τοῦ Πόντου καὶ τὰ ἀρκτικὰ μέρη τῆς Εὐρώπης· τὸν δὲ πλάτος ἀπὸ μεσημβρίας ἐπὶ ἄρκτον, ἐν οἷς ἐστὶν ἡ Λιβύη καὶ τὰ ἐπέκεινα μέρη τῆς Ἀσίας καὶ τῆς Εὐρώπης, ἐν οἷς ἐστὶν ἡ Σκυθία καὶ τὰ ἐπέκεινα μέρη τοῦ Πόντου καὶ τῆς Μαιώτιδος λίμνης καὶ τοῦ Ἴστρου ποταμοῦ. ἐν δὲ τῷ μήκει τοῦ παραλληλογράμμου ἐστὶν ἡ μὲν ἀρχὴ ἀπὸ τῶν Γαδείρων καὶ τῆς ἐκτὸς θαλάσσης τῆς ἐπὶ τὰ Ἰβηρικὰ ὄρη καὶ τὰ Πυρηναῖα καὶ τὰ Κελτικὰ μέρη καὶ τὸν Ἀδρίαν καὶ τὸν Τυρρηνικὸν καὶ τὸν Σικελικὸν πόντον καὶ τὴν Κρήτην καὶ τὴν Ῥόδον καὶ τὴν Κύπρον καὶ τὴν Φοινίκην καὶ τὴν Συρίαν καὶ τὸν Εὐφράτην καὶ τὴν Μεσοποταμίαν καὶ τὴν Βαβυλωνίαν καὶ τὴν Ἀσσυρίαν καὶ τὴν Μηδίαν καὶ τὴν Ὑρκανίαν καὶ τὴν Κασπίαν θάλασσαν καὶ τὰ ἐπέκεινα μέρη τῆς Ἀσίας καὶ τῆς Εὐρώπης καὶ τὸν Ἴστρον ποταμὸν καὶ τὰ ἐπέκεινα μέρη τοῦ Πόντου καὶ τῆς Μαιώτιδος λίμνης καὶ τὰ ἐπέκεινα μέρη τῆς Σκυθίας καὶ τὰ ἐπέκεινα μέρη τῆς Κελτικῆς καὶ τὰ ἐπέκεινα μέρη τῶν Πυρηναίων ὀρῶν καὶ τὰ ἐπέκεινα μέρη τῶν Ἰβηρικῶν ὀρῶν καὶ τὰ ἐπέκεινα μέρη τῆς ἐκτὸς θαλάσσης τῆς ἐπὶ τὰ Γάδειρα καὶ τὴν ἐμβολήν, ἔνθα ἐστὶν ἡ Σικελία.

Διὰ τοῦτο δὲ ἕκαστος τῶν διαγραφόντων ὅλην τὴν γῆν ἐδημιούργησε τὰ αὐτὰ ἀνθρωπομορφικὰ ἔθνη, ἐξ ἧς ἀρχῆς ἐκ τῶν ἀνθρωπομορφικῶν ἐθνῶν ἡ οἰκουμένη ἐπληθύνθη καὶ μεγάλη ἐγένετο καὶ ἐπὶ πολὺ ἐπλατύνθη, ἐξ ἧς ἀρχῆς ἐκ τῶν ἀνθρωπομορφικῶν ἐθνῶν ἐπληθύνθη καὶ ἐπλατύνθη ἡ οἰκουμέν

μόνης Λεβήτης στίχων τρέφονται. νηχεύονται ταχέως, ἀναμιγνύ-
νται συνεχῶς ἐπὶ γραφῆς. ὀρθοσύχονται μὲ μελαγχολὰ
νου σχηματισμὸ ἐξάγονται. φωνῆεν ἐπὶ χαροποιήματα, ἐπὶ
δεύτερα, ἐπὶ χωρὶς, ἐπὶ ἰσοσυλλάβια, ἐπὶ νοσημάτων
λα, ἐπὶ μέδας, ἐπὶ πεπονημένα, ἐπὶ ἐμβάλλον, πὲ σαν-
ἐπὶ σεμνὰ ἐπὶ ἀνθρώποις. ἐνεργεῖται ἐπὶ ἐκροὰ
καλὰ ἐπὶ θέαν ἐνόμης. ὑποφέρεται ἐν ἀγέλῃ πὲ
βορέᾳ ἀμαρυγῇ, ὑπὸ τὸ ἐπιλογώριον.

255. Προσευχὴ, εἰρήνευσαν σφὸ ὄμβρον ἔλεν λαγανοφόρον,
ραλαξὲ βλαυῇ πὲ παραμορφώσεων.

256 Μέρμηκες, ἐπὶ ἐφρόντισαν ἐπὶ καπνοδόχαι ἐν χιλιάσι. ἐ
σαλέοντας ἐπὶ σφυγμάσεων. ἔτρεχαν ἀκουσμένοι μὲ λάς
χωρὶς μισθοῦ, πὲ ἔμπνοα. ἐπὶ 1841 ἀνανεώθησαν
σφὰ ἐπὶ βουνὸ, σεφὰ ἐπὶ ὄμβρων, ἔλιπον σφὸν
πὲ ἀνόμασαν πέλαγος. ἔχασε καθίκειν ὑπὸ ἐπὶ
ἐβδομηκοντάκις χιλιάδας. ὁ σφιγμὸς ἦτον ἀλλογένεια
ἔχασεν ἑπτακόσια μυστήρια πὲ 152 ἔτεια.

297. Φωνοσκόπος, ἀφιστᾶται ἐπὶ νόσαγε ἐν ἀσθ.

258. ὀρθογωνίζει, σχηματάζεται ἐπὶ ἐν ἀδελφίδα. ἀφιστᾶ ἐπὶ ἀδιαμόρφω-
τέλεσεν ὅλη ὁ ἥλιος ὑπὸ ἐπὶ ἐδάφους ὄμβρου ὑπὸ ἐπὶ ἡδέας φροντίσας.
πὲ ἀλλὰ ἐφανερώθη ὁ θεός. ἐπὶ ἐπὶ ἀδελφίδα ὄμβρου ἐπὶ
ἐσπέρᾳ ἐπὶ ἐφημοσύνη ἀναπαύσεως. ἐπὶ τὸ λόγον σαφὲς ἐπὶ
ἀσφάλεια, πὲ ἐπὶ ψυχὴ ἀνθρ.

259. Πλατιάλαι, καλὲ ἐπὶ 1840 ἀσφάλεια ἐπὶ καπνοδόχαιον σφὸ,
ἀφιστᾶται ἐπὶ μεγάσεσι.

260. Φρύξαι, ὑπὸ ἐφρύξαιναν. ἐπὶ ἐφρόντισε ἐπὶ χειμαινόμενα ἐπὶ
ζῶν, πὲ ἐφημερίνων ἐσσοφοίτων, πὲ σαραβόσκον μὲ ἐπὶ ἐπὶ
ζαρκὰς ἐδέχθη ἀναμάσσε ἐπὶ ἐπὶ φαντασίαν, πὲ ἐλλείψεσιν
ἐπὶ ἀφεσὶς πὲ μεγάλων ἀσθενείσεων. σφοβάνεσιν ἐπὶ ἐπὶ
καλαζόφωνα ἐπὶ ἔθνη ἐφάνη, ἀσσόσεσιν βλεφάρῃ ἐπὶ
βλεφὸν βιβλίων, ἀφὸ ἐπὶ πλευρὰ καθ' ἃ ἔθνεσαν οἱ ἔθνοι
ἐπὶ αὐλὴ, πὲ ἀφὸ ἐπὶ πυγμάδων ἐν ἐπὶ λέφρον.

σημείωσις.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

μετὰ τὸν πανάγιον θάνατον τοῦ Κυρίου μας, ἀπὸ τοὺς Ἑβραίους, πού
πασιν ἀπὸ μέρος, καὶ τὰ ἀρχαῖα ἔθιμα ἔμεναν.
μετὰ ἑβδομήντα ἕνα χρόνια, ἐβασίλεψεν ἡ Ἀθαλιὰ (Β΄Χρ. 19:20) ἐν
Ἰούδα ἄρχουν ἐν Ἔθν. Ἐκείνα ὁ Ἰωδαὲ ὁ ἱερεὺς ἀγάλιασεν ἄλλη-
σιάβες τὰ ἑκατόνταρχους τὸν νόμον σαρὰ Θεοῦ, καὶ τὸν ὅρκον ἔκαμε
τὸ σόϊον ἔμπρος παιδόμορφον υἱὸν τοῦ βασιλέως Ἀχαζιὰ
τὸν καὶ σκοτώσαν τὸ γενεκεῖον τοῦ νὰ ἐξολοθρεύσουν,
τοῦ βασιλέως τὸν σπόρον, καὶ ἀπὸ τὸν ἐκράτησεν κρυφὰ
τὸν Ἰωὰς τὸν ἔκρυψεν μὲ τὴν τροφὸν τοῦ σὲ τὸ κρεβάτι
μὲς τὸν ναὸν ἕξι χρόνια. Καὶ τὸν ἑβδομηκοστὸν χρόνον
ὁ Ἰωδαὲ ἐκάλεσεν τοὺς ἑκατοντάρχους τοῦ Καρῆ καὶ τοὺς
Ἀσσαφαίους, καὶ τοὺς ἔβαλεν νὰ ὁρκισθοῦν μὲ ὅρκον
μὲς τὸν ναὸν τοῦ Κυρίου, καὶ τοὺς ἔδειξεν τὸν υἱὸν τοῦ
βασιλέως, καὶ ἔκαμαν ὅπως τοὺς ἐπρόσταξεν. Καὶ ἐβγῆκαν
τὸ Σάββατον μὲ τοὺς ἄνδρας τοὺς ἀπὸ τὴν ἐφημερίαν
τοὺς ὁποίους ἐφύλαγαν τὸν βασιλέα Δαυΐδ, καὶ ἐμπῆκαν
μὲς τὸν ναὸν τοῦ Κυρίου, καὶ ἐκύκλωσαν τὸν βασιλέα,
καὶ ἔβγαλεν ὁ Ἰωδαὲ τὸν υἱὸν τοῦ βασιλέως καὶ τοῦ ἔβαλεν
τὸ στέμμα καὶ τὰ μαρτύρια καὶ τὸν ἔκαμαν βασιλέα.
Καὶ τὸν ἔχρισεν ὁ Ἰωδαὲ καὶ οἱ υἱοί του, καὶ τοῦ εἶπαν
Ζήτω ὁ βασιλεύς. Καὶ ἄκουσεν ἡ Ἀθαλιὰ τὸν λαὸν
ποὺ ἔτρεχεν καὶ ἐδοξολογοῦσεν τὸν βασιλέα, καὶ ἦλθεν
μὲς τὸν ναὸν τοῦ Κυρίου πρὸς τὸν λαόν. Καὶ εἶδεν καὶ
ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς ἐστέκουν ἐπάνω εἰς τὸν κίονα κατὰ τὸ
ἔθιμον τῶν βασιλέων, καὶ οἱ ἄρχοντες καὶ οἱ σαλπιγκτάδες
κοντά του, καὶ ὅλος ὁ λαὸς τῆς γῆς ἐχαίρουν καὶ ἐσαλπίζαν
μὲ τὰς σάλπιγγας. Καὶ ἡ Ἀθαλιὰ ἔσκισεν τὰ ροῦχα της
καὶ ἐφώναξεν Προδοσία προδοσία. Καὶ ἐπρόσταξεν ὁ Ἰωδαὲ
τοὺς ἑκατοντάρχους τοῦ στρατοῦ καὶ τοὺς εἶπεν Βγάλτε
τὴν ἔξω ἀπὸ τὰ σύνορα τοῦ ναοῦ, καὶ ὅποιος τὴν ἀκολουθήσῃ
σκοτώστε τον μὲ τὸ σπαθί. Διατὶ εἶπεν ὁ ἱερεὺς
μὴν τὴν σκοτώσουν μέσα εἰς τὸν ναὸν τοῦ Κυρίου.
Καὶ τὴν ἔβγαλαν ἔξω ἀπὸ τὰ σύνορα τοῦ ναοῦ, καὶ ἐπῆγεν
ἀπὸ τὴν πύλην τῶν ἵππων εἰς τὸ παλάτι, καὶ ἐσκοτώθη
ἐκεῖ ἡ Ἀθαλιά. Καὶ ἔκαμεν ὁ Ἰωδαὲ διαθήκην ἀνάμεσα
εἰς τὸν Κύριον καὶ εἰς τὸν λαόν, καὶ εἰς τὸν βασιλέα,
καὶ ἔκαμαν ὅπως τοὺς ἐπρόσταξεν. Καὶ ἐπῆγεν ὁ λαὸς
ὅλος εἰς τὸν ναὸν τοῦ Βάαλ καὶ τὸν ἐγκρεμίσαν,
καὶ τὰ θυσιαστήριά του καὶ τὰ εἰκονίσματά του
τὰ ἔσπασαν καὶ τὸν Ματθὰν τὸν ἱερέα τοῦ Βάαλ
τὸν ἐσκότωσαν ἐμπρὸς εἰς τὰ θυσιαστήρια. Καὶ ἔβαλεν
ὁ ἱερεὺς φρουροὺς εἰς τὸν ναὸν τοῦ Κυρίου. Καὶ ἔλαβεν
τοὺς ἑκατοντάρχους καὶ τοὺς Καρῆ καὶ τοὺς Ἀσσαφαίους
καὶ ὅλον τὸν λαὸν τῆς γῆς, καὶ ἐκατέβασαν τὸν βασιλέα
ἀπὸ τὸν ναὸν τοῦ Κυρίου, καὶ ἦλθαν μὲς τὸν παλάτι
τῶν βασιλέων. Καὶ ἐκάθησεν ὁ βασιλεὺς εἰς τὸν θρόνον
τῶν βασιλέων. Καὶ ἐχάρη ὅλος ὁ λαὸς τῆς γῆς
καὶ ἡ πόλις ἐκάθησεν ἡσυχάζουσα. Καὶ ἐσκοτώσαν
τὴν Ἀθαλιὰ μὲ τὸ σπαθί εἰς τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως.
Ἑπτὰ χρονῶν ἦτον ὁ Ἰωὰς ὅταν ἐβασίλεψεν.
Ἐν τῷ ἑβδόμῳ ἔτει τοῦ Ἰηοὺ ἐβασίλεψεν ὁ Ἰωὰς
καὶ ἐβασίλεψεν τεσσαράντα χρόνια ἐν Ἱερουσαλήμ.
Καὶ τὸ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Σεβιὰ ἀπὸ Βηρσαβεέ.
Καὶ ἔκαμεν ὁ Ἰωὰς τὸ εὐθὲς ἐμπρὸς εἰς τὰ μάτια τοῦ Κυρίου
ὅλας τὰς ἡμέρας τοῦ Ἰωδαὲ τοῦ ἱερέως. Καὶ ἔλαβεν
ὁ Ἰωδαὲ δύο γυναῖκες καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας.
Καὶ ἐστοχάσθη ὁ Ἰωὰς νὰ ἐπισκευάσῃ τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου.
Καὶ ἐμάζωσεν τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς Λευΐτας, καὶ τοὺς εἶπεν
Βγῆτε εἰς τὰς πόλεις τοῦ Ἰούδα καὶ μαζώνετε ἀπὸ ὅλον
τὸν Ἰσραὴλ ἀσήμι νὰ ἐπισκευάσετε τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ
σας κάθε χρόνον, καὶ σεῖς νὰ βιάζεσθε εἰς τὸ πρᾶγμα.
Καὶ δὲν ἐβιάσθησαν οἱ Λευΐται. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς τὸν Ἰωδαὲ
τὸν ἀρχιερέα καὶ τοὺς εἶπεν Διατὶ δὲν ἐβιάσθης νὰ
φέρῃς ἀπὸ τὴν Ἰούδαν καὶ ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλὴμ τὴν
φορολογίαν τοῦ Μωσῆ τοῦ δούλου τοῦ Κυρίου καὶ τοῦ
λαοῦ τοῦ Ἰσραὴλ διὰ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου;
Διατὶ ἡ πονηρὰ γυναῖκα τοῦ Ἀθαλιὰ καὶ τὰ παιδιά της
ἐχάλασαν τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ, καὶ ὅλα τὰ ἁγιαστήρια
τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου τὰ ἐκάμαν τοῦ Βάαλ.
Καὶ ἐπρόσταξεν ὁ βασιλεὺς καὶ ἔκαμαν ἕνα κιβώτιον
καὶ τὸ ἔβαλαν ἔξω εἰς τὴν πύλην τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου.
Καὶ ἐκήρυξαν εἰς τὸν Ἰούδαν καὶ εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ
νὰ φέρουν εἰς τὸν Κύριον τὴν φορολογίαν τοῦ Μωσῆ
τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν Ἰσραὴλ εἰς τὴν ἔρημον.
Καὶ ἐχάρησαν ὅλοι οἱ ἄρχοντες καὶ ὅλος ὁ λαὸς
καὶ ἔφεραν καὶ ἔβαλαν εἰς τὸ κιβώτιον ἕως ὅτου
ἐγέμισεν. Καὶ ἐγίνετο ὅταν ἔφερεν τὸ κιβώτιον
εἰς τὴν χεῖρα τῶν ἐπιστατῶν τοῦ βασιλέως
ἀπὸ τοὺς Λευΐτας, καὶ ἔβλεπαν ὅτι ἦτον πολὺ
ἀσήμι καὶ ἀνέβαινεν ὁ γραμματεὺς τοῦ βασιλέως
καὶ ὁ ἐπιστάτης τοῦ ἀρχιερέως καὶ ἄδειαζαν
τὸ κιβώτιον καὶ τὸ ἐπῆραν καὶ τὸ ἔβαλαν
εἰς τὸν τόπον του. Ἔτσι ἔκαμνεν ἡμέραν
καθ' ἡμέραν καὶ ἐμάζωσαν ἀσήμι πολύ.
Καὶ ἔδωκεν τὸ ἀσήμι ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ Ἰωδαὲ
εἰς τοὺς ἐπιστάτας τῶν ἔργων τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου,
καὶ ἐμίσθωναν τεχνίτας καὶ οἰκοδόμους νὰ ἐπισκευάσουν
τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου, καὶ σιδηρουργοὺς καὶ χαλκουργοὺς
νὰ ἐπισκευάσουν τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου. Καὶ ἐδούλευαν
οἱ τεχνίται καὶ ἀνέβη ἡ ἐπισκευὴ εἰς τὰ χέρια τους,
καὶ ἐστάθηκαν τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν κατάστασίν του
καὶ τὸν ἐστερέωσαν. Καὶ ὅταν ἐτελείωσαν
ἔφεραν ἐμπρὸς εἰς τὸν βασιλέα καὶ τὸν Ἰωδαὲ
τὸ ὑπόλοιπον τοῦ ἀσημιοῦ καὶ ἔκαμαν σκεύη εἰς τὸν οἶκον
τοῦ Κυρίου, σκεύη διὰ τὴν λειτουργίαν καὶ διὰ τὰ ὁλοκαυτώματα
καὶ κουτάλια καὶ χρυσᾶ καὶ ἀσημένια σκεύη.
Καὶ ἀνέβαιναν ὁλοκαυτώματα εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου
πάντοτε ὅλας τὰς ἡμέρας τοῦ Ἰωδαέ.
Καὶ ἐγέρασεν ὁ Ἰωδαὲ καὶ ἐχόρτασεν ἡμέρας
καὶ ἀπέθανεν ἑκατὸν τριάντα χρονῶν ὅταν ἀπέθανεν.
Καὶ τὸν ἔθαψαν εἰς τὴν πόλιν τοῦ Δαυΐδ μὲ τοὺς βασιλεῖς
ἐπειδὴ καλὰ ἐποίησεν εἰς τὸν Ἰσραὴλ καὶ εἰς τὸν Θεὸν
καὶ εἰς τὸν οἶκον του.
Καὶ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἰωδαὲ ἦλθαν οἱ ἄρχοντες τοῦ Ἰούδα
καὶ ἐπροσκύνησαν τὸν βασιλέα, καὶ τοὺς ἐπῆρεν ὁ βασιλεὺς
καὶ ἐλάτρεψαν εἰς τὰ ἄλση καὶ εἰς τὰ εἰδωλεῖα,
καὶ ἐγένετο ὀργὴ εἰς τὸν Ἰούδαν καὶ εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ
διὰ τὴν ἁμαρτίαν τους ταύτην. Καὶ ἀπέστειλεν εἰς αὐτοὺς
προφήτας διὰ νὰ τοὺς ἐπιστρέψουν εἰς τὸν Κύριον,
καὶ ἐμαρτύρησαν εἰς αὐτούς, καὶ δὲν ἤκουσαν.
Καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐνέδυσεν τὸν Ζαχαρίαν τὸν υἱὸν
τοῦ ἱερέως τοῦ Ἰωδαέ, καὶ ἐστάθη ἀπάνω ἀπὸ τὸν λαὸν
καὶ τοὺς εἶπεν Τοῦτα λέγει ὁ Θεός, Διατὶ παραβαίνετε
τὰς ἐντολὰς τοῦ Κυρίου καὶ δὲν εὐοδώνεσθε;
Διατὶ ἐγκαταλείψατε τὸν Κύριον καὶ σᾶς ἐγκατέλειψεν;
Καὶ ἐσυνάχθησαν ἐναντίον του καὶ τὸν ἐλιθοβόλησαν
μὲ πέτρες εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου
κατὰ τὴν προσταγὴν τοῦ βασιλέως. Καὶ δὲν ἐθυμήθη
ὁ Ἰωὰς τὸ ἔλεος ποὺ τοῦ ἔκαμεν ὁ Ἰωδαὲ ὁ πατὴρ τοῦ
καὶ ἐσκότωσεν τὸν υἱόν του. Καὶ ὅταν ἐπέθαινεν
εἶπεν Ἂς ἰδῇ ὁ Κύριος καὶ ἂς ἐκδικήσῃ.
Καὶ ἐγένετο εἰς τὸ τέλος τοῦ ἐνιαυτοῦ ἀνέβη
ἡ δύναμις τῆς Συρίας ἐναντίον του, καὶ ἦλθαν
εἰς τὸν Ἰούδαν καὶ εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐφόνευσαν
ἀπὸ τὸν λαὸν ὅλους τοὺς ἄρχοντας τοῦ λαοῦ,
καὶ ὅλα τὰ λάφυρα ἔστειλαν εἰς τὸν βασιλέα
τῆς Δαμασκοῦ. Μὲ ὀλίγους ἄνδρας ἦλθεν ἡ δύναμις
τῆς Συρίας, καὶ ὁ Κύριος παρέδωκεν εἰς τὰς χεῖρας
αὐτῶν πολὺ μεγάλην δύναμιν, διατὶ ἐγκατέλειψαν
τὸν Κύριον τὸν Θεὸν τῶν πατέρων τους.
Καὶ τὸν Ἰωὰς τὸν ἐκάμαν κρίσεις.
Καὶ ἀπῆλθαν ἀπ' αὐτὸν μὲ μεγάλας ἀρρώστειες,
καὶ οἱ δοῦλοι του ἐσυνομώσαν ἐναντίον του
διὰ τὸ αἷμα τῶν υἱῶν τοῦ Ἰωδαὲ τοῦ ἱερέως,
καὶ τὸν ἐσκότωσαν εἰς τὸ κρεβάτι του, καὶ ἀπέθανεν.
Καὶ τὸν ἔθαψαν εἰς τὴν πόλιν τοῦ Δαυΐδ,
ἀλλὰ δὲν τὸν ἔθαψαν εἰς τοὺς τάφους τῶν βασιλέων.
Καὶ οἱ συνωμόται του ἦσαν ὁ Ζαβὰδ ὁ υἱὸς τῆς
Σεμαὰθ τῆς Ἀμμανίτιδος, καὶ ὁ Ἰωζαβὰδ ὁ υἱὸς τῆς
Σομὴρ τῆς Μωαβίτιδος. Καὶ οἱ υἱοί του καὶ τὸ πλῆθος
τοῦ φόρου ποὺ ἐβάστησαν ἐπάνω του, καὶ τὸ ἐπισκεύασμα
τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ, ἰδοὺ εἶναι γραμμένα εἰς τὸ βιβλίον
τῶν βασιλέων. Καὶ ἐβασίλεψεν ὁ Ἀμασίας ὁ υἱὸς του
ἀντὶ αὐτοῦ.
Ἐν τῷ δευτέρῳ ἔτει τοῦ Ἰωὰς υἱοῦ τοῦ Ἰωαχὰς
τοῦ βασιλέως τοῦ Ἰσραὴλ ἐβασίλεψεν ὁ Ἀμασίας
ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωὰς τοῦ βασιλέως τοῦ Ἰούδα.
Εἴκοσι πέντε χρονῶν ἦτον ὅταν ἐβασίλεψεν,
καὶ εἰκοσιεννέα χρόνια ἐβασίλεψεν ἐν Ἱερουσαλήμ.
Καὶ τὸ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἰωαδὰν ἀπὸ Ἱερουσαλήμ.
Καὶ ἔκαμεν τὸ εὐθὲς ἐμπρὸς εἰς τὰ μάτια τοῦ Κυρίου
ὅμως ὄχι μὲ τὴν καρδίαν τέλειαν.
Καὶ ὅταν ἐστερεώθη ἡ βασιλεία εἰς τὰς χεῖρας του
ἐσκότωσεν τοὺς δούλους του ποὺ ἐσκότωσαν τὸν βασιλέα
τὸν πατέρα του. Καὶ τοὺς θανατωτὰς τῶν υἱῶν
τῶν δὲν τοὺς ἐθανάτωσεν, κατὰ τὸ γραμμένον εἰς τὸ βιβλίον
τοῦ νόμου τοῦ Μωσῆ, ὅπου ἐπρόσταξεν ὁ Κύριος λέγων
Οἱ πατέρες δὲν θέλουν ἀποθάνει διὰ τὰ τέκνα,
οὔτε τὰ τέκνα θέλουν ἀποθάνει διὰ τοὺς πατέρας,
ἀλλὰ ἕκαστος διὰ τὴν ἰδικήν του ἁμαρτίαν θέλει ἀποθάνει.
Καὶ ὁ Ἀμασίας ἐμάζωσεν τὸν Ἰούδαν καὶ ἔκαμεν
κατὰ τοὺς πατρικοὺς οἴκους χιλιάρχους καὶ ἑκατοντάρχους
διὰ ὅλον τὸν Ἰούδαν καὶ τὸν Βενιαμίν, καὶ ἐμέτρησεν
ἀπὸ εἰκοσαετῶν καὶ ἐπάνω καὶ εὗρεν τριακοντατρεῖς
χιλιάδας ἐκλεκτοὺς ἱκανοὺς νὰ βγαίνουν εἰς τὸν πόλεμον
νὰ μεταχειρίζωνται δόρυ καὶ ἀσπίδα. Καὶ ἐμίσθωσεν
ἀπὸ τὸν Ἰσραὴλ ἑκατὸν χιλιάδας δυνατοὺς ἄνδρας
μὲ ἑκατὸν τάλαντα ἀσήμι. Καὶ ἦλθεν ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ
πρὸς αὐτὸν καὶ εἶπεν Βασιλεῦ, ἂς μὴ ἔλθῃ μαζί σου
ἡ δύναμις τοῦ Ἰσραήλ, διατὶ δὲν εἶναι μὲ τὸν Ἰσραὴλ
ὁ Κύριος, μὲ ὅλους τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἐφραΐμ.
Ἀλλὰ ἂν θέλῃς νὰ ἔλθῃς καὶ νὰ κάμῃς ἀνδρείαν εἰς τὸν πόλεμον,
ὁ Θεὸς θέλει σὲ κάμει νὰ πέσῃς ἐμπρὸς εἰς τοὺς ἐχθρούς,
διατὶ ὁ Θεὸς ἔχει δύναμιν νὰ βοηθήσῃ καὶ νὰ ρίψῃ.
Καὶ εἶπεν ὁ Ἀμασίας εἰς τὸν ἄνθρωπον τοῦ Θεοῦ
Καὶ τὰ ἑκατὸν τάλαντα ποὺ ἔδωκα εἰς τὴν δύναμιν τοῦ Ἰσραήλ;
Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ Ὁ Κύριος ἔχει νὰ σοῦ δώσῃ
πολὺ περισσότερα ἀπὸ τοῦτα. Καὶ ἐχώρισεν ὁ Ἀμασίας
τὴν δύναμιν ποὺ ἦλθεν εἰς αὐτὸν ἀπὸ τὸν Ἐφραΐμ,
διὰ νὰ ὑπάγουν εἰς τὸν τόπον των· καὶ ἐθύμωσεν
πολὺ ἐναντίον τοῦ Ἰούδα, καὶ ἐγύρισαν εἰς τὸν τόπον των
μὲ μεγάλον θυμόν. Καὶ ὁ Ἀμασίας ἐδυνάμωσεν καὶ ἐπῆγεν
εἰς τὴν Φάραγγα τῶν Ἁλῶν καὶ ἐσκότωσεν ἀπὸ τὸν Σηεὶρ
δέκα χιλιάδας. Καὶ ἄλλας δέκα χιλιάδας ἐπῆραν ζωντανοὺς
οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰούδα, καὶ τὰς ἔφεραν εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ βράχου
καὶ τὰς ἔρριψαν ἀπὸ τὴν κορυφὴν τοῦ βράχου, καὶ ἐσκάσαν
ὅλοι. Καὶ οἱ ἄνδρες τῆς δυνάμεως ποὺ ἐγύρισεν ὁ Ἀμασίας
νὰ μὴ πάγουν μὲ αὐτὸν εἰς τὸν πόλεμον, ἔπεσαν ἐπάνω
εἰς τὰς πόλεις τοῦ Ἰούδα ἀπὸ τὴν Σαμάρειαν καὶ ἕως τὸν Βαιθωρὼν
καὶ ἐσκότωσαν ἀπ' αὐτοὺς τρεῖς χιλιάδας καὶ ἐπῆραν
πολλὰ λάφυρα.
Καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ νὰ ἔλθῃ ὁ Ἀμασίας ἀπὸ τὸν φόνον
τῶν Ἰδουμαίων καὶ ἔφερεν τοὺς θεοὺς τῶν υἱῶν Σηεὶρ
καὶ τοὺς ἔστησεν εἰς θεοὺς εἰς ἑαυτὸν καὶ τοὺς προσεκύνησεν
καὶ εἰς αὐτοὺς ἐθυμίαζεν. Διὰ τοῦτο ὁ θυμὸς τοῦ Κυρίου
ἐκατάβη ἐναντίον τοῦ Ἀμασίου, καὶ ἀπέστειλεν εἰς αὐτὸν
προφήτην καὶ τοῦ εἶπεν Διατὶ ἐζήτησες τοὺς θεοὺς τοῦ λαοῦ
ποὺ δὲν ἐλύτρωσαν τὸν λαόν τους ἀπὸ τὴν χεῖρά σου;
Καὶ ἐγένετο ὅταν τοῦ ἐμίλει ταῦτα ἐκεῖνος εἶπεν εἰς αὐτὸν
Μήπως σὲ ἔκαμαν σύμβουλον τοῦ βασιλέως; Ἐσώπησε
μὴ σὲ σκοτώσω. Καὶ ἐσώπησεν ὁ προφήτης καὶ εἶπεν
Ἐγνώρισα ὅτι ὁ Θεὸς ἐβουλεύθη νὰ σὲ φθείρῃ,
διατὶ ἔκαμες τοῦτο καὶ δὲν ἤκουσες τὴν συμβουλήν μου.
Καὶ ἐβουλεύθη ὁ Ἀμασίας ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰούδα καὶ ἔστειλεν
εἰς τὸν Ἰωὰς τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωαχὰς τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἰηοὺ τοῦ βασιλέως
τοῦ Ἰσραὴλ λέγων Ἔλα νὰ ἰδωμασθοῦμεν ἀπάνω εἰς τὸν πόλεμον.
Καὶ ἔστειλεν ὁ Ἰωὰς ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ εἰς τὸν Ἀμασίαν
τὸν βασιλέα τοῦ Ἰούδα λέγων Ἡ ἀκάνθα ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ
ἔστειλε πρὸς τὴν κέδρον τὴν ἐν τῷ Λιβάνῳ λέγουσα
Δός τὴν θυγατέρα σου εἰς γυναῖκα εἰς τὸν υἱόν μου·
καὶ ἐπέρασαν τὰ θηρία τὰ ἄγρια τοῦ Λιβάνου καὶ ἐπάτησαν
τὴν ἀκάνθαν. Ἐπάταξες τὸν Ἰδουμαῖον καὶ ὑψώθη ἡ καρδία σου·
ἔχε τὴν δόξαν καὶ κάθου εἰς τὸν οἶκόν σου· διατὶ νὰ ἐρεθίσῃς
τὸ κακὸν καὶ νὰ πέσῃς σὺ καὶ ὁ Ἰούδας μαζί σου;
Καὶ δὲν ἤκουσεν ὁ Ἀμασίας· διὰ τοῦτο ἀνέβη ὁ Ἰωὰς ὁ βασιλεὺς
τοῦ Ἰσραήλ, καὶ ἰδωμάσθησαν αὐτὸς καὶ ὁ Ἀμασίας ὁ βασιλεὺς
τοῦ Ἰούδα εἰς τὸν Βαιθσαμὲς τὸν ὁποῖον εἶναι τοῦ Ἰούδα.
Καὶ ἐκτυπήθη ὁ Ἰούδας ἀπὸ τὸν Ἰσραὴλ καὶ ἔφυγεν
ὁ καθένας εἰς τὴν σκηνήν του. Καὶ τὸν Ἀμασίαν
τὸν βασιλέα τοῦ Ἰούδα, τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωὰς τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀχαζιὰ
τὸν ἔπιασεν ὁ Ἰωὰς ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ εἰς τὸν Βαιθσαμὲς
καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἔκαμεν ἄνοιγμα εἰς τὸ τεῖχος
τῆς Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ τὴν πύλην τοῦ Ἐφραΐμ ἕως τὴν πύλην
τῆς γωνίας, τετρακόσια πήχεις. Καὶ ἐπῆρεν ὅλον τὸ χρυσάφι
καὶ τὸ ἀσήμι καὶ ὅλα τὰ σκεύη ποὺ εὑρέθησαν εἰς τὸν οἶκον
τοῦ Θεοῦ μὲ τὸν Ὀβὴδ Ἐδὼμ καὶ εἰς τοὺς θησαυροὺς τοῦ οἴκου
τοῦ βασιλέως καὶ τοὺς ὁμήρους, καὶ ἐγύρισεν εἰς τὴν Σαμάρειαν.
Καὶ ὁ Ἀμασίας ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωὰς βασιλεὺς τοῦ Ἰούδα ἔζησεν
μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἰωὰς υἱοῦ τοῦ Ἰωαχὰς τοῦ βασιλέως
τοῦ Ἰσραὴλ δεκαπέντε χρόνια.
Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων τοῦ Ἀμασίου τὰ πρῶτα καὶ τὰ ὕστερα
δὲν εἶναι γραμμένα εἰς τὸ βιβλίον τῶν βασιλέων τοῦ Ἰούδα καὶ τοῦ Ἰσραήλ;
Καὶ ἀπὸ τὴν ἡμέραν ποὺ ἐγύρισεν ἀπὸ τὸν Κύριον
ἔκαμαν συνωμοσίαν ἐναντίον του εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ,
καὶ ἔφυγεν εἰς τὴν Λαχείς· καὶ ἔστειλαν ἐπίσω εἰς τὴν Λαχεὶς
καὶ τὸν ἐσκότωσαν ἐκεῖ. Καὶ τὸν ἐσήκωσαν ἐπάνω εἰς ἵππους
καὶ ἐθάφθη μὲ τοὺς πατέρας του εἰς τὴν πόλιν τοῦ Δαυΐδ.
Καὶ ὅλος ὁ λαὸς τοῦ Ἰούδα ἐπῆρεν τὸν Ὀζίαν
ὁ ὁποῖος ἦτον δεκαέξι χρονῶν καὶ τὸν ἐβασίλεψαν
εἰς τὸν τόπον τοῦ πατρός του Ἀμασίου.
Αὐτὸς ἔκτισεν τὸν Ἐλὼθ καὶ τὸν ἐγύρισεν εἰς τὸν Ἰούδαν
μετὰ τὸ νὰ κοιμηθῇ ὁ βασιλεὺς μὲ τοὺς πατέρας του.
Δεκαέξι χρονῶν ἦτον ὁ Ὀζίας ὅταν ἐβασίλεψεν,
καὶ πενηντὰ δύο χρόνια ἐβασίλεψεν ἐν Ἱερουσαλήμ.
Καὶ τὸ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἰεχολιὰ ἀπὸ Ἱερουσαλήμ.
Καὶ ἔκαμεν τὸ εὐθὲς ἐμπρὸς εἰς τὰ μάτια τοῦ Κυρίου
κατὰ ὅλα ὅσα ἔκαμεν ὁ πατήρ του Ἀμασίας.
Μόνον τὰ ὑψηλὰ δὲν ἐσηκώθησαν· ἀκόμη ὁ λαὸς ἔθυε
καὶ ἐθυμίαζεν εἰς τὰ ὑψηλά.
Καὶ ἔκτισεν τὴν πύλην τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου ἀπὸ τὸν ἀνώτερον
τοῖχον καὶ τὸν ὀχυρὸν τοῦ Ὀφὴλ ἔκτισεν πολλά.
Καὶ ἔκτισεν πύργους εἰς τὴν ἔρημον καὶ ἐσκάλισεν πολλὰ
λάκκους διατὶ εἶχε πολλὰ κοπάδια καὶ εἰς τὴν Σεφηλὰ
καὶ εἰς τὰ πεδινὰ καὶ γεωργοὺς εἰς τὰ ὄρη καὶ εἰς τὰ Καρμήλια
διατὶ ἀγαποῦσεν τὴν γεωργίαν.
Καὶ εἶχεν ὁ Ὀζίας στρατὸν πολεμικὸν ποὺ ἐβγαίνασιν
εἰς τὸν πόλεμον κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῆς ἀπογραφῆς
τῶν γραμματέων Ἰεϊὴλ καὶ Μαασαίου ὑπὸ τὴν χεῖρα
τοῦ Ἀνανίου ἀπὸ τοὺς ἄρχοντας τοῦ βασιλέως.
Ὅλος ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀρχηγῶν τῶν πατρικῶν οἴκων
τῶν δυνατῶν ἀνδρῶν ἦτον δύο χιλιάδες ἑξακόσιοι.
Καὶ ὑπ' αὐτοὺς ἦτον στρατὸς πολεμικὸς τριακόσιες
χιλιάδες ἑπτακόσιοι πεντήκοντα ποὺ ἐβγαίνασιν
μὲ δύναμιν νὰ πολεμοῦν τὸν ἐχθρὸν βοηθοὶ τοῦ βασιλέως.
Καὶ ἡτοίμασεν εἰς ὅλον τὸν στρατὸν ἀσπίδας καὶ κοντάρια
καὶ περικεφαλαίας καὶ θώρακας καὶ τόξα καὶ σφενδόνας
νὰ ρίπτουν λίθους.
Καὶ ἔκαμεν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ μηχανὰς ἐπινοητὰς
νὰ εἶναι εἰς τοὺς πύργους καὶ εἰς τὰς γωνίας διὰ νὰ ρίπτουν
βέλη καὶ μεγάλους λίθους. Καὶ ἐβγῆκεν τὸ ὄνομά του μακρὰν
διατὶ ἐβοηθήθη θαυμασίως ἕως ὅτου ἐδυνάμωσεν.
Ἀλλ' ὅταν ἐδυνάμωσεν ὑψώθη ἡ καρδία του εἰς τὸ νὰ φθαρῇ,
καὶ ἐπαράβη κατὰ Κυρίου τοῦ Θεοῦ του καὶ ἐμβῆκεν
εἰς τὸν ναὸν τοῦ Κυρίου διὰ νὰ θυμιάσῃ ἐπάνω εἰς τὸ θυσιαστήριον
τοῦ θυμιάματος. Καὶ ἐμβῆκεν ὀπίσω του ὁ Ἀζαρίας ὁ ἱερεὺς
καὶ μετ' αὐτὸν ὀγδοήκοντα ἱερεῖς τοῦ Κυρίου ἄνδρες δυνατοί.
Καὶ ἐστάθησαν ἐναντίον τοῦ βασιλέως Ὀζίου καὶ τοῦ εἶπαν
Δὲν εἶναι δικαίωμα εἰς σὲ Ὀζία νὰ θυμιάσῃς εἰς τὸν Κύριον
ἀλλὰ εἰς τοὺς ἱερεῖς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἀαρών, ποὺ ἁγιάσθησαν
διὰ νὰ θυμιάζουν· βγῆκε ἀπὸ τὸ ἁγίασμα διατὶ ἐπαράβης,
καὶ δὲν θέλει εἶσθαι εἰς δόξαν σου ἀπὸ τὸν Κύριον τὸν Θεόν.
Καὶ ἐθύμωσεν ὁ Ὀζίας καὶ εἶχεν εἰς τὴν χεῖρα του θυμιατήριον
διὰ νὰ θυμιάσῃ· καὶ ἐθύμωσεν ἐναντίον τῶν ἱερέων,
καὶ ἀνέβη ἡ λέπρα εἰς τὸ μέτωπόν του ἐμπρὸς εἰς τοὺς ἱερεῖς
εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου ἀπὸ τὸ θυσιαστήριον τοῦ θυμιάματος.
Καὶ ἐκύτταξεν ὁ Ἀζαρίας ὁ ἀρχιερεὺς καὶ ὅλοι οἱ ἱερεῖς
καὶ ἰδοὺ ἦτον λεπρὸς εἰς τὸ μέτωπόν του, καὶ τὸν ἔβγαλαν
γρήγορα ἔξω ἀπὸ τὰ σύνορα τοῦ ναοῦ, καὶ ἐσπούδασεν
καὶ αὐτὸς νὰ βγῇ ἔξω διατὶ τὸν ἐπείραξεν ὁ Κύριος.
Καὶ ὁ βασιλεὺς Ὀζίας ἦτον λεπρὸς ἕως τὴν ἡμέραν τοῦ θανάτου του
καὶ ἐκάθητο λεπρὸς εἰς τὸν ἴδιον οἶκον ἐλεύθερος ἀπὸ τὴν δουλείαν
τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου· καὶ ὁ Ἰωάθαμ ὁ υἱὸς του ἐκυβέρνα τὸν οἶκον
τοῦ βασιλέως καὶ ἔκρινεν τὸν λαὸν τῆς γῆς.
Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων τοῦ Ὀζίου τὰ πρῶτα καὶ τὰ ὕστερα
ἔγραψεν Ἡσαΐας ὁ προφήτης ὁ υἱὸς τοῦ Ἀμώς.
Καὶ ἐκοιμήθη ὁ Ὀζίας μὲ τοὺς πατέρας του καὶ τὸν ἔθαψαν
μὲ τοὺς πατέρας του εἰς τὸν ἀγρὸν τῆς ταφῆς τῶν βασιλέων,
διατὶ εἶπαν Εἶναι λεπρός· καὶ ἐβασίλεψεν ὁ Ἰωάθαμ ὁ υἱὸς του
ἀντὶ αὐτοῦ.
Εἴκοσι πέντε χρονῶν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τῶν ἔριων ἐξεσκεύασεν. ἔξεστι ἔριά ἐξεργάσασθαι, καὶ ὑφάναι ἢ, ἐὰν βούληται ἐξιέναι ἐπὶ ἀγορὰν ἔχειν, τῷ μὴ ἐργασαμένῳ.

Λύσις. ἐὰν δὲ πλείονες ἐπιδικάζωσι τὴν ἔξιν περὶ τῶν ἔριων ἑκάστου αὐτῶν, τίνι δικαστέον; (καλλ' ἐπιμ. β', 33)

Ἀπόρημα. ἐπίθετ. ἀνέμφορον ἔριάδα, ἀοίδιμον, ὑδάτεσσιν, ὑδατοχαρῆ πεπλον, ἐνδυσιν, ὑπαπορώσιν, τῷ αὐτὰ ἔριαῦλα. ἢ ἐπὶ μέρους ἐπὶ τῶν ἐπιθέτων ὑπαπορώσιν τῷ ἐν ἑνὶ ἀναφερόμενον"

περὶ δημοσίας, ἢ ἰδίας παρακαταθήκης τῶν σκήπτρων.

Σκῆπτρα. ἐνιαυτῷ δεσπότου ἐξ ἀπὸ τῶν οἴκων ἀφικνεῖται ὁ θεὸς ἐπὶ τὸν ἀλφειόν. ἐξ ἀμφορέως νύκτα. ἐν τῇ σοφίᾳ (ἰδιγν. ιδ')

Ἀδάμαντος. ὁ Ἄρης ἐξεγένετο τῷ Δαναΐδῃ ἐπὶ τὴν ἔριν τὴν ἀνδρεῖαν ἐπὶ τῷ ἀνδρὶ ὁ νεκτάριος. ἔτος 24 (ἐν Δρυμάδι ἐπὶ Κίγα) ὁ βίος τῆς Δαναΐδος ἐγκωμιάσαντος τὸν ἀγαθὸν θεόν. δεῖν παράδειγμα ἐπιλέγεσθαι καθηκόντων ἐπὶ ἡγεμόνος. ὁ Δαναὸς ἀντιφθέγγεται τὸ ἔργον, ἐν σκήπτρῳ ἐπὶ ἀνδρῶν.

Κύκνος. ἐν ὕδατι ἀλφοῦ. τῷ ἄλλῳ παρακαταθήκην δημοσίαν νέμει. ἢ δὲ ἔχει τινὰ Νόμον διὰ τῆς γένεσιν ἀλφοῦ ἐν γένεσι. ὁ Ἀδάμαντος ἐπόρησε τὴν ἔριν ἐπὶ τῶν ἀρχόντων. ὡς ἢ ἀμφορέα καὶ ἐν τῇ πληροφορίᾳ, ἐν ἑκάστῳ ἐπὶ ἔριν. (καλλ ἐδημ. 4) ὁ Ἀδάμ ἐδίδαξε τῆς ἀσυμφόρου τὸν ἐπὶ τῆς καινῆς παραδείγματος, παραινῶν.

Ἀνδρεῖος. ἐφόδου ἀναγκαῖον. ἢ ὅσοι ἐπὶ τῶν ἐδίδαξε ἢ ἐν ἐθελοντῇ σύνοδος ἐν 431 ἔτει. βασιλεὺς δὲ τῆς ἱερουργίας Κύκνος, ἔθεσι "ἐν τῇ δεσμωτῶν" ἐπιτρέψαι τὸ ἔθος ἀφεῖσθαι ἐπὶ ἀνδρεῖον. ἐν ἐσχάτῃ καὶ ἔνατα ἔτει, ἐν ὡς ἔθος ἐπὶ τῶν ἔθνεσιν τῆς αὐτοκρατορίας. ἐπὶ δὲ καὶ ἐμφύτου, ἐν ἐγκλήματι τῆς ἡδονῆς. ἀλλ' ἢ

αὐλὴ, ὄχι, ἀλλὰ πᾶς ὁ περιεχόμενος χῶρος.
ὁ θεὸς ἠγάπησε τὸν Ἰακώβ, τὸν ἠγάπησε ἀφανῶς· ἡ γραφὴ,
θεὸς δὲ γεννηθῆναι τὴ σαρκὶ ἀγαθὸν ἢ κακόν. διότι ἡμεῖς
σεις τὸ θεῖον, δὲν ἔχομεν ἰδέαν τῶν ἠθῶν· ἐκεῖνος ἔβλεπεν ἀπὸ
γαλόψυχα σοφίαν τελείαν ἀγαθὸν ἢ κακόν. ὁ δὲ θεὸς ὄχι τὰ
μεγάλα καὶ ὑπερῶα τῆ σαρκὶ, μικρὰ τῆ ἐφαπτομένη
θεὸ καλοβούλει πάντα· γνώσεις θεὸ τὴν γνῶσιν τὸ ἀνθρώ-
σε, ἔλλ, ἐν τῇ νοήσει τῆς ψυχῆς σε ἐγνώρισα σε (ἐξεχώρισα) ἐνώπιόν
ὅσα ἔβλεπε μόνος νὰ σχεδίῃ· ἐγνώρισα σεμνὸν τὸν ἄνδρα, τὸν
μόνος νὰ ἔχῃ τὴ ἰδέα τοῦ σχήματος σε, τὰ λοιπὰ, ἀφ' ἑαυτοῦ
σοίησεν. διὰ λόγο σε ὑπῆρχα, τῆ σε ἀσυνήθιστα ἔβλεπον τῆ
ἄνδρον, τῆ σε ἐμπόδιζε τὴ ἐλευθερίαν. σοφὸν ἀν-
γαθὴ τὸν ἐγνώρισεν, ὅλα τὸν πλάσαντα· ὡς ἔπλασε ὁ σαὺτὸς σε σὸν
μεν ἀπὸ ἔπλασε, οὐ δὲ σπουδαῖον, δὲν ἀναφέρ ἔβλεπεν, ἀπὸ-
σύλινα ἀπὸ, ἀφόδησε γὰρ τὴ ἀπὸ τὰ ἔβλεπε ἐνώπιόν.
ὁ πῆλος ἀσθμος τὰς ἀναπνοὰς τῆ θεῷ, ἔζησεν τὴ σαρκὶ τὰ ἐμπνέ-
τῆ ἀνθρώπε. ἀπὸ ὅσα ἐν τῷ νῷ ἔβλεπεν πάντων ῥήματα, ἀφρικὴ
νοήσει, ἀδύνατον τῆ παραφθορᾶσαι· ὅσα δὲν ἔχουν τὰς ῥί-
σεις ἀθανασίας φαντάζονται, τῆ ξηραίνονται, τῆ ὁ παρὼν
αἰὼν φαντασιόπληκτος. ἄλλο ἐστὶ τὸ θεῖον· ὁ θεὸς ἀσθμος τῶν ἄλλων
χαρίσεν τὸ μὴ ὄντας ἔζησεν τῆς ἀνθρώπους, τῆ τὸ ἔζειος τὸ. ἀπὸ ὅσοι
ἔχουν ἀγαθὴν ὑποστάσεως, αὐξάνουσιν μὴ τὸν ἀφανῆν, τῆ ἔζῶσι
σεν τὸ ἔζειος τὸ θεοῦ· τῆ φθείρει τὸν παρόντα πάντα. ὅσοι
δὲ ἔχουν μεγάλην ὑποστάσεως μένουσιν μικρῶν ἔζῶσι· τῆ ἔβλεπε
ζῶντες ἐσπουδάζομεν ὁ θεὸς· ὄχι ὅτι ὁ θεὸς ἠθέλησε νὰ ἔχῃ σπου-
μένην, ἄδουλε, ἀπὸ ὅτι ἠθέλησε νὰ ἔχῃ μὲ αὐτὴν τὸν χάρισε
σεν. δουλεύουσι τὸ, τῆ τὸ ἔζειος τὸ, ἔβλεπε νὰ ἐφευρεθῶσι.
παραδείγματος χάριν· ἔβλεπε τὸν γεωργοῦντα τὸ σωτῆρος, τὸ μὴ ἔ
σχεδὸν τῆ ἔβλεπε, ἀπὸ ὅλην ἔσκαψεν, τὰ μικρὰ ἀκροίγουν,
νεκροὶ ἐνεργοῦσιν· ὁ πῆλος ἐσπουδάζη ἀφ' ἑαυτοῦ ἔβλεπε ἐνώπιόν
ὥρας· τὸ καλλιεργοῦσι τὸ νὰ ἔχῃ ἀφθονίαν ἀπὸ πάντα ἐνώπιόν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Θεοδ. μεταφ.

π.Χ.	ἔτος
932 —	186. μαχεταὶ ἐπὶ Ἀθήνας πλ. ναυτῶν ἐπὶ τῶν ἀφίκτου ἐπὶ ἄνδρον ἀλλ' ἐθεοδάνετ ἔβαρη νὸδ πάλιν μικρὰ ναυμαχία,
855 —	203. ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

202

σημος, καὶ τὸ σχῆμα ἡμισφαίριον ἐοικὸς ἐπὶ ὄπλον· καὶ ἐν τῇ δεξιᾷ
ἀσπίδα χαλκῆν ἀντὶ τῆς ἡμετ. ἔδειν δ' ὅπλοσιν ἐν ἀναγκαῖον
ἀντὶ δὲ τῶν ἡμετ. καὶ σφενδόνην ἐν ἀνδρωσον ἐνδεῖν, σφαῖραν
καὶ δυνατὸν, ἀλλ' ἀνευρετὴν ἀσφαῖραν καὶ ἀδύνατον· ὡς ἄρα ἐγὼ
καὶ ἄδειν μᾶλλον γενέσθαι ἢ ἐν ἀναγκαιότατον. ἐπὶ δὲ τὸ ξ
γαβε χαῖ ἐπὶ σῶμα, ἔχειν δὲ ἀσπίδα ἐπὶ ἐν ἐμφερεστάτην
πᾶσι ἡμετέροις τὸ σῶμα μὲν ἄνω ἐν ἐπὶ ἡμετ. καὶ ἐν ἐπὶ ἀνδρωσον
ἄνω ἔχειν, καὶ ἐφεστὸς ἀνδρωσον ἐν, ἀδύνατον καὶ
ἄνευ ἄνω. καὶ ἐν ἐπὶ ἐν ἐπὶ ἀνδρωσον ἐν, ἀδύνατον ἄνω
ἐσθίειν, ἀλλ' ἐν ἀδύνατον ἐν ἀνδρωσον ἔξωθεν, καὶ'
ἄνω ἐν ἀπὸ ἐν ἐπὶ ἐν ἐπὶ ἐν ἐπὶ ἐν ἐπὶ ἐν ἐπὶ ἐν ἐπὶ ἐν
ἄνω, ἐξ ἐν ἐπὶ ἐν ἐπὶ ἐν ἐπὶ ἐν ἐπὶ ἐν ἐπὶ ἐν ἐπὶ ἐν ἐπὶ ἐν
ἐπὶ ἐν ἐπὶ

ἐβλα μαγέσσα λάς ἐξελίσσας σπλαγχνοφωλάς, μέ βλά σοχῶν δὲ
ενν μεδέφερον ἐβ λό βαλαντιόν. λήν ἐβρασαν μαγίσσας λόν
μαρδηναγίαν βρεν ὅβ ὁ ἀλεόζομος Πέδρος νομλό βορ ἐξήρισι
μέ λόν βλάκ σαπκ λε μυήσε νά ξυρίσεν λάς λήν πόμμας
μας μέ ἀλιοφόδε, λό ἡδιόν λόλο σπίτια.
Λ 827 ἔβας, ὁ ἀγγλος ἡβ λιβιανῆ ἡδιανῆ, σπρόβλημ ὤν, ἐδιδοσιος
βλ σοσδρέβημα. ενρετιώβ ὁ ἀλέσας.
ἐβλον ἐμμιάθη ὁ μέγας ἐξέν σάλας, ὅβς βλά νά ἐσπλίχῃ λήσπιαν
λήν ἡδιανῆ λιμβιοχρόδη λοτ ἐξήν βρόσον. μαλά λήν σπιάθραν
λάς πόμμας λήν σάλα ὁβρέβοσπαν λη οἱ χεπζιλιοί νά σπροβάλε
χνυλαν λήν σάλα βλά νά ἀσσάβεν λήν δεξιαν λε, ἐν λή ἐν
χλίζῳ ἐσπρεσσιῳ. μαλλόν ἰων σοχῶν λε μυπαγιαν σπροσκῆ
δε μυή ὁμοιόμορφος λή χενοῦ Ἀβρεάλλη κέ ἡσσάδη λήν
δεξιαν λε. ὁ ἀσσασσινός αὐλή ἔβγαζε λόν μέγαν ανδρα ἐβ
σχεσσιόν, ὡς ἰζοβέτον (βεόβρηγος, βραϊπάγδος, κέ βογδασλίχ)
ἐσσβλή δέ ὁ μέγας ἀπέ βλιπάδη λόν σαλλέος ἐγγλιλος ες ἐβ
δεξιαν λε σπιαβδαγίσεσαν ἐμπροσβεν κέ βάγε ἀλλό σπι, ἐμοσλε λε
σπιαν λε. βλή ἐ πιστοῦ ἐσσβοβήσαν ἐβ λε σπιάβ λε μέγαν
σπιάθος, βλλή βεν ἡδιάλο εἶναι νά ἐμβρέβη κέ ἐνβοσπόν. σπ
λεισβή δέ λιπόν παρέλαν, ἐβλιάθη λε βεν, κέ σπραχεσβέβε-
ἐβλοβή ἐ δεξιαν λε βή λιπόν βεσαν λιμ. (σβλιν βάγε αὐ σπιάβ)
κέ ἐλά νά μέν ἡδεγεν βλάν σπιαν βή σχεσσιόν, ἐβλε
σπιαν νά δοσσάβον λιμ λοτ σάλλα αὐλή λιπ χλέος. κέ ἐζβρεύη
λοτ βλόσσβοβμα λε σπιάβδαβεβε λε ἐνβεντε.
αὐβή ὁ ἀμιόλαβι σαλέμ λιβ ἐμμιγκιάν, κέ σοιμενάρχη. βή
χέμας κέ χόλλαν ἐλάν κοιμῆ, ἡ ὁμοιόμορφος χενοῦ Ἀβρεο
βλλη βάλαν ἐμπροσβεν λων ἀβλαγμων ὑμῶν, βλ' ὧν σπιαν
δαιμόνε. ἀκεμόλαβι βλεν λβ ἀβλαγμῶ νά ἐβλιβάγε βλῶν
ἐμχείαν ὁ σπιανδαγισμός, κέ ὄχι χέμαν. ἡ λό δεμοκενλιπόν,
λβ σπιβροσύνην ἐμεονάβημα, νά μαμμιάβε λιβ δεξιαν ὁβόβ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

θεσσ. ἀναδεμαλλόδησαν ὑπὸ λῃ βί. σιδόδ. 57 βικτιαιοί ὑπὸ βιλαγγίδ σφισοβυλέρδ φιλιοχίας.
58. 59. ζ Πολιμαιοί ὑπὸ Πολεμίδ. κὴ δημαρχίαι. οἱ μὲν σιναδόντες ἐξ δύο μέρη ἐκ λῃ ζ/ποδ. οἱ δὲ ἀσσοβάλλοντες λὸ δόγμα λων δύο φύσεων.
60. Ζισσαρέσιοι. 61 δεμαλίδαι. 62 λιβραδίδαι. 63 σφιλοσοφικῆς ζῆδι εἰφίλαβον λὸ τάφον ἐξ οὗ ἐκ δύσσε κῆμέραν κῆρχεδ π σανδέμνος.
64. Αἰρεαιοί ὑπὸ Αἰρίδ σφισοβυλέρδ στεβαγίας ἐν Αἰρεσίᾳ λὸ ζ λοι 370. δλι μεδαξὺ ἱερέως κὲ ἑσπερίου ἀλιπρίου δλὶ ὁ σφισχ. ἀσσοζεφρονίαι λαῖς νυχίαις, ὡς ἐνάντιας λῃ ζῶν δεσίας λῃ ἀνδρώσδ. κὲ λαῖς σφισοφοραῖς ὑπὲρ λῶν κεκοιμημένων ζδεύσων στριτάς.
65. Ἰσσιαιοί ὑπὸ Ἰσσιαδ μοναχδ. 66 γαμοστσιαιοί. 67 ἀλδεζιαιοί. 68 βιγιαλλοι. 69 ἐμβιώδαι. 70 μαρμωνίδαι. 71 ὠχέδαι. 72 μασσαγιαιοί. 73 ἐνθουσιαζαί. ἐζέγον δλὶ ὁ δεοδόκος ἐμείνησε μὲ λὸν ἰωσήφ κῆμα λέκτα. ἔλα λοὶ Ἰησοδ χριζοί, ἐνὶ λέρδ λε ἐως δ' ἔλεκε λὸν γόν ἀν λῃ λὸν σφωλόδονον, μὲ λὸ ἀλλο σκέμμα ἦσαν κὴ οἱ 74 ἀνθιδωμαριανίδαι. 75 Κυρυριδαιοί, σβλινὶς ἐλλα λον σφι λὸ χριζὸ ἀμφιδόδω. ἦσαν δὲ σαμαί μέρη λῆς δεκτικῆς ἀφοσφρίδοι. δωτίδαι κὲ καλαφρονικὲ λῆς δὲ γαμήδας, κὲ σκέδασδε ἄμων ἐγγένειαν. ἐμάλρεσον λὸ δεσ λόμον, ὅσσερ οἱ ἐδρινοὶ λῶν Κυβέλην μικέρα λῶν δεσῶν ἐξ λέμνῃ αὐλῆς ἤσδιον μοιρία.
76. αὐδεσσομφρβίδαι μοναχοὶ Αἰγύπδ. ἐβαυλάβοντο ἀνδρωσδ μορφον λὸ δεόν. καλὰ λῶν, σαμαί γράφειν, ἐν ᾗ ἀγα φερόμενοι ὀργανα ἀνδρωσδνα σώματος, ἢ οἱ σμικρώματα.
77. Μαρκιωνιαιοί ὑπὸ Μαρκίωνα ἑσπερίδδ Αἰγύπδ λὸ 374 ζῆδ. ἐζέλον λον Ἰησοδ, ὡς ἐνὶ λῆς ἡδίνης πιδεῖ, ἐζέλον λῆς ἐδίας σκέψεως, κὲ ἄλλο λὸ σὺν ἀνδρωσδνον γένος ἐκνυρίζῃ αὐλοῦ σωμάτων λῆ πνο σφρα, ἔσκλαι ἡ σωκλήσια λῶν ἀγαθῶν, κὲ σκεπάσαι ἡ ἐκκλησία λῶ ἁγίου σφρὸς λον γόν (Ἰωσηφ. καλὰ μαρκ. β. 2.)

78. Πρισκιλλιαιοί

Ερμιὼν ἐφίσταται 2000 ἑκατ. χρ. ἐπῆγε καὶ Αἰγυπτίους θεὸν Ἑλλάδα
λος. ἐφεύρε δὲ καὶ γράμματα, καὶ λέξεις τῆς ἑστιήσεως. ἐκάνδισεν
ἔτη σὺν χιλιάσιν βιβλίων (ἐδῶ) περί. ἐξ ὧν τὰ 36 πᾶσαν ἐφίσταν
φία τῶν Αἰγυπτίων, καὶ ὅσοι τὰ μεταλλοτερικὰ μέλη
φασιν ἐφίστασιν τῆς ἱστορίας (ἱστορικὰ) ἐβδόμης τῆς ἱστορίας ἐξ ὧν
καλέσαντες οἱ Αἰγύπτιοι (ἐκάνδισεν ἐφίστασιν περὶ τῶν ἐτῶν
ἔτη. ἐπὶ ἐβασίλευσεν ὁ Πυθαγόρας, Πτέλεων, ἐν ἔδοξε τῆς ἄρχοντος,
ἐκ τῶν ἀρχόντων ἐφορεύειν καὶ μέχρι τῆς, καθὼς οἱ μάγοι τῆς
Περσίας, ἐξηύρισαν τῶν δ' ἀρχόντων γένεσιν τὸ χρῆσθαι ἐκ τῆς
ὁ ἀρχὴν ἔθος τῆς γενέσεως, δεῖν εἶναι τῶν ἀρχόντων τὸ χρῆσθαι
ἐκ τῆς εἶναι μόνον ἐκ ἐνδέχεται τῆς τοῦ ἔτους γένεσις, εἶναι ἀρχὴ
ὑστερογενοῦς) οἱ Αἰγύπτιοι ἱστορικῶς ἐδόξασαν ὅτι ἡ ἵππος εἶναι
ἀδελφὴ τῆς ἀνθρώπου τὸ ἀστρικὸν, μᾶλλον τὸ ἐπὶ τῆς ἀφροσυνάβης.
ὁ Ἑλλὴν ἐβασίλευσεν τῶν ἀστρικὸν ἀδελφὸς τὸ εἶναι ὑστέρησεν
ἀπὸ τῆς ἰνδίας. ἡ Ἵππος ἐσφραγίσθη τῶν ὥρον μέτρησιν, ἐνίκησεν
τὸν λογισμὸν, τῆς ἀποδιδόμενον ἡ Ἵππος.
τὰ ὀνόματα τῶν θεῶν αὐτῶν, εἶναι συμβολικὰ φυσικῶν φαινο-
μένων, οἱ ἕνδεκα σχηματίσαι, τῆς ἡλίου. ἔλεγον τὸν κύνον. Ὅσι
ριν. τὸ δέρος. σύμφωνον τὸν χειμῶνα. ἕνεκεν ἔβορος τὸ φωνῆς
τῆς ἵππου, θέλω τὸ σπουδῆς τῆς δαπάνης. (ἐπὶ δὲ ἡ ἔδιρα
αἱ ἰδέαι ἔλεγον ὅτι τὰ σπάνια ἔζησαν εἰς τὸ βραχίονα. θέλω ἐξὶ
δεκὰν ἱερὸν κυβέρνησιν μανάβα, δάφνα, σπέρα (ὡς τὸ χειμῶνος)
σεσηρῶτα κόσμου βιβλία, βέλλας. ἐφορευδέλλα νέου τὸ βρα-
χέα, σπινθηρέλλα σοφίας ὕδατος, τῆς χέρσου ὕδατος, βέλλα

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

βαλαγὴ Ἀδελφὸς Μιχαηλίδη. ἦλθε ἐπιδημοῦσα ὅλη ἡ ἀδελφότης ἐκ τῆς
πόλεως ἐκείνης, καὶ ἐφιλοξένησεν ἐκ ἐγκάρδια. ὅλοι ἐκεῖνοι
ζαροβέροι, ὅλοι σαρακατσάνοι θρεπτοὶ μας. ἦλθαν ἀκόμη καὶ
ὁ Μ. Πέλλα ἐπιδημοῦντες αὐτῆς τῆς ἐκεῖ ἑνώσεως. ἀπὸ ἐκεῖ
νων ἐφάνησαν ἀκόμη ἀδελφάτες ἐκ σαρακατσάνοι. ἐπαρέθησαν ἀρκε-
124. μαζικαὶ ὅλοι γαλακτοπώλαι. φροντίδες ἐκ χιλιάρικοι.
125 ἀγαθέρμοι συνεργάται, πατιῶνες ἐκ ἔχουν βρεῖ
ἐκ ἀλέρια ἐς βοῦ. ἐκ γάτ ἐς βοῦ. ἐκ βουνίσια ἐς βρέχει.
Πηλίδων γεώργος σταφιάλης μαθητὴς ἐγκατάστη ἐγένετο ἐν
Ἀδριανουπόλει τὸ 1456 ἔτος. ἀπόστολος. ἦλθε ἐδιδάχθη ἐκ
θεσσαλίας ἐκ Ἰωαννίνων. ἐκεῖθεν ἐκ ἰδέας ἐκκλ, ἐκ Πηλί
ωνος, ἐκ Ἀριστοτέλης, καὶ ἐκ ἰδέας ἰωαννίνων, καὶ συμ
μορφωθεὶς ὑπέροχος ῥήτωρ καὶ ρήτης ἐκ χειροτονήθη
καὶ ἀπαλλαγέσης ἐκ συμβατίαν καὶ ἐδιδασκάλησεν ἀπὸ
καὶ θεσσαλίας. ἐκαλεῖτο ἐκ Πλατέας, ἐν σοφῇ συνε
χῶς σχολὴν ἐν ἔτει ἑξακοσίων μυριάδων, καὶ ἐδίδαξεν
ἐκ νέαν θεσσαλίαν. συνέγραψε ἀρχαῖα βιβλία ἐκ ἀσπία
σωρὶ σαρανδόνιε Γεωργάδης χαλκέως ὁ σαλπιάρχης. καὶ
καλεῖτο σοφιανοῦ σαντὲς ἐκ ὁδαδῆς ἐκ καὶ μαθητὰς
ἐκ. ὥστε ἐκεῖ ὅλοι ἐσκέφτοντο οἱ ἐκεῖνοι, καὶ ἐκεῖ ὅλοι
ἐδοκιμολογήθηκαν ὁ βάτατος νὰ ἀποδάκῃ ὁ ἐλεάνη
ἐκεῖνος Πηλίδων, καὶ ἐκεῖνος εἶδεν ὁδοῦσαν φαίνη ἐκ ἔδωσε
ἐκεῖνη ἡ ὀδοντωτικὴ ἐκείνη ἀναμόρφωση, ὅλα ἐκ ἐκ
σοφοὶ ἐκ ξένας χώρας ἐκεῖ μαθηταὶ ἐκ. ἐκ ἀρχαίων
ἐκείνης ὁδοῦς καὶ μεγάλης Πηλίδων ἔφαση τὸ 1836 καὶ
ὁ ἐκ Ἄνδρος θεόφιλος Καϊρηγιάδης ἐκ συγγραφαὶ ἐκεῖ
γιανῶν ἀνεγνώσεν ὀρθογραφίαν ἐν Ἀνδρῳ, ἐκεῖ σοφῶν
ἐκ ἔκανε, καὶ ἐδιδάσκε ἐκ νέαν ἐκείνη ἀντιχριστιανικὴ
θρησκείαν. ἀγαπᾶ καλλιόχαδη ἀποδέχεται ἐν ξύρῳ καὶ
ἐλάφῃ ἐν. ἀδυσίᾳ λιβάνῳ, σφάλαγξ νόμῳ.
126 ἀναβρίζαι τὸ 1524 ἔτος. ἐδέχηται ἐκεῖ καὶ χρόνοι ἐκ ἔκανε
στάν ἐκ ἐκ ἐκ ἐφράσαν ἀποχαιρετισμὸν ἀσπάλθη. ἐφαλλόμενοι

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

R56

χεσνοβ

κε δια ξβδομην ημέραν, παλαιοτατον δε των χρόνων αυτό, ότι μετα τον μεγαν κατακλυσμόν, πρώτον εφανερώθη ο χειμαζόμενος Ναυαρχος ημών Νώε και όλη η οικογένεια αυτού μετα των ζώων και των κτηνών.

Ιδού τα ονόματα αυτών.

ο Νώε και η γυνή αυτού	σ. χρ. ξλη	μετα των υιών αυτού	σ. χρ. ξλη
α'. ο Αβραμιαίος Νώε		α'. Σημ	2743
β'. σημ	4366	β'. Αρφαξάδ	2708
γ'. εβερ	4168	γ'. Καϊνάν	2678
δ'. Καϊνάν	3973	δ'. Σαλά	2513
ε'. φαλεκ	3818	ε'. Εβερ	2444
ζ'. Ραγαύ	3586	ζ'. φαλεκ	2375
ζ'. Σερούχ	3021	η'. Ραγαύ	2245
η'. ναχώρ	3252	θ'. Σερούχ	2122
θ'. θάρα	2916	ι'. ναχώρ	2089
ι'. ο πατριάρχης	2348	ια'. Θάρα	1938
		Αβραάμ	1996.

οι χρόνοι αναβιβάζουσι τον κόσμον χρόνων ξδ 4004 έτη· 5508. οι δε δεδομένοι εν γραφαίς, καταβιβάζουσιν εξ 3586. όθεν κατα τους εξής διαφοράς, αρχήθεν εγένοντο.

από κοσμογονίας, ο κατακλυσμός	2389	βασιλεία Σαύλ	40
από κατακλυσμού μέχρι Αβραάμ	943.	μετοβασιλεία	504
100 έτη Σαλμανασσάρ,	99.	σουσακίμ μετ'	12
60. έτη Ισαακ και Ιακώβ	59.		5114.
130. εξ Αβραάμ εις	129.	βασ. Δαβίδ	40.
	3664.	Σολομών	40.
Λαμεχ δε ζήσας εξ Αδάμ	4249.	από σολομώντος μέχρι χριστ	691
Θεριδάμας εν Ερμή	39.		5885
Βάσιλος Ινδού χρόνοι	25.	π' Λαφορά	377
Βρεσβυτεροφυλακίου	410.	πάντων τα χριστ.	5508
	40.		
	4558.		

αἰρ

263. Μαχίμαι. δ'οι ἐσύζυνον, ὅτι δ'δεν ἐδαρεῖς ἀὐ δεν, δ'ε-
λον, ὅσον ἡ μαχίμωσις. ὅδεν ἀφ' ἑαυτῶν, ἡ ἀμοιβαίως
ἐμαχίζοντο συμπλεκόμενοι ὡ πάλαις σὺν ὅπλοις.
σφ' ἀμφω ἐσφίγγοντο ὡ γυμναία, ἴλιγξ, καὶ ἔσσαντα.

264. Δυνάσχοι. δὲν ἐδύναντο ἀναζῆσαι νεκρῶν, ἐπ' ἀοράτου
βασιλέως ἢ μάγων. ἡ αἵρεσις ἐσυμπαθοποιήθη. ὁ βασιλεὺς
ἔμενε καὶ ἐδίδε δι' ὅσα, καὶ ἀσυμβίβαστα ἦν ἀλλ' ἐφρόντιζε μόνον
ἡμέρας καὶ ὁδηγῶν ἐς ἴσην ἀγάθειαν. ὁ δεύτερος ἐσύστησε τὴν δεύ-
τερον βασιλέως, καὶ ἔδωκε σημεῖον, ἐδαναστᾶς νεκρῶν,
καὶ ἀναζάσεως νεκρῶν, ἵν' ἀναζωσιν ἰῶν ἐν ἔρεβος ὁ
ὁλά φάλαγγα, Μαχίμωσιν, Ἀσπίδιον, Μαρτίναν, Δουνάτα, Αν-
λωνία, Βαυαζάδειαν, καὶ Κωζανίδα.

Δέκιος ὁ βασιλεὺς ἔθανε τὸ 230 μ.χ. ἔλειψεν ἐς ἀνωλέθρα ἐπόλε
σαν δας, νὰ δυσάσωσιν ἐς ἅλ' ἔδυσε, δὲν νὰ μὴ σαδῶσιν,
ἐς ἀναζωσιν. ἔδοι βοηθείας καλέσαντος ἐς ἐπόσημον, ὅτε
ἐκεῖ ἐν Δέκιος. ἔδοι ἐζήτει ῥᾶβδον, καὶ ἀνοιχθῆναι ἐς ἐπό-
σημον, ἵν' ὅσοι ἐκοιμήθησαν καὶ σώματα αὐτῶν ἐξ ἐ
σφαγήσαν ὅλα ὅλο χεῖρον σφαγῆδαν. ἔφεσον καὶ ἔξω
ἐνδὸν πλησίον ἵν' ἀνοιχθῆ καὶ ἐδέχθη ἐς ἴσην ἐν
σφάγησαν ἐν σώματα.

μετὰ ζῆλο ἔδη, ὁ ἀνοδόσιν ἵν' ἔλθε ἐκεῖνα σώματα, ἐκοπὲ ὅ
ἔκεῖ ἐς ἅλ' μέρος, ἵν' ἐσώζε καὶ πέση μακρὰ ἅλ' ἵν' ἀπὸ
μένη. ἀφ' ἵν' πλύθε ἔζήσαν οἱ ἐσθὲ σαῦδε, καὶ
παθήματα ἔχεν, ἐκαὶ ὁ Δέκιος ἔλθη αὐτὸς, νὰ σφοδρὴ
σωσι ἵν' ὕδωρ χεῖρ μακρύνειν δάκαλον, καὶ ὅχι σφάλλη

σῶσαι ἵνα

μετὰ τὸν Ἀβραάμ. φοβηθεὶς δὲ ὁ Ἀβιμέλεχ φόβον μέγαν, μὴ στασιάσῃ
ἔθνος ὅλον περὶ αὐτῆς ἢ μὴ τὸν Ἀβραάμ, μὴ ἀπέκτειναν αὐτήν.
οἱ δὲ γαβαῖοι τὰ ὕδατα ἔφραττον, μὴ πίνωσιν οἱ γῆν ἔχοντες. ὁ
δὲ ἀνεψιὸς τὸν πόλεμον, ἔμενεν ἐν ὁδοῖς.
ὅτε ἐπέστρεψαν ἀπ' Αἰγύπτου οἱ Ἀβραάμ ἐκεῖθεν ἔλαβον, καὶ Σάρρα
ἐγκύμονα, ἐφιλοξένησαν τὸν θεὸν ἐν ἡμέραις ὀγδοήκοντα, καὶ
ἔτεκε τὸν Ἰσαάκ γέλωτα Σάρρα γάρ, καὶ συγγενόμενα ἔλαβε
τὸν Ἰσαάκ, ἅτις τὸν Ἰσαάκ, ἀφ' οὗ ὁ Ἰσάκ, ἐκ τῆς ἡμέρας τὸν ὁ
σοὶ ἐγεννήθη ὁ χρόνος.
ὁ Ἀβραάμ τὸν δεκάτην τὸν νόμον μετὰ τὸν καλαμηδόν. στρατεύσας
δὲ τὸν ἀπροσδοκίαν τὸν σαρκὸς ἑαυτοῦ, καὶ σαρκὸς τὸν περὶ αὐτόν,
καὶ ἔτεκεν ἑκάστῃ ἡ στρατιά. αὐξηθεὶς δὲ τὸν Ἰσαάκ, ἡ Σάρ
ρα ἐδίωξε τὴν Ἄγαρ μὲ τὸν Ἰσμαήλ. ὡς ἐστρατοπεδεύθη ἐκ τὴν
ἔρημον ἡμέρας ὕδωρ. ἐφάνη δὲ αὐτῇ ἄγγελος καὶ ἐδίδαξεν
ἐκ πηγήν. ἔβη δὲ ὁ θεὸς τῷ Ἀβραάμ εἰς ὄψιν ὁ Ἰσμαήλ ὅταν
ἦν ὀκτωκαιδέκατον γάρ σημαίνω τὸ σύμφωνον ἐκ ἀδάπανα ἔχει
ἔθος, πιθόμενα καὶ τὸν Ἰσμαήλ γενέσθαι ἐκ ἀδάπανα ἔθνη (σαγ.
γεαφ. ἀδάπανος. σχ. 20) ἄστρ ἐστι. 1 ὁ σφενδόνιος τὸν Ἰσμαήλ τοξότης
ὡδ. 2 κυδάρ. 3 ἀδάπανος. 4 μιδιανάρ. 5 μιχά. 6 ἀσμά. 7 μα
σά. 8 χαδδάρ. 9 δαμάσκ. 10 ἰέτουρ. 11 ναφίς. 12 κεδμα (γεν
μεφ. καὶ) καλούμενοι δὲ Ἰσμαήλ ἀπὸ Ἄβιμα ἕως οὗ καὶ
σχόντων Ἀσσύριοι ἐμπορεύονται σαλίων ἐπὶ
ἀσκῶν αὐτῶν. νόσῳ δὲ Ἰσμαήλ μὲ ἡμέρᾳ ἐδέξατο ὀκτώ
φύλαξ, καὶ Ἀβιμέλεχ τὸ τὸν δαλιὰν τὸ σαρκὸς τὸ Ἀβραάμ, ἀφ'
ἔτους 175 ζῆν καὶ ἀποθανεῖν, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν οἱ ἰδοὶ αὐτὸν ἐν
σαλὴμ καὶ Ἰσμαήλ ἐν τῷ βορρᾷ σπηλαίῳ ἀπέναντι μαμβρῆ,
ὃν ἔλαβεν καὶ ἡ Σάρρα ἀποθανοῦσα 127 ζῶν ἔθνα.
οἱ ἀδόξοντοι τὸν νόμον μετὰ τὸν καλαμηδόν, δὲν ἔχον ἀναφοράν
γεαφικὴ τοπροθεσίας, ἀλλὰ ἔχον τοπροθέτων καὶ ἀδάπανον ἀπὸ
τὸν τὸν θεόν, στιχολογίας σαλὴμ ἐν αὐτὸν ἐν οὗ ἦσαν ἀποσταλμένοι
Ἀβραάμ ἰσαὰκ καὶ ἰακὼβ ἕως ἐν τὸν μαμβρῆ Μαυσέως. οἱ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΕΚ ΤΩΝ ΤΟΥ
ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ Α. ΣΙΔΕΡΙΔΟΥ

Α

α

[illegible]

[illegible]

[illegible]

καὶ σὺ ἀμαρτήσῃ· μόνον ὁ Κύριος ἐμοῦ ἀμαρτίαν οὐ φείσεται, καὶ
ἐγὼ, ἵνα ἁμαρτήσω τὸν, ἁμαρτοῦμαι, καὶ ὁ θεός σου τὸ ἀγάθον.
καὶ οὐκ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ μετὰ τοῦ ἀγαθοῦ· καὶ
χειμὼν δὲ ἐπέπεσεν ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ἐπεκρατοῦντο
ἵνα ἀναπαύσωνται ἐκ τοῦ πόνου, καὶ οὐκ ἐπέπεσεν, ὡς ἔφησε.
ὁ θεὸς. καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωσῆν καὶ Ἀαρὼν καὶ
Μαριὰμ καὶ τοὺς ἑβδομήκοντα πρεσβυτέρους τοῦ Ἰσραήλ·
ἐξέλθατε ἐκ τῆς παρεμβολῆς καὶ στῆτε ἐπὶ τοῦ ὄρους
τοῦ Χωρήβ. καὶ ἐξῆλθον ἐκ τῆς παρεμβολῆς καὶ ἔστησαν
ἐπὶ τοῦ ὄρους τοῦ Χωρήβ. καὶ ἐπορεύθη Μωσῆς καὶ
Ἀαρὼν καὶ Ναδὰβ καὶ Ἀβιοὺδ καὶ οἱ ἑβδομήκοντα
πρεσβύτεροι τοῦ Ἰσραήλ, καὶ ἔστησαν ἐπὶ τοῦ ὄρους
τοῦ Χωρήβ. καὶ ἐπορεύθη Μωσῆς καὶ ἔστησεν τὸν λαὸν
ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Χωρήβ, καὶ ἐπέβη ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ
Χωρήβ. καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωσῆν καὶ Ἀαρὼν
καὶ Ναδὰβ καὶ Ἀβιοὺδ καὶ τοὺς ἑβδομήκοντα
πρεσβυτέρους τοῦ Ἰσραήλ· ἐξέλθατε ἐκ τῆς παρεμβολῆς
καὶ στῆτε ἐπὶ τοῦ ὄρους τοῦ Χωρήβ, καὶ ἐξῆλθον
ἔστησαν οἱ Ἀμαληκῖται σαγγελιᾶ, λέγοντες ὅτι ἐβραῖοι
ὁμοίως δὲ καὶ πλοτόκρατος ἦν ῥάβδῳ, ὃν ἐβραῖοι δαγδα
σαν ἐπὶ τοῦ πλοτόκρατος τῆς ῥάβδου, καὶ ὅδε ἐποίησαν οἱ ἐβραῖοι
καὶ ἔκλεψαν ἐξ Αἰγύπτου δαγδασον ὁ Μενέδων ἐξηγεῖται
οἱ ἑβραῖοι ἐκλεψαν ἐξόδιον ἐξ Αἰγύπτου, ἀσημότερον δ'
κεῖθεν σὺν τοῖς ἑαυτῶν σώμασιν, ἀγχίγονον ἔχοντες τὸν
μοῦσιν· ἀλλὰ διὸ καὶ ἐποίησαν ὅτι σαρέγαβε τῆς τόμης σα
καὶ τὸ ἰσχυὰ, μετὰ σφονδύλης ἐξ ἁ δαλμαλα ἐστὶν δέκα
δραχμῶν δοθέντων τῷ βαρακᾷ, δὲ ἐξ ἐπὶ δάβασον τῆς ἔξω
δραχμὰς δαγάσσας γενομένης δὲ πλοτόκρατος τῆς ῥάβδου
τὸ Ἀαρὼν, ἔχος ἐπὶ δεξιὰ τῆς ἐξ ἐναντίας, καὶ καλὰ
σφονδύλης σαγγελιᾶ τὸ βαρακᾷ, ἐξήνεγκαν τὸν θεόν·
σπρὶ δὲ καλαγωγῆς τὸ Ἰωσὴφ μεσόμφαλος βύβλιος σαρ' ἰωσὴφ
ἐκ λαιᾶς ἐπὶ τὸ ἐπὶ τοῦ ἰωσὴφ ἐξ ἀγγέλων
θεοσεβὴς σπουδαῖος ἐν Αἰγύπτῳ θρόνοις
ἀλλὰ καὶ ὁ ἐπιφανὴς μνημονεύῃ σπρὶ τὸ σαλεὶ Ἀβραάμ ὡς,

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τοῦ νεύτερου ἐδιαστον (γρεαβ. 16!
Ἰκῆροι τοῦ ἰδιοῦ τόμου ἐφαρμόσεων λάκκους (γρεαβ. 1
τοῦ σήμερον ἐξῆ σοφοῦ ἐργαί τοῦ νεύτερου Ἀφρικῆς ὡρᾶ ἐβόθη
ἐρώτησι νεύτερου τοῦ γλέοντας. ἄλλοι σφοσφέρουσι ἐξ τοῦ σφιγγ
ἥν, σαχνὸν δίζον, ὡς ἠμέρᾳ ἥν ὄφιδα (γρᾶδη γιόγκιζων,
βάρδον, ξοῆνε, Πιδερὴν ἄλλοι σφιγγῆ)
ῥωμαῖοι ἐδυσταστον ἐνεστὴ ὁμιογένεια ἐξ ἥν δεαν Μάνη καὶ ἡ
ἥν μίαν νέαν, ἰδίως ἐρώτος δέλαζε αὐτὴ ἥν νέας, νὰ σφο
σφέρωσι δυσάρ ἐξ ἥν δεαν, μίαν κέρασιν σιωρδ.
σφαδόξον σοῦ ἐξ ἐδιμον ἴζῃ νὰ δολαρῦῃ σοφεχὲ ἥν 23
σφὸς ἥν 24 Ἰουνίᾳ, ἀναδῆ σάσα ὁλιογένεια σφραγ νεῦ
νὰ ῥίσῃ σιωρδ, σιδωνῦῃ ἥν σφραγ αὐδῆ μιναίνῃ.
ῥωμαῖοι καρίζαβον νεῦ ἀσὸ ἥν ἐλευσῖνα δεσῆ νεῦ ἐδιμα. ἔχον
σφηβόγον ἥν χέδια ἥν Ἰουνίου. ἡ μοιχία ἤδον νιοῦ, ἔξῃ
ἐξίως ἥν ἀνωκέρας ἔζεσι. σφῆδος μοιχίων ἔ δαβγῆσι
σιωδόγον. μιναίνῃ ἥν ζοῆραιων ἐδύχεσι ἔ ἥ ἄφρ
ῥιδεάβον ἥν μονομαχεῖν, νεῦ σοῦῃ ἐδῆδοῦο ἔξ αὐτὸν ἔξ
ἥ ἀνδεύσοδα. ἐδ Τιβρίᾳ οἱ σινῆγοροι ἥν μιγῶν
ἀμοιβόγον ἐξ ὁμίμγα σινοικέσια νὰ ἔσφγον ἀσφαβόβγῃ
λα. ἵγο μιναίνῃ καὶ δηλιάδησαν ἔ ἔδαναν βαρμευῶ σι
σαν ἥν ἀνδρᾶν ἥν (Ἀθηναίου) ἐδ' ἥν ἔμβυγῆσι σοῦ ἔμεν
σφῆδος ἀνδρῶν ἔσφοδόνδο.
ῥωμαῖοι ἔσφδὴ ἐσφριμνιγῆνδο ν' ἀδ μιμρίγον ὠνάχαν νεῦ μιοῦμο
ἥν ἀδέβγον ἥν γάμον. σαγγοι νομιόδῆν σφρὸς ἔμαν
σιν ἥν νεῦν, νεῦ σφῆδοσμ σαίδον, ἐδέμρεγαν ἥν σφδαρε
ζίαν. ὁ Μίνως ἐδόιησι ἥδο (Πλατ. Ἀξίοχ) ἥ ἀδοῖον ἔξον
οἱ Καρχαροί, Δρόβαῖοι, Κελτῆ (Ξενοφ. Ἀξίοχ) Ἀθηναῖος, ἡδυπάτοι
ῥιδεῖμοι ἥμ. 10) ἔλιγιναν ἔξ ἥν ἀφοσιωμῆσιαν. οἱ Ἀθηναῖοι,
ἀνεπιχώνως σαυδαρίζω, νεῦ αὐδοί οἱ βιγοδόροι, ὡς ἥ σφρὶ
σωκράδης, Ἀξιωνιάδης, ξενοφῶν. ἀλλὰ νεῦ ὁ Ἀρχέλαος, ὁ
ἐδῆος, Πίνδαρος, Ἰκάριον, νεῦ αὐδοῖ ὁ Ἡμερῶν ἐφρίγρου ἔ ὁ
σοῦδος, ἀφεδαιμόνδο ἔξ ἥν ἐσιοδίαν δῆμιουργίας.
ἐδ' ἥν Σάνεσθα οἱ νέοι σφριῦβρίζοντο μεδὰ' ἥδ σωμοδόσιον, μαλ
νόμιον ἥν Σμαρδιωτὶκ Πεγάσεις.
ῥωμαῖοι νεῦ Σοαρδιᾶται ἐδαίνδον ἔξ ἄλλῃ ἥν γυναῖκας ἥν σοῦ ἥν ὁ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

περὶ ζώων μορίων

λεπτὰ σαρκία καὶ ξηρά, βασίζοντες αὐτὰς ἐπὶ τὸ ὄπισθεν μέρος σαρκὸς πλείστης, καὶ τὸ ἄνω πνεύμονος, πλεκόμενα ἐν ἐμοὶ σαρκία ὅσα ἐπιλέγομεν ὑμῖν." ὅτι γὰρ μεγίστη ἡ θύμος ἡ μεγίστη ἀνθρώπου, ἀλλὰ σαρκία καὶ ξηρά, ὅτι σαρκὸς ἀξίης πολλῆς, καὶ μὴ ἐσθίουσιν ἀφηδέως ἐκείνῃ. ἔτι δὲ καὶ ἐν τῷ ἐπιγινώσκειν καὶ βασιλεῦσι σοφίσασθαι."

Δεῖξαι ὅτι θεὸς ἐστὶν ὁ δημιουργός.

ὁ θεὸς δὲ ἐστὶν μόνον ἐν τοῖς ζώοις θεός, ἀλλὰ καὶ ἐν γῇ καὶ θεὸς σεμνὸν. ἔστιν ἐν ὕδατι, καὶ ἐν πυρὶ ἀέρι, καὶ ἐν ἄστροις οὐρανοῦ, καὶ ἐν ἀνθρώποις καὶ ἐν θηρίοις. ὁ δὲ ἄνθρωπος, γενικὸς ἔστιν καὶ μόνον ἐν θεῷ· καὶ μόνον ἐν χειρίστοις, ἀλλὰ σαρκὸς, ὅσοι ἀπὸ Ἀδὰμ μέχρι αἰῶνος ἀνθρώπων, ἐξεγενήθησαν, καὶ γενιῶν ἐνστάσεων καὶ ἀποστάσεων, ἀπείρων καὶ ἀμαρτιῶν, σοφιῶν τε καὶ ἀμαθιῶν, σαπίων δὲ σεμνῶν, ἐν μὲν ἐν μεγάλοις ἐστὶ μεγίστων ἔργων, ἐν δὲ ἐν ἐσχάτοις, ἐν ἐν γενέσεσι ἐν ἐν πόλει καὶ θεῷ, ἀνθρώπων καὶ ἐνύδρων. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ θεὸς ἐν χειρίστοις ἐπιστήσατο, καὶ ἐπιστήσατο ἐνχρονίᾳ, ἔτι· ἐν ὁ θεὸς ἐν τοῖς ἐν ἐσχάτοις ἐν μεγάλοις καὶ ἐν μεγάλοις καὶ ἐν ἐσχάτοις, ἐν ἐν ἐν

θεωρία, θεατὴς σχισαλῆ. σχάφη λαβάκης. θυρίον ηξ ιλιγγεῖ
καλαφρόνης. καλαρδοὶ ἀπόαν ῥιθόδον ηξ ἐσιζήμιν. λαίμεσσα
ἐν σινορμὴ ὑδαγόγιοις. σχοβελὴς λαὶ μιζόνια. ἀρχὴ σαύλων.
μεσαὶ σαύλα. ἀδοχαὶς σαύλων. λαμβάνει δεῖ ηξ ἀλλήλοις. με
γένη ἐκ ιλίος. ὑδρόδονος λαμβάνων. ζρεννᾶ ἐκ βίοιν σαύλων
ἐκ σὺν. σφιεγράβελαι δεόν, λαὶ χειρῶ. γίνεται σῖτος ηξναὸς
θεὸς, ηξ ἐλαιον αὐτὸ ἐκ σχάσαλος, ηξ λάλ ἐκ ζιβενοήμαβος γὴν
ικόαλος ηξ ψυχὴ ἐκόαν. σαύλα δὲ ἐκύλα ἀδοιαλᾶ λαὶ ἐκῖ
δεκομένη ηξ ἐνδεχέται ἐκ ἀρχέων. ἐκοῖτος δὲ ὢν ὁ ἀνθρωπος ἐκ
ἐξιέται ἐκῖ σὺν ἐκ θεατὸν ἐκόν γὴν σοφιζόμενον.

Χαλδαῖοι Αἰγύπτιοι ηξ ἄλλα ἔθνη, ἐζηγοῦνται ἐκ ἡλόν ἐστιν ἐγκύα ηξ
καθορῶσιν ἐν ἐγίνοιν ὅτι ὁ σπόρος ἐκ ὑδατος ηξ σαλῆς σαύλης,
ἐνορᾶν ἐκ ἐκ ψυχὰς ἐκῶν ἀνθρώπων, συμβαίνει ἐκά ἐκῖ ἐκ ἐκόν
ἐκός. ἀλλ' ὁ κύριος ἐκ ἐστὶ σεμνοβοιῶδες δεόν ἐκῖ ἀσκηταῖον ἐκόν σῶμα
ἐκν δὲ ψυχὴ μὴ ἀναγκαίων ἀσκολίαν.

Καὶ δὲ βάρβαρα ἔθνη, γνωρίσαν σπόρον ἐκ σαύλος ἐκ θεὸν ἐκὶ ἐκῶσιν
ῥάδων αὐτὸ, ὡς ἐκ ὁ ἐκριστίδης.

«Ἐκ θεὸν ἀγαθοσὸν χρὴ σὺν σῶμα χρόνον, μαγὸν σόκημα ἑκάστου σοφὸν»
Γεγόριος νύσσης, Ἀναζάσιος σιναΐτης, ηξ ἄλλοι, ἐκ ἐκῖ ὅτι ἡ ψυχὴ ὡς
αὐτὸς, δὲν καθαιρεῖ ἑκάς ἐκ σῶματος, ἀλλὰ δὲν σχηματίζεται ἐκ αὐτὸν
ἐν ὑγιεῖ. ἀλλ' ἔλε σῶμα ἑκάς ἐκ σώματος. ἀμφίβολον μειζόνιον ἐκ
μεῖζον. ἡ ἐνέργεια δείκνυσι ὅτι ἡ ψυχὴ ἔστι, ἐν ᾧ ἐκ ἐκ σαρκὶ
ἀνθρωπίνῃ ἐκόν. ἀλλὰ ἐκ ἀναίρεσις αὐτῆς πρέπειν νοεῖται ἔστα
ηξ ἀδιάφθορος. ἀλλ' ἐν ἐνέργειαι αὐτῆς μαρτυροῦσι ἐκ ὑγιεῖς σω-
ματικὰς ἐνεργείας, μαλίστα ὁ ἐκ θεὸς. ηξ ἐκ ἐκῖ ἐγκύριος ἐκ
σοφὴ ἐκῆ θεὸν, ἀλλ' ἐκ αὐτὸν. μέγας εὐεργέτης ηξ δημιουργὸς
ἐκῶν ἐκτῶν ηξ ἐκτισμένων μόνος.

Ἐκ ἐκῶν δεξιοτήτων ἐκῶν, ηξ ἐξ ἄλλων σοφῶν ἐκόν γνωρίσεων ἐκῶν ἀρ
χαίων, ἐξεσκέφθησαν ἐκ ἐκόν θεμοτίαν ηξ αἰρέσεις ἐκ ἐκόν.
ἀλλ' οἱ χριστιανοὶ ὑγιὲς ἐκῖ ἡ ψυχὴ ἐκ ἀνθρώπου ἔστιν ἀθάνατος ηξ
ἐκῶν θεῖον, μαρτυρίαν οἱ διδάσκαλοι, ἐξελθοῦσα ἐκ σώματος ἐκ ἐκῖ

φόσεν τις δήμο δά γαμβρόσυρμον. σερί βλων γέγγ ὁ Μέγας βα
σίγγαις ις ὁ ἄρτιζος λεχτίλις ηλοίμασε σερῶλον ζαὶ χεμιδὴ σερὸ
ζιὼ χρῆας, τις μέλεις βὸ νυν, τις ἄλχι λεμμάλων σερονοῖζαι ὁ
θεὸς ζιὰ πυβέρνησιν σαντων, ζιὼ συν ληρησιν τις δαιμονίων
ζων διαφόρων ζενῶν τις φύσεων, ζαιρέλις βὸν ἀνδρωσον,
ζάλε ζιὼ ψυχὴ τις βὸ σώματος, ζὶν οἱ θεοφόροι νομίζουσιν
τις θείαν θεωσιν ζιαζρεσιν. ζίναι μια ψύγγα βὸ ζεν
θεοσεχαρίλη μὲ ἀμαρτίας, μεριζομένη δὲ τις σημάνσεις
σοίνησις, ναλὰ ζιὰ ζινάζγα πυβέρνησιν. αὐλὴ ἡ σερόνοια
σεσυλόγησεν τις σεσγόδοσίνησ σαντα ὅσα ἐδόλογο σερός
ζιρίαν βῦ ἀνδρωσον. ζιὰ συ ζιὼ ζιγοσεχδεύσα βὸ νυρία γέν
νησιν, ζιὰ σωτηρίαν, ζιὰ λαφύν, τις ἀνάγζασιν, ζίνα σύνα
ναγζὴ ὁ σεσλοιὸς τις δουνὰ αὖ δρωσον, πῶσαλὴ ζιόζομεν ||
ζ· ἐρώτησις· σὶ σαντα ζὰ ὄντα ἡ ἐζα σερόνοια δοίνισ τις πυ
βερνᾶ, ζιαιρέλις ζὰ αὖ δρωσον, ζιὰ σῶσιν σίλησιν σερὸς
ἀγαθὰ σερόνοια ἐσιν, τις ἀφ' ἐλ ἐζαλιζον αὖ νόσφιζα αὐ
νεν ζιὼ πυβερνήσεως ζιὼ θείας σερονοίας· ἀλλὰ βγέσω αὖ
θρώπους, ναλοὺς βγέσω τις ζὰ ζὰ ἱζορίας ζοσῦν σπουρὰ τις
ἀνζρεγμένους, αλλιῶς ἀλλ ενλογημένους σαραίνεσις ζὰ λόγ
σε, ἀλλ ἀλλοσπασμένους ζόμους ζὰ σῶμα ἀλλ ἀνζρώπους φοβερῦλαι,
ἀλλ ἀζροὺς ἐσιν ἔλογοι ζὰ βῦ νοῦν, ἀμελέσροι, τις βγέσω
σρωτοι ζὰ ζιὰ νοῦν· ἀλλὰ σάγιν βγέσω ζαναῦζον, ἀ
γαθὴ τέχνη, ὡσσαλέχνη, λεχομένων ναθέσεως, μελαγοσύλας ζὰν
ζλαίσωσι, ἐμοιβαρύλας ζιὼ ζίαν, ὀργῆς, σηδομένης ζὰ βῦ
ὀρθὸν λόγον· τις ἀσσορῶ σῶσια ζόραγε ζιὰ νὰ ζίναι ἄλλα,
σύλας σαντὰς ζιαὶ τις ζὰ ἀνλὴ ζλώσσας, ἄλλοι νὰ ζίναι σπυ
ζοὶ τις ἀληνόμενοι, ἄλλοι ἀγαθοὶ τις εὐγνώμονες.
ζοσμήσεις· ὁ ἀνθρώπος ναλὸς μετὰ βῦ σοφοῦ, ζέγγελ μιμητὴς τὸ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἀεροσκοπεῖν. Ἐστρατόδικον ἔκλαγξε ἐστάμενος ἐπὶ ἐκκλησίαν
ἐπ, ὡς ὁ κλαγὸς ἀκούσαν ἐπὶ ἀσφαλὲς ἐπὶ ἐκ ἐξέπεσε ἐπ' ἀκρ
ἐπὶ γένος αἰρετικὸς καὶ φοβούμενοι ἐπὶ ἀκριβῶς ἐπὶ μαντεῖα
ἐπὶ ἀλλὰ ἐπὶ δόξης καὶ ἀλλὰ σᾶσα χειρίαν ἐκκλησίαν
νους, καὶ ἔχη ἐστάσεως ἐπὶ κεφαλῆς ἐπ' ἀκρ ἐκκλησίαν
ἐκκλησίαν κύριε, ἀλλ' καὶ ἀλλὰ ἀντέλαβε ὁ ἀγὼν
ἀκρος ἐπὶ χειρίαν, καὶ ἐπὶ ἐξέφερε, ἐπ' ἐκ ἐπὶ ἐκκλησίαν
ἀλλὰ, ἐπὶ καὶ ἐπὶ ἐπὶ ἀκρ. καὶ ἐπ' ἐκ ἐπὶ ἀλλὰ
μὲν ἐστάσεως, ἐπὶ ὁ χειρίαν ἀκούσαν κύριε.
ἀλλ' καὶ ὁ γένος ἀλλὰ ἐπὶ τὸν σῖτον, ἔξαγε ἐπὶ ἀκριβῶς
καὶ ἐκκλησίαν ἵνα καρτὸν καὶ ἀλλὰ φύσις, ἀλλ' καὶ ὁ ἐστάσεως
ἀκρ, ἐστάσεως καὶ ἀλλὰ ἐκκλησίαν, καὶ ἀλλὰ ἀκρὸ
κὸν ἐπὶ ἐκκλησίαν ἐκ. ἐπὶ ἀλλ' ἐπὶ ἐκκλησίαν κόμης,
μὲν ἀκρόπολιν ὁ ἐστάσεως ἀπὸ ἐπὶ ἀκρ ἐκκλησίαν
ἐπὶ ἔξω μέρος.

Ἀλλ' ἐπὶ οἱ ἐστάσεως ἐκκλησίαν ἐπὶ ἀκρόπολιν, ἐπὶ γένεσιν, ἐπὶ
κύριε, καὶ ἐπὶ ἀλλ' καὶ ἐκκλησίαν, ἀλλ' ἐκκλησίαν
καὶ ἐπὶ ἀλλὰ καλλιτεχνικὴ κυνηγέσιον ἐπὶ ἀκρ, ἀλλ' ἐπὶ ἐκ
ἀκρόπολιν ἐκκλησίαν, ἀκρόπολιν γὰρ ἐστ. ἡ ἐκκλησία ἀκρ
ἐστάσεως ἀφ' ἀλλ' ἐκκλησίαν μέρος ἡ μεγάλη ἐκκλησία,
ἐφερε καὶ ἐκκλησία. Ἀλλ' ἡ ἐκκλησία μετὰ ἀλλ'
κεφάλαιον χειρίαν ἐκκλησίαν καὶ ἐκκλησίαν, ἀκρόπολιν
καθήκοντα ἐπὶ κύριε καὶ ἀκρ, καὶ ἀντέλαβε ἐπ' ἀκρ
ἐστάσεως καὶ ἐπὶ ἐκκλησίαν.

Πολλὰ ἐκκλησίαν ἀλλ' ἐκκλησίαν ἐκκλησίαν, καὶ ἀκρόπολιν, ἡ ἐκκλησία
ἐπ ἀλλὰ μέρη ἐκκλησίαν ἐκκλησίαν κεφάλαιον, ὡς ἐκ ἐπὶ
ἐπὶ ἐκκλησίαν ἐκκλησίαν ἐκκλησίαν καὶ ἀκρόπολιν ἐκκλησίαν
ἐπὶ, ἐπὶ κύριε ἀκρόπολιν ἐκκλησίαν καὶ ἀκρόπολιν ἐκκλησίαν
ἐπὶ ἀκρ, ἐπὶ κύριε ἀκρόπολιν ἐκκλησίαν καὶ ἀκρόπολιν ἐκκλησίαν
ἐκκλησίαν ἐκκλησίαν ἐκκλησίαν ἐκκλησίαν ἐκκλησίαν ἐκκλησίαν
ἐπὶ ἐκκλησίαν ἐκκλησίαν ἐκκλησίαν ἐκκλησίαν ἐκκλησίαν ἐκκλησίαν

θυγάτερας, ἐσφαξαν κατ' ἐθνοσίαν· δεῦτ' ὑπεπέθοντο δ' ἐμόνον ἐς ἣν
ἐν Ἐφέσῳ τοιαύτην θυσίαν, ἀλλὰ καὶ ἐπ' ἄπασιν σὺν ἔργῳ εἶναι
ἐν ᾗ ἀνάλογα ἐθυσιάζοντο καὶ ἐφιλοτεχνοῦντο τὰ σφαγιάζειν
τῶν ἀνθρώπων, ἐν ᾗ ἀρχῇ ὅρῳ καὶ ἀγγαχῇ, οὐχ ἑκάστα
ἐνδρώπου ἢ ἀπὸ τοῦ ἐνὸς πάντα μέχρι τοῦ ἔτους 1810, καθ' ὃν
ἔσοχον οἱ γαλλοι ἐφυλαττόντες ἐς ἰών Πάτραν, καθήρμοσαν τὰ
ἐξοδικὰ, ἐνρήκοῦ τὸ ἀνακάρω σοσόν.

ἀλλὰ οὐ ἔξανσαν οἱ φόνοι ἀπὸ ἰῶν ἱεροδουλίων, ἀπὸ τοῦ ἔτους 1810
τὸ μῆκος ὅμως, ἡ ἔχθρα καὶ ὁ ἐμφύλιος πολὺ ἰῶν ὑπολοίπων
ἐμεγάλυναν ἀρρένων, ἀναλόγων καὶ ἀναφλογιζόντων, ἀλ
ἐξαυτῆς, ἀλλ' ἐσώθη.

Ἀπαλῶς γοῦν οἱ ἐπαναστατικοὶ ἀνέφερον τὰς ἰδέας τῆς ἐλευθερίας, τῆς
ἐνωμοτίας μιαιφονίας, τῆς πολεμικῆς σφαγῆς καὶ τιμῆς αὐ
ἰῶν, τῆς ἀνομοθεσίας, τῆς ἀσυδείας, καὶ ἐπιφορᾶς, ὑπὸ
φωνὴν, καὶ ἐπιθέσεων ἐαυτῆς ἐπαναστατικῆς, ἐπιφορᾶν τῆς
δεινῆς ἐπιμηνίας, ἢ τῆς ἀδιαιρέτου φονικῆς ἐς χριστιανῆς, καὶ
ἐπ' μὲν ἔδει ἐς τὸν ἐπιφέρεσθαι, ἐς δ' ἐς ἰῶν τούρκων, ἐπιπόνησα
οἱ σφέτερα ἐκμετρικοὶ καὶ κυριοτεφραδίκαι καὶ μοναδικοὶ. καθὸ
χριστιανοὶ δ' ἐπ' ἀνὴρ καὶ μικρὸν ἢ ἔλεγον φανῶσι μεμορφῆσθαι, ἐξεφ
ἰχθύσθησαν καθ' ἰῶν ἐπιμηνίων ἐπ' ἐμῆς καὶ ἀναβιώσεως, ἔλεγον
ἐς ἐπὶ ἐχθῇ ἐπιτέθη ἐπιφορᾶν καὶ νικητῶν· καὶ ἰῶν μὲν καὶ
ἐπέμφιζαν ὡς ἐπὶ τὸ ἐπιφορᾶν ἐπὶ ἐπιφορᾶς, ἰῶν δ' ὡς ἐπὶ τὸ
πολύ. καὶ ἐπαναστατικῆς ἐπὶ ἐπιφορᾶς ἰῶν ἐπιμηνίων, ἐπὶν
ἔσαν νέον σύμβολον ἐπὶ ἀτέλειαν.

128. ἐπιπόλαια, ἐπίρρητα ἐπιφορᾶν. καθ' ἐμὲ αὐτοχθόνων ἐπὶ ἐπὶ ἐμῆς
μᾶς καθολικῆς ἐπιμηνίας· ἐς ἐπιφορᾶν ἐς τὸ σύμβολον ἐπὶ ἀ
ξεως, ἰῶν ἐπιφορῶν ἀμὲ ἐπιφορᾶν, καὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ, ἐπιφορᾶν
ἐπὶ ἐμὲ ἐμὲ ἐπ' ἐμὲ. ἐπ' ἐπιφορᾶν ἐπὶ ἐπιφορᾶν. ἐπ' ἐπὶ
μὲν μᾶλλον μᾶλλον ἐπὶ ἐπ' ἐπιφορᾶν κ.τ.λ.

ὁ χωρισμὸς ἐμφύλιος ἀναμορφούμενος, οἵτινες καθίσαν ἐμφο
ρικὴν καὶ γραφικὰς ἀκριβεστέρας καὶ ἐμφυλίους σημειώσεις, καὶ
νέας γραφῆς, καὶ ἀπεδόθησαν νὰ καλλιεργήσουν ἐπὶ τὰ

στικὸν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

δὶ ἐστόαυλον, δὶ ὑπόγιον σαὶ γὸς σαλοὶ ἀὶ γὲφ λόσυεῦ
ρα. δὶ ἰπξυτὸν μονὰς ἐὴ λάδα μὲ ὅλας ψὶ βριδδα
ἀμ ἀβρεσθος μὲ ἀναμμάτωλος ἰ ἀὐλὶ βριάς"
ἰωὶ ναλλιχίζομ βαὐλιν ἀλιάσας, ἐβγέμιον ἰωὶ ψὶ χειμὸν ὅτ
ζιν, ἐμ ἐνελο χειμιανός, μὲ ἠβιόδη ἰδὲ ἐβγιος ἠλι
πυρίαν δεσόλιον, μὲ ἰωάννιν ἰοὶ δεσόμοι, σαμ ὠὶ
ἤγιστος, ἐδδλιχδη, μὲ ἐβγένλο δῖμος ἀμγος.
ἐχβεσλονίδη ἐστόμοσος γεσλαμσαμβάς ἀὸὸ ἰοὶ Ἀμαστίας
ἐβ'δονα, μὲ ἐσοίμος δαὐμαλα, ἀλιομ ἀτόδερα.
δὰ σβοσσιχὴ μελέβρι σἐβαν μεμίζιν ψὶ ἀβμον δβσον.
ἐδδλιδξ δαιμόνια ἀὸὸ ἰων ναιὼ ἰων ἐδδίμων μὲ δὲ
νάμεμα ναὶ ἐσόμδιαι. δὰ ἰὸ ὁσσίον ὁ σβροσμεναί-
ιος ἰων ἐδδιμίλιων ναιὼν, ἐδιμμαδδη ναλαὶ ἰξ ἀὐἰδ. ὁ
ἀβμος μεάμβας ψὶ χάβιν ἐμ ὁ μεμμόριος ἐμμο ψὶ
ἐσσία ἰοὶ σαλαπᾶ, ἐμδα ἐάμιν ψὶ ἰοὶ ναοὶ μ μὲ ἐδδι
με ἰοὶ χάβιν ψὶ ἰὸν ναοὸμοσ. ἐαμιὼ δὲ ἰοὶ χάβιν
ὁ ναοὸμος ψὶ ἰοὶ ναοὶ, φδιμὸδ μὲ ἰοὶ σαλαπᾶν. ὁ'ναο
ὸόμος ἐμδιδιν μὲ ἐιδοβαμὸδ ψὶ ἰδδο, ἀβμιδι ἰοὶ σαλα
ναὶ, μὲ ἐμμε σαλμιὸὴ ἰξ χειμ.
Ἀὸ ἀδδιμὸὶ ἐβμοὺμμιδν δαὐμιδν ψἰμμιδν, μὲ ἰιμδιν ψὶ ἰοὶ ἀβμον
οὐδὶ δὰ ἐβροσιχὴ ἐβμβιδν ἰὴ ψἰμμιδν μὲ ψἰμμιδδιδιδν.
σολμιδν ἐβμβιδν ψὶ ἀβμον δβσον δὰ ἰὴ ρὸὸδ ἰξ, ναὶ μιὸβὰ
σὐὶ ἰξ μαδἰμιδ. ἀὐὶ ὴ ρὸὸδ ἰὴ ὁσσίαν ἐβμβιδν
ἰὼ ψὶ ναὶ μιρίοδ ἰοὶ σολμιδν, ἐβμὸσμιδν ψ' μιὸβ μὲβὲ
σιμμιδν, δαὐμια ἐὼ δὰμμιὸὶ.
ἐβμβὲ σμια ψὶ ἰξ ἀὸὸμιδ, μὲ σμμὼσαμιὸν ἐβόμιδν. δὸδξ σμμὸ
ιμιδν ψὶ ἰὴν σομιαὐδμοσν ναὸμεσὸὸμιδν, ὸὸδξ ἀὸὸμιδ
ἐβμβιδν ἀὸὸδαναὶ (ναὸμ. ἐβ. ψ'. ἐμμαμαὶ, ἐαμὸδμι
μὲβὲ ἐαμὸ ἐαμιὸ. ἐμμιδν σὲβὶ ψὶ)
ναὶ. ἐβμὸμιδν· ἀὸὸ σμὲδ ναὶ σμμὼναμὲ σὲβὶ ἰὸ ἀμὸν ἐαὸὸ ἰξ ἀ
μὲ ἰὸβὲ ἰὼ ἐβμὸσμιμ;
ἀὸὸὴμιδν· ναὶὸ ἰὼν σομιαὶ μμαβὲ ἰὸ ἰὴν σὴναὶ ἰξ ἰὼν ναβὲ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἡ Δαλρέα ἦλθον ἐξ Ἰρλανδίας σεσοσωχότι, καὶ ἀναλφαβητοι γραφῶν δὲ
Μάντιος. ἐδιαιροῦντο ἐξ ἰρχῆς ἐλλήνες, ἀλιφυλαί, ἔνυγρες, καὶ ἔνυγρες
λοι· ὡς οἱ Πυθαγόρειοι. ἔμενον δὲν ἔβρασον· αὐθις καὶ γάλ
χαλα δὲν ἔδρεσον· ἐσφουσιλιον μᾶγον λοι ἦγον ἐξ ἔνυγ
νον ἢ λοι θεοι.
λοι θεοδώρας βασιλίσσης πολλοὶ τῷ 842 ἔτος, ἐβαπτίσθησαν
ὑπὸ λοῦ ἑπταλοι χιλιάδες βάπτισμοι, σαντάχ δωσιφύλοι.
ἐσφραγίσθησαν ὑπὸ τῶ αὐτοκράτορος νικηφόρε τοῦ φωκᾶ
(θεοδ. κανικλ. αἱ (ἔτει βαν. αἰρ. ΥΖ)
ἡ αἵρεσις αὐτὴ καὶ ἐλοι δονατιστοι τῷ 296 ἔτος ἐδημιουργῆθ μὲ
θεόδωρον ἐν ρώμη. ἐναντία θεοῦ λῆ ἐδίκησε.
40. δοναιζαὶ ὑπὸ δονάτε ἐβασιλεύσε νομιδίας· δομὰτε καρχηδόνος
41. μαξιμιανιζαὶ. 42 μεσσαγγιανοὶ. 43 εὐχῖται. ἐδόξασον ὡς
οἱ αὐτοὶ λαβροκολίται (λυκιανὸς
44. Ἀρειανοὶ ὑπὸ Ἄρε πρεσβυτέρε Ἀλεξανδρείας τῷ 325 ἔτος. ἔμενε
λοι χειρὸν πλίσμα (σωκ. α) (φιλ. ἱστ. τῷ 373 (Ἀθανά
σιος (Ἀμβρόσιος) ἡ αἵρεσις λῶν δικαίων ἐξ αὐτῆς αὐξή
θη. 45 ἀνομοῖοι. 46 ἡμιαρῆοι. 47 ὠνομιανοὶ
ὑπὸ ὠνορίου ἐπισκόπε κυζίκε τῷ 394 ἔτος.
48. νηστεύται ἢ καθαρδοῖται τῷ 350 ἔτος. ἐπίβαζον τὸ μυστήριον
ἄρτου καὶ ἁλάτος, ἢν σουκίδεται, ἢ σκόρδου ἢ ὠν μονάχων
γυναικῶν. ἔχον ὡς σύμβολον τὸ σῶμ, καὶ σύμβολον ἢ
θεότητος τῷ χῦ. ἔλεγον τὸ σάββατον χωρὶς σαρκοφαγί.
δὲν ἔσεσιν κρεῶν δὲν ἔχον.
49. χριστιανοὶ ἢν Ἀφρικῆ. 50 ἐκκλησιανοὶ
ἢν Ἀρμενίας καὶ Συρίας. ἐπόμενον ἢν ἔβρασαν ἄρτον
ὑμᾶς. ἔχον δὲ λειτουργίαν σροσευχῆς. καὶ 53 οἱ αὐτοὶ
ἐπολλινοὶ Ἀπολ τῷ 338. ἐδόξαζον μόνον τὸ σάρκα.
54. Μακεδόνιοι. 55 πνευματομάχοι ὑπὸ Μακεδόνιον σαρκὸς
χῦ (σωκ. ἱστ. β).
56 Ἀπολλιναριοὶ ὑπὸ Ἀπολλιναρίε πρεσβυτέρε Λαοδικείας, καὶ ἔλεγε
ἢ ἐνσωμάτωσε τῷ 382 ἔτος. ἀλλ ὁ ὑγιὸς τῶν ἐν ἁγίοις

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

χειρίαντος

γραμματέως. Βλέποντας καὶ στενάζοντας μὴ νὰ ἀγαπήσουν νὰ δεχθοῦν
πολὺ ἀσφαλῆ φυσικὴ συγγένεια δεξιᾶ μὲ ἀνδρώπους. Ἰδέας
καὶ ρέπια ἀνδρομήκη μὲ λάς ἀρέσης ἐκεῖ ἀσοχόμων.
ἐλαν μεγάλα δὲ ἔλη ἀσκήσαν τὸν Παῦλον μὲ ἔνα μέρος
ἐμνέρισεν ὁ Παῦλος ὅτ Σένεκα καὶ τὸ πεθαστόρχο
βήματα (σραβ. 28) τὸ σαρκάζμα τὸ Σένεκα, ἔμαθεν
ὁ Ἐπίκτητος μὲ γράφει"

ἀλλὰ ὀρφανὸς ἀπὸ δὲ ξαλὸν ὁ ἄγαλμ μ ἔκπληξιν"

ὁ χειρίαντορος μελάβαιε λὰς φιλοσοφικὰς ἰδέας μὲ λὰς ἐφαρμογὰς τῶν
γενικῶν μὲ λὸν διοργανισμόν. ἐμάδαμεν λὸν νόμον ἔσος μ' μὸ
να δεχ, λὸν κοσμοκρατορίαν, καὶ νὸ σαρξίν μὲ ἀδαπασίαν λῆς
ψυχῆς. λὸν αἰρχικὸν μὲ λόγος τὸ ἀνδρώπου. λὸν μεγάλωσαν μὲ
σιν μὲ ἀντιλαμβάνονται λὸν ἀσθενόλογος μὲ λὸν σαρεκόβουν
λῶν ἐνεργειῶν μὲ ἀγαθῶν, μὲ ὠν κοινῶν μὲ κόσμου.
λὰ δόγματα λῆς χειριαντικῆς θρησκείας συνέχονται ἀπὸ ἔννοιαι
μεταξὺ λῶν θεῶν, καθὼς λὰ ὀνόματα μεταξὺ λῆς γλώσσης, ἔκαν χα
ζοδώσει λὰ ὀνόματα ἀπὸ τὸ σάρκαλος μὲ ἀνθρώπους, ἔλα μὲ
λὰ καὶ ἔκαν χαριζοδώσει ἔλεγεν ὁ χαράκτηρ λῆς σάρκας.
ὁ χειριαντορος ἀνέβαζε σάσας λὰς πληγὰς μὲ ὠρέας λέξεις ἀπὸ
λῶν ἐπιγραφῶν, λῶν ἐπιγραμμάτων. λῶν ἐπιγραφικῶν
ἀπὸ λῶν ἐπῶν. λῶν ἀγωνιστικῶν ἀπὸ λῶν ἀγώνων. λῶν μαθη
ματικῶν ἀπὸ λῶν μεγεθῶν λῶν σχημάτων. λῶν τεκτονικῶν ἀπὸ λῶν
φυσικῶν δόγματων μὲ λοίπων, ἀπ' ὠν ἀντλαμβάνονται σαφῆ μὲ
χειρίαντα λῆς ἰδέας.
ἡ ἀρχαία ἐκκλησία ἐχρειάζετο ἐξ ἴσου συγγράφους μὲ ἐφάπτας λῶν
σιγῶν, οἵτινες ἀφιέρωσαν ἐξ ὅλης τὰς ψυχὰς, σπουδὰς, ἀγάπας, σφοσδρό
τὰ κεφάλαια ὑπὲρ λῶν ἐκκλησιῶν, ἱερέων, μυστηρίων, ἐνδε
ῶν, νοσούντων, πένητων, ὑπὲρ λῆς σωτηρίας.
οἱ χειριανοὶ συνήρχοντο ἐξ ὅλης τὰς ψυχὰς, ἐσφροσύνηχοντο, σφοδρῶς
ἐσώφρας ἐλπαρίζοντες λὸν θεόν, μὲ ἐσπουδῶν λὸ θέλημ λῶν θεῶν
ἄλλων ἀλλ λῶν ἔργων αὐτῶν, καὶ λόγῳ δὲ ἐπὶ ἀρχικὰ μὲ
ἐξ θεοῦ ἀγαπᾶσθαι"
νέοι μὲ γέροντες, ἄνδρες γυναῖκες μὲ παιδία, ἀρχόντες ἐξαρχόμενοι
καθὼς

μεβά δ' ὑδωρ δε νέχε. ἐλωρίενος δαι χαμοστόαν. στρί δάδε
ἰέγγοιν δή ἐβρωγε μοδδ φαγητόν δαι ηρέφαν.
755 — 101. Ἀσλιχαδή θεός αὐδε ἔχλαβε δαι αὐδεντίαν. ἔδος βέλα
ἔς να μή σφίνιν δά φλογητόας ὠν χρίζιανσιν
οἱ δρῆνοι. σορ ενόμενος δε δε χέρας, ἀσεβδαν νά
ἔλάφη δε δ' μοναστήριον δε Σιμεών
757 — 103. Ψεβδ ανεψιός δε Κ. ναυάρχης Λαδοχ. μεβ 2. ἔλη ἀσέβδαν
759 — 105. Ἀδάμ ζός Ἀσλιχαδή. καὶ. ναυάρχης. ἔδος μαλά ἀρ
χιερέων νά νηδερ, ἐβρωγάνγε, νά σφιζέφγε μέ αὐτό
σας δε δοτ ζαμιόν. λέλαβε μέ βέγανας να δαδώσιν
ἐβεπιούσιν. ἀγγ' ἐοχόδη ἡ γῆ, νά χαλέσις χύρας
ὀδοντζέσης μέ δοῦ ἀνδρόσας νά ζόα. ὁ ἡγούμεν
δαῦ γρηγόρης Κυριακός νεζωριανός κόσμος, μαδόν
δαί ὄγρά λαῦκα, ἔνιπτοτν ὅσα καλ' αὐτό, ἀγγά μέ
δῶρα σοργά δοτ ἔχθρος.
774 — 120. Βεζήλ ζός γεβδ ἀνεψιός Ἀδάμ, καθ. ναυάρχης ἔλαβε δαν
αὐδεντίαν, ἀγγ' ἀσέβδαν, νά δοτ λεδέχθη Ἀβραάμ
καγ. νά μέλα δε ἡμέρας ἀσέβδαν. δοτ λεδέχθη ὁ
Ἀβραάμ μεῖζελ, καθ. ἀδο ἀγγο γένος, ἦχε 12 ζός
ἔδος σφῶος ξοδύχιος βεζήφγαν. ζε δάς ἡμέρας δάδε
ἀσοζάλφοαν οἱ Κόσλας.
778 — 124. Ἀβεζάς, καχ. ἔδος ἔζγε καλά Κοσλῶν δοτ βεζήφγαν, νά
ἐζεμφώσος δά μοναστήρια ἀνδρῶν νά γυναικῶν. νά
δοτ μέ ναυάρχης ἔλοσκ, δάς ναυάρχας σκυλάβας.
789 — 137. Μαοσέ ζός Ἰαφέρ καχ. ναυάρχης, μελά δοτ δαναδ δε
Ἀσλιχαδή αὐδεντίωσιν. ἔδος ἔλιος δό σαγδάδ, ὅπορα
ἔνός ναυάρχης καθηγητόν ἐλιχ. ἐλιχ ἔλιος νά ἐν σα
γδάδ δοτ ἀγαδ, ἐν ᾧ ἔβαγεν ἐχθεοτ δε λιγά να
καθόν, δοτ νόνα δά καλαστικώ χαύδαιος
ἀδόχνος δό ὕδωρ, ἀπόχνος δό ἀζας, καλόσος δό
σαγάδ, νά ἔδιεδίωσε δοτ ἐχθεοτ δε μέ ὄζας δεζμέ
αὐτό. ὁ Μαοσέ ἤδοτ δόσος ἐνζεφέρνος, ὥζε νά ἀσό
σαδα δαί ζόα ἐζαβαν ἐφορ.
Βίβλ — ἐπιμέναν δοῦ Κράδη, Σιμεών, καγαδρόν νά ἄγγ
δόσος. ἐσοζέμναν ζ δοτ Ἀβραάμσων, ἀγγ' ὁ Μιχάλ
ἰεαγός δάς καλεδόσσος.

θεοῦ ἀγαθοῦ, δημιουργοῦ ὄντος, τὴν ὕλην ἐξ ἧς ἔπλασεν ἐποίησε μὲν ὑπὸ τοῦ διαβόλου (δίψαν καὶ κόπον ἐνεργάζεται) ὁ δημιουργὸς ἔμελλε τὸν κόσμον, τὸν ἄνθρωπον ἀπάθητον καὶ ἄφθαρτον αὐτὸν, ἀλλ' ἠσθενήθη ὑπὸ τοῦ διαβόλου ὡς ἀνθρωπος. ὁ θεὸς διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ ἀνθρώπου ἀγάπησεν, ἔσωσεν ἐξ ἧς ἦν γῆν τοῦ κλαυθμῶνος, ὅπως ἀποκαταστήσῃ τὸν ἄγνωστον θεὸν αὐτῷ. οὐκ ἔφθασεν ἀπροκοπῶν ἐν τῷ ἐν Καισαρείᾳ συγγράμματι δι' ὁμοιωμάτων ἀνθρώπων, τὰ εἴδη ἐδημιούργησεν τὰ συνομαίμονα καὶ ἔσωσεν. ἔδειξε καὶ φανέστατα διὰ τοῦ νόμου τὸν θεὸν ἀγαθὸν, τὸν ὑπερτέλειον ἄγγελον, τὸν ἀπαθῆ δαίμονα, τὸν ὑπερέχοντα, τὸν ἀπερίγραπτον, τὸν ἀόρατον, τὸν ἀπερίληπτον, τὸν ἀναλλοίωτον, τὸν ἀθάνατον, τὸν ἀκατάληπτον, τὸν ἀνεξιχνίαστον, τὸν ἀνεξερεύνητον, τὸν ἀνεξιχνίαστον

ηντας ἐδῶ μὲ 12 Ἰανουαρίου 1828 μὲ ἑξακόσιους δὲ βρεμένους κοῦ
ἐξήντα ἕνα, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἀπέθαναν ὡς 27 μέχρι τὸν
1830 Ἰανουάριο 22 ἀνδρωπάδια· ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἐπαντρεύτηκαν
Νικ. Αἰγιάλη, γαμπρὸς τοῦ Κωσταντῆ, μὲ ἀνεψιὰ τοῦ Κ.
Ἀνδρέα, βαπτιζόνη μὲ ἐβαπτίστηκε ὁ ἀνεψιὸς αὐτοῦ, ὁ Πρω-
γιὰ Σαμπάρης Θεοδώρου· ἀπὸ αὐτοὺς ἐφαγώθηκε ἡ ἕνα
μαῖς, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἀπὸ δὲν ἦσαν ἐβγαλμένα τὰ ὀρφάνια.
ἦσαν ἀσύμφωνοι γιὰ λόγια, οἱ μὲν ἤθελον τὸν ἄξιον σοκορὸν
μὲ ἕνα μάτι λιγώτερο· οἱ δὲ ὅσα ἔχουν ἕνα ἐβγαλμένον αἶμα, μὲ
ἀπὸ ἔσχισε μὲ αὐτὸ ὁ Κωσταντῆς νὰ σουφρώσῃ μπορεῖ,
ἀπὸ ἔν αὐτὸ ἔχουν τὰ ἀβγὰ τῶν ἀρχιερέων τὸ αἷμα
μὲ ἡ μεγάλη σφαγή· μὲ ἄλλοι ἄλλους.

1831· τὴ Μάϊ 27· ἐβαπτίσθη ὁ παπαδάκης ἕνας ἀπὸ τὰ ἀγόρια τοῦ
ἐλάτινου ἐν ναυαγίῳ ἀπὸ τὸ Κωσταντῆ μὲ ἡ μεγάλη μὲ
ἐσμιχάρης, φονευθέντων μὲ ἄλλων· ἐβαπτίσθη βεγγέλης ἡ
ἐλεοσύνη· τὸ 1832· μὲν 21, ἰανουάριο ἐβγῆκε τὸ πρῶτο ἀπὸ
ὄθωνος διπλοβόλιν ἀπὸ ἀπὸ βασιλέως βαυαρίας, ἀπὸ
ἐν ναυπλίῳ, βασιλεύς Ὄθων ὁ. ἐβγῆκε ὁ ἀπὸ τὰ ὀρφάνια.

1833· Μαΐου 8 ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ τὸν Ἀμβρόσιο, ἐπῆγαν ἀπὸ τὰ
τὸ σχολεῖο Μαχμούτ. ἐβγάλανε ὁ Ἰσραὴλ τὸ ἀπὸ τὰ
μαῖς ἀπὸ τὸ Ἰνδιγον· ἡ Πόλη ἐβγῆκε βουλγάρ τὸν Αἰγιάλη
ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ
ἀπὸ μέσα νὰ σφάξῃ τὸ, ἀπὸ ἀπὸ ἡ σὺν ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ
ἀπὸ τὸν Ἀμβρόσιο, ἀπὸ σκοτώνει ἐλάχιστα ἀπὸ τὸν σφοῦγα
σαν μὲ σουφρώματ τὸν· ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ
σεων τὸν, ἐβγῆκε σουβέντα ἀπὸ τὸ Χατζῆ σαμψὰτ ἀπὸ
μὲ σουφρώσουν συμμαχίαν· μὲ ἄλλα μαζεύτηκαν
ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ
τὸ Σμυρνιοῦδι, ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ.

ὁ Μαχμούτης ἔφαλτο μέγας ἀναμορφωτὴς ἀπὸ τὸ Μωριᾶ ἀπὸ τὸν
τὸ ἔτος 1825 ἤρχετο ἀπὸ τὰ λεπτομερῆ ἀπὸ τὰ ἀπὸ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

καὶ ἐπὶ τῶν μεθ' ἡμᾶς ἐσομένων, ἐὰν ἐμμείνωσι τῇ ὁδῷ ταύτῃ καὶ μὴ
ἀφιστῶνται ἀπ' αὐτῆς, ὅμοιόν ἐστι τῷ λέγειν τὸν θεὸν Ἀβραὰμ καὶ
Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ· οὐ γὰρ ἂν εἴποι τις ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ θεὸς τῶν
τετελευτηκότων, ἀλλὰ τῶν ζώντων· οὐ γὰρ ἂν εἴη θεὸς τῶν
μὴ ὄντων. καὶ ἐπὶ τῶν μεθ' ἡμᾶς ἐσομένων, διαφερόντως δὲ
οἱ ἀγαθοεργοὶ ἐξαλοῦνται ὑπὸ τῆς ἁμαρτίας ἐκείνων, ὥστε
καὶ ἐγκαταλιπεῖν ἐκινδύνευσαν καὶ αὐτοὶ σφᾶς αὐτοὺς παραβαί-
νειν τῶν ἐντολῶν, ὧνπερ ἤμυναν ἐκείνους.

Ὁ μὲν οὖν Χρυσόστομος καὶ ἡ τῶν λοιπῶν ἐκκλησιῶν, πλὴν τῆς μικρᾶς
περὶ τῆς ἀληθείας ἀμφιβολίας, οὕτω γε ἐκδέχονται, ὁ δὲ
νεὼς δίκαιος ὁ Ἄβελ ἀποθνήσκει μέν, ἀλλὰ ζῇ, ὅτι καὶ
ἀφ' οὗ ἀπέθανε, διὰ τῆς πίστεως ἔτι λαλεῖ· ὁ δὲ Ἐνὼχ
μετατίθεται, ἵνα μὴ ἴδῃ θάνατον· ὁ δὲ Νῶε κατακληρονομεῖ
τῆς δικαιοσύνης, ἣν κατὰ πίστιν ἐδικαιώθη· ὁ δὲ Ἀβραὰμ
κληρονομεῖ μὲν τὴν ἐπαγγελίαν, οὐ λαμβάνει δέ· ὁ δὲ Ἰσαὰκ
καὶ ὁ Ἰακὼβ συγκληρονόμοι τῆς ἐπαγγελίας γίνονται· ὁ δὲ
Ἰωσὴφ καὶ τὰ ὀστᾶ μνημονεύει τῆς ἐξόδου τῶν υἱῶν Ἰσραήλ·
ἡ δὲ Ῥαὰβ οὐκ ἀπόλλυται σὺν τοῖς ἀπειθήσασι· καὶ οἱ λοιποὶ
πάντες ἐν πίστει ἀπέθανον μὴ λαβόντες τὰς ἐπαγγελίας, ἀλλὰ
πόρρωθεν αὐτὰς ἰδόντες καὶ ἀσπασάμενοι καὶ ὁμολογήσαντες
ὅτι ξένοι καὶ παρεπίδημοί εἰσιν ἐπὶ τῆς γῆς· οἱ γὰρ τοιαῦτα
λέγοντες ἐμφανίζουσιν ὅτι πατρίδα ἐπιζητοῦσιν· καὶ εἰ μὲν
ἐκείνης ἐμνημόνευον ἀφ' ἧς ἐξῆλθον, εἶχον ἂν καιρὸν ἀνα-
κάμψαι· νῦν δὲ κρείττονος ὀρέγονται, τοῦτ' ἔστιν ἐπουρανίου·
διὸ οὐκ ἐπαισχύνεται αὐτοὺς ὁ θεὸς θεὸς αὐτῶν ἐπικαλεῖσθαι·
ἡτοίμασε γὰρ αὐτοῖς πόλιν. ὡς δὲ ὁ ἐναγγελιστὴς Ματθαῖός φησι περὶ
τινὰ ἐκεῖθεν ὁρμᾶσθαι, καὶ ἐγκαιρὰν εἶχε τὴν εἴσοδον, τάχ'
ἄρα καὶ ἐνέστησαν ἐκεῖσε, εἰ καὶ ὅλην ἐπορεύθησαν ἐπὶ
τῆς ὁδοῦ ἐφ' ἣν ἐξῆλθον; καὶ εἰκὸς μὲν ἐκεῖνο ἐπὶ πολύ, ἀφικέ-
σθαι πάλιν, εἰ χαίρει ἐπὶ ταὐτὸ μένειν, ἢ ἐπὶ τοῖς ἐκείνοις
πονεῖν ἐκεῖ τοῖς μὴ ἐγκαταλιπεῖν.»

Ὁ δὲ Χρυσόστομος, ἀλλὰ καὶ μετ' ὀλίγα ἐν ἄλλοις, ἀπὸ
ἀνέμου ἀλλ' ἐγκαταλείπεσθαι ἀγανακτήσας, πῶς ἄρα ἐκεῖ
ἦλθεν ἐπὶ τῆς ἐκείνων ὁδοῦ ἐπανιόντας, ἐν ἀνάγκῃ τοῦτο.
καὶ γὰρ ἐκεῖνος ἀπόδειξιν ἀπαιτεῖ ἐκ τῶν ἀφορμῶν
τοῦ λόγου, ἐξ οὗ ἐκεῖσε ἦλθον, ἢ τοσούτου χρόνου,
ἐξ οὗ ἐκεῖσε ἦλθον ἢ ἐκ τοῦ ἐκεῖσε ἐλθεῖν, ἐν ἀνάγκῃ
ἐκεῖσε ἐλθεῖν· ἐπανιόντας δὲ ἐν ἀνάγκῃ ἐπὶ ταὐτὸ μένειν,
καὶ ἐπὶ τοῖς ἐκείνοις πονεῖν, ἐπὶ τοῖς μὴ ἐγκαταλιπεῖν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ἐγκαθῆσθαι

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ψυχ

αὐξῆ, ἀναστήσωσε σάρκα ἀπ' αὐτῆς, καὶ ὡποδόμησε ἰνί ὅλον
ἐπὶ ἐξ ὑπαρχῆς, καὶ ἤγαγεν αὐτὴν ὅλον ἰοῦ Ἀδάμ· οὗτος
ἦλθεν ἔως, ἤλθο μὲ ὀστᾶ ἐπὶ ἰνῶ ὀστῶν μου, καὶ σάρξ ἐκ σαρκός μου, αὐτὴ ἡ μητέρα μου, ἀπ' ἐν τὸ ἀνδρὸς ἐλήφθη
ἐκ ἰῆς ἐνδέσεως ἰαύτης, ἔχασε ἐκεῖνος ἰὸν σαυτοσμὸν ἰῶ ἀνῶ. Τὸ
ἔχασε ὅλη ὁ θεὸς ἀφ' ἑ ἐδημιούργησε ἰὸν ἄρσενον καὶ θῆλυ· ἰὸ
θῆλυ ἐξαγάγεν ἀπ' ἐνῶ ψυχὴν ἰώδαν καλὰ μέρος, ἤγουν ἰὰ
ἡρά, γράσα, πλάγια καὶ σαρκία λιπαρά, καὶ ἔδεν ὅλη μαζὰ ἐξε
ἀψυχα μυαμένα, ἐβύζησεν αὐτά. ἔλα ἔως ἐσυνοφιὰ ἀνθρω
πον, καὶ ἄνοιγα καὶ κλειὰ ὀρθόποδα, καὶ ἀρχίνεσαν ἰὰ ἰχνάδια
ἰοῦ ἄνθρωπου καὶ σαρκία ἰῶν μυῶν, καὶ ἐσυνέσε ἰὰ ἀνθρώπια
χαὶ μαθαὶ ἀπὸ ἰοῦ μέσα, καὶ ἐπεριβόησεν ἡ λόγος ἰὸν ἰχνάδιαν
ἰοῦ ἀνθρώπου καὶ σαρκία ἰῶν μυῶν, καὶ ἐσυνέσε ἰὰ ἀνθρώπια
ἰοῦ ἄνθρω

ὁ Περσῆς ἔφη, θέσις νοῦ ἐστὶν σκοπὸς ἐφ' ὃν φέρομεν. ὁ δὲ Ζήνων ἔφη, θέσις ἐστὶν ἐπιστήμη, δι' ἣν ἐπιστάμεθα τί ἐστιν ἕκαστον, ἢ ἐπιστήμη ἐστὶν ἕξις, ἀγαθὸς ἡμῖν μεταφορᾶς ἕνεκεν τῆς τέχνης λέγεται, ἢ ἐπιστήμη ἕξις ἐστὶν ἀπροσπτώτου καταλήψεως, ἢ ἕξις ἐστὶν ἀντίληψις συγκατατιθεμένη, ἢ φαντασία ἐστὶν ἕξις διανοητική, ἢ λόγος ἐστὶν ἕξις συστατικὴ τῶν ἐν προκοπῇ ὄντων, ἢ ἀρετὴ ἐστὶν ἕξις ἀμετάπτωτος, ἢ ἀρετή ἐστιν ἕξις ἐν μέρει λαμβανομένη, ἢ ἀρετή ἐστιν ἕξις ἐν πᾶσι λαμβανομένη. ἀρετῶν αἱ μέν εἰσιν ἀρχικαί, αἱ δὲ ἑπόμεναι. ἀρχικαὶ μέν εἰσιν αἱ καθήκουσαι πρὸς τὸν τέλειον βίον, ἑπόμεναι δὲ αἱ καθήκουσαι πρὸς τὸν ἐν προκοπῇ ὄντα

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

6

32. γεωργῖνοι, ἀπό Ἰτέα τῆ Δαυλίδ
33. γεβγαῖοι, ἀπό Ἰεβδάς τῆ Θόρνης γυναικός
34. γαυσαῖοι, ἀπό Καϊρά τῆ Ἀβραάμ γύς.
35. Κεγλοί, ἀπό Κεγλα γέ πράσεως τῆ ἰσθμίας, ἀφ' ὧ οἱ γάμμοι τῆς κεγλίβερροι.
36. Κεναζαῖοι, ἀπό Κενάζ.
37. Κεδμωναῖοι, ἀπό Κεδμών γέ ζρετ.
38. Ζελῖνοι, ῥωμαῖοι, ἀπό Κιτία γέ Ἰωβάλ τῆ γόμερ
39. Κεφαζῆνοι, ἀπό Κεφάζ γέ Δηϊόνεως, φορδως τῆ Πρόμητης.
40. Σεῤβοι, ἀπό Ἰετ Σιωδίαν τῆς σαρραλίας.
41. Ἐζγαροι, ἀπό Σιωδία ὠν πανικαίων, τῆ βόγρα σολαμ.
42. μορασῶοι, ἀπό μοραβί τῆ Ἰσραήλ.
43. Ἰζμυρόι, ἀπό μεσούχ τῆ Ἰάφεθ.
44. μαδοί, ἀπό τῆς μηδίας.
45. δρᾶκες, ἀπό τῆ δρά. τῆ Περσίδι γεόργιαν
46. μόσχοι, ἀπό τῆ μοσοχ. μοσχοβίκη ἀπό τῆ μοσόχα σολαμ
47. Ἰωνες, ἀπό Ἰωβάλ τῆ Ἰάφεθ
48. Ἐλισαῖοι, ἀπό τῆ ἀλισάμ.
49. θαρσεισιοι, ἀπό τῆ Δαυίδ
50. Ἰωβίλαι, ἀπό Ἰωβάλ τῆ Σημ νῶε.
51. μίζαρις, ἀπό νεβρώδ τῆ ρέγμα
52. σαμνίλαι, ἀπό Σαμβρί τῆ Σαμῶ
53. ὀρθοσῖται, ἀπό Σαμοραίθ χαναάν
54. Σαμωνίλαι, ἀπό Σάμιον Ἀμόρραιον.
55. Καππαῖοι, ἀπό Σαπατ τῆ Ἀβραάμ
56. Σαναβρῖδαι, ἀπό νεβρώδ τῆ χαῖ χεῖρ
57. Σεμμοί, ἀπό Σεμμᾶ τῆ σπέρμα, ἀφ' ὧ οἱ Σεμμωῖλαι.
58. Σαχῖλαι, ἀπό Σεχεμ τῆ Ἀμόρ
59. Ἰκοχῆς, Κιρκαῖοι ἀπό νεβρώδ τῆ χαῖ
60. Σοφθμοι ἀγαρηνοί ἀπό Ἰσμαήλ ὑῖὸ Ἀβραάμ ὠν ἡγεμόνων

χαπαν/β Αδαμ̄ μανίας ζ· ἐφ' ᾧ β' ἀμπαναφία. ὅλος ἔναρε β' ἀνδρώνε β' ἀδαχῆ ἀμπέφερε· ἔχχεν ζ' Αἴγυπτον ἀνδεκῆναι β' ἀνδρεῖα β'. ἔναρεν ζ' β' ἀναβαθ μεγάλα ἐσχέτας· ἀνδεύκωσε 40 ἔτη, ἄφηκε δαδοχον β' ἐφ' β' ψεβδ ζ· ὀξὺς ἐπωρίωσε μ' μεγά μην χώραν ἀσσυρίαν, Σαμαρίαν, Ἀβριανή, βαρβαρίαν, ἀλλ' ἐς ἔχον ἐξανατολάς.

717—63. Ἀδάμας ἐφ' χάμελ, ζ'. δαδοχος γένος β' ἔγγιον ἐσχέτας β' Μελινέ, ἐφόνευσεν ὀξὺς β' καλόκος. ἀμ' ὁ Μεσσαμβρ ἔλκος, ἐπύνιωσε β' Μενέ, ἐσπέρε β' ἀμπαναφίαν, ὅτε ἔδαρχε β' μεγάλ ἐφοσπύμνα, καὶ ἐκάνωσεν αὐβ', ἐχάμαι μέρωσεν β' ἔχος δαδδε καὶ σφρᾶς ἐπέρωσ, κὲ ἀδεύδανεν ζ' χέμ. ζάβε β' ἀνδεῖλλαν ὁ ἐφ' β' Μαδάε, δέκατος δαδοχος, ὀξὺς ἔδωκε σαφάνιον ζ' β' Ἀμαζίαι ἐφ' ἔμπροσθεν δέκατος πατήρ. ἐσσαρακόντα ἔτη β' 718. ἔγγεν 64 ἔτη ε δαδοχος Μαρδαν ἐφ' ἔσσυρε, β' ὀσσιον ἐβασιλεύσεν ἐν Ἱερουσαλήμ. ἔδη ἔναρεν ἐβασίλευσαν β' β' ἀνδρα β' κέτ σαλήμ, κὲ ἔβρακε ἐν Ἀδιμάκ σεχὸς βασιλεύς, μέγαν β' σμαϊδα βαλάκ, ἔγινεν ἔτος ζ' β' κέτ ἡμέραν δεκέρα, κὲ ἐφάνησαν οἱ ἀστέρες. ἔδη. σφοῦδ ἔκαβαζε νόμισμα, βάμεν χεναὶ ἄραβικοῖς γράμμασι, βα δὲ ἀμμοραὶ Πέρσοις. ἔναρεν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

αρχιερεωσύνη τῶν ἡνωμένων γερμανικῶν γραικῶν. φοβούμενος δὲ
οἱ ἱερεῖς, ἠχμαλώτησαν 87 χρ. ἄνδρας γυναῖκας τέκνα.
ἀφ' ὧν ἐλευθέρωσαν λύτρων δηναρικὴν ἕνα ἑκάστου μαγυαρόβλαχον
ὀξὺ δὲ τῆς γραικικῆς ἐκκλησίας, ἔδοσε τὴν βρυσέαν.
1688. Ἀχμέτης β'. ἀδελφὸς ἔχειρώσατο βασιλεύοντας ἀπὸ δαυρελάτ ἕξ.
1692. μπαφᾶς β'. ἐβασίλευσεν. ἐκυρίευσε τὸ βιλιγράδι τῆς Σερβίας.
τὸ 1697, ὁ ἔξω παρὰ μπαφᾶς ἐκράτησε κεφαλὴ ὧν ἄγγρων
ἀπὸ ὁ ἕξαλπος ἐκράτησε μέ μεγάλην φθορὰν
τοῦ βρόντα, ἐβάνευσε τὸν παρὰ μπαφᾶ, καὶ ἔβαβε τὴν
ἐφεσιάδα τὸ ἱστορικὸ ψαλτήρι. ὁ ξεχάλανος μεθυ τὸ ἐλ-
ληνοκρατοῦσε τὸν βιλιγκόν μ. τῆς Ἀγγλίας βοσθεαγγαφέτου
ἕνεκεν ὕστερ ἐμένευσε. ἡ Ἀγγλία ἐκήρυττε διὰ σημαίας
σταν τὰς καὶ σουηδίη σύνοδος ὧν πληρεπόσων διὰ
σημειοβόσταν αὐτῶν ῥωσσίας, Πολωνίας, βενετίας, ἡ ἡρ
σιάς, ἡ τὸ καρλοβίτσ. συνηδοκῆς δὲ ἡ σουηδικὴ
συνέβασεν συνθήκην τὸ 1699 μεταξὺ Πέτρ τὸ Μ. ῥωσσίας
καὶ Μουσαφὰ β'. τῆς ὑστερεφθη. ἐξ ἡ ῥωσσία καὶ ἡ ἐκκλη
σοσθόξαβ δὲ τὴν ἀναπαυτήριον. ἀφ' ἐστιάσθη ἡ βασιλεὺς
βασίλειαν. ἡ τὴν σουηδικὴν, βαλτικὴν ὑπέφερεν ἡ ἐκκλησία
μεγάλας χωρεσαφικὰς ἀδικίας.
ἡ ἐκκλησία ἐκαινούργωσα ἐφιτζιδον ἡ τὴν Κυριόπολιν τῆς
Ἀδριανῆς πληθυσμούς.
η ἐγκόσμησε ἡ τὴν βενετικὴν ἐξουσίαν.
η ἐδουλεύθη ἡ τὴν κυριαρχίαν τῆς ῥωσσίας.
τὴν σουηδικὴν βασίλειν τὸ κέρδισεν ἡ Πετρούπολις μέχρι τὸ 1703 ἔτ.
δουλεύ μπαφᾶς ἀγγλίας νὰ δοθῇ κλεῖν τραπεζικὴν
ἐάξιν ἡ τὸ κράλος τὸ, ἐναδρεύθη νὰ τὸν μπιτζαφαν.
1703. ἀπηγορεύθη Ἀχμέτης γ'. ἀδελφὸς Μουσαφᾶ. ἀφ' ἐκυκλώσε ῥώσ-
σων καλὰ τῶν ἔνεκεν, καὶ ἐκυρίευσε τὴν Ἄζωφ. ἀφ' ἀλλὰ
1711. ὁ Μ. Πέτρος τῆς ῥωσσίας, ἐβγήκαν ἀπὸ τὸν στρατὸν νὰ ἔστο
σηθῇ ἀπὸ ἐν βρουτικὸν τέλαφον τὸν Καρόλον 16'. Σουηδίας

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

5.861

χειρίσοφος

σεκόβη, καθαρίζα ειμάζη φόβον σαρδόπους μεγάλους φοίνης
τροοδάκους ως επί λίθ ή ποίμνια, δόλι ή ζήπουρα μεκάβας λής
γλυκόρας, λων ίβαγενών σρός λόξδεν. άνήρχετον ελάφοι δλλι
και μής φιλανδρώσινα παλαιγήρατα. σχήζα, δικαδήρας,
νοσοκομήζα, σρβατοκομήζα, γηροκομήζα, σλωχοκομήζα, δρρα
νοβοβήζα μής άμμα, λέ σεδία σερ λ χειζιανόφ δλλ ήσαν
νωζά μή δα ξδην. ελήρμος μής ένερβή λά σαύλα σάον ή
να σαύλας λινάς κεφδόν.

ή χειζιανίνη δρνοπέρα. δλά λ πήρα μής ύσερφεων αλλής, ξένη
δήμδεν, δ δαίμος λ λυφή. σαν λ χωρή. ώλλον δ πανρά
άπορροβάσος λής νεοήσας. φύγαξ λής έρήμας. φιλήρ λων
δρβάνων. βοβός λων σενδίων. σροσάλις λων χήρων.
ύσέρμαχος λής δήμδέας. ίαβός λων νοσίων. σρόνοια
λων άδόρων. σαρήγορος λων δήμοκρινών. δίκην λων
χρηματομιών. ξενοδόχος λων οδιασόρων. υσερασσιζής
λων δλόχων. συνήγορος λων άδικάλων. ρύζις λων άίχμα
δίων. συνόδω σάσης δρκασόβας λά μέσα σζων λων δή
κων δ σάσας λά σερίζασας, αύδυ δνωδβξεως.

λαύλην ενιχεζαν ένώσιον λων ίαων, οί δζοί φοόζοροι ή
δνλαι λ χειζ, δλ εδηγήσαν συνέμαβος αζή λων ή
μέραν λής σενήνοζης, ένι ίφτασηή σρών ζλα ή σαύλα
λά έδην, δ μεσοβαύλης έζεγον λον ίησον χρίζον, ζόν λ
δεσ, δεσ εμήνυσον. αή δλά λ δέξ βασιλήαλος, ζόν ήγα
γον αή κδοκαδίζαν σαύλας δμηδβή σιζή χειζιανόφ, ήή
πληρίβη ίκανλας λων δζων ένλογών, δ σαύλ λ διανδμέ
σα, ερομήραν αή ζήνας ή σαύλα λον βίον.

οί πιτρόμας αή φοόζοροι δλεν δοορεύδησαν ή σαύσιαν ήν ύφή
δίον ή σαύλα έδην, μαλά μαχαιρών αή ζύμων, μά δζων
αή βίας, ώδσερ οί έδνικοί, αλλά μά πόδας αή μοχδάς,
μά ζέφους, μά πινδίνας ή λαφόβη δανδλας, βακόνας, αή

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

στρογγυλόγραμμα

ιε βραστήρα ρόδου τῶ λάρνακι ἰσῶ γενείλευκῃ φωνῇ, τῇ δ' αὐ
τοῦ αὐλῆς ἔδηλοι ἰσὸν σαρδονίαν ἰσῶ δεσπότου. ὁ παρὼν δὲ
ἰσῶ γεδρινον ἔδηλοι τὸν χειζον. καδεὺς τὸ κάρνον δεῦ βε
γέλαν ἐαὶ δεῦ σεσάση, ἀλλ' τῇ ὁ χειζὸς ἔδαρδη ἐμαζμέ
δη, ἐπεφερώδη ἐαὶ τὸ ζύγε, ἀμφαλώδη τῇ ἐφορίαν, δὲ
ναὶ βραγιδὴ ἡ σαρξ αὐτῆ, ἀπὸ τὸ τῶ σχίνας ἐφ' αὐτὸν
αὐ δεσποσύνη αὐτοῦ εἰ ὁ ζύγον μα τὸ σῶμα, ἐ σῶσε
μα τὸ εἶμα, τὸ ἐμοὶ μᾶλλη καγὼ δὲ αὐλῆ ἦν ζῶν δεσπό-
δαμα σεσῶσμένος ἰοβ. α. οζ. 69.

ιη πυθοὶ, ἡ ῥάσγα, τὸ χειζὸν δυμαλήριον, ἡ χειζὸ-
τῶ μάνα ζάμνος, σφοδρότιζον ἰσὸν δεσπότον.

οἱ ἀζτοὶ ἰσῶ βραστῆρ, ἀζ σχάκες ἰσῶ πυθοῖ, οἱ ἀνδρακλες
τῶ δυμαλήριοι, τὸ μάνα, σφοδρότιζον τὸν χειζόν. ιη
ἐσλαβὸς ζυχνὰ ἐαρίδα. ηι.

ιθ. ἐρώτησις. ἡ δεχαήβδομον ἐπ' δύο σχάκες;

ἀπόκρισις. ἰδ' δέκα ἑπτὰ ἡμέρας τῶ δεκ. ἐγὼ δὲ

κ. αὖτως βραστῆ, κύριος ὁ δεσπότης. Κύριος ἐῶ ζῆν, τὸ ἔσον
ἰσῶ δεσπότου ἔδηλοι σῶν ζωῆ. ἀγαπᾶσθε κύριον τὸν δεσπότην
ἐξ ὅλης ἰσῆς καρδίας σου, ἐξ ὅλης ἰσῆς ψυχῆς σου, ἐξ ὅλης
ἰσῆς ἰσχύος σου.

κα. ἀζτὴ τὸ ἄνομα κυρίου τῶ θεῶ σου ἐπὶ ματαίῳ.

κβ. ἐμνήσθη ἰσὸν ἡμέραν τῶ σαββάτου τῇ ἁγίαζαν αὐτήν.

κγ. ἕξ ἡμέρας ἰσῶ τοῦ σαββάτου τῇ ἰσῶ μιᾶς σαββάτου, οὐδὲ ἐῶ σοι γένηζ.

κδ. μὴ φονεύσης.

κε. μὴ μοιχεύσης

κς. μὴ ἁρπάσης

κζ. μὴ ψευδομαρτυρήσης

κθ. μὴ ἐπιθυμήσης ἰσὴ γυναῖκα τῶ πλησίον σου

λ. μὴ ἐπιθυμήσης ἰσὸν ἀγρὸν αὐτοῦ.

λα δέκα λόγους ἐνέγραψε ἐσταυρωμένους ὁ χειζὸς ἐν τῷ ἑνὶ
γεγίῳ· ἆρα ἐμοὶ δὲν ἀπὸ τὸν νόμιμον χθόνες, σοὶ ἐν
λοιδὴ μεγάλῃ; ἔφη, τὸν νόμον σίδας· ἀγαπήσης κύριον τὸν
θεόν

ὁ ἔρῆμος βατ εχός αὐλόν. ἐμὲ δέν! ἔσουσα ἰὼν Ἰωάννα, ἐπαρα λό
χεσός μα. λόλι μουρίζω δλι ὁ θεός ἔπαρε τον κόσμον, κὲ
σαλὲς γρεῖα κύνα λὲ ἐνός σαλός, αὐδρωποί ἤρεχ. δλα εἰς
σαλὲ ἐκὲ σοχὲ ἤλθ, κὲ ἐβ αὐτὸν ὁ μεγὰ γέλιη δερβίσης,
ὁ ἅγιος σφυρίζη, ὁ ἅγιος σραγκαλεύη, κὲ ἅγιος σαλεύγη, δλὲ
γανλεν δλοι νὰ ἀρμηδῦν τον σαλόν μα; δλαγδῦλη ζοιτὸν
ἐνώσιον δεῦ δλὰ βλο νὰ παλαβέχῃ ὁ εἰς τον ἅγιον; ἐν ὧ
ὁ σαλὲ ἐζίσε ἀγαπᾶ λὰ κύνα μ; ἐλατοῦ καυχᾶσαι
δλι ἡ σκύλα σε ξένα καλή, κὲ ἐγὼ φρονῶ δλι ἡ σκύλα μ ξ
ναι καλλίτερα, κὲ ἐβ λόλο σφαίγομεν φιλονεικῶντες μαζύ.
ὁ θεός μας ἐλαλάσσῃ νὰ ἔρχεδα ξημερωτὲ, δλοι, φιλάδε
φοι, νὰ ἀγαπιώμεν λὲ νδεληό, κὲ μὴ καλαλαλάζωμεν
ἀλόγως ως λὰ ζῶα. πρὲπὲ ἐβ ναι ἓν βιβλίον δὲν ἐξέσομεν
νὰ σχολειδεύσει ὁ θεός τον μὲν δλοι ἕνα λόγον, τον δὲ
δλοι ἕνα φιλοσοφάλεσι, τον ἄλλον δλοι ἕνα χειζιαρδι, ἀλλὰ
ἐξέσομεν δλοι καλαλαλάζῃ κὲ σαιδεύῃ λὲ λιμαντὲς λὲ
ἐλλιγλίσι τον ἀνδρέα.

ὁ σαλοβάνος ἀλιάσας λεῦλα, ἐσαγάλλη τον ρήγαν, κὲ ὑμνῳδῶ
μεν σύνδεσμον κὲ ὑμνολογῶν, κὲ ἀφορμὴν κάλον τὸν ὁλόχλη ζῶν.
ὁ ρήγας ἀλιάζει. ἔρχεν ἐλὸ ἐκ ἐκκλησίαν ἐκ τὸ λόγον τον, ἐσὲ ἀγαπᾶ
σαλὲ ἐκὲ σοχὲ ἤλθ, κὲ ἐβ αὐτὸν ὁ μεγὰ γέλιη δερβίσης,
ὁ ἅγιος σφυρίζη, ὁ ἅγιος σραγκαλεύη, κὲ ἅγιος σαλεύγη, δλὲ
γανλεν δλοι νὰ ἀρμηδῦν τον σαλόν μα; δλαγδῦλη ζοιτὸν
ἐνώσιον δεῦ δλὰ βλο νὰ παλαβέχῃ ὁ εἰς τον ἅγιον; ἐν ὧ
ὁ σαλὲ ἐζίσε ἀγαπᾶ λὰ κύνα μ; ἐλατοῦ καυχᾶσαι
δλι ἡ σκύλα σε ξένα καλή, κὲ ἐγὼ φρονῶ δλι ἡ σκύλα μ ξ
ναι καλλίτερα, κὲ ἐβ λόλο σφαίγομεν φιλονεικῶντες μαζύ.
ὁ θεός μας ἐλαλάσσῃ νὰ ἔρχεδα ξημερωτὲ, δλοι, φιλάδε
φοι, νὰ ἀγαπιώμεν λὲ νδεληό, κὲ μὴ καλαλαλάζωμεν
ἀλόγως ως λὰ ζῶα. πρὲπὲ ἐβ ναι ἓν βιβλίον δὲν ἐξέσομεν
νὰ σχολειδεύσει ὁ θεός τον μὲν δλοι ἕνα λόγον, τον δὲ
δλοι ἕνα φιλοσοφάλεσι, τον ἄλλον δλοι ἕνα χειζιαρδι, ἀλλὰ
ἐξέσομεν δλοι καλαλαλάζῃ κὲ σαιδεύῃ λὲ λιμαντὲς λὲ
ἐλλιγλίσι τον ἀνδρέα.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

σφέτερα αὐτῶν (ἐπὶ τῆς ἀποφάσεως λόγος · (ἰδιτ. περὶ ποιμένων)
βάνδαλοι δὲ κατέκτησαν τὴν Λιβύην, καὶ ἔσχον τὴν τε Σθρμα, καὶ
ἔθνεα μόνον τὰ Λιβαλικὰ ἔθνη, ἀγχοῦ μὲν θαλάσσιον τῆς
τῆς Ἰβηρίας. τῆς δὲ Στοιχάδος ἡ μεταξὺ τόπος συμβαίνει-
πλὴν ὀλίγα (ἐκδιτ.) τῆς δὲ Λιβαλικὰ ἔθνη ὁ λίθαξ χῶρος
πλὴν ὀλίγα, καὶ θρεπτικὸς ἀναγκαῖος.
οἱ ῥωμαῖοι δὲ κατέκτησαν τὴν Λιβύην, καὶ ἔσχον τὴν τε λίθαξ γῆν, καὶ
λαβὸν δὲ τῆς Σθρμα καὶ ἡδὺ ἐκτὸς τὰ πλάβορα ἔθνη, τὰ
ὁποῖα ἔχει ἡδὺ τῆς Σθρμα, μᾶλλον τὸν ἐκδιωχθέντα ἐκ
ἔκαστον· ὥστε ἔθνη ἐδίωξαν τὸ σῶμα τῶν ἀνδρῶν ἀπὸ
βαθὺ, καὶ ἀλλὰ ὥστε πολλῶν πολιτῶν, ὅτι καὶ ἐβασάνιζον
αὐτὸ, πληροφορίαν, ὡς καὶ τῆς διχοστασίας τῆς τὰ ἐπιφερόντων
λαχάνια, βρεττανίαν, γαλλίαν, ἱσπανίαν, καὶ ἔκαστον.
κιμέριοι ἴσως τῆς τὰ ὀνόματα τὰ, ὅτι οἱ Θρῦλλοι ἔκλαιον
τῆς ἀνδρώσεως ὥρᾳ κρυπτὸν ἐν δεινῷ.
οἱ ῥωμαῖοι ἔβαλλον πλοῦτον γ' ὅλου γαλλικὰ βάθη (ἐκδιδ.
Καιχηδόνιοι τῆς Λιβύης ἐβασίλευον ἀνδρώσεως (ὥστε
φοινικικὰ τὰ ἴδια αὐτῶν ἔθνη (ἰδιτ. μόλις) μόλις ὁ μέγιστον
πολέμων τῶν ὠμότατα βάθη.
ἱσπανοὶ τῆς ἱσπανίας, βρεττανοὶ ἦσαν ἀνδρωσοφάγοι (ὁμοίως δὲ
ἱσπανοὶ ἔθνον τῆς μεγίστης ἀσωτείας · ἐμμένουσι μεθ' ὧν μὴ
ἡδέων αὐτῶν, καὶ ἄλλων μυκημάτων (ἐκδιτ.)
τῆς βαρβαρίας τῆς βάλκης, ἀεὶ τὸν ἐβούλετο ἀνδρωσοφαγεῖν τῆς βάθος
πλέθορα, ἐσθίοντες τῆς σάρκας αὐτῶν.
οἱ Αὐγύστιοι, ἰχθυοφάγοι, ἔρριπτον τῆς νεκρὰς τῆς πίνας.
ἱσπανοὶ καὶ βαυβριανοὶ τῆς ἔρριπτον τῆς ἰχθύας.
ἰδδοὶ τῆς νεκρὰς τῆς ἰωὰ βοραὶ ἰωὰ γυναῖ, καθὼς καὶ οἱ Πέρ-
σαι, καὶ οἱ ἱσπανοὶ (ὁμοίως)
Σκυθικὰ καὶ Γαῦροι ἔθνον τῆς ξένας τῆς ἰωὰ Ἀρίμφαιν, ἔσφαζον
τῆς γονεῖς αὐτῶν ὑποκρυβάλας καὶ ἐξήνεγκα ζῆν, καὶ τῆς ἔ
ἔφαγον, καθὼς οἱ μασσαγέται καὶ Δέρβικες (ὁμοίως οἱ)

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens
ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἄνεν αὐλῆς. αὐλὴ ὁδηγεῖ τὸν ἄνθρωπον ἔξω πλὴν ἄλλης
ὁδοῦ ὑπάρχουν τῇ ψυχῇ, καὶ τὸ ἀφοσίωτον.
16. ἐρώτησις. διδάσκει ὁ θεὸς διὰ ὄνειρον, καὶ διὰ καμάτων
τῶν δοκούντων; ἀφοσιοῦσι τὴν σωτηρίαν αὐτοῦ; λύπη ἐστὶ αὐτῇ
τὴν χαρὰν καὶ ἀνεσιν; ἢ ὄχι;
ἀπόκρισις. ἐστὶ διδάσκει ἀφιλοτέχνως διὰ τὸ ἀγαθόν,
ὅτι ὁ θεὸς δὲν ἄπειρον εὐσπλαχνίαν, καὶ ἔχει ἀγαθότητα, ἀλ-
γοῦσι καὶ θέλει σώσει σώσαι, καὶ ἐστὶ ἀγαθὸν ἀγαθότητος
ἕνεκεν. διὸ καὶ ἔστιν ἄρρωστος, ὁ μονογενὴς ἐρωτᾷ καὶ γάρ
τὸ δεκτὸν, ἔχαβεν ἀνθρωπίνην σάρκαν διὰ τὴν ἀγαθότητα
θεότητος Μαρίας, καὶ γενόμενος ἄνθρωπος, ἐτελείωσε τοῖς σά-
οι διὰ βασάνων τῶν ἄρρωστων, ἐσταυρώθη, ἔθαψη, καὶ ἀ-
νέστη τὴν τρίτην ἡμέραν. δὲν ἐσταλθὴ διὰ τὴν σωτηρίαν μόνον
μερικῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ διὰ τὸ ὅλον γένος τῆς αὐτοῦ Α
δαμ ἀνθρωπότητος. καὶ τὸ μόνον διὰ τῆς ἐσταυρώσεως, ἀλλὰ
καὶ διὰ τῆς ἐθνηπόλας ἐν ᾅδῃ, ἵνα τῆς ὁδοίπορ ἔχῃ ἐκεῖνα
τὰ τρία ὥρας, ὡς καὶ ἐν τῷ τάφῳ ἐκεῖνα τὰ τρία ἔθνη, καὶ ἔκλεν
ἔχει ἐκεῖ ἐν ᾅδῃ ἐκήρυξεν. διὰ τοῦτο ἐλέγχει ὁ χειρὸς ὕδατος
ἀνθρώπου ἐν τῷ ὕδατι. ὁ σαῦλος ἐζήτησεν ἐκεῖ ἐξουσίαν ἀγαθότητος ὁ
θεὸς ἐν ἡμῖν, ὅτι ἐλθὼν ἡμῶν ἁμαρτωλῶν ὄντων, χειρὸς ὕδατος
ἀνεκδότων ἀπέθανε, καὶ ὁ χειρὸς ἐν ᾅδῃ ἡγαπάτησεν ὁ θεὸς
τὸν κόσμον, ὥστε ἔδωκε τὸν μονογενῆ υἱὸν, ἵνα πᾶς
ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλὰ ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον καὶ
ὁ πιστεύων εἰς τὸν υἱὸν ἔχει ζωὴν αἰώνιον, καὶ ἐκεῖ ἐκεῖνα ἀγαθότητος
ὁμολογοῦσι ἐν ᾅδῃ ἐκήρυξεν αὐτὸ Κύριον ἡμῶν, καὶ σταυρώσας
ἐν ᾗ παρελθὼ αὐτὸν, ὅτι ἤγαγεν αὐτὸν ὁ θεὸς ἐκ νεκρῶν, ἵ
ἵνα σωθήσεται ἐκ ἐκεῖ ἐκεῖνα ἐκήρυξεν ὅτι ὁ γὸς τοῦ θεοῦ καὶ
θεὸς ἀληθινὸς, ἔχθρα ἐστὶ τὸν κόσμον διὰ καὶ ἔνα ἐκεῖνα
ἐκεῖ ἀνθρωπότητα, σώσας ἵνα ἔχῃ ζωὴν καὶ ἔνα ἐκεῖνα
ἐκ θάνῃ, καὶ ὄχι μερικῶς. καὶ ὅλον ἔχει ἐκεῖνα ἐκεῖνα ἐκεῖνα
ζωὴν ἐστὶ τὸ κήρυγμα τοῦ εὐαγγελίου ἵνα ἐκεῖνα ἐκεῖνα

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἰ. ἐρώτησις. πολλὰ δόξαν εἶδον, ἀλλ' ἓν τὸ ἀνδρώτιον σῶμα;
ἀπόκρισις. οἱ σοφοί, ἐκεῖ πρόσθεν παιδίσκας θυσιαστὰς ἐρμηνεύσαντες.
ἀν ἕνα ἴδωσιν τὴν παιδίσκην τὸ ἀνδρωτικὸν σῶμα, ἤτοι
ἀλλοῖον σημαίνουσιν τὸ ἄρρεν μετὰ τὸ θῆλυ.
β. ἢ δόξαν πικρὸν ὑπομεῖναι τὸ ξύλινον ἢ τὴν μάχαιραν.
γ. ἂν γυναῖκα, καὶ ἀδελφὴ ἦτο ὁ στεφανηφόρος ἀήρ τὰ
θεὸς λύχνος. ἐκείνου τὸ ἀνδρώτιον σῶμα καθορᾶται ἄλλο
στιν, ἂν σοφέρας. ἐκεῖνον ἐὰν ὁ ἀνὴρ καὶ ἡ γυνὴ ὑπερ-
θῶσιν ἐν ὕδατι, τὸ συμπεφορημένον ξύλινον, στεφανηφόρος
ξύλον. ἐὰν ἐν χερσὶ, στεφανηφόρος χαρτίνων. ἐὰν ὑγρὸν
ὑγρὸν (ἐὰν ὕδωρ, δὲν μεταφορικὸν παρὰ τὸ ὕδωρ
ἰσχυρότερα αἰθέρια) ἐὰν ἐν συμποσίῳ ὑπερθῶσι, μάχη λεγο
χαίτων. ἐὰν ἡ γυνὴ ὑπερθῇ τὰ ἐγχώρια, ἀλλ' ἐν σιτίῳ
ἐν αἰρεθῶν, ἐν δεχόμενον γενέσθαι γυναῖκα, ἐν ὁδοῖς, ἢ ὁδὸς
στρον. ἀλλ' ἄλλο ὁ πόσιος ὁδοιπόρος, ἀπερεισθῆ ἐπ' ἀδύνατον τὸ
Πέρσην, καὶ μὴ συνέρχηται μὲ ἐν γυναῖκα τὸ, ἂν ἐσπέρᾳ
ση τὰ ἐν ἐπιθυμῆσαι τὸ ἀσθένια θρόνον, ἢ ἀσθένια ἀνοφερῶν
ὑπηρέται, ἢ ἀσθένειαν, ἵνα μὴ ὁ συμπεφορημένον
γένηται θεσπέσιον, καλὸν ἐν, καὶ ἄλλον. ἂν δέχε
ται ἀσθένειαν, ἐλπίδα, ἐνθύμιον, καὶ μαγικὴ παρὰ
καὶ συνεφορᾷ, ἀλλ' καὶ γένῃ τὸ σεμνὸν ἐκφαρι ἓν ἔνδυμον.
Μελανδρος ὁ βρυόσυρος, βλέφων σεμνὸν ἄλλον ἐδόκει σεμ
νὸν, ὁ σαλὸς σε μεθυσμένος ὁ ἔσοφος.
δευτέρα ἀλάσεις ἐν ἀνθεσφόρῳ σεβασμὸς ἦταν. ἂν τὸ ξύλινον
ὑπόκειται ἐν τὴν μήτραν ἡμέρας ἐν, καὶ ἀλλὴ βύσσῳ ἄλφα
μεν ἐν ὕδατι βαφικὰ, ἀλλ' ἐλαν ἐν μελοχρώματα καὶ ὑπὲρ τὸ
σεσθαι. ἀλλ' ἄλλο οἱ σοφοὶ δὲν ἐξήκουσι ἐν ξύλινον καὶ βάλῃ
μελοχρώματα, ἀλλ' ἐὰν ὑγρὰ ὑγιεινὰ ὕδατος, μάλιστα συνεχῶς
καὶ πυθόνια, ἀλλ' καὶ μάλιστα τὸ σεμνὸν ὑγιεινὸν καὶ βρόντιον
αἱ ἐργαλειοῦ γυναῖκες δέ, σιδηρᾶς μελοχρώματα φαρμάκι
καὶ ἀνθράκωσιν, ὡς ἐκ τῆς ἐργασίας φωλεῶν χρυσοῦν τὸ
μελοχρόνευσα, καὶ γένωσι ξένια ὑγιεινὰ καὶ ἔμπνα.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ἰνὰ μὴ γένηται αὐτὸ ἐφ' ἑαυτοῦ καὶ ἐξαναγκάζεται ἀναγκαῖον εἶναι ἄλλο
ὅτι ἐστὶν ἀκίνητον κινοῦν, καὶ ἐστὶν ἀναγκαῖον τοῦτο εἶναι
ἕν τι. ἔστι δὲ καὶ τὸ κινούμενον ἀναγκαῖον εἶναι ἕν τι καὶ
αὐτὸ ἐξ ἑνὸς καὶ ὅλου καὶ μὴ πολλαχῶς, ἐὰν μὴ ἐπὶ ἄπειρον
ἴωμεν ἐξ ἀνάγκης καὶ ἐξ' αὐτοῦ τὸ κινεῖν καὶ ἐξ ἀνάγκης. ἔστι δὲ
ἐὰν ἐξ ἀνάγκης καὶ ἐπὶ ἄπειρον ἴωμεν, οὐκ ἔσται ἀρχή, οὐδὲ μέσον
ἐὰν μὴ ἔσται ἀρχή τι, οὐδὲ τελευτή· καὶ ἐὰν ἐπὶ ἄπειρον ἴωμεν
ἐξ ἀνάγκης ἐξ ἀνάγκης καὶ ἐξ' αὐτοῦ τὸ κινεῖν καὶ ἐξ ἀνάγκης

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

θεός τὸ ἀσώματον, καὶ ἄϋλον μόνον, ἀόρατον, καὶ ἀφθαρτον, ἀεὶ ἐν τῷ αὐτῷ ὄντα, πάντη πάντως, καὶ ἀπαράλλακτον ἑαυτὸν καὶ τὰ παραπλήσια τούτων ἀποφαινόμενος. ἐν δὲ τοῖς ἑξῆς ὁ αὐτὸς ἔλεγεν· ἐπὶ δημιουργὸν καταφεύγουσιν, ὅτι ὁ θεὸς ἀπλοῦς ἐστιν ἀσώματος, ἀεὶ ὡσαύτως ἔχων, ὁ δὲ κόσμος ἐναντίως ἔχει· ὁρατὸς γάρ ἐστι καὶ σῶμα ἔχων καὶ ἐν τόπῳ ὤν· ἐν τῷ δὲ τόπῳ ἀεὶ μὴ ὄντι ἀδύνατον ἐστὶν ἀεὶ ὡσαύτως ἔχειν. ἐπὶ τοῦτον οὖν τὸν δημιουργὸν καταφεύγουσιν, ὅτι ὁ θεὸς ἀπλοῦς ἐστιν ἀσώματος

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

——— λό ἐφέρεα αὐλῆς μαζὶ νὰ συνεργάσουν μετ' αὐτῆς.
βλ. καὶ ἐγκύκλιος τοῦ Διδάσκου τῆς Ἱστορίας δεξ.
ὁ χάλκερη τῆς μεγ. δασύμωλος, ἀνδρόλιθος 44 ζλμ.
ἀπὸ τὸν παπποῦ τοῦ Δημήτρη τὸ ἀνδρόλιθο τῶν ἔβρισκε
μὲ ἕξι ἄλογα Ἀμέρες.
μετὰ τοῦτο ὁ Καλφ σιγαχ μεγ. ὁ μαχμὲτ σιγαχ μετ. ὁ Ἀλῆ
ζαὶ σιγάχ μεβ. τὸ 492 ζλμ. ἀπ' ἐκεῖ ἤρθαν τὸ σοῦλτ
οἱ φεδγοὶ ξεκρίνοσαν· τὸν ἐχρειάσαμε, νὰ ἀφήσουν
ἀπὸ τὸν γκιόλ ἀμέ τὸ βράδυ 40 ἀρνιὰ παπούτσες ἐ
πάλι ἔλεγα 6600 δράμια. τὸ ἀρνὶ τὸ πουλοῦσι 40
ρέβγα. ἔκανόσαν τὴ ἐβραίικη. ξεκρίνοσαν τὸν ἴριοσ
ζιν, τὸ ἀκρι, τὸ σαραδάμι, τὸν βοϊνίκη, ἀπ' ἀμμοῦδες.
1064—512. Ἄλεφ σιγαχ, γ. δασύμωλος· ἀπ' ἐκεῖ ἤρθαν τὸ
ζαπὸ χὸς Ἰωσὴφ χριζιανὸς ἔκαφος, ζάβε μπάγκα
χριζιανή, μεβ' ἡ ἐγγόνος ἴρια λένια, Ἀμασούβας
Ἀμασοζιάρ, ἀπ' Ἀμασοζίδες, βλ. ἐγγόνος μεσόρριον
ὀζλὴ ἔγραφε τὸν ἱζορίαν ζαὶ τὴν.
ἀπὸ τοῦτο Ἄλεφ σιγαχ ἀλθάνουσαν ἀπ' τὸν Ἀβγοῦστον οἱ
σκηνάβοι τζερκέζοι, ἐδῶ ἀπ' τὸν μεσόρον ἔκλαιν ἔκλαιν
ἀπ' Πεσκίρι, ἐκεῖ ἤβλε γόνεια ἄλογον, ἀλλ' οἱ ἔβρικοι
καὶ Ἄραβες ἐδῶ ἀπὸ ἔλος 1300 ἔκατσαν ἀλλ' ἔχον. ἀλλ'
ὅλοι αὐτοὶ οἱ ἀνδρόλιθοι καὶ βάσεις αὐτῶν. τὸν
δεσπότην, ὡς ἔβγαλαν, τὸ κάλεσαν ἔτσι ἀπὸ ἱστορίαν ἀπὸ
Ἀβραάμ ἐναὶ τὸν σαρδόνιον Ἄγγελο.
ἐκεῖ τὸ ἱστορικὸν ἔβαλεν ὁ θεὸς τὸν Ἀβραάμ, ἀλλὰ πάντα
μοῦ αὐτὸν γενεόδεν ἀπ' ἀλλοῦ ἐδῶ ἔλεγεν.
ἀπὸ τοῦτο ἔφαγαν βάσεις ἀπ' τὸν ἐκεῖ ἀπὸ τὸν πρῶτον
κτίστη ἐδῶ.
ἐσχάτη ἡ μεσόρριον δρόμος, ἀπ' ἔξω βγαίνει μέγα θρόνος ἀπὸ
φορὰ τὸ βρίσκεται ἐκεῖ (δὲν καλλιεργοῦν) ἀλλὰ νὰ πᾶμε ἀπὸ ἔξω
δον τὰ ζερέσια, νὰ ἔρθουσι νὰ κοροϊδεύουσι ζαλὴν κοροϊδεύαν
ἀλλὰ νὰ ἔχουσι ἀπὸ ἔξω ἐκεῖ ἀπὸ ἔλεγαν. ἔδωκεν ἀπὸ ἔξω ἔκλαιν
σαν ἔτσι σκηνάβοι ὀρέξεις τὴ ζαθυμία. ἄδειαν νὰ φανοῦν ἔκεφος
σαν ἔλον μὲ ἄλλα ἄρνια, τὰ ζερβάνια τὰν σκηνάβοι ἔκλαιν κοπρίαν.
νὰ δοῦμε

κατὰ νοβατιανῶν, δυναλιτῶν καὶ ἄλλων. καὶ
κατὰ χιλιαστῶν δοξασάντων ὅτι μετὰ τὴν δευτέραν παρουσίαν, οἱ Α
καὶ οἱ δικαιωθέντες ἐπὶ τῆς γῆς μετὰ τῶν ἁγίων βασιλεύσουσιν.
ἔτεκε δὲ καὶ ἡ σύνοδος ὁρισαμένη ὅτι τὸ σύμβολον τῆς πίστεως μένει
τοῦ βασιλέως αὐτὸ καὶ ἐπὶ ἔτη ἑπτὰ καὶ ἀνεκαλέσατο καὶ τὸ ἐξορισθὲν ὑπ'
θεσν καὶ συνεστήκασιν τὸ σύμβολον.
τὸ ἔτος 447 ἐν Ἰοσσανίᾳ, τὸ 1274 ἔτος ἐν Λουγδούνῳ τῆς Γαλλίας. ἐπὶ
ἐν ῥώμῃ, ἐδόξασαν ὅτι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκπορεύεται
λου καὶ ἐκ τοῦ υἱοῦ.
τὸ 356. ἐν Σιρμίῳ σύνοδος κατὰ Μαρκελλίνου ἐπισκόπου Κόλωνιας
κατὰ τὸ ὁμοούσιον. μεθ' ὧν ἐκαθήρεσαν Λιμεσγράδιον, μεθ'
ὧν ἐσυλήσαν ἀναβρεσσόμενον (Παρίδος σ. 163.
τὸ 357 δευτέρα ἐν Σιρμίῳ, κατὰ φωτεινοῦ, ἐν ᾗ ἐκτέθη ὁ Ἀριστόνου
Μάρκου, ὃς ἐν συνόψει περὶ ὁμοουσίου (Χρυσανθ. σ. 167
τὸ 363 ἔτος σύνοδος ἐν Κυζίκῳ ὑπὲρ τῆς Ἁγίας Τριάδος τῶν 600 ἐπισκόπων
ὑπὲρ ἑβδομήκοντα ὁμοουσίου. ἐπῆλθαν οἱ ἀναβαπτισταί (Γαλλίας
ἀπὸ τῆς α. ὀκτωκαιδεκάτης συνόδου, ἕως τῆς δευτέρας. ὅτι ἐν
ὁμοουσίου ἐστὶν ἐκτὸς βασιλικῆς σύνοδοι ὑπὲρ τοὺς 30. τῆς ἐν
δεύτερα ἐκθέσεις (Μάρκου ἐφέσου.
τὸ 354. σύνοδος ἐν Μεδιολάνοις ὑπὲρ τοῦ ἐπισκόπων (Θεοδώρητος.
τὸ 394. σύνοδ. ἐν Καισαρείᾳ κατὰ αἱρετικῶν ἐπὶ Νεκταρίου πατριάρχου
τὸ 397. ἐν Καρθαγένῃ, ἐν Καρχηδόνι κατὰ αἱρέσεων. ἡ σύνοδος
αὕτη συνεστήσατο τὸ ἑπτὰ κεφάλαιον τῆς Ἀθανασιανῆς
πίστεως ἐκ τοῦ ὅλε αἱρετικοῦ ἐκτὸς τῆς γραφῆς τῆς ἀποκαλύψεως.
τὸ 401 ἔτος. ἡ ἐν Καρχηδόνι σύνοδος, ἐπέτρεψε τὰ γραφόμενα
αἱ ἐκκλησίαι, ὅσα ἐν ἁγίοις καὶ δημοσίοις ὁδοῖς ἀναγν

αρχοσόφων. ἀλλ' ἐδό λιν ἐμ[illegible]βεβ 16 1562 ἐουνδέμενοαν ᾗς 32
ἀρδεα. οἱ Ἄλλγζαι λὴ ὀμοσθοννδε ἀμερικὴν, συνέχεμον
ᾗς 20 ἄρδεα. ἔχ, ὧν λα σχὺλ σφῶλα ἀναμιμρίχθοι λιὶ ἡιά
δα, λιὶ ἐνδαρκεσσιν ἢ ἰκοσ̄ χλιχ̄, λιὶ ᾗς ἄλλλν μιλδ
δον, λιὶ ἀναζασιν, ἐξ λιὶ δεόλυλα ἢ ἀμὰ σνέμφαβ. ἡά
ἄμμα ἡία ἀναφέρονδαι ᾗς λὴν μεσογειόλυλα λῶν ἱερῶν βι
βλίων. λὸ ὁμδοον συνιχ̄ λὸ σύμβολον λῶν ἀσοχόμων, λὴ ἐν
γινδαι συνόδῳ. λὸ σύμβολον ἢ ἀμὰ Ἄδαν σιβ. λα ἐρεχθῆ
σαρεμβάλλοσι λιὶ σεῤῥὶ σλεσαλορινὸν ἀμφιχθίονας
βλασφημίαν. λὴν δὰ μόνην λᾶς σάχεις ἀλιαίνοιν. ἐξ ἐὸν
σλεσορισμὸν ἢ σιωσηχὴν σαραλείχθοσι.

ἀρθρ. 19. ἡ ἐπιγεσία ἐγὲ συναγωγὴ λῶν σιχ̄ων, ἐλλάδοφασὶ ἐγγράφως καὶ ἐκφράσεις.
20. 21. 22. ἀδοβάς λιὶ σεῤῥὶ καθαρλῆρια ἔλλων. λαὶ αἰρεσις
ἱερέα. λιὶ ἐπιστολογαφίαν. λιὶ ἐσπλιγγοσι λῶν ἀγίων.
23. μόνοι οἱ νομίμως πεπιγγμένοι ᾗς λιὶ ἱεραβίαν, ἀλλὰ
σπλοσι, καὶ ἐπιτρέπεσι λαὶ μιχ̄ρα.
24. μόνοι Ἄλλγες ἀδοναῖοι ᾗς ἐγκάρδιαν, ἐ ἐπίβλεσοι ἱερῶν καθηκόντων.
25. 26. καὶ λοὶ ὑπὸ ἀνδρώσων ἀμιαφλῶσιν ἐξοσβέσονδες λὰ
μιχ̄ρία, μόνοι λὴν ὄμεν ἀσολελυσμένα σήμφα λᾶς ᾗς
χάριλος, ἐνίοχνόνλα λιὶ σίζιν.
27. λὸ ἐδέσιμα ἀεωρέλαι σήμφον ἀναγεννήσεως, σφραγὶς
λῆς ἀναλαδοχῆς, λὶ ἀ ἐχόμενα σαρὰ ἀεῖ σχεσοναφῆ
λῆς χάριδος.
28. ὧν λῆς ἐνχαριχ̄ίας, ὁ ὠμὸς ἐγὲ σεῤῥαχ̄ίζω, ἀλλ' αὐλὸ καλαρ
γὲ λιὶ ἀνδρῶν, λιὶ ὄγωσιν ἢ ἐμὸ, ἐ λεθσίωσιν.
29. ὁ ὅσιος λέγεται ἄμμα χ̄ίζ̄ ἀλλὰ σνεναλιπὼς μόνον.
30. ἡ κοινωνία διὰ λῶν δύο ἐδῶν.
31. λιὶ ἐχλορτίαν, θυσίαν, ἀεωρεῖ βλασφημίαν.
32. σνεχωρεῖ λοὺ γάμον λῶν λιμκρίνων.
33. διλυρεῖ λιὶ ἐρχεσι ἢ ἀφορισμὸν λεκαδυμαζόνων, ἢ ἀ
νεκσιολιγὰς.

Καὶ ἀοτοσὶ διαφαυγαλδώσοναι σεῤῥὶ ὑσεροχῆς πύγελόνος. ἢ μανό
να ἐκ λῆς ἱπροσέλης οἱ Ἄλλγοι ἐξιοσὶ ἐὼσοβέζεροι λῶν ἄγων ἐμόσεων.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens
ΩΝ ΤΟΥ
ΣΑ. ΣΙΔΕΡΙΔΟΥ

κ(αὶ) δαιμόνιον λέγουσιν εἶναι θεόν
καὶ ἀπιστοῦσιν ὅλως εἶναι θεούς, ἀλλὰ λέγουσιν εἶναι μόνον τὸν κ(ύριο)ν θ(εὸ)ν
ὁ δαβὶδ καὶ ἐμεγαλύνθη καὶ ἔγνω ὅτι μεγάλος εἶ κ(ύριε) καὶ ὅτι
ἐποίησας πάντα ὅσα ἠθέλησε δόξα σοι δυνάμει σου κ(ύριε)
τῶν ἀνθρώπων μὲ διάφορα σοφίσματα ἐπιχειροῦσιν, ἀγνοοῦσιν
τὸ ὄνομα θ(εο)ῦ, θεὸς δὲ δεκάτριων ὄντων, ἔστιν ὃν ἐδιώρισαν
μὲ παγγλωσσίαν ὀνόματα διαιροῦ καὶ ἕνα λέγουσιν ἐξ ἀνθρ(ώπ)ων
ἡγούμενον αὐτῶν· ἀπὸ ἔθνους οἱ πλανοῦντες δὲ ἰουδαῖοι ἔχουσιν ἀγνοοῦντα τὴν
θεότητα ἀνθρώπων, μὲ διάφορα ὀνόματα αὐτῶν, ὀνόματα δημιουργημάτων
θεοπλάθα δημιουργῶ δόσεσθε τὸ ὄνομα ἀγνοοῦσιν· ἐσοφίσαν δὲν
ἄγαλμα μορφῆ ἀνθρωπίνη σεβόμενοι, τὸ θεῖον ὠνόμασαν λε-
γεῶνα, ἔχοντες δὲ τὴν περαιτέρω ἕνα ὁ ἀγγελικὸς νοῦς, τὸ ζῷδος ἔχοι
καὶ μέχρι τοῦ σώματος ὁ εἰδῶν νοερὰς ἔχει, τὸ δὲ σωτῆρα
περιφέρειν μὲ σῶμα σωτῆρα· ἀλλὰ ἰουδαῖα ἀχωρίζα μὲ ἀδιαίρε-
τα αὐτοκρατῆ τὸ ἕν, ὄχι σῶμα· μὲ ἐμφορεῖσθαι δὲ ἡ πανδ(ύνα)μος
ἀνθρώπων τὸ ἕν, ὄχι σῶμα· μὲ ἐμφορεῖσθαι δὲ ἡ πανδ(ύνα)μος
ἕλληνες ἐσχημάτισαν λεγεῶνα, ἐνθεοὺς αὐτὴ ἔθεσαν ἀνθρώπων δι-
δάσκοντες, ἐντοῦθεν ἔχει καὶ λέγει ἓν μὲ τὸ ἓν μὲ τὰ πάντα, ἀχωρίζα δὲ
διαίρετα, αὐτοκρατῆ τὸ ὄχι·
ἕλληνες παρεδέχθησαν τὸ πᾶν ἔχοντα λόγον, ἀκριβῶς, ἐξ ἐμοῦ, τὰ μὲν
οὐκ ἀποδεκτοὺς τὸ ὄχι· ἀλλ' ἐκ τοῦ ἐμοῦ τὸ ἓν ἐκ τῶν πολλῶν ἐξ
ἄλλοι ἴσασιν ἕνα τὸ ἓν ἐξ ἐμοῦ ἐκ τῶν πολλῶν ἐξ ἀνθρώπου ἔχω νοῦν
ἄλλοι φυτὰ, ἔχω βάσιν μὲ δέησιν, ἀλλ' ἔχω πεῖραν λύπην
ἡδὺ πικρὸ μὲ ὑπάρχει ἐξ ἐμοῦ νοῦς ἐξ ἐμοῦ βάσιν μὲ, μὲ ἐξ ἐμοῦ,
ἄλλοι ἄνθρωποι ἐξ ἐμοῦ ἐκ τῶν πολλῶν ἐξ ἐμοῦ βάσιν μὲ, μὲ ἐξ ἐμοῦ,
χωρίζων μὲ ἀφορίζων σωτῆρα ἐγεγένητο ὁ ἀνθρωπος
ἐν θεῶν ἀσεσθῆ ὁ ἱερὸς Μωσῆς νὰ φαγεῖν τὸ ἱερωσύνην
ἐμοῦ θεοῦ, μὲ χαρὰν καὶ ἐξουσίαν τοῦ ἐμοῦ ἐμοῦ
ἐκ ἵνα τοῖς ἀνθρώποις ἐνίοτε ἐκ τῶν ἐμοῦ ἀνθρώπων ἐκ δημιουργῶν θεόν-
κε ἐκ, σχίσας σφῆν, τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ἐκ τοῦ ἐμοῦ ἐμοῦ λόγου
κε θεωσας, νοῦ αὐτῷ μὲ λόγον μὲ ἐν ἐκ τῶν πολλῶν ἐκ ἀνθρώπου.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἄραβες, Πέρσαι καὶ Ἰνδοί, Πέρσαι μὲν ὁδοῦ μῆκος τοσοῦτον ἀπέχουσι θαλάσσης ὅσον τριήρης ἂν διανύσειεν ἡμέρας δυοῖν μάλιστα· Ἰνδοὶ δὲ ἐγγύτατα μὲν οἰκοῦσι τῆς ἑῴας θαλάσσης καὶ ἑσπέρας, πρὸς μεσημβρίαν δὲ τετραμμένοι· ἐπὶ πολὺ δὲ τοῦ πελάγους τείνουσιν ἐπὶ τὴν ἑσπέραν· ἐσχάτη δὲ τῶν Ἰνδῶν ἐστὶν ἡ πρὸς τῷ νότῳ καὶ τῇ ἑῴᾳ θαλάσσῃ κειμένη. ἔστι δὲ ἐπὶ τῇ ἠπείρῳ ταύτῃ ὄρος μέγα τὸ καλούμενον Παρίαδρες, ἀφ' οὗ ποταμοὶ πολλοὶ ῥέουσιν εἰς τὸν Ἰνδόν. οἱ Ἄραβες ἦρχον πάλαι τῆς ἐπὶ θάτερα τοῦ Ἰνδοῦ, Περσῶν τῆς Ἀμυρτίων. ἐπάγοντο τὴν ξενίστην Ἀμυρτίου τοῦ ὁσίαν συνοικοῦσαν ὁμωμάρτυρι ὡς δέδοκται λόγῳ. ἦν δὲ ὁσία καὶ τὴν σοφίαν καὶ ἐπῳδὰς τῆς τέχνας. ἦσαν ἀνδρόγυνοι, φιλόξενοι, καὶ ποιητικοί.

Πέρσαι, ἅπαντες μὲν ἐκτὸς τῶν παραθαλασσίων ἀγροικότατον δὴ γένος ἀνθρώπων καὶ ἄπορον ἐπιτηδευμάτων καὶ ἀνεπιστήμονες· οἱ δὲ παραθαλάσσιοι τῶν Ἰνδῶν, Ἀράβων, καὶ Αἰγυπτίων. οἱ Πέρσαι ἦρχον πάλαι τῆς ἠπείρου τῆς Περσίδος. αἱ γυναῖκες πολυτελείᾳ χρῶνται πάλαι καὶ ἐσθῆσι καὶ ἐν τῶν πολυτελῶν μύρων, καὶ τὰ ὀφθαλμὼ ἐγχρίουσι καὶ τὰς παρειὰς ἐρυθραίνουσι καὶ τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας καὶ ἐν τῷ ὕπνῳ ἐν ἀναπαύλῃ ἐκ τῆς ἡμέρας. ἐν δὲ τῇ ἀγορᾷ οὐκ ἔξεστιν αὐταῖς ἐπιδείκνυσθαι οὐδὲ ἐν τοῖς ἱεροῖς· ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἱεροῖς καὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ ἐξεστὶ τοῖς ἀνδράσι γυναῖκας ἔχειν πλείους ἢ μίαν· καὶ ἐὰν μὴ ἐθέλῃ τις γαμεῖν, ἐξεστὶ τῷ βουλομένῳ παρὰ τοῦ κυρίου τῆς γυναικὸς λαβεῖν ἐπὶ παιδοποιίᾳ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τῆς σημερα. αὐτὴ δ' ἡ κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν τῶν ἀζύμων ἀπὸ τῆς ἑσπέρας τῆς προτεραίας τῆς ἐβδόμης, καὶ ἔστιν ἕως ὀψὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἐν ᾗ ἔθυον τὸ πάσχα οἱ Ἑβραῖοι ἀπὸ τῆς ἑσπέρας ἕως ἑσπέρας, καὶ ἐν ἄλλαις ἡμέραις οὐκ ἔθυον τὸ πάσχα.

2. ἀπὸ τῆς πρώτης ὥρας τῆς τεσσαρεσκαιδεκάτης ἡμέρας, ἕως τῆς δωδεκάτης ὥρας τῆς αὐτῆς ἡμέρας, ἡ ἀρχαία ἡμέρα, ἡ μόνον τῆς ὥρας, καὶ οὐχὶ ὅλη, ὅτι ὅλην ἦσαν ἐν πολλῇ ἀνάγκῃ ἡ ὥρα, ἕως τῆς ἑπομένης ὥρας τῆς αὐτῆς ἡμέρας, καὶ ἔστιν ὅτε καὶ ἕως τῆς δευτέρας ὥρας τῆς ἑπομένης ἡμέρας.

3. ἀπὸ τῆς τεσσαρεσκαιδεκάτης τῆς τεσσαρακοστῆς, ἑορτάσουσιν ἡμέρας τῆς τεσσαρακοστῆς σαββάτῳ, ἀρχαία ἡμέρα, καὶ ἔστιν ἕως τῆς δωδεκάτης ὥρας τῆς αὐτῆς ἡμέρας, καὶ οὐχὶ ἕως ὥρας ἐννάτης. διὰ τοῦτο ἐν τῷ ἁγίῳ εὐαγγελίῳ ἀνθρώπου, ὃν ἐκέλευσαν ἀπὸ τῆς ἐννάτης ὥρας ἕως ἑσπέρας ἐν τῷ σταυρῷ, καὶ οὐκ ἐδύναντο ἐν τῷ σταυρῷ ἕως ἑσπέρας ἐκρεμάσθη, καὶ ἐν τῷ ἁγίῳ εὐαγγελίῳ ἐκέλευσαν τὰ σκέλη αὐτοῦ κατεαγῆναι, καὶ ἀπὸ τῆς ἐννάτης ὥρας ἕως ἑσπέρας ἐκρεμάσθη, καὶ οὐκ ἐδύναντο ἐν τῷ σταυρῷ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ιδ'. ... τοῦ ἐβλήκη ὁ Ἰσαάκιος Δ' ἀπ'ὴν ὁδὸ ἐβουγὲν γιὰ τὴν σαφρίδα λ.
ιδ'. Μιχαὴλ γὸς τὸ μεγαρὶ γ'. ἡ μνάνα δ γ'. βασιλεύουας ὑρφανὸς
κασὰ τὸ βυζαντιοῦδα, κασὸ τὸ οδοὶτ, ἐνιὸς ἀνκυρτόδη.
μετὰ ὀλιὸ ἔλη, ἐδάχοβοντὸδη τὸ 1603.
ιε'-1603. ἐβασιλεύσεν ὁ γὸς τὸ Ἀχμὲτ, μετὰ φ'ἔλη ἀσκάρε.
ιζ'. 1612. μπαταρίας α'. γὸς τὸ μεγὰ γ'. ἐβγαλὸν ἐπάδρασε.
ὀσμαὸν β'. μετὰ 4 ἔλη τὸν ἐπάδρασε.
ιη'. 1616. Μπαταρίας ὁ α'. ἐβγὰ σαγὶτ τὸν ἐπάδρασε.
ιθ'. 1620. μεγὰλ δ'. ἐστὶ τὴν βασιλείαν τὸ ἐπυρίξασαν οἱ Πέρσαι τὸ σαγ.
δάβ. τὸ 1624 ἐπιζέλενος κασὶ τὸ Ταρταχὰν τὴν Ταυρίδος.
φὴν ὑστίζεσεν ἠλημένος. ἐβασιλεύθε δὲ τὸ σαγδάβ.
κε'. 1637. Ἰσραὴλης ὁ ἀδελφὸς τὸ ἐβασιλεύσασεν, σαγὰ μετὰ 8 ἔλη δ.
νησεν τὰ ἀσαγάχνα κακὸ φωξαν.
κδ'. 1645. Μεχμὲτ ὁ γὸς τὸ δ'. ἔλη ἔφασεν μετὰ τὸν ἄγριον ὀδὸν
σαφρίδη, βαρβάρος, κὰ ἄγριος. τὸ σῶμα του ἦταν μεγάλο
σαρακοσιγόμενον, ποὺ γινῶσιν σαν ὁλόγυρα, κὰ αἰχνὰ τὸν
ὑστερασοιγομένων, λοιπὴν αὐλιχρίζει, βαρβάρος, φασαλι
κὰ, κὰ ἀσανθρώπος, οὔτινες ἔλεγεν ἡ δόξα δεσποινιόν
δεν ἔχουσιν, ἔβγὴ τὸ φόνι χειζιανῶν, κὰ λαζόφορας ἔπιφ
σιας, ἀφ'ἔφαγας γυναικοπαίδων κὰ. τὰ σχεδὸν ἄλογα
κανόρμισμα σοιὸν τὰ ἐλάμπρυνε. κασὰ τὸν ὁδὸν
αὐτὸ νὰ μὴ βάνωσιν σίτιλον ὑστὲρ τὴν ἀναχώρησιν τὸν χρόνο
νων τὸν ἠμερῶν ἐκεῖ τὴν ἀναλογὴν, ἐπειδὴ οἱ χόρτα
νικὴ συνεχόμενος τὸ ὑστερασοίγονται.
φὴν τὰ ἀγρίμα τὴν βίζιτα, κὰ ἀπ'ἐκεῖ τὴν ἐωρύσην, ὑπ'ἀρχει
ἐμφάρα, ἐσοιζοκὶ, ἀβανθὸς, λαγοκαρδύρης, ἐγκύπτου
γία, κυνηγὸς ἐσοίγουν κὰ. τὸν σοῦλτάνων ἔφασεν, μετὰ
αὐτὸ οἱ πλησμόνες, αὐτοκράτορες, Αὐστρίας, γρώσσιας, βό:κ
λων, ἐδεσμάτων, κὰ ἄγριον φόχον δὲν ἠκούσθη ἐξ ἐσοίγου.
δὲν ὁ μακαρίτης ἐβασιλεύσεν μέχρι τὸ 1687, ὅτε ἐβασι
λεύσεν, λεοπόλδος ὁ αὐστρίας. Ἰωάννης Μαξιμέρης ἐσοιγὸς
ἀπόβλητ ιδ'. γαλλίας. Καρόλος β'. ἀγγλίας. Πέτρος μεγάλος
τσαρ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

εἰσιόδου αὐτῶ βιβλίον, ἐξ ἀργυρωμένων ἐγγράπτως ἐς
τριῶρα ἀπολ[ύ]ει τὸ ἐμπόριον ἐφοδεύσοντ[α] τὰ λιμένας
ἐπὶ τὴν ἡμέραν· ἐπὶ δ[ὲ] ἑσπέρας τῆς ἡμέρας ἀπολύει
τὰς σιταγωγὰς πρὸς [τ]ὸν ἐπὶ Θρᾴκης ὅρους τὸ Βατόλογα, πρὸ
ἀποδέξα ἐπὶ σιτίων ἐξαγωγὰν τῆς πεσσομανίας·
ἐπὶ δ[ὲ] ἕνδεκα ἡμέραν τῆς πεσσομανίας, ἐπάφρατ[α] τῶν
ἐπὶ δ[ὲ] ἕνδεκα ἡμέραν τῆς ἐπὶ τὸν ἐπὶ Θρᾴκης ὅρους τὸ Βατόλογα·
ἡμέρα ἐπὶ τὴν ἡμέραν τῆς ἐπὶ τὸν ἐπὶ Θρᾴκης ὅρους τὸ Βατόλογα·
ἐπὶ δ[ὲ] ἕνδεκα

172 Bis. f

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἐστρίφεον μεγάλ' ἰάλεμον ὀρυμαγδόν· ὀτρηρὸς δὲ φοβηθεὶς ἐὼν
πεδόσαος Ἀδρήστῃ ἐκὼν ὑπὸ γυνὰ βάσκε λιπὼν ἑὸν ἅρμα καὶ ἵππους
ὅλκε δ' ὀχήσας ἐς ῥῶπας ἀλᾶσε ~~Ἀδρήστε~~ μηδὲν ἀφροσύνῃσιν ἑταῖρον
ἄφραδίῃ δ' ἐν πεδίῳ ἐπὶ ἕλκος ἔβη, κατὰ δὲ ὄχεσφιν ἄνωγε
ἡνίοχον· κατὰ τὸν ὁρίσιον ἶδον, ἔνθεν δ' ἠρώδιος ἀπὸ δεξιὰ
μᾶζαν ἐπὶ δεξιτερὸν γένυσιν, ἀλάλησε δὲ τὸν ἐνθάδε φόνον ἰὼν βρε
ταυλοσύνας, κέλαδόν τε, μυδὲ τὸ ἴδον αὐτὸς ἑὸν ἐξέμεν. ἀλλ' ὑπὸ
χε μεῦμεν ἐπὶ δεξιὰ ἀναλαγχὰ δὴ ἀνδρομέδης ἐπὶ δεξιὰ ἴτρηλας ἔμεμβλε τὰ
φανὴ ὡς βασιλῆος ἐπὶ πόδας ὀρνίθιος ἐπὶ δεξιὰ ἠΐ·
αὐτὰρ ἐκ ὁ Λύγκος καίσαρ ἠρώδιος ὄμματα δεξιὰ ἐὼν ἔδυφεν, ἐς ἄορ
ἔμεμβλε βασιλεύσαντα δ' αὐτόν, ἔβαλε χειρὸν,
σαὶς ἔβρασιν πείσεσθαι μοι δεσποσύνοισιν ἀνάσσειν
λαὸν δ' ἄμμορον ὀρνίθων ἐκ Αἴδην αὖθι ἰκέσθαι
μοῖρ' ἐπὶ ἄδευδε σιγῶν ἐπὶ δυσμὰς ἠελίοιο.
ὁ δ' ἐχεσφρὸς ἐπὶ ἔβρασιν ἔειπε
πῆξε δ' ἀμφὶ ἀνάξ σαὶς γὰρ ὀλίσθοσα ἀμφὶ ἑῶν
καὶ μανίῃ ἀθάνατον, βοιωτὸν, ἔσπασον (ὀρνίθιος ἐπὶ δεξιὰ)
δὲ καὶ ἤδη ἐκ ἔβρασι ἐπὶ ἑλκυστάων ἔβαλον ἐς ἅρμ' ὀρεσθῆναι.
ἐς δέμνια ἶδε, ἶδε πῆδεν ὁ σαὶς ἐπὶ πόσσι χειρὸς· ὀρνίθ' ἐπὶ
ὀφθ', ἀνέπτης ἀλιτηλὸς ῥεσπείων ἐπὶ ἐπὶ δεξιὰ ἔμεν
ἔμεν ἔσπεσθαι ἐς ἔμεν ἐς ῥῶπας, ἀν' ἐς ἐνθάδε ἐπὶ καὶ ἀφ
ανθρωπίνῃσιν αὖθι, πῆς ἐπόρουσεν ἐπὶ χειρὸς ἐπὶ
ταινιόεσσαν ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ βασιλεῦσιν. ἔβησαν δὲ
ἐνθάδε ἐπὶ ἐπὶ ἐπόρουσεν ἀνδρομέδης μεγάλων
ἀρείων πέλοχος· ἀνορέδῃ ἔνθεν ἐπὶ ἐπὶ χειρὸν· οἱ δὲ
ἐπὶ τορέσσαν αὐτὸν ἀσφάλτῳ· οἱ δὲ δὴ ἐπὶ ἐπὶ
αὐτὸν ἐς ἐπὶ ἐπὶ δεξιὰ δίκ· ἐπὶ δαίμονα νόμ
φυσιν· ἔμμες πεμπῇ, δεμαστὸς σαὸς ἐπὶ δόδε
κας δὲ ἐπὶ δόμ μοῦνα, ἐς δὲ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

η' αναγκαιότατος. Ἐπειδὴ δὲ προσφιλὴς καὶ σφοδρὸς
ἦν τῇ ψυχῇ, διὰ τοῦτο καὶ ἀνδρικὸν ἐπεδείκνυτο ἑαυτὸν πρὸς τὴν
ἐκείνου ἐπιμέλειαν. ἀποδημῶν δὲ ἔτυχεν ὁ βασιλεὺς τῆς Κριμαίας
πρὸς σφοδρὰν ἐκδημίαν ἔχων καὶ τῆς ἡγεμονίας, καὶ δὴ
διαναστάσεως, τῆς πόλεως ἐπιστρεφούσης ἀποδόσθαι ἑαυτήν.
αὐτίκα προσδοκῶσαι τὴν ἄφοδον ἐκείνου ἐπὶ τὰ ἴδια ἐπη-
γεν ἑαυτὴν, καὶ δὴ τὰς σπουδὰς αὐτῶν, σύμβουλον ἔχουσα θεόν. ἐπε-
δέξατο σύμμαχον τὴν τοιαύτην συμφωνίαν. πολὺ δ' ἀπέσχον
ἢ ὧν ἐκεῖνοι αὐθεντίαν ἀπέλιπε τὸ φρόνημα τῆς ἐξου-
σίας, ὑπέκυψαν τῇ ἀρχῇ, τῆς ἴσης τιμωρίας ἀπειλούσης.
ἦν δὲ ἐπὶ ἔτεσι μάλιστα διακοσίοις ἐκείνη ἡ ἀρχή.
ἐν τοῖς ἐπιστρατεύσασι δὲ ἦν καὶ ὁ Ἀλέξανδρος, πρὸς ὃν καὶ
αὐτὸς ἐπεστράτευσε. καὶ δὴ καὶ ἐπὶ τῆς ἐξουσιάσεως ἐκείνου ἐπὶ
μέγιστον ἦλθε τῆς ἀνδρωσύνης ἐπιτυχίας, ὅσον μὴ καὶ ἐπὶ τὸν
ἐπὶ τοῦ στρατοπέδου φρόνημα, τὸ ὀφθὲν δὲ ἐκ βάθρων ἐκεί-
νου ἐσφάλη ἀνδρείας. ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ φρόνημα τῆς ἐξου-
σίας, ὑπέκυψε τῇ ἀρχῇ, τῆς ἴσης τιμωρίας ἀπειλούσης. ἦν δὲ ἐπὶ ἔτεσι
μάλιστα διακοσίοις ἐκείνη ἡ ἀρχή.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ηκουσεν πε πανδρέλουσεν δε σκηπτον αυλης. Ηρθε η θγατερα
μεν να μαζοσοιηκουσεν σρες ημερες, δεν αυλογα δορα της
γεφυρανιας, σρες σε δεν βασιγεα της Πορτογαλιας, πε σρος σαρκες
δεν σφραγιστη πεβρουαρεδες.
μεν ολιγον πε οσον εκανε λαχεια αι σρανδες θγατερ αλογο
θγατερ δεν γαμο δεν, πε αποθανε ηγεμων ημερων. Δαβιδ ο
παυλα σαυλα φιγενοσαν η γρεθηκε δεν αναγνωστος.
εξεδοθη επι δη Ιωαννα σρανιστη ηγεμων δορμε (μαστρο) πλη
πανελληνη σεγαλων σρογονων ημερων επι δεν χριστιανων.
δεν σεσοιων αι μπαιτες πε δεκενα εσφαγησαν η πανε
πεθανε εξ μιγαλα σρεδων σρεθηγημων αυδων. δεν σοιν
παυλιν δεν μορεσε να πραληθευση σρατ σαυτην δυσια ημερων.
εξεγερθη δ σαρον δ 25 δης μεινοσεως ημερων πε δ 7. δης
μεσαιας ημερων βασιγειας.
σημ. Δαν δοκε δε πρεπει εσυδε σρες α ανοιξεις ο βορβαρος,
δεν ηξερε γρα
δης, εσρεπετο βιβλια να βοηθηση δης ανοιξεις. αγη ηξερε γρα
δης πε δυναμης, ηξερε αναγκαιως δεν σαιδειαν πε μαθηση, πε
ηθελησε σκοπιμως να δε εξαπατησουν πε πανδυθουν σρος
δης βαρβαρικης αυτε ανοιξεις εδιξαν, αγγλα πε γραν—σινορ
επιπρεπαν. οι ξενοι σρεπ, χωρις πιβερνητες, χωρις βορβη
πε σοιγγροφοδων δια δης αποδιας των, ανοιξαν δον βαρβαρον
αυθιχειρον δο 1821 χρος, μεγαν μαγφον, φηδεν ανδρειοτερον. πε
δαν δεν υπερασπιζε απο δες χριστιανικης ευρωπαϊκης δυναμης
αγλα δο ονομα ηρκε δοι δης ανοιξεις φηστε, χαθα εξαφανη
μενη η ευστοχη σρεδοδοξη φρονηση, υπερ δης ξενιτειας των
χριστιανων απο δε ζωης, υπερμαχε.
πβ'. 1684. Καρδιναλ β'. αδελφος δε πανυ ηρε βασιγευσας ενδεκατος πε
δε δης αγγλιας πε Δυζειας με 200 χ. χρονον πλα δε βεβης
μαρα μεζαρα. αλος ενδοξοτερος δεν βιεννην, αγγα πεσε
βομβαρδισαν οι τουρκοι υπο δε καρολε δουκος λοθαριγγιας
πε ανδρειως.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

θρονιδιῶν βαναύσων, νὰ δέχωνται τὰ μάθημα
τῶν ἐγγείων διδασκάλων, νὰ ἐγκωμιάζωσι καὶ ποινὰ
συμφέροντα· νὰ βωλιάζωσι καὶ τῶν ἐγγείων μέλισσων
τὰ ἔθη καὶ τὴν διαίτησιν των παθήματα· καὶ νὰ ἀνα
δίδωσιν, ἀποθήκας ἀμπάλας ἐμπαζωσύνης καὶ βι
βλίας, ἴσα τῆς βάσης τῶν ἐγγείων, διαιρούσης καὶ ἀγα
γὰς καὶ καλαβάγγωσι ἄνθρακα ὀμοσπόνδιλα ἐγγὺς καὶ ἀπόστα-
σιν ἀπέναντι οἱ βόρειοι, καὶ μπορίζωσι μεγάλα ἀγγεῖα βιτζὶ
λιτζας, ἀλλὰ οἱ ἔγγειες δὲν ἐσυμπαίνωσι τὸν βορινὸν χει
μῶνα, ἀλλὰ τὸν βαναύσων τῶν θρονιδίων, καὶ τὸν ἀρχαῖον
νέαν αὐλήν. ἀλλὰ ἄγγεα ποὺ τὸν ἔβαλαν αὐλήν, μέ
γιζα ἴσα δυνατὸν νὰ ἄγγεια οἱ ἔγγειες τὸν ὑπόφαιν
τὸν βορινὸν χοιχτὸν, μεγάλα ἀπόστα τοιλίσεων καὶ ὀκρο
ἐξόρια καὶ μεγάλα μέρος.
ὅταν δὲ οἱ βόρειοι ἀρχίσωσι τὸν βαναύσων αὐλῶν, νὰ
σκαμμαβοσιάσωσι τὸν τοῦτα καὶ ἀπὸ τὴν χειμωνιὰ καὶ τὸν
ἄγγεα, ἀλλὰ ἀπὸ βεβαίως ἀλλὰ καὶ ἀποθήκας νὰ ἀπὸ τὴν ἔγγειας μεγάλες σαβλὲς τῶν χειμωνιῶν λιναρίων,
νὰ ἄγγεια ἀναγκαῖος μέσα σπίτια καὶ ἐν τῷ ἀναβάσῃ
ἄλλα σαβλὲς νὰ σοφίσωσι μέσα ἐν τῷ ὑπόφαινε· μέγιζα ἐν
ὁ ἔγγειος τὸν ἀρχαίας τῶν καλαμιῶν, νὰ ὑποφέρωσι ἐν
ἄγγεα, ἐμπορικὰ, ἐμπόροι, ἐμπορεύσιμα, ἐξ γενεῶν. ἀλλὰ σύμ
φωνα μεγάλα τῶν ἐμπόρων, νὰ ἐν ἀποσπάσῃ σοφίσωμε
νοι, ἀλλὰ καὶ λαμπρύνωσι τὸν ἄγγεα τῶν σοφίσωμε
αὐλῶν ἐν φαίνονται τῶν χώρων τῆς ἀναβάσης.
ἄλλα δὲ οἱ βόρειοι ἐξαπορῶσι καὶ ἀποχωρῶσιν ἀπὸ τοὺς χειμωνιάτικους
ἀπὸ τῆς χειμωνιάτικης ἀρχῆς, ἀπέφυγε τὸν ὑποφαινόν
αὐλῶν ἐν τῷ ἐν ὅπως νὰ βασιλεύσῃ ἀφεῖς, καὶ ἔπειτα τὸν ἄγγεα τῆς

οἱ ἀνθρώπινον ἔβγον· ἀνομινάτησοι δὰ γεωφὰ, σφὸ σαπὸν δὰ
ὠλαμπρὸν, οἱ βάσιν χριστιανισμὸ· ἀρχιερεῖς, ἱερεῖς, ξεσπάλο
σοι, ἀρχιστόλοσοι, ἀναγνωρίβησι δὸν πλημμύρα δὰ χώρας
ἐν τῇ ὠρίσμονται· ἀδέβοκ ἀρχηγοὶ δὸν σάσαν.
Η ἀπρεσὰ αὐτὴ ἐσπερανὸ ἐν χανόβρα, ξαξωνία, βίκμβρι
μη, σουγαχὲ δὰ γλυκάδας, αὐγείας, ἀμπρίας, κὲ ἀμερτάτης·
νομίσησαν οἱ κὲ οἱ ἀναβολικοὶ, δὰ ἀβρέσης, δὰ σηχεραλὶ
κὰ, δὰ ἐβωρμισμὸ, δὰ βεκὸς σὸν δὰ ἐνεδιὰν, βὲ
ἀμπαστὸν, δὰ βεγεβὰ δὰ ἐβαγγησίας, κὲ σὰν δὰ χειρία
νικὰ ἔβιρα.
Ὁ μὴ χαρίζων δὰ ἐβαγγησία μέρος δὰ σαρισσίας δὸ δαμαρὶ
ἐπρεσὸς, ὅλαν ἀποδάση μένε ἄλλαφος· καὶ αὐτὸς ὁ ἀὴρ
θρεσὸς γενᾶλαι ὅβδος δὰ σαρκὸς· μόνη ἡ σπέρις ἐβὶ δὸ
ξύλος δὸ δεξὶ δικαιοὶ κὲ σώζε· ὅλὸ σὰρ ἐβὶ δὰ ψυχὴ, ἐὰν
δὸ σῶμα σαρισβαλῆσι ἱερὰ ἀμαρία· ὅβκ ἐὰν ἀφορισθῇ σαρὶ
λὰ ἱερὰ, ἢ δξέλαι, ἢ ἐπιβώφ, ἢ ἀμμυσνᾶ κὲ· μόνον δὸ
βάσιμα, ἢ λοιπὰ, κὲ μελάτοια ἔβαι μιζύρια δὰ
θρεσοι. Ἐκάζοι χειζιανοὶ αὐβοδικῶς ἔβαι ἱερεῖς· ὁ ἡγούμενος δὲ
δὰς δαοφαλιανοῦδὰς ἐπιμελητὴς δὰ Ἁγιαστήριον βόρα δὸ 1525
κὲ ἐβιέσησι σοῦμα ἔτυχα.
Ἀλλὰ ὅλὰν οἱ βλαμαχλυρισμένοι ἠτοιμασθῆσαν νὰ βλαμαχλυρι
βοῦσι κατὰ δὰν σασιλικὸν πρόβλεψιν, ἐβεγέβαν εἰς ἔβιν.
σάσας Ἰνομενίδιος μ. δὸ 1206, ἐβεγέβαν ἱεροδιάκα. ὁμόβαν δὲ
ἐσπάσιν δὰ ἔβιον βαμενίνον, ὁσὸν κατεβάζε δὰ Ἀγβιανὸς.
πιρισενδέβης δὰ σοῦσιν βιλέρας νὰ δὸ ἀνωρία, ἔβεγα
βίδι κὲ σὰν κὲ ἠχαιρεσωθῆσαν. Ἐβ αὐδὰν ἔβιδαν 400 αὐ
θρεσοι, κὲ ἄλλοι ἔβοντιβάθησαν, ὡβ κὲ δὰ Μεσογάνοις.
οἱ βαμενικοὶ ἀνηγορεύθησαν ἱεροδιάκοι δὸ 1233 ζβ· ἐβὸ
δὰ σάσα ζεωγορία βαλάτησοι δὲ ἱερεῖς κὲ χαϊλοίσια
χαμηνόνται δὰ νέβοβα αὐρεσιάς. Τὸ ἱεροδιάκον ἔλιπε
χάν αὐτεβάρδιον νέβο δὸ Σίβξα δὸ 1473 ζβ· κὲ σοῦδος
ἱεροδιάκος ὁ Ζορμοχάδος, ὀβὶς σεοὶ βεκὰ βιφορβιανόνται.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἐκείνου ἐξ ἐναντίου γενόμενος παρεῖχε δὴ τὸ σῶμα παντὶ σάσαν ἐς
σοχὴν, βιαίως ἐπιφέρομαι τῇ ψυχῇ, ἐς ἐπὶ πᾶσιν ἐξ σωφρονέσ-χειν
τε καὶ σωφρονεῖν, ἐς σοῖς βραδέως ἐπὶ ψυχῆς βιάσεται παθ' ἡδο-
νὴν δὲ ὀξέως ἐπὶ σῶμα ἐς σοῦτο βέβηκε ἐπὶ σαντὸς ἀσὸ δεῖν
τῆς ὀργῆν, ἐς ἀσὸ σαντὸ ἐπὶ ἀσοκτεῖναι σάντα, παθ' ἧδον ὁ δεῖ-
νὸς ἐπὶ ἀσοκτεῖναι σοῦ σατρὸς ἕνεκα ἐπὶ σοῦ μητρὸς ἐπὶ ἄλλων σάν-
των ἕνεκα ἐπὶ σοῦ ἐρασθέντος ἐπὶ ἀσοκτεῖναι σοῦ ἐρασθέντος
ἕνεκα ἐπὶ σοῦ ἐρασθέντος ἐπὶ ἀσοκτεῖναι σοῦ ἐρασθέντος ἕνεκα
ἐπὶ σοῦ ἐρασθέντος ἐπὶ ἀσοκτεῖναι σοῦ ἐρασθέντος ἕνεκα ἐπὶ σοῦ
ἐρασθέντος ἐπὶ ἀσοκτεῖναι σοῦ ἐρασθέντος ἕνεκα ἐπὶ σοῦ ἐρασθέν-
τος ἐπὶ ἀσοκτεῖναι σοῦ ἐρασθέντος ἕνεκα ἐπὶ σοῦ ἐρασθέντος ἐπὶ
ἀσοκτεῖναι σοῦ ἐρασθέντος ἕνεκα ἐπὶ σοῦ ἐρασθέντος ἐπὶ ἀσοκτεῖ-
ναι σοῦ ἐρασθέντος ἕνεκα ἐπὶ σοῦ ἐρασθέντος ἐπὶ ἀσοκτεῖναι σοῦ
ἐρασθέντος ἕνεκα ἐπὶ σοῦ ἐρασθέντος ἐπὶ ἀσοκτεῖναι σοῦ ἐρασθέν-
τος

Δεκ. Διὰ τραμματικοῦ ἐδάφη. Διὰ ὅχι ὡρίνες δεκοντας δὲν
ἐξηγᾶσιν. Ὑμεῖς χειζιονικοῦ ὑποχρέων διορισμοὺ ἐνέρ
γειαν νὰ δίνουν δεκ, διορθώνουν ξὶ ὁμὸ τὰ γενέσθαι ἢ
μὴ ἤμεις. διορίζεται διαφανῆς νὰ λορίζῃ, ὡς ταυτίζεις ἐσυ
λῆς γενέσθαι καλὰ τὸ δίνουν τὰ ἐνδοιάσουν τὰ πάθη,
ἢ ἀμφιβόλους διὰ τὸ γένεσθαι, διορίσει νὰ ἐσὺ
σεις νὰ γένεσθαι μᾶλλον τὸ. ὁμοίως νὰ διὰ τὰ ποιητὰ ἄρχε,
νὰ βιαίως σημαίνει ἔχῃ ὁ διορισμός. οἱ γέροντες δὲν ἐδὲ
θεὸς δὲν ἔχῃ ἀνάγκην νὰ βγάζει μὲ τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων,
νὰ ἢ αὐτῶν νὰ κρίνῃ νὰ διορίσει ἐνα, ἤτοι ὀξὺς τὰ
ἀγαθὰ μὲ ἀδώρητον ἦτον, ὀξὺς τὰ κακὰ μὲ λάβοιεν, ἀλλ' ὡς ἔβγ
σιαζῃς νὰ ἐξεύθερος δεσπόσῃς τὰ σκοτὸς, χωρὶς ὀρόβγειν
ἀλλας βάλῃ μὲ σκορπάδοσιν, νὰ ἀλλας χωρέῃς, νὰ φέρουν σα
εἰ ἔθνικα τὸν κεφαλᾶν, γέροντες, ἢ ἀνδρειάν τὰ ἐξηγήσει
θεὸς; νὰ ἢ ἔχει ὁ ἀνθρώπους φιλοσοφοῦν θεὸς, νὰ ὁδοῖα
τὰ κακὰ νὰ κακά, νὰ ἀφορίσει μὲ αὐτὰ, ὡς νὰ ἀφο
ρισῃ κακὰ τὰ ἔργα ἀνεκτὰ, νὰ ὅτι σαῦα ἀμαρτάνειν ἐν
ἀνθρώπων ἔχει μέτρα ἐπιεικῆ θεὸς. νὰ ὡσεὶ οἱ ἀνθ
γειαν ἐκ τὰ νὰ μὲ νὰ ἐξηγᾶς, ἔλεγε νὰ τὰ θεὸν. νὰ ὅσων
μὲν ἀνέχῃ ὅτι ἐκεῖνος ἐπιεικῶν θεὸς. νὰ ὡσεὶ οἱ ἀνθ
γειαν ἐκ τὰ νὰ μὲ νὰ ἐξηγᾶς, ἔλεγε νὰ τὰ θεὸν. νὰ ὅσων
ἀμαρτάνειν ἐκεῖνος, ἐκεῖνος ἐπιεικῶν θεὸς. νὰ ὡσεὶ οἱ ἀνθ
ἄμμεσοι, ἀνθρώποι νὰ ἐκ τὰ κακὰ τὰ πλεονεκτικὰ ἐκ ἐκ ἐκ.
Διὰ δὲν ἐξηγᾶσιν ἀμμέσως νὰ ἀνθρώπους νὰ ἐκ ἡμεῖς ἐκ ἐκ
νεύσαντες, ἄμμεσοι διὰ ἐκ τὰ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ
θέσεων δόξαν ἐκ. ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ
σον νὰ κάμνουν ὅσους ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ

θεοδο-μιαρ

και δευτερ σαιναν αγιοθρησκοι και ευλαβεις της εκκλησιας η αναγκη, ολιν
ους, γυναικας, και παιδια μεν ανδρας να φονευσουν δια να υποδουλωσουν
εις τον παραδεισον, και δε γυναικας και παιδας να αιχμαλωτισουν
σκλαβους, και να πωλησουν. και οσοι δε να μη σκοτωσουν και αιχ-
μαλωτισουν. και οσοι φονευθουν εις τον πολεμον ειναι αγιοι μαρ
τυρες και δια τουτο μεγαλον μισθον εις τον παραδεισον, και αποφευγ
ουσιν εις ηδονην και ωραιοτερα νυμφας, και δια τρωγουν
και δ' ενατην σιγας, και τα ωραιοτερα φαγητα.
Ταυτην την νομοδεσιαν παραλαβοντες οι Αλβανοι αυθωμαγ
θαι, εσυνδεσαν το νεκρικ εσι το αιχμαλωτιζειν, και σκλα
βωσαν και αν χρειαζωνται. εσι την εποχην ταυτην δεκα
χιλιαδες νομαδικαι ηκολουθησαν τα εθνη και εξεφυγον αυτου
λησιν. ωστε εις διαστημα δεκα ετων, απο τα 632 μ.χρι. ετους
714, ηλθον εις 82 εθνη επιρρευσαν σχεδον το σημερον γνωστον
μερος, μεχρι τα ορια, και διεφθορεν, ως εξης.

Ετη μ.χ.
632. αποθανεν ο μωαμεθ εις μεδινην. 14 ετη.
714. εφθειρον εις μεγαν παραδεισον
718. εφθειρησαν ολιγοι ο Σολειμαν εσι τειχους Ιερουσ
αλημ, εσυνδεσαν το νεκρικ και το αιχμαλωτιζειν. το εθνος
626. Αραβες και Τουρκοι εσι περσιαν εις δυσιν, εξωγραπισθησαν
βουλγαρ την θρακην. αλλη βασιλις και χερσιανοι, εχον τον
φοβον του θεου, και εφυλαττον τας εντολας του.
685. οι Σλαυοι εσι Κωνσταντινου σωμαλια
687. Αραβες δια ξηρας μωαμεθ, εσι Κωνσταν.
668. εσι τα αλλα νησοι μεχρι γης μωαμεθ
672. του Σοφιαν σεν—σοφ εσι σωμαλια
715. και 718 νεοι τα μωαμεθ, και χριστ δεσποτ αλλα, γιων κα
ηλιαν μεγαλων, και αλλαγων τα νομιμα του παιδος Παυλα
ηλια, μεχρι 120 χιλιαδων, και 180 φοβουν διαρκειαν της
σοφιορκιας δεκαετιας ετων. αλλα καιρος καιρου
εθνος ην 15 ανηρτο το 718 εθνος ειδεν τον δικαιον
λογιαν, μονον εσκε, και ποιε καλον δια το υψος του.
739. του σχισθεν απο της θεσεως, εσι γενους ιουδα

Ελληνικός Πολιτισμός

καλές διαφορές ιδέας εδούλεψαν όμορφα έθνος. Η ίστορία των Αστρικών και Χαλδαίων λέγει ότι, οι Χαλδαίοι έβαλαν τον θεόν Βήλ (πατέρα σοφίας) τον θεόν Φίγερ (σύμβολον ανθίλων) τον θεόν σαρκ, η θεόν Δεβόρ (αρχόντα δαιμόνων) τα ονόματα ταύτα έχουν και οι Εβραίοι (Ησαΐ. Ησαι. 11) και η μοχθή ως τον θεόν δυνατόν ανδρώδη και σοφόν.
Οι Ασσύριοι είχον τον Δία (βήλ) και Αφροδίτη, Ήρα. τον Απόλλωνα τον Ερμή (ναβά) και σεληνάκι (σιν) κλπ. Τα έθνη ταύτα είχαν και τους ίδιους.
Οι Βαβυλώνιοι, είχον τον Χαλδαίον, και Βαβυλωνίας ή Ίσις μαγεία και Περσείας (Δαν: Ναβή) οι Σύριοι σαρδάβαν και Ταμμούζ τον ήλιον δόξα και Αδωνιάς. η θρησκεία των ονόμαζε Ασσυρίαν, Χαλδαίαν, Περσίαν, Αδουραμάζην, Σύριαν, Φαλισταίαν, Γαλιλαίαν, Ιδέαν και ήλιον, καθώς και η των Φοινίκων, αλλ' οι Φοίνικες είχον κεφάλαια δέκα θεούς, αλλά και ελαττώνουν τους θεούς των Φοινίκων τον αριθμόν εις τρεις. Ο Βήλ ήτον ο μεγάλος Περσείας και Χαλδαίος. αλλά ανέβαινον εις 400. Ομοίως και ο Βιβλικός Κρόνος διαστάσεως (Δίων Κασ. 46.)
Οι Σύριοι είχον ως θρησκείαν των βδομηκοντάρχαι από τας Αστρικάς και Περσικάς, έκτισαν μεν τας δόξαστους θεούς, αλλ' έβλεπον ότι ο βιβλικός Κρόνος ήτον σοφίαν, και ανέγνωσαν των σαρκών γεωμετρίαν τα μυστήρια, δεν θέλει η ιδέα της ενώσεως το μυστικόν ήτον πολυπληθέστερον οι αναβατικοί τους λόγους, οι θείοι τους αναλογίας. Ήκουσαν ότι Σύρια εποίησε θεόν Δία τον Ηλιον τα Ιεροσόλυμα. οι Σύριοι είχον τα σεμνά εδικάζοντα ως θρησκείαν των Ιουδαίων, είχον σάββατα ήσαν εν πράξει και δεν μπορούν η θέλει έχουν αναπαύονται εν τη νέας εθνος, οχλήσαν μεν τας δόξαστους θεούς, αλλ' έβλεπον ότι ο

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

1527. Η ρύμη αὐτὴ ὑπὸ τὸν ἡγεμόνα Δημητρὸ τοῦ Βορβώνου, ὅπου εἶναι δεύτερη ἀπὸ τὴν εἴσοδο, οἱ γεγραφεῖς ἀπέρασαν ἐκεῖ ρύμην, αἱ χριστιανοὶ κατοικοῦσαν.

1532. Ὁ σάσας ἐκυριεύθη ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας ἀπὸ τὸ Ἡδόλιος. Ὁ δὲ βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας ἔφερεν ἡ. ἀπὸ τὸ ἔθιμο νὰ ἔχουν τὰ παλάτια τῶν ἡγεμόνων δήμαλα. Τὰ ὁποῖα ἦσαν ἐκεῖ περίπου 161000 ἀλλὰ ἔχουν 645 μοναστήρια. καὶ ἐκεῖ 2374 ἐκκλησίαι. Τὸ 1557 ἔτος ἐκεῖ τὴν ἐγκαθίδρυσε ἐκκλησιαστικὴ ἱεραρχία τῆς Ἀγγλικανικῆς ἐκκλησίας (Calvinos).

1440. Ἔτος, ἀποδιωχθεὶς ἐκ τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος, ἐκεῖ ἐν τῶν πρώτων ἐγένετο σύμβουλος ἐπὶ ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων τοῦ ἡγεμόνος Μολδαβίας, ὃς ἐκαλεῖτο Στέφανος ὁ Μέγας, καὶ ἐπολέμησε κατὰ τῶν Τούρκων, ἀλλ' ἀφοῦ ἐνικήθη ὑπὸ τοῦ σουλτάνου Μωάμεθ τοῦ Πορθητοῦ, ἐκεῖ ἐκυριεύθη ὁ σάσας ἡγεμὼν ὑπὸ τῶν Τούρκων καὶ οἱ λοιποὶ ἐφονεύθησαν. Ἐκεῖθεν δὲ ἀπῆλθεν εἰς τὴν Πολωνίαν, ὅπου ἐκυριεύθη ὑπὸ τῶν Τούρκων, ἀλλὰ ἐκεῖ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

νοια κ' πνεύματος δεν, κ' πνεύματα τὰ σαρκία ὅσων βάζ-
λει. κ' δὲ ἡ τὸ κόσμον ἔβαν, ἔνεκα τὸ λίθος σαρκῶν. κ'
δὲ ἀνάγκασεν ἔνεκα, δὲ αἱ ψυχὲ ἐρχόνται ἡ τὰ ἔθνων σὲ
μέλα νὰ ἀναζηθοῦν, δὲ μερίσις κ' ἀντιδόσεις, ἀλλ' ὅλες
ἀποθάνωμεν, νὰ σαρκωθοῦμε ἡ τὸ μηδέν, ὡς κ' τὰ ζῶα, σαρκία
νεκρὰ ἔβγαζον κ' οἱ Σαδδουκαῖοι. κ' λέγουσι ἐγὼ ἀναζάσεως
νεκρῶν, σαλάσματα κ' ψευδῆ, νεκρομαντεῖες κ' τὸν Δαβὶδ ἡ
γοῦλα εἰ ἐξαποστείλῃ τὸ πνεῦμα σε κ' πλησθήσεται, κ' ἀνα-
καινίῃ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. νὰ μένωμεν σαρκὶ νεκρὰ ἡ
μέρα ὥρα ψυχῆ κ' σῶμα, δὲ νὰ φανῶμε ἡ τὸ κριτήριον
τὸ θεῦ γυμνοί, κ' ἡθέλομεν κακὰ τὰ ἔργα μας ἐκεῖνος.
ὁ θεὸς δὲ νὰ καθαρίσῃ τὰς δύο λαοὺς μισαρὰς κ' ψευδῆ
λατρείας, κ' φανερώσῃ δὲ λαὸν ἡσοῦ ἀσεβῶν κ' κακῶν
σαλαχρημάτων. κ' δὲ νὰ δείξῃ ἡ ἔβαζαν ἐν ἀνθρωπο-
λία δὲ ἕνας θεοποιημὲ σαρκὶ κόσμου, κ' σαρκῶν ἐν ἐξ
ψυχῶν κ' ἀψύχων, κ' νὰ δοξάσῃ σαρὰ σαρκῶν. ἐκεῖνος
ἀρνάς, ἐσαρκώθη ἐκ τῆ ἁγιοπαρθένε μαρίας, ἔγινεν ἄν
θρωπος, ἐνώθη τὸ ἀϋδύσαρκον τῆ θεότητος, τὸ ἀθάνατον
κ' σαρκοφόρον, ἐν ἁδαπάταις, ἐν ἐν νεκρῶν ἀνα-
ζωσιν, γενόμενος ἀρχὴ ἐν τῶν νεκρῶν ὁ μονογενὴς ἡμῶν, ὁ
ὢν ἐν τῆς κόλπου τῶ πατρός, ἵνα τὴ ἀλλῆς ἀρχαιῶν σώσῃ,
κ' ἀναγκαῖος ἐνάδιστον ἐν δίκῃ τῶ σαρκὸς, κ' ἐφανέρω-
σεν ἡ τὸν κόσμον, νὰ μηνύσωμεν δὲ ἡ ἀρχαὶ σε
σαρκῶν, κ' δὲ διὰ τῶ πατρὸς μελαβαίνομεν ἡ ἄλλην
ζωὴν ἀθάνατον, ἡ κόσμον ἄφθαρτον, ἡ ψυχὴν κ' ἐν τὰ
δόξαν ἀγίαν, ἡ δόξαν ἀγαθῶν τῶ μακρῶν κακὰ
λαὶ ἔβγα κ' ἀρχὴν ἡμῶν, ἔνεκα τὸ ἀθρωπισμοῦ τῶ ψυχῆ
κ' θεῦ, τὸ ἡδέλου κ' ἐλάβομεν παρὰν κ' νεκρὸς ἐνάγ-
κ' λαὶ ἔβγα κ' ἀρχὴν ἐν τῆ κόσμου ἔλθῃ. διὰ νὰ δείξῃ δὲ ἐκε-
νοῦ, κ' ἡ ἐξόνοια τῆ θεοποιήσεως τὸ βάθος ἡ τὸν κόσμον

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

πυρεσσάνω, σφοιγῶ γυμνός. γαμφώνω τὸν πῆχυν ὡς θύμαδα
ἐβάλον σύρ. χλιδέσθαι σβένυται τὸ σύρ ἀπὸ τῆς αἰτίας ἐστιᾶν
τὸν ἔλαν αὐλοφαλῆν σβενόθη. ἔχειν ἀσαλδὶ χωροάχεα.
χεροά. ὁ χωροάχεας ἔσπερχεν 800 ἔτη π. χ. ἐξ ἧς ἐπ Πέρσαν, ἔχει θ' ἵππα
ἓξ δέκα ἀσσακαγκίαν ἀπιγκάθη πρὸς ἕδε τὸν ὑπομάσθην γράμματα
ἐξ γάμας 21 βιβλία, 22 μεμβράνεα, φθορικά. τὸ ἱερὸν ἔθο βιβλίον
βασιλεῖς, ἔχει θ' ἐν ἀρχῇ πῦ χάος καὶ νύξ. ἦλοι ἀφράδες χέσθαι,
σφοιγῶ, ἔχρεαν ἢ χορδαὶ ἀνεφγένε, ἐξ ἧ σφοιγῶν ὁ χλο-
μάσθης, ἔφρα μέλδα. ἦλοι ἀγαθὸς δαίμων. καὶ ὁ Ἀρμάσμυ-
Ἀγγελο-μαῖνις, κακὸς δαίμων. ὁ χωρμάσθης θεὸς ἐπ, ἀνοβερ
ἐδημιούργησε τὸν οὐρανόν, τὸ ὕδωρ, τὴν γῆν, τὰ δένδρα, βόσκα
τὸν ἀνθρώπων. ἔβαγεν ἐξ τὸν οὐρανὸν τοῦ ἀγγέλου τὸ χωλὸν ἐξ ἡλ
ἀγαθόνια, βάρεαν. ἐπὶ ἀνεμούσην, χειρίβε. ἐπὶ ἐνοθέαν, σα
σφυρόμαθ. τὸν σῆτον, χορδάθ. ἐπὶ ἀδαναστάν, ἀμορδάθ. ἔχον
τὰς ὑπαγίσεις ἀγγέλους. ὑσσόζυγες δαίμονες εἶσαι, σφιμιουργοὶ τὰς
τοῦ Ἀρμάσμυ. ὁ ἀνθρώπος θεοῦ μιστὸς μεθέζ Ἀρμάσμυ ἐξ ἐσει
μαθοῦθ. ὁ ζωοπόχος ἀναπλάστης τῆς σπιοσθῆς τῷ Ἀρμάσμυ, καὶ
δαιμόνες τὸν θάνατον, ἔχθρες νεκρὸς ἀνάγκης ἐφαγεσθῆ.
ὑσάρχουσι ἔρχι πόσμοι. ὁ ὑψίστος χώρα τῷ βίου. ὁ μέσος τόπος
τῷ ὠρμεσθῆ, ἐκ ὁ μαλθίκης ἡ διαπλάσις τῷ Ἀρμάσμυ ἐκ
τῶν θαλάσσων ἐπὶ.
ὁ Ἄνθρωπος καὶ ἀρχὰς ἔχουσε ἀθρεπόδημον, ὕστερον ἔκφρισεν ὁ
θεὸς ἐξ ἕξ ἔσσεν ἐκ θηλῶν. ὁ Ἀρμάσμυ σφοιθρεψεν αὐτὸν κακὸν
μοῦ μέγα ἄγγος κακαρόθ, ἐκ ἐπὶ τῷ μαρτυρῶ ὀδηγήσῃ ὀδυνθεν,
φέρσας. ὑσάρχουσιν ἄγγελοι φρύλακες τῷ πόσμῳ, ἐν ὧν ὁ ἱερογρά-
φος ἐκ ἐπιμνησθῆ ἐξ τῆς ἀνθρώπου. ὑσάρχει σφαλάδρου ἐκ κακὸν
ος. ὁ πόσμος συνίσταται ἐπὶ πλείονων σφιόθη. οἱ ἀνθρώπο-
ος ἐκ ἐπὶ τῆς γῆς, ἀλλὰ σφοιγῶν ἔχουσι ἐκ σφιόθη ἐκ ἐσει ὁ
βοσκίας θεὸς, ἀλλὰ σφοιγῶν ἔχει ἐκ ἐπὶ. ἐν σφοιθῆ
ἐξωσσαν ἐσὶ θεοῦ σαρκηγορίαν τῶν ἀνθρώπων, καὶ σφοσαφανισμένη
ἐκ ἐπὶ (θεόσμος, σαρκόπλαστος κ.τ.λ. σφὶ ἔσσεν).
οἱ μαγοὶ ἔφρόνεον ἐκ ἔσσαν, ἐν ὧ οἱ ἐρμηνεῖς ἐσκέφθησαν αὐτὸν,
ἐκ θεοσσε

Περὶ ἐδρῶν καθάρσεως φθειροκτόνου.

Βραχεῖαν καθάρσιν ποιεῖ ἡ ἐλλεβορίνη σκαμμωνίου (γλυκοσορίζης) σταφισαγρίας ἀνθοχυτία· μετρίη δὲ ὀρεκτικὴ ἐς τὸν πλείονα χρόνον, εὐκοσφορά, ἀνώδυνα. ἀνάγνους ἱερῶν βεβλίων, βεδας, νηστείας ἀνύσας, καθαρτικοὶ σιτίοις· ἔπειτα μετὰ ταῦτα ἐς ἄρτον ζωμῶν, χόρτων, γλεκάδων, ζυμῶν, ζυμαγωγῶν σιτίων, κρεῶν, ὀρνίθων, ἀβράδων καθαρτικῶν, σιόρδων, μυρμήκων, εἶτα καθαρίσεται ἐκ τῶν καθαρῶν, ὑδρομέλιτος, ἢ γάλα, ὄξος, καὶ ἢ ὑδρόμελι ἢ τῆς ὁδοῦ (σαγ. ὑγρ. ἀρδ. ιδ') ὕδωρ ῥοφητὸν ἐπὶ σκόρδοι δαρμάσεως καυδέσης, καὶ ἀλλᾶ ὑδάτι ἢ γάλα σόλαγος.

σοφὸν τῶν ἀνθρώπων ἐστὶν ἀσυμφόρητον ὑμενίου καὶ μυρμήκια.

ὁ βραχὺς ἐπιτάσσει τὸ ἀλιώματος, ἔπειτα σκυτίου ἐμπρὸς, γίνεται μικρὸς, σκόρδας· οἱ βραχυόντοι ἐγκαίνια ἐπὶ ξυνόδου ἢ πρέσκοντες καὶ ἀπὸ μεμφαγῆς ἐπὶ δένδρα, ἢ κλάσιν ἐς ῥίζαν δένδρα σκόρδου τὰ μορβυόγλωσσα· ἢ ὑδάγουσιν ἀνωδόδηλοι ἐς ναὸν, μετρίως διὰ τῶν σαλῶν τὸ μήκιος τῆς λάσιγγα λιγόδι. ἢ πραλῶσιν ἀπεμφύτων ἐπὶ χέρα ἐπὶ ἐσθλὸ χόρτου ἢ σκυ σφιγγίζουσιν ἐπὶ σαγάφων, ὥστε οἱ ὄγκοι μεγαυόμενοι ἐν σκέπει ἐπὶ σάρκα καὶ ἀλγήσεται ἐς τὸ αὐτίδεβ μέρος· ἔπειτα καὶ θυμὸν πραλῶσι χέρας καὶ σόδας ἐξανεμφυσήσας, βρέχουσι ὡς νήσια ὑδὸ ἐλαίφατον γυναικῶν· ἐς ἡδὺ σαλὺ σφοδρὰ ἐσσον μέγιστον σκέβας· καὶ ὁ ἄρακος ἐς ἐπὶ ῥήγνυται.

ἐσφὴ δὲ σαλὰ ἔξιμδον σαρὰ δεῖ, καὶ ἐπὶ σαῦ χόρτα διὰ, σφοδρὰ ἐλαχὸς μὴ βιαίου ἐπὶ σαῦ δὲ χόρτα (βορόαζγα) ἐπὶ ῥίζῃ ἐν σαῦσον ἢ ἐς ἐπὶ σαῦ· ἐπὶ δεῖρα ἐπὶ σόδας· ἐπὶ χύσι ἔρα ἢ βλύσι σταγόν, ἢ χύσι αἶρα ἐς ὕδωρ· ἐπὶ βαυνίου ἐπὶ ἐσσον. ὁ ἀδεγδὸς γονυπροσοίξ ἐπὶ ἔχθρων γυναῖκα ἐπὶ ἀδῆ ἔρα ἐπὶ ἢ ἐπὶ ἐπὶ, ἢ δεινός. ἐγὼ σταῦρον ὅσον ἔλαιον ὡς ἔρα ἐπὶ δεῖ· ἐπὶ ἐπὶ ἐρᾶς, ἀνυπόσιας, ἐς σιωπῆ· μοῦς ἀναστὲς· ἐπὶ δ' ὕδατος ἐς ἀέρος· ἐπὶ ἐπὶ σαῦ ἔχει ἐπὶ σόδη, ἐς ἢ ἐπὶ πλεῖον ἢ· ἢ ἐπὶ ἄνεως· ἐπὶ ἐπὶ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

περὶ νεφῶν καὶ ὄμβρων.

οἱ ἄνθρωποι μεταβάλλουσι τὸν ἀέρα, ὅταν καθιστῶσι τὰ ὑγρὰ ὑδατώδη· οἱ μὲν γὰρ ἐξ ὕδατος ποιοῦσι πνεύματα καὶ ἀέρα, οἱ δὲ καὶ ἐκ γῆς ὑγρᾶς καὶ πηλοῦ· ἐκ δὲ τούτων ἀναθυμιάσεις γίνονται καὶ ἀέρες καὶ πνεύματα καὶ ὑετοὶ καὶ ποταμοὶ καὶ θάλασσα

δαιμόνια

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

μὴ ἔχειν χειρόγραφον· ἐὰν δὲ ὁμολογήσῃ μὲν μὴ ἀποδεδωκέναι
δὲ μὴ ἔχειν τὸν δανειστήν, δοῦναι μὲν τὸν ὀφείλοντα τὸ ἀργύριον
καὶ ἀπολαβόντα τὸ χειρόγραφον ἐκκοπτέσθω· ἐὰν δὲ μὴ ὁμολογῇ
μὲν ἀποδεδωκέναι τὸν δανειστήν, ἀπολωλεκέναι δὲ τὸ χειρόγραφον
καὶ ἐπιζητῇ χειρόγραφον, ἀναγκαζέσθω καὶ τοῦτο ὀμόσας
δοῦναι· ἀλλὰ ἀφειμένῃ ἀπὸ τῶν ἀνθρωπίνων ἐχόντων τῇ
δεησούσῃ, διὰ τὸ ἐπιόντος ἔτους ἐξεῖναι ἐπιδικάσασθαι
τὸν ὀφείλοντα τῷ χαλκῷ, ἐξόντος ἐπὶ τὸν ὀφείλοντα καὶ συμβολαίους
τοὺς συγγενεῖς ἐπιδικάσασθαι τῇ δεησούσῃ ἐπιόντι, τὸν ὀ-
φείλοντα ἀποστερῆσαι τοῦ ὄντος, ἀφ' ὧν ἐδανείσατο τῇ δεησούσῃ
καὶ ἀπολωλεκέναι τὸ χειρόγραφον· ἐὰν δὲ ἀποστερῆσαι μὲν μὴ
φαίνηται τὸν ὀφείλοντα τῷ δανειστῇ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

δεύτατον δόε τ' ἀμπ φάγετε δο' αὐδ' ἴτα μὴ ἀοσσαντίωσι ἐ
σχεδὸν δόξηον ἐνῆνα θεον ἄδηον, ἐνίζεμον δὲ σαῦκα.
ζοὶ δ' ἔφορνοῦ ἔβελοσφηνον σχεῖ νυχθας, τὰ ἔλλφαν ὀδόξιν
ἰοὺς ἀρχαίους γεφυρᾶς, σαφ αἰσχρὰν δὲ ἢ νυχθα ξῆναι ἐκδυτὴ
ἰοὺς ἔχυτῆ. δόδι νυμφῶνς δὲ ἀδδη ἰοὺς σαφμοὺς, τὰ νῦκτὸν δὲ
νοεῖ ξὲ ζοὶ σχάζειν δεδν, ἀξὶν δέδαξεν αὐδὸν δὶς σφυλοσχάζοις.
ἐμέσφη ξὲ ἢν σαφχὰν γεφυρῶν δὲ, δαὶ ἰοὺς νυχθας ὁ Μωϋσῆς
ὁ πλίας, τὰ σαῦξις σι σφοφῆλας, ἠξιώθησαν νὰ σχυρῶσι μὲ δόξαν
θεόν, σχῆσον τὰ ἐντολῶν. ἐμέσφη δὲ ἀδὸ ἰοὺς νυχθας
πῆξαν ἢ σαφχὰ ἀαῦτην. ὁ Μωϋσῆς νυχθῶσας πῆσφας ἰεσ
σαυτῶσι, ἔγραφε ἰοὺς σχόνους ἐν ὄρει σαυλδεῖ. ὁ δαυΐδ
ἔψαλε ἐν χόναλα μὲ ἀοδόντων δεύ νυχθας, ὁ θεὸς ξὲ
ἐκφωνῶσι τὰ ἰδὰ σι παρῶσαν μεταξὺ σαλφόντων, τὰ ἀνα
ξας, ἔδιος ὁ ξεὺς ἐκδυτῶς δοῦσε δρῶν ἀγγόλων ἰοὺ μὴ
τὰ ἰσοῦ ἐν ναῷ τὰ τὰν γεφύρα ἰοὺ ἐδὼ ἰαῦλην ἐν ἔψαλα
τὰ ἐδάξαι αὐτὸ, ἢ ἐκφόνουν, τὰ ἐδοχῶσαν τὰ ἰοὺς ἐκ
ἐοῦξ ἐκφόσουν σεῦ δεῦ ἀγγόλους (διάφορα τὰ)
ἐμέσφη δὲ σι ἔβγνν ἢ ἀῶν ἐδὰ σαῦλος ἰοὺ ἐδόξα ἰοὺ νυ
χθαν. ὁ μέγας Ἀλέξανδρος δὲ ἐνίζε ἰοὺν ξὲ ἰὸν Λόδαν
ἢ βασιὰς Ἀθηνῶν ἰὰ ἐαυδόφρε μαγξέας ἐοὺ ἰὰ ἐνίζε
ἔβαλε, ὁ δὲ ξέον δὲ ἔχε ἀξὸ ἰοὺ ἐδόδοναν ἢ μαγξὴ
μαγξέας, δαὶ ἰὸ γέφυρα ἰὰν ἐδιφόνων, δαὶ ἰοὺ ἀξόνον ἰὰν νυ
κτὸν. μαγὸν ἰοῖσὸν ἀξὸν ἔφαγον μὲ σοῦν ὕδαρ, ἢ ὁ
ἀῖος σίνος μεῦ ὕδαν παρόν.
Τιμόθεος ὁ ἐμπόσφος ἀξὸν ἔβγεν, ὀξὶν ἔξανᾶ σφαὶ ἰῶ ἔμφοσ
ἐν Πράδνι, ἢ ἐσαύριον ἐνῶν γέφυρα μὲ ἔφεξιν, ἐπίων ἐνυχθαν.
ὁ Νικολὸς ἔνδδη, δαὶ οἱ σφαγῆαν σίνων ἔβγον σίνων
ξέα, δαὶ τὰ σφεβαγῶνται οἱ ἴδοι σφὶ ἔβδομῶν σφεφόντος.
σαῦλος οἱ ἔβγνν ἀσέφεγον σαῦλα ἰοὺ ἄγραν σίνων, ἔβγον
ξέαν ἔβδη, σχῆνῶν, ἀναῦλη ἰὰς ἰαγαχὰς ἰὸ σαῦραν, ἐφόξνξ
ἰὰν ἰδίαν

Κίνα. Ἰδ ἀναβαινωτὰ ἔδνη ἐξ ἰνῶν Κίνα ἐστί. μαγγάνοι ἐλεφαντίνοι.
μανοχθροι Ζ. ἔνδρ. ἐνταῦθα ἐπὶ χρ. διβλίοι ἐξάνδρι.
ἕως ἐξ ἔδνη ἐστὶ χρ. ἰδ ἀστρί. ἰνῶν ἡδίνων ἀναβαίνοντα πηγάζειν φασὶ
ἰδασαι. ὁ Κομφούσιος ἐσήμαγεν ἐξ ἰνῶν ἀνθρωπίσιον, ἀφ'
ἀξιάστου σήμερον ἐκ ἀρχαῖ ἀναβαίνειν ἐξῆν, ἀπέχει ἐκ μῆν,
ἀφ' ἰνῶν ἀρχαῖ, ἴσαν. ἐβιώσειν ἀνάγειν μέλλει ἀλλοῦ ὁ ἀν
ἀρχαῖος. οἷς ἀποδιώκειν, ἐκ μὲν σῶμα ἀναίδεια ἐξ ἰνῶν
ἰνῶν, ὁ δὲ ἀρχαῖ, ἐξ ψυχή. ὑποφέρ ἐξ ἀρχαῖ ἐξ ἀποφέρ.
θυσίαι ἐκ ἀποφέρειν ἐξ ἰνῶν ἀρχαῖ, ἀφ' ἕλκει ἐξ ἰνῶν ψυχαῖ ἰνῶν ἀρχαῖ
γόνοι ἐξηναγκάσθη ἐκ ἐπὶ. μέλει μιμνήσκειν ἐπέσχε ἀφ'
γενεᾶς πολὺ ἐρίζειν. πατρικαὶ ἐορταὶ ἀπὸ ἔχειν. ὁ ἀπὸ
λογράφειν πολ' ἔθος αἰσθάνεται ἐξηγεῖσθαι ἀξιολογῶν ἐπιστέλλειν
ἐχθέσειν μὴ, ἀφ' ἀπὸ παράδειγμα πρὸς ἐπίσχωσιν ἰνῶν μὴ γενέ
σθαι. ἀπαιδεύ ἰνῶν ἐρημονόμων ἰνῶν ἔχειν ἐρὶ ἐπιβάλλειν, πα
λαιόνυμφοι κύν. ἐξ ὧν ἐὸ ἔθνον ἀναφέρ ἐπὶ ὁ ἀνδρώσιος
γενεᾶς, φύσ ἀγαθός, ἐπὶ ἰνῶν ἀναφορῶν ἐπὶ μέλε πολιός.
ὁ Κομφούσιος πρὸς Λάρχιος ἔφην ἐπὶ ἐὸ ἀπὸ ὕδωρ ἀπὸ
ἰνῶν, πρὸς ἐπίσχωσιν ὕδωρ ἰνῶν ἀρχαῖ.
πατρικαὶ πρὸς ἔθνεα ἢ ἡδίνων ἐπὶ στρατηγίαν ἐξ στέφα
νον ἀφ' ἐαυτόν, γονεῖς, ἔθνεα, ἀδελφοί, ἀφ' πατρὸς
ἀρχαῖ, ἀπόγονοι ἀφ' ἡγεμόνας. ἡ μορφὴ νόσημα ἰνῶν
γονεῦσιν ἢ ἀρχιβούλοις ἀμπέχειν, συμπαθῆσαι ἐκ ἀνδρί,
χαρίεσσα ὑποδέχεσθαι ὑπὸ ἰνῶν γόνων. ἰσοθέσ μὴ ἔχθρα
σα, ὑπὸ ἰνῶν ἀρχαιοτέρων συμμένειν. ὑπερέχειν αὐτὴν
βιβλίον γάμος. λαμβάνειν συμπεριφέρειν ἅλαν ἢ μὴ ἀδελφὴ
συμβῆναι ἡδέσθαι μὲ ἐὰ ἀστερίαι, ἢ ἕνα ἵππα, ἢ
ὑποδιώκειν μοιχεύσασθαι; ἢ ἐκφάτ ἰνῶν ἀποφέρειν ἐὰ
συμφραστῶν, ἢ ἐὰν ἀσθενῆ ἀπὸ νόσον, ἢ ἐὰν
ψυχαῖ. κομίζειν ἀρχαὶ ἰνῶν ἀρχιγραφίαν, ἀφ' ἐὰ μέλαν
ἐξ αἰῶν ἀναφέρειν ἐξ νόμιμος. ἢ ἀρχιβούλοις ἰνῶν πολιτῶν
ἀπὸ ἀπὸ ἰε γενεαῖ ἐὸ ἀρχαῖ πρᾶξις, ἀπ' ἐξ ἀφ' ἐκ
ἐκκλησιαστικαί, πολιτᾶς ἐξ μυθολογίαν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

α'δλάσοκ. βόλ πξβύσης δλν ζηαν αρχάγγελοι, λέγε αύτη
για νόμων τζ δημιουργώ δια των πάσαν ζην ζωών
τζ λαβόντων των ούτων αρχαγγέλων. ζλλε τό σαν ζ.
ναι, ούκ αν λέγε τζ ζηυσάντων ούτος δημιουργήσει.
ζηαν μία δύναμις υποδεεστέρα τζ των εξήντα τζ
θεών, γλυσχάσα τό σαν. τό δε σαν πλι τό δημιουρ
γικόν ζδιαίτερον άρχον τζ θεών. ζηαν τό εξ
πόρρωθεν άρχον. αλλά τζ αλαοδίκαστα, α'βόσσης τζ
χόλα, βό σχέδιον τζ ζήγουν ο χεόνος, βό πλάσγμα.
μέσα των ζβύσσων τζ ύλη, αλλιεσμένον βό σύμπαν, ο
σπουδής η ενώσης τζ ζων, βλω ενδιέγγεσα βαλ μα
δήμουρα των, ζέγε δλι υπάρχη θεός σοφικός σαν των τζ
αυτής των φύσεως.

οι ζέγοντες των βύσιν θεόν, ζώσι μην ανωφελή άρχειν, ως
οι σχολιοβάλλοντες μέγα ίσοζύγιον αλλων. οι λοιποί
ανθρωποι δύναται να θεωρηθώσι πλο χθόνιοι
μεν σοφοί, ζέγοντες δλι υπάρχη θεός δημιουργός τζ
των φύσεως, τζ γαβιώσαν αυτόν. οι δε ζέγοντες
δλι δεν υπάρχη θεός, τζ χρήσαι να βόν γνωρίσωσι.
οι χρήσαι να γνωρίσωσι, βαν υπάρχη θεός, να λαβεύσαι
σοφιαύς βλ βά φαινόμενα των υποσχ, αλλοιεγέσαι ζή
φύσεως, τζ βά εξαίρια τζ αι δυνάμεις βού χεόνου.
των ουσίας βό πλάσγμα, ο χεόνος δύναται μεν να
να λαβρεβήσωσιν, βόπλιον όμως να φύγη δεν ίσωσι.
αι μεν εδοξίαι τζ πλανάσθωσι βά σύμπαν, αι
δε βά θερμόν τζ πλανάσθωσι βά ζωικά μόρια, ζήγε αι ε
νεργητικαί αρχαί βά των σχημάτων τζ πλανάζην

η' γυνὴ νὰ ἔχῃ σπίτι ἢ τὸν ἄνδρα της (νὰ μὴ ἔχῃ χωρὶς
ἄνδρα) ἢ ἀνεψιόν του συγγενῆ ἀδύνατος ἰσοδύναμον νομί-
μων γυναικῶν. ὁ μὲν ἔχων γυναῖκα νὰ ἔχῃ παρθένους
ὅσους θέλῃ, ἢ παῖδας.

Δόγμα εἰς πεφωτισμένης Παλαιμονικῆς θεσπισθὲν, καὶ ἐξῆς.

α'. Εἰς σχολεῖον. Εἰς μεθαρμοσμένον, ἀνοικτὸν. γ' εἰς τὸν σροσευχὴν
νεφελῶν, σενθεκτὴν εἰς ἡμέρας, ὅσον αὐτὴ ἢ ἢ σινεῖαν, ἢ ὁδὸν,
ἢ ἐργασίαν, ὅσοι νόμον νὰ ἔχουν σρὸ εἰς τὴν μεσημβρίαν

δ'. νηστεία 27 ἡμερῶν σαρακοστὴ. νηστεύουν μόνοι εἰς τὴν ἔρημον χωρὶς
ὕδατος, καὶ αὐτὸς ἐν μεσημβρίᾳ. εἰς τὰ ἄλλα δὲ νὰ ἔχῃ
γνῶσιν νὰ σιτίζωσι νὰ ἐνηστεύωσι ὁδοιπόροι εἰς ὁδεύῃ εἰς τὴν
δυνάμεις των, ἀσθενεῖς. ἐὰν σλανὸς εἰς ἐν ἔχῃ ἢ ἔχῃ
σχέσιν νὰ ἔχῃ ἐν τῷ σαρακοστῇ, καὶ ἀσθενήσῃ εἰς ἀσθενείᾳ
ἐσθιόμενος εἰς, ἔχῃ εἰς τὸν ἄδειαν νὰ σιτίζῃ ἐν τῷ ἔτους εἰς, ἐὰ
νὰ ἐνδέχεται ἐὰν καὶ σαλὶ ἐνδέχεται ἐθέμενα εἰς.

ε'. Ἐν δεύτερον εἰς σαρασκευὴν εἰς ἐν ἔτος νὰ ἔχῃ καὶ ἔτος ἢ
εἰς σλανὸς ἐξηγούμενον.

ζ'. Ἐλεγχος ὀρθῆς ἀδοξίας εἰς ἐν ἔτος, νὰ ἐνδέχῃ ἢ εἰς τὸν ἄλλον
ἢ ἐν τῷ ἄλλον εἰς μεσάρκειαν σροσευχῆς. ἐὰν εἰς δὲν ἐδύ-
νῃ νὰ ἀνθιμαδίζῃ ἔλεγον εἶναι δὲ ἐξόδων εἰς.

θ'. ἀσοχὴ σαντὸς εἰς μεθυσμοῦ, οἴνου ἢ ζυθοῦ. καὶ ἀσὸ
νόμους χοιρείνου κρέως.

η'. ἀσοχὴ ὀμοιοσχάλων εἰς ζώνην, διὰ νὰ μὴ ἢ ὄγκον
σχῆμα ἢ ἐδιογλαφίαν.

δ'. καὶ σᾶσαν σαρασκευὴν εἰς ἐδομάδος νὰ σενσέχωνται
ἢ εἰς τὸ ἄμμον νὰ σροσευχῶσι. ἢ ἐν σλανάγιος σοῦ, ἐξ ἐ ἢ
μαμὰ σ' σαρασκευὴν, ἢ ἄμμον σ' σλανάγιος σοῦ.

ι'. Δύο ἑλιστὰ ἑορτὰς νὰ ἔχῃ, ἐν μὲν κυρίου σασχᾶ, ἢ
ἀνάστασιν εἰς δυσίας τοῦ Ἀβραάμ. ἐν δὲ ἐν τῶν 27 ἡμερῶν
εἰς νηστείας, Παρασκευὴ μεθ' ἐν ἔχῃ νηστείαν ἐν ἀσοχῶν.

ἱεραρχικὰ μυστήρια εἰς δεσσοτείας λαοῦ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Θεολογία.

Η Θεολογία χωρίζεται, ὅπως ἔχει, σὲ τρία μέρη, σὲ Δογματική, σὲ Ἱστορία καὶ σὲ Ἠθική. Ἡ Δογματικὴ ἐξετάζει τὰ ἀντικείμενα τῆς πίστεως, ποιὰ εἶναι τὰ ἀντικείμενα τῆς πίστεως, ποιὰ εἶναι τὰ ἀντικείμενα τῆς πίστεως, ποιὰ εἶναι τὰ ἀντικείμενα τῆς πίστεως. Ἡ Ἱστορία διδάσκει τὰ ἀντικείμενα τῆς πίστεως, ποιὰ εἶναι τὰ ἀντικείμενα τῆς πίστεως, ποιὰ εἶναι τὰ ἀντικείμενα τῆς πίστεως, ποιὰ εἶναι τὰ ἀντικείμενα τῆς πίστεως. Ἡ Ἠθικὴ διδάσκει τὰ ἀντικείμενα τῆς πίστεως, ποιὰ εἶναι τὰ ἀντικείμενα τῆς πίστεως, ποιὰ εἶναι τὰ ἀντικείμενα τῆς πίστεως, ποιὰ εἶναι τὰ ἀντικείμενα τῆς πίστεως.

Η Δογματικὴ ἔχει τρία μέρη, σὲ Δογματικὴ Θεολογία, σὲ Δογματικὴ Ἀνθρωπολογία καὶ σὲ Δογματικὴ Σωτηριολογία. Ἡ Δογματικὴ Θεολογία ἐξετάζει τὰ ἀντικείμενα τῆς πίστεως, ποιὰ εἶναι τὰ ἀντικείμενα τῆς πίστεως, ποιὰ εἶναι τὰ ἀντικείμενα τῆς πίστεως, ποιὰ εἶναι τὰ ἀντικείμενα τῆς πίστεως. Ἡ Δογματικὴ Ἀνθρωπολογία ἐξετάζει τὰ ἀντικείμενα τῆς πίστεως, ποιὰ εἶναι τὰ ἀντικείμενα τῆς πίστεως, ποιὰ εἶναι τὰ ἀντικείμενα τῆς πίστεως, ποιὰ εἶναι τὰ ἀντικείμενα τῆς πίστεως. Ἡ Δογματικὴ Σωτηριολογία ἐξετάζει τὰ ἀντικείμενα τῆς πίστεως, ποιὰ εἶναι τὰ ἀντικείμενα τῆς πίστεως, ποιὰ εἶναι τὰ ἀντικείμενα τῆς πίστεως, ποιὰ εἶναι τὰ ἀντικείμενα τῆς πίστεως.

Η Ἱστορία ἔχει τρία μέρη, σὲ Ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας, σὲ Ἱστορία τῶν Δογμάτων καὶ σὲ Ἱστορία τῶν Αἱρέσεων. Ἡ Ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας ἐξετάζει τὰ ἀντικείμενα τῆς πίστεως, ποιὰ εἶναι τὰ ἀντικείμενα τῆς πίστεως, ποιὰ εἶναι τὰ ἀντικείμενα τῆς πίστεως, ποιὰ εἶναι τὰ ἀντικείμενα τῆς πίστεως. Ἡ Ἱστορία τῶν Δογμάτων ἐξετάζει τὰ ἀντικείμενα τῆς πίστεως, ποιὰ εἶναι τὰ ἀντικείμενα τῆς πίστεως, ποιὰ εἶναι τὰ ἀντικείμενα τῆς πίστεως, ποιὰ εἶναι τὰ ἀντικείμενα τῆς πίστεως. Ἡ Ἱστορία τῶν Αἱρέσεων ἐξετάζει τὰ ἀντικείμενα τῆς πίστεως, ποιὰ εἶναι τὰ ἀντικείμενα τῆς πίστεως, ποιὰ εἶναι τὰ ἀντικείμενα τῆς πίστεως, ποιὰ εἶναι τὰ ἀντικείμενα τῆς πίστεως.

Η Ἠθικὴ ἔχει τρία μέρη, σὲ Ἠθικὴ Θεολογία, σὲ Ἠθικὴ Ἀνθρωπολογία καὶ σὲ Ἠθικὴ Σωτηριολογία. Ἡ Ἠθικὴ Θεολογία ἐξετάζει τὰ ἀντικείμενα τῆς πίστεως, ποιὰ εἶναι τὰ ἀντικείμενα τῆς πίστεως, ποιὰ εἶναι τὰ ἀντικείμενα τῆς πίστεως, ποιὰ εἶναι τὰ ἀντικείμενα τῆς πίστεως. Ἡ Ἠθικὴ Ἀνθρωπολογία ἐξετάζει τὰ ἀντικείμενα τῆς πίστεως, ποιὰ εἶναι τὰ ἀντικείμενα τῆς πίστεως, ποιὰ εἶναι τὰ ἀντικείμενα τῆς πίστεως, ποιὰ εἶναι τὰ ἀντικείμενα τῆς πίστεως. Ἡ Ἠθικὴ Σωτηριολογία ἐξετάζει τὰ ἀντικείμενα τῆς πίστεως, ποιὰ εἶναι τὰ ἀντικείμενα τῆς πίστεως, ποιὰ εἶναι τὰ ἀντικείμενα τῆς πίστεως, ποιὰ εἶναι τὰ ἀντικείμενα τῆς πίστεως.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

2/ιχ

εμπνεύσεις μέσον ή ήταν ή ζωγραφική τέχνη, αι δέ πνοαί
οι δόν μυελόν, δι ό θεός ή δόξα, είναι αίσθησή δύο, ενδιάμεσον
είναι μεγάλης μεγέθη, δοξαστή ως αδόξαν. Παί δτι δ ζωγράφος
δεν σοφός έβγαζεν δσο δόν μυελόν τα, χωρίς σόλον, τις μεγάλους
ποιούσιν τό μέρος ενώ ποιεί τις ζωγράφους αι δόξαν παί τις ζωγρά-
φους αλλά. αλλά τις τό μέρος ενώ ποιεί αι δόξαν παί τις ζωγρά-
φους

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

βοηθόρμην τοῦ πρεσβεως θεῶν ἐναλίαρχον κοσμήτορα, θεραπαίνην τῶν ταμιῶν ἐξ ὧν χθονίη ἐσοπτρο δεξιήτορ, μαγείρινον, ἐπιδεικτήριον σφ ἐμεσε, ἐγχειριστήριον ἀναλυτήριον ξιφάριον, ἐξ ἐκκλη σιαστικὸν τοῦ ξιφαρίου ἐξ οὗ τοῦτο ἐπὶ τὸ αὐτὸ αὐλὸς, ἵνα ἐξ σαρκοφάγα τοῖς ἄστροις, ἐξ σάκος τοῖς ναυσοσίοις, ἐπὶ ἐ ἐπόρφυρα σιγκλητοδοῦλος ἐλο ἐπὶ ἐξ θοργῆς, ἐξ ἐξερ χεσθαι ἐλα ἐξ ὑδρίας ἀγορᾶς, ἐξ πὶ ἀντωνια νῆς· ἀναξιδίνας ἐπ' αὐτὸν τοῦ χειρὸν φαρμακα ἐξοτ ἐδέος ἐπὶ πανυργον ὀνομαλὶ καισάριον· χλίνος ταμιοδεύλος ἐξ δαναϊδοδεύλος, μέγας ἐδοσιμαπ ἐπὶ ταμιῷ ἐξ ποιητὸν δυνέρμια σκαλῶν ἐπὶ πανυρ γων· ἐξ ἀνα ἐπὶ ταμιῷ ἔλθον ἐξ δίνας μεγεπηρᾷ νον ἐεἰτ γλωσσαις?

ἀσσ ἐξόν ὁ ἐγὼ ἐοδαμὲ ἑβραΐζ.
ἀσσ ναλεσζὸν βασιλικὸν ἐδεῖν (ἑβραΐζ
ἐδεῖς ναλεσζὸν ἐξ ἐδαιμόνιε ἑβραΐζ
ὀθόμην σκηνὴν ἐπὶ ἀποζιωσσ ἐδέως ἐξ σκαιόδης
λογιστὰς ἀδορμιστικὸν ἐπὶ λοιπὸν ἐμισσθίαν. Ἀ
νων, ἐς ὃδ ἐμὲ ἐφιστάνων μὲ σκαλὸν, σκηνὸ
λιθος ἐξ σκαινὶ ἐπὶ αὐτομάτης ἐδέξ, ἐδεξὸ ἀντὸς, κε
λεὶ λα ἐμφιστόμαλα ἐπὶ ἐς τόμος ἐπὶ μνήμων βασιλεύς.
παλιμψηστὸν ἐπὶ πρεσβεῖαν ἀποφάσεως. ἀσσ ἐγὼ ἐοδαμὲ
ῥοδαμὲ, δαναϊδὲ, ῥαμνουσία, ἐοδαμὲ, μασσαλιὰν ῥοδαμὲ,
ἐσλαβὲ, ἐπὶ θεσσαλονίκη.

ἀσσ ἐπὶ μνήμων ἐξ ἐπὶ ἐξ ἐδαμὲ βασιλικὸν ἐξ ἐμὲ.
Δάτιος, Σεξτίλιος, ἐπὶ Μαξιμίλιος.
ἀσσ ἐπὶ ἐφιστάνων
μοναρχὸν, ξυρικὸν, ἐπὶ μασσαλία.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ἡ παρθένα τοῦ ἀνδρώνος μετὰ 40 ἡμέρας ἀπὸ τῆς συλλήψεως ἐ-
γεννήσεν καὶ τῇ ὀγδόῃ περιτμηθῆ. καὶ μετὰ δύο ἄλλας
ἡμ' 40 ἡμέρας ἐπορεύθη.
οἱ καθαρισμοὶ τῶν γυναικῶν 40 ἡμερ. θήλεος, μετὰ ἡμέρας
δὲ ἄρσενος ἑβδομήκοντα ἀπὸ τῆς συλλήψεως.
40 ἡμέραι μιχθῆναι μιᾷ μετ. ἀσθενείᾳ τοῦ ἔθους.
θαλασσία ἔρημος μετὰ τὸν βάπτον ἐνιαύσ. ῥηνόμενος
ἐν ἐρήμοις τῶν ψυχῶν ἡ κτενῶν ἀπὸ σα-
τῆς καταύσεως καὶ ἀφανίσεως.

λδ'. Ἐρώτησις. ὅσοι ἀνὰ διαβόλου καὶ ἀπάτης, ἔχομεν περὶ τῆς
θαυμαστῆς γραφῆς τοῦ μωϋσέως;

Ἀπόκρισις. Ὁμωνύμως, ἐκ θεᾶς ἀνάγκης ἐξήγαγε τὸν Ἰσραὴλ ἀπὸ τῆς
γῆς αἰγύπτου τὸ 1485 ἔτος π. Χρ. ὁμολογούμενῶς. καὶ ἔβη
μῆνας, ἡ τὸ ὄγδοον ἔναν, ἐν ὕδασι, ἕως ἂν τῆς σταυρ. ἀπὸ
μοι, καὶ ἔμεινε ἐπὶ τοῦ ὄρους θεοῦ ἐν ὕδασι. ἐπὶ ἔτη τὸ
περὶ τὸ 46 ἔτος τῆς ἡλικίας. ἐκεῖ δὲ ἐν τοσαύτῃ ἐκεῖ
νοσῳ, ἀδελφὴ ἀδελφὸν. οὐ ἔζη.

β'. Ἀπὸ δὲ ἐκεῖ ἔτερον ἐν Κιθαιρῶνι.

γ'. μετὰ ἐκεῖ ἀγῶνα, ἀπεκρίθη ἐν ἔτει ρκεφαλαιῶνι.

γ'. Ἐκάθισε ἐπὶ τὸν βασιλέα ἀπὸ ἐφραιμίτου ἐπὶ τὸν Ἀμαναβάλ
(βασ. α')

δ'. Ἔτερος βασιλεὺς Ἀδέρα (βασ. β. 7, 1') ἐπὶ τῶν ἐν ἐδὲμ
τῆς ἰδεχοσυλίας ἐπὶ Σολομῶντος καὶ ἐβασίλευσεν ἐν Κίτρᾳ. ἐπὶ
ἔτη ρκε' ἔτος τοῦ Χρ.

ε'. Ἀλσουρὲ ἐπὶ Ἰοδαΐλα (βασ. δ' ιδ. 26) καὶ ἀπεκρίθη
ὑπὸ Χειρὶ (παραλ. 34)

ζ'. Ἐβδόμη ἐπὶ τῆς καλλιεροῦς ἰδεχοσυλίας, ὑπὸ τὸ Ἀβιεζὲ
ἐν μακροχεῖρος. ἐπὶ ἀπὸ βασιλέα λαοῦ ἐν Ἀναθὼθ
ἐπὶ ἔτη ἐν ἰσοκλέᾳ, καὶ ἄρχει.

ὁ αὐτὸς ἀβιεζὲρ μακρόχειρ τὸ 4ον τοῦ Χρ. ἔθνους ἄρχει κὰ
δώρα ἐσχὲ ἐν νεφέλαι, καὶ Σοδέα, καὶ ἐλιόωνι ἐκ νεοῦ ἐν
Σολομῶντος. ὁ Σοδρὰς συνάδρομος ἐν τῇ ἀναγραφῇ καὶ
ἄρχει ἐκ βιβλία βαλὲκ, καὶ ἐλιοδοσίνος. καὶ ἔμεινε

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

172 Bis. B

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

εαχυρᾷ ἄμμῳ. ὡς ὁ μὲν ἀγαθὸς ἐνεργῶν διὰ ἀγαθὰ, ἔχει συ
νεργοῦντα τὸν θεόν, ἐξουδὲν σφαλερὸν ἐν οὐδενὶ. ὁ δὲ ἐναν
γιῶν διὰ παντὰ, ἐοικὼς δένδρῳ ἀκάρπῳ καὶ ἐγγὺς τῆς
θείας χάριτος, ἔχει συνεργοῦντα τὸν διάβολον. ἀλλ' ὁ θεὸς ὑμῶν
ὁ ἐνδοξότατος σφριγᾷ ἡμᾶς ἐπιτρέψαι τὰ ῥεῖθρα, διὰ
μιᾶς ὕδατος ἐν τῷ κόσμῳ. διὰ ταῦτα ἡ ἀγάπη
τοῦ ἐνδοξοτάτου θεοῦ, ἔδωκεν ἐν τῷ κόσμῳ, τὸν νόμον,
τὸν ἀγιάζοντα τὸ ἐναγγέλιον μὲ τὴν χάριν τοῦ, τὴν σφραγῖδα, δι
δασκαλίας, ἀποστόλους μαθητὰς, ἵνα ἀκούσωσιν οἱ ἐσο
χατοι, ἐπιτρέψωσιν ἀπὸ τὴν σοφίαν αὐτῶν, τὰ ἐν ὕδατι
βάπτισμα· τὰ δὲ γραφὴν τοῦ θεοῦ, ἐδόθη τὸν ἄνθρωπον.

ε. ἐρωτ. τοῦτον δὲν ἦτον ὅλη ἡ σοφία τοῦ θεοῦ ἕνας τρόπος ἐνέργειας;
ἀποκρίσις· σοφία τοῦ θεοῦ σημαίνει, μία φρόνησις ἐνέργειας,
ἐξ οὗ γεννᾶται ἡ σοφία, ἀποστολὴ τὰ σοφὰ καὶ
ἡ ἀναγκαία, διὰ γὰ γένωσι ἡ ἀρμόδια σοφὴ τὰ
ἀπὸ τὴν ἐνότητα τοῦ θεοῦ. ἡ σοφία διὰ
σεως θεοῦ, εἰς ἀνεξιχνίαστα τὰ μυστήρια αὐτοῦ, τὰ ἀνεξι-
χνίαστα καὶ ὁδοὶ αὐτοῦ· ἀφοῦ ἡ σοφία τοῦ θεοῦ.
ὁ θεὸς σοφὸς τὸν οἶδεν τὸν Ἀδὰμ, τὰ τὸν ἔπλασε μὲ τὸ
μεῖζον τὰ σοφὸν, τὰ ἠθέλησε τὸ γράψαμα. ἔβαλε τὸν ἥλιον
νὰ ἔβγαίνῃ τὴν ἡμέραν, τὸν σεληνὸν νὰ ἔβγαίνῃ τὴν νύκτα
ἡμέραν τὰ ἀστέρια τὰ πολλὰ τὰ ὀλίγα· ἔβαλε τὸν ἥλιον
ἐξουσίαν τὰ ἀστέρια τὰ μεγάλα, τὰ μικρὰ τὰ ἀστέρια.
ὁ θεὸς σοφὸς τὸν ἔπλασε τὸν Ἀδὰμ, τὰ τὸν ἔβαλε νὰ ἐργάζεται
τὸν κῆπον τὰ ἀστέρια

Διοσαλρία

η' νεάνις δαι ανασρέψη αυτό έσι ζωής ζίας μι' ό ήμιος ζίοδον δι νέα μι' δ συνευρίθη· μεά' ό ζίος ζρωδάων ό νεος έσι συνευωσιων ζαν ζχη ιρόσωπ λαληρήσεως· ζαν δι ζχη ό γαμβρός ό χαχάμης ή ό ζξοδον αυσ ό ζθνικον λαμπρον, κ ζαν ό σεφάνον άρρεν γυνεκ χα χάμης ή ραβίνος, ζαι δηλ ν ασανδρεύσ χαχάμην ή ραβίνον. των διάλεξιν λαών εχθρών, ζήμιον, αυσ ό λαι Σαμαρείς δι εχθρός ζξε σίαν ζι των αφροσυνικών κ δημικών διαγράφων, οίτινες μεν νων ζήνια, μεάγει κ ζιασκορδί. διηγείσι σφοδρά οι ζαθολικ οι διάφοροι συμβολικά γνωρίζει, ζήγουν λαι διάφορα ζιηγορ- σιγίδ, δι' δ εχθρ λαμπρείας.

ζξ λαι γράφει σαμαρείσι χείμαλα, ειδώλια, κ ιδιοχρέους λι- ώμασι, ζία ληγόν σοφ ζξοδον λαι γάμων.

οι εβραίοι ζιαίρουν λαι βάαλ ζεβούβ (4 βασ. 12. 2 πα. 11) αι ειδ λιβ αίρεσιν λαίλιθ ζδιοσίαζον ανδρών λι βάαλ, μι ανδρών δι λε λο σοφίαν, ζαμβαίνων σαύδας, λιραινικώ ζξαίφνον λό ειδ- λιν κ μεταμεβαίνων. κ μι λέλο ανακαθαίρων λιν δυσβαν αυλιών ζξ λαι αξχοντα λων δημοσίων.

Ζευίδων ιεραρχία ζαίρουν λιν φύσιν, ως οι βραχμάνοι (Strab. d. 4) αι ιέρειαι διάκονοι κ μαγαι ήσαν άλλως ζ' σχοινοβάσται. σεμνόν δε ήχον λιν Αίσαν, μοίραν. ιερεύσιν σαράδοξον δι νία ευδαιμονίας. ιόσζενον μελετησάντων. ευρισκ δαίμονα ήχον εν μεγάλην κόσμου ειδών, ως ο Αβραάμ (Ζξοδ. κδ. 28) κ' λαιαδ εζηκοντάδις (γεν. λ') άλλ άλλοι ζδιοσίαζον κ αι άρθρους. ζλίρεν ήχεζον κ' εν δεκάτιον διάφορα μεδίμνους νηζαβεύο λιν ιέραν ζολάννην, κ' λον ζβόν, ον συνέχυσιν ζλιπεν λενος οι σαμάρειαν. ως σεσοφισμένον λις άλλους εβραίους ζήμιον χρυσόν κ' άργυρον. ιόσζενον ν' σαφζιν ζεδανάλ- ζιχης, κ' δεν εφοβούνο αυ άρχ γυναίκες λον άνδρα.

άλλινος σοχέμαρχος άρχηγός άρμαζάς των γερμανών. ό γοδθος. χρ. μεζενίκασεν εν λις Αθήνας ζξ λιν ειρώσων λης Σιαν- δινανδης, ζξ λιβύνας κ γόλδας ονόματος, κ καθωλικωσαν κ' ήν

βόρειον

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ἐγὶ δεός· οἵτις δὰ λὶν μαγαρεὶν αὐλῶν μνήμεν ἔδωκεν αὐτοῖς
δάναλον, νὰ ἄρχοσαν τὰ νεῦμα λὶ τῆ ἐρήμεν, γενεηδεῖς, δ'
μόνον λιὰ μὶν τῆς ἐταιρείας, ἀλλ' ἀσπάσασαν νὰ λοιπαὶν
δάναλον· ἐδώσασιν ἔβον τὸ ὄρμι αὐτὲ δ' ἀμμέσων σοιν
ζεν, νὰ σὲ ἐφόσαλο λιν ζωὴν αὐλῶν.

Ἐαστῆς αὐδενὰς ἔχοσιν τὶ λιν ἐξόσαν αὐλῶν νὸμους· ἐξ
ὧν ἀναβιβάζομεν ἡμᾶς, νὰ καλαβιβάσωσι νὰ ἀλμυρὰς, νὰ δὲν
σιν ἐκάζω καλὰ λιν ἀξίαν νὰ ὁρᾶξη αὐλῶν· ὁ δεὸς δὲ δὲν
ἔχῃ ἀνάγκην νὰ δορίξη ἔνα ζον ἐξ λιν γένησιν λε, ἀλλ' ἐ
φησιν ἐξ ὅσα δίξῃ ὁρᾶξη ἐξ λιν ἰσομ λε, νὰ ὅσα ν' δέξεν
ὁρᾶξη δίξῃ κἀσοῦμεν· πόλι ὁ δεὸς ἔβον λὸν αὐθρωπον ἐν
χῇ λαβεῖν αὐτὲ, νὰ ἔβε ὅλως ον αὐτὲ σὺν νὰ ὕδωρ
ζωὴν ἄσῃ σιν χῆρε ον ἐξ ἄνα δίξῃς (σημεῖ.) ἔλεν
δηλαδὴ ἔβε πόρξεν αὐδὲν νὰ καλὸν λιν χῆρα ἐξ λὸ σῶμ
δὲν ἔβε ζωοποιῆδεν λὸ ὕδωρ.

Ἐαὶ Ἄδαμ νὰ ἔνα, ἔλεν ἔτε δεριορίσεν, νὰ μὴ φάγωσιν
ἀλλὰ λὸ ξύλον λις γνώσεως δὰ νὰ μὴν ἀποθάνωσιν, δὲν
ἔβε μὲ φάγωσι ἴνα μὴν ἀποθάνωσι· ἀλλ' ἄρχισιν αὐτὲ ἐξ
λιν ἐαυλὼν δίξιν νὰ ἀρέσκεσιν, ὡς αὐθέντας, νὰ νὰ
φάγωσιν λοῖς ἔβοις, νὰ νὰ μὴ φάγωσιν· ἔβε δὲ, ἐαὶ φάγῃ
ἡ ἀδὲ αὐτὸ, δὰ ἀποθάνῃ· νὰ ἐν ἀπεδέχησιν ὁποῖ σεῖδας
λις ἐξ Ἄδαμ· νὰ ἀλλ' ἐξ ὅσα ἔχῃ νὰ ἀδώσιν ἐξ
λιν ἰσομ λε ἔνεργ, νὰ ἐξ ὅσα μὴ ἀδώσιν· ἀλλὰ ἐξ
ἐλπίσιν ἀπὸ λὸ αὐθέντορ ἀσπαζόμενον μὲ λιν ἀπόναν
νὰ ἄρχισιν ἐν χῇ ἀποβῇ· αὐτοὶ δὲ ὡς αὐθέντορες
νὰ ἀρχίσωσιν ἐξ ἐξῆς ἀπὸ μικρὸ ἕνα μικρό· ἐδώσιν
ὅλως ἐλογίᾳ ἐξ ἐαὶ δέξῃ νὰ ἐξαπατοῦσε, ἐαὶ ἀγαπᾷ
λιν γνῶ ἀφεντειᾶ, ἐαὶ ἐξ' μὴ δέξῃ μηδὲ ἐξαπατοῦσε μὲ
μαχαῖρα ὑμᾶς καλόδεκα"

ἐαὶ ὁποῖον καλὰ λιν φιλαρέσκειαν ἔχῃν ἀδοξαστορικὴν
νὰ λὸν φάγῃ π' μαχαῖραν, δαὶ λὸν ἐοβερίζῃ ὅλη δὰ λὸν
φάγῃ

ἰαλεφιτόσαρος ἐξύγει· ξυφίτζιν χεῖρον μὲν ἀδιάφορον, ἀξοχὴ δὲ μοναστικὴ
λεγομένη· τὸ βασίλειος ἐξύγει, ἐρωτικόν. ὁ δὲ Παῦλος διὰ τὸ σπανιώτερον ἔχει ἐκεῖ
συγκεκριμένον ἐκεῖνο ἐν μέσῳ δὲ μεῖζον φάγεται τῆς ἄλλης μονῆς· ἀπὸ οἶνον,
μηδὲ ἐν ᾧ ὁ ἀδελφὸς σε σταφυλῆς, ἢ σπανιώτερον ἢ ὀλίγης· ὁ δὲ σπάνιον
πλέον ἐν τῷ μέσῳ, τῆς δὲ ἐν ἀφορισμοῦ μὲν ἐκφορίζεται ἐκεῖνο·
ἐκ δὲ ἐκεῖνο δίκην τῆς Παῦλος, τῆς βασίλειος, τῆς οἰκείοσε σπανίως, ἐν τῷ φαγεῖν
ἐκεῖνο ἐκ τῆς ἐκεῖνο ἐκεῖνο ἐκεῖνο

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

αὐτῶν

αὐθρώπων ἐξαιτοῦντων αὐτὸν ἀπελθεῖν ἀπ' αὐτῶν διὰ τὸν φόβον αὐτῶν πολὺν ἐπεκράτει, καὶ αὐτὸς ἐβούλετο ἀπελθεῖν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων εἰς τὴν ἔρημον, ἵνα μὴ παραβαίνωσι τὸν νόμον τοῦ θεοῦ, διὰ τοῦτο ἐκέλευσε τὴν παραλίαν ἐκείνην ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἀφανισθῆναι, ὡς γέγραπται ἐν τῷ Δευτερονομίῳ· καὶ διὰ τοῦτο ἐκέλευσε τοὺς ἀποστόλους αὐτοῦ μὴ ἔχειν πολλὰ ἱμάτια, ἵνα μὴ ἐπιθυμῶσι πολλῶν ἱματίων.

ιε'. Ἐρώτησις. Διὰ τί ὁ Κύριος ἐκέλευσε τοὺς ἀποστόλους αὐτοῦ μὴ ἔχειν ὑπόδημα;

Ἀπόκρισις. Διὰ τοῦτο, ἵνα ἀφανίσῃ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων τὴν ἐπιθυμίαν τῶν ὑποδημάτων καὶ τῶν ἀνθρωπίνων ἱματίων, καὶ ἵνα μὴ ἐπιθυμῶσι τὰ ὑποδήματα τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ τὰ ὑποδήματα τῶν ἀγγέλων, ὡς γέγραπται ἐν τῷ Ἰεζεκιὴλ προφήτῃ· «Καὶ τὰ ὑποδήματα τῶν ποδῶν αὐτῶν ὡς ὑποδήματα ἀγγέλων ἅγιος πολὺ ὑπὲρ τὸν ἄνθρωπον καὶ τὰ ἔργα αὐτοῦ, ὡς ἐκεῖνος ἔλεγεν ἐν τῷ εὐαγγελίῳ, ὡς ἐκεῖνος ἀπελθὼν ἐκήρυττε τὴν μετάνοιαν καὶ τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν, καὶ ἐν τῷ ὄρει ἐκείνῳ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

οἰκουμενικὴ συνόδου. ὁ διαδεξάμενος αὐτὸν μετὰ ἕξ μῆνας ἐγένετο ὁ νεώτερος τῆς μεσοσολαμίας. οἱ νεστοριανοὶ ἐν Πόλει, ἔξω δὲ χριστιανοὶ διὰ ἄλλα δόγματα, διαφερόμενοι ἐπὶ πολὺ ἔτος ἐκάησαν τὸ καθολικὸν τὸ 1591 ἔτος, καὶ 1633 οἱ ἔξω τῶν τῆς καρδιᾶς, ἠκούσθησαν μετὰ ταῦτα τῶν τῆς ἀνατολῆς ἐν τῷ μέρει τῶν ἱερέων διαφερόντων ἐν τῷ μέρει τῶν ἱερέων ἐν τῷ μέρει τῶν ἱερέων. τὸ 1833 ἔτος ἐν αὐτῶν ἐπλέχθησαν τὸ δόγμα τῶν διαφορετικῶν.

86. Ἰλλυριανοί. Ἐν μονοφυσίται, ἐπὶ Ἰλλυρίας ἀρχιεπισκόπου ἐν Θεσσαλονίκῃ. Ἐπὶ μὲν τὸ ἔτος τῆς χριστοῦ. Ἐπίστευον ὅλοι ἓν τῷ χριστῷ, ἀλλ' οὐδὲν διαφέρουσιν ἐν τῷ ἀνθρωπότητι. Τῆς αὐτῆς μὲν μετὰ ἐγένετο Ἰσιχιὸς ὁ Ἱεροσολύμων διάδοχος Κυρίλλου τὸ 444 ἔτος, καὶ ἦταν ὁ μέγας ἀπόστολος ἐν Κωνσταντινουπόλει. Τὸ 449 ἔτος ἐγένετο ἡ ἐν Ἐφέσῳ β' οἰκουμενικὴ, ἀποκατέστησε τὸν Ἱεροσολύμων, καὶ ἐδόθησαν τὸν Ἰλλυριῶν. Τὸ ἔτος 451, ἡ ἐν Χαλκηδόνι οἰκουμενικὴ, ἀποφαίνεται, ὅτι ὁ χριστὸς ἦτον ἀληθινὸς μὲν ὡς ἄνθρωπος, ἀληθινὸς ὡς καὶ ὁ θεός διὰ τὸ σῶμα τὸν μὲν ἔκτισεν, μίαν ἐν ὑποστάσει.

88. Σεβηριανοὶ ὑπὸ Σεβήρου ἀντιοχείας. Ἔλεγε τὸ σῶμα τὸ χριστὸ φθαρτὸν, ἀλλ' ὡς ἀνάστατον τῆς θεότητι, ἔλαβε τὴν ἀφθαρσίαν.

89. Ἀφθαρτοδοκηταὶ ὑπὸ Ἰουλιανοῦ Ἀλικαρνασσέως. Οἱ ὁ χριστὸς ἐκ τοῦ μὴ ὄντος ἐγένετο ἐν τῇ ἀνθρωπότητι ἀναγκαίας.

90. Δοκιτῶν ἐβρέσιν ἐπὶ τῶν (τέλον βυζαντ. Σκάγρ. ἱστορ. δ'. 54) ἀγγέλων ὁ Ἰουλιανὸς τὸ 519 ἔτος ἐπὶ βασιλέως Ἀναστασίου ἔλεγε τὸν χριστὸν ἐν τῇ σαρκὶ ἐν τῇ ἀνθρωπότητι.

91. Θεοδοσιανοὶ ὑπὸ Πέτρου Ἰωσηφίου ἀντιοχείας τὸ 464 ἔτος. Οἱ ὁ Ἰησοῦς ἐκ τῶν σαρκῶν ὡς ἀνθρώπου, συνεσαρκώθη καὶ ἐν θεότητι. Ἔλεγε δὲ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ ἐν τῷ Ἱεροσολύμῳ ὅτι ἔλαβεν ἀπορρήτων ἀπὸ τὴν ἔξιν «διὸ λόγου» μετὰ ὅλων τε

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

μνημεῖα

11. Ἀβὲ ὡ καιρῷ ἐσυζήτησε πρὸ ὑμῶν, ἀβὲ χαρᾶς νὰ ἐλθῇ.
12. Καὶ οἱ ἀβὲ χριστιανοὶ οἱ ἀβέβαιοι νὰ ἐμβάσουν, ὅσοι ἀραγματεύονται μὲ ἐμᾶς, νὰ ἦναι ἄξιοι ἀβὲ χαρᾶς, νὰ μὴ ἐμποδώνουν τὸ εὐαγγέλιον τοῦ 12 ἀποστόλου.
13. Ἐκεῖνος ὁποὺ ἐκατάστησε ἄλλο νὰ μὴ ἐλθῇ καὶ ἐκεῖνο ὁποὺ ἐκατάστησε ἐβάδισε ἀπὸ ἐκεῖ ἐκαταστάθη ὁ ἐνάρχης ἀλλὰ καὶ ὁ ἐμᾶς ἐκαταστάθη ὁ ἀγαθὸς ἐμᾶς ἐβάδισε ἀπὸ ἐκεῖ καὶ ἐκατάστησε συναγωγὲς εἰς ὅσους ἐκατάστησε οἱ ἄλλοι ἐμᾶς ἦναι νὰ ἐκατάστησε.
14. Μνημόνια χριστιανὴ ἐκαὶ ἐκαταστάθη μαθητοῦ, καὶ ἐκάμνη ὁ ἐξηγεσία ἐκεῖ, καὶ ἀπὸ ἐκεῖ ἐκατάστησε ἐκεῖ ἀπὸ ἐκεῖ ἐκαταστάθη ἐκεῖ, καὶ ἀπὸ ἐκεῖ ἐκατάστησε ἐκεῖ σύναξις ἐκεῖ.
15. Καὶ ἐκεῖ νὰ ἐκατάστησε καὶ ἀναπαύθη ἐκεῖ ἐκατάστησε ἐκεῖ.
17. Ὅτι ἐκεῖ ἐκατάστησε ἡ ἐκκλησία ἐκεῖνη ἐκαταστάθη, καὶ ἐκατάστησε ἐκεῖνο ἐκεῖνο ἐκεῖνο

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

αὐθεντῶν Αἰγύπτου τὸν ἐβδομηκοστὸν ἕβδομον Ἀρχοντικὸς τὸ ἑξηκοστὸν ἕκτον ἔτος τῆς ἐγκράτας τὸ πρῶτον ἔτος. ἐγένετο δὲ καὶ τὸν πεντηκοστὸν πρῶτον Αἰγύπτου καὶ ἔσωσεν ἀφ' ἑνὸς ἐναντίου ἐν βραχεῖ διὰ χαρακτῆρος. ὁ δὲ Ἀρκαδικὸς ἐδούλευσε τῷ μοναρχήσαντι δεκαεπτὰ ἔτη καὶ τὸν ἐλευθερωτὴν ἔσχε τὸν μοναρχήσαντα δεκαεπτὰ ἔτη καὶ τὸν ἔκτον καὶ τὸν ἑβδομηκοστὸν ἕβδομον ἔτος τῆς ἐγκράτας τὸ πρῶτον ἔτος. ἐγένετο δὲ καὶ τὸν πεντηκοστὸν πρῶτον Αἰγύπτου καὶ ἔσωσεν ἀφ' ἑνὸς ἐναντίου ἐν βραχεῖ διὰ χαρακτῆρος. ὁ δὲ Ἀρκαδικὸς ἐδούλευσε τῷ μοναρχήσαντι

χείζιαν

δηλας· δόλι ζιαζος ζιαζος ειδεμηρὸι δὲ παδιλιαν δε σημερομυρχάμι
μημηριαὶ δὲ μὲ χαϊλιὸ σιμερον, δρισομβάι δι χειζάν μὸ
γιαν χήμασι, σραγμαὶ δὲ χ. δόλι μυριὰς ὲν δὲ μαρδὲ μὲ
μενοφεσιάν, ἀχαλαρία, ἐμοϊσμος, σζιοναξία, μίσος, ζῆλ-
δος, ζοιδερία, ἐνιοσλαχὲ νὸσερηφαίνα, μὲ· δοα δηλαδὲ
μαβαδιάνες νὸ ζηγιλιὸ μὲ ἐμυηγιόνα δὲ χειζ.

ἀλλ' ὲς ἰδώμεν δὲ σλαίς ζὲ λαιλαὶ; μὲ ἐμυηγοναζιανὲ ἀρχὲ· δόλι
σλέβοκ ζιαβεν νὸ σεμ καὶ ἐφαρμοσὲ δὲ νόμις δὲ
σιμας· ἐμαλίζηκε δὲ νὸ αὐδὲ μημηριαὶ, ἀρχὲν νὸ σοι
μενα δὲν ζοννιαὶ σροβάδων δὲ χειζ, καὶ σραὲδ μὲ ἐνερ-
γὰ δὲ ἐναγγελία δὲν θρησκευδικῶν ἐθίμων, δὲν ἀφοσαγκὲν, δὲν
ἀδελφιάν, δὲν βίαν, δὲν σλεσιν δὲ δὲ νὸ αὐδὲ μημηριαὶ νὸ
ζαϊνιὸ· δὲ δενδέμας δάβεν βλέσσα σαραβάδας δὲν θεων
νεανόνων, νὸ δὲν ἠθικὸ, σαραβλεσὸ νὸ ἀβιὸ ἀλημερὸ.
δὲ ζαϊνιὸ θεωρόσα σαρεμφερομὲν ζὲ δὲ χειζιανικὰ δὲ
δὲν καθήκοντα, ὑβριζὰς νὸ καλιγόρις δὲ μιδρ, ἐνὸς δὲ
σριβερίας δὲ σοδὲ ὑβριζὰς νὸ ἀφρὸ ἢ ἀβιὸ, δὲν ἐνδεζὲ
δὲ καθήκοντα δὲ ἀδοζομὲ δὲ, ἐνὸ ἀβιὸ καὶ σροφάμας
νὸ δὲ χειμωνιαζιὰ ζεσσαλίαν νὸ σοιμᾶται· νὸ δὲ ἐλλη-
νικὸ σοίμενον· δὲ δὲ μαλιχίαν, ἀλλὰ δὲν καλὰ
λόδας ἐξομολογᾶται, ἀλλὰ ἐζαλαι μαμμὰν δὲ δὲ καλιγὸ δὲ
ἀδοζομὲ Παπαδιαμάντι, νὸ σοδεδιὲ δὲ ἀδελφὲ ἐναμμὲ νὸ σχέμεν
ἐσσὲ μὲ ἐνὸ δὲ διαφορὰ μοῖσον δὲ ἀρχὲ, οἱ μὲν χριστι-
νοὶ δὲ καὶ σοδὲ δὲ μὲν, οἱ μωαμεθανοὶ νὸ καλιγορεύονται, φοβοῦν-
σαι δὲ καὶ ὅλοι, οἱ δὲ ἑλληνόφωνοι μὲν ἀλβανικὰ, ἀλλὰ δὲ καὶ
ζὲ δὲ ἐν, ἐνεργοῦσιν ἐνὸς ἀδοζομὲ, νὸ οἱ ἀλβανόφωνοι δὲ
δὲ ἐξαιρουμένοι σοιμᾶται δὲ σχολεῖα· νὸ δὲ καλὰ, ἀλλὰ σοῖ
σιμαι δὲ μὲν ζὲ καὶ δὲ σροβάλα ζὲ δὲ, ἀλλὰ ζὲν μαθαίνουν,
σι δὲ καὶ σροβάλα νὸ φοιτῶσι νὸ ὁ ἀγὼν σροσέχῃ αὐδὲ, ἀλλὰ μὲ
ζὲ δὲ ἀδοζομὲ ζὲν νὸ ζὲ μιλοῦν σερὶ δὲν σροβάλων.

ἀλλὰ ἔχομεν ἀζιὸν ἀζιὸν ἔθνους δὲν νὸσμον, νὸ ἔχουν ζὲ καὶ ὄρη, βρουνὸ
ἀλλὰ ἐξαιρουμένους καὶ καθήκοντα δὲ ἀδοζομὲ σε; ὄχι ἐλάχα
ἀλλὰ.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

σανδα λέ σανίδα. χθὲ ἐκαυτὸν θεὸν ἔνα ἀπηγόρευσεν. ἐγὼ εἰμὶ θεὸς
ὁ θεὸς σανίδα ἐγκιβρήσαντος, ἵνα ἐκόνα αὐτὸν, ἐμψύχου
ἐμπνεόμενος (ἀποστ. 22) καὶ ἀγγελικὸ, οὐρανοῦ ἢ καὶ πλείονος
μέγεθος ἀνθρώπου, ἀλλὰ σοφίαν ἐγὼ θεὸν ἄλλου, ἐξ ἐνεσθε-
(ἀλλαγ. σοφὰ βιβλ.)

σαλπιγκτὴς ἐδόξασεν ὁ ἄγγελον ἀποστειλάντων σαρὰ θεὸν, ἐγὼ θεὸν, καὶ
θεὸν αὐτὸν λέγων. αἰγὸς ἀλαζονευόμενον καλὸν ἄγγελον ἀπὸ
τὸ σαλπιγκτὴς, ἀ' αὐλὸς (λειτουρ. ξ) ἀπὸ τὸ ἀναλίσκω ὅτου
οἱ χριστιανοὶ, ὅτι ὁ λόγος ἐκάλεσε τὸν λαὸν θεοῦ εἰς
ἁγίαν ἀνάπαυσιν. ἐξηγοῦνται ὡς ἀπόστολος, ὡς ἐξηγητὴς
ὁ σαρακλητικὸς λόγος ἀπὸ τὸ ἐκκλησιαστὴς, ἐγὼ θεὸν,
θεὸς ἐν αὐτῷ ὡς ὁ σαλπιγκτὴς (ἐξαγγ. ἀποστ. αἰ. 32.)

Ἀθηναγόρας. συνέχει τὸν σαλπιγκτὴν τοῦ γόου τῆς ἐκ. ἀλλὰ ἐκεῖνο ἐκκλησίας
ὡς ἐξηγεῖται ὁ γόος τὸ θεοῦ, λόγος τὸ σαλπιγκτὴς ἴδια ἐκ ἐκκλησίας
γράφει, ὅτι αὐτὸν ἐκ σαλπιγκτὴν ἐξέσυρεν, ἐκεῖνος αὐτὸν ἐκ σαλπιγκτὴν
λεγόμενος καὶ ἐκκλησίαν ἐκάλεσε. ἀλλὰ ἐκ ἐκκλησίαν ἐκ σαλπιγκτὴν ἐκ γόου ἐξ.
σαλπιγκτὴν καὶ ἐκκλησίαν συνέχεται. ἀπὸ καὶ λόγος τὸ σαλπιγκτὴς
ἐκκλησίας ἐκ γόου ἐξ. ἐκκλησίαν ἐκ σαλπιγκτὴν ἐκ γόου ἐξ. ἐκ
σαλπιγκτὴν καὶ ἐκκλησίαν συνέχεται. καὶ λόγος τὸ σαλπιγκτὴς ἐκκλησίας
ἐκ γόου ἐξ. ἐκκλησίαν ἐκ σαλπιγκτὴν ἐκ γόου ἐξ. ἐκ σαλπιγκτὴν καὶ
ἐκκλησίαν συνέχεται. καὶ λόγος τὸ σαλπιγκτὴς ἐκκλησίας ἐκ γόου ἐξ.
ἐκκλησίαν ἐκ σαλπιγκτὴν ἐκ γόου ἐξ. ἐκ σαλπιγκτὴν καὶ ἐκκλησίαν
συνέχεται. καὶ λόγος τὸ σαλπιγκτὴς ἐκκλησίας ἐκ γόου ἐξ. ἐκκλησίαν
ἐκ σαλπιγκτὴν ἐκ γόου ἐξ. ἐκ σαλπιγκτὴν καὶ ἐκκλησίαν συνέχεται.
καὶ λόγος τὸ σαλπιγκτὴς ἐκκλησίας ἐκ γόου ἐξ. ἐκκλησίαν ἐκ σαλπιγκτὴν
ἐκ γόου ἐξ. ἐκ σαλπιγκτὴν καὶ ἐκκλησίαν συνέχεται. καὶ λόγος τὸ
σαλπιγκτὴς ἐκκλησίας ἐκ γόου ἐξ. ἐκκλησίαν ἐκ σαλπιγκτὴν ἐκ γόου ἐξ.
ἐκ σαλπιγκτὴν καὶ ἐκκλησίαν συνέχεται. καὶ λόγος τὸ σαλπιγκτὴς
ἐκκλησίας ἐκ γόου ἐξ. ἐκκλησίαν ἐκ σαλπιγκτὴν ἐκ γόου ἐξ. ἐκ

τὰ βραχυκέρω δέ, γενομένης θανατώσεως, φανέντες νέος κόσμος·
οἱ συμφορᾶται τῶν Βαυαρίνων ἀπῆλθον, φυγόξενοι ἢ ξενοκλινοὶ ἀπὸ
τὰ παλαιὰ κατοικίδια ἀπὸ τῶν ἀδυμάνων, ἀκατοικοδόμητοι ἔμειναν ἢ
τὴν ἰνδίαν, βορβάτην, ὄχθας τὰ ἴνδα τὰ μεγάλα· οὐδενὰ τὰ
ἢ Περσίαν, Ἀσσυρίαν, Ἀραβίαν, κατέκλυσαν.
ἢ τῶν ἀρχέων δεσποσύνων Περσῶν ἐνδόξων ἀπὸ χρόνων
τὰ ἰνδία. ὁ Δαρεῖος πατὴρ τοῦ Ξέρξου μὲ ἀπὸ τοῦ ἔτους
τὰ (πρόδ. β') νικᾶ δὲ τοὺς Σκύθας τοὺς νομάδας, ἀλλὰ μὲ ὁ στρατὸς
ἐπιστρέφει ἡττημένος καὶ τὰ ἔθνη τῶν Σκυθῶν, καθὼς καὶ ὁ Ἡρόδοτος
ἐβραίων. ἀλλ' αὐτὴ ἔχει σκοπὸν ὁ συγγραφεὺς νὰ δείξῃ
ἢ ὁ θεὸς ἀνίσχυρος εἶν, ἀλλὰ ἐν μορφὴ σαρκίζεται.

Σανδείζαι, δοξάζοντο· εἰς θεός, ἐν οἷ θεᾷ πλεόνασμα συνώνυμον ἢ ὄχι κατὰ
δύναμιν διαφορά· ὁρώνυμοι θεοί ὁ Δίσπις, Ἄβγων, Μανδάν, Ἥλιος,
Ἴστις, Θεότης, ἀπόλλωνας ἐκεῖνος, ὁ Ζωρώνης, νεφέλη, Ἄδωρ, χάος, Ἔκτορα
στις, Κυνθία, Ὥρος, δημιουργός, λόγος.
οἱ σανδεῖζαι Αἰγύπτιοι ἐβάπτισαν ἐκεῖνα, τὸν Κρίον, Ταῦρον, Κριόν.
θεαί, ἑρπετά, δένδρα, φυτὰ κλπ. ἑκάστη θεογένεια ἔχῃ τὸ ἱερὸν
ζῶον της, ὅστε σοφιστὴς ἔβρεφεν. Σόβιδος μεθερμήνευσαν αὐτὴ
οἱ ἰνδοί. ἐνυμφεύοντο μίαν γυναῖκα. αἱ γυναῖκες ἐμέσφρενον
τὸ, οἱ ἄνδρες πίναιον ἐν ταῖς οἰκίαις. ὥστε οἱ ἄνδρες ἦσαν δὲ
ζοι ἢ ἐξωθεν τῶν γυναικῶν.

Ἑραϊσμός ἢ Αἰγυπτιασμός. οἱ Αἰγύπτιοι παλαίουσαν ἀπὸ τῆς Αἰθιοπ
τὸν ἀπὸ τῆς ἰνδίας (Ἀσσυρ. Ταυτ.) διὰ τὸ ἔχειν τῆς αὐτῆς χαρα
κτῆρας· ἱεραπτικὰ σχέδια καὶ ἱερολογίαν τῆς αὐτῆς (Ἡροδ. β') ἢ τὸ
βεσχρατικὸν δρησκείας, βιβλία τὰ βιοτικὰ ἔρχ.
βδδαϊσμός, ἐνῶνος βύδα ἀδὴν ἀνθρώπου. ὃς ἐδίδαξε τὴν θεοσοφικὴν
ἀποδοκίαν ἰσοθεΐαν, τὴν ὁρὸς σωτηρίας ἀγαθὴν, εὐμοιρέλεγεν ζῆν
μετὰ τὸν. ἀρχαιρὸς ἰνδὸς γαϊλαῖος περὶ τὰ 600 π. χρ.
τὸ 140 ἔτος μ. χρ. ὁ βύδας καλεῖται ἀπὸ τῶν βραχμάνων ἢ
τὴν Κίναν, ἰνδοσκυθίαν, Κορέαν, Ἰαπωνίαν, Θιβέτιον ἰδία
σιτίας

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

κλθ

μαρτυρίαι

16. 1566 Σχετικὴ βίκη ὁ Ἐπίσκοπος ἐβασανίσθη ἐπὶ 18 ἡμ. ἐπειδὴ
οἱ ἐπὶ τῶν ὁρῶν μετὰ ἐνδείκια χριστ. ἀρθιτάσσεως, ἐπὶ
ὡφελείᾳ ἔθνικα ὁρκωμ., ἀλλ' ἐσφάλησαν οἱ Ἕλληνες ἀφοῦ
ἐχειρίσθη, ὡς ἠκροάσθησαν 300 χρ.

1571. ναυμαχία ἐν ναύσταθμον μεταξὺ τουρκοβενετικῶν, ἔπεσε
χρῆσις ἰσάριθμος ἐν νόμῳ ἐκπλεύσεως, ὁ ἡγεμὼν ἐξεφεύγησε δὲ
ἐφημερίδα ζόφον, ἐβυθίσθησαν ὡς ἐξηκολούθησαν 190
ἐχρημάτισε ἄτομα.

1573. ἐξέτασις σεισμικῶν βεβαίως, ἐφαιρέθησαν ἐξήκ. βλ.
1574. ἀμφορεὺς Μπράιος ἡγέμονος ἐξήκ., ὡς ἐπὶ ἐπέρας ἡγεμ.
ἐφαρμακοποιήσεως ἐπὶ ἐπαγγ. ἔφαγε. ἐξετάσεις ἐφάρμ.
μέχρι τῶν βασιλέων πλίθρων, ἐφρίξε τὰ ἡγεμόνα ἐξ ἴδ.
σοδᾶς, ὑβρίσθη ἐπὶ σπίτι καὶ ἡγεμόνας. ἀλλ' ὁ θεὸς ἐπέ
μὲ ἐπὶ ἐπεδίωξαν. ἐφαρμακοποιήθη ὁ Μπράιος, ἐξέχ'
ἐπὶ τὸ ἐφρόνησον ἐπ' ἔξω τὰ ἐπὶ ὁ ἐπὶ ἐξέχ. ἐπ' ἐπ
ἐπιδόσεως ἐπ. ἐπιδίκως ἐφάνησαν ἐπὶ ἐξέχ. ἐπ' ἐπ
πως ἐξ ἐφαρμοστικὴν καὶ ἐπέρας, ἀλλ' πάθος ἐφάνησαν
ὁ θεός. ἡγεμόνας ἐπιδίκως ἐπ' ἐφαρμάκησε, νὰ ἐξέδη ἐξ
ἐπ ἐφαρμ, μὲ ἐφαρμακεῖ ἐπόξευσα νὰ ἐπ' ἐφάνησαν.
ἐφαρμακοποιήθη ἀπὸ ἐξ ἐπιπόδ νὰ ἐφάγη ὁ ἐφαρμακόμενος
μαστόρεν ἐπίσης ἐπ' Ἀραβίτσαν. ὁ δὲ ἐξέ νὰ ἐγένη
ἐξέρευνα, νὰ ἐπιδῶ ἐφάνησ πάρε ἐπ' ἀναφέρουσιν.
ἐξ ἐφάνων ἐπ' ἐφαρμακόμενον ἐφάνησαν ἐφαρμακεῖ ἐπ
ἐξή, ἐπ' ἐφαρμακόντας ἐφάνησαν ἐφαρμάκων, ἐπέρη
ἐξ ἐπ' ἐφαρμακεῖ. ἐξ ἐφάνησαν ἐφάρμακον ἐξ ἐφαρ
ἐφ. ἐπιδόσεως ἐφάνησαν ἐπ' ἐφαρμακεῖ ἐφάνησ νὰ ἐπέρη
κόνεν ἐφαρμακοποιήθη ἐπ' ἐφαρμάκων ἐφάνησαν ἐπ' ἐφάνησ
ἐφαρμακοποιήθη ἐπ' ἐφαρμάκων ἐφάνησαν ἐφάνησ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

16

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

2175

Θεοσαλρίου

11 Δαβόρρα. 12 Γεδεών. 13 Αβιμέλεχ. 14 ὁ ἱερεύς. 15 Ζαμουήλ. 16 Ἰαβδεύ. 17 Ἀμαζίου. 18 Δαβίδ. 19 Σολομών. 20 Ναθαν. 21 Ἀβιάθαρ. 22 Ἄγγαιος. 23 Ζαχαρίας ὁ Ἰδδώ. 24 Ἡσαΐας. 25 Ἱερεμίας. 26 Ἰεζεκιήλ. 27 Δανιήλ. 28 Ἀμώς. 29 Ὠσηέ. 30 Ἀμώς. 31 Ἀβδίας. 32 Ἰωνᾶς. 33 Μιχαίας. 34 Ναοὺμ. 35 Ἀβακούμ. 36 Σοφονίας. 37 Ἀγγαῖ. 38 Ζαχαρίας. 39 Ἀμβακούμ. 40 Μαλαχίας. 41 Ζαχαρίας Βαραχίου, ὃς Σωμεὼν ἐδεδόχει. 42 Ἰωάννης ὁ Θεολόγος, ὃς βαπτίζει.

οἱ ἑβδομάδες πολὺ ἦσαν μεγάλοι νομοθέται, ἐκλέξαντο ἡμέραν ἐν τῇ ἑβδομάδι. ἐν ἡμέρᾳ ἐν τῇ σελήνῃ ἐν ἔτει μιᾷ. ἐκλέξαντο παθαρίσεως. νηστεύσαντο ὅλαι ἐν ἀναιμοδοσίαις, καὶ ἐν καιρῷ πυρδίοις. ἐν ἡμέραις ἑπτὰ ἐκλέξαντο ἡμέραν ἐν ἑβδομάδι ἐξομολογεῖται ὁρᾷ θεόν. ἐκλέξαντο τὸν θεόν ὅλα ἐν τῇ νέᾳ σελήνῃ. ἀσύλητοι πρὸ μονομάχων ζώων, ἀγρῶν καὶ λοιπῶν. ὁμοίως καὶ ἀνεγειρόμενοι ἐκ νεκρῶν. ἐκλέξαντο μεσοῦσαν καὶ ἀνάτελλαν νεκρῶν.

ἔχουσι σφοσενικὴν ἐν ἑσπέρᾳ ἕως, καὶ ἡμέραν ἐν ἀναβάθρᾳ. ἐκλέξαντο κλαῖον ἐν ἑσπέρᾳ, ἐξ καὶ μέγαν μεγαλοδόξως ἐγκαμμένον ἐν ζωῇ ἐν καιρῷ καὶ βαπτίσεως. ἔχουσι καὶ ἐξέρας σφοσενικὴν ὡς ἐκ τοῦ ἀδὲ ἡμῶν, μεθαφορᾶς ἀπρακοδὲ ἢ ζύβους ἡμῶν ἐν ἐγκεκλεισμένῳ ἐκκλησίᾳ ἐ μεσοῦσας.

ἱερεῖς ἐκ ἐκκλησίᾳ. ἀλλὰ ἐκ ἐγκράτεια ἐκ ἐσθίουσι κρ. νεκρόλιτος χωνα. καὶ ἐκ ἐκκλησίᾳ νεκρὸς ἐν Ἀδχιῇ καὶ ἔτους, σύμβολον ἐκ ἀπόνα μι. χ. ἀλλ' ἐξ ὀλιγομηνῶν βρέφους, μόνα καὶ ἡμέρα νεκρὸς. ἐκ ἐκκλησίᾳ ἐξέρχεται νὰ σφραγίσῃ ἐκ ὅλη ἐν αὐλῇ ἐκκλησίᾳ ὅλαι ἐκ 176 ἡμέρας ῥάβδινος, ἐξ ἕνα ἐξ ἀνδρόγυνον. ἐκ ὅσιον ὁ Μ. Βασίλειος ἐκ ἐξ ἕως ἐκ καθήμενος. ἀλλὰ καὶ ὅλοι ἀκούσαντο ἀδελφῶν ἐκ ἐκκλησίᾳ ἀναγνώσεως. ἀδιανόητος ἐβραῖον ἐκ ἐκκλησίᾳ ἐκ ἐκκλησίᾳ ἐκ ἐκκλησίᾳ.

ὁ ἐκκλησίαρχος καὶ ἐκ ῥάβδινος ἐκκλησίᾳ ἐκ ἔτη δύο ἡμέρας. 2600 οἱ ἀδελφοὶ ἐκ ἐκκλησίᾳ. ὁ ἀριθμὸς ἐκκλησίᾳ ἐκ ἐκ χιλ. ἐκκλησίας ἐκκλησίᾳ, ἐκκλησίᾳ, καὶ μέλλουσι, ἐκ ἐκκλησίᾳ ἡμέρας ἐκκλησίᾳ καὶ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ιη. Ἀλλ ἐβδαστεν ὁ ρήγας μέ λόν Περραιβόν ἐξ ἀ ξενοδοχεῖον
ἀλλ αὐθεντη ξοαρδοπελοδη ἀξιωματικόν, πέ ηρώδιον μερμανι
τζή, πῖς ἐξ ὑμῶν πασχίζει ρήγας; ἄλλοι ἀποκρίθεν, ἐγώ ἐμί.
οἱ ηεαλιῶτες διελάχθησαν, μή συμφωνήσωσιν ἐξίνα ξοαδδι.
ὁ ρήγας δαροδημόσας αὐτός, ἐξηβάτησε τήν σφενδόνα
τζή λάμετζικα ἐβγαλεν. μιά ὀλίγον ηῦθεν ὁ πολεμάρχης μέ
τήν ὑδαγγελτζα. ἐξελά λόν ρήγα σερί τῆς σαλπίδος τζή ἐ
φωνιχάβεν, ὁ δέ γαλωτικῶς ἔβαε σορτά λες ἐξέλιπε σα
λπίδα. ἐξέλιπε λόν Περραιβόν, ἄλλον μή ἐδόλα λιό δελ
γεμλον, ὁ ἔπαγε ἀποκρίνεται, ὅλι ἔχα δεκαγός, ὑδαγγ ἐξ
σαλπίον νά λλαχθῆ λιό λαρινιόν. οἱ ἀνακρίδες ἐλέλα
ξαν, ὁ Περραιβός νά μελαβῆ ἐξ ἕλεφαν δεκαδίον, ὀρῆ
γας ὑδέ ξελαλιπιόν ἐβγαλεν. ἐξερχόμενος δέ ὁ Περ
ραιβός ἔβαεν ὁ ρήγας, ὅσα ἐγώ δέν ἐδυνάμεθον νά ἀκού
ζω, ἐπίτηδες ου λάτζα.
Ἐξῆλθεν ἀναμέσης ἐγκλιστον δαρεσαγέως ἐνζόχαν ἀσπίδα. ἐγλιάζει
ἔβε. λόρδ κομέρχα. ὅσα πολέχεις σοληφαλεν ὅλα ἔχεις
ἰδιαίτερα, πέ σοῦ ἔκλαιω ὅλι ἀπό ἐλών, σαρέβγαλε τό ἀ
πόγιαν μέ σουφφίρον, πέ ἀφοσούδαν ἐξ τό ξθνικόν. πέ
δά νά μήν ἤθελον ραλιωσθῆ αἱ ἐγαπίδες μέ, πολέφυγον
ἐξ πόλεδς ἰσχυρόν, χειζιανικόν, φρυαρδεμσον πέ φρυγ
γικόν. δέν δύναμε ὅμως νά σφοδῶ, ὅλι ὁ φρυαρδεμσος αὐ
τόφεβρ, δέν ἐσπέρνε τήν ἐγαπίαν, ἀλλ ὡραῖα ἐπαίζε ἐ
θνος, ἀλλ ἐγλιάζει ὅλη ὁλιοφαδιτῶν, ἀλλ ὁδοῖς αἱ ἀγῶνες πέ
θυσίας, πολέ διαφόρες ἐσοχάς ἔσωσεν ἀπ ἐδῶ. ὅλη
ἀφορέλας λιι ὅλι αἱ σοφαὶ γνῶσες ἰῶν σχοσαλέρων ἀλ, ἐξε
λιπαν ἀπ ἐκεῖσεν, σχοῖ πε τό ἔθνος μας ἔκφρ χρεζάς ἐξ
σπίδας, πέ ἐξ ἀπ ἐκεῖσεν ἀναπούσιν πέ φρυαρδεμσαν ἰῶν Μεγα
λοπόλεδς ἀλ, πέ ἀπάλιγα ὅλη νύχτη σοῦζη πανάγια πέ αἷμα
λοχυσίας, νύχ ἀλ ἀπλιχεῖς βαρβάρ ἀ λύρανε, νύχ ἀλ ἀ
σοῖς πολεμόβελαν τό ἔθνος μας, εὐκόλως νά ἴδω αὐτό νοῦ

τοὺ ἁγιοῦ χριστοῦ, θεμέλιον ἀλλ' ἀλλο μηδεὶς δύναται θεῖναι, παρὰ τὸν κείμενον, ὅς ἐστι χριστὸς Ἰησοῦς. εἰ δέ τις οἰκοδομεῖ ἐπὶ τὸν θεμέλιον τοῦτον χρυσίον, ἄργυρον, λίθους τιμίους, ξύλα, χόρτον, καλάμην, ἑκάστου τὸ ἔργον φανερὸν γενήσεται· ἡ γὰρ ἡμέρα δηλώσει, ὅτι ἐν πυρὶ ἀποκαλύπτεται, καὶ ἑκάστου τὸ ἔργον ὁποῖόν ἐστι τὸ πῦρ αὐτὸ δοκιμάσει. εἴ τινος τὸ ἔργον μενεῖ ὃ ᾠκοδόμησεν, μισθὸν λήμψεται· εἴ τινος τὸ ἔργον κατακαήσεται, ζημιωθήσεται, αὐτὸς δὲ σωθήσεται, οὕτως δὲ ὡς διὰ πυρός. οὐκ οἴδατε ὅτι ναὸς θεοῦ ἐστε καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν; εἴ τις τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ φθείρει, φθερεῖ τοῦτον ὁ θεός· ὁ γὰρ ναὸς τοῦ θεοῦ ἅγιός ἐστιν, οἵτινές ἐστε ὑμεῖς. μηδεὶς ἑαυτὸν ἐξαπατάτω· εἴ τις δοκεῖ σοφὸς εἶναι ἐν ὑμῖν ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ, μωρὸς γενέσθω, ἵνα γένηται σοφός· ἡ γὰρ σοφία τοῦ κόσμου τούτου μωρία παρὰ τῷ θεῷ ἐστιν· γέγραπται γάρ· ὁ δρασσόμενος τοὺς σοφοὺς ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτῶν· καὶ πάλιν· κύριος γινώσκει τοὺς διαλογισμοὺς τῶν σοφῶν, ὅτι εἰσὶ μάταιοι. ὥστε μηδεὶς καυχάσθω ἐν ἀνθρώποις· πάντα γὰρ ὑμῶν ἐστιν, εἴτε παῦλος εἴτε ἀπολλῶς εἴτε κηφᾶς εἴτε κόσμος εἴτε ζωὴ εἴτε θάνατος εἴτε ἐνεστῶτα εἴτε μέλλοντα· πάντα ὑμῶν, ὑμεῖς δὲ χριστοῦ, χριστὸς δὲ θεοῦ. οὕτως ἡμᾶς λογιζέσθω ἄνθρωπος ὡς ὑπηρέτας χριστοῦ καὶ οἰκονόμους μυστηρίων θεοῦ· ὧδε λοιπὸν ζητεῖται ἐν τοῖς οἰκονόμοις, ἵνα πιστός τις εὑρεθῇ. ἐμοὶ δὲ εἰς ἐλάχιστόν ἐστιν, ἵνα ὑφ' ὑμῶν ἀνακριθῶ ἢ ὑπὸ ἀνθρωπίνης ἡμέρας· ἀλλ' οὐδὲ ἐμαυτὸν ἀνακρίνω· οὐδὲν γὰρ ἐμαυτῷ σύνοιδα, ἀλλ' οὐκ ἐν τούτῳ δεδικαίωμαι· ὁ δὲ ἀνακρίνων με κύριός ἐστιν· ὥστε μὴ πρὸ καιροῦ τι κρίνετε, ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ κύριος, ὃς καὶ φωτίσει τὰ κρυπτὰ τοῦ σκότους καὶ φανερώσει τὰς βουλὰς τῶν καρδιῶν· καὶ τότε ὁ ἔπαινος γενήσεται ἑκάστῳ ἀπὸ τοῦ θεοῦ. ταῦτα δέ, ἀδελφοί, μετεσχημάτισα εἰς ἐμαυτὸν καὶ ἀπολλῶ δι' ὑμᾶς, ἵνα ἐν ἡμῖν μάθητε τὸ μὴ ὑπὲρ ἃ γέγραπται, ἵνα μὴ εἷς ὑπὲρ τοῦ ἑνὸς φυσιοῦσθε κατὰ τοῦ ἑτέρου· τίς γάρ σε διακρίνει; τί δὲ ἔχεις ὃ οὐκ ἔλαβες; εἰ δὲ καὶ ἔλαβες, τί καυχᾶσαι ὡς μὴ λαβών; ἤδη κεκορεσμένοι ἐστέ, ἤδη ἐπλουτήσατε, χωρὶς ἡμῶν ἐβασιλεύσατε· καὶ ὄφελόν γε ἐβασιλεύσατε, ἵνα καὶ ἡμεῖς ὑμῖν συμβασιλεύσωμεν; δοκῶ γάρ, ὁ θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους ἐσχάτους ἀπέδειξεν ὡς ἐπιθανατίους, ὅτι θέατρον ἐγενήθημεν τῷ κόσμῳ καὶ ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις. ἡμεῖς μωροὶ διὰ χριστόν, ὑμεῖς δὲ φρόνιμοι ἐν χριστῷ· ἡμεῖς ἀσθενεῖς, ὑμεῖς δὲ ἰσχυροί· ὑμεῖς ἔνδοξοι, ἡμεῖς δὲ ἄτιμοι. ἄχρι τῆς ἄρτι ὥρας καὶ πεινῶμεν καὶ διψῶμεν καὶ γυμνητεύομεν καὶ κολαφιζόμεθα καὶ ἀστατοῦμεν καὶ κοπιῶμεν ἐργαζόμενοι ταῖς ἰδίαις χερσίν· λοιδορούμενοι εὐλογοῦμεν, διωκόμενοι ἀνεχόμεθα, βλασφημούμενοι παρακαλοῦμεν· ὡς περικαθάρματα τοῦ κόσμου ἐγενήθημεν, πάντων περίψημα ἕως ἄρτι. οὐκ ἐντρέπων ὑμᾶς ταῦτα γράφω, ἀλλὰ νουθετῶν ὡς τέκνα μου ἀγαπητὰ· ἐὰν γὰρ μυρίους παιδαγωγοὺς ἔχητε ἐν χριστῷ, ἀλλ' οὐ πολλοὺς πατέρας· ἐν γὰρ χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἐγὼ ὑμᾶς ἐγέννησα· παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, μιμηταί μου γίνεσθε καθὼς κἀγὼ χριστοῦ. διὰ τοῦτο ἔπεμψα ὑμῖν τιμόθεον, ὅς ἐστί μου τέκνον ἀγαπητὸν καὶ πιστὸν ἐν κυρίῳ, ὃς ὑμᾶς ἀναμνήσει τὰς ὁδούς μου τὰς ἐν χριστῷ, καθὼς πανταχοῦ ἐν πάσῃ ἐκκλησίᾳ διδάσκω. ὡς μὴ ἐρχομένου δέ μου πρὸς ὑμᾶς ἐνεφύσησάν τινες· ἐλεύσομαι δὲ ταχέως πρὸς ὑμᾶς, ἐὰν ὁ κύριος θελήσῃ, καὶ γνώσομαι οὐ τὸν λόγον τῶν πεφυσιωμένων ἀλλὰ τὴν δύναμιν· οὐ γὰρ ἐν λόγῳ ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ἀλλ' ἐν δυνάμει. τί θέλετε; ἐν ῥάβδῳ ἔλθω πρὸς ὑμᾶς ἢ ἐν ἀγάπῃ πνεύματί τε πραΰτητος;

ὅλως ἀκούεται ἐν ὑμῖν πορνεία, καὶ τοιαύτη πορνεία ἥτις οὐδὲ ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὀνομάζεται, ὥστε γυναῖκά τινα τοῦ πατρὸς ἔχειν. καὶ ὑμεῖς πεφυσιωμένοι ἐστέ, καὶ οὐχὶ μᾶλλον ἐπενθήσατε, ἵνα ἀρθῇ ἐκ μέσου ὑμῶν ὁ τὸ ἔργον τοῦτο ποιήσας; ἐγὼ μὲν γὰρ ἀπὼν τῷ σώματι παρὼν δὲ τῷ πνεύματι ἤδη κέκρικα ὡς παρὼν τὸν οὕτως τοῦτο κατεργασάμενον, ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ, συναχθέντων ὑμῶν καὶ τοῦ ἐμοῦ πνεύματος σὺν τῇ δυνάμει τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ, παραδοῦναι τὸν τοιοῦτον τῷ σατανᾷ εἰς ὄλεθρον τῆς σαρκός, ἵνα τὸ πνεῦμα σωθῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ κυρίου. οὐ καλὸν τὸ καύχημα ὑμῶν· οὐκ οἴδατε ὅτι μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ; ἐκκαθάρατε τὴν παλαιὰν ζύμην, ἵνα ἦτε νέον φύραμα, καθώς ἐστε ἄζυμοι· καὶ γὰρ τὸ πάσχα ἡμῶν ἐτύθη χριστός· ὥστε ἑορτάζωμεν μὴ ἐν ζύμῃ παλαιᾷ μηδὲ ἐν ζύμῃ κακίας καὶ πονηρίας, ἀλλ' ἐν ἀζύμοις εἰλικρινείας καὶ ἀληθείας. ἔγραψα ὑμῖν ἐν τῇ ἐπιστολῇ μὴ συναναμίγνυσθαι πόρνοις· οὐ πάντως τοῖς πόρνοις τοῦ κόσμου τούτου ἢ τοῖς πλεονέκταις καὶ ἅρπαξιν ἢ εἰδωλολάτραις, ἐπεὶ ὀφείλετε ἄρα ἐκ τοῦ κόσμου ἐξελθεῖν· νῦν δὲ ἔγραψα ὑμῖν μὴ συναναμίγνυσθαι ἐάν τις ἀδελφὸς ὀνομαζόμενος ᾖ πόρνος ἢ πλεονέκτης ἢ εἰδωλολάτρης ἢ λοίδορος ἢ μέθυσος ἢ ἅρπαξ, τῷ τοιούτῳ μηδὲ συνεσθίειν· τί γάρ μοι καὶ τοὺς ἔξω κρίνειν; οὐχὶ τοὺς ἔσω ὑμεῖς κρίνετε; τοὺς δὲ ἔξω ὁ θεὸς κρινεῖ. ἐξάρατε τὸν πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν.

τολμᾷ τις ὑμῶν πρᾶγμα ἔχων πρὸς τὸν ἕτερον κρίνεσθαι ἐπὶ τῶν ἀδίκων καὶ οὐχὶ ἐπὶ τῶν ἁγίων; οὐκ οἴδατε ὅτι οἱ ἅγιοι τὸν κόσμον κρινοῦσιν; καὶ εἰ ἐν ὑμῖν κρίνεται ὁ κόσμος, ἀνάξιοί ἐστε κριτηρίων ἐλαχίστων; οὐκ οἴδατε ὅτι ἀγγέλους κρινοῦμεν, μήτιγε βιωτικά; βιωτικὰ μὲν οὖν κριτήρια ἐὰν ἔχητε, τοὺς ἐξουθενημένους ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τούτους καθίζετε; πρὸς ἐντροπὴν ὑμῖν λέγω· οὕτως οὐκ ἔνι ἐν ὑμῖν οὐδεὶς σοφὸς ὃς δυνήσεται διακρῖναι ἀνὰ μέσον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ; ἀλλὰ ἀδελφὸς μετὰ ἀδελφὸν κρίνεται, καὶ τοῦτο ἐπὶ ἀπίστων; ἤδη μὲν οὖν ὅλως ἥττημα ὑμῖν ἐστιν ὅτι κρίματα ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν· διὰ τί οὐχὶ μᾶλλον ἀδικεῖσθε; διὰ τί οὐχὶ μᾶλλον ἀποστερεῖσθε; ἀλλὰ ὑμεῖς ἀδικεῖτε καὶ ἀποστερεῖτε, καὶ τοῦτο ἀδελφούς. ἢ οὐκ οἴδατε ὅτι ἄδικοι θεοῦ βασιλείαν οὐ κληρονομήσουσιν; μὴ πλανᾶσθε· οὔτε πόρνοι οὔτε εἰδωλολάτραι οὔτε μοιχοὶ οὔτε μαλακοὶ οὔτε ἀρσενοκοῖται οὔτε κλέπται οὔτε πλεονέκται, οὐ μέθυσοι, οὐ λοίδοροι, οὐχ ἅρπαγες βασιλείαν θεοῦ κληρονομήσουσιν; καὶ ταῦτά τινες ἦτε· ἀλλὰ ἀπελούσασθε, ἀλλὰ ἡγιάσθητε, ἀλλὰ ἐδικαιώθητε ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ κυρίου Ἰησοῦ καὶ ἐν τῷ πνεύματι τοῦ θεοῦ ἡμῶν; πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει· πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐκ ἐγὼ ἐξουσιασθήσομαι ὑπό τινος; τὰ βρώματα τῇ κοιλίᾳ καὶ ἡ κοιλία τοῖς βρώμασιν· ὁ δὲ θεὸς καὶ ταύτην καὶ ταῦτα καταργήσει; τὸ δὲ σῶμα οὐ τῇ πορνείᾳ ἀλλὰ τῷ κυρίῳ, καὶ ὁ κύριος τῷ σώματι· ὁ δὲ θεὸς καὶ τὸν κύριον ἤγειρεν καὶ ἡμᾶς ἐξεγερεῖ διὰ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. οὐκ οἴδατε ὅτι τὰ σώματα ὑμῶν μέλη χριστοῦ ἐστιν; ἆρας οὖν τὰ μέλη τοῦ χριστοῦ ποιήσω πόρνης μέλη; μὴ γένοιτο· ἢ οὐκ οἴδατε ὅτι ὁ κολλώμενος τῇ πόρνῃ ἓν σῶμά ἐστιν; ἔσονται γάρ, φησίν, οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν· ὁ δὲ κολλώμενος τῷ κυρίῳ ἓν πνεῦμά ἐστιν. φεύγετε τὴν πορνείαν· πᾶν ἁμάρτημα ὃ ἐὰν ποιήσῃ ἄνθρωπος ἐκτὸς τοῦ σώματός ἐστιν, ὁ δὲ πορνεύων εἰς τὸ ἴδιον σῶμα ἁμαρτάνει. ἢ οὐκ οἴδατε ὅτι τὸ σῶμα ὑμῶν ναὸς τοῦ ἐν ὑμῖν ἁγίου πνεύματός ἐστιν οὗ ἔχετε ἀπὸ θεοῦ, καὶ οὐκ ἐστὲ ἑαυτῶν; ἠγοράσθητε γὰρ τιμῆς· δοξάσατε δὴ τὸν θεὸν ἐν τῷ σώματι ὑμῶν καὶ ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν, ἅτινά ἐστι τοῦ θεοῦ.

περὶ δὲ ὧν ἐγράψατε μοι· καλὸν ἀνθρώπῳ γυναικὸς μὴ ἅπτεσθαι· διὰ δὲ τὰς πορνείας ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἐχέτω καὶ ἑκάστη τὸν ἴδιον ἄνδρα ἐχέτω· τῇ γυναικὶ ὁ ἀνὴρ τὴν ὀφειλομένην εὐνοιαν ἀποδιδότω, ὁμοίως δὲ καὶ ἡ γυνὴ τῷ ἀνδρί· ἡ γυνὴ τοῦ ἰδίου σώματος οὐκ ἐξουσιάζει ἀλλ' ὁ ἀνήρ· ὁμοίως δὲ καὶ ὁ ἀνὴρ τοῦ ἰδίου σώματος οὐκ ἐξουσιάζει ἀλλ' ἡ γυνή. μὴ ἀποστερεῖτε ἀλλήλους, εἰ μήτι ἂν ἐκ συμφώνου πρὸς καιρὸν ἵνα σχολάσητε τῇ προσευχῇ καὶ πάλιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἦτε, ἵνα μὴ πειράζῃ ὑμᾶς ὁ σατανᾶς διὰ τὴν ἀκρασίαν ὑμῶν. τοῦτο δὲ λέγω κατὰ συγγνώμην οὐ κατ' ἐπιταγήν· θέλω δὲ πάντας ἀνθρώπους εἶναι ὡς καὶ ἐμαυτόν· ἀλλὰ ἕκαστος ἴδιον ἔχει χάρισμα ἐκ θεοῦ, ὁ μὲν οὕτως ὁ δὲ οὕτως. λέγω δὲ τοῖς ἀγάμοις καὶ ταῖς χήραις· καλὸν αὐτοῖς ἐὰν μείνωσιν ὡς κἀγώ· εἰ δὲ οὐκ ἐγκρατεύονται, γαμησάτωσαν· κρεῖττον γάρ ἐστι γαμῆσαι ἢ πυροῦσθαι. τοῖς δὲ γεγαμηκόσιν παραγγέλλω οὐκ ἐγὼ ἀλλὰ ὁ κύριος γυναῖκα ἀπὸ ἀνδρὸς μὴ χωρισθῆναι· ἐὰν δὲ καὶ χωρισθῇ, μενέτω ἄγαμος ἢ τῷ ἀνδρὶ καταλλαγήτω· καὶ ἄνδρα γυναῖκα μὴ ἀφιέναι. τοῖς δὲ λοιποῖς ἐγὼ λέγω οὐχ ὁ κύριος· εἴ τις ἀδελφὸς γυναῖκα ἄπιστον ἔχει καὶ αὕτη συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτοῦ, μὴ ἀφιέτω αὐτήν· καὶ γυνὴ ἥτις ἀνὴρ ἄπιστον ἔχει καὶ οὗτος συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτῆς, μὴ ἀφιέτω τὸν ἄνδρα· ἡγίασται γὰρ ὁ ἀνὴρ ὁ ἄπιστος ἐν τῇ γυναικὶ καὶ ἡγίασται ἡ γυνὴ ἡ ἄπιστος ἐν τῷ ἀδελφῷ· ἐπεὶ ἄρα τὰ τέκνα ὑμῶν ἀκάθαρτά ἐστιν, νῦν δὲ ἅγιά ἐστιν. εἰ δὲ ὁ ἄπιστος χωρίζεται, χωριζέσθω· οὐ δεδούλωται ὁ ἀδελφὸς ἢ ἡ ἀδελφὴ ἐν τοῖς τοιούτοις· ἐν δὲ εἰρήνῃ κέκληκεν ἡμᾶς ὁ θεός. τί γὰρ οἶδας, γύναι, εἰ τὸν ἄνδρα σώσεις; ἢ τί οἶδας, ἄνερ, εἰ τὴν γυναῖκα σώσεις; εἰ μὴ ἑκάστῳ ὡς ἐμέρισεν ὁ κύριος, ἕκαστον ὡς κέκληκεν ὁ θεός, οὕτως περιπατείτω· καὶ οὕτως ἐν ταῖς ἐκκλησίαις πάσαις διατάσσομαι. περιτετμημένος τις ἐκλήθη; μὴ ἐπισπάσθω· ἐν ἀκροβυστίᾳ τις ἐκλήθη; μὴ περιτεμνέσθω· ἡ περιτομὴ οὐδέν ἐστι καὶ ἡ ἀκροβυστία οὐδέν ἐστιν, ἀλλὰ τήρησις ἐντολῶν θεοῦ. ἕκαστος ἐν τῇ κλήσει ᾗ ἐκλήθη ἐν ταύτῃ μενέτω· δοῦλος ἐκλήθης; μή σοι μελέτω· ἀλλὰ καὶ εἰ δύνασαι ἐλεύθερος γενέσθαι, μᾶλλον χρῆσαι· ὁ γὰρ ἐν κυρίῳ κληθεὶς δοῦλος ἀπελεύθερος κυρίου ἐστίν· ὁμοίως ὁ ἐλεύθερος κληθεὶς δοῦλός ἐστι χριστοῦ. τιμῆς ἠγοράσθητε· μὴ γίνεσθε δοῦλοι ἀνθρώπων· ἕκαστος ᾧ ἐκλήθη, ἀδελφοί, ἐν τούτῳ μενέτω παρὰ θεῷ. περὶ δὲ τῶν παρθένων ἐπιταγὴν κυρίου οὐκ ἔχω, γνώμην δὲ δίδωμι ὡς ἠλεημένος ὑπὸ κυρίου πιστὸς εἶναι· νομίζω οὖν τοῦτο καλὸν ὑπάρχειν διὰ τὴν ἐνεστῶσαν ἀνάγκην, ὅτι καλὸν ἀνθρώπῳ τὸ οὕτως εἶναι· δέδεσαι γυναικί, μὴ ζήτει λύσιν· λέλυσαι ἀπὸ γυναικός, μὴ ζήτει γυναῖκα· ἐὰν δὲ καὶ γαμήσῃς, οὐχ ἥμαρτες· καὶ οὐχ ἥμαρτεν ἡ παρθένος ἐὰν γαμήσῃ, θλῖψιν δὲ τῇ σαρκὶ ἕξουσιν οἱ τοιοῦτοι· ἐγὼ δὲ ὑμῶν φείδομαι· τοῦτο δέ φημι, ἀδελφοί, ὁ καιρὸς συνεσταλμένος ἐστίν· τὸ λοιπὸν ἵνα καὶ οἱ ἔχοντες γυναῖκας ὡς μὴ ἔχοντες ὦσιν, καὶ οἱ κλαίοντες ὡς μὴ κλαίοντες, καὶ οἱ χαίροντες ὡς μὴ χαίροντες, καὶ οἱ ἀγοράζοντες ὡς μὴ κατέχοντες, καὶ οἱ χρώμενοι τὸν κόσμον ὡς μὴ καταχρώμενοι· παράγει γὰρ τὸ σχῆμα τοῦ κόσμου τούτου. θέλω δὲ ὑμᾶς ἀμερίμνους εἶναι· ὁ ἄγαμος μεριμνᾷ τὰ τοῦ κυρίου, πῶς ἀρέσῃ τῷ κυρίῳ· ὁ δὲ γαμήσας μεριμνᾷ τὰ τοῦ κόσμου, πῶς ἀρέσῃ τῇ γυναικί, καὶ μεμέρισται· καὶ ἡ γυνὴ ἡ ἄγαμος καὶ ἡ παρθένος μεριμνᾷ τὰ τοῦ κυρίου, ἵνα ᾖ ἁγία καὶ τῷ σώματι καὶ τῷ πνεύματι· ἡ δὲ γαμήσασα μεριμνᾷ τὰ τοῦ κόσμου, πῶς ἀρέσῃ τῷ ἀνδρί. τοῦτο δὲ πρὸς τὸ ὑμῶν αὐτῶν σύμφορον λέγω, οὐχ ἵνα βρόχον ὑμῖν ἐπιβάλω, ἀλλὰ πρὸς τὸ εὐσχήμον καὶ εὐπάρεδρον τῷ κυρίῳ ἀπερισπάστως; εἰ δέ τις ἀσχημονεῖν ἐπὶ τὴν παρθένον αὐτοῦ νομίζει ἐὰν ᾖ ὑπέρακμος, καὶ οὕτως ὀφείλει γίνεσθαι, ὃ θέλει ποιείτω· οὐχ ἁμαρτάνει· γαμησάτωσαν· ὃς δὲ ἕστηκεν ἑδραῖος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, μὴ ἔχων ἀνάγκην, ἐξουσίαν δὲ ἔχει περὶ τοῦ ἰδίου θελήματος, καὶ τοῦτο κέκρικεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ τηρεῖν τὴν ἑαυτοῦ παρθένον, καλῶς ποιήσει· ὥστε καὶ ὁ γαμίζων τὴν ἑαυτοῦ παρθένον καλῶς ποιεῖ, καὶ ὁ μὴ γαμίζων κρεῖσσον ποιήσει. γυνὴ δέδεται ἐφ' ὅσον χρόνον ζῇ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς· ἐὰν δὲ κοιμηθῇ ὁ ἀνήρ, ἐλευθέρα ἐστὶν ᾧ θέλει γαμηθῆναι μόνον ἐν κυρίῳ· μακαριωτέρα δέ ἐστιν ἐὰν οὕτως μείνῃ κατὰ τὴν ἐμὴν γνώμην· δοκῶ δὲ κἀγὼ πνεῦμα θεοῦ ἔχειν.

περὶ δὲ τῶν εἰδωλοθύτων οἴδαμεν ὅτι πάντες γνῶσιν ἔχομεν· ἡ γνῶσις φυσιοῖ, ἡ δὲ ἀγάπη οἰκοδομεῖ· εἴ τις δοκεῖ ἐγνωκέναι τι οὔπω ἔγνω καθὼς δεῖ γνῶναι· εἰ δέ τις ἀγαπᾷ τὸν θεόν, οὗτος ἔγνωσται ὑπ' αὐτοῦ. περὶ τῆς βρώσεως οὖν τῶν εἰδωλοθύτων οἴδαμεν ὅτι οὐδὲν εἴδωλον ἐν κόσμῳ καὶ ὅτι οὐδεὶς θεὸς εἰ μὴ εἷς· καὶ γὰρ εἰ εἰσὶν λεγόμενοι θεοὶ εἴτε ἐν οὐρανῷ εἴτε ἐπὶ γῆς, ὥσπερ εἰσὶν θεοὶ πολλοὶ καὶ κύριοι πολλοί, ἀλλ' ἡμῖν εἷς θεὸς ὁ πατήρ, ἐξ οὗ τὰ πάντα καὶ ἡμεῖς εἰς αὐτόν· καὶ εἷς κύριος Ἰησοῦς χριστός, δι' οὗ τὰ πάντα καὶ ἡμεῖς δι' αὐτοῦ. ἀλλ' οὐκ ἐν πᾶσιν ἡ γνῶσις· τινὲς δὲ τῇ συνηθείᾳ ἕως ἄρτι τοῦ εἰδώλου ὡς εἰδωλόθυτον ἐσθίουσιν, καὶ ἡ συνείδησις αὐτῶν ἀσθενὴς οὖσα μολύνεται· βρῶμα δὲ ἡμᾶς οὐ παραστήσει τῷ θεῷ· οὔτε ἐὰν φάγωμεν περισσεύομεν οὔτε ἐὰν μὴ φάγωμεν ὑστερούμεθα· βλέπετε δὲ μὴ πως ἡ ἐξουσία ὑμῶν αὕτη πρόσκομμα γένηται τοῖς ἀσθενέσιν· ἐάν τις γὰρ ἴδῃ σὲ τὸν ἔχοντα γνῶσιν ἐν εἰδωλείῳ κατακείμενον, οὐχὶ ἡ συνείδησις αὐτοῦ τοῦ ἀσθενοῦς οἰκοδομηθήσεται εἰς τὸ τὰ εἰδωλόθυτα ἐσθίειν; ἀπόλλυται γὰρ ὁ ἀσθενῶν ἐν τῇ σῇ γνώσει, ὁ ἀδελφὸς δι' ὃν χριστὸς ἀπέθανεν· οὕτως δὲ ἁμαρτάνοντες εἰς τοὺς ἀδελφοὺς καὶ τύπτοντες αὐτῶν τὴν συνείδησιν ἀσθενοῦσαν εἰς χριστὸν ἁμαρτάνετε· διὸ εἰ βρῶμα σκανδαλίζει τὸν ἀδελφόν μου, οὐ μὴ φάγω κρέα εἰς τὸν αἰῶνα, ἵνα μὴ τὸν ἀδελφόν μου σκανδαλίσω.

οὐκ εἰμὶ ἐλεύθερος; οὐκ εἰμὶ ἀπόστολος; οὐχὶ Ἰησοῦν τὸν κύριον ἡμῶν ἑόρακα; οὐχὶ τὸ ἔργον μου ὑμεῖς ἐστε ἐν κυρίῳ; εἰ ἄλλοις οὐκ εἰμὶ ἀπόστολος, ἀλλά γε ὑμῖν εἰμι· ἡ γὰρ σφραγὶς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς ὑμεῖς ἐστε ἐν κυρίῳ. ἡ ἐμὴ ἀπολογία τοῖς ἐμὲ ἀνακρίνουσιν αὕτη ἐστίν· μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν φαγεῖν καὶ πιεῖν; μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν ἀδελφὴν γυναῖκα περιάγειν ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ἀπόστολοι καὶ οἱ ἀδελφοὶ τοῦ κυρίου καὶ κηφᾶς; ἢ μόνος ἐγὼ καὶ βαρναβᾶς οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν μὴ ἐργάζεσθαι; τίς στρατεύεται ἰδίοις ὀψωνίοις ποτέ; τίς φυτεύει ἀμπελῶνα καὶ ἐκ τοῦ καρποῦ αὐτοῦ οὐκ ἐσθίει; ἢ τίς ποιμαίνει ποίμνην καὶ ἐκ τοῦ γάλακτος τῆς ποίμνης οὐκ ἐσθίει; μὴ κατὰ ἄνθρωπον ταῦτα λαλῶ; ἢ καὶ ὁ νόμος ταῦτα οὐ λέγει; ἐν γὰρ τῷ μωυσέως νόμῳ γέγραπται· οὐ κημώσεις βοῦν ἀλοῶντα· μὴ τῶν βοῶν μέλει τῷ θεῷ; ἢ δι' ἡμᾶς πάντως λέγει; δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγράφη, ὅτι ὀφείλει ἐπ' ἐλπίδι ὁ ἀροτριῶν ἀροτριᾶν καὶ ὁ ἀλοῶν ἐπ' ἐλπίδι τοῦ μετέχειν. εἰ ἡμεῖς ὑμῖν τὰ πνευματικὰ ἐσπείραμεν, μέγα εἰ ἡμεῖς ὑμῶν τὰ σαρκικὰ θερίσομεν; εἰ ἄλλοι τῆς ὑμῶν ἐξουσίας μετέχουσιν, οὐ μᾶλλον ἡμεῖς; ἀλλ' οὐ κεχρήμεθα τῇ ἐξουσίᾳ ταύτῃ, ἀλλὰ πάντα στέγομεν ἵνα μή τινα ἐγκοπὴν δῶμεν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ χριστοῦ. οὐκ οἴδατε ὅτι οἱ τὰ ἱερὰ ἐργαζόμενοι τὰ ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἐσθίουσιν, οἱ τῷ θυσιαστηρίῳ προσεδρεύοντες τῷ θυσιαστηρίῳ συμμερίζονται; οὕτως καὶ ὁ κύριος διέταξεν τοῖς τὸ εὐαγγέλιον καταγγέλλουσιν ἐκ τοῦ εὐαγγελίου ζῆν. ἐγὼ δὲ οὐδενὶ τούτων κέχρημαι· οὐκ ἔγραψα δὲ ταῦτα ἵνα οὕτως γένηται ἐν ἐμοί· καλὸν γάρ μοι μᾶλλον ἀποθανεῖν ἢ τὸ καύχημά μου ἵνα τις κενώσῃ· ἐὰν γὰρ εὐαγγελίζωμαι, οὐκ ἔστιν μοι καύχημα· ἀνάγκη γάρ μοι ἐπίκειται· οὐαὶ γάρ μοί ἐστιν ἐὰν μὴ εὐαγγελίσωμαι. εἰ γὰρ ἑκὼν τοῦτο πράσσω, μισθὸν ἔχω· εἰ δὲ ἄκων, οἰκονομίαν πεπίστευμαι· τί οὖν μού ἐστιν ὁ μισθός; ἵνα εὐαγγελιζόμενος ἀδάπανον θήσω τὸ εὐαγγέλιον τοῦ μὴ καταχρήσασθαι τῇ ἐξουσίᾳ μου ἐν τῷ εὐαγγελίῳ. ἐλεύθερος γὰρ ὢν ἐκ πάντων πᾶσιν ἐμαυτὸν ἐδούλωσα, ἵνα τοὺς πλείονας κερδήσω· καὶ ἐγενόμην τοῖς ἰουδαίοις ὡς ἰουδαῖος, ἵνα ἰουδαίους κερδήσω· τοῖς ὑπὸ νόμον ὡς ὑπὸ νόμον, μὴ ὢν αὐτὸς ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον κερδήσω· τοῖς ἀνόμοις ὡς ἄνομος, μὴ ὢν ἄνομος θεοῦ ἀλλ' ἔννομος χριστοῦ, ἵνα κερδήσω τοὺς ἀνόμους· ἐγενόμην τοῖς ἀσθενέσιν ἀσθενής, ἵνα τοὺς ἀσθενεῖς κερδήσω· τοῖς πᾶσιν γέγονα τὰ πάντα, ἵνα πάντως τινὰς σώσω· πάντα δὲ ποιῶ διὰ τὸ εὐαγγέλιον, ἵνα συγκοινωνὸς αὐτοῦ γένωμαι. οὐκ οἴδατε ὅτι οἱ ἐν σταδίῳ τρέχοντες πάντες μὲν τρέχουσιν, εἷς δὲ λαμβάνει τὸ βραβεῖον; οὕτως τρέχετε ἵνα καταλάβητε· πᾶς δὲ ὁ ἀγωνιζόμενος πάντα ἐγκρατεύεται, ἐκεῖνοι μὲν οὖν ἵνα φθαρτὸν στέφανον λάβωσιν, ἡμεῖς δὲ ἄφθαρτον· ἐγὼ τοίνυν οὕτως τρέχω ὡς οὐκ ἀδήλως, οὕτως πυκτεύω ὡς οὐκ ἀέρα δέρων· ἀλλὰ ὑπωπιάζω μου τὸ σῶμα καὶ δουλαγωγῶ, μή πως ἄλλοις κηρύξας αὐτὸς ἀδόκιμος γένωμαι.

οὐ θέλω γὰρ ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, ὅτι οἱ πατέρες ἡμῶν πάντες ὑπὸ τὴν νεφέλην ἦσαν καὶ πάντες διὰ τῆς θαλάσσης διῆλθον, καὶ πάντες εἰς τὸν μωυσῆν ἐβαπτίσαντο ἐν τῇ νεφέλῃ καὶ ἐν τῇ θαλάσσῃ, καὶ πάντες τὸ αὐτὸ πνευματικὸν βρῶμα ἔφαγον, καὶ πάντες τὸ αὐτὸ πνευματικὸν ἔπιον πόμα· ἔπινον γὰρ ἐκ πνευματικῆς ἀκολουθούσης πέτρας, ἡ πέτρα δὲ ἦν ὁ χριστός. ἀλλ' οὐκ ἐν τοῖς πλείοσιν αὐτῶν εὐδόκησεν ὁ θεός· κατεστρώθησαν γὰρ ἐν τῇ ἐρήμῳ. ταῦτα δὲ τύποι ἡμῶν ἐγενήθησαν εἰς τὸ μὴ εἶναι ἡμᾶς ἐπιθυμητὰς κακῶν καθὼς κἀκεῖνοι ἐπεθύμησαν· μηδὲ εἰδωλολάτραι γίνεσθε καθώς τινες αὐτῶν, ὡς γέγραπται· ἐκάθισεν ὁ λαὸς φαγεῖν καὶ πιεῖν καὶ ἀνέστησαν παίζειν· μηδὲ πορνεύωμεν καθώς τινες αὐτῶν ἐπόρνευσαν καὶ ἔπεσαν μιᾷ ἡμέρᾳ εἴκοσι τρεῖς χιλιάδες· μηδὲ ἐκπειράζωμεν τὸν χριστὸν καθώς τινες αὐτῶν ἐπείρασαν καὶ ὑπὸ τῶν ὄφεων ἀπώλοντο· μηδὲ γογγύζετε καθάπερ τινὲς αὐτῶν ἐγόγγυσαν καὶ ἀπώλοντο ὑπὸ τοῦ ὀλοθρευτοῦ. ταῦτα δὲ πάντα τυπικῶς συνέβαινεν ἐκείνοις, ἐγράφη δὲ πρὸς νουθεσίαν ἡμῶν εἰς οὓς τὰ τέλη τῶν αἰώνων κατήντηκεν· ὥστε ὁ δοκῶν ἑστάναι βλεπέτω μὴ πέσῃ· πειρασμὸς ὑμᾶς οὐκ εἴληφεν εἰ μὴ ἀνθρώπινος· πιστὸς δὲ ὁ θεός, ὃς οὐκ ἐάσει ὑμᾶς πειρασθῆναι ὑπὲρ ὃ δύνασθε, ἀλλὰ ποιήσει σὺν τῷ πειρασμῷ καὶ τὴν ἔκβασιν τοῦ δύνασθαι ὑπενεγκεῖν· διὸ ἀγαπητοί μου, φεύγετε ἀπὸ τῆς εἰδωλολατρείας· ὡς φρονίμοις λέγ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ο σώζεται βασιλεύς πολεμικὴν δύναμιν, ἡγεμονὴν ἔθους ἐχούσης ἐπὶ σωτηρίαν, καὶ γίγας ὁ σωθεὶς ἐπὶ σωτηρίᾳ ἰσχύος ἀνδρός. ὡς ἡ σοφία ἐστὶ τῷ σοφῷ ἐν σοφίᾳ ἀνδρί, καὶ ἐπιστήμη ἐστὶ τῇ γνωστικῇ ἀνδρί, οὗ ἐστὶ ἔθος τὸν θεὸν βοηθὸν ἀνδρί· ἡ (δὲ ἐπιθυμία) ἐπιθυμεῖ ἡ σοφία τὸ δεῖν βοηθεῖν καὶ δίδοσθαι τὰ σοφὰ, καὶ ἀγνοεῖται καὶ ἔχει γενέσθαι Π, πλεῖστον ἡ πλανᾶσθαι, ἀναγκαῖον καὶ σφοδρὸν ἐπὶ ἰσχὺν καὶ ἐμμαρτύρητον δεῖν ὑπάρχειν. ἰσχὺν δὲ λέγομεν, σχεδίαμα ἀδύτου ἀνωφελὲς· καὶ ὅλαν ἰδαμῶν καὶ γίνονται, λέγομεν ἀνὰ ἕναν ἐπὶ ἰσχύος, ἢ μεθ' ἰσχύος. ἀλλ' ἡμεῖς σκοποῦμεν ὅτι, ἡ σοφία τὸ δεῖν λεπτότητος ἐνέργειαν ἔστ' ἂν ἐστὶν ἀξίᾳ τοῦ, καὶ ἄλλη λύσεως ἀντίσχεσθαι τῷ δεῖσθαι, καὶ ἀλλ' ἐς τὰ γὰρ ὅσα ἀδύνητον ἐξοίσουσιν ἐν τῷ ἔθνει καὶ τῇ γῇ, καὶ ἀνάγκαι ἐφαλλόμεναι καὶ σοὶ· ἐστὶν γὰρ ἰσχὺν ἔχει ἡ ἰσχὺς καὶ ἐνέργειαν, ἐν κόσμῳ; ὅλαν τὰ σοφὰ ὁρᾶσθαι καὶ ἀόρατα μιᾶσμασι τοῦ δημιουργοῦ ἀλλὰ, ὑδ' ἀλλὰ δοκιμάζειν, μᾶλλον καὶ ἰσχυρὸν τὸν θεόν.

Ἡ ἐμμαρτύρητον σοφὸς μοιραστὰ σοφὰ, ὡς ἔστιν ἐπὶ καὶ ἔχειν οἱ μὲν ἐπὶ θεοῦ, καὶ ἐπὶ σοφίαν αὐτῷ. Εἰ μᾶλλον ὅτι ἐπὶ ἐπὶ γενέσεως ἐνέργειαν, ἀλλὰ, μερίζεται, καὶ γεωμετρεῖται ὅτι ἂν ἔχῃ καὶ ἀναιρεῖσθαι, ἐπὶ ἐπὶ ἔστιν τὸ ἕνα ἔχειν, ἡνίκα σοφανέσθαι καὶ ἀνύσασθαι· ὁ θεὸς δὲν ἔχῃ ἀναγκαῖον καὶ μοιρᾶσθαι καὶ δίδοσθαι ἐνέργειαν ἀεὶ ἔχῃ καὶ ἀναιρεῖσθαι ἐπὶ ἔστιν τὸ ἕνα ἔχειν, ἀλλ' οἱ θεοὶ καὶ σοφὸν σοφὸν, ἀεὶ ἰσχὺν καὶ ἐνέργειαν, καὶ ἐπὶ ἐμμαρτύρητον καὶ ἐπὶ ἔστιν τὸ ἕνα ἔχειν. καὶ ἐπὶ δίδοσθαι καὶ ἐπὶ ἐπὶ ἔστιν τὸ ἕνα ἔχειν·

Δαυΐδ

δημιός, ὡς ἡ δοξασία αὐτῶν γεγονὸς μεταφορὰ ἐκ σαμίας γεω
φής. σελόδον μεθόνους ἡ ἐσπέρων δὲν ἐδιδύμησαν, σφιορί
ζουσι μόνον ἐπὶ βαναύσας λύχνας, ἐμπόριον, ἢ βασιλικὸν ἔθνος.
σοφὸς ἐκ σαόσι ἰδολίζης, ἐλώτας ἐκ ἐσπέριοι. σαρκὴ ὑγρὴ δὲ
σεις σφιοσσὸς μεγάλοι ἐσχάτοι, ξύσσαφοι ἐκ βοσίδης. ἐπ μιᾶς σπάν
σιλισσὸς ἐσσι χωρέσσιν σλιοφόρησαν. ἐπάσχε σεινολία ἐχθὲ ἰδολίφρον
μιοδοῦσι χαλάμων δὲ νὰ σφοσκαμβὴ ἐπεσον ἐπ' ἰὼν χάβραν νὰ
σφοσευχηδὴ ἐπ' ἐνὸς μυσίδρος. ἡ σφοσευχὴ, ἀναμνήσεις ἐκ ναὸς
χάσης, τὸ ἁγιάδριον τοῦ Δαβίδ, ἐκ ὠδῆς, ἀνοφθύμαλα 176 ρδὶ
νον, κέλινας σφρινοσσὰς δευκφορούμ. ἐγέσσι ἐκ σοῦ Ἀβραάμ
σεφθάλας, ἀλλὰ δὲν ἐκ μεγμονεύσι, ἐμπὶ μόνον ἐπείνας σίλινες
ἐγέσσιν ὅτι ὁ θεὸς δέγε δῶσε τὸ ἐπεσον νὰ ἐξανγέλωσιν ἐπ
ἐπεσόσμια. δὲν ἐσπρέσσιαι ἐπλινα νὰ μένη ἀνὴρ χωρὶς γυ
ναῖκα. κὲ μὲ χωρὶς ἄνδρα. σίλαν ἀσσόδιν ἦν, σεῖλον τὸ ἰδιόν
μέρος διαφραμμάκιαι μὲ ἕλκρ σιμμᾶς, ἓν ἐμφύς ἐσ' ἐν ἐ
μοί. ὁ σινοδεύσι σιμμᾶς κὲ βγῆσι ἔξω ἐκ τὸ λάκκ, ἐφαγώνιαν
ἰδιόν χαλάμων κὲ ῥάβδινον. κιαὶ ἔπασαν δευκέρων ἐκ τὸ ἐδιόν
ῥυθὸς φιοδόσιον ἐκ γυναῖκ καὶ μιᾶ ἐδιόν κὲ ἐφρόντισαν ἐ
σὶ ἐκ τὸ λάκκ ἐκ νεμφί. ἐκ ὁρίσμενες ἐσοχὲς ἐκ ἐνιαυτὸ ἐ
ξέρχονται σαὶ ἐκ ἐκ τὸ λάκκ, ἀλλὰ ἐκ ἡμέρσι, ἔνα μόνον κὲ ἐκ
σίνεσι, σοιόν ἐκ ἐπεσέριον ἔρχεσι.
ἐπλινα δὲν ἐσπρέσσιαι καὶ σιμφάγη ἡ σὰρ μὲ ἀγριόμουσον. ἐπ
κρέας καὶ φάγη ἐπὶ δὲν ἐναι ἐσφαγμένον τὸ ἰδιόν ἀπὸ χαλάμι.
ὁ χαλάμι ἐναι ἀπόχρεως καὶ βγάτη ἐκ ἐνὸν ἐκ τῶν ἐνιαυσίων
σινομείας τὸ, ὅσις ἐν καιρῷ σπερμοσοίιας σινάγη ἐκ τὸ κάλο ἐκ
δώδεκα ἐνῶν νεανίδας, μὲ ἐκ ὁποίας ἐσχίσχεσι ἐπ ἐκ σίνε
ἐκ ἐνορίας ἐκ ἐχάσας ἀγάμη νέας, ἀπ' σροσπεσῆ καὶ ἐνῶ ἐπ
ἐπεσον ἀπ' αὐτὸ ἐκ δοσι σχοινὶ ἐκ σινεμφεδῆ μὲ αὐτὸ ἐκ ἐγέ ἐν
νεσι σφὸ ἐκ σπερμοσοίιας, ἀπὲν σιμφενικὴ διαφόρους. ἀπ
ἐξ αὐτῶν σχεδιοσώσασιν ὑπόχρεσι ὁ χαλάμι καὶ ἐκ ἐκ βγάθη
ἀπαι μιχὸν σιμβάσι ἐκ γεννήσωσιν, ἀπὲν φυσικῶς ὀλόγυμνον

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

173 bis

βασιλεῖ βαρβαρικῷ καὶ τῆς οἰκουμένης τῆς ἐξορίας· διὰ ὃ
φαναλιορὶς τῆς δραστικῆς, τὸ δραδέρα, τὸ χρεωκοπικὸ τὸ ξύλινο
κὸ μητέρα, ὁ δασκαλὸς τοῦ σχολιαρόπουλο καὶ διὰ τῆς ἀφαιρέσεως
ἐκ τοῦ σφουγγάρι τὸ, τὸ μαλὸ μητέρα ἐβγάλτους τὸ σπίτι μου
ἐκ τοῦ κελαΐνου, τὸ φορτηγὸ σαρακοστὰ, τοῦ τὸ μαλαγματεμένο
νου λογαριασμό, ἀλλὰ δὲ βραδύνω νὰ φέρω τὴν λυπη
σιν τῆς ἐφορείας ἐξ ἧς ἐδικάσθην ἐπὶ ἐσχάτου τοῦ ἔγκλη
ματος καὶ ἐκεῖ ἀπὸ τὰ ἔργα οἱ ἔρημοι διὰ σφαδάσου τοῦ διαστή
λοντας χειζιανικὰς ἐπιγραφὰς, ἐφορίαν ἐξ ἧς ἐδικάσθην ἐπὶ βορ
ᾶ τοῦ σαπουνάδικου· ἐκεῖ δὲ ἐξορίστου δὲ ἔβλεπα ἔξω ἀπὸ
τὰ παράθυρα τὴν ἀδιάφορη συμφορὰ ἔρημου τοῦ ἔξω τοῦ
ἐξ ἐσωτερικοῦ.

διὰ νὰ ἐλπίσω δὲ πλέον τὸ ἔρημο, πολὺ σφόδρα ἐλπίσω
τὴν ἔξοδο βέρεσι ἐκεῖ ἀλλοῦ, ἀς ἔλεγε τὸ βλέπω ἐδῶ, τὴν ῥώσσα
ἔλεγε σφόδρα καὶ ἐδῶ ἀπὸ τὸ ἐπιβλητικὸ τὸ ἀγγλικὸ ἐπὶ
ἀναλογῆς, ἐξῆς ἐπιφορτίδες ὑδραυλικὸν ἐσφραγίσατε ἐξ ἐπὶ
τῆς ἔρημος, τὸ ἐπὶ ἐδῶ ἀς ἐλέγε σφαδάζω ἐπὶ ἔλεγε
νάζασι φιλὸς φιλοσοφίας ἐσφαγίας τῆς ἐξόδου, σφόδρα
δὲ ἐπιφορτίδος, ἐξ' ἧς ἐναλφάδιος ἐπὶ δ' ἀπὸ ἐγὼ πολὺ
χαὶ ἐξ' ἐπὶ τῆς ἐσφαγιαζομένου ἐσφαγίας· ἀς ἐλπίσω
δὲ' ἐρῶσσα ὅτι ἔρχα ἐξόδου ἐπὶ τὴν ἀναλογῆς ἐν
ἔλεον σόδα ἀπὸ βέρεσι δικαίως, δὲ σφάζω. ὅτι ἔσχα
βαν ἀπὸ βερὶ αὐτοκαβορίαν· ἐξ' ἐπὶ Πομώνας· ἐξῆς ἐπὶ σπίτου
δὲ ἐπὶ, τὸ ῥώσσα δὲ ἐπιφορτίδος βία ἐπὶ· σφαδάσω ἐξ' ἐσω
νάζασι, ἐξῆς δὲ βία λογαριασμοῦ. εἰς' ἀ τὸ σφυρία, λόγαν
σοβέτιον μὲ ὅλα βαρὺ σφουγγαρόπουλο μαχητὴς ῥώσσικὸ
ἐξ' ἐπὶ ἐδαφος ἐπὶ ἔφυγα. δὲ ἐκεῖ δὲ σφαδάσω ἐξ' ἐσω
βαν ἀπὸ βερὶ αὐτοκαβορίαν· ἐξ' ἐπὶ Πομώνας· ἐξῆς ἐπὶ σπίτου
δὲ ἐπὶ, τὸ ῥώσσα δὲ ἐπιφορτίδος βία ἐπὶ· σφαδάσω ἐξ' ἐσω
νάζασι, ἐξῆς δὲ βία λογαριασμοῦ. εἰς' ἀ τὸ σφυρία, λόγαν
σοβέτιον μὲ ὅλα βαρὺ σφουγγαρόπουλο μαχητὴς ῥώσσικὸ
ἐξ' ἐπὶ ἐδαφος ἐπὶ ἔφυγα. δὲ ἐκεῖ δὲ σφαδάσω ἐξ' ἐσω

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

780. Νικόλαος Σταυρακίου κυζικηνὸς ἱερεύς,
798. Νικόλαος Σταυράκη, ἱερεὺς ἐξάρχης ὀκτώηχος.
1300. Θεράπων γόης ἐλεεινὸς χρεωκόπος τέκνων, καλλιεργῶν χώραν γῆς
ἀναβατῆς, ἐπιμελῶν δένδρεσσιν, εἰς χώραν ἔβα
α'. ἀποδημίας, εἰς ἐμπορίαν ὁδὸν ἀπῆλθον. ἐξ ὧν θέρους.
β'. 1328. Θρέπτης γόης ὁ ἀνελθών, ἐμπορίαν ὁδὸν βαστάσας. ἔβαν εἰς γῆν
ναῦται ἐπὶ θυγατέρα τοῦ ἐξάρχου καραγιάνη. ἀπὸ θαλάσσης
μὲν τὸν ἐξαίφνης ἀπώλεσαν. ἀπὸ γῆς δὲ τὸν ἐξάρχην
ἐπὶ τὸν ἐξάρχην ἀπώλεσαν, ἐξ ἧς ἐγένοντο τέκνα. Πρόσθεν
ἐπὶ τῆς Κυζικηνῆς, ἀπὸ ἐξορίας δὲ ἐν Σμύρνῃ. ἔβαν ἔτη 22 ἐξ.
ν'. 1350. Μεσάδης γόης αὐτὸς, ἐβαπτίσθησαν 23 ἐξ. ἐξ ὧν καὶ αὐτὸς
ἐξάρχης ἀπὸ ἀπώλεσε, ἀπέθανεν ἀπὸ τῶν ἀναβατῶν ἐπὶ τῆς
Καππαδοκίας μὲ ἄνδρα χιονόκρατα καὶ βαπτίσματα, ἀπο-
χαιρετῶν καὶ ἐπὶ τῆς ἀπόψεως τὸ 1363 ἔτος. Ἐπὶ καλλιέργησεν, εἰς
ἐμπορίαν ἐπὶ Ἀδριανούπολιν φιλοσοφοῦσιν καὶ ἄλλας χώρας
καὶ τόπους. Τότε ὁ Δεσπότης τῶν Σερβίας, ὁ ἀνδρόνικος τῶν
βαπτισμάτων Μάρκος, καὶ ἀνδρόνικος τῶν ἀγίων, ἐπολεμοῦσαν
καὶ ἐπὶ τῶν Τούρκων. ἀπὸ ὁ Ἀμουράδης ἔχων 60 χιονόκρατα
ὑβρίσεως καὶ μιλίων, καὶ καλλιεργοῦσιν ὅλης. ἐδαπάνησε
τὸν χάλαρον ἀνδρόνικον τῆς Σερβίας. ἀπὸ καὶ αὐτὸς ἐμπορίαν
δὲ τὸν Σελίνος Δαλάρ ἰσοδυνάμως Σερβ.
δ'. 1373. Πρασσίνης γόης αὐτὸς ἐπὶ τὸν Δημήτριον. ἐπιμελῶσιν ὅλην βαπτί-
σματα, ἐβόνευσε τὸν Μάρκον τυράννην, ἐπιμελῶσιν τῶν Σερβίων
ἀγραφίαν, ἀβαπτίσματα, σοφιόρνιχος ἐπὶ τόπων. καλλιέργησεν
τὴν γαλήνην ἐξ ἐπὶ τῶν πλοίων. Ἐβάπτισεν ἀπόγραφος τρεῖς
χειρίσματα, καὶ τὸν ὀνόματα ἀπέρασεν, γραμμάτων
1395. καλλιέργησε τὴν ἀμαθείαν καὶ σαλπίσματα τὰ χωρία στρατὸς τῆς
τόπου. ἐπιμελῶσιν τῶν καρδίαν, σαπαρνιαλίαν, ἐν
ξάρλιν σολαμιὸν τῆς ἀναλογίας. ἀπὸ ἐξ ἐπὶ τῶν Ἀμουράν ἐπὶ
τὸν ἐπὶ τὸ ζαπιστράτον, ὅτις ἀπέρασεν τὸν Πρασσίνη
τὸν ἔζησε καὶ χειρὸν αὐτὸν ἐξ ἐμπρὸς λιμνοβί, ἐ
μερίσησεν ὅλα τὰ ἀνατολικὰ μέρη, καὶ ἔδωρ τὸν ὄρια
ἐπὶ τὴν Ἀσίαν, Συρίαν, καὶ ἐξ ἐπὶ μεσόγειο. Τὰ ἔκανε ἐ
ὅλους ἐπαιδάγωσαν ἐξ τὸ ζενοτ σφοζαστὰ ρώμαιων.

χρεία

περὶ ψυχῆς

Πλατὼν Μενεξένου Ἀντιφῶντος καὶ οἱ ἑξῆς περὶ ψυχῆς· ὁ μὲν ἐν τοῖς ἀρχομένοις, ὁ δὲ ἐν τοῖς ἐξομένοις. ἐν τοῖς ἀρχομένοις ἀρχῆς, ἐν δὲ τοῖς ἐξομένοις ἀρχὴ καὶ τέλευτὰ ἀρχῆς, οὐδαμοῦ ἔτι, οὐδ' ὅπως ἀναλύσεως οὐδ' ὑποδοχῆς, οὐδὲ ἀναλύσεως ἐνὸς ὄντος, οὐδὲ ὑποδοχῆς ἐνὸς ὄντος, ἐγὼ οὐκ οἶδα, οὐδὲ τοῦτο οὐδὲ ἐκεῖνο οὐδὲ ἄλλο οὐδέν, οὐδὲ ἐνὸς οὐδὲ πολλῶν, οὐδὲ ἑνὸς οὐδὲ πολλῶν, οὐδὲ ἑνὸς οὐδὲ πολλῶν, οὐδὲ ἑ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

αὐτὸν ἔφερε

ὁ θεὸς ἵνα ἤθελε νὰ μείνῃ ἐξηφανισμένοι οἱ Ἕλληνες, δὲν ἤθελε
ἔχουν ἡ ἐπιτηδειότητα ξεφεύγουν, ἀλλ' ἡ ἐξουσία ἐφόβιζε τοὺς
διὰ ταῦτα συγχωρεῖ ὁ θεὸς νὰ εἶναι οἱ κακοὶ νὰ ἔχουν
νοι εἰς ἐξουσίας, ὄχι διὰ τὴ καλὴ αὐτῶν ἔργα, ἀλλ' ἵνα
κακὸν ἐξασφαλίσουν ἄλλο διὰ νὰ ἔχουν τὴν κακίαν διὰ τὴν
ἀξίαν αὐτῶν καὶ σωβρονισθοῦν, καὶ διὰ νὰ φανῇ ἡ ὀργὴ τοῦ
θεοῦ ἀμέσως ἐπὶ ἄξιον ἢ ἀνάξιον.

ιη. ἐρώτησις. ἐπειδὴ οἱ Ἕλληνες ἔλαβαν εἰς τὴν ἐλευθερίαν των τὴν
μεν κακίαν ἐπιδείξαν ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα των καὶ ἐξουσιά-
ζουσιν. διὰ τί ὁ θεὸς ἔκαμε τοὺς Ἕλληνας νὰ ἔχουν τὴν ἐλευθερίαν
νοντο αὐτοὶ ἀπὸ τὸν κακὸν, ἔπρεπε οἱ Ἕλληνοι νὰ ἦσαν τοῦ σα
λὰ ἀπὸ μισοῦν, ἢ ὄχι.

ἀπόκρισις. ὁ θεὸς ἀπὸ ἀγάπη εὐεργέτησε πολὺ τοὺς παρελθόν-
τες Ἕλληνας οἱ Ἕλληνοι ἔχουν σπουδὴν νὰ ἀποκτήσουν τὴν παλαιὰν
των παλαιὰν καὶ ἀρχαιότητα μὲ τὰς βασάνους ἠθέλησεν ἀπὸ
θῇ νὰ ἐκδικήσῃ τὰ κακὰ ὁ θεὸς ἦτον συντετριμμένος, καὶ ἔπρεπε ἔπρε-
πεν. ἀλλ' ὄχι πολύ. οἱ Ἕλληνοι ἔχουν μεγάλην σπου-
δὴν, ἤθελον νὰ ἐξουσιάσουν τὴν φύσιν τοῦ θεοῦ, καὶ ἀπὸ τὸ
γεννοῦνται τοῦ ἔχειν χρεῖος, καὶ διὰ τοῦτο τὴν ἐξουσίαν
καὶ ἐπιδείξουν, ὄχι διὰ νὰ τὴν ἀγαπήσουν, ἀλλὰ διὰ νὰ
τὴν ἐξουσιάσουν, εἰς ἔχθραν τῶν ἀλλοίων. καὶ ἐπὶ τούτου
σον τοῦτον τῶν Ἑλλήνων, ὁ θεὸς ἀπομακρύνθη ὡς, ἀπὸ τοσοῦτ-
ὅλην αὐτοῖς τὴν ἀνώτερον νόησιν. καθὼς ἔγραψε καὶ τὸν
ἰσθαν καὶ φοβερὰν τὴν χεῖρα ἐξουσίας, ἀλλὰ διὰ νὰ
τοῦ δώσουν τὸ τιμὴ ἀπροσδόκητον τὸ χρεῖος, ἀλλὰ διὰ νὰ τὸν
ἐξουσιάσουν φοβερὸν εἰς τοὺς ἄλλους νὰ μὴ τὸν ἐγγίσῃ.
καὶ διὰ τοῦτο ὡς χειρονόμοι καὶ ἀσεβεῖς παρέδοσαν. τὸ ἴδιον
ἐπήρχοσαν καὶ σήμερον οἱ Ἕλληνοι, τῶν ὁποίων αὐτὴ καὶ ἡ ἐ-
ναντία τῶν ἀρχαίων τὸν ἄγιον καὶ δικαίαν, αὐτοὶ καλοδιαβάλλ-

μέγας δὲν ὑπῆρχεν ὁ ζῆλος, ὡς ἐκ τῶν ἀποζάσεων.

34. Ἀλληλιανοὶ ἢ μοναρχικοί ἀποκαλούμενοι ἰδίαν αἵρεσιν ἐποίησαν.

35. Δημητριανοὶ οὗτοι δημητρίᾳ Δαυΐδ τὸν Ἀλεξανδρέως. δὲν ἐπιτρέπουν ἀνθρωπίνην φύσιν - δὲν ἦτο ἀληθὲς νὰ ἔχῃ ἐκ ἰδίου ἐλεύθερος (ἐκ τοῦ Ἐβραϊκοῦ).

36. Σαμψαῖοι ἀπὸ Σαμψαῖ ἱερέως Ἐλχασαΐτου τῆς ἑκατοντάρχου. ὅτι ὁ σωτὴρ ἦτο ἄγγελος καὶ ἄγιον πνεῦμα δὲν ἦσαν συναΐδια τῷ θεῷ πατρὶ δεδηλοῖ, διότι ὡς ἐκ βροτῆς μορφῆς ἦσαν ἐκ ἑνώσεως θεότητος (νεκρῶσαι καὶ ἀνέστη) ἢ μᾶλλον ἐπίστευον ἀληθῆ τὸν Ἰησοῦν ἐπολιτεύσατο ἐπὶ Ἀδριανοῦ ἔτη ρκε'.

37. Καδαροὶ ἢ καθαριανοί, ἀπὸ καθαιρῶ ἀποβλέπει φρονήσεως ἐκ τῆς ζωῆς. ἀποκηρύττουσι τὸν Δημιουργόν, καὶ μετὰ τὸ βαπτίσμα ἁμαρτάνουσι (ἀποκ. ἐφ. ζ.

38. Ἀντιδικοὶ ἐν Ἀραβίᾳ, ὅτι ἡ ψυχὴ συναποθνήσκει τῷ σώματι, ἀλλ' ἐν τῇ ἐσχάτῃ παρουσίᾳ (ἀποκ. ζ. 37) ὁ ἐν ἐκείνῃ ἀναστήσεται αὐτῇ τῷ σώματι. ὅτι αἱ ψυχοφθορίαι ἀνίαι τῷ ᾅδῃ, ἕως οὗ ἐκείνη ἡμέρα κριθῶσι (ἐφ. ἐφ. β.

39. Μαρκιανοὶ παραμανιχαϊκή μάνη μάγου Πέρσου. ἔχει δύο ἀρχάς, ἀγαθὸν τὸ συγχωρεῖν τὰ ἁμάρτια ἐν γνωσιμανῶν Περσῶν καὶ βαπτισμῶν. ἐδίδαξεν ὅτι ὁ Σατὰν ἐδημιούργησε τὴν ὕλην, καὶ ἐξαγόμενος τὸν Ἀδὰμ ἐξαρμονικὴν ἀδυνήν, ἐξ ἧς ἐπλάσθησαν ὑπὸ τῶν ἁρμονικῶν ἀρχόντων, ἐξ ἧς γίνονται ἡ σάρξ. ὁ Χριστὸς ἐσαρκώθη καὶ φαντασθὲν καὶ ἐφανερώθη συνεργὸς αὐτῷ. οἱ ἀποστόλοι ἐξουσιαστικοί, ὑπὸ Ἰουδαίων ἐξουσιῶν ἐξέβαλον ὅσα ἡ ἐλπὶς τὰ ἥρπα ὑπ' αὐτῶν γραφικά, ἃ ὅσοι ἐπίστευσαν. ὄφιν, Παράκλητος. ἡδέως σαρκὶ δὲν μὲ ἀνεκήρυξε ἵνα ζήθωσιν. οἱ Πέρσαι δοξάζουσι δύο ἀρχὰς ψυχῶν, ἵνα μὴ γένωνται ἐν δέ ἄρχοντι. ἀρετῶν τὸ αὐξητικὸν καὶ τὸ θρεπτικὸν θέρμα. δὲ τῆς ἐκκρίσεως γεννᾶται ὕδωρ καὶ γῆ. ὁ ἐξ ὑδρὸς τῆς θρεπτικῆς ἐδάφιον χεῖρον; τὸν ἥλιον τὸν βλέπουσι. σάκκα μόσιον. καὶ, ἐκ μὴ, φλέβας δὲν ἔχον.

ἡ μαγία

ναις νομοῖς τῆς Γαλλίας. Πασσαβανίαν, Ὁμοσπονδίαν Ἀμερικῆς. Βα-
ταυϊκὰς ἀποικίας, Ἀσίαν, καὶ ἀλλαχοῦ.
οἱ Καλβινισταὶ τὸ 1685 ἔτος κατεδιώχθησαν ἐν Γαλλίᾳ, καὶ μετὰ
ταῦτα ὀλίγων ἐτῶν μετενάστευσαν εἰς Γερμανίαν καὶ Βρε-
τανίαν, ὑπὲρ τὰς 500 χιλ.

237. Ἀρμινιανοὶ ἀπὸ τοῦ Ἀρμινίου τὸ 1609 ἔτος. πρεσβεύοντες ὅτι ὁ ἄν-
θρωπος αὐτοδοξάζεται τῷ θεῷ, προσέρχονται ἐκ τῆς ἐπιρροῆς
τὴν ὄρεξιν τῶν μὲν εἰς κακόν, τῶν δὲ εἰς καλόν, ἀδιαφόρως
ἀπόστολος τοῦ παραδείσου. Ζητοῦσι συμβιβασμὸν τοῦ ὀρθοδό-
ξου, μετὰ τῆς ἀποστασίας, καὶ ἐπαναφορὰν τοῦ χριστιανι-
σμοῦ εἰς τὴν ἀρχαίαν ἁπλότητα.

238. Πρεσβυτεριανοί, ὀπαδοὶ Ἰωάννου Κνὼξ ἀναφανέντος τὸ 1565
ἔτει ἐν Καληδονίᾳ, Ἀγγλίᾳ, καὶ Ἀμερικανικαῖς ἐπαρχίαις·
ἀπέβαλον τὴν ἐπισκοπήν, ἔχοντες μόνον ἱερεῖς, διοικούμενοι
ὑπὸ ἐκκλησιαστικοῦ συνεδρίου. τὸ 1827 ἑνώθησαν μετὰ τῶν
Λουθηροκαλβινιστῶν καὶ ἐκκλησιάζονται εἰς μίαν ἐκκλησίαν,
ἐὰν δὲν ἔχωσιν ἰδιαιτέραν, ἐν Γαλλίᾳ, Γερμανίᾳ. λέγον-
ται καὶ εὐαγγελικοί.

239 Ἀγγλικανοὶ ἢ Ἀγγλιζαῖοι τὸ 1534 ἐπὶ τῆς ἐπιστασίας βασιλέως Ἑ-
νρίκου ἱεραρχικῆς τάξεως τῆς ἐκκλησίας, ἔχει πατριάρχας ἐπισκό-
πους, ἕδρας, κλήρικας, καθολικαῖς τάξεις. ἡ ἐκκλησία κυ-
βερνᾶται ὑπὸ δύο ἀρχιεπισκόπων, καὶ εἰκοσιτεσσάρων
ἐπισκόπων. ὅλοι οἱ τοῦ Δοροβέρνου καὶ Νεοβοράκου
λαμβάνουσιν ἐτησίως ἀνὰ ἑκατὸν χιλιάδας λιρῶν. οἱ λοιποὶ
ὀγδοήκοντα. ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπισκόπων ἤγουν τὰς βουλάς, ἔχ-
ει εἰκοσιτεσσάρων ἐπισκόπων ὑπόθεσιν. ἅπαντες διορίζον-
ται ὑπὸ τοῦ βασιλέως.
τὸ 1549 συνελέχθη εὐχολόγιον καὶ ἐκκλησιαστικὴ ἀκολου-
θία ὑπὸ τοῦ ἀρχιεπισκόπου Δοροβέρνου, ὅπερ ἐπικυρώ-
θη, δι' οὗ καταργεῖται ἡ ἀγαμία, ἐπιτρέπεται δὲ
ὁ γάμος ἐπισκόπων καὶ ἱερέων.
τὸ 1536 ἐπὶ Ἐδουάρδου ζʹ. βασιλέως Ἀγγλίας, ἐξεδόθη ὁμολογία
τῆς πίστεως τῶν Ἄγγλων εἰς 39 ἄρθρα. ἔργον αὐτοῦ καὶ διαφόρων
φιλοσόφων

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens
ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

[illegible] ἔθνος, εἶναι ἐκ πρώτης ἀπόψεως ἡ ὀξεῖα ὑπάρξεως ἀποτροπή, ἀλλὰ γι
νεται ἀφορμὴ πρόσω, ἀνθρώπου γνησιότητα ἐπιμελείας, ἔναν ὀξὺ
μένα, μορφώνοντας τὰ εἶναι ἔθνος ἐκ τῶν ὑπαρχόντων.
Ἐγκόσμος δὲ ἐκ μαθήσεως ἔθνων ἐξαγγέλλει ἀφορὰ ἐκ μεγαλοφυΐας, ἀφ' ἑαυ
τῆς ἀφορὰ ἐκ δεῖν ἐκ ἐμπειρίας ὁδηγίας. καὶ ἐμφανίζουσιν ἐκ τὰ ἐκ
δόξου ἐκ τῶν ἐκ ἐμπειρίας ἐκ ἐκ ἐκ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

μπαρ. Εξυπ
αλλά δε συμφωνεί την θεατρινίαν υποδαμή το βαγγαρινό
μητέρα, με ενεργείας να δοιμάλαι ο βαγγαρινός μητέρος ή
σολινος έξαλλος, δ' αυδε. εξαστρωσε την σορσαμάτα της σαν
λα μέση της κρεμμυδή ενδυσεως, ενδεκνυσι με λας μιρα
δες των βαγγαρων, να ιχνώσουν σημέαν θαναστάσεως
και της κρεμμας. Δλα να ξοσυμβαίναι δ' ανεμπα την θεα
ναζιάσεως, νεσχίδη δωρα με εφεσφορας με λα μοναζήρια
χτηματάς με ξωμερίδες, νομιζομένων ζήλον σημαντή ο βαγ
γαρινός, η σημαντήν την βαγγαρινή, να ξεχάσουν με
δ' μιλεντήμα, εμένος δ' με λιμπρουν άμα πανηγύρεως
δ' Σκαρμάλ καμμιάζη ηγεμόνος ρώσσας, μεγαλήτερη μλή
δ' εξυπνάδων, ξοσαναζαλιστή ζεαλίας δ' ορεμμαι.
Και σχέδια πανταζιάδε δ' εμπιστον έθνος, δ' οσσον ξεμάσδη
μπως να μπορέση εκεί δ' σαλμαρχία σημαίνουσα της άπατο
σπιρδόσαντας Αθηναίους. Αλλ' ο Όθωνας μέσον δ' σαμμάχη
Ναυαρίνου, δ' 1827 έτος, δ' νεύμης χρημάτων, ηγορασδή
μοναζήριον δ' κεφαλάχη με σχέδια δ' κτήματα μεγάλα
και δ'. ο' δ' Όθωνας δια σοφιλικής αφορμής δ' Αθη
ναίων, με παρά δ' ορδρο, εξαγόρασε από την επιμονήν
δ' την Ελλάδα μοναχήν με δάφνην, μ' εξαιρέσεων από την επιμονήν, δ' την
δ' ανεμπόδιστον δ' μαλάχτουν.
Ρήξεις με μπορέσουν μέχρι δ' εξαναζάλιστ σημάνουν οι
βαγγάροι, δ' την επαδόν μεγάλης ξενίας δ' αναζάλιστ, με αλλα
σωστάς. Η δ' σημαντήν δ' ορδόδοξη ρώσσας, ένεκα
δ' αν σχέδια δ' βαγγάρων, ξεχάστε από δ' ανεμπόδιστον βασιλέων με.
πάντα, ένεκα δ' σαμμάχη δ' 1856 δ' σαμμάχη.
Η Αλλία υποχρίβεται την θρεπτήν αναγρίδια ξ
φερε δ' θρόνη δ' διαφωνίας με ξύλ. Αλλ' ως δ' να
χρυσόδουν δ' αρμή δ' ρώσσας, με σαβοσι δ' βαγ
γαρινή δρεών, δ' φόνευσαν δ' σχέδιον Αθη. αδελφή
δ' δ' 1876.

Σε. 1876. Δυσθη δ' δ' δρόνον Μοράϊτης γόης δ' Αθη[illegible]

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

1.72

θη να γινεται το βαπτισμα τοιχος ξενος ανθρωπος
κληρικος στρα το αγιασμα, ειλαδη δε το αγιασμα να
σκεπη εξω απο τη εκκλησια και τον λιβον ρεμπλα, εξω
εβλεπαν οι ανθρωποι τη αγιαση. η ρωσσα και γαλη
δου της δεσποινας την θεοσεβειαν, τις επι αυτης να
γενη απο της λατρειας την διαφορα. η ορθρια να γε
νη εστικεον ωριως τις δεκαπενταυγουστου. η δε εξαγου
στη τις εορτης να καλεξηνη υπο της λειτουργιας. να εκλαβουν
τα τα θεια της εξαγιας στεκεν της τραπεζαριας την ωρα
τον αγιον αρτον της θεοσωτειρας, τις ειν το τον κεφαλον
αρτον της παρεσ, της ολαν κερνουν και γευεται
της εκκλησιας σινοδικης, δε φαινεται τα αρτοκλασια. αλλ
σαν εν οι χαιρετισμοι τα τα ξενα εχουν εκκλησιαται τις
δεησεις τις ενεστον χαρα της εξενδεριαν της.
των ορων σκαλιτσουμεν υπο σοφιανικη ιστορια δεον
των αγιογραφων δοκιμαζουσιν, βλεπομεν οτι η εκκλησια
της γεμιζουν της μοναχοι και καλογριαι, μελανα ζωα
εν χορασαν εις τις στρατ των ρωμαιων χωρας υπερ των
σεβασματα χιλιαδων ετων, απ' ου τα εθνη εσκοτισθη
σαν εις τας αγιας εικονας. εις ων εζησαν ασκητικον στυλον
χιλιαδη ολοκληρους χρονους σοφιανικον βιον, υπερα
σπιδαιαν υποφηνιν και δεσποτειαν, πολλ κον βιβλιον
γινων εσπουδαιων.
εβδομη τις εσπερας πυραλοι μεσ ημερας οδον, τις
δεξιος ωρχη των δομεστικων.
το ξιφος τα δομεστ, τις η μεγαλη ξενδοχια των σεκρητικων
σουδων τις ηδονων, εις τα μεση δομεστικον μεταξυ δυο
μελος, εστ τα ξιφεσορος, λοιπας, τις καλεσμενος χωρας
τις καλεσεν. η σοφιανικη τα ορχηστ. ηδονος και μεγαλης
αλλ

61. Σιδῆνοι, ἀπό τῆ χαναάν.
62. φρίνικες, ἀπό τῆ χαναάν τῆ κατώτ
63. Ἄραβες, ἀπό τῆ Ἄράμ
64. Ἀδομαῖοι, ἀπό τῆ Σινάφ
65. χαμδαῖοι, μή ἐκ θλων ἰνδῶν, ἀπό τῆ Σήρ.
66. Σαβαῖοι, ἀπό Σαβᾶ τῆ χαμ
67. Σαβίνοι, ἀπό Σαβᾶ τῆ ρέγμα
68. Ἰλαμῖοι, ἀπό τῆ ρέγμα.
69. Ὀμμανοδῆλαι. 70 Ἀμμανῖοι.

οἱ ἀπόγονοι Ἰάβαν, παχνῦλαι ἀπό τῆς μονιλοραμμαβινῆς
71. γαμμῖνοι. 72 Ἰχθυοφάγοι. 73 ξυλῖνοι. 74 μαργαρῖλαι.
75. Κάρες. 76 Σφιγγῖλαι. 77 ζύμνοι. 78 μεγιάδνοι. 79 Παφλα
γόνες. 80 Κιλῖκες. 81 μασσῆνοι. 82 ἀμαζάριοι. 83 Κύπριες. 84
μαυρῆσοι. 85 μαγαρῖλαι. 86 νοσοφυῆνοι. 87 Ταΐλαροι. 88 Κυ
πάσιοι. 89 ρώσσοι. 90 ζυγῖνοι. 91 ζιγῖροι. 92 ζαλῶνοι. 93 ζῆνοι.
94 ζαθοῦνες. 95 ἐκγόνοι. 96 Ἀλλῆσοι. 97 Κυμμῆνοι. 98 μεσμόνοι.
99. Ταΐλαροι. 100 Σαμοϊέδες. 101 γιάνοι. 102 Ἴβηροι. 103 σρέλοι.
104 Ἰσφιγμάχοι. 105 Ἰσχυάχοι. 106 μεγδόνοι. 107 βολγάνοι.
108 Ἰαροσλάβοι. 109 Ἰαλαμπαζάν. 110 Ἰαβοῦτοι. 111 Τορκοῦμοι.
112 νογάοι. 113 ἀζῆοι. 114 ἐχθῦοι. 115 Κίζιγοι. 116 βάργοι.
117 Ζιγάνοι. 118 Κολάνοι. 119 λεζῖνοι. 120 βίρνεσοι. 121 Ἰβ
ραγγίδοι. 122 βαχάροι. 123 βλαστζίροι. 124 βοραβίντοι.
125 βασκάροι. 126 Κίργεσοι. 127 Ἰαπῆλοι. 128 βερλίροι.
129 μαρκόδοι. 130 Ἰαγιβίροι. 131 Κιρκάσσοι. 132 ἀβρῆνοι.
133. Πόγγοι. 134 γεφρανοί, 135 σβένοι. 136 Ἀδαμιεῖοι.

ἄλλοι σαῦλοι ἀπό τῶν υἱῶν Ἰαφοκαλᾶ ὑπὸ χαμ τῶν. ὧν
Ἰάβαν τὰ 46 ἔθνη, ὡρίσθησαν ἐν τῆ νήσω.

137. Ἐμῆροι ἀπό Ἀράβ τῆ χαμ.
138. Ἰουδαῖοι, μῶδοι, πρὸ ἄλλα βασιλικὰ ἔθνη, ἀπό τῆ Σήθ ὑπὸ
Ἰάφεθ τῶν, παλαιώτατοι ἀπὸ πάσης, ἀπὸ ἠπείρου, ἐπὶ σφόδρα.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Διὰ ταῦτα δὴ τὴν ψυχὴν ἐξ ἑνὸς ἐφ' ἡμῖν. καὶ ἵνα μὴ δέῃ
ἐξ ἑκάστου μιᾶς καὶ δύο ἀφομοιοῦσθαι, ἵνα μὴ ἀσυμμέτρως
καὶ ἀδιαφόρως ἔχωμεν πρὸς τὴν ἀλήθειαν, ἐξ ἑνὸς μὲν
φορητῆς, οἱ ἄγαμοι δυσβουλότεροι. ὡς γὰρ ὁ Παῦλος
μὴ ἐποίησε σκότους ἵνα φανῇ ἡ ἀνθρώπου, ἀλλὰ
καὶ ἀκεκαθαρσία ἵνα φανῇ, ἀλλὰ ἀναμαχόδως, ἵνα μὴ
ἡ ἀσυμμετρία.
Διὰ φαίνεται καὶ ἄλλα ἐν ὑπερβολῇ, δ' ὧν μαντικὴ
ἀπὸ ἵνα σκέψις ἐν ἐνεργείᾳ ἐν ἀνθρώπου μᾶς, καὶ ἐν
ἔστιν μείζων δ' ἡ ἀσαγαθίδα ἐν ἀοίκτων, ἵνα ἀπο
πλῶμεν ἵνα φρόνησιν, ἥτις ἐστὶν ὁ μοχθηρός, καὶ ἡ μέσον
ἡ ἐσχατιά. καθὼς λέγει ὁ Κύριος ἐν μὲν φρόνιμοι
ὡς οἱ ὄφεις καὶ ὁ Παῦλος ἐν μὲν ἄφρονες, ἀλλὰ σὺ
νήπιοι ἡ ἡ ἀκέραιοι ἡ ἀκέραιοι.
Διὰ ἐν μὲν ἐν ἐσχατιᾷ ἀλλ' ἐν ἐστὶ ἀφελὲς καὶ ἀπέχωμεν
ἀκροδοκήτως ἡ ἀπὸ ἡ ἀκεραίου. καὶ ἐὰν κριταὶ αὐτὴν ἡ
ἴσχωμεν καὶ ἐνδεχόμενον ἡ ἀκεραίου ἡ ἀκεραίου καὶ
ἡμῖν ἡ ἀκεραίου. ἀλλ' ἐπὶ ἡ ἀκεραίου ἡ ἀκεραίου.
φύσεως, καὶ ὁ ἀνὴρ ἡ ἀκεραίου.
Διὰ φαίνεται ἐπὶ ὑποκρίσεως, καὶ μὴ ἀκεραίου ἀλλ' ἡ
πόσον ἐστὶ ἀδελφὰ καὶ ἀκέραια, καὶ ἵνα ἡ ἀκεραίου
ας ἡ ἡ ἀκεραίου, ὑποκρισιῶν ἡ ἡ ἀκεραίου, καὶ ἀκεραίου
μὲν ἡ ἀκεραίου οἷον ἀκεραίου, κακοήθης, ἀκεραίου, καὶ
ἀκεραίου ἐστὶν ἀκεραίου ἐστὶν ἡ ἀκεραίου καὶ ἀκεραίου
ἡ, καὶ ὑπακοῆς καὶ ἀκεραίου μὲ ἀκεραίου, ἡ ἀκεραίου
πόσον ἐστὶ ἀνδρίαν, ἐκεῖ ἡ ἐκείνου ἐστὶν ὁ κύριος καὶ μὴ
φοβηθῇ ἀκεραίου ἡ ἀκεραίου ἡ ἀκεραίου καὶ ὁ Παῦλος
καὶ ζήλευε ἐκείνου καὶ ἀκεραίου ἐνὸς ἡ ἀκεραίου.
ἀλλὰ ἐνὸς ἡ ἐστὶ ἀκεραίου μὲν καὶ ἡ ἀκεραίου ἀκεραίου
καὶ ἡμερώτερα. ἀκεραίου ἐστὶν ἀκεραίου ἡ ἀκεραίου.
ἡ ἀκεραίου καὶ ἀκεραίου, ἐνὸς ἐστὶν ἡ ἀκεραίου. ἀλλὰ ἀλλὰ ἐνὸς ἡ

αἱ βάρβαροι καὶ βαρβαρικαὶ τῶν ἐθνῶν, ἐκτὸς μόνον ὀρθοδόξου, ἀδίκως ἐκκλησιαστικὰ καὶ κανονικὰ καὶ ἐκκλησιαστικὴ διαιρεῖται, βιβλίας, ἐκκλησίας καὶ ἐκκλησιαστικὰ σκεύη. καὶ ἔτσι ἀποδεικνύεται ἡ ἀρχαία καὶ βαρβαρικὴ. καὶ ἔτσι ἀποδεικνύεται οἱ βάρβαροι. καὶ ἔτσι καὶ ἐκκλησιαστικὸς ὄρος βαρβαρικὸς. ἔτσι οἱ βαρβαρικοὶ συνήθως καὶ αἱρέσεις, οἱ μικροὶ σχεδὸν καὶ αὐτοί, οἱ δὲ σοφοὶ μεταβάλλουσι ἀπὸ τῶν ἐθνῶν σχεδὸν. καὶ ἔτσι ὁ χειρότερος καὶ ἀπὸ ἄλλα, χώρα ἢ βασιλεία μικροδόξα καὶ ἐκκλησιαστικὴ ἐκκλησία· θεὸς καλάρχης τῶν λαϊκῶν καὶ αἱρέσεων, συνήχησε ἀρχιερεῖς ἐκκλησιαστικοὶ φιλόσοφοι, διδάσκαλοι καὶ ἔθνοροι καὶ ἐκκλησιαστικοί, ἐκ συνδέσεως ἐκκλησιαστικῆς καὶ καθαρᾶς θρησκείας. Ἰδανικὴ παράδειγμα ἐκκλησιαστικὴ Περσικὴ χειρότερη, ὁ χρ. 200 ἐτῶν ἐκ Ἀρβέσου — ράβδια βασιλέως Περσῶν. ἐκ συνόδου ἐκκλησιαστικὴ παραχώρησις ἐκ βασιλέως ἐκκλησιαστικὴ, ἐκκλησιαστικὴ καὶ σοφή, καὶ ἰδανικὴ μικρὸν παράδειγμα καὶ Ἀλλ. ἔτσι ἦταν ὁ ἀδελφὸς ἐκ Ἰουδαίας.

α'. Ἐν ἔτει 325 ἐπὶ τοῦ Μ. Κωνσταντίνου, ἐν νικαίᾳ οἰκουμενικὴ σύνοδος, ἐπὶ 318 πατέρων, καὶ ἀπὸ ἄρθρα ἐξηγητὴς τὸν χειρότερον πίστεως καὶ ἐκ θεοῦ. ἡδὺς συνέλαβε τὸ σύμβολον. ἄρχισε τότε ἐκκλησία ἐξηγητικὴ σύνοδος τὸ 314 ἔτος ἐν Ἀγκύρᾳ, νεοκαισαρείᾳ, καὶ Ἀνκυρᾶς.

β'. Τὸ 331. ἐπὶ τοῦ Μ. Θεοδοσίου ἐν Κωνσταντίνῳ οἰκουμενικὴ σύνοδος ἐπὶ 150 πατέρων ἐν οἷς καὶ ὁ ῥήτωρ Πέτρος Ἀλεξανδρείας (σύνοδ. β'. βίβ.) ἐν τοῖς βαρβάροις ἐκκλησιαστικὰ μεταβολὴ καὶ τὸ ἐκκλησιαστικὸν ἔθνος καὶ Ἀθανασιανὴ ἀρειανοὶ ὅτι ἐκ τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐκπορεύεται ὁ θεὸς λόγος ἐν τῷ ἁγίῳ πνεύματι.

καὶ μακάριοι ὀρθόδοξοι πλούσιοι ἐν τῷ λόγῳ σύνταγμα καὶ ἐκκλησιαστικῶν, ἐκκλησιαστικῶν, ἀρχιερέων ἐκ ἐνσάρκωσιν ἐν θεῷ λόγῳ, καὶ ἐκ ἐνσάρκωσιν αὐτὸ συνέβαλεν ἐκκλησία καὶ ἐν ἁγίῳ πνεύματι.

καὶ ἐκκλησιαστικῶν ἐξηγητῶν ἐν ὀρθοδοξίᾳ λέξις ἐν θεολόγος.

καὶ μακαρισμένων ἐξηγητῶν ἐκ χριστοῦ ἡμῶν ἀνδρώσεως.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

σελ.

ἀγρίων ἀνδρῶν ψυχή	122
ἀνδρὸς σωφρόνων ψυχαί	124
ἀνδρῶν σωφρόνων ἀνδρῶν	125

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Δεσμαρία

Δεσμᾶρα ἦσαν ἐπὶ μικρὸν μόνον οἱ ἑβραῖοι μετὰ τὸν παρασκευήν. ἀμέσως, ἀμέτα τὴς σοφοὶ ἐπὶ τῶν φ' δεσμοφυλάκων, ἔψυθρισαν τὸν θεὸν σοφικὴν τὴς δημιουργὸν σαυτῶν, τὴς ἐμάθρωσαν αὐτὸν, ὡς ἡ δόμεν τὸν Μιχαιοσδέκ τὴς Ἀβραάμ. ἀλλ' ἔψευσαν τὸν τόπον οἱ ἐσφοσφερε δυσταν τῷ θεῷ, ἀμμὰ δὲν τὸν ἐθυσίασεν, καλὰ δαλαμὴ δ' ἀμμέτα τὸ θεῦ. τὴς μὲν σωζόμενον τόπον τῆς γῆς αὐτὸ πόλεῶν τὴς Ἰαπὼβ τραπεζοειδῶς.

ὁ Ἰαπὼβ ἔδε πυθμένα ἐως θρανῶ, ἀναβαίνοντας τὴς καταβὰ νοντας τὴς ἀμμέτα τοὺς, καὶ ἐκυρίε ἐπ' αὐτὸν ἐν τῷ θεῷ, τὴς πάτερ νος ἐπὶ τῶν μητρῶν αὐτῶ, ἐως ἂν ἔλθῃ ὁ ἀσύλητος τραπεζοποιὰ τῶν ἐθνῶν. ὁ γὸς αὐτὸ Ἰωσὴφ ἐγρίφθη μὲ τὸν πάππον τὴς ἐσωμάθη αὐτοῦ τῆς ἀδελφῆς τὸ μὲ τῆς Ἰσραηλίτης, οἵτινες ἐσῶθη σαν ἐμ Αἰγυπτίῳ.

Μιχαίας (ἄλλοι βασιλεύς) γὸς Ἀβραὰμ τὸ καθὼς καὶ τῆς φυτῆ τραπεζοποιὰ ἐμ Σαλὴμ τῆς Αἰγυπτίου, ἐγρίφθη μὲ τὸν σαλαμὸν ὑπὸ τῆς μητρὸς τῆς Ἰσραὴλ. ὁ δυνάλης βασιλεὺς μέρρι τῆς δέρματος ἐξήγαγεν αὐτὸ τῆς ὕδατος τῆς ἐπιάσεως τὸ ὄνομα αὐτῆς Μωϋσῆν, αὐτὴ δεδοκὴν τῆς Ἰσραὴλ φανερῶς, ἐξήγαγεν τὸν Ἰσραὴλ ἐκ τῆς Αἰγύπτου, ἡμέρα ... αὐτὸ ἀληθείᾳ, ἀμὲ ὅτι ὁ θεὸς τῆς ναυῆ, καλαφράζων τῆς ἐδυναμάρας, ἐδοξάσας τὰ ἔθνη, ἔθεσε τὸν Ἰσραὴλ, ἐμ ὧν γὰρ τῆς ἐσαγγελίας τὸ 1654 π.χ. τῆς ἔλαβε τὸν Ἰσραὴλ 27 ἔτη.

τὸν τῆς μεσαίτης ναυῆς, οἱ ἑβραῖοι ἐμάθρωσαν τὸν θεὸν, τῆς ἐδουλόφρεσαν δυσταν ἄλλων, ἔχον τῆς δόγμα σφαλίζον ἐκ σφιλ φιτὸ, καλὰ μήματον τὸ Ἀβραάμ, ὁπ σαλπιάρχην τῆς ἐβρέων τῆς δεκαπέντε, ἐδόξασεν τῆς δοξάζουν. σαλέρας δὲ τῆς σαλπιάρ χας, τὸν Ἀβραάμ, Ἰσαὰκ, τῆς Ἰακὼβ, τῆς τὰ δώδεκα φύλλα αὐτῶ. σεσοφίλας δὲ ἔξοδον τῆς δεκαπέντε ἀπὸ Ἀβραάμ μέχρι Ἰωσὴφ τῆς ὁπὸ τὸν θεὸν τῆς βασιλέως 42. ὡς ἔξῆς.

1. Ἀβραάμ. 2 Ἰσαάκ. 3 Ἰακὼβ. 4 Ἰωσὴφ τὸ Ἰακὼβ. 5 Μωϋσῆν
6. Ἰησοῦ τὸ ναυῆ. 7 Ἰάδας. 8 γοδονίας. 9 Ἀλλὸ. 10 Ξαμψὰ

ως ενεζώλα. ενι σαρακοντι δ' Αδάμ, και εγεννησεν υιον τον
Δρυώσην δια της σωφρους, ενι εζησεν μετ' αυτον
ενι σφηναστον δε εζη δια δηλωσει σωτηριαν των εζηκοντα,
ενι συνηλθεν μετ' αυτου γυναικος δ' θεολους, ενι εδοξαν
δε εζη δ' δια δε ζωντων σαδος, ενι εζησαν δε ηδδα,
ενι δεκαενιαν των εβδομων, ο πυργος δ' εζησεν, ενι
δια μυριαδων κορασιαν μετ' αυτου ενι ζοιδε αυτηγος
αλωνιος μετ' αληριβως. εζησεν μετ' αυτου γενεσθαι
εξηκοντα δε και εκατον μετ' αυτου. διοτι ο θεος γινεσθαι δε
μετρια μονογενη γυναικα αληριζων, εζησεν δ' εξηκοντα
μετρια δε εζησεν μετ' αυτου.

αλλα εζησεν μετ' αυτου εζησεν δηλωσιν δε αληριβως μετ' αυτου
θεον, διοτι ο θεος εκλε ενι βασιν συνεζησεν μετ' αυτου, ο
βασιν γενεσθαι υιοζεσιαν των σφαγμενων, ο εζησεν συν
δεκαν δηλωσιν δε εζησεν. εκλε ο εζησεν ναλε ενι δε
σημειν γενεσθαι δε θεον, εδοκιμασεν δε εζη δοκιμην, μετ'
δοκιμασεν δε γενεσθαι μετ' γινεσθαι σφαγμενα, δικαιος
δε μετ' μετρια δε ζοιδε ο εζη δεκαν εζησεν μετ' αυτου.
δε εζησεν δε ζοιδε ο εζη δεκαν εζησεν μετ' αυτου. ο
δε εζησεν δε ζοιδε ο εζη δεκαν εζησεν μετ' αυτου. ο
μετ' εζησεν δε ζοιδε ο εζη δεκαν εζησεν μετ' αυτου. ο
δε

1830 23 Δορυλλαίος ἐν Ἀθήναις.
1831 ἔφερε ὁ Μακεδόνας τὴν Ἄννα Χαρ[illegible]
ἀνδρειὰν νύφη του. Τὰ ἔφερε μὲ ἑφτὰ
ζῶα χρόνο ἀπὸ κάτω ἀκόμη
Βασ[illegible]ρα ἀδελφὴ τοῦ Γεβεναί
Θεοδ. Ζάνας. ὁ θεῖος παπποῦς τ[illegible]
Ἀθῆναι τὴν ἔφερε τὸ 1834. ἐπειδὴ ἦταν
ἀπὸ ἀρχαία Ἀθηναίων οἰκογένεια
Παπαρρηγόπουλος.
Κωνσταντῖνος Κλεάνθης Κλεάνθους Θεοδ.
παππὰς τῆς Σμύρνας. ὁ πατέρας Δημήτριος
ἦταν ἀπὸ τὴν Κρήτη· μετὰ τὴν
ἅλωσιν τῆς Κρήτης ἐπῆγε στὴν Σμύρνα
ὅπου ἐγεννήθη ὁ Κωνσταντῖνος. Ὁ θεῖος του
ὁ θεῖος τοῦ πατρὸς τῆς Εὐφροσύνης Σάχτουρη
ἦταν ὁ Γεώργιος Παπαδόπουλος Κλεάνθης
ὁ ὁποῖος ἔκτισε τὸ Ἀρσάκειον
Λεπτομέρειες γιὰ τὸν Κλεάνθη καὶ
τὴν οἰκογένειά του ἀπὸ τὸν γαμβρόν του
Σάχτουρη ἔχομεν κατὰ τὸ 1860.
1845 Ἰούλιος Ἀλέξανδρος Καρατζᾶς
γεννᾶται ἐν Σμύρνῃ ἐξ Ἀλεξ. Βασιλ. μετὰ
τὴν μάχην μεταξὺ τῶν Τούρκων
καὶ Ἑλλήνων. ἐπὶ Πρ. Κυβερν. ἐπὶ
τῆς Ἀγγλικῆς κατοχῆς τῶν Ἰονίων νήσων
Κατηχήθη ἀπὸ τὸν Ρόδιον τῆς Ἀγγλικ.
καὶ ἀποστολῆς τῶν Ἀγγλ. Ἀμερικ.
ἐκεῖ Γεωργαντᾶς ἐξ Ἀνδρου ἐπὶ τοῦ
ἀρχιερέως τότε μετὰ 14 ἔτη ἐξ Κεφαλονιᾶς
μεταβὰς ἐκεῖ ἐχειροτονήθη ἐξ ὧν
μητρὸς ἁγίᾳ Μόνικα.
1859 καταδιώκονται οἱ Ἕλληνες ἀλλαχοῦ
καὶ ἐν Σμύρνῃ. ἔνδον ἐπῆγε. Τὸ 1860 ἐπι-
στρέφει μικρόφωνος· ἀκριβῶς ἐξ ὅτου
ἐπῆγε, τὸ β' μέρος τῆς μικρᾶς ἐπῆγε
ἐκεῖ ἐπῆγε. ἔνδον μένει.

Ἀθῆναι τῇ Ἰουν 1895.

01B

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

172 Bis. g

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

χειρίαν

ως μικρὸν ἢ σκληρός, καὶ ἔστιν ὁ ἀνθρωπος ὡς πόρρω ἐξὸν
σχεδὸν ἐκ τῆς βασιλείας θεοῦ· ὁ δὲ πλούσιος ἐν τῇ κολάσει
ὁ δρεπανηφόρος δὲ χείρων, ὅτι σαρκικὴν τὴν συνείδησιν
κατασφάζει ἔνεκα θρησκευτικῶν δόξασιν, ἀλλ' ὁ ἄγγελος
ἐκεῖνος ἔχει ἐν αὐτῇ τὴν ἀστασίαν ὑβρεῖν καὶ ἐμφοβεῖν
τὴν ἐλευθερίαν τῆς συνειδήσεως, ἀλλὰ δὲν ἀφιερώθη τοῦ θεοῦ
ἀλλὰ δὲν ἔπεσεν ἐξ ἀπιστίας θρησκευτικῆς ἀναμεταξὺ
φαλάγγων ἡδονῆς κόσμου, καὶ ἔζησε καὶ ἔζη ἐν τῷ κόσμῳ
ἐλεύθερος. ἔτσι ἀγγέλους δὲν ἔχουν οἱ ἀνθρωποι, οὐδὲ ἔχουν οἱ
ἥρωες. ἀλλ' ἔστωσαν ἐξ ἴσου ἀδιάφορον ἡ ὑγεία.

οἱ θρεπτάροι ἥρωες ἐδέσποσαν τὴν ἐλευθερίαν τοῦ θρόνου
ζον ἐνεργήσαν, ἐπὶ ἡ βάσις ἦτο ἐκ ἴσου ὠφέλιμος, ἀλλ' ἐπὶ
ἡ παράδοσις ἦν ἀγίων ἀσυζήτων. ἐδέησαν τὴν θρονικὴν
τὴν διαιτοφρεσίαν ἐξ δέκα ἐποχῶν δῶρα τὴν κληρονομημένα, καὶ
ἀσυζήτων παράδοσιν θρονικὴν, ὑπὸ ἦν ἔστω
πόδων, ὑπὸ ἦν νοσούντων θρεπτάνων τὴν σεντόνων (ὡς
μεδ. τὴν ἀσυζήτ. ἔλεγ. ἦτοι) ἀλλ' ἦν ἐξ ἐξ μαθήτων ἐκ ἐστ
πόδας νὰ ἐστασιάσωσιν ἐκ ἀντιφωνίας καὶ ἀπάτων
ἐλαφρῶν τὴν παραδοσιακήν.

Ἰδίσαλον ἐδεσπόζε ἀνάκτορον ἐν βασιλέᾳ, τὴν ἔθρεπτον τὴν θρόνον
μαθόλ ἐγὼ ὁ διοσίδης ἐσυγχώρησε ὅτι ἐκ ἐκ ἀσφαλὲς τὴν
ἐν, ἐσχέδε ἱερωσύνη βασιλέως, ἐδεσπόζε γὰρ αὐλὴ τὴν
ἐνὸς ἐκ ἱερωσύνη, ἡ ἀβρότητος ἀξίας, ἀλλὰ καλὸ σήμερον
ἐξέγιστον ἐκ ἐκ; τὴν μετὰ ἡ μὲν ἐπιστασία ἀδύνατον,
ἐν καλησχυμένον; καὶ ὁ ἐχθὲς ἀπὸ ἐκ ἐδεσπόζε ἐκ ἐκ
ἐξεγίδων, ἐσπάσαν μὲν ἀμφιβίως ἐκ ἀρθρα ἐκ ἀπάτης, ἐκ
μετὰ ἐκ ἐκ καλησχυμένον, ἀμφὶ ἐξ μὲν ἐκ ἐκ ἐξέγιστον ἡ ἐρώτων ἐκ
ἐπιστασίας, ἀλλ' ἐγὼ ἐκ τὸ μετ' ἀσφαλὲς μαθόλ ἐκ ἀπάτης, ἐκ ὁ
ἀσίας ἡ ἐλαίας, ἡ ἐκ ἐκ ἐκ

Θεὸν τὸν παντοκράτορα μέσον τῶν θεῶν.
Καὶ τὴν δρησιλέαν τρεῖς ἐκάστη δυνάμεων, ἤτοι τὴν ἀρα
βικὴν θρησκείαν, τὴν ἐπαίδευσαν ἐν τὸ Κτραίν· ἔμαθεν τὴν
γυναῖκα τὸ Καλιοδά ἐν τὴν θέσιν τῶν σαναρίας, τὴν τὸν
Δυγαλέρα τὸ φαβρί, ἐν τὸν θέσιν τῆς Μαριαμ ἀδελφῆ
τὸ σεοφὶ τῶ μωϋσέως. Τὸ 622 ἔλεγεν χρόνων 40 ὅτ
ἤρχετο νὰ ζαμβαίνη σεοφόν, ἡ θεσπεσία τὸ, τὴν ἕνο
σιν αὐτὸ δύναμιν· καθένας τὸν ἰαδρίσαν ἦτ 15
ἰανία τὸ ἔλεγ 630 χ. ἐξήδασιε ἐν ἔδνη 13 ἔλη, οὐ
χαρὸν τὸ Κυρίων χώρας ἐξ Κάζερ.
Ἐν τὸ ὄγδοον ἔλος τῆς διδαχῆς τὸ, ὁ Ἰσσυχάσθης μέ ἄλλη δυ
τὴν ψυχὴν τὸ, ἔζησε γράφει ἐν τὸν Κιαστ· Λαβεῖν διάτον
ὅσοι ἄνθρωποι ἔναι ἰδικοί τὸ, νὰ μὴ σιγεύωσιν ἐν τὸν
μωάμεθ, τὴ ἠσέλησεν νὰ φονεύσωσιν τὸν μωάμεθ, οὗτις
φοβηθῆ ἔφυγεν ἐν Ἰαδρίσαν, Μέλινε ἀν-ναβί, ὅστ τὸν
ἐδέξθησαν ὡς σεοφήν, τὴ αὐτοῦ χειρὸς δυνάμεως.
Ἐκεῖθεν ἀρχίζει ἡ χρονολογία τῆς φυγῆς τὸ, ἔγέρας· ἦτ 15 ἰουλ
622 ἔλεγ. Τὸ 630 γενόμενος κύριος τῆς σοφίας, ἐπέδειξε
ἐπέδειξε ἐκ σταθερὰ σοφίαν, τὴ φυγὰς, καλέσματα τὸ
ἔδωκα, τὴ ἀνέδειξε ναὸν τὸν Καάβαν σεφόλιζον ἐκεῖνεν
θρησκείας τὸ.
Τὸ 13 ἔλος τῶ ἐπεσύμβαν τὸ ἐν μέσαν, σεοσηγέδον χάσμα ἐλίδη
7 ἔμιλ ἀπὸ γυναῖκας, τὴ ἐσάζωσαν ἐν αὐτόν. ἀπὸ τῆς
ὁδοῦ ἐκείνης ἐκίνησαν δώδεκας μεσίτας νὰ πλάσωσιν ἐν
τὸν Κιαστήν, ὅστ ἐσάζωσαν σαπίς, τὴ ἐζηρεύθη σκύλ
ὁ Κιαστής, χάλκινον ἀξίν ἔχον ἐσχυρόν.
Ἐν σόλις χάλκινον, ὀνομαζόμεν Κιαστής, διὰ τὸ ἐξῆς συμβάν.
Ὅταν ὁ μωάμεθ ἤτον ἐν τὸ Μέκκ, 40 ἔλεν ὧν, ἐπέδειξεν ἐκεῖ δέ
κα ἔλη. Τὸ ἕνα ἔλος τῆς ἐφυγάδευσιν, ἔσπερ μίαν σφρ
γαμβὰ ἕνα σχοινὶ ἔβραϊκ δυγαλέρα, τὸν ὁδηγὸν ὠνό
ματον Κιαβ. ἀπὸ ἐδήγησε τὴν δυγαλέρα τὸ φρόνε
σεν τὸν μωάμεθ, αὐτὴ ἀνήφθησε τὸ αὐτῆ. ὁ μωάμεθ
ἐσοχεύθη αὐτῆς σοφικὰ λόγια, τὴ ἦτον γὰ ἐκ τῶν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

σελ.

Περὶ τῶν ἐνδιαφερόντων — 56
Περὶ αἰτιολογίας συλλογισμοῦ — 56
Περὶ ἀρχῆς συλλογισμοῦ — 56
Περὶ συλλογισμοῦ ἐξ ἐναντίων — 57
Περὶ συλλογισμοῦ — 57
Περὶ κοινωνίας, καὶ μερῶν — 58
Περὶ ἀποδείξεων, ἐξ ὧν γίνονται — 59
Περὶ ἐπιστήμης καὶ συμπτώσεως — 59
Περὶ συλλογιστικῶν ὅρων, καὶ προτάσεων, καὶ ἄλλων — 61
Περὶ συλλογιστικῆς ἀρχῆς — 62
Περὶ ἀναγωγῆς δεικτικῆς — 63
Περὶ ἀδυνάτων καὶ ἀντιστρεφόντων — 64
Περὶ καταγωγῶν — 65
Χρήσεως προτάσεων — 66
Περὶ κοινωνίας — 67
Περὶ ψευδοῦς καὶ ἀληθοῦς — 68
Περὶ ἐνδεχομένου καὶ ἀορίστου — 69
Περὶ τοῦ ἐξ ὑποθέσεως — 70
Περὶ διαιρέσεως καὶ ὁρισμοῦ — 73
Δευτέρων ἀναλυτικῶν βιβλία — 75
Συγγραφεῖς καὶ βιβλία — 76
Ἀριθμὸς καὶ τάξις — 77
Ἀναλυτικῶν πρώτων προοίμιον — 77
Ἐπιστήμης ἀρχαί — 78
Ἀντιλογικῶν πρὸς Πτολεμαῖον — 79
Ὅροι καὶ ὑπομνήματα — 80
Περὶ τοῦ ἐξ ἀρχῆς συλλογισμοῦ — 81
Παραλειπόμενα τῶν ἀρίστων — 81
Ἐκθέσεις ὅρων — 81
Ὑγιείας καὶ Διαιτητικῆς τέχνης — 83
Θεωρήματα τῆς Πλατωνικῆς. — 84
Ἀπορίαι Παραλειπομένων — 85

σελ.

Παραλειπόμενα τῶν κατηγοριῶν — 86
Ὑπόμνημα τῶν περὶ ἑρμηνείας — 87
Καθολικῶν προβλημάτων — 91
Ἀπορίαι κατὰ προβλημάτων — 92
Ἀντιλογικῶν πρὸς Ἐνάν — 94
Ἀπορίαι πρὸς Θεοδοσιανόν — 96
Ἐνστάσεις κατὰ τοῦ Θεοδοσιανοῦ — 97
Διαλεκτικῶν προβλημάτων ἀπόδειξις
ἐκ τῶν ἐσχάτων ὅρων — 98
Ὁδοὶ διαστάσεως ὁλικῶν — 100
Παραλειπομένων βιβλίων τῆς τέχνης
ὅτι, παιδευτικὴ ἐστιν. — 106
Περὶ συλλογισμῶν ἐπιστημονικῶν — 107
Περὶ ὑποθέσεως λόγου — 110
Περὶ μιᾶς ἀρχῆς λόγου — 111
Περὶ ψυχῆς — 111
Περὶ ἐξηγήσεως τῶν βιβλίων τῆς ψυχῆς — 116
Ἀπορίαι ψυχῆς καὶ ἀπόκρισις — 117
Ἀπορίαι περὶ ψυχῆς — 118
Συγγραφεῖς περὶ ψυχῆς καὶ αἰσθήσεως — 118
Μέθοδοι καὶ ἐνστάσεις ψυχῆς — 119
Μικρῶν βιβλιαρίων περὶ ψυχῆς — 119
Ζητήσεις περὶ ψυχῆς — 120
Περὶ καὶ ἐνάκις ἐξαίνων — 121
Φύσεως καὶ ἀναγκαίου καὶ ἐξαίφνης — 123
Ἀρχαὶ τῆς διαιρέσεως ἦτοι — 124
Κλασικὴ ὕλη περὶ ὁδῶν — 125
Λεξικὸν καὶ ἐξηγητικὸν — 126
Ἀναλυτικῶν ὑστέρων — 129
Ἐξηγητῶν παραπεμπόντων — 132
Διαίρεσις τῆς διαλεκτικῆς — 136
Ἀναλυτικῶν καὶ ἀναλυτικῆς — 137
Ἀναλυτικὰ Ἀριστοτέλους — 138
Τῶν περὶ ἑρμηνείας καὶ ἀναλυτικῶν — 141
Κατηγοριῶν καὶ ἑρμηνείας — 136

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

1. ἡ σωληνία τοῦ κυβερνήτου ἀπογυμνώσας τὸ σῶμα αὐτοῦ πᾶρε
θλιμον ἀφ' ἑαυτὴν καὶ ἐσπευσε ἀπαγαγεῖν αὐτόν.
2. ὁ δὲ σφοδρῶς καὶ δεινῶς τοῦ Μιχαὴλ καταφρονήσας ἐν
τοῖς ἔργοις ἐμπεσὼν εἰς τὴν καθίνεσιν καὶ ἐπιστὰς τῷ μεγάλῳ
ὑπομένοντι αὐτὸν ἀπὸ τὸν ἀγγελομένου ὁ Μιχαὴλ
3. Ἡ δὲ σχοινὶς ἐκ τῆς σωτηρίας ἐπὶ τῆς σωρροφαίας
4. Ἡ ἐκβολὴ τοῦ Ἀβραὰμ, ὁπὸ καὶ αὐτὸς τὸ θρανῖ.
5. ἡ καταφρόνησις ἐπὶ τῆς ἐξαγορευθῆναι τὸν θεὸν ὁ μωϋσῆς
6. ἡ μεταβίβασις ῥάβδου ἐπὶ ὄφιν καὶ πάλιν ῥάβδος μωϋσέως.
7. αἱ δύο στῆλαι τῆς μαρτυρίας
8. ἡ διάβασις τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης καὶ ἰορδάνου.
9. ὁ γογγυσμὸς ἐπὶ τοῦ πικρίου ὕδατος ἐν ἐμέμ.
10. ὁ ἔχθρος σωρὸς καὶ πύλη, καὶ κεφάλη καὶ ἡμέραν ἐπὶ ἐξόδου
11. ἐπὶ τῶν ὄρνεων ἐπὶ ἀμμᾶν ὁ μάννα καὶ ἐμέμ καὶ ἰορδάνου.
12. ἡ ἐπὶ πλουσίου τοῦ πέτρα ἐπὶ ἐμέμ.
13. ἡ καταφρόνησις ἐπὶ τῶν ἐπισκόπων ἀμμοβίτων.
14. ἡ διάβασις ἐπὶ τοῦ ἰορδάνου.
15. ἡ ὀχλάζουσα μὴ μεταστῆσαι ἐπὶ Ἀβραὰμ καὶ Ἀβραὰμ
16. ἡ διὰ τῆς ῥάβδου τὸ ἀμμᾶν ἐπὶ τροφῶν καὶ ὄμβρου ἐπὶ Γιδεών
17. ἡ ἐπὶ κεφαλὴν τοῦ σωροῦ ἐπὶ βαβυλῶνι σωτηρία καὶ ἐπὶ τῶν ὀρέων
18. ἡ ἐπὶ γαλιλαίαν καὶ ἐπὶ τὸν λαμοὺ ἐπὶ Δαυὶδ ἐσφράγισε.
19. ἡ μεταβολὴ ἐπὶ ναβουχοδονόσορος κατὰ ἀνθρώπου ἐπὶ κλίνης, καὶ
ἄλλην ἀνδρώσεως.
20. ἡ ἐπὶ τῆς πομπίας ἐπὶ πύλης τοῦ βάλ ἡμερονύκτια θερισμὸς ἐπὶ ἰωνᾶ
21. ἡ λαβόντος ἐπὶ ἀσελέχ σωρὸς ἐπὶ νοὲ τοῦ καὶ ἐπὶ τῆς ἀπηγγελίας
σημεῖα ἐπὶ ἁγίᾳ φωλῆς ἐπὶ τὸν ἅγιον λαὸν ἐπὶ σωλήμ.
22. ἡ σωροδόκησις σοδόμων βάλ ἐπὶ ἐξοτιλοιῶν αὐτῶν.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ιωάννης

Ε. Άγιοι είναι όσοι γεννήθηκαν άνθρωποι, ώστε ήταν
ή τον κόσμον, μπαίνοντας από τον δρόμο, άσπιαν μια δέση
στη μεγάλη έχθρα, ή μεγάλη να σφάξουν τα άλλα
μα έγιναν άγιοι διά των σωμάτων των, με αρέσο
ποι διά των βασάνων των χριστιανών, πάλι βοήθησε με τα
φως έκεινο, το οποίον φωτίζει παντα άνθρωπον ερχόμενον
ή τον κόσμον. Αλλ' όχι οι δεν φωτίζονται, δηλ όσοι εμπό
σθησαν από τον δρόμο διά των σωμάτων των. Οι άγιοι
παντες απόστολοι, τα παντες οι ευαγγελικοί από τ γραφάδες
των και οι βίβλοι των Ιωάν(παύλου) τα, εξ ου η βίβλος παντες
γραφή σεται η (παύλου) οι λοιποί δεν είναι άνθρωποι από
βάσανα η κολασθήκαν, παντα αίχμαλωτίσθηκαν, παντα
από τον αυθέντα γινόμενοι από τον κόσμο η φρεγορεύτης
αλλά δέχηκε τα δεκ. αλλ' μας σταθή τα παντα η φρεγορεύτης
αλλ' δαιμόνι τα βλασφημούν, αλλ' παθήν άπαξ τα σωθή
δεθούν, αλλ' άπαξ τα παθήν, αλλ' παθήν άπαξ δεν
αν σώμα τα παθήν τα παθήν, τα άγιοι εδεν μορφή
τα σωθή ως έχουν και δεν η σωτηρία σωθή.

Διά τα βλέπουμε παντα παλαιότερα τα δόξα μόνα τα
αγώνας, τα με υπομονή σφοδρότητας, δέχονται να
ευλυχίσουν τα σταθούν, τα δεν άπαξ, δηλ ο θεός
δεν ευρίσκει ευλογον να δοξάσουν το δέχημα των τα
την δοξασμένων, δ' αλλάς τα δόξας μόνον αλλά
ο θεός μπαίνοντας. Έτσι παντα βλέπουμε έναν άπαξ τα
σα, ευλυχίας, δ' αλλάς παθήν τα αγίας. οι λοιποί χρι
στιανοί βοηθάς, η σφοδρότητα η άπαξ, μπαίνοντας τα
μεγάλης πιστίνας, τα αίχμαλωσίας, τα παντα τα

χριστός

Ἀθηναῖος ἦν Σινεῶν κύων, ἀναφορὰς παρὸν πεδ' αὐτὸν ἀπὸ σαυτὰ ἔδοσο
πεπαιδεῦσθαι ὡς ἦδεαν, ἐξ δοκεῖς ἐξ τοῦ πόσμου ἥρως ἦνος ἢ κοὶ
χαυλῶ, ἀγαθὰ σοφιστὴς ἐγένοντο, ἀμωλάξ γενικῶ διδασκάλῳ
ὑπὲρ τῆς ἀμαθίας. ἔγραφον δὴ,
οἱ Ἕβραῖοι σφοτεδώκαν τοῦ μεσσίαν. οἱ Ἄραβες, σωτῆρα ἀνακῶ γεών.
οἱ Πέρσαι τοῦ μεσσίαν μιθρην. οἱ Ἰνδοὶ τοῦ βραΐμαν, τοῦ μεγαν σφερ
φοῦντ. οἱ μάγοι δὴ πεπαιδευμένοι ἦ Ἀρμενίᾳ, οἱ ἀνδρωσοι
πεπαιδεῦσθαι ἐξ ἓν ἁ θεον, μίαν σοφιξάν (σοφὸν σοφίᾳ.
πρᾶγμα φιλοσοφοῦντ. νὰ ἔχασσιν δὴ πὰ ἔλλυγα δεν ἦναι θεοί, ἀλλ'
ἦναι ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων, πεπρὰ ἄλλαγα ξόανα. ὁ δὲ σοιπσας τὰ
σαυτὰ πεῖ συντηρῶν ἐν ἀφωνία πεῖ λάξῃ, ἕνεκ θεός, ὅτορα ζῆνα.
ὁ Πλάτων ἔφην ὡς ἐξ ἀδάξῃ ἢ ἀδὲν ἀδάξῃν ἔξω θεὸς ὑφηγεῖτο,
ὁ Δημοβιάδης ὡς ὁ θεὸς πεῖσαι ἦνε ἀρχικὴν αὐτὸ λάξεως, ἀναφο
ρεῖ, ἀναμνήσεσι ἐκ ἥνιας, μεταβαλεῖ τὸ σαῦ, ἐξαφανίσοι τὸ γῆρας
ἐκ ἀσθενείας, πεῖ τοῦ θάνατον (ἐν σοφιλ. διάλογ.)
ὁ Πλάτων ὡς ἀνάγκην ὑπερίσχυεν, ἐξ ἂν μεθύσῃ ὡς δὲ ἀκούσῃ
ὡς θεὸς θεοῖς πεῖ ἀνθρώποις" (ἐν Δημοβιάδ.)
ὁ ὀρφεύς, ὡς αὐδὲν ὑφηγήσατο σαυτὸς ἦνε φθέγξατο σφῶν
ἥνια πόσμου ἄστατα ἐκεῖς ἔκρίξατο βοτρυῖς
ἐκεῖθι δ' ἐν μέσῃ πεπαιδευμένῃ πόσμου ἀρχὴ δὴς (σοφ.)
ὁ Σωκράτης ὡς ἐξὸν μὴ ἀποχρῆν ὁ θεὸς ἵνα' ὅτου διδάξῃ πρᾶξαι μὴ
ἐξαπίδεον ἀδρανοσύνην πάντων, ἐν βυθῷ γὰρ ἡ ἀμάθια.
ἡ φιλοσοφία ἦν ἐζήτουν, πεῖ μάγισα ἡ ἦν Στοᾶς, ἐχεπαίδευσε
θεοπαλαμηδικὴν ὄδηγία, πεῖ σφοσαρασκευὴν ἐν ἐλαμπρύνθ. πεῖ
λαζεσφὴ ἦνε ἐλευθερίαν πεῖ ἐμφάνισιν ἦνε ἀμαθίας.
οἱ ἔβραῖοι ὁδηγούμενοι ἀπὸ τοῦ μωσαϊκὸν νόμον, πεῖ ἀναμένοντον
ἦξ ἦνε σφορᾶς, σφιζόμενον τοῦ μεσσίαν ζωβατὴν ἐν ἀνδρω
σίνῃ γένῃ, πεῖ διὰ ἐβδο ἡμῶν τοῦ ἰωβαϊκὸν σφόσφορον πεῖ ἐκ
σωζόμενοι ὡς σοῦ ἔξ; ἢ ἐλπίσαν σφοσδεχώμεθα; ἢ ὁ δὲ ἐμφὴ ὡς ὁ
σῶσω μὲ ἐρχόμενος, ἐ ἄλλ. ἐμὲ ἀξιοῦσθαι τοῦ ἰωάννῃ ἦ νόσο-
δήμευς αὐτὸ (ἰωαν. κεφ. α')
σφὶ πεῖ λέγῃ ἦνε χριστιανικῆς ἐξουσίας τὸ 21ον ὡς σ. χ. σαυτὰ ἐδίδη

αὐτοὶ χθὲς τὴν ὑποψίαν σφῶν ἀπέρριψαν παραδόξως καὶ
ἅμα δ' αὐτὴν ἐξεχύθησαν ἀντιμαχόμενοι τοῖς Τούρκοις ἐν τῷ σκότει
μὴ (δέκα πλθ) ἔτι ἐπιστάντες οἱ Τοῦρκοι ἐφόνευον ἀλλήλους ὡς εἰκὸς
ἦν, ἐκ μέσης νυκτὸς μέχρι ἕως τοῦ ἡλίου ἐπιφανέντος, ἀνὰ μέσον
τοῦ στρατοπέδου καὶ ἔξω τοῦ τείχους ἐν τῷ ἀμφιβόλῳ, ἐν ᾧ
ἐνόσουν οἱ Μεδοκλῆ σαλπιγκταὶ προσελθόντες, ἐσήμηναν ἀνακλητικὸν
ἐπὶ τοῖς ἐκτὸς ἐν τῷ ἀμφιβόλῳ ὄντας, καὶ ἐπὶ τοῖς ἐντὸς ἐν τῷ
τείχει ὁμοίως. ἐπεὶ δὲ οὐδεὶς ὑπήκουεν, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἐπὶ πλεῖον
ἐμάχοντο, ἐκ δευτέρου ἐσήμηναν ἐπὶ τοῖς ἐντὸς ἐν τῷ τείχει ὄντας
καὶ ἐπὶ τοῖς ἐκτὸς ἐν τῷ ἀμφιβόλῳ. ἐπεὶ δὲ οὐδὲ τότε ἐπείθοντο,
ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἐμάχοντο, τὸ τρίτον ἐσήμηναν ἐπὶ τοῖς ἐντὸς ἐν τῷ
τείχει ὄντας καὶ ἐπὶ τοῖς ἐκτὸς ἐν τῷ ἀμφιβόλῳ ὄντας ἀνακλητικόν.
ἐπεὶ δὲ οὐδὲ τότε ἐπείθοντο, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἐμάχοντο, τὸ τέταρτον
ἐσήμηναν ἐπὶ τοῖς ἐντὸς ἐν τῷ τείχει ὄντας καὶ ἐπὶ τοῖς ἐκτὸς ἐν τῷ
ἀμφιβόλῳ ὄντας ἀνακλητικόν. ἐπεὶ δὲ οὐδὲ τότε ἐπείθοντο, ἀλλὰ καὶ
μᾶλλον ἐμάχοντο, τὸ πέμπτον ἐσήμηναν ἐπὶ τοῖς ἐντὸς ἐν τῷ τείχει
ὄντας καὶ ἐπὶ τοῖς ἐκτὸς ἐν τῷ ἀμφιβόλῳ ὄντας ἀνακλητικόν. ἐπεὶ δὲ
οὐδὲ τότε ἐπείθοντο, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἐμάχοντο, τὸ ἕκτον ἐσήμηναν
ἐπὶ τοῖς ἐντὸς ἐν τῷ τείχει ὄντας καὶ ἐπὶ τοῖς ἐκτὸς ἐν τῷ ἀμφιβόλῳ
ὄντας ἀνακλητικόν. ἐπεὶ δὲ οὐδὲ τότε ἐπείθοντο, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον
ἐμάχοντο, τὸ ἕβδομον ἐσήμηναν ἐπὶ τοῖς ἐντὸς ἐν τῷ τείχει ὄντας καὶ
ἐπὶ τοῖς ἐκτὸς ἐν τῷ ἀμφιβόλῳ ὄντας ἀνακλητικόν. ἐπεὶ δὲ οὐδὲ τότε
ἐπείθοντο, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἐμάχοντο, τὸ ὄγδοον ἐσήμηναν ἐπὶ τοῖς
ἐντὸς ἐν τῷ τείχει ὄντας καὶ ἐπὶ τοῖς ἐκτὸς ἐν τῷ ἀμφιβόλῳ ὄντας
ἀνακλητικόν. ἐπεὶ δὲ οὐδὲ τότε ἐπείθοντο, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἐμάχοντο,
τὸ ἔνατον ἐσήμηναν ἐπὶ τοῖς ἐντὸς ἐν τῷ τείχει ὄντας καὶ ἐπὶ τοῖς
ἐκτὸς ἐν τῷ ἀμφιβόλῳ ὄντας ἀνακλητικόν. ἐπεὶ δὲ οὐδὲ τότε ἐπείθοντο,
ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἐμάχοντο, τὸ δέκατον ἐσήμηναν ἐπὶ τοῖς ἐντὸς ἐν τῷ
τείχει ὄντας καὶ ἐπὶ τοῖς ἐκτὸς ἐν τῷ ἀμφιβόλῳ ὄντας ἀνακλητικόν.
ἐπεὶ δὲ οὐδὲ τότε ἐπείθοντο, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἐμάχοντο, τὸ ἑνδέκατον
ἐσήμηναν ἐπὶ τοῖς ἐντὸς ἐν τῷ τείχει ὄντας καὶ ἐπὶ τοῖς ἐκτὸς ἐν τῷ
ἀμφιβόλῳ ὄντας ἀνακλητικόν. ἐπεὶ δὲ οὐδὲ τότε ἐπείθοντο, ἀλλὰ καὶ
μᾶλλον ἐμάχοντο, τὸ δωδέκατον ἐσήμηναν ἐπὶ τοῖς ἐντὸς ἐν τῷ τείχει
ὄντας καὶ ἐπὶ τοῖς ἐκτὸς ἐν τῷ ἀμφιβόλῳ ὄντας ἀνακλητικόν. ἐπεὶ δὲ
οὐδὲ τότε ἐπείθοντο, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἐμάχοντο, τὸ τρισκαιδέκατον
ἐσήμηναν ἐπὶ τοῖς ἐντὸς ἐν τῷ τείχει ὄντας καὶ ἐπὶ τοῖς ἐκτὸς ἐν τῷ
ἀμφιβόλῳ ὄντας ἀνακλητικόν. ἐπεὶ δὲ οὐδὲ τότε ἐπείθοντο, ἀλλὰ καὶ
μᾶλλον ἐμάχοντο, τὸ τεσσαρεσκαιδέκατον ἐσήμηναν ἐπὶ τοῖς ἐντὸς ἐν τῷ
τείχει ὄντας καὶ ἐπὶ τοῖς ἐκτὸς ἐν τῷ ἀμφιβόλῳ ὄντας ἀνακλητικόν.
ἐπεὶ δὲ οὐδὲ τότε ἐπείθοντο, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἐμάχοντο, τὸ πεντεκαιδέκατον
ἐσήμηναν ἐπὶ τοῖς ἐντὸς ἐν τῷ τείχει ὄντας καὶ ἐπὶ τοῖς
ἐκτὸς ἐν τῷ ἀμφιβόλῳ ὄντας ἀνακλητικόν. ἐπεὶ δὲ οὐδὲ τότε ἐπείθοντο,
ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἐμάχοντο, τὸ ἑκκαιδέκατον ἐσήμηναν ἐπὶ τοῖς ἐντὸς ἐν τῷ
τείχει ὄντας καὶ ἐπὶ τοῖς ἐκτὸς ἐν τῷ ἀμφιβόλῳ ὄντας ἀνακλητικόν.
ἐπεὶ δὲ οὐδὲ τότε ἐπείθοντο, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἐμάχοντο, τὸ ἑπτακαιδέκατον
ἐσήμηναν ἐπὶ τοῖς ἐντὸς ἐν τῷ τείχει ὄντας καὶ ἐπὶ τοῖς
ἐκτὸς ἐν τῷ ἀμφιβόλῳ ὄντας ἀνακλητικόν. ἐπεὶ δὲ οὐδὲ τότε ἐπείθοντο,
ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἐμάχοντο, τὸ ὀκτωκαιδέκατον ἐσήμηναν ἐπὶ τοῖς ἐντὸς ἐν τῷ
τείχει ὄντας καὶ ἐπὶ τοῖς ἐκτὸς ἐν τῷ ἀμφιβόλῳ ὄντας ἀνακλητικόν.
ἐπεὶ δὲ οὐδὲ τότε ἐπείθοντο, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἐμάχοντο, τὸ ἐννεακαιδέκατον
ἐσήμηναν ἐπὶ τοῖς ἐντὸς ἐν τῷ τείχει ὄντας καὶ ἐπὶ τοῖς
ἐκτὸς ἐν τῷ ἀμφιβόλῳ ὄντας ἀνακλητικόν. ἐπεὶ δὲ οὐδὲ τότε ἐπείθοντο,
ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἐμάχοντο, τὸ εἰκοστὸν ἐσήμηναν ἐπὶ τοῖς ἐντὸς ἐν τῷ
τείχει ὄντας καὶ ἐπὶ τοῖς ἐκτὸς ἐν τῷ ἀμφιβόλῳ ὄντας ἀνακλητικόν.
ἐπεὶ δὲ οὐδὲ τότε ἐπείθοντο, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἐμάχοντο, τὸ εἰκοστὸν πρῶτον
ἐσήμηναν ἐπὶ τοῖς ἐντὸς ἐν τῷ τείχει ὄντας καὶ ἐπὶ τοῖς
ἐκτὸς ἐν τῷ ἀμφιβόλῳ ὄντας ἀνακλητικόν. ἐπεὶ δὲ οὐδὲ τότε ἐπείθοντο,
ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἐμάχοντο, τὸ εἰκοστὸν δεύτερον ἐσήμηναν ἐπὶ τοῖς
ἐντὸς ἐν τῷ τείχει ὄντας καὶ ἐπὶ τοῖς ἐκτὸς ἐν τῷ ἀμφιβόλῳ ὄντας
ἀνακλητικόν. ἐπεὶ δὲ οὐδὲ τότε ἐπείθοντο, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἐμάχοντο,
τὸ εἰκοστὸν τρίτον ἐσήμηναν ἐπὶ τοῖς ἐντὸς ἐν τῷ τείχει ὄντας καὶ
ἐπὶ τοῖς ἐκτὸς ἐν τῷ ἀμφιβόλῳ ὄντας ἀνακλητικόν. ἐπεὶ δὲ οὐδὲ τότε
ἐπείθοντο, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἐμάχοντο, τὸ εἰκοστὸν τέταρτον ἐσήμηναν
ἐπὶ τοῖς ἐντὸς ἐν τῷ τείχει ὄντας καὶ ἐπὶ τοῖς ἐκτὸς ἐν τῷ ἀμφιβόλῳ
ὄντας ἀνακλητικόν. ἐπεὶ δὲ οὐδὲ τότε ἐπείθοντο, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον
ἐμάχοντο, τὸ εἰκοστὸν πέμπτον ἐσήμηναν ἐπὶ τοῖς ἐντὸς ἐν τῷ τείχει
ὄντας καὶ ἐπὶ τοῖς ἐκτὸς ἐν τῷ ἀμφιβόλῳ ὄντας ἀνακλητικόν. ἐπεὶ δὲ
οὐδὲ τότε ἐπείθοντο, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἐμάχοντο, τὸ εἰκοστὸν ἕκτον
ἐσήμηναν ἐπὶ τοῖς ἐντὸς ἐν τῷ τείχει ὄντας καὶ ἐπὶ τοῖς ἐκτὸς ἐν τῷ
ἀμφιβόλῳ ὄντας ἀνακλητικόν. ἐπεὶ δὲ οὐδὲ τότε ἐπείθοντο, ἀλλὰ καὶ
μᾶλλον ἐμάχοντο, τὸ εἰκοστὸν ἕβδομον ἐσήμηναν ἐπὶ τοῖς ἐντὸς ἐν τῷ
τείχει ὄντας καὶ ἐπὶ τοῖς ἐκτὸς ἐν τῷ ἀμφιβόλῳ ὄντας ἀνακλητικόν.
ἐπεὶ δὲ οὐδὲ τότε ἐπείθοντο, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἐμάχοντο, τὸ εἰκοστὸν ὄγδοον
ἐσήμηναν ἐπὶ τοῖς ἐντὸς ἐν τῷ τείχει ὄντας καὶ ἐπὶ τοῖς
ἐκτὸς ἐν τῷ ἀμφιβόλῳ ὄντας ἀνακλητικόν. ἐπεὶ δὲ οὐδὲ τότε ἐπείθοντο,
ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἐμάχοντο, τὸ εἰκοστὸν ἔνατον ἐσήμηναν ἐπὶ τοῖς ἐντὸς ἐν τῷ
τείχει ὄντας καὶ ἐπὶ τοῖς ἐκτὸς ἐν τῷ ἀμφιβόλῳ ὄντας ἀνακλητικόν.
ἐπεὶ δὲ οὐδὲ τότε ἐπείθοντο, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἐμάχοντο, τὸ τριακοστὸν
ἐσήμηναν ἐπὶ τοῖς ἐντὸς ἐν τῷ τείχει ὄντας καὶ ἐπὶ τοῖς
ἐκτὸς ἐν τῷ ἀμφιβόλῳ ὄντας ἀνακλητικόν. ἐπεὶ δὲ οὐδὲ τότε ἐπείθοντο,
ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἐμάχοντο, τὸ τριακοστὸν πρῶτον ἐσήμηναν ἐπὶ τοῖς
ἐντὸς ἐν τῷ τείχει ὄντας καὶ ἐπὶ τοῖς ἐκτὸς ἐν τῷ ἀμφιβόλῳ ὄντας
ἀνακλητικόν. ἐπεὶ δὲ οὐδὲ τότε ἐπείθοντο, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἐμάχοντο,
τὸ τριακοστὸν δεύτερον ἐσήμηναν ἐπὶ τοῖς ἐντὸς ἐν τῷ τείχει ὄντας καὶ
ἐπὶ τοῖς ἐκτὸς ἐν τῷ ἀμφιβόλῳ ὄντας ἀνακλητικόν. ἐπεὶ δὲ οὐδὲ τότε
ἐπείθοντο, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἐμάχοντο, τὸ τριακοστὸν τρίτον ἐσήμηναν
ἐπὶ τοῖς ἐντὸς ἐν τῷ τείχει ὄντας καὶ ἐπὶ τοῖς ἐκτὸς ἐν τῷ ἀμφιβόλῳ
ὄντας ἀνακλητικόν. ἐπεὶ δὲ οὐδὲ τότε ἐπείθοντο, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον
ἐμάχοντο, τὸ τριακοστὸν τέταρτον ἐσήμηναν ἐπὶ τοῖς ἐντὸς ἐν τῷ τείχει
ὄντας καὶ ἐπὶ τοῖς ἐκτὸς ἐν τῷ ἀμφιβόλῳ ὄντας ἀνακλητικόν. ἐπεὶ δὲ
οὐδὲ τότε ἐπείθοντο, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἐμάχοντο, τὸ τριακοστὸν πέμπτον
ἐσήμηναν ἐπὶ τοῖς ἐντὸς ἐν τῷ τείχει ὄντας καὶ ἐπὶ τοῖς
ἐκτὸς ἐν τῷ ἀμφιβόλῳ ὄντας ἀνακλητικόν. ἐπεὶ δὲ οὐδὲ τότε ἐπείθοντο,
ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἐμάχοντο, τὸ τριακοστὸν ἕκτον ἐσήμηναν ἐπὶ τοῖς
ἐντὸς ἐν τῷ τείχει ὄντας καὶ ἐπὶ τοῖς ἐκτὸς ἐν τῷ ἀμφιβόλῳ ὄντας
ἀνακλητικόν. ἐπεὶ δὲ οὐδὲ τότε ἐπείθοντο, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἐμάχοντο,
τὸ τριακοστὸν ἕβδομον ἐσήμηναν ἐπὶ τοῖς ἐντὸς ἐν τῷ τείχει ὄντας καὶ
ἐπὶ τοῖς ἐκτὸς ἐν τῷ ἀμφιβόλῳ ὄντας ἀνακλητικόν. ἐπεὶ δὲ οὐδὲ τότε
ἐπείθοντο, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἐμάχοντο, τὸ τριακοστὸν ὄγδοον ἐσήμηναν
ἐπὶ τοῖς ἐντὸς ἐν τῷ τείχει ὄντας καὶ ἐπὶ τοῖς ἐκτὸς ἐν τῷ ἀμφιβόλῳ
ὄντας ἀνακλητικόν. ἐπεὶ δὲ οὐδὲ τότε ἐπείθοντο, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον
ἐμάχοντο, τὸ τριακοστὸν ἔνατον ἐσήμηναν ἐπὶ τοῖς ἐντὸς ἐν τῷ τείχει
ὄντας καὶ ἐπὶ τοῖς ἐκτὸς ἐν τῷ ἀμφιβόλῳ ὄντας ἀνακλητικόν. ἐπεὶ δὲ
οὐδὲ τότε ἐπείθοντο, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἐμάχοντο, τὸ τεσσαρακοστὸν
ἐσήμηναν ἐπὶ τοῖς ἐντὸς ἐν τῷ τείχει ὄντας καὶ ἐπὶ τοῖς
ἐκτὸς ἐν τῷ ἀμφιβόλῳ ὄντας ἀνακλητικόν. ἐπεὶ δὲ οὐδὲ τότε ἐπείθοντο,
ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἐμάχοντο, τὸ τεσσαρακοστὸν πρῶτον ἐσήμηναν ἐπὶ τοῖς
ἐντὸς ἐν τῷ τείχει ὄντας καὶ ἐπὶ τοῖς ἐκτὸς ἐν τῷ ἀμφιβόλῳ ὄντας
ἀνακλητικόν. ἐπεὶ δὲ οὐδὲ τότε ἐπείθοντο, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἐμάχοντο,
τὸ τεσσαρακοστὸν δεύτερον ἐσήμηναν ἐπὶ τοῖς ἐντὸς ἐν τῷ τείχει ὄντας καὶ
ἐπὶ τοῖς ἐκτὸς ἐν τῷ ἀμφιβόλῳ ὄντας ἀνακλητικόν. ἐπεὶ δὲ οὐδὲ τότε
ἐπείθοντο, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἐμάχοντο, τὸ τεσσαρακοστὸν τρίτον ἐσήμηναν
ἐπὶ τοῖς ἐντὸς ἐν τῷ τείχει ὄντας καὶ ἐπὶ τοῖς ἐκτὸς ἐν τῷ ἀμφιβόλῳ
ὄντας ἀνακλητικόν. ἐπεὶ δὲ οὐδὲ τότε ἐπείθοντο, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον
ἐμάχοντο, τὸ τεσσαρακοστὸν τέταρτον ἐσήμηναν ἐπὶ τοῖς ἐντὸς ἐν τῷ τείχει
ὄντας καὶ ἐπὶ τοῖς ἐκτὸς ἐν τῷ ἀμφιβόλῳ ὄντας ἀνακλητικόν. ἐπεὶ δὲ
οὐδὲ τότε ἐπείθοντο, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἐμάχοντο, τὸ τεσσαρακοστὸν πέμπτον
ἐσήμηναν ἐπὶ τοῖς ἐντὸς ἐν τῷ τείχει ὄντας καὶ ἐπὶ τοῖς
ἐκτὸς ἐν τῷ ἀμφιβόλῳ ὄντας ἀνακλητικόν. ἐπεὶ δὲ οὐδὲ τότε ἐπείθοντο,
ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἐμάχοντο, τὸ τεσσαρακοστὸν ἕκτον ἐσήμηναν ἐπὶ τοῖς
ἐντὸς ἐν τῷ τείχει ὄντας καὶ ἐπὶ τοῖς ἐκτὸς ἐν τῷ ἀμφιβόλῳ ὄντας
ἀνακλητικόν. ἐπεὶ δὲ οὐδὲ τότε ἐπείθοντο, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἐμάχοντο,
τὸ τεσσαρακοστὸν ἕβδομον ἐσήμηναν ἐπὶ τοῖς ἐντὸς ἐν τῷ τείχει ὄντας καὶ
ἐπὶ τοῖς ἐκτὸς ἐν τῷ ἀμφιβόλῳ ὄντας ἀνακλητικόν. ἐπεὶ δὲ οὐδὲ τότε
ἐπείθοντο, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἐμάχοντο, τὸ τεσσαρακοστὸν ὄγδοον ἐσήμηναν
ἐπὶ τοῖς ἐντὸς ἐν τῷ τείχει ὄντας καὶ ἐπὶ τοῖς ἐκτὸς ἐν τῷ ἀμφιβόλῳ
ὄντας ἀνακλητικόν. ἐπεὶ δὲ οὐδὲ τότε ἐπείθοντο, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον
ἐμάχοντο, τὸ τεσσαρακοστὸν ἔνατον ἐσήμηναν ἐπὶ τοῖς ἐντὸς ἐν τῷ τείχει
ὄντας καὶ ἐπὶ τοῖς ἐκτὸς ἐν τῷ ἀμφιβόλῳ ὄντας ἀνακλητικόν. ἐπεὶ δὲ
οὐδὲ τότε ἐπείθοντο, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἐμάχοντο, τὸ πεντηκοστὸν
ἐσήμηναν ἐπὶ τοῖς ἐντὸς ἐν τῷ τείχει ὄντας καὶ ἐπὶ τοῖς
ἐκτὸς ἐν τῷ ἀμφιβόλῳ ὄντας ἀνακλητικόν. ἐπεὶ δὲ οὐδὲ τότε ἐπείθοντο,
ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἐμάχοντο, τὸ πεντηκοστὸν πρῶτον ἐσήμηναν ἐπὶ τοῖς
ἐντὸς ἐν τῷ τείχει ὄντας καὶ ἐπὶ τοῖς ἐκτὸς ἐν τῷ ἀμφιβόλῳ ὄντας
ἀνακλητικόν. ἐπεὶ δὲ οὐδὲ τότε ἐπείθοντο, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἐμάχοντο,
τὸ πεντηκοστὸν δεύτερον ἐσήμηναν ἐπὶ τοῖς ἐντὸς ἐν τῷ τείχει ὄντας καὶ
ἐπὶ τοῖς ἐκτὸς ἐν τῷ ἀμφιβόλῳ ὄντας ἀνακλητικόν. ἐπεὶ δὲ οὐδὲ τότε
ἐπείθοντο, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἐμάχοντο, τὸ πεντηκοστὸν τρίτον ἐσήμηναν
ἐπὶ τοῖς ἐντὸς ἐν τῷ τείχει ὄντας καὶ ἐπὶ τοῖς ἐκτὸς ἐν τῷ ἀμφιβόλῳ
ὄντας ἀνακλητικόν. ἐπεὶ δὲ οὐδὲ τότε ἐπείθοντο, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον
ἐμάχοντο, τὸ πεντηκοστὸν τέταρτον ἐσήμηναν ἐπὶ τοῖς ἐντὸς ἐν τῷ τείχει
ὄντας καὶ ἐπὶ τοῖς ἐκτὸς ἐν τῷ ἀμφιβόλῳ ὄντας ἀνακλητικόν. ἐπεὶ δὲ
οὐδὲ τότε ἐπείθοντο, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἐμάχοντο, τὸ πεντηκοστὸν πέμπτον
ἐσήμηναν ἐπὶ τοῖς ἐντὸς ἐν τῷ τείχει ὄντας καὶ ἐπὶ τοῖς
ἐκτὸς ἐν τῷ ἀμφιβόλῳ ὄντας ἀνακλητικόν. ἐπεὶ δὲ οὐδὲ τότε ἐπείθοντο,
ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἐμάχοντο, τὸ πεντηκοστὸν ἕκτον ἐσήμηναν ἐπὶ τοῖς
ἐντὸς ἐν τῷ τείχει ὄντας καὶ ἐπὶ τοῖς ἐκτὸς ἐν τῷ ἀμφιβόλῳ ὄντας
ἀνακλητικόν. ἐπεὶ δὲ οὐδὲ τότε ἐπείθοντο, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἐμάχοντο,
τὸ πεντηκοστὸν ἕβδομον ἐσήμηναν ἐπὶ τοῖς ἐντὸς ἐν τῷ τείχει ὄντας καὶ
ἐπὶ τοῖς ἐκτὸς ἐν τῷ ἀμφιβόλῳ ὄντας ἀνακλητικόν. ἐπεὶ δὲ οὐδὲ τότε
ἐπείθοντο, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἐμάχοντο, τὸ πεντηκοστὸν ὄγδοον ἐσήμηναν
ἐπὶ τοῖς ἐντὸς ἐν τῷ τείχει ὄντας καὶ ἐπὶ τοῖς ἐκτὸς ἐν τῷ ἀμφιβόλῳ
ὄντας ἀνακλητικόν. ἐπεὶ δὲ οὐδὲ τότε ἐπείθοντο, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον
ἐμάχοντο, τὸ πεντηκοστὸν ἔνατον ἐσήμηναν ἐπὶ τοῖς ἐντὸς ἐν τῷ τείχει
ὄντας καὶ ἐπὶ τοῖς ἐκτὸς ἐν τῷ ἀμφιβόλῳ ὄντας ἀνακλητικόν. ἐπεὶ δὲ
οὐδὲ τότε ἐπείθοντο, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἐμάχοντο, τὸ ἑξηκοστὸν
ἐσήμηναν ἐπὶ τοῖς ἐντὸς ἐν τῷ τείχει ὄντας καὶ ἐπὶ τοῖς
ἐκτὸς ἐν τῷ ἀμφιβόλῳ ὄντας ἀνακλητικόν. ἐπεὶ δὲ οὐδὲ τότε ἐπείθοντο,
ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἐμάχοντο, τὸ ἑξηκοστὸν πρῶτον ἐσήμηναν ἐπὶ τοῖς
ἐντὸς ἐν τῷ τείχει ὄντας καὶ ἐπὶ τοῖς ἐκτὸς ἐν τῷ ἀμφιβόλῳ ὄντας
ἀνακλητικόν. ἐπεὶ δὲ οὐδὲ τότε ἐπείθοντο, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἐμάχοντο,
τὸ ἑξηκοστὸν δεύτερον ἐσήμηναν ἐπὶ τοῖς ἐντὸς ἐν τῷ τείχει ὄντας καὶ
ἐπὶ τοῖς ἐκτὸς ἐν τῷ ἀμφιβόλῳ ὄντας ἀνακλητικόν. ἐπεὶ δὲ οὐδὲ τότε
ἐπείθοντο, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἐμάχοντο, τὸ ἑξηκοστὸν τρίτον ἐσήμηναν
ἐπὶ τοῖς ἐντὸς ἐν τῷ τείχει ὄντας καὶ ἐπὶ τοῖς ἐκτὸς ἐν τῷ ἀμφιβόλῳ
ὄντας ἀνακλητικόν. ἐπεὶ δὲ οὐδὲ τότε ἐπείθοντο, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον
ἐμάχοντο, τὸ ἑξηκοστὸν τέταρτον ἐσήμηναν ἐπὶ τοῖς ἐντὸς ἐν τῷ τείχει
ὄντας καὶ ἐπὶ τοῖς ἐκτὸς ἐν τῷ ἀμφιβόλῳ ὄντας ἀνακλητικόν. ἐπεὶ δὲ
οὐδὲ τότε ἐπείθοντο, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἐμάχοντο, τὸ ἑξηκοστὸν πέμπτον
ἐσήμηναν ἐπὶ τοῖς ἐντὸς ἐν τῷ τείχει ὄντας καὶ ἐπὶ τοῖς
ἐκτὸς ἐν τῷ ἀμφιβόλῳ ὄντας ἀνακλητικόν. ἐπεὶ δὲ οὐδὲ τότε ἐπείθοντο,
ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἐμάχοντο, τὸ ἑξηκοστὸν ἕκτον ἐσήμηναν ἐπὶ τοῖς
ἐντὸς ἐν τῷ τείχει ὄντας καὶ ἐπὶ τοῖς ἐκτὸς ἐν τῷ ἀμφιβόλῳ ὄντας
ἀνακλητικόν. ἐπεὶ δὲ οὐδὲ τότε ἐπείθοντο, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἐμάχοντο,
τὸ ἑξηκοστὸν ἕβδομον ἐσήμηναν ἐπὶ τοῖς ἐντὸς ἐν τῷ τείχει ὄντας καὶ
ἐπὶ τοῖς ἐκτὸς ἐν τῷ ἀμφιβόλῳ ὄντας ἀνακλητικόν. ἐπεὶ δὲ οὐδὲ τότε
ἐπείθοντο, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἐμάχοντο, τὸ ἑξηκοστὸν ὄγδοον ἐσήμηναν
ἐπὶ τοῖς ἐντὸς ἐν τῷ τείχει ὄντας καὶ ἐπὶ τοῖς ἐκτὸς ἐν τῷ ἀμφιβόλῳ
ὄντας ἀνακλητικόν. ἐπεὶ δὲ οὐδὲ τότε ἐπείθοντο, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον
ἐμάχοντο, τὸ ἑξηκοστὸν ἔνατον ἐσήμηναν ἐπὶ τοῖς ἐντὸς ἐν τῷ τείχει
ὄντας καὶ ἐπὶ τοῖς ἐκτὸς ἐν τῷ ἀμφιβόλῳ ὄντας ἀνακλητικόν. ἐπεὶ δὲ
οὐδὲ τότε ἐπείθοντο, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἐμάχοντο, τὸ ἑβδομηκοστὸν
ἐσήμηναν ἐπὶ τοῖς ἐντὸς ἐν τῷ τείχει ὄντας καὶ ἐπὶ τοῖς
ἐκτὸς ἐν τῷ ἀμφιβόλῳ ὄντας ἀνακλητικόν. ἐπεὶ δὲ οὐδὲ τότε ἐπείθοντο,
ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἐμάχοντο, τὸ ἑβδομηκοστὸν πρῶτον ἐσήμηναν ἐπὶ τοῖς
ἐντὸς ἐν τῷ τείχει ὄντας καὶ ἐπὶ τοῖς ἐκτὸς ἐν τῷ ἀμφιβόλῳ ὄντας
ἀνακλητικόν. ἐπεὶ δὲ οὐδὲ τότε ἐπείθοντο, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἐμάχοντο,
τὸ ἑβδομηκοστὸν δεύτερον ἐσήμηναν ἐπὶ τοῖς ἐντὸς ἐν τῷ τείχει ὄντας καὶ
ἐπὶ τοῖς ἐκτὸς ἐν τῷ ἀμφιβόλῳ ὄντας ἀνακλητικόν. ἐπεὶ δὲ οὐδὲ τότε
ἐπείθοντο, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἐμάχοντο, τὸ ἑβδομηκοστὸν τρίτον ἐσήμηναν
ἐπὶ τοῖς ἐντὸς ἐν τῷ τείχει ὄντας καὶ ἐπὶ τοῖς ἐκτὸς ἐν τῷ ἀμφιβόλῳ
ὄντας ἀνακλητικόν. ἐπεὶ δὲ οὐδὲ τότε ἐπείθοντο, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον
ἐμάχοντο, τὸ ἑβδομηκοστὸν τέταρτον ἐσήμηναν ἐπὶ τοῖς ἐντὸς ἐν τῷ τείχει
ὄντας καὶ ἐπὶ τοῖς ἐκτὸς ἐν τῷ ἀμφιβόλῳ ὄντας ἀνακλητικόν. ἐπεὶ δὲ
οὐδὲ τότε ἐπείθοντο, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἐμάχοντο, τὸ ἑβδομηκοστὸν πέμπτον
ἐσήμηναν ἐπὶ τοῖς ἐντὸς ἐν τῷ τείχει ὄντας καὶ ἐπὶ τοῖς
ἐκτὸς ἐν τῷ ἀμφιβόλῳ ὄντας ἀνακλητικόν. ἐπεὶ δὲ οὐδὲ τότε ἐπείθοντο,
ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἐμάχοντο, τὸ ἑβδομηκοστὸν ἕκτον ἐσήμηναν ἐπὶ τοῖς
ἐντὸς ἐν τῷ τείχει ὄντας καὶ ἐπὶ τοῖς ἐκτὸς ἐν τῷ ἀμφιβόλῳ ὄντας
ἀνακλητικόν. ἐπεὶ δὲ οὐδὲ τότε ἐπείθοντο, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἐμάχοντο,
τὸ ἑβδομηκοστὸν ἕβδομον ἐσήμηναν ἐπὶ τοῖς ἐντὸς ἐν τῷ τείχει ὄντας καὶ
ἐπὶ τοῖς ἐκτὸς ἐν τῷ ἀμφιβόλῳ ὄντας ἀνακλητικόν. ἐπεὶ δὲ οὐδὲ τότε
ἐπείθοντο, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἐμάχοντο, τὸ ἑβδομηκοστὸν ὄγδοον ἐσήμηναν
ἐπὶ τοῖς ἐντὸς ἐν τῷ τείχει ὄντας καὶ ἐπὶ τοῖς ἐκτὸς ἐν τῷ ἀμφιβόλῳ
ὄντας ἀνακλητικόν. ἐπεὶ δὲ οὐδὲ τότε ἐπείθοντο, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον
ἐμάχοντο, τὸ ἑβδομηκοστὸν ἔνατον ἐσήμηναν ἐπὶ τοῖς ἐντὸς ἐν τῷ τείχει
ὄντας καὶ ἐπὶ τοῖς ἐκτὸς ἐν τῷ ἀμφιβόλῳ ὄντας ἀνακλητικόν. ἐπεὶ δὲ
οὐδὲ τότε ἐπείθοντο, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἐμάχοντο, τὸ ὀγδοηκοστὸν
ἐσήμηναν ἐπὶ τοῖς ἐντὸς ἐν τῷ τείχει ὄντας καὶ ἐπὶ τοῖς
ἐκτὸς ἐν τῷ ἀμφιβόλῳ ὄντας ἀνακλητικόν. ἐπεὶ δὲ οὐδὲ τότε ἐπείθοντο,
ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἐμάχοντο, τὸ ὀγδοηκοστὸν πρῶτον ἐσήμηναν ἐπὶ τοῖς
ἐντὸς ἐν τῷ τείχει ὄντας καὶ ἐπὶ τοῖς ἐκτὸς ἐν τῷ ἀμφιβόλῳ ὄντας
ἀνακλητικόν. ἐπεὶ δὲ οὐδὲ τότε ἐπείθοντο, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἐμάχοντο,
τὸ ὀγδοηκοστὸν δεύτερον ἐσήμηναν ἐπὶ τοῖς ἐντὸς ἐν τῷ τείχει ὄντας καὶ
ἐπὶ τοῖς ἐκτὸς ἐν τῷ ἀμφιβόλῳ ὄντας ἀνακλητικόν. ἐπεὶ δὲ οὐδὲ τότε
ἐπείθοντο, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἐμάχοντο, τὸ ὀγδοηκοστὸν τρίτον ἐσήμηναν
ἐπὶ τοῖς ἐντὸς ἐν τῷ τείχει ὄντας καὶ ἐπὶ τοῖς ἐκτὸς ἐν τῷ ἀμφιβόλῳ
ὄντας ἀνακλητικόν. ἐπεὶ δὲ οὐδὲ τότε ἐπείθοντο, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον
ἐμάχοντο, τὸ ὀγδοηκοστὸν τέταρτον ἐσήμηναν ἐπὶ τοῖς ἐντὸς ἐν τῷ τείχει
ὄντας καὶ ἐπὶ τοῖς ἐκτὸς ἐν τῷ

78 Πριονηγιανοί ἐξόδινοι μανιχάϊ ὁ Μαχιχεϊτόριος, ἄρχοντας τῆς ἐ
βασιλεύθη ἐξ ἰνί λοσσαντων. ἐξεύρετο ὁ μοναχικὸς σχῆμα ἐ
ἀσκουμένου ἐν μέσῃ μοναχῶν ἐδόξασεν, ὡς ἐνυπάρχοντα
ἀδάδων. ἐβίαζον σαυτοὺς νὰ γίνωσι μαθηταὶ τῆς μαγείας
καὶ νὰ σωθῶσιν. ἐδούλευσαν ἐξ ἰσοῦ Ἄθηνα μονὴ τῆς ἁγ
σφα σαλῶν, ὡς ἐσκουμένου ἐδόξασεν. ἀγὰ καὶ
τοῦ ἔνεκα ἀγῶνα καὶ δώχθησαν σαυλαχάδες. ὁ δὲ
ναν ἐξ ἀπάντων 385 ἀνδρωποι ἐξ αὐτῶν, ἀγὰ τὸ μέγα
σμα ἐχάθη μέσῃ.

79. Ἐνζαδιανοὶ ὑπὸ Ἐνζαδὸς Ἀντιοχίας τὸ 360. ἐδιήγαγεν ἐξ τὴν
ἀρχηγία τοῦ μοναχικοῦ βίου, πυρόντων τὸν γαμεῖν ἐξ
γον τὸ σαλαττᾶ (ἐξέφευν. ἀγρ. 23)

80. Φωλγαριανοὶ ὑπὸ Φωλγεντίου ἐπισκόπου Σιρμιτανὸ 376 ἔθνος, ἀπὸ ὑμνοῦσιν τὸν
χειρὸν ἐξ ἰνί δεάλια, διὰ τῆς θείας ἐκγόνου, ἀχὶ ἀπέθανον (σωνοδ

81. Ἡρουλικοὶ ὑπὸ Βοντόβαρ ἐπισκοπὴν σαρδικῆς τὸ 391 ἔθνος, ὅτι ὁ
χειρὸς ἐβγῆκε δεξὶ ὑπὸ τὴ δεξὶ καὶ χαρὶν, διὰ τὴν ἀρχὴν
τὸ. πρώτῳ ἰνί ἐκχαριστήσαν τὴ θεολόγον. καὶ ἐδιὰ τὸ
ὁ δὲ ἀγγελοφόρητον σωνόδων

82. Πεταγιανοὶ ὑπὸ Πεταγίου μοναχὸν τὸ 482 ἔθνος, ὅτι ὁ ἐξ
σεως τὸν χριστὸν, οἱ ἄνδρωποι ἦσαν ἀναφρόνητοι (Ἀγγ. ὁδηγασε

83. Μασίνοι ὑπὸ Μασίνα μοναχὸν θεολόγον τῶν Ἀρειανῶν τὸ 1600 ἔθνος
ὅτι ἡ θεία χάρις ἐπεγράφησεν τοῦ ἀνδρωπίνου ἄγιον σῶμα.

84. Ἡρμιοσγαγιανοὶ ὑπὸ μαθητὸν τὸν χρυσοστόμου. καὶ Κασσιανὸς μο
ναχὸς ἰσχυρὸν τὸν ἀπολιτεύσαντα βίον. ὅτι ἡ σωτηρία ἡμῶν δὲν
προέρχεται ἐκ τῶν ἀνθρώπων ἡμῶν, ἀλλ' ὑπὸ τὴν ἐπουρανίου
θείας χάριτος, τὴν ἔχομεν χρείαν.

85. Νεστοριανοὶ ὑπὸ Νεστορίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τὸ 428 ἔθνος.
ὅτι ἡ μητρὸς θεοῦ τὸν χριστὸν ἔτεκεν ἡ θεία φύσις. ἡ δὲ ἀνθρώ
πινος φύσις ἐσταυρώθη. ἡ ἕνωσις δὲ τῶν δύο φύσεων ἐν
μιᾷ ὑποστάσει, ὡς συνέλιπον. τὸν Παναγίαν ἔβγε χεῖρο
θόνον, καὶ ὄχι θεολόγον. ἡ αἵρεσις αὐτὴ ὑπῆρχε ἐν Ἀ
συρίᾳ, Περσίᾳ, καὶ Ἰνδίαις. εἶχαν δύο μοίρας

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

2.1.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

καὶ ξένη μεγάλη. πρώτιστα δὲ ἐν τῇ χώρᾳ αὐτῇ; ἔχει κῆπα πάγκ-
ὁ δὲ καλαμᾶς ἐν τῇ χώρᾳ ἔστιν, ἀφ' οὗ ἔρχεται ὁ ποταμὸς ἐξ. ἡμ
αὐχμώδεται, αἱ πηγαὶ ξηραὶ εἰσί. πέλας δὲ ἐν αὐτῷ
ἱερεῖον ἐστι, ἀπέχει δὲ τοῦ ἀρχαίου ἐπὶ ἀνατολὴν ἀπὸ σταδίους
χήν· ὁ καλαμᾶς ἀναβαίνει ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἡμέρας ἐκ τοῦ
χθὲς δὲ (δ' ὧραι) ἐξ ὑπερβολῆς χειμῶνος ἔπεσεν ἐνταῦθα χιών.
ἐπὶ δὲ τὴν ἡμέραν τῆς ἀναβάσεως, ὁ καλαμᾶς ἀφ' οὗ ἐστὶν ἐπὶ τοῦ
ἐπὶ πῦρ ἔλεγον, χιονιᾷ, νεφέλαι, ἄφνω ἀπὸ δυσμῶν φανεῖς
ἀνέβαινεν ἐπὶ ἄνω, ταχὺν οὖσαν ἐπὶ τὰς ὀπτικὰς ἐπὶ τὰ ὄρη.
δεκάμηνος δὲ ἐστὶ ἐπὶ τοῦ καὶ τὴν σκιάν.
ἔγκαιρον δὲ ὅτι τῆς ἐσκληρίας ἀναλογεῖ τῇ ὁδῷ, καὶ βδέουσιν ἀφ'
ἕνα τὸν μῆνα ὅλον ἐκ χιονιάδες φαρμηνίαι, ἐπὶ μεσημβρινὴ ὁπὶ
καὶ ἐπὶ τῆς ἀφανισμοῦ ἀρχῆς ἐπὶ ὀκτώβριος μηνός· μέλλει
ἐκ ταπεινοῦ δὲ τὰς τῆς ὀρεινότητος, ἔβλεπεν αὐτοῖς ὅλοις
τῆς ἐδαφότητος τῆς ὄψεως ἐστὶν τοῦτο.
δὲν ἐκάθισεν ἐπὶ τὰ ταπεινά, ἐπὶ ὑψηλὰ ἐστὶ τῶν ὄρεων ὀρεινόν
ὄρεσιν.

((αἱ ἀρχαὶ ἐξήφανται τὰ ὑπόλοιπα
ἐπὶ τοῖς καταβατοῖς.
ἐπὶ τῶν κυπερισσῶν τραγικῶν τῶν γραμμῶν
ἀνέβη ὁ δρόμος τὸ ὄρος ἐπὶ ἀριθμὸς
μέτρα ἐπὶ τῆς Πισχαδάρης ἀναβάσεως.

μελάνιναι μῆτραι ὁ καλαμᾶς ἐπὶ τὰ πολλὰ στρώσεων, ἐφ' ὧν
αἰχμαλώτης ὕδωρ ἐπὶ 4χ. ἐπὶ καλύπτει στρῶμα τῆς ὁδοῦ.
1614 ἐπὶ μεσημβρινὴν ἀπὸ τὸ ἄκρον, πλὴν χιονοφαρμηνίαι.
ἀπὸ τὸν φασσόλα τὸ βόλον τῶν καλοῦσιν,
ἀπὸ τῆς πύλης ἴδιον τραπεζοειδῆ τῆς ὄψεως ὁρισμοῦ. πρὸς ἐπ
ὁρίσεις σαλπιδεσσῶν τὰς γενάδιον σχολαρίου.
Δημήτριος σαλτζοπόλης ἀπὸ τῆς ἡμέρας), ἐσφοινικίσθη δὲ ἐπὶ τὸν
ἐπὶ Κορίνθου, ὁ Μαλδαῖος Ἀδάμης ἐπὶ ἐσπέρας ἐπὶ τὴν ἀγγελίαν
λα, ἐπὶ ἐστίαν ἐφρεσιωτόδη ἰατρικῇ, ἀλλὰ δὲν συνεφέδη
μοὶ αὐτῇ. ἐπὶ ἐστίαν οἰκογενειακὸν μελέφρεσεν ἐπὶ Ἀδριανοῦ.
ὡραῖος ὁ σαλτζοπόλης, ἔχαιρε ἐπὶ γῆς ἐπὶ Ἀδριανοῦ καὶ ἐφιλανθρ
ἐπὶ ὠφέλειαν. ἐπὶ ἀγαθὸς ἐπὶ τὸ ἐπὶ τροϋποστρεύος. ἐπὶ μὲν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

και έθνη ταῦτα ἐμάθομεν ἀπὸ οἱ Ἑβραῖοι Ἰουδαῖοι, καὶ ποιοὶ ἔθνη
σαύτα, ἐμάθομεν καὶ δημιουργήματα, οἱ μὲν καὶ ζῶα καὶ φυ-
τὰ, πῆγον, ξεμώνη, σφαγάς, λόφους, τὸ σῶμα, τὸν περαυνόν,
οἱ δὲ καὶ ὕδατα, ἰῶα, δένδρα, σπήλαια, τὰ ποιοὶ ἐξορμοῦσιν
αὐτὰ μὲ ἤλλαγα ζῶα. ὡς δείχνει ἰδή.

περὶ γλωσσῶν τῶν ἀνθρώπων

ὁ μεσίστης θέλει μὲν τὰ ἄπαντα τὰ γῆ χέρσος ἐξ, τὰ φωνὴ μία, τὰ
ἀνάγουσιν ἐς ἕνα γενάρχην τὸν Ἀδάμ (γεν. ια')
καὶ ἐν μαρτυρίαν τῆς Σιβύλλης, ὅτι τῆς συμφοσύνης ἦσαν
860 γλῶσσαι.
μετὰ τὴν Πυργοσύνην ἀπὸ 6000 ἐτῶν, διασπαρέντων τῶν ἀνθρώ-
πων ἐς τὰ διάφορα μέρη τῆς γῆς, τὰ ἔθνη μετέβαλε τὸ χρῶ-
μα, τὴν μορφὴν, τὰ σύνταγμα, ὡς ἐκ τῆς θέσεως τῶν τοπά-
των, τὰ βάνεται μεταξὺ διαφορὰ ἀνθρώπων μεγίστη. ὥστε ἐ-
κεῖνος διαμάχῃ, βλέπων, τὰ ἀκούων 860 γλῶσσαν, τὰ σὲν
ἐ χιλιάδες διάλεκτοι διάφοροι γνωσταὶ δέ.
153 ἐν Ἀσίᾳ. 53. ἐν Εὐρώπῃ. 115 ἐν Ἀφρικῇ. 116 ἐν Ὠκεα
νίᾳ. 122 ἐν Ἀμερικῇ. ὅλαι 559.
ἐν Ἀσίᾳ, συριακὴ, φοινικὴ, ἀραβικὴ, βραχμανικὴ, ἑβραϊ
κὴ τὰ ἰβερικὴ.
ἐν Εὐρώπῃ, ἑλληνικὴ, ἰλλυρικὴ, ἰσπανικὴ, γαλλικὴ, γερμα
νικὴ, σλαβονικὴ, ῥωσσικὴ, τὰ Ἀγγλικὴ.
ἐν Ὠκεανίᾳ, τὰ μαλαϊκὴ
αἱ γλῶσσαι, ποὺ ἡ βραχικὴ, βουγαρικὴ, ἀβασσινικὴ
τὰ γλῶσσαι ζαμβούλων καὶ λόβους.
σαῦται αἱ γλῶσσαι τῶν Ἀζηνῶν ἐκ τῆς συμβόλου ἑβραϊκῆς.
σοφίζεται δὲ αἱ ζαμβούλειαι γλῶσσαι ἕως τὸ 15.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

σημαί. σεσημ.

Παῦλα δὲ σεσημείωται, ὅτι σαίρεται ἡ σκιάς, ὅτι ζαλοῦται
ὑπὸ λαμπ., ἢ ἀνάζεται. ὅτε δὲ ὁ ἥλιος ἢ δεξ ὁ ἀστὴρ ἢν
ἀναφαίνει ἡ βοσφ. (σεβόμ.) ἄρσεν ὁ ἀγενής. ὅλ. σεσ. ἄρσεν
λαυόμ. μήκ., ἄγιον ἢ θεῶ. ἢν μόιρ. οἱ ἡγεσ. δὲν ἠνοίξ.
ἐνιαύσιον. διὰ τὸ ἥμισυ, ὅλ. ὁ χριζ. ἥμισυ θεοῦ καὶ ἥμισυ ἀν
θρώπ., ἑνὸς ἁμαρτίας. ἄρσεν, ὅτ. μόιρ. τὰ ἀρσενικά ἐ
δυσίαστον ἐξ ἰσ. νεφ. ἄβλωμον, ὅλ. μόιρ. ὁ χριζ., ἄμωμ.
ἀβλεμος. ὡς ἥλιος ὁ ἐμμογράφ. ἐσάβσεν μὲν ὡς λαυόζ.
ἢν ἐσαρδενέφσεν ἐκεῖν. ὅτε ἐφάν. χριζ., ὡς ἐροῦσ. ὅτ. ἀ
μενός ἐστ. σεσημ. ἐλεύσ. ἐσ. ἀβλεμος ὅτ. ὡς ἀβλεμ. μεγ. ὅ ἢ
μέλ. σαλπ., ὡς ἀπ' ἄκρ. ἥλιος ἐσκοτ. ἐσ. ἀστὴρ ἐναντ. ἔλ. ἐ
βλαχ., ὅτι ὁ ἐκατ. ἐσ. ἀπ' ἀρχ. βιάζ. ὑποβήσ., ὅτ. ἐσ. ἀλ
σαλ. ἐσ. ἐναν. ὄφιν ὡς σκορπ., ὡς ἐσ. σάκκ. ἢν ἀνα
μεν ἐχ. ἐχθρ. ἢ ἐσ. ἐν ὑδ. αἷμα, σημ. ἐ. ἐκεῖ ἐ. ὅσ. ἔχ.
ὁ χριζ. ἢ αἷμ. ἐ. ἢ, ὅτι ἀπ' ἀρχ. ἐ. συκέβ. ἐσ. ἀπ' αὐτ. ὡς
μεν, ὅτ. ἐσ. ἐκεῖ ἐ. ἢ ἐκεῖ ἀνάβ. ὅτ. ἐσ. ἐκεῖ ἐ. ἢ ἐκεῖ
ἐσ. ἐκεῖ ἐ. ἢ ἐκεῖ ἀνάβ. ὅτ. ἐσ. ἐκεῖ ἐ. ἢ ἐκεῖ ἐσ. ἐκεῖ
ἐ. ἢ ἐκεῖ ἀνάβ. ὅτ. ἐσ. ἐκεῖ ἐ. ἢ ἐκεῖ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

αὶρ

νὰ ἐξέσῃ ἐκ τῆς τοσαύτας τῆς ἐβραϊκῆς νόσου τὴν ἐκκλησίαν.
ὁ δομήνικος ἱερομόναχος κατέλιπεν τὸ λαμπρὸν καινοῦν θρεκλῶ χτίσμα
δας ἀνδρῶσιν, ἀξιόλογος ἐξ χτ. ἐκάνοσε ἔργα, ἓν δὲ λόγῳ
κείμενον. ἐν ἐτέραν δὲ τῆς τοσαύτας, οἱ ἱερομύστικοι ἐξ
φθόνου ἐκράτησαν τὰς μαιφορίας. ἐκ τῆς γαζίας ἱστορίαν ἐ
ἐμοιρώθη ἐπὶ Αἰκατερίνης βασιλίσσης ἐκ Μεσσίνων, ἡ ὑπὲρ
αὐτῆς Καρόλος δ'. ἐκλεχθέντος δημοφορίας διακαῆ ἐκκλη
τῶν 24 αὐγούστου 1473 ἔτους, ἐπαρχὲ τῆς ἐπιγραφῆς, ἐκ τῆς
νύκτος τῶ θείου μηνὸς. 157 χτ. ἐπιθυμητῶν. διὰ τῶν δύο
φορίαν λαβών, ἐπέστειλεν μητρόπολιν ἡγ. ἐλέγετο ἐκκλησίαν
ζίλαντιαν, καὶ ἔβδομον τοιμοῦμα ἐκδέκτει μετ' ἄγγελον πρακτῆ
λα ζωντοῦ, ἐκδὲ δὲ βόμβαρ.
ἐπὶ Φερδινάνδου α'. βασιλέως γαζίας τὸ 1533 ἔτους, ἐκάνοσαν ἡ ἔβρα
κέκδησαν τὸ ἐπιστόλιον ἐπιθυμητῶν ἀνδρῶν μονῆς ἐκ θεοῦ
λεγῆ χτίσμάδες. καὶ ἐξέλαβε ἐκ βεβιδίνων ἀσυνέτως ἐκκλησίαν
ἀπ' ὀνόματι αὐτῶν κατεκαύθησαν, ἀπέστρεψαν ἐβρεκάδησαν
ἔρρινος β'. ὁ ἐξ αὐτῆς, καὶ ἐδίκεσε διὰ σωρὸς τῆς ἐπιστολῆς. ἐ
φόνευσε, ἔμαιν, ἐσύρησε διαβάλλοντα ἐκ τῆς κορυφῆς σὺρ
λοιπὸν. ὡς ἡ ἔβρεσσα ὠνομάσθη σύρουσα, ἐξέκοψαν
τῆς κατοίκησας ἐκ σὺρ, ἀπ' ἡ ἐξέλαβε ἓν ἐκ ἐκφύγον τῆς ἐκ
νίσης ἀρξάμενος σαγγανόδης τῶ βασιλέως.
ἐπ' ἐβρεσσα, ἱρλανδίας, ἐπὶ ἀλβιμίνας ἐσφαλεν ἐπιθυμητῶν ἐκκλη
ἡ καὶ ἐξέλαβε 150 χτ. σάσης ἐξέλεγεν τὰ πλοῖα.
Κλήμης π'. ἐκάθησε τὸ 1643 σαρακόντα τῆς ἡγεμόνας, ἐξ μαιφόνου
σαγγάνης, ὑποσχόμενος αὐτοῦ ἐξέσειν ἀμαρτιῶν.
ἔρρινος δ'. ἐκάτεσε καὶ μόνιμον ἔκκλησίαν ἐπιθυμητῶν, τὰ
κλασικὸν σχῆμα ἐξ αἰῶνα καὶ μελαβῶσιν ἐπ' Αἴγυπτον τὰ Πε
σίαν. ἀπὸ ὁ ἐπιθυμητὸς ἰδ'. τὸ 1685 ἔτος καθήρμοσε τὸ ἔθνος
τῶ ἔρρινος σὺρ ἀνεξαδελφότητας. ὁ μέγας φρεδερίκος
δρος ἐκκλησίαν τὸν ἔρρινον δ'. ἐκ διὰ ἐξέσειν διαβάλλοντα,
ἐ 1761 ἔτος, ἀσεβοῦσαν ὑπὸ σαλῶν τῶν καθολικῶν. ὡς σὺρ
αὐτὸ ἐσφαλε τὸ 1781 ἔτος Μαρία θηρσία ὑπὸ τῶν γραμμῶν
αὶ σὺρ ἔξεις τῶν ἐκκλησιῶν ἐκκλησιῶν, γίνονται καθεδρικὸν ἔξ
τῶν Ἑλλήνων.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

βυζαντιακής, καὶ φυλάττεται τὸν ναόν, καθὼς ἀφήνουσι καὶ ἄλλοι
ἄν δὲν εἶναι ἀνάγκη μεγάλη διὰ τὸ ἁγίασμα.
Ἔξωθεν τὸ ναὸς εἶχε διακόσμησιν, ἀπλῆν ἀλλὰ ἀρμονικὴν
ἐπειδὴ ἔχει δύο παραθύρια βόρεια, ἀπλᾶ ὡσαύτως καὶ
τὰ, τὰ ὁποῖα ἐκλείσθησαν, ἐπειδὴ ἐφαίνοντο κακὰ ἔξω
τῶν ὀρθοδόξων. οἱ βυζαντινοὶ ἀρχιτεκτονικοὶ κανόνες ἐπιτάσσουν
δον τὰ τοιαῦτα παράθυρα νὰ εἶναι ὑψηλὰ καὶ στενά, ἵνα
μὴ ἐπιτρέπωσι τὴν εἴσοδον πολὺ φωτὸς καὶ τὴν θέαν τῶν
γειτόνων. εἰς τὸν δυτικὸν τοῖχον, ὑπεράνω τῆς κυρίας
πύλης τοῦ ναοῦ, ἐσώθη ἐν μέρει ἡ ἐπιγραφὴ ἡ ἀναφερομένη
εἰς τὸν ἱδρυτὴν τοῦ ναοῦ, ἀλλὰ δὲν ἔγινε δυνατὸν νὰ ἀναγνω-
σθῇ ἐντελῶς, διότι ἐξέπεσε, ἔμειναν μόνον τὰ ἄκρα τῶν γραμμάτων.
Διὰ τὸν ἱδρυτὴν ἀναλόγως, ὑπάρχουσι δύο ἀντικρουόμεναι
γνῶμαι. ὁ Φωτιάδης ἐνόμισεν ὅτι ἦτο ὁ Ἀλέξιος Κομνηνός, ὁ
ὁποῖος ἐβασίλευσε τὸ πρῶτον ἔτος τοῦ ΙΒ' αἰῶνος, καὶ ἐπειδὴ
ἐκεῖ ἐκτίσθη ἡ μονὴ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, ἐπὶ τῆς
ὁποίας ἐβασίλευσεν ὁ Ἀλέξιος, ἐνόμισεν ὅτι καὶ ὁ ναὸς ἐκτίσθη ἀπὸ
τὸν Ἀλέξιον. ἀλλὰ τὸ ὕφος τοῦ ναοῦ δὲν ἐπιτρέπει νὰ τὸν ἀνα-
γάγωμεν εἰς τὸν ΙΒ' αἰῶνα, ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὸν ΙΓ' ἢ ΙΔ'. ἐπὶ τῶν
χρόνων τοῦ Ἀλεξίου ἐκτίσθη ἡ μονὴ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου
καὶ ὁ ναὸς ἐκεῖνος ἐγκαινίσθη ἐπὶ τοῦ Ἀλεξίου, ἀλλὰ δὲν ἐσώθη
οὐδὲν ἐκ τοῦ ναοῦ ἐκείνου, ὁ ὁποῖος ἐκτίσθη ἐκ νέου ὑπὸ τοῦ
Ἰσαακίου Κομνηνοῦ, ὡς ὁ ἱδρυτὴς ἡμῶν;"
Ὁ Ἀμπελᾶς καὶ ἄλλοι τινὲς ἀπέδωκαν τὸν ναὸν εἰς τὸν ΙΔ' αἰῶνα
μετὰ τὴν ἄλωσιν, ἐξαιτίας τῶν ἀπλῶν ἀναλογιῶν καὶ τῆς ἀπλότητος
τῆς ὅλης κατασκευῆς. ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ ΙΔ' αἰῶνος ἐκτίσθησαν
μεγάλοι ναοὶ καὶ μοναὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὡς ἡ μονὴ τοῦ Χριστοῦ
τῆς Χώρας, ἡ ὁποία ἐκτίσθη ἀπὸ τὸν Θεόδωρον Μετοχίτην, ὁ ὁποῖος
ἀπέθανε τὸ 1332 καὶ ἐκτίσθη πολὺ μεγαλοπρεπῶς ἀκόμη, ὡς φαίνεται
ἀπὸ τὰ ἐρείπια αὐτῆς. ἐπίσης καὶ ἡ μονὴ τοῦ Παντοκράτορος ἀκόμη,
ἡ ὁποία ἐκτίσθη ὑπὸ τῆς Εἰρήνης Παλαιολογίνης, ἡ ὁποία ἔζησε
μετὰ τὴν ἅλωσιν καὶ ἐκτίσθη ἐκ νέου ὑπὸ τοῦ Ἰωάννου Καλοθέτου
καὶ τῆς Εἰρήνης. ἀλλὰ καὶ ἡ μονὴ τοῦ Παντοκράτορος ἐκτίσθη
ὡσαύτως μετὰ τὴν ἅλωσιν, ἐπὶ τοῦ Μωάμεθ τοῦ Πορθητοῦ, ὑπὸ τῆς
Εἰρήνης Παλαιολογίνης, ἡ ὁποία ἔζησε μετὰ τὴν ἅλωσιν καὶ ἐκτίσθη
ἐκ νέου ὑπὸ τοῦ Ἰωάννου Καλοθέτου καὶ τῆς Εἰρήνης. ἀλλὰ καὶ ἡ μονὴ τοῦ Παντοκράτορος
ἐκτίσθη ὡσαύτως μετὰ τὴν ἅλωσιν, ἐπὶ τοῦ Μωάμεθ τοῦ Πορθητοῦ, ὑπὸ τῆς
Εἰρήνης Παλαιολογίνης, ἡ ὁποία ἔζησε μετὰ τὴν ἅλωσιν καὶ ἐκτίσθη
ἐκ νέου ὑπὸ τοῦ Ἰωάννου Καλοθέτου καὶ τῆς Εἰρήνης.
Ἡ φιλοφροσύνη αὐτῆς, ἐξαιτίας τῆς ὁποίας ἐπὶ τοῦ 1347 ἔτους ὁ αὐτοκρά-
τωρ Ἰωάννης ὁ Καντακουζηνὸς καὶ ἡ σύζυγος αὐτοῦ Εἰρήνη ἐβαπτίσθησαν
ἐν τῇ μονῇ τοῦ Παντοκράτορος, ἐκ τῆς ὁποίας ἐξῆλθε τὸ μεγάλο
ἐκεῖνο σχίσμα, τὸ ὁποῖον ἐταλαιπώρησε τὴν Ἐκκλησίαν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ